T.C.

E G E Ü N İ V E R S İ T E S İ

Sosyal Bilimler Enstitüsü

ALACA HÖYÜK VERİLERİNE GÖRE ORTA ANADOLU'NUN KUZEYİNDE ERKEN TUNÇ ÇAĞI SERAMİĞİ

Doktora Tezi

Ali GÜNEY

Arkeoloji Ana Bilim Dalı

İZMİR 2023

T.C.

E G E Ü N İ V E R S İ T E S İ

Sosyal Bilimler Enstitüsü

ALACA HÖYÜK VERİLERİNE GÖRE ORTA ANADOLU'NUN KUZEYİNDE ERKEN TUNÇ ÇAĞI SERAMİĞİ

Doktora Tezi

Ali GÜNEY

Tez Danışmanı: Doç. Dr. Haluk SAĞLAMTİMUR

Arkeoloji Ana Bilim Dalı

Protohistorya ve Önasya Arkeolojisi Doktora Programı

ETİK KURALLARA UYGUNLUK BEYANI

Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürlüğüne sunduğum **"Alaca Höyük Verilerine Göre Orta Anadolu'nun Kuzeyinde Erken Tunç Çağı Seramiği"** adlı yüksek lisans/doktora tezinin tarafımdan bilimsel, ahlak ve normlara uygun bir şekilde hazırlandığını, tezimde yararlandığım kaynakları bibliyografyada ve dipnotlarda gösterdiğimi onurumla doğrularım.

Ali GÜNEY

ÖNSÖZ

İlk kez 2005 yılında lisans öğrencisi olarak katıldığım Alaca Höyük kazılarında aynı yıl Erken Tunç Çağı açmasında görev aldım ve Erken Tunç Çağı seramikleri ile tanıştım. Lisans ve lisansüstü eğitim hayatım boyunca, 2016 yılına kadar katıldığım Alaca Höyük kazılarında Erken Tunç Çağı açmalarında görev aldım ve bu seramikleri değerlendirme fırsatı yakaladım. Bu konunun Doktora tezimi oluşturması fikri değerli hocam Prof. Dr. Aykut ÇINAROĞLU tarafından da desteklenmesiyle beraber tez çalışmalarıma başladım.

Çalışmamızda "Orta Anadolu'nun kuzeyi" olarak adlandırdığımız bölge zaman zaman farklı adlandırmalar ile anılabilmektedir. Çalışmamızın coğrafi sınırları değerli hocamız Tahsin Özgüç'ün 1963 yılında yayınladığı bir çalışması esas alınarak seçilmiştir. Söz konusu coğrafi bölge sınırları "2.1.1 Hatti Kültür Bölgesinin Sınırları" başlığında açıkça belirtilmiştir.

Söz konusu coğrafi sınırlar içerisindeki Erken Tunç Çağı'na ilişkin bilgilerimizin çoğu mezarlık kazılarından elde edilmiştir. Ayrıca bu kazıların çoğu eski tarihlidir ve sağladıkları bilgiler sınırlıdır. Orta Anadolu'da kazıların özellikle MÖ II. binyıla ve Hitit kültürü üzerine odaklanması Erken Tunç Çağı adına bir başka problem kaynağıdır. Bu yerleşimlerde Erken Tunç Çağı tabakaları üzerindeki anıtsal Hitit yapıları ve daha üst katlardaki Demir Çağı yerleşimleri Erken Tunç Çağı'na ait tabakalara inilmesini ve araştırılmasını zorlaştırmaktadır. Bu gibi problemler Orta Anadolu'nun Erken Tunç Çağı kronolojisi hakkında bir takım bilinmezlerin doğmasına neden olmaktadır. Söz konusu problemler tezin "2.3.1 Problemler" başlığında daha ayrıntılı şekilde sunulmuştur.

Alaca Höyük için de durum çok farklı değildir. 1935 yılında başlayan kazılar günümüze kadar aralıklarla devam etmiştir. Kazının daha ilk yılında başlayan kazılar sırasında açığa çıkarılan ve "krali mezarlar" olarak anılan bir grup mezarın stratigrafisi

hakkında görüş birliği sağlanamamıştır. Çalışmamız ile birlikte 1935 yılı kazıları ile başlayan eski dönem kazıları ve 1997-2016 yılları arasındaki yeni dönem kazılarının 5-8. yapı katlarına ilişkin seramik verileri bir arada değerlendirilerek konu yeniden ele alınacaktır. Çalışmamızdaki amaç Alaca Höyük 5-8. yapı katlarının Erken Tunç Çağı kronolojisi içerisine oturtulması ve çevre yerleşimler ile senkronizasyonun sağlanarak çevre kültürleri ile olan ilişkilerinin aydınlatılması olmuştur.

Bu konuda yöntemimiz öncelikli olarak, daha önce yayınlanmış eski dönem kazılarına ilişkin seramik verilerinin kataloğunun çıkartılması olmuştur.[1] Daha sonra bu veri tabanına 2007, 2009, 2013 ve 2015 yıllarında bulunmuş Erken Tunç Çağı seramikleri eklenmiş ve veriler birlikte değerlendirmeye alınmıştır.

Bu çalışma ile birlikte Orta Anadolu'nun Erken Tunç Çağı kronolojisi içerisinde önemli bir yere sahip olan Alaca Höyük'ün 5-8. yapı katlarının seramiği detaylı bir şekilde incelenme fırsatı doğmuştur.

Ali Güney

Zonguldak, 2023

[1] Bu konuda Alaca Höyük kazı raporlarının yanında Orthamnn'ın 1963 tarihli ve Salzmann'ın 1992 tarihli doktora çalışmalarından da faydalanılmıştır.

ÖZET

1935 yılında başlayan ve günümüze kadar aralıklarla devam etmiş Alaca Höyük kazıları neticesinde Kalkolitik Çağ'dan başlayan ve Demir Çağı'na kadar uzanan stratigrafik bir dizilimin varlığı ortaya konmuştur. Çalışmamızın zamansal kapsamını oluşturan Erken Tunç Çağı olarak adlandırılan dönem 5-8. yapı katlarında karşımıza çıkmaktadır. Çalışmamızda, söz konusu yapı katlarına ilişkin 1935, 1936, 1937-1939, 1940-1948, 1963-1967 yıllarına ait yayınlanmış kazı raporlarının yanında 1997-2016 yılları arasındaki Prod. Dr. Aykut Çınaroğlu dönemi kazılarına ilişkin Erken Tunç Çağı seramikleri bir arada değerlendirilmiştir.

5-8. yapı katlarına ilişkin seramik malzeme kendi içerisinde bir bütünlük göstermekle birlikte, önceki yapı katları ile güçlü bağlara sahiptir. Bunun yanında bazı yenilik ve farklılıklar da çalışmamızda ortaya konmuştur. Çalışmamız kapsamında değerlendirdiğimiz söz konusu yapı katlarında ele geçmiş malzemeye baktığımızda Erken Tunç Çağı I ile ilişkilendirebileceğimiz form veya seramik gruplarına rastlanmamıştır. Seramikler en erken Erken Tunç Çağı II'ye, en geç Erken Tunç Çağı III-Orta Tunç Çağı geçişine işaret etmektedir. Erken Tunç Çağı II döneminde özellikle Ankara bölgesinde karşımıza çıkan siyah astarlı ve perdahlı çanak çömlek geleneği bu bölge ile ilişkileri gösterir. Erken Tunç Çağı III döneminde ise daha uzak bölgeler ile ilişkilere işaret eden yeni formların ve çark teknolojisinin doğuşuna tanıklık ederiz.

ABSTRACT

As a result of the excavations in Alaca Höyük, which started in 1935 and continued at intervals until today, the existence of a stratigraphic sequence starting from the Chalcolithic Age and extending to the Iron Age was revealed. The period called the Early Bronze Age, which constitutes the temporal scope of our study, appears in the 5th-8th building layers. These building levels also contain many question marks waiting to be answered. In our study, previous publications and Early Bronze Age ceramics obtained from the Proff. Dr. Aykut Çınaroğlu period excavations were examined.

Although the ceramics related to the 5th-8th building floors show an integrity in themselves, they also have strong ties with the previous building floors. In addition, some new forms and differentiations were detected in our study. When we look at the material recovered in the building floors we evaluated within the scope of our study, there is no clear group of materials that we can associate with the Early Bronze Age I. The ceramics indicate the earliest Early Bronze Age II, the latest Early Bronze Age-Middle Bronze Age transition. The tradition of black slipped and burnished pottery, especially in the Ankara region during the Early Bronze Age II period, shows the relations with this region. In the Early Bronze Age III period, we witness the birth of new forms and wheel technology that point to relations with more distant regions.

İçindekiler

ÖNSÖZ I
ÖZET III
ABSTRACT IV
LEVHALAR LİSTESİ IX
ÇİZİMLER LİSTESİ XXII
KISALTMALAR XXXVII
1. ARAŞTIRMA KONUSUNUN COĞRAFİ VE TARİHİ ÇERÇEVESİ 1
1.1 Orta Anadolu'nun Kuzeyi'nin Coğrafi Yapısı 1
1.1.1 Hatti Kültür Bölgesinin Sınırları 1
1.1.2 Bölgenin Topografik Yapısı 3
1.1.3 Ekolojik Özellikler 4
1.1.4 Toprak Özellikleri 5
1.2 Orta Anadolu'da Gerçekleştirilen Erken Tunç Çağı Araştırmaları 6
1.3 Orta Anadolu'nun Kuzeyi'nde Erken Tunç Çağı Kronolojisi 11
1.3.1 Problemler 11
1.3.2 Erken Tunç Çağı I Dönemi 14
1.3.3 Erken Tunç Çağı II Dönemi 17
1.3.4 Erken Tunç Çağı III Dönemi 20
2. ALACA HÖYÜK 27
2.1 Konum 27
2.2 Araştırma Tarihçesi 28
2.3 Stratigrafi 30
3. ALACA HÖYÜK'TE ERKEN TUNÇ ÇAĞI 32
3.1 Erken Tunç Çağı'nda Alaca Höyük 32
3.2 Alaca Höyük Erken Tunç Çağı Mimarisi 34
3.3 Mezarlık Alanı 39
4. ALACA HÖYÜK ERKEN TUNÇ ÇAĞI SERAMİĞİ YAPIM TEKNİĞİ VE ÖZELLİKLERİ 46
4.1. Hamur Grupları 46

4.1.1 A Grubu (Levha VIII-1,2,3) 46
4.1.2 B Grubu (Levha IX-1,2,3) 46
4.1.3 C Grubu (Levha X-1,2,3) 47
4.1.4 D Grubu (Levha XI-1,2,3) 47
4.2. Biçimlendirme Teknikleri 47
4.2.1 El Yapımı 47
4.2.2 Çark Yapımı 48
4.3. Yüzey Özellikleri 49
4.3.1 Mekanik Yöntemler 50
4.3.2 Kaplama Yöntemleri 51
4.4. Seramik Grupları 51
4.4.1 Kırmızı/Kahve Astarlı Seramikler (Levha XII-1) 53
4.4.2 Parlak Perdahlı Siyah Seramikler (LEVHA XII-2) 54
4.4.3 Siyah Astarlı Seramikler (LEVHA XII-2) 55
4.4.4 İçi-Dışı Farklı Renkte Seramikler (LEVHA XIII-1) 55
4.4.5 Kaba Seramikler (LEVHA XIII-2) 58
4.4.6 Tırnak Baskılı/Kerkitli Seramikler (LEVHA XIV-1) 59
4.4.7 Boya Bezemeli Seramikler (LEVHA XIV-2) 61
4.4.7 Gri Seramikler (LEVHA XV-1) 62
5. ALACA HÖYÜK ERKEN TUNÇ ÇAĞI DÖNEMİ SERAMİĞİ BEZEME UNSURLARI 65
5.1 Baskı Bezeme 65
5.1.1 Tırnak Baskı 65
5.1.2 Nokta Baskı 66
5.2 Boya Bezeme 66
5.2.1 Çıradere Boyalıları 66
5.2.2 İntermediyet Boyalıları 67
5.3 Kazıma Bezeme 68
5.3.1 Çizi Bezeme 68
5.3.2 Oluk ve Yiv Bezeme 69

6. ALACA HÖYÜK ERKEN TUNÇ ÇAĞI KAP FORMLARI 72
6.1 Çanaklar ve Tabaklar 72
6.1.1 Tipoloji 72
6.1.2 Çanakların İstatistiksel Değerlendirmesi ve Yorumlanması 84
6.2 Fincanlar 88
6.2.1 Tipoloji 88
6.2.2 Fincanların İstatiksel Değerlendirmesi ve Yorumlanması 92
6.3 Depaslar 95
6.3.1 Tipoloji 98
6.3.2 Depasların İstatistiksel Değerlendirmesi ve Yorumlanması 100
6.4 Maşrapalar 101
6.4.1 Tipoloji 102
6.4.2 Maşrapaların İstatistiksel Değerlendirmesi ve Yorumlanması 109
6.5 Çömlekler 112
6.5.1 Tipoloji 113
6.5.2 Çömleklerin İstatistiksel Değerlendirmesi ve Yorumlanması 119
6.6 Akıtacaklı Kaplar 123
6.6.1 Tipoloji 124
6.6.2 Akıtacaklı Kapların İstatistiksel Değerlendirmesi ve Yorumlanması 125
6.7 Sepet Kulplu Çaydanlıklar 127
6.7.1 Tipoloji 127
7.7.2 Sepet Kulplu Çaydanlıkların İstatiksel Değerlendirmesi ve Yorumlanması 128
6.8 Gaga Ağızlı Testiler 128
6.8.1 Tipoloji 128
6.8.2 Gaga Ağızlı Testilerin İstatistiksel Değerlendirmesi ve Yorumlanması 131
6.9 Meyvelikler 134
6.9.1 Tipoloji 135
6.9.2 Meyveliklerin İstatistiksel Değerlendirmesi ve Yorumlanması 136
6.10 Konik Bardaklar 137

6.10.1 Tipoloji 138
6.10.2 Konik Bardakların İstatiksel Değerlendirmesi ve Yorumlanması 138
6.11 Hayvan Biçimli Kaplar 139
6.11.1 Tipoloji (Kat. Nr. 397) 140
6.11.2 Hayvan Biçimli Kapların İstatistiksel Değerlendirmesi ve Yorumlanması 140
6.12 Kapaklar 140
6.12.1 Tipoloji 140
6.12.2 Kapakların İstatistiksel Değerlendirmesi ve Yorumlanması 141
7. DEĞERLENDİRME 143
8. SONUÇ 160
KAYNAKLAR DİZİNİ 167
KATALOG 189
LEVHALAR 326
ÇİZİMLER 376
TABLO VE GRAFİKLER 454
ÖZGEÇMİŞ

LEVHALAR LİSTESİ

LEVHA I-1: Hamilton'un 1836 yılında gerçekleştirdiği Alaca Höyük ziyaretine ilişkin çizim. (Hamilton, 1842: 383)

LEVHA I-2: Van Lennep'in sfenksli kapıya ait 1870 tarihli planı. (Van Lennep 1870: 131)

LEVHA II-1: Van Lennep'in sfenksli kapının kabartmalı ortostatlarına ait çizim. (Van Lennep 1870: 134)

LEVHA II-2: Van Lennep'in sfenksli kapının kabartmalı ortostatlarına ait çizim. (Van Lennep 1870: 136)

LEVHA III-1: Perrot'un Sfenksli Kapı'ya ait planı. Taralı alanlar, Chantre'nin sfenksli kapı etrafında yaptı kazıların sınırlarını göstermektedir. (Chantre 1898: fig. 3)

LEVHA III-2: Chantre'nin sfenksli kapı etrafında yaptı kazılar sırasında çekilmiş fotoğraf. 1893 yılı. (Chantre 1898: fig. 10)

LEVHA IV-1: 2009 ve 2016 çalışmaları sonucunda ortaya çıkarılan Erken Tunç Çağı sonlarına ait ortaya A ve B yapıları. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA IV-2: 2009 Yılında açığa çıkarılan yapıların bir bölümü. 2016 yılında yapının güney yönündeki uzantısı araştırılmıştır. Kuzey –Güney aksında uzanan Erken Tunç Çağı yapılarının duvarları, Doğu-Batı yönünde uzanan Hitit İmparatorluk Dönemi yapısına ait temeller tarafından tahrip edilmiştir. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA V-1: Mabed-Saray yapısının odası içerisindeki derinleşme çalışmaları sonucu ulaşılan 5. yapı katına ait duvarlar. Bu duvarlar 2009 yılında açığa çıkarılan 5. yapı katına ait yapının güney yönündeki uzantısını oluşturmaktadır. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA V-2: V ve VI. yapı katlarına ait B Yapısı. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA VI-1: 2009 yılında açığa çıkarılan Erken Tunç Çağı siloları. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA VI-2: 2010 yılı çalışmalarında çalışılan J4(2) plankaresine ait açma fotoğrafı. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA VII-1: 2015 yılında Eski Hitit maden atölyesinin odaları

içerisinden ulaşılan Erken Tunç Çağı'nın V. Yapı katına ait 30 ve 31 numaralı odalar. Oda 31 içerisinde gerçekleştirilen sondaj çalışmasında VII. Yapı katına kadar inilmiştir. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA VIII-1,2,3: A grubu hamur kesitleri (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA IX-1,2,3: B grubu hamur kesitleri (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA X-1,2,3: C grubu hamur kesitleri (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XI-1,2,3: D grubu hamur kesitleri (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XII-1: Perdahlı seramikler (Burnished Wares) (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XII-2: Parlak Perdahlı, Metal Taklidi Kaplar (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XIII-1: İçi-Dışı Farklı Renkte Seramikler (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XIII-2: Kaba Seramikler (Coarse Wares) (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XIV-1: Tırnak Baskılı Seramikler (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XIV-2: Boya bezemeli seramikler (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XV-1: Çark yapımı gri seramikler. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XV-2: Çark yapımı devetüyü seramikler. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVI-1: Tip 1 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVI-2: Tip 1 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVI-3: Tip 1 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVI-4: Tip 1 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVI-5: Tip 1 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVI-6: Tip 1 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVI-7: Tip 1 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVI-8: Tip 1 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVI-9: Tip 1 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVI-10: Tip 2 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVI-11: Tip 3a çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVII-1: Tip 3a çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVII-2: Tip 3a çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVII-3: Tip 3a çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVII-4: Tip 3a çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVII-5: Tip 3a çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVII-6: Tip 3b çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVII-7: Tip 4 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVII-8: Tip 4 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVII-9: Tip 4 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVII-10: Tip 5 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVII-11: Tip 5 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVII-12: Tip 5 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVIII-1: Tip 5 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVIII-2: Tip 5 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVIII-3: Tip 5 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVIII-4: Tip 5 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVIII-5: Tip 5 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVIII-6: Tip 5 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XVIII-7: Tip 5 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XIX-1: Tip 5 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XIX-2: Tip 5 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XIX-3: Tip 5 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XIX-4: Tip 5 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XIX-5: Tip 5 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XIX-6: Tip 7 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XIX-7: Tip 7 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XIX-8: Tip 7 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XIX-9: Tip 7 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XIX-10: Tip 7 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XIX-11: Tip 7 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XIX-12: Tip 7 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XX-1: Tip 7 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XX-2: Tip 7 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XX-3: Tip 7 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XX-4: Tip 7 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XX-5: Tip 7 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XX-6: Tip 7 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XX-7: Tip 9 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XX-8: Tip 10 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XX-9: Tip 10 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XX-10: Tip 12 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XX-11: Tip 13 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XX-12: Tip 13 çanak parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXI-1: Tip 1 çanak. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXI-2: Tip 2 çanak. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXI-3: Tip 3a çanak. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXII-1: Tip 3a çanak. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXII-2: Tip 8 çanak. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXII-3: Tip 8 çanak. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXIII-1: Tip 9 çanak. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXIII-2: Tip 11 çanak. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXIII-3: Tip 14 çanak. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXIV-1: Tip 14 çanak. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXIV-2: Tip 16 çanak. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXIV-3: Tip 15 çanak. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXIV-4: Tip 15 çanak. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXIV-5: Tip 15 çanak. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXIV-6: Tip 15 çanak. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXIV-7: Tip 16 çanak. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXIV-8: Tip 16 çanak. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXV-1: Tip 1 fincan. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXV-2: Tip 1 fincan. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXV-3: Tip 4 fincan. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXV-4: Tip 4 fincan. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXV-5: Tip 4 fincan. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXV-6: Tip 4 fincan. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXV-7: Tip 5 fincan. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXV-8: Tip 5 fincan. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXV-9: Tip 5 fincan. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXVI-1: Tip 9 fincan. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXVI-2: Tip 9 fincan. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXVII-1: Tip 3 depas. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXVIII-1: Tip 3 depas. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXIX-1: Tip 1 maşrapa. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXIX-2: Tip 1 maşrapa. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXIX-3: Tip 1 maşrapa parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXIX-4: Tip 1 maşrapa parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXIX-5: Tip 1 maşrapa parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXX-1: Tip 1 maşrapa. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXX-2: Tip 1 maşrapa parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXX-3: Tip 1 maşrapa parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXX-4: Tip 1 maşrapa parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXI-1: Tip 2 maşrapa. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXI-2: Tip 3 maşrapa parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXI-3: Tip 3 maşrapa parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXI-4: Tip 5 maşrapa. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXI-5: Tip 5 maşrapa. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXI-6: Tip 5 maşrapa. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXII-1: Tip 6 maşrapa. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXII-2: Tip 6 maşrapa. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXII-3: Tip 6 maşrapa. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXIII-1: Tip 6 maşrapa. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXIII-2: Tip 6 maşrapa. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXIII-3: Tip 10 maşrapa. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXIV-1: Tip 10 maşrapa. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXIV-2: Tip 10 maşrapa parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXIV-3: Tip 11 maşrapa parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXIV-4: Tip 11 maşrapa parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXIV-5: Tip 11 maşrapa parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXIV-6: Tip 11 maşrapa parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXIV-7: Tip 11 maşrapa parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXIV-8: Tip 13 maşrapa. (Çınaroğlu, Çelik 2010: 462)

LEVHA XXXV-1: Tip 1 çömlek. (Koşay, Akok 1973:Lev.LXXIII, LXXX- AL. r. 1)

LEVHA XXXV-2: Tip 2 çömlek. (Koşay 1938: LXXXVI-4)

LEVHA XXXV-3: Tip 2 çömlek. (Koşay 1938: LXXXVI-5)

LEVHA XXXV-4: Tip 2 çömlek. (Koşay 1951: CL-D.72)

LEVHA XXXV-5: Tip 2 çömlek parçası. (Koşay 1966: Lev.50-Al. f.149)

LEVHA XXXV-6: Tip 2 çömlek. (Koşay, Akok 1973: Lev. LXXII- AL. R.234)

LEVHA XXXV-7: Tip 2 çömlek. (Koşay, Akok 1973:Lev.LXXII, LXXX- AL. t. 74)

LEVHA XXXVI-1: Tip 2 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXVI-2: Tip 2 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXVI-3: Tip 2 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXVI-4: Tip 2 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXVI-5: Tip 2 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXVI-6: Tip 2 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXVI-7: Tip 2 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXVI-8: Tip 2 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXVI-9: Tip 3 çömlek. (Arık 1937: CCLXXXVII-Al.1073)

LEVHA XXXVI-10: Tip 3 çömlek. (Arık 1937: CCLXXXIX-Al.1074)

LEVHA XXXVI-11: Tip 4 çömlek. (Koşay, Akok 1973: Lev.LXXII- Al.

s. 17)

LEVHA XXXVI-12: Tip 4 çömlek. (Çınaroğlu, Çelik 2010: 458)

LEVHA XXXVII-1: Tip 4 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXVII-2 Tip 4 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXVII-3: Tip 4 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXVII-4: Tip 4 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXVII-5: Tip 4 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXVII-6: Tip 4 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXVII-7: Tip 4 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXVII-8: Tip 4 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXVII-9: Tip 4 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXVII-10: Tip 4 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXVII-11: Tip 4 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXVII-12: Tip 4 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXVII-13: Tip 4 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXVII-14: Tip 4 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXVII-15: Tip 4 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXVII-16: Tip 4 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXVIII-1: Tip 5 çömlek. (Koşay, Akok 1973: Lev. LXXIII-AL. s. 97)

LEVHA XXXVIII-2: Tip 5 çömlek. (Koşay, Akok 1973: Lev. LXXIII, LXXV- AL. t. 85)

LEVHA XXXVIII-3: Tip 5 çömlek. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXVIII-4: Tip 6 çömlek. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXVIII-5: Tip 6 çömlek. (Koşay, Akok 1973: Lev. LXII- AL. r. 255)

LEVHA XXXIX-1: Tip 6 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXIX-2: Tip 6 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXIX-3: Tip 6 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XXXIX-4: Tip 7 çömlek. (Koşay 1951: CXXVII-H.128)

LEVHA XXXIX-5: Tip 7 çömlek. (Koşay 1951: CXXVIII-H.129)

LEVHA XL-1: Tip 7 çömlek. (Koşay 1951: CXXVIII-H.130)

LEVHA XL-2: Tip 7 çömlek. (Koşay 1951: CL-D.73)

LEVHA XL-3: Tip 7 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XL-4: Tip 7 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XL-5: Tip 7 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XL-6: Tip 7 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XL-7: Tip 7 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XL-8: Tip 7 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XL-9: Tip 7 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XL-10: Tip 7 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XL-11: Tip 7 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XL-12: Tip 7 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XL-13: Tip 8 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XLI-1: Tip 8 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XLI-2: Tip 9 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XLI-3: Tip 10 çömlek parçası. (Koşay 1966: 85- Al. k 79, Lev. 52)

LEVHA XLI-4: Tip 10 çömlek. (Koşay 1966: 85- Al. k 114, Lev. 52)

LEVHA XLI-5: Tip 10 çömlek.(Koşay, Akok 1973: Lev. LXXII, LXXIV- AL. t. 94)

LEVHA XLI-6: Tip 10 çömlek. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XLI-7: Tip 10 çömlek. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XLI-8: Tip 10 çömlek. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XLI-9: Tip 10 çömlek. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XLI-10: Tip 10 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XLI-11: Tip 12 çömlek. (Koşay 1951: 46- Al. b. 200)

LEVHA XLI-12: Tip 12 çömlek. (Koşay 1951: 47- Al. b. 201)

LEVHA XLII-1: Tip 12 çömlek. (Koşay 1966: 85- Al. h 74, Lev. 48. 139, 156)

LEVHA XLII-2: Tip 12 çömlek. (Koşay, Akok 1973: Lev. LXIII- AL. r. 247)

LEVHA XLII-3: Tip 12 çömlek. (Çınaroğlu, Çelik 2010: 458)

LEVHA XLII-4: Tip 12 çömlek. (Çınaroğlu, Çelik 2010: 463)

LEVHA XLII-5: Tip 12 çömlek parçası. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XLIII-1: Tip 1 akıtacaklı kap. (Arık 1937: CCLXXXVI/Al. 1073)

LEVHA XLIII-2: Tip 1 akıtacaklı kap. (Koşay 1951: 45/Al.d143)

LEVHA XLIII-3: Tip 2 akıtacaklı kap. (Arık 1937: VIII/Al. 383)

LEVHA XLIII-4: Tip 2 akıtacaklı kap. (Koşay 1951: 46/Al.d151)

LEVHA XLIII-5: Tip 2 akıtacaklı kap. (Koşay, Akok 1966: 84/Al.m103)

LEVHA XLIII-6: Tip 2 akıtacaklı kap. (Koşay, Akok 1966: 84/Al.m59)

LEVHA XLIII-7: Tip 2 akıtacaklı kap. (Koşay, Akok 1966: 84/Al.h77)

LEVHA XLIII-8: Tip 2 akıtacaklı kap. (Koşay, Akok 1966: 84/Al.m102)

LEVHA XLIII-9: Tip 2 akıtacaklı kap. (Koşay, Akok 1966: 84/Al.h116)

LEVHA XLIII-10: Tip 2 akıtacaklı kap. (Koşay, Akok 1966: 82/Al.e160)

LEVHA XLIII-11: Tip 2 akıtacaklı kap. (Koşay, Akok 1973: 41/Al.r221)

LEVHA XLIII-12: Tip 2 akıtacaklı kap. (Koşay, Akok 1973: 42/Al.r245)

LEVHA XLIV-1: Tip 2 akıtacaklı kap. (Koşay, Akok 1973: 41/Al.r244)

LEVHA XLIV-2: Tip 3 akıtacaklı kap. (Koşay 1938: 90, 92/Al.a 198)

LEVHA XLIV-3: Tip 3 akıtacaklı kap parçası. (Koşay 1938: 90, 92/Al.a 207)

LEVHA XLIV-4: Tip 3 akıtacaklı kap. (Koşay, Akok 1966: 84/Al.h76)

LEVHA XLIV-5: Tip 3 akıtacaklı kap. (Koşay, Akok 1966: 84/Al.k113)

LEVHA XLIV-6: Tip 3 akıtacaklı kap. (Koşay, Akok 1973: 41/Al.r190)

LEVHA XLIV-7: Tip 3 akıtacaklı kap. (Koşay, Akok 1973: 41/Al.r224)

LEVHA XLIV-8: Tip 3 akıtacaklı kap. (Koşay, Akok 1973: 41/Al.r236)

LEVHA XLIV-9: Tip 3 akıtacaklı kap. (Koşay, Akok 1973: 42/Al.s4)

LEVHA XLIV-10: Tip 3 akıtacaklı kap. (Koşay, Akok 1973: 42/Al.s5)

LEVHA XLIV-11: Tip 3 akıtacaklı kap. (Koşay, Akok 1973: 42/Al.s102)

LEVHA XLIV-12: Tip 3 akıtacaklı kap. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XLV-1: Tip 3 akıtacaklı kap. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XLV-2: Tip 4 akıtacaklı kap. (Koşay 1951: 45/Al.d.146)

LEVHA XLV-3: Tip 4 akıtacaklı kap. (Koşay, Akok 1973: 40/Al.r3)

LEVHA XLV-4: Tip 4 akıtacaklı kap. (Koşay, Akok 1973: 41/Al.r235)

LEVHA XLV-5: Tip 4 akıtacaklı kap. (Koşay, Akok 1973: 42/Al.r249)

LEVHA XLV-6: Tip 4 akıtacaklı kap. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XLV-7: Tip 4 akıtacaklı kap. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XLV-8: Tip 4 akıtacaklı kap. (Çınaroğlu, Çelik 2010: 459)

LEVHA XLVI-1: sepet kulplu çaydanlık. (Koşay 1951: Lev. XCV)

LEVHA XLVI-2: sepet kulplu çaydanlık. (Çınaroğlu, Çelik 2010: 334)

LEVHA XLVI-3: Tip 1 gaga ağızlı testi. (Koşay 1951: 39/Al.c538)

LEVHA XLVI-4: Tip 2 gaga ağızlı testi. (Koşay 1951: 48/Al.c537)

LEVHA XLVI-5: Tip 2 gaga ağızlı testi. (Koşay 1951: 73/Al.k48)

LEVHA XLVI-6: Tip 2 gaga ağızlı testi.(Koşay, Akok 1973: 46/Al.r193)

LEVHA XLVI-7: Tip 3 gaga ağızlı testi.(Koşay, Akok 1966: 82/Al.m58)

LEVHA XLVI-8: Tip 3 gaga ağızlı testi. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XLVII-1: Tip 3 gaga ağızlı testi. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XLVII-2: Tip 4 gaga ağızlı testi.(Koşay, Akok 1966: 82/Al.h78)

LEVHA XLVII-3: Tip 4 gaga ağızlı testi. (Koşay, Akok 1966: 82/Al.k17)

LEVHA XLVII-4: Tip 4 gaga ağızlı testi.(Koşay, Akok 1966: 81/Al.f16)

LEVHA XLVII-5: Tip 4 gaga ağızlı testi.(Koşay, Akok 1966: 82/Al.f17)

LEVHA XLVII-6: Tip 4 gaga ağızlı testi.(Koşay, Akok 1966: 82/Al.f18)

LEVHA XLVII-7: Tip 4 gaga ağızlı testi.(Koşay, Akok 1966: 82/Al.f19)

LEVHA XLVII-8: Tip 4 gaga ağızlı testi.(Koşay, Akok 1966: 82/Al.f20)

LEVHA XLVII-9: Tip 4 gaga ağızlı testi.(Koşay, Akok 1966: 82/Al.f21)

LEVHA XLVII-10: Tip 4 gaga ağızlı testi.(Koşay, Akok 1966: 82/Al.f22)

LEVHA XLVII-11: Tip 4 gaga ağızlı testi.(Koşay, Akok 1966: 82/Al.f23)

LEVHA XLVII-12: Tip 4 gaga ağızlı testi.(Koşay, Akok 1966: 82/Al.f24)

LEVHA XLVII-13: Tip 4 gaga ağızlı testi. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XLVII-14: Tip 4 gaga ağızlı testi. (Çınaroğlu, Çelik 2010: 163)

LEVHA XLVII-15: Tip 5 gaga ağızlı testi. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XLVIII-1: Tip 5 gaga ağızlı testi. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XLVIII-2: Tip 5 gaga ağızlı testi. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XLVIII-3: Tip 1 meyvelik. (Koşay, Akok 1966: Lev. 139/Al.h117)

LEVHA XLVIII-4: Tip 2 meyvelik. (Çınaroğlu, Çelik 2010: Lev. LXXXVI-d)

LEVHA XLVIII-5: Tip 2 meyvelik. (Çınaroğlu, Çelik 2010: Lev. LXXXVI-e)

LEVHA XLVIII-6: Tip 2 meyvelik. (Koşay, Akok 1966: Lev. 139/Al.k99)

LEVHA XLVIII-7: Tip 3 meyvelik. (Koşay, Akok 1966: Lev. 139/Al.h129)

LEVHA XLVIII-8: Meyvelik kaidesi. (Alaca Höyük kazı arşivi)

LEVHA XLIX-1: Konik bardak. (Arık 1937: CXVIII-CXIX/Al.171)

LEVHA XLIX-2: Konik bardak. (Arık 1937: LXX-LXXI/Al.170)

LEVHA XLIX-3: Konik bardak. (Koşay 1966: Lev.55, Lev. 140-Al.f128)

LEVHA XLIX-4: Konik bardak. (Koşay 1966: Lev.55, Lev. 140-Al.f127)

LEVHA XLIX-5: Konik bardak. (Koşay 1966: Lev.55, Lev. 140-Al.f129)

LEVHA XLIX-6: Hayvan biçimli kap. (Koşay 1966: 84, Lev.55-Al.f15)

LEVHA XLIX-7: Tip 1 kapak. (Arık 1937: CXXVI-CXXVII/Al.840)

LEVHA XLIX-8: Tip 1 kapak. (Koşay, Akok 1966: 86/Al.m101)

LEVHA XLIX-9: Tip 1 kapak. (Koşay, Akok 1973: Lev. LXI/Al.r202)

LEVHA XLIX-10: Tip 1 kapak. (Koşay, Akok 1973: Lev. LXI/Al.t70)

LEVHA L-1: Tip 1 kapak. (Koşay, Akok 1973: 44, Lev. LXI/Al.t139)

LEVHA L-2: Tip 1 kapak. (Koşay, Akok 1973: 44, Lev. LXI/Al.t140)

LEVHA L-3: Tip 1 kapak. (Koşay, Akok 1973: 44, Lev. LXI/Al.t141)

LEVHA L-4: Tip 2 kapak. (Koşay 1938: Lev.LXX-LXXI/Al.a 159)

LEVHA L-5: Tip 3 kapak. (Alaca Höyük kazı arşivi)

ÇİZİMLER LİSTESİ

ÇİZİM I-A: Tip I'e ait çanak. Kat. No. 1

ÇİZİM I-B: Tip I'e ait çanak. Kat. No. 2

ÇİZİM I-C: Tip I'e ait çanak. Kat. No. 3

ÇİZİM I-D: Tip I'e ait çanak. Kat. No. 4

ÇİZİM II-A: Tip I'e ait çanak. Kat. No. 5

ÇİZİM II-B: Tip I'e ait çanak. Kat. No. 6

ÇİZİM II-C: Tip I'e ait çanak. Kat. No. 7

ÇİZİM II-D: Tip I'e ait çanak. Kat. No. 8

ÇİZİM III-A: Tip I'e ait çanak. Kat. No. 9

ÇİZİM III-B: Tip I'e ait çanak. Kat. No. 10

ÇİZİM III-C: Tip I'e ait çanak. Kat. No. 11

ÇİZİM III-D: Tip II'ye ait çanak. Kat. No. 12

ÇİZİM III-E: Tip II'ye ait çanak. Kat. No. 13

ÇİZİM IV-A: Tip II'ye ait çanak. Kat. No. 14

ÇİZİM IV-B: Tip IIIa'ya ait çanak. Kat. No. 15

ÇİZİM IV-C: Tip IIIa'ya ait çanak. Kat. No. 16

ÇİZİM IV-D: Tip IIIa'ya ait çanak. Kat. No. 17

ÇİZİM IV-E: Tip IIIa'ya ait çanak. Kat. No. 18

ÇİZİM V-A: Tip IIIa'ya ait çanak. Kat. No. 19

ÇİZİM V-B: Tip IIIa'ya ait çanak. Kat. No. 20

ÇİZİM V-C: Tip IIIa'ya ait çanak. Kat. No. 21

ÇİZİM V-D: Tip IIIa'ya ait çanak. Kat. No. 22

ÇİZİM VI-A: Tip IIIa'ya ait çanak. Kat. No. 23

ÇİZİM VI-B: Tip IIIb'ye ait çanak. Kat. No. 24

ÇİZİM VI-C: Tip IIIb'ye ait çanak. Kat. No. 25

ÇİZİM VI-D: Tip IIIb'ye ait çanak. Kat. No. 26

ÇİZİM VII-A: Tip IV'e ait çanak. Kat. No. 27

ÇİZİM VII-B: Tip I IV'e ait çanak. Kat. No. 28

ÇİZİM VII-C: Tip IV'e ait çanak. Kat. No. 29

ÇİZİM VII-D: Tip V'e ait çanak. Kat. No. 30

ÇİZİM VII-E: Tip V'e ait çanak. Kat. No. 31

ÇİZİM VII-F: Tip V'e ait çanak. Kat. No. 32

ÇİZİM VIII-A: Tip V'e ait çanak. Kat. No. 33

ÇİZİM VIII-B: Tip V'e ait çanak. Kat. No. 34

ÇİZİM VIII-C: Tip V'e ait çanak. Kat. No. 35

ÇİZİM VIII-D: Tip V'e ait çanak. Kat. No. 36

ÇİZİM IX-A: Tip V'e ait çanak. Kat. No. 37

ÇİZİM IX-B: Tip V'e ait çanak. Kat. No. 38

ÇİZİM IX-C: Tip V'e ait çanak. Kat. No. 39

ÇİZİM IX-D: Tip V'e ait çanak. Kat. No. 40

ÇİZİM IX-E: Tip V'e ait çanak. Kat. No. 41

ÇİZİM IX-F: Tip V'e ait çanak. Kat. No. 42

ÇİZİM X-A: Tip V'e ait çanak. Kat. No. 43

ÇİZİM X-B: Tip V'e ait çanak. Kat. No. 44

ÇİZİM X-C: Tip V'e ait çanak. Kat. No. 45

ÇİZİM X-D: Tip V'e ait çanak. Kat. No. 46

ÇİZİM X-E: Tip V'e ait çanak. Kat. No. 47

ÇİZİM XI-A: Tip V'e ait çanak. Kat. No. 48

ÇİZİM XI-B: Tip VI'ya ait çanak. Kat. No. 49

ÇİZİM XI-C: Tip VI'ya ait çanak. Kat. No. 50

ÇİZİM XI-D: Tip VI'ya ait çanak. Kat. No. 51

ÇİZİM XII-A: Tip VI'ye ait çanak. Kat. No. 52

ÇİZİM XII-B: Tip VI'ye ait çanak. Kat. No. 53

ÇİZİM XII-C: Tip VII'ye ait çanak. Kat. No. 54

ÇİZİM XII-D: Tip VII'ye ait çanak. Kat. No. 55

ÇİZİM XII-E: Tip VII'ye ait çanak. Kat. No. 56

ÇİZİM XIII-A: Tip VII'ye ait çanak. Kat. No. 57

ÇİZİM XIII-B: Tip VII'ye ait çanak. Kat. No. 58

ÇİZİM XIII-C: Tip VII'ye ait çanak. Kat. No. 59

ÇİZİM XIII-D: Tip VII'ye ait çanak. Kat. No. 60

ÇİZİM XIII-E: Tip VII'ye ait çanak. Kat. No. 61

ÇİZİM XIV-A: Tip VII'ye ait çanak. Kat. No. 62

ÇİZİM XIV-B: Tip VII'ye ait çanak. Kat. No. 63

ÇİZİM XIV-C: Tip VII'ye ait çanak. Kat. No. 64

ÇİZİM XIV-D: Tip VII'ye ait çanak. Kat. No. 65

ÇİZİM XIV-E: Tip VII'ye ait çanak. Kat. No. 66

ÇİZİM XIV-F: Tip VII'ye ait çanak. Kat. No. 67

ÇİZİM XIV-G: Tip VII'ye ait çanak. Kat. No. 68

ÇİZİM XV-A: Tip VIII'e ait çanak. Kat. No. 69

ÇİZİM XV-B: Tip VIII'e ait çanak. Kat. No. 70

ÇİZİM XV-C: Tip IX'a ait çanak. Kat. No. 71

ÇİZİM XV-D: Tip IX'a ait çanak. Kat. No. 72

ÇİZİM XVI-A: Tip IX'a ait çanak. Kat. No. 73

ÇİZİM XVI-B: Tip IX'a ait çanak. Kat. No. 74

ÇİZİM XVI-C: Tip X'a ait çanak. Kat. No. 75

ÇİZİM XVI-D: Tip X'a ait çanak. Kat. No. 76

ÇİZİM XVI-D: Tip X'a ait çanak. Kat. No. 77

ÇİZİM XVII-A: Tip XI'e ait çanak. Kat. No. 78

ÇİZİM XVII-B: Tip XI'e ait çanak. Kat. No. 79

ÇİZİM XVII-C: Tip XII'ye ait çanak. Kat. No. 80

ÇİZİM XVII-D: Tip XIII'e ait çanak. Kat. No. 81

ÇİZİM XVII-E: Tip XIII'e ait çanak. Kat. No. 82

ÇİZİM XVIII-A: Tip XIV'e ait çanak. Kat. No. 83

ÇİZİM XVIII-B: Tip XV'e ait çanak. Kat. No. 84

ÇİZİM XIX-A: Tip XV'e ait çanak. Kat. No. 85

ÇİZİM XIX-B: Tip XV'e ait çanak. Kat. No. 86

ÇİZİM XIX-C: Tip XV'e ait çanak. Kat. No. 87

ÇİZİM XIX-D: Tip XVI'ya ait çanak. Kat. No. 88

ÇİZİM XX-A: Tip XVI'ya ait çanak. Kat. No. 89

ÇİZİM XX-B: Tip XVI'ya ait çanak. Kat. No. 90

ÇİZİM XX-C: Tip XVI'ya ait çanak. Kat. No. 91

ÇİZİM XXI-A: Tip I'e ait fincan. Kat. No. 92

ÇİZİM XXI-B: Tip I'e ait fincan. Kat. No. 93

ÇİZİM XXI-C: Tip I'e ait fincan. Kat. No. 94

ÇİZİM XXI-D: Tip I'e ait fincan. Kat. No. 95

ÇİZİM XXI-E: Tip I'e ait fincan. Kat. No. 96

ÇİZİM XXI-F: Tip I'e ait fincan. Kat. No. 97

ÇİZİM XXII-A: Tip II'ye ait fincan. Kat. No. 98

ÇİZİM XXII-B: Tip II'ye ait fincan. Kat. No. 99

ÇİZİM XXII-C: Tip II'ye ait fincan. Kat. No. 100

ÇİZİM XXII-D: Tip II'ye ait fincan. Kat. No. 101

ÇİZİM XXII-E: Tip II'ye ait fincan. Kat. No. 102

ÇİZİM XXIII-A: Tip II'ye ait fincan. Kat. No. 103

ÇİZİM XXIII-B: Tip II'ye ait fincan. Kat. No. 104

ÇİZİM XXIII-C: Tip II'ye ait fincan. Kat. No. 105

ÇİZİM XXIII-D: Tip II'ye ait fincan. Kat. No. 106

ÇİZİM XXIII-E: Tip II'ye ait fincan. Kat. No. 107

ÇİZİM XXIV-A: Tip III'e ait fincan. Kat. No. 108

ÇİZİM XXIV-B: Tip III'e ait fincan. Kat. No. 109

ÇİZİM XXIV-C: Tip IV'e ait fincan. Kat. No. 110

ÇİZİM XXIV-D: Tip IV'e ait fincan. Kat. No. 111

ÇİZİM XXIV-E: Tip IV'e ait fincan. Kat. No. 112

ÇİZİM XXIV-F: Tip IV'e ait fincan. Kat. No. 113

ÇİZİM XXV-A: Tip IV'e ait fincan. Kat. No. 114

ÇİZİM XXV-B: Tip IV'e ait fincan. Kat. No. 115

ÇİZİM XXV-C: Tip IV'e ait fincan. Kat. No. 116

ÇİZİM XXV-D: Tip IV'e ait fincan. Kat. No. 117

ÇİZİM XXVI-A: Tip V'e ait fincan. Kat. No. 118

ÇİZİM XXVI-B: Tip V'e ait fincan. Kat. No. 119

ÇİZİM XXVI-C: Tip V'e ait fincan. Kat. No. 120

ÇİZİM XXVI-D: Tip V'e ait fincan. Kat. No. 121

ÇİZİM XXVI-E: Tip V'e ait fincan. Kat. No. 122

ÇİZİM XXVII-A: Tip VI'ya ait fincan. Kat. No. 123
ÇİZİM XXVII-B: Tip VII'ye ait fincan. Kat. No. 124
ÇİZİM XXVII-C: Tip VIII'e ait fincan. Kat. No. 125
ÇİZİM XXVII-D: Tip IX'a ait fincan. Kat. No. 126
ÇİZİM XXVII-E: Tip IX'a ait fincan. Kat. No. 127
ÇİZİM XXVIII-A: Tip I'a ait depas. Kat. No. 128
ÇİZİM XXVIII-B: Tip II'ye ait depas. Kat. No. 129
ÇİZİM XXIX-A: Tip III'e ait depas. Kat. No. 130
ÇİZİM XXIX-B: Tip III'e ait depas. Kat. No. 131
ÇİZİM XXX-A: Tip III'e ait depas. Kat. No. 132
ÇİZİM XXX-B: Tip IV'e ait depas. Kat. No. 133
ÇİZİM XXXI-A: Tip I'e ait maşrapa. Kat. No. 134
ÇİZİM XXXI-B: Tip I'e ait maşrapa. Kat. No. 135
ÇİZİM XXXI-C: Tip I'e ait maşrapa. Kat. No. 136
ÇİZİM XXXI-D: Tip I'e ait maşrapa. Kat. No. 137
ÇİZİM XXXI-E: Tip I'e ait maşrapa. Kat. No. 138
ÇİZİM XXXII-A: Tip I'e ait maşrapa. Kat. No. 139
ÇİZİM XXXII-B: Tip I'e ait maşrapa. Kat. No. 140
ÇİZİM XXXII-C: Tip I'e ait maşrapa. Kat. No. 141
ÇİZİM XXXII-D: Tip I'e ait maşrapa. Kat. No. 142
ÇİZİM XXXII-E: Tip I'e ait maşrapa. Kat. No. 143
ÇİZİM XXXIII-A: Tip I'e ait maşrapa. Kat. No. 144

ÇİZİM XXXIII-B: Tip I'e ait maşrapa. Kat. No. 145

ÇİZİM XXXIII-C: Tip I'e ait maşrapa. Kat. No. 146

ÇİZİM XXXIII-D: Tip I'e ait maşrapa. Kat. No. 147

ÇİZİM XXXIII-E: Tip I'e ait maşrapa. Kat. No. 148

ÇİZİM XXXIII-F: Tip I'e ait maşrapa. Kat. No. 149

ÇİZİM XXXIV-A: Tip II'ye ait maşrapa. Kat. No. 150

ÇİZİM XXXIV-B: Tip II'ye ait maşrapa. Kat. No. 151

ÇİZİM XXXIV-C: Tip III'e ait maşrapa. Kat. No. 152

ÇİZİM XXXIV-D: Tip III'e ait maşrapa. Kat. No. 153

ÇİZİM XXXIV-E: Tip III'e ait maşrapa. Kat. No. 154

ÇİZİM XXXIV-F: Tip III'e ait maşrapa. Kat. No. 155

ÇİZİM XXXV-A: Tip III'e ait maşrapa. Kat. No. 156

ÇİZİM XXXV-B: Tip III'e ait maşrapa. Kat. No. 157

ÇİZİM XXXV-C: Tip IV'e ait maşrapa. Kat. No. 158

ÇİZİM XXXV-D: Tip IV'e ait maşrapa. Kat. No. 159

ÇİZİM XXXV-E: Tip IV'e ait maşrapa. Kat. No. 160

ÇİZİM XXXVI-A: Tip V'e ait maşrapa. Kat. No. 161

ÇİZİM XXXVI-B: Tip V'e ait maşrapa. Kat. No. 162

ÇİZİM XXXVI-C: Tip V'e ait maşrapa. Kat. No. 163

ÇİZİM XXXVII-A: Tip VI'ya ait maşrapa. Kat. No. 164

ÇİZİM XXXVII-B: Tip VI'ya ait maşrapa. Kat. No. 165

ÇİZİM XXXVII-C: Tip VI'ya ait maşrapa. Kat. No. 166

ÇİZİM XXXVII-D: Tip VI'ya ait maşrapa. Kat. No. 167

ÇİZİM XXXVIII-A: Tip VI'ya ait maşrapa. Kat. No. 168

ÇİZİM XXXVIII-B: Tip VI'ya ait maşrapa. Kat. No. 169

ÇİZİM XXXVIII-C: Tip VI'ya ait maşrapa. Kat. No. 170

ÇİZİM XXXIX-A: Tip VI'ya ait maşrapa. Kat. No. 171

ÇİZİM XXXIX-B: Tip VI'ya ait maşrapa. Kat. No. 172

ÇİZİM XXXIX-C: Tip VI'ya ait maşrapa. Kat. No. 173

ÇİZİM XXXIX-D: Tip VI'ya ait maşrapa. Kat. No. 174

ÇİZİM XL-A: Tip VI'ya ait maşrapa. Kat. No. 175

ÇİZİM XL-B: Tip VI'ya ait maşrapa. Kat. No. 176

ÇİZİM XL-C: Tip VI'ya ait maşrapa. Kat. No. 177

ÇİZİM XL-D: Tip VI'ya ait maşrapa. Kat. No. 178

ÇİZİM XLI-A: Tip VI'ya ait maşrapa. Kat. No. 179

ÇİZİM XLI-B: Tip VI'ya ait maşrapa. Kat. No. 180

ÇİZİM XLI-C: Tip VI'ya ait maşrapa. Kat. No. 181

ÇİZİM XLI-D: Tip VI'ya ait maşrapa. Kat. No. 182

ÇİZİM XLII-A: Tip VII'ye ait maşrapa. Kat. No. 183

ÇİZİM XLII-B: Tip VIII'e ait maşrapa. Kat. No. 184

ÇİZİM XLII-C: Tip VIII'e ait maşrapa. Kat. No. 185

ÇİZİM XLII-D: Tip IX'a ait maşrapa. Kat. No. 186

ÇİZİM XLII-E: Tip IX'a ait maşrapa. Kat. No. 187

ÇİZİM XLII-F: Tip IX'a ait maşrapa. Kat. No. 188

ÇİZİM XLII-G: Tip IX'a ait maşrapa. Kat. No. 189

ÇİZİM XLIII-A: Tip X'a ait maşrapa. Kat. No. 190

ÇİZİM XLIII-B: Tip X'a ait maşrapa. Kat. No. 191

ÇİZİM XLIII-C: Tip X'a ait maşrapa. Kat. No. 192

ÇİZİM XLIV-A: Tip X'a ait maşrapa. Kat. No. 193

ÇİZİM XLIV-B: Tip X'a ait maşrapa. Kat. No. 194

ÇİZİM XLIV-C: Tip X'a ait maşrapa. Kat. No. 195

ÇİZİM XLV-A: Tip XI'e ait maşrapa. Kat. No. 196

ÇİZİM XLV-B: Tip XI'e ait maşrapa. Kat. No. 197

ÇİZİM XLV-C: Tip XI'e ait maşrapa. Kat. No. 198

ÇİZİM XLV-D: Tip XI'e ait maşrapa. Kat. No. 199

ÇİZİM XLVI-A: Tip XI'e ait maşrapa. Kat. No. 200

ÇİZİM XLVI-B: Tip XI'e ait maşrapa. Kat. No. 201

ÇİZİM XLVI-C: Tip XI'e ait maşrapa. Kat. No. 202

ÇİZİM XLVI-D: Tip XI'e ait maşrapa. Kat. No. 203

ÇİZİM XLVII-A: Tip XII'ye ait maşrapa. Kat. No. 204

ÇİZİM XLVII-B: Tip XII'ye ait maşrapa. Kat. No. 205

ÇİZİM XLVII-C: Tip XIII'e ait maşrapa. Kat. No. 206

ÇİZİM XLVII-D: Tip XIII'e ait maşrapa. Kat. No. 207

ÇİZİM XLVIII-A: Tip XIV'e ait maşrapa. Kat. No. 208

ÇİZİM XLVIII-B: Tip XV'e ait maşrapa. Kat. No. 209

ÇİZİM XLVIII-C: Tip XV'e ait maşrapa. Kat. No. 210

ÇİZİM XLVIII-D: Tip XV'e ait maşrapa. Kat. No. 211

ÇİZİM XLVIII-E: Tip XV'e ait maşrapa. Kat. No. 212

ÇİZİM XLIX-A: Tip XV'e ait maşrapa. Kat. No. 213

ÇİZİM XLIX-B: Tip XV'e ait maşrapa. Kat. No. 214

ÇİZİM XLIX-C: Tip XV'e ait maşrapa. Kat. No. 215

ÇİZİM XLIX-D: Tip XV'e ait maşrapa. Kat. No. 216

ÇİZİM XLIX-E: Tip I'e ait çömlek. Kat. No. 217

ÇİZİM L-A: Tip I'e ait çömlek. Kat. No. 218

ÇİZİM L-B: Tip II'ye ait çömlek. Kat. No. 219

ÇİZİM L-C: Tip II'ye ait çömlek. Kat. No. 220

ÇİZİM LI-A: Tip II'ye ait çömlek. Kat. No. 221

ÇİZİM LI-B: Tip II'ye ait çömlek. Kat. No. 222

ÇİZİM LI-C: Tip II'ye ait çömlek. Kat. No. 223

ÇİZİM LI-D: Tip II'ye ait çömlek. Kat. No. 224

ÇİZİM LII-A: Tip II'ye ait çömlek. Kat. No. 225

ÇİZİM LII-B: Tip II'ye ait çömlek. Kat. No. 229

ÇİZİM LII-C: Tip II'ye ait çömlek. Kat. No. 228

ÇİZİM LII-D: Tip II'ye ait çömlek. Kat. No. 230

ÇİZİM LII-E: Tip II'ye ait çömlek. Kat. No. 231

ÇİZİM LII-F: Tip II'ye ait çömlek. Kat. No. 232

ÇİZİM LII-G: Tip II'ye ait çömlek. Kat. No. 233

ÇİZİM LII-H: Tip II'ye ait çömlek. Kat. No. 234

ÇİZİM LII-I: Tip II'ye ait çömlek. Kat. No. 235

ÇİZİM LIII-A: Tip II'ye ait çömlek. Kat. No. 236

ÇİZİM LIII-B: Tip II'ye ait çömlek. Kat. No. 237

ÇİZİM LIII-C: Tip II'ye ait çömlek. Kat. No. 238

ÇİZİM LIII-D: Tip II'ye ait çömlek. Kat. No. 239

ÇİZİM LIII-E: Tip II'ye ait çömlek. Kat. No. 240

ÇİZİM LIII-F: Tip II'ye ait çömlek. Kat. No. 241

ÇİZİM LIII-G: Tip II'ye ait çömlek. Kat. No. 242

ÇİZİM LIII-H: Tip II'ye ait çömlek. Kat. No. 243

ÇİZİM LIV-A: Tip IV'e ait çömlek. Kat. No. 246

ÇİZİM LIV-B: Tip IV'e ait çömlek. Kat. No. 247

ÇİZİM LV-A: Tip IV'e ait çömlek. Kat. No. 248

ÇİZİM LV-B: Tip IV'e ait çömlek. Kat. No. 249

ÇİZİM LV-C: Tip IV'e ait çömlek. Kat. No. 251

ÇİZİM LV-D: Tip IV'e ait çömlek. Kat. No. 242

ÇİZİM LV-E: Tip IV'e ait çömlek. Kat. No. 253

ÇİZİM LV-F: Tip IV'e ait çömlek. Kat. No. 254

ÇİZİM LV-G: Tip IV'e ait çömlek. Kat. No. 255

ÇİZİM LVI-A: Tip IV'e ait çömlek. Kat. No. 256

ÇİZİM LVI-B: Tip IV'e ait çömlek. Kat. No. 257

ÇİZİM LVI-C: Tip IV'e ait çömlek. Kat. No. 258

ÇİZİM LVI-D: Tip IV'e ait çömlek. Kat. No. 259

ÇİZİM LVI-E: Tip IV'e ait çömlek. Kat. No. 260

ÇİZİM LVI-F: Tip IV'e ait çömlek. Kat. No. 261

ÇİZİM LVII-A: Tip IV'e ait çömlek. Kat. No. 262

ÇİZİM LVII-B: Tip IV'e ait çömlek. Kat. No. 263

ÇİZİM LVII-C: Tip IV'e ait çömlek. Kat. No. 264

ÇİZİM LVII-D: Tip IV'e ait çömlek. Kat. No. 265

ÇİZİM LVII-E: Tip IV'e ait çömlek. Kat. No. 266

ÇİZİM LVIII-A1,2: Tip V'e ait çömlek. Kat. No. 267

ÇİZİM LIX-A: Tip V'e ait çömlek. Kat. No. 269

ÇİZİM LIX-B: Tip V'e ait çömlek. Kat. No. 270

ÇİZİM LX-A: Tip VI'ya ait çömlek. Kat. No. 271

ÇİZİM LX-B: Tip VI'ya ait çömlek. Kat. No. 272

ÇİZİM LXI-A: Tip VI'ya ait çömlek. Kat. No. 273

ÇİZİM LXI-B: Tip VI'ya ait çömlek. Kat. No. 274

ÇİZİM LXII-A: Tip VI'ya ait çömlek. Kat. No. 276

ÇİZİM LXII-B: Tip VI'ya ait çömlek. Kat. No. 277

ÇİZİM LXII-C: Tip VI'ya ait çömlek. Kat. No. 278

ÇİZİM LXIII-A: Tip VII'ye ait çömlek. Kat. No. 283

ÇİZİM LXIII-B: Tip VII'ye ait çömlek. Kat. No. 284

ÇİZİM LXIII-C: Tip VII'ye ait çömlek. Kat. No. 285

ÇİZİM LXIII-D: Tip VII'ye ait çömlek. Kat. No. 286

ÇİZİM LXIV-A: Tip VII'ye ait çömlek. Kat. No. 287

ÇİZİM LXIV-B: Tip VII'ye ait çömlek. Kat. No. 288

ÇİZİM LXIV-C: Tip VII'ye ait çömlek. Kat. No. 289

ÇİZİM LXIV-D: Tip VII'ye ait çömlek. Kat. No. 290

ÇİZİM LXIV-E: Tip VII'ye ait çömlek. Kat. No. 291

ÇİZİM LXIV-F: Tip VII'ye ait çömlek. Kat. No. 292

ÇİZİM LXV-A: Tip VIII'e ait çömlek. Kat. No. 293

ÇİZİM LXV-B: Tip VIII'e ait çömlek. Kat. No. 295

ÇİZİM LXV-C: Tip IX'a ait çömlek. Kat. No. 296

ÇİZİM LXVI-A: Tip IX'a ait çömlek. Kat. No. 297

ÇİZİM LXVI-B: Tip IX'a ait çömlek. Kat. No. 298

ÇİZİM LXVI-C: Tip IX'a ait çömlek. Kat. No. 299

ÇİZİM LXVII-A: Tip IX'a ait çömlek. Kat. No. 300

ÇİZİM LXVII-B: Tip IX'a ait çömlek. Kat. No. 301

ÇİZİM LXVII-C: Tip X'a ait çömlek. Kat. No. 304

ÇİZİM LXVII-D: Tip X'a ait çömlek. Kat. No. 306

ÇİZİM LXVII-E: Tip X'a ait çömlek. Kat. No. 305

ÇİZİM LXVII-F: Tip X'a ait çömlek. Kat. No. 307

ÇİZİM LXVII-G: Tip X'a ait çömlek. Kat. No. 308

ÇİZİM LXVII-H: Tip X'a ait çömlek. Kat. No. 309

ÇİZİM LXVIII-A: Tip X'a ait çömlek. Kat. No. 310

ÇİZİM LXVIII-B: Tip X'a ait çömlek. Kat. No. 311

ÇİZİM LXVIII-C: Tip XI'e ait çömlek. Kat. No. 312

ÇİZİM LXVIII-D: Tip XII'ye ait çömlek. Kat. No. 313

ÇİZİM LXVIII-E: Tip XII'ye ait çömlek. Kat. No. 315

ÇİZİM LXIX-A: Tip XII'ye ait çömlek. Kat. No. 317

ÇİZİM LXIX-B: Tip XII'ye ait çömlek. Kat. No. 319

ÇİZİM LXX-A: Tip II'ye ait akıtacaklı kap. Kat. No. 324

ÇİZİM LXX-B: Tip II'ye ait akıtacaklı kap. Kat. No. 325

ÇİZİM LXX-C: Tip II'ye ait akıtacaklı kap. Kat. No. 326

ÇİZİM LXX-D: Tip II'ye ait akıtacaklı kap. Kat. No. 328

ÇİZİM LXX-E: Tip III'e ait akıtacaklı kap. Kat. No. 333

ÇİZİM LXX-F: Tip III'e ait akıtacaklı kap. Kat. No. 334

ÇİZİM LXX-G: Tip III'e ait akıtacaklı kap. Kat. No. 335

ÇİZİM LXX-H: Tip III'e ait akıtacaklı kap. Kat. No. 336

ÇİZİM LXXI-A: Tip III'e ait akıtacaklı kap. Kat. No. 337

ÇİZİM LXXI-B: Tip III'e ait akıtacaklı kap. Kat. No. 340

ÇİZİM LXXI-C: Tip III'e ait akıtacaklı kap. Kat. No. 342

ÇİZİM LXXI-D: Tip III'e ait akıtacaklı kap. Kat. No. 342

ÇİZİM LXXI-E: Tip III'e ait akıtacaklı kap. Kat. No. 343

ÇİZİM LXXI-F: Tip III'e ait akıtacaklı kap. Kat. No. 344

ÇİZİM LXXII-A: Tip III'e ait akıtacaklı kap. Kat. No. 345

ÇİZİM LXXII-B: Tip III'e ait akıtacaklı kap. Kat. No. 346

ÇİZİM LXXII-C: Tip III'e ait akıtacaklı kap. Kat. No. 347

ÇİZİM LXXII-D: Tip IV'e ait akıtacaklı kap. Kat. No. 349

ÇİZİM LXXII-E: Tip IV'e ait akıtacaklı kap. Kat. No. 350

ÇİZİM LXXII-F: Tip IV'e ait akıtacaklı kap. Kat. No. 352

ÇİZİM LXXII-G: Tip IV'e ait akıtacaklı kap. Kat. No. 353

ÇİZİM LXXII-H: Tip V'e ait akıtacaklı kap. Kat. No. 355

ÇİZİM LXXIII-A: Sepet kulplu çaydanlık. Kat. No. 356

ÇİZİM LXXIII-B: Tip I'e ait gaga ağızlı testi. Kat. No. 358

ÇİZİM LXXIII-C: Tip II'ye ait gaga ağızlı testi. Kat. No. 359

ÇİZİM LXXIII-D: Tip II'ye ait gaga ağızlı testi. Kat. No. 361

ÇİZİM LXXIII-E: Tip II'ye ait gaga ağızlı testi. Kat. No. 362

ÇİZİM LXXIV-A: Tip II'ye ait gaga ağızlı testi. Kat. No. 363

ÇİZİM LXXIV-B: Tip III'e ait gaga ağızlı testi. Kat. No. 364

ÇİZİM LXXIV-C: Tip III'e ait gaga ağızlı testi. Kat. No. 365

ÇİZİM LXXIV-D: Tip III'e ait gaga ağızlı testi. Kat. No. 366

ÇİZİM LXXV-A: Tip IV'e ait gaga ağızlı testi. Kat. No. 367

ÇİZİM LXXV-B: Tip IV'e ait gaga ağızlı testi. Kat. No. 378

ÇİZİM LXXV-C: Tip IV'e ait gaga ağızlı testi. Kat. No. 379

ÇİZİM LXXV-D: Tip IV'e ait gaga ağızlı testi. Kat. No. 380

ÇİZİM LXXV-E: Tip V'e ait gaga ağızlı testi. Kat. No. 381

ÇİZİM LXXV-F: Tip V'e ait gaga ağızlı testi. Kat. No. 382

ÇİZİM LXXV-G: Tip V'e ait gaga ağızlı testi. Kat. No. 383

ÇİZİM LXXVI-A: Tip I'e ait meyvelik. Kat. No. 385

ÇİZİM LXXVI-B: Tip I'e ait meyvelik. Kat. No. 386

ÇİZİM LXXVI-C: Tip II'ye ait meyvelik. Kat. No. 388

ÇİZİM LXXVI-D: Tip II'ye ait meyvelik. Kat. No. 389

ÇİZİM LXXVI-E: Tip III'e ait meyvelik. Kat. No. 390

ÇİZİM LXXVI-F: Meyvelik ayak parçası. Kat. No. 391

ÇİZİM LXXVII-A: Konik bardak. Kat. No. 392

ÇİZİM LXXVII-B: Konik bardak. Kat. No. 395

ÇİZİM LXXVII-C: Tip I'e ait kapak. Kat. No. 399

ÇİZİM LXXVII-D: Tip I'e ait kapak. Kat. No. 400

ÇİZİM LXXVII-E: Tip I'e ait kapak. Kat. No. 401

ÇİZİM LXXVII-F: Tip I'e ait kapak. Kat. No. 404

ÇİZİM LXXVII-G: Tip I'e ait kapak. Kat. No. 406

ÇİZİM LXXVIII-A: Tip II'ye ait kapak. Kat. No. 407

ÇİZİM LXXVIII-B: Tip II'ye ait kapak. Kat. No. 408

ÇİZİM LXXVIII-C: Tip II'ye ait kapak. Kat. No. 409

KISALTMALAR

AL: Eski kazı raporlarında Alaca Höyük kısaltması

ALH: Alaca Höyük

ETÇ : Erken Tunç Çağı

ETÇ I: Erken Tunç Çağı I

ETÇ II: Erken Tunç Çağı II

ETÇ III: Erken Tunç Çağı III

KÇ: Kalkolitik Çağ

MÖ : Milattan Önce

OTÇ: Orta Tunç Çağı

1. ARAŞTIRMA KONUSUNUN COĞRAFİ VE TARİHİ ÇERÇEVESİ

1.1 Orta Anadolu'nun Kuzeyi'nin Coğrafi Yapısı

1.1.1 Hatti Kültür Bölgesinin Sınırları

Anadolu'nun doğu ve batı arasında bir köprü görevi gördüğü sıkça dile getirilmektedir. Ancak bu ifade sadece coğrafi anlamda değil, birçok arkeoloji ve tarih probleminin çözülmesinde de oldukça sık başvurulan referans noktası haline gelmiştir. Doğal kaynaklar yönünden zengin olan Anadolu, yüksek dağ silsileleri, akarsularla bölünmüş yüksek platolar, bütün bunların arasında konumlanmış geniş düzlükler ve stepler gibi oldukça farklılık gösteren bir coğrafi çeşitliliğe ev sahipliği yapmaktadır. Bu kadar parçalanmış bir yapıya sahip olmasının sonucu olarak hem küçük yerel unsurlara sahip kültürel bölgelerin oluşumu kolaylaşmış, hem de bunların sürekliliği sağlanmıştır (T. Özgüç, 1963, s. 28).

Çalışmamızın coğrafi kapsamını oluşturan Orta Anadolu bölgesi, topografik yönden Anadolu'nun ortasında bir çanak şeklindedir. Bölgenin güney sınırları Toros Dağları'na, kuzey sınırları ise Kuzey Anadolu Dağlarının güney yamaçlarına dek uzanır. Bölgenin doğu ve batısı ise plato ve orta yükseklikte dağlarla çevrelenmektedir (Atalay & Mortan, 2003, s. 481). Kendi içerisinde 4 adet coğrafi bölüme ayrılmaktadır. Bunlar; Yukarı Sakarya, Konya, Orta Kızılırmak ve Yukarı Kızılırmak bölümleridir (Gözenç & Özdemir, 2010, s. 71).

Günümüz coğrafi bölüm sınırları ile kültür bölgelerinin sınırları kısmen örtüşse de bazı farklılıklar vardır. Bölge arkeolojik kültür bölgelerine ayrılırken, sadece iklim ve topografya değil, aynı zamanda arkeolojik yerleşimler de dikkate alınmaktadır. Bu nedenle, Kuzey Karadeniz dağları platonun sınırlarını belirlemekle beraber, en kuzeydeki yerleşim olan İkiztepe sıklıkla Orta Anadolu'nun kuzeyine ilişkin kronolojik ve kültürel tartışmalar içerisinde kendine yer bulmuştur (Steadman, 2011, s. 229). Orta

Anadolu olarak adlandırılan bölge, Batı'da Sakarya Havzası, Doğu'da Kızılırmak kavsi ile sınırlandırılan plato, Güney'de ise Konya düzlüklerini içine almaktadır (Yakar, 1985, s. 170).

Orta Anadolu'da yapılan arkeolojik çalışmalar dikkate alındığında, coğrafi ve kültürel unsurların etkisi ile şekillenen 2 farklı kültür bölgesinden söz etmek mümkündür. Özellikle Erken Tunç Çağı'nda bölgeler arası farklılıkların arttığı göze çarpmaktadır (T. Özgüç, 1963, s. 30).

1. Bölge, Orta Anadolu'nun kuzeyini kapsayan, özellikle Kızılırmak ve Yeşilırmak nehirleri arasından arasında kalan bölümdür. Çorum, Tokat, Samsun, Amasya ve kısmen Sivas-Yozgat illerini içerisine alan ve sonraki devirde Hitit çekirdek bölgesini oluşturacak olan bu topraklar (Orthmann, 1963b, s. 74; T. Özgüç, 1963, s. 31; Yakar, 2007, s. 196), Erken Tunç Çağı'nda Hatti medeniyetine ev sahipliği yapmaktadır. Araştırmamızın coğrafi kapsamını bahsi geçen bu bölge oluşturmaktadır.

2. Bölge, Kayseri Ovası ve çevresi ile bölgenin güneyini içerisine almakta olup bu dönemde Kuzey Suriye ve Mezopotamya ile güçlü kültürel bağlara sahiptir (T. Özgüç, 1963, ss. 30–37). Bu bölge sonraki dönemde Hitit Devleti'nin Aşağı Ülkesi'ni oluşturacaktır (Yakar, 2007, s. 196).

Yukarıda "1. Bölge" olarak değindiğimiz ve aynı zamanda araştırma konumuzu oluşturan bölge, arkeoloji literatüründe "Orta Anadolu'nun Kuzeyi", "Kızılırmak Kavsinin Kuzeyi", Kızılırmak Kavsinin İçi" gibi çeşitli tanımlamalara sahiptir. Modern coğrafya terminolojisindeki "Orta Kızılırmak" ve "Orta Karadeniz" bölümleri ile kısmen örtüşmektedir. Orta Karadeniz bölgesindeki arkeolojik yerleşimler ile Kızılırmak kavsi içi yerleşimleri Erken Tunç Çağı'nda kültürel birlik göstermektedir (T. Özgüç, 1963, s. 30).

1.1.2 Bölgenin Topografik Yapısı

Bölgenin ortalama yüksekliği fazla olup, bazı dağlık bölgeler 1.750m. yüksekliğe ulaşmaktadır. Sungurlu, Alaca, Amasya ve Kazova yakınlarındaki küçük alüvyonlu ovalar, MÖ 4. ve 3. binyıllara ait çok sayıdaki tarih öncesi yerleşime sahiptir. Bu yerleşimler sadece vadilerde değil, aynı zamanda yüksek kesimlerde de karşımıza çıkmaktadır (Yakar, 1985, s. 174).

Yukarı Kızılırmak bölümü kısmen dağlık ve yüksek bir özellik göstermektedir. Birbirinden dar boğazlarla ayrılan çok sayıdaki yayla, yüksek düzlükler oluşturmaktadır. Bölümün orta kesimleri, Kızılırmak'ın aşındırması sonucu oluk şeklini almıştır (Atalay & Mortan, 2003, s. 547). Erken Tunç Çağı'na ait Sivas-Maltepe yerleşimi bu bölümde yer almaktadır.

İç Anadolu'nun doğu yarısında, adeta bir kavis şeklinde uzanan Kızılırmak ve onun ana kolu olan Delice Irmağı tarafından sınırları oluşturulan Orta Kızılırmak bölümü, akarsularca yarılmış plato vadilerinde ev sahipliği yapar. Vadi boylarındaki yükselti 700 m'ye kadar düşmektedir (Gözenç & Özdemir, 2010, s. 72). Kızılırmak kavis çizdikten sonra, kuzeydoğuya doğru yönelerek İskilip dolaylarında Orta Karadeniz Bölgesi'ne açılmaktadır. Çorum'da Alaca Höyük, Kalınkaya, Resuloğlu, Eskiyapar, Pazarlı, Boğazköy, Çıradere, Salur, Yenihayat, Kuşsaray; Çankırı'da Balıbağı; Yozgat'da Alişar ve Çadır Höyük, Çengeltepe, Mercimektepe; Ankara civarında Karaoğlan ve Ahlatlıbel gibi merkezler bu bölümdeki Erken Tunç Çağı yerleşim ve mezarlık alanlarını oluşturmaktadır.

Kızılırmak havzası ile Polatlı ve Porsuk'a kadar olan alan doğal geçitler ile birbirine bağlanmaktadır. Bu yol, Polatlı'dan itibaren Ankara Çayı ve Mamak Vadileri boyunca Ankara'nın doğusundaki Kızılırmak havzasına kadar devam eder. Bu nedenle Ankara civarında yoğun bir Erken Tunç Çağı yerleşim karşımıza çıkmaktadır. Bunlardan bazıları Sakarya ve Kızılırmak vadileri arasında Ankara'nın güneyinde yer alan Koçumbeli, Ahlatlıbel, Karaoğlan ve Polatlı-Karahöyük'tür. Etiyokuşu ve Bitik ise

Ankara'nın kuzeyinde konumlanır. Bu yerleşimler Kızılırmak Kavsi dışarısında kalmasına karşın, ortak kültürel benzerliklerden dolayı karşılaştırma için sık sık kullandığımız bölgelerin başında gelmektedir. Bu bölgedeki tarih öncesi yerleşimlerin dağılımı, bölgenin özellikle ETÇ II-III döneminde karma tarım toplulukları tarafından tercih edildiğini ortaya koymaktadır (Yakar, 1985, s. 170).

Çorum'da Hitit Bölgesi'nin genel jeolojik yapısı araştırılmıştır. Bu açıdan bakıldığında Hitit yerleşim alanlarının büyük kesimi, kalsiyum karbonattan oluşmuş tortul bir kayaç olan kireçtaşı ile kaplıdır. Yağmur sularının, özellikle de yer altı sularının kalsiyum karbonatı eritmesiyle oluşan yüzey şekli türüne de karst (Karbonat içeren kayaçların sular tarafından eritilerek boşluklar oluşturması) adı verilmektedir. Bu özel yüzey şekli, tortul kayaçlar arasında akan suların açtığı yarıklarla ortaya çıkmaktadır. Bu oluşum yer aldığı arazilerdeki zemin, düzensiz halkalar biçiminde dolin ya da obruk denen kapalı çukurlarla delik deşik haldedir. Yer altı suları tarafından genişletilen çatlaklardan sızan sular düdenler ve sarkıtlara ev sahipliği yapan mağaraları oluşturur (Çınaroğlu & Çelik, 2010, s. 58).

Orta Karadeniz bölümünde, dağların denize paralel uzanmasının bir sonucu olarak daha sade bir kıyı şekillenmesinden bahsedilebilir (Güngördü, 2006, s. 26). Kelkit ile Yeşilırmak'ın birleştiği çöküntü oluğu ile Yeşilırmak'ın ana kollarının geçtiği Amasya-Tokat arasındaki bölge geniş ovalara sahiptir. Bu bölgede çok sayıda arkeolojik yerleşim ve mezarlık alanına ev sahipliği yapmaktadır. Bunlar arasında Amasya'da Mahmatlar ve Göller Mezarlıkları, Oluz Höyük; Tokat'da Horoztepe (Dere Mahallesi), Kayapınar, Maşathöyük, Samsun'da Dündartepe, İkiztepe, Kavak/Kaledoruğu, Oymaağaç, Tekkeköy gibi merkezler yer almaktadır.

1.1.3 Ekolojik Özellikler

Etrafı dağlarla çevrili olan İç Anadolu Bölgesi'nde yaz ve kış mevsimleri arasındaki sıcaklık farkının yüksek olduğu karasal iklim hakimdir. Bölgenin iklim özelliklerini mevsimlere göre bölgeyi etkileyen hava kütleleri, denize olan uzaklık,

dağların yönü, bakı ve yükseklik gibi faktörler etkilemektedir (Atalay & Mortan, 2003, s. 492). Çorum'un kuzeyinden Karadeniz'e kadar uzanan alanda iklimde, deniz etkisinin önemli bir rolü vardır. Deniz özellikle sıcaklık farkları ve yıllık yağış oranı üzerinde etkili olmaktadır.

Bölgenin geçmişteki iklim özelliklerine baktığımızda, Son Buzul Maksimumu'ndan sonra kıyı bölgesindeki ormanların iç bölgelere doğru yayıldığı gözlemlenir. MÖ 7. binyıl civarında ormanlık alanlar artmış, Orta Anadolu'nun step bölgesi küçülmüştür. MÖ II. binyıla kadar orman hattının giderek yayıldığı düşünülmektedir (Düring, 2016, s. 32). Erken Tunç Çağı'nda bölgenin genel olarak ormanlarla kaplı olduğu düşünülür (Düring, 2016; T. Özgüç, 2002b, s. 400; Yakar, 2007, s. 31). Özellikle MÖ 3600 civarında Orta Anadolu'da şimdiye kıyasla çok daha nemli bir iklimin hüküm sürdüğü bilinmektedir (Yakar, 2007, s. 30). Son araştırmalar, dönemin sonlarına doğru yaklaşık MÖ 2200 yıllarında iklimde kuraklaşmaya işaret eden veriler ve bunun Erken Tunç Çağı sonundaki kararsızlık dönemi üzerindeki etkileri üzerinde durmaktadır (Massa, 2014; Massa & Şahoğlu, 2015).

Bugün Anadolu'da orman yoğunluğunun azalmasında tek etken iklim değil, aynı zamanda insan tahribatıdır. Birçok yerde ormanların tahrip edilmiş olması insan etkisinin en büyük kanıtıdır (Sagona & Zimansky, 2015, s. 4). Tarım alanlarının açılması, hayvan otlatma, yapı kerestesi elde etmek için ağaçların kesilmesi gibi durumlar ormanların tahrip edilmesinin başlıca nedenleri arasındadır (Düring, 2016, s. 33). Çevrebilimcilere göre Türkiye'nin geçmişte %70 olan kalıcı orman oranı, bugün sadece %14 seviyelerindedir ve bunun yarısından fazlası da koruluktur (Zeist & Bottema, 1991, s. 23).

1.1.4 Toprak Özellikleri

Orta Anadolu'nun platolarında görülen toprak türü kahve/kestane rengi topraklardır. Yükseklerde ise bozulmuş, yarı olgun, kahverengi orman toprakları bulunur. Kahverengi toprakların genelde kireç oranı fazla olup, kirece ihtiyaç duyan

tahıl ürünlerinin yetiştirilmesinde verim sağlamaktadır. Kestane rengi topraklar, yağışın biraz daha fazla olduğu yükseklerde gözlemlendiği için toprağın yıkanmasından ötürü kireç oranı daha düşüktür (Atalay & Mortan, 2008, ss. 498–499). Kızılırmak ve kollarına bağlı vadi düzlüklerinde ise alüvyal topraklar karşımıza çıkmaktadır (Gözenç & Özdemir, 2010, s. 76). Havalanma ve su dolaşımının verimli olduğu bu topraklar, patates ve üzüm yetiştiriciliğine uygundur. Bölgenin güneyindeki yer alan çorak topraklar kuzeyde karşımıza çıkmamaktadır (Atalay & Mortan, 2003, ss. 499–500).

1.2 Orta Anadolu'da Gerçekleştirilen Erken Tunç Çağı Araştırmaları

Bölgedeki arkeolojik araştırmaların kökeni, 1700'lü yıllarda gerçekleştirilen keşif gezilerine dek uzanmaktadır. Özellikle 19. yüzyılda sayıları bir hayli artan bu gezileri gerçekleştiren araştırmacılar bu ülkelerin dilleri, tarihleri, bitki ve hayvan toplulukları hakkında bilgiler vermekteydiler. Bölgede gerçekleştirilen keşif ve araştırma gezileri ya da ilk kazı çalışmaları sonucunda ulaşılan verilerin yorumlanması konusunda sıkıntılar yaşanmıştır. Özellikle Hitit kültürünün henüz bilinmediği dönemde, Orta Anadolu'da karşılaşılan mimari veya kaya kabartma unsurları genellikle Mısır, hatta Med'ler ile ilişkilendirilmek istenmiştir (Jürgen Seeher, 2002, ss. 390–391).

Yakınçağ'da Orta Anadolu'da bir Hitit anıtından bahseden ilk kişi Osmanlı gezgini Kâtip Çelebi'dir. Kâtip Çelebi, Toroslar'ın kuzeyinde yer alan Geç Hitit Dönemi'ne ait kaya kabartması İvriz'den "… Ebrindos nam bir kafir yiğit" şeklinde bahsetmiştir (Jürgen Seeher, 2002, s. 390). Yaklaşık iki yüzyıl sonra, 1834'te Charles Texier, Orta Anadolu'da Hitit başkenti Boğazköy'ün kalıntılarını saptamıştır. Boğazköy'e yakın bir konumda yer alan Yazılıkaya kabartmalarının çizimlerini de yayınlayan Texier, yanlış bir yorumda bulunarak bu yerleşimin Herodot'un bahsettiği Medlerin Pteria kenti olduğu kanısına varmıştır (Texier, 1839). Texier'in rapor ve çizimleri başka gezginlerin de bölgeye olan ilgisini artırmıştır. İki yıl sonra, 1836 yılında İngiliz William J. Hamilton, Boğazköy'e uğramış, ardından Alaca Höyük

kentinin ilk belgelemesini gerçekleştirmiştir (Hamilton, 1842, ss. 382–383, 391–395) (Levha I-1). 1861'de Fransız devleti adına yola çıkan Georges Perrot, Edmond Guillaume ve Jules Delbet'den oluşan grup, Yazılıkaya ve Boğazköy'den çizim ve fotoğraflar yayınlamış, ayrıca Ankara'nın güneybatısında yer alan Gavurkale'deki Hitit kaya kabartmalarını da saptamışladır (Perrot, Guillaume, & Delbet, 1872). Orta Anadolu'ya uğrayan erken dönem bir diğer ziyaretçi J. Van Lennep'tir. Boğazköy ve Alaca Höyük'ten bahseden Lennep, Alaca Höyük heykel ve kabartmalarını detaylıca inceleyerek, (Levha I-2, II-1,2) bunları "tipik Mısırlı" olarak tanımlamıştır (Jürgen Seeher, 2002, s. 391; Van-Lennep, 1870, ss. 129–148). Chantre 1893-1894 yıllarında Alaca Höyük, Boğazköy ve Kültepe'de ilk küçük çaplı kazı çalışmalarını başlatır (Başgelen, 2010; Chantre, 1898). Alaca Höyük'te sfenksli kapı etrafında yaptığı kazılar sonucu bazı kabartmalı blokları özgün yerinde, bazılarını da etrafta farklı noktalarda belgelemiştir (Levha III-1,2). O dönemde Kültepe'de bulunan çivi yazılı tabletler Asur dillerinde olduğu için okunabilseler de aynı durum Boğazköy'de Chantre'nin bulduğu kil tabletler için geçerli olmamıştır. Daha önce karşılaşılmamış bir dilde yazılmış tabletlerin benzerlerine kısa süre Mısır'da el-Amarna'da rastlanmış, bunun ardından söz konusu dili kullanan gizemli halka karşı ilgi artarak çalışmalar yoğunlaşmıştır. Chantre'nin 1898 tarihli yayınında Alişar III seramiklerinin de ilk örnekleri yayınlanmıştır.[2]

[2] Chantre bu seramikleri "geometrik boya bezekli çanak-çömlek parçaları" olarak tanımlamasına karşın, hangi çağın veya kültürün ürünü olduğunu açıklayamamıştır (Chantre, 1898). Frankfort, 1927 yılına ait yayınında bunları "Erken Hitit Seramiği" olarak tanımlarken, o güne dek Kapadokya boyalıları olarak tek bir grup altında anılan çanak-çömleğin 2 grup altında incelenmesi gerektiğine dikkat çekmiştir (Frankfort, 1927, ss. 156–159). 1927-1932 yılları arasındaki Alişar kazıları sonucunda bu seramik grubunun Alişar'ın III. katına ait olduğu ve MÖ III. binyıla tarihlenmesi gerektiği belirtilmiştir (Osten, 1937, s. 230, 250-258). Bu seramiğin gelişim süreci ve yayılım alanına tezin ilerleyen bölümlerinde değinilecektir.

Winckler, Amarna mektuplarını yayınlamasından sonra yazışmalarda geçen Arzawa krallığının başkentini bulma amacı ile Boğazköy'de kazı yapmak istemiş ve İstanbul Müze-i Hümayun'da restoratör olarak çalışan Theodor Makridi Bey ile 1906 yılında kazılara başlamışlardır (Jürgen Seeher, 2002, s. 392).

19. yüzyılın ilk çeyreğinden itibaren batılı bilgin ve araştırmacılarının Boğazköy, Alaca Höyük, Eflatunpınar, Gavurkale ve Yazılıkaya gibi önemli merkezleri görmeleri hatta Boğazköy, Alaca Höyük ve Kültepe'de kısa süreli kazılar gerçekleştirmelerine karşın araştırmalar beklenen seviyeye ulaşmamıştır (T. Özgüç, 2002c, s. 386).

Boğazköy'de kazılar başlamış, ancak o dönemde henüz Hitit dili çözülemediği için Hitit tarihi komşu devletlerin yazılı belgeleri vasıtasıyla sınırlı olarak bilinmekteydi. 1906 yılında Boğazköy'de başlayan kazılar ve 1915 yılında Çek bilim insanı Bedrich Hrozny'nin Hitit çivi yazısını çözmesi (Hrozný, 1915), Hitit araştırmaları açısından dönüm noktasını oluşturmaktadır. İlerleyen yıllarda Anadolu'nu pek çok bölgesinde Hitit kazıları hız kazanmıştır.

Türkiye'de Boğazköy ve Alişar Höyük'de yürütülen kazı çalışmaları ile Hitit kültürü hakkında bilgilerimiz çoğalmış, Hitit kültürüne öncülük eden daha eski kültürlerin ortaya çıkarılması amacıyla 1930 yılı sonrasında yeni çalışmalar başlamıştır (T. Özgüç, 2002b, s. 400).

1933 yılında Mustafa Kemal Atatürk'ün direktifleri ile başlatılan Ahlatlıbel kazısı, Bittel tarafından Anadolu'nun ilk prehistorik kazı çalışması olarak nitelendirilir (Koşay, 1934, s. 6). Orta Anadolu'da gerçekleştirilen Erken Tunç Çağı araştırmalarını, yine Atatürk'ün direktifleri sonucunda 1935 yılında Remzi Oğuz Arık tarafından başlanan Alaca Höyük kazıları izlemiştir (Arık, 1937b). Özellikle kazının ilk yılında bulunan krali mezarlar bilim dünyasında ses getirmiş, bu mezarların tarihlendirilmesi konusunda ise tartışmalar yaşanmıştır. 1937 yılında Şevket Aziz Kansu başkanlığındaki Etiyokuşu kazısı (Kansu, 1940) ile Rezmi Oğuz Arık başkanlığındaki Karaoğlan kazısı

(Arık, 1939) o dönem terminolojisinde "Bakır Çağı" olarak adlandırılan döneme ilişkin yeni bilgiler sunmuştur. Ertesi yıl, Erken Tunç Çağı araştırmalarına yeni bir kazı daha eklenmiştir. 1938 yılında gerçekleştirilen Pazarlı kazısı sonucu ulaşılan verilerle beraber, Alaca Höyük, Alişar ve Pazarlı'nın Bakır Çağı kültürleri arasındaki benzerliklere dikkat çekilmiştir (Koşay, 1939, s. 6). Bu dönemde, 1937-1941 arasında kazısı yapılan bir diğer Erken Tunç Çağı yerleşimi Karaoğlan olmuştur (Arık, 1939). 1930'lu yıllarda özellikle Ankara çevresinde yürütülen kazılar neticesinde Hatti olarak adlandırılan kültüre ilişkin ilk bilgilere ulaşılmıştır.

Bölgede kazı çalışmalarının yanında yüzey araştırmaları da gerçekleştirilmiştir. 1940 yılında K. Kökten'in yüzey araştırmalarında saptanan Dündartepe, Kavak/Kaledoruğu ve Tekeköy aynı yıl K. Kökten, T. Özgüç ve N. Özgüç tarafından kazılmıştır (Kökten, Özgüç, & Özgüç, 1945).

1945 yılında Alaca Höyük kazısı ekip üyesi E. Akurgal, Eskiyapar'da bir sondaj gerçekleştirmiş; Eskiyapar'ın, Pazarlı ve Alaca Höyük kültürü ile yakınlık gösterdiğini saptamıştır (Sipahi, 2012b, s. 116). Eskiyapar'da Erken Tunç Çağı'na ait iki ayrı hazinenin bulunmuş olması (T. Özgüç & Temizer, 1993, s. 613; Sipahi, 2013, s. 62) bölgenin Erken Tunç Çağı'ndaki zenginliği hakkında fikir sahibi olmamıza katkıda bulunmasına rağmen üst katlarda bulunan Hitit yapılarının veya derinleşme çalışmaları sırasında karşılaşılan taban suyunun kazıya engel olmasından dolayı söz konusu dönemi yeteri kadar araştırma fırsatı bulunamamıştır (Sipahi, 2012a, s. 48).

1940'lı yıllarda Orta Anadolu arkeolojisi üzerine çalışmalar kazılarla sınırlı kalmamıştır. Bu süreçte tartışılan konu bölgede MÖ 3500 öncesi kültürlerin varlığı olmuştur. Bittel, Anadolu'nun Asur Ticaret Kolonileri Çağı öncesi durumunu ele aldığı araştırmalarının sonucunu 1945 yılında duyurmuştur (Bittel, 1945). Orta Anadolu'da dahil olmak üzere, Toros Dağları'nın kuzeyinde MÖ 3500/3000 öncesi gerçek bir iskana sahne olmadığı yönündeki bu görüş sonraki araştırmacılar tarafından da uzun süre kabul görmüştür (Lloyd, 1956; Orthmann, 1963b). Orthmann, Orta Anadolu'nun

kuzeyindeki tarih öncesi dönem seramiklerini ele aldığı çalışmasında, daha önce Kalkolitik dönemle ilişkilendirilen malzemeyi Erken Tunç Çağı'na tarihlendirerek, Bittel'ın görüşünü sürdürmüştür. Tahsin Özgüç ise Bittel'ın MÖ 3000 ile başlayan kronoloji cetveline karşı çıkmakla beraber (T. Özgüç, 1945, s. 345), elde edilen sonuçların Anadolu ile Kuzey Suriye ve Mezopotamya arasındaki kronolojik boşluğu doldurmaya yetmediğini kabul etmiştir (T. Özgüç, 1945, ss. 353–354).

1948 yılında Tahsin Özgüç başkanlığında başlatılan Kültepe kazıları kapsamında, 1953 ve 1965 yıllarında Erken Tunç Çağı tabakaları araştırılmıştır (Ezer, 2014a, s. 5). Nimet Özgüç'ün 1957 yılında, Tahsin Özgüç'ün ise 1963 ve 1986 yıllarında gerçekleştirdikleri yayın çalışmaları, konuya ilişkin önemli bilgiler sağlamıştır (N. Özgüç, 1957; T. Özgüç, 1963, 1986). Özellikle 1986 yılında yayınlanan makalede verilen kronoloji sadece Orta Anadolu için değil, aynı zamanda Kuzey Suriye ve Mezopotamya ile girilen ilişkilerle ilgili olarak da önemli katkılar sağlamıştır. Böylece Orta Anadolu Erken Tunç Çağı çalışmalarında önemli bir rolü bulunan karşılaştırmalı kronoloji (relative chronology) çalışmaları ve yayılım alanların konusunda önemli bir altlık oluşmuştur.

İlk olarak Alişar ve Kültepe kazılarında karşılaşılan ve "Kapadokya Seramiği" olarak adlandırılan "Alişar III" ve "İntermediyet" boyalı seramik kültürleri ayrı bir çalışma konusu oluşturmuştur. 1963 yılında Orthmann (Orthmann, 1963b), 1973 yılında Armağan Öktü (Öktü, 1973) ve 1991 yılında Sachihiro Omura (Omura, 1991b) bu konuda kapsamlı yayın ve tez çalışmalarında bulunmuşlardır.

İzleyen yıllarda Orta Anadolu'daki kazı çalışmaları, Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit araştırmaları üzerine yoğunlaşmıştır. Erken Tunç Çağı'na ait araştırmalar genellikle sınırlı alanlar veya mezarlık kazılarından ibarettir. Erken Tunç Çağı'na ait yapılan az sayıdaki kazı çalışması arasında; 1956-1957 yılları arasında kazılan Horoztepe Mezarlığı (T. Özgüç & Akok, 1958), 1964 ve 1968 yılları arasında kazılan Koçumbeli (Tezcan, 1966), üzerinde yer alan monümental Hitit sarayı sebebiyle sınırlı

alanlarda araştırılabilmiş Maşathöyük (Emre, 1979), daha önce varlığı bilinmesine karşın artan kaçak kazılar sebebiyle 1971-1973 yılları arasında kazılma şansı bulabilmiş Kalınkaya-Toptaştepe Mezarlık alanı (Zimmermann, 2007a), yine kaçak kazılar sonucu oluşmuş tahribat üzerine kurtarma kazısı gerçekleştirilen Merzifon-Göller Mezarlığı (T. Özgüç, 1978, s. 31, 1980, s. 460), 1988-1990 yılları arasında kazılan Balıbağı Mezarlığı (Süel, 1992) 1996 yılında kazılmış Yenihayat Mezarlığı (Yıldırım, 2001), 2003 yılında kazılarına başlanan Resuloğlu Mezarlığı (Yıldırım, 2006) bulunmaktadır.

Erken Tunç Çağı'na ilişkin bugüne kadar yapılan çalışmalar dikkate alındığında, bölgenin güneyinde daha doyurucu bilgilere sahip olduğumuz dikkat çekmektedir. Bunun sebebi, Kültepe kazılarının sağladığı kronolojik bilgiler ve bu bilgiler kapsamında kurulan bölgeler arası ilişkiler üzerine yapılan çalışmalar ve yayılım alanlarının daha net şekilde açıklanmış olmasıdır. Kuzeyde ise henüz aydınlatılamamış çok fazla soru işareti mevcuttur. Bu durumun başlıca sebepleri arasında, kazısı gerçekleştirilmiş birçok Erken Tunç Çağı yerleşiminin modern ve sistemli kazı tekniklerinin uygulanmadığı erken dönemlere ait olması, yerleşimler üzerindeki MÖ II ve I. bine ait anıtsal yapıların daha erken tabakaların araştırılmasına engel teşkil etmesi, eksiksiz bir Erken Tunç Çağı kronolojisi sunan yerleşim sayısının azlığı ve Erken Tunç Çağı kazılarının genelde mezarlık alanları üzerine yoğunlaşması gibi etmenler bulunmaktadır.

1.3 Orta Anadolu'nun Kuzeyi'nde Erken Tunç Çağı Kronolojisi

1.3.1 Problemler

Anadolu'nun Erken Tunç Çağı çalışmaları üzerine birleştirici ve yorumlayıcı çalışmaların azlığı dikkat çekmektedir. Çalışmaların çoğu eski tarihlidir. Yapılan kronoloji araştırmaları dar bir çerçeveye odaklanmıştır. Radyokarbon tarihleri ile desteklenmeyen çoğu karşılaştırmalı kronoloji (relative chronology) denemesi ise birlik göstermemektedir (Düring, 2016, ss. 278, 280). Unutulmamalıdır ki, Alişar III veya

İntermediyet gibi iyi tarihlendirilmiş boyalı Kapadokya çanak çömleğinin eksik olduğu kuzey yerleşimlerinde, kesin tarih veren metal formlar, mimari veya yerel çanak çömlek örnekleri olmadıkça kronoloji çalışmaları oldukça sorunlu bir hal almaktadır (Yakar, 1985, s. 174).

Orta Anadolu Erken Tunç Çağı kronoloji çalışmalarında genellikle aynı yöntemler izlenmiştir:

a-) Polatlı, Kültepe ve Hacıbektaş'taki seramik verilerini Troya ve Demircihöyük ile ilişkilendirmek,

b-) Kilikya ve Kuzey Suriye/Mezopotamya ETÇ yerleşimlerinin, Orta Anadolu ETÇ yerleşimleri ile senkronizasyonunun sağlanması,

c-) Kronolojik bir kontekse ait olan metal tiplerinin Kuzey Suriye ve Mezopotamya'daki daha iyi tarihlendirilmiş benzerleri ile karşılaştırılması,

d-) Radyokarbon tarihleri (Yakar, 1985, s. 177)

Orta Anadolu erken dönem kronoloji çalışmaları genellikle Alişar ve Kültepe üzerine kurulmuştur. Geç Kalkolitik ve Erken Tunç Çağı I arasındaki geçiş belirsizdir (Sagona & Zimansky, 2015, s. 176). Bu belirsizlik, Geç Kalkolitik ve Erken Tunç Çağı 1 dönemlerinin çoğunlukla karıştırılması ve bir ayrımın gerçekleştirilememesine sebep olmuştur. Orta Anadolu'nun koyu yüzlü-perdahlı, beyaz boyalı-kazıma bezemeli çanak çömleği Yazırhöyük, Büyükgüllücek ve Alaca Höyük 9-15. tabakalarından bilinmektedir. Bu dönem, Orta Anadolu'da tarım topluluklarının geniş ölçekli yerleşimlerinin başlangıcını temsil eder. Çanak çömlek grubunun özelliklerine göre Geç Kalkolitik Dönem terimi kullanılmış olmasına rağmen, birçok araştırmacı söz konusu dönemin Erken Tunç Çağı I olarak değerlendirilmesi gerektiğini savunur. Benzer form ve bezemeye sahip örneklerin güneydeki bölgelerde Geç Kalkolitik Dönem'de

görülüyor olması, söz konusu çanak-çömlek grubuna daha geniş bir zaman dilimi ayrılması gerektiğini düşündürmektedir (Yakar, 1985, s. 184).

Alişar'ın tarih öncesi tabakaları kronolojik olarak bazı problemlere sahiptir. Höyüğün merkezinde 30 metre derinliğe kadar kazı yapan Von der Osten'ın ulaştığı en alttaki tabaka 19M olup, muhtemelen orta/geç MÖ 4. binyıla aittir (Steadman, 2011, s. 242). Alişar'da Erken Tunç Çağı II öncesine ait tabakaların sadece 500 yıl gibi bir zaman dilimine sıkıştırılarak tabakalanmanın başlangıcının MÖ 3000 olarak gösterilmesi[3] (Sagona & Zimansky, 2015, s. 154) bir çok tartışmayı beraberinde getirmiştir. Son yıllarda yapılan çalışmalarda Alişar'da en eski tabakaların başlangıcı olarak MÖ 3500 tarihi kabul görmektedir (Schoop, 2005, s. 331; Steadman, 2011, s. 242). Alişar'ın 18-12m tabakalarının Geç Kalkolitik Çağ'a atfedilmiş, ardından gelen 11-7M "Bakır Çağı" olarak adlandırılmıştır (Osten, 1937a, s. 269). Alişar'ın bir önceki yayınında (Osten, 1933) ise 13-12M tabakalarının "Bakır Çağı" olarak adlandırılması konu hakkındaki karışıklık yaratan bir diğer nedendir.

Bölgesel kronolojideki bir diğer problem, Alaca Höyük ve Horoztepe gibi zengin kuzey mezarlarının tarihlendirilmesidir. Erken Tunç Çağı yerleşim alanının hemen kenarındaki bir alanda bulunan Alaca Höyük mezarlarının, 5-7 arasındaki tabakalarda net bir stratigrafik ayrımı gerçekleştirilememektedir. Mezar seramikleri arasında Suriye veya Batı ithali örneklerin olmaması karşılaştırmalı kronoloji çalışmalarını zorlaştırmıştır.

[3] Orta Anadolu'da MÖ 3500/3000 öncesi yerleşim görmemiş olduğu fikri 1945 yılında Bittel tarafından duyurulmuştur (Bittel, 1945). Orta Anadolu'da dahil olmak üzere, Toros Dağları'nın kuzeyinde MÖ 3500/3000 öncesi gerçek bir iskana sahne olmadığı yönündeki bu görüş sonraki araştırmacılar tarafından da uzun süre kabul görmüştür (Lloyd, 1956; Orthmann, 1963).

1.3.2 Erken Tunç Çağı I Dönemi

Orta Anadolu'nun eski tarihli kazı çalışmalarında, bakır kullanımının başlangıcını temsilen kullanılan "Bakır Çağı" terimi ve bu dönemin diğer bölgelere ait kronoloji çalışmalarında kullanılan Erken Tunç Çağı 1-2-3 ile olan senkronizasyonunun sağlanması konusunda sorunlar yaşanmaktadır. Orthmann, daha önce "Geç Kalkolitik Dönem" olarak yayımlanmış bir grup malzemenin ait olduğu dönemin Erken Tunç Çağı 1 ile eşitlenmesini önermiştir (Orthmann, 1963b). Sonrasında gerçekleştirilen çalışmalar, Orthman'ın ETÇ I ve Geç Kalkolitik Çağ eşitliğini destekler niteliktedir (Gürsan-Salzmann, 1992, ss. 256–260; Mellink, 1992, s. 213). Salzmann; Alaca Höyük'ün 15- 12, Büyük Güllücek'in 2, Yarıkkaya'nın 4-5. tabaka malzemesinin Geç Kalkolitik[4] Dönem'e ait olduğunu kabul ederken, daha önce Geç Kalkolitik Çağ'a tarihlenen Alaca Höyük 12-9, Alişar 14-12M, Büyük Güllücek 1. tabaka malzemesini ise Erken Tunç Çağı I dönemine çekmektedir. Mellink de benzer bir görüşü savunmaktadır. Alişar'ın 19-15M tabakalarını "Erken Tunç Çağı 1 döneminin hazırlayıcısı" olarak tanımlarken, 14-12M tabakasının Kilikya bölgesinin Erken Tunç Çağı 1 dönemi ile paralellik sergilediğini belirtirken (Mellink, 1992, s. 213); Alaca Höyük Geç Kalkolitik Çağ malzemesinin bir kısmının Erken Tunç Çağı 1 dönemi

[4] "Bakır Çağı" terimi Osten tarafından Kalkolitik Çağ sonrasında seramik topluluğundaki değişimle ilişkilendirilen metal kullanım evresi olarak tanımlanır (Osten, 1937a). Özellikle Orta Anadolu'da 1900'lü yılların başlarından itibaren yapılan araştırmalarda kullanılan "Bakır Çağı" teriminin, üç evreli Erken Tunç Çağı ile senkronize edilmesi konusunda bazı karışıklıklar söz konusudur. Frankfort 1927 tarihli Yakındoğu'nun erken dönem seramikleri konulu çalışmasında Alişar, Karaoğlan, Etiyokuşu gibi merkezler için "Bakır Çağı" terimini kullanmıştır (Frankfort, 1927). Orthmann ve Yakar, Bakır Çağı'nı Erken Tunç Çağı II ile eşitlemiştir (Orthmann, 1963a; Yakar, 1985). Koşay ise Alaca Höyük Erken Tunç Çağı I-II-III tabakalarının hepsini Bakır Çağı ile eşitlemiştir (Koşay, 1951). Steadman'a göre Orta Anadolu'nun kuzey platosunda Erken Tunç Çağı I sonları ve Erken Tunç Çağı II dönemini içerisine almaktadır (Steadman, 2011). Genel olarak, Bakır Çağı ile Erken Tunç Çağı II dönemlerinin senkronizasyonu konusunda görüş birliği hakimdir.

içerisinde kaldığını vurgular (Mellink, 1967, s. 113). Erken Tunç Çağı, Geç Kalkolitik/Erken Tunç Çağı I dönemi yaklaşık olarak 3500-2800 arasına kapsamaktadır (Gürsan-Salzmann, 1992, s. 275).

Yukarıda, "Problemler" başlığında da değindiğimiz gibi, Geç Kalkolitik Dönem ve Erken Tunç Çağı I arasındaki geçiş oldukça belirsizdir (Sagona & Zimansky, 2015, s. 176; Yakar, 1985, s. 174). Yakar, Geç Kalkolitik ve Erken Tunç Çağı I dönemlerini "Kent Öncesi Dönem" olarak tanımlar. Yeteri kadar belgelenememiş bu dönem, Orta Anadolu'da Büyükgüllücek, Alaca Höyük, Alişar, Çıradere, Yarıkkaya, Sultanhan, Maşat Höyük, Horoz Tepe, Yazırhöyük, Karaoğlan ve Hashöyük gibi yerleşimlerle temsil edilir (Yakar, 1985, s. 179).

Alaca Höyük, Büyük Güllücek, İkiztepe ve Yarıkkaya seramiği bu dönemde benzer özellikler sergilemektedir. Kabartma daireler, balık kılçığı veya doğrusal çizgilerden oluşan kazıma bezeme, üçgen ve daire şeklindeki beyaz macun dolgulu kazıma bezemeler; ortak süsleme unsurlarını oluşturur. Bunlar Alaca Höyük 12-8, Alişar 14-8M boyunca varlığını korur (Gürsan-Salzmann, 1992, s. 256). Bunun yanında, Büyük Güllücek'in beyaz boya, kazıma, kabartma bezemeleri, kaplar üzerindeki memecikler ile kulplar zerindeki çıkıntıları daha erken bir gelişim tarihi göstermektedir (Gürsan-Salzmann, 1992, s. 256; Orthmann, 1963b, ss. 66–67). Basit kaseler, yuvarlak ağızlı çömlekler, meyvelikler ve şerit kulplu (strap handle) bardaklar dönemin yaygın formlarını oluşturur. Bunlar genelde kahverengi veya siyah renkte ince astarlı ve perdahlıdır. Alişar ve Alaca Höyük'ün kaba hamurlu, kendinden astarlı, perdahsız geniş depolama çömlekleri, Alaca Höyük 12-9 ve Alişar 14-12M arasındaki kronolojik senkronizasyonun kurulmasına yardımcı olurlar (Gürsan-Salzmann, 1992, s. 256).

Bu dönemde bölgede hakim olan seramik; el yapımı, koyu astarlı, perdahlı çanak-çömlek grubudur. Yüzey işlemi ve pişirme tekniği olarak, oldukça homojen ve baskın bir grubu oluşturmaktadır. Islak elle sıvazlanan (wet-smoothed) yalın çanak

çömleğin yanında, koyu astlarlı çanak çömleklerin 3 ana grubu vardır. Bunlar siyah, kırmızı ve grimsi devetüyü renkte olanlardır (Yakar, 1985, s. 180).

Alişar'ın 13-12M tabakası MÖ 4. binyıl sonu veya MÖ 3. binyıl başlarına ait süreci içerisine alır. Bu dönem Kalkolitik ve Erken Tunç Çağı arasındaki "Geçiş Dönemi" ni temsil etmektedir. Bir diğer deyişle, von der Osten'in terminolojisindeki "Bakır Çağı" olarak adlandırılan dönem sözü edilen tabakaları kapsamaktadır (Steadman, 2011, s. 243). Bakır Çağı'nın el yapımı, koyu renk astarlı-açkılı çanak çömleği çoğu zaman Erken Tunç Çağı II dönemine atfedilir. Bununla birlikte, Anadolu'da çok geniş bir dağılıma sahip olan bu tek renkli çanak çömleğin, Erken Tunç Çağı I'in sonlarından Erken Tunç Çağı III'ün sonuna kadar üretildiğini vurgulamak gereklidir (Yakar, 1985, s. 174).

Alişar'da bulunan beyaz veya krem üzerine kırmızı boya bezemeli birkaç çanak çömlek parçası, Yozgat bölgesinde, daha eski geleneklerin karakteristik özelliklerini koruyan çanak-çömlek gruplarının varlığına işaret etmektedir. Uzun kaideli meyvelikler, geniş ağızlı çömlekler, çan şeklindeki bardaklar (bell-shaped cups), düz veya yuvarlak dipli çanaklar karakteristik formlar arasındadır (Yakar, 1985, s. 180).

Son yıllarda Çadır Höyük'te yürütülen çalışmalar, bölgenin Geç Kalkolitik ve Erken Tunç Çağı başlarına ait dönemlere ilişkin bazı sorunlar için önemli sonuçlar vermiştir. Bu yerleşimdeki ETÇ I seramiği, pek çok açıdan bir önceki dönem olan Geç Kalkolitik Dönem izlerini taşımaktadır (Düring, 2016, s. 286). Çadır Höyük ETÇ I seramiğinin hepsi el yapımı olup, hamurları kum ve saman katkılıdır. Siyah veya kırmızı-turuncu astarlı çanak çömleklerin yüzeyleri perdahlıdır. Bu özellikler Geç Kalkolitik Çağ'da da karşımıza çıkmakla beraber, perdah işlemi Geç Kalkolitik Çağ'da daha yoğundur. Formlar arasında omurgalı kaseler (carinated bowls), küçük fincanlar ve meyvelikler bulunur. Çadır Höyük'te Geç Kalkolitik Çağ'da ortaya çıkan meyveliklerin ETÇ I döneminde üretimlerinin devam mı ettiği, yoksa bunların bir alt tabakadan karışan veya kullanılan formlar olup olmadıkları konusu tam anlamıyla

açıklanamamıştır. Meyvelikler aynı zamanda Alişar 13-12M (MÖ IV. binyıl sonu-III. binyıl başı) tabakasında perdahlı ve astarlı olarak bulunur (Steadman, 2011, s. 243).

Kültepe'de, tepe yerleşiminin 18. yapı katı, Erken Tunç Çağı I olarak değerlendirilmiştir (T. Özgüç, 1999, s. 5). Kültepe'de bu dönem çok sınırlı bir alanda araştırılmıştır. Yaygın olan seramik grubunu, kırmızı astarlı ve perdahlı örnekler oluşturmaktadır (Ezer, 2014a, s. 11).

1.3.3 Erken Tunç Çağı II Dönemi

Eski tarihli birçok yayında "Bakır Çağı" olarak adlandırılan dönem, bugünkü kronolojide Erken Tunç Çağı II dönemine karşılık gelmektedir. Yakar'ın "Erken Kent Dönemi" olarak adlandırdığı bu dönem (Yakar, 1985, ss. 180–182) Kültepe, Etiyokuşu, Karaoğlan, Ahlatlıbel, Polatlı, Alaca Höyük, Alişar, Çadır Höyük, İkiztepe, Kavak/Kaledoruğu, Kayapınar, Maşat Höyük gibi merkezlerde temsil edilmektedir. Bu dönem yaklaşık olarak MÖ 2700/ 2600- 2500/ 2400 arasına tarihlendirilmektedir.

Orta Anadolu'nun kuzeyi için Erken Tunç Çağı II verileri oldukça sınırlıdır. Çadır Höyük ETÇ II dönemi (IIb tabakası) çanak çömleğinin tamamı kuyulardan elde edilmiş olup, herhangi bir mimari veriye henüz ulaşılamamıştır (Steadman, 2011, s. 244).

Bu bölgedeki kentçiliğin ilk aşamaları, en iyi Alişar'da irdelenebilir. Bu dönemde sadece tepede (M) yerleşim söz konusudur. Sonraki aşamada ise, kent tepenin sınırlarını aşarak teras (T) alanına doğru genişlemiştir (Yakar, 1985, s. 180). Teras yerleşiminin ortaya çıkışı 7M tabakasına rastlamaktadır. Böylece Alişar'da 7M=13T senkronizasyonu kurulmaktadır. Von der Osten'in 11-7M tabakaları (Bakır Çağı), Orta Anadolu'nun kuzey platosunda Erken Tunç Çağı I sonları ve Erken Tunç Çağı II dönemini kapsamaktadır (Steadman, 2011, s. 243). Mellink'in "Bakır Çağı" olarak adlandırdığı ETÇ II, Suriye ithali çark yapımı çömlekler Tarsus ETÇ II tipinde fincanlar ile karakterize olmaktadır. Alişar Ib (Bakır Çağı) tabakası, Kilikya ETÇ II dönemi ile

benzerlikler sunmasa da birkaç dolaylı ilişki kurulabilmesine olanak sağlamaktadır. Alişar 13T tabakasında bir gömüye ait ithal Suriye şişesi; Tarsus'un ithal ETÇ II şişeleri ile Ur ve Fara'nın Erhanedan dönemi şişeleri ile paralellik kurulabilmesini sağlamaktadır (Mellink, 1967, s. 112). Erhanedan Dönemi ile paralellik kurulabilmesini sağlayan bir diğer buluntu, Alişar 8M tabakasından bir silindir mühürdür. Bu buluntu, Tell Asmar'ın Erhanedan I dönemi tabakasıyla ilişki sunsa da, "terminus post quem" olmaktan öteye geçemez (Mellink, 1967, ss. 112–113).

Çanak çömleğin tamamına yakını el yapımıdır. Çanak çömlekler genelde kalın kırmızı astarlı olup aynı zamanda perdahlıdır. Küçük kase ve bardak formları genelde ince kilden yapılırken, diğer formlar genelde kaba ya da orta derece niteliktedir. Bezeme nadiren uygulanmıştır. Ancak Yozgat çevresinde çömlekçiler bazen koyu açkılı tek renkli ürünlerin yanı sıra boyalı (pembemsi krem ve açık kahverengi astar üzerine kırmızı veya kahverengi) seramikler de üretmişlerdir. Kuzeyde, Çorum ve çevresinde ise yerel repertuarda boyalı örnekler bulunmamaktadır. Sıklıkla "koyu astarlı çanak çömlek" olarak adlandırılmasına rağmen, dönemin baskın rengi kırmızıdır. Hamur genellikle bitkisel katkılıdır. Bu çanak çömlek grubu Alişar'da MÖ III. binyıl başlarından itibaren karşımıza çıksa da, daha önceki örnekler mineral katkılıydı. Kırmızı astarlı çanak-çömleğin rengi hafif kiremit kırmızısından koyu kırmızıya doğru değişim gösterir. Pişirirken oluşan is, bazen şekilsiz beneklere neden olur. Siyah ağızlı kaplar (black topped vessels) genellikle bu dönemin erken evrelerinde karşımıza çıkar (Yakar, 1985, s. 181).

Alişar Bakır Çağı sonunda, 7M tabakasında İntermediyet boyalıları ortaya çıkar. Geometrik bezemeye sahip çanak çömlek grubu bölgeye has bir gelenek olarak karşımıza çıkmaktadır. Dışa çekik ağızlı küresel çömlekler, basit yuvarlak ağızlı kaseler ve ağız kenarından kabın ortasına uzanan tutamaklı fincanlar, içe dönük ağızlı, yuvarlak dipli kaseler, düz dipli kaseler, yuvarlatılmış dipli ve tek kulplu bardaklar; tek kulplu

çömlekler, tek şerit kulplu (strap handle) emzikli testiler dönemin sevilen formlarını oluşturmaktadır (Düring, 2016, s. 292; Steadman, 2011, s. 245; Yakar, 1985, s. 181).

Kültepe'de ETÇ II dönemi 4 yapı katına sahiptir (14-17). Tabaka 14 ETÇ II'nin son evresinin, tabaka 15-16 orta evresinin ve tabaka 17 ise erken evresinin temsilcisidir (T. Özgüç, 1986, ss. 36–37). Bu dönemde ortaya çıkan bazı formlar, hem Batı hem de Güney bölgelerle kurulan ilişkilere işaret etmektedir (Ezer, 2014a, s. 11). Bu dönemde ele geçmiş Suriye ithali çark yapımı çömlekler ve Tarsus ETÇ II tipinde fincanlar iyi bilinen formları oluşturmaktadır (Mellink, 1967, s. 113). Tarsus ETÇ II ve Kuzey Suriye tipindeki oluklu devetüyü bardaklar, Tepe'de 14. tabakada karşımıza çıkmaktadır. Orta Anadolu kazılarında bulunan ithal seramik örneklerinin yanında Anadolulu olmayan mühürler, ETÇ II karşılaştırmalı kronolojisinin oluşturulmasında büyük önem taşımaktadır. Alişar 13T tabakasında intramural bir gömüyle bağlantılı olarak ele geçen çark yapımı Suriye şişesi (Mellink, 1965, s. 112; Osten, 1937a, s. 168), Tarsus'un ETÇ II, Ur ve Fara'nın Erhanedan dönemi şişeleriyle paralellik sunar. 8M tabakasından bir silindir mührün en yakın benzeri Tell Asmar'ın Erhanedan I tabakasından bilinmektedir (Öktü, 1973, s. 103).

Erken evreden sonra, orta ve geç evre boyunca; Yukarı Fırat bölgesinin seramiğinin miktarındaki artış, iki bölge arasındaki ilişkinin ETÇ boyunca sürdüğünün ispatıdır. 15. tabakada bir taş sanduka mezarda ele geçen iki şişe Kühne'nin sınıflandırmasındaki f2 tipine bağlanır. Diğer buluntular gibi bu iki şişe de çark yapımıdır. Şişeye ait bir parça da tabaka 15. tabakada bir yapının zemininde insitu olarak bulunmuştur. Bu üç parça, tamamen Kuzey Suriye ve Güneydoğu Anadolu'da bulunan "metallische ware" olarak adlandırılan çanak-çömlek grubu ile benzerlik gösterir. Tam paralelleri Tarsus'ta, Tell Brak'ta, Tell Tainat'ta ve Tell Chuera'dadır (T. Özgüç, 1986, s. 37).

Ahlatlıbel ve Ankara ya da Eskişehir bölgesindeki diğer yerleşimlerden gelen madeni buluntular, ETÇ II döneminde kurulan koruma duvarlarına sahip köy, kasaba ve

kalelerin; birkaç yerleşim yerinin geçici olarak terk edilmesinin haricinde, en azından ETÇ III sonuna kadar yaşamaya devam ettiğini göstermektedir. Özellikle Kuzey ve batı kesimlere baktığımızda, kahverengi ve kırmızı astarlı, perdahlı tek renkli çanak çömleğin, ETÇ II ve III boyunca siyah renklilere göre daha sevilir hale geldiği görülmektedir. Bununla birlikte, Ahlatlıbel gibi birkaç yerleşimde, siyah astarlı çanak çömleğin yerel olarak popülerliğini korumasına rağmen, gaga ağızlı testi ve kaseler üzerindeki sığ oluk bezemeler, düğme gibi bazı uygulamalar ve yeni formlar tarihleme konusunda yardımcı olmaktadır (Yakar, 1985, s. 185).

Kuzey kesimin bu dönemi halen aydınlatılmayı bekleyen derin bir karanlığa sahiptir (Steadman, 2011, s. 245).

1.3.4 Erken Tunç Çağı III Dönemi

Yaklaşık olarak 2500/2400-2100/2000 yılları arasına tarihlenen bu dönem, Orta Anadolu'nun kuzeyinde şehirleşme ve ticaret gibi belirgin değişimlerin yaşandığı bir süreç ile karakterize olmaktadır. Bölgeler arası bağlantılar için en önemli ipuçlarını Alaca Höyük, Mahmatlar ve Horoztepe gibi ETÇ III mezarlıkları sunarken, merkezileşme süreci Alişar Höyük ve Çadır Höyük'ten izlenebilmektedir (Steadman, 2011, s. 245).

Orta Anadolu ETÇ III boyunca, Batı'dan kaydadeğer şekilde ayrılan bir yol izlemiş gibi görünmektedir. Bu dönemle ilgili bilgilerimiz yeterli olmaktan uzaktır. İlgili tabakalaşmalar II. Dünya Savaşı öncesi kafa karıştırıcı yöntemlerle ulaşılmış ya da yakın zamanda ulaşılmasına rağmen yeterli ölçüde yayınlanmamıştır (Düring, 2016, s. 310).

Yakar'ın "Hanedanlar Dönemi" olarak tanımladığı bu dönemde Orta Anadolu, Kapadokya ETÇ Kültürü (boyalı çanak çömlek kültürü) ya da Alişar III kültürü ve Kuzey Kültürü (Pontic Culture) kültürü olmak üzere iki kültürel bölgeye ayrılmaktadır (T. Özgüç, 1963, ss. 33–35; Yakar, 1985, s. 183).

Kapadokya ETÇ III kültürünün temelleri ETÇ II dönemine (Bakır Çağı) dayanmaktadır. Bu kültür; anıtsal mimari, gelişmiş metalurji, boyalı çanak çömlek, Batı Anadolu, Kilikya ve Toros dağlarının ötesindeki bölgelerle artan kültürel etkileşim ile karakterize edilir. Materyal kültür veya mezar tiplerindeki değişimler (örneğin Kültepe'de geleneksel küp mezarların yanında taş sanduka mezarların ortaya çıkması), etnik unsurlarla açıklanmak zorunda değildir.

Bu dönemin yalın çanak çömlek grubunu (plain ware), çoğu durumda Bakır Çağı repertuarından ayırt etmek oldukça zordur. Bununla birlikte, astar genellikle önceki döneme göre daha açık renkte, sarımtırak kırmızıdır. Ayrıca önceki dönemin kırmızı astarlı çanak çömleğine göre daha az yoğunlukta perdaha sahiptir. Karaoğlan ve Ahlatlıbel gibi bazı Orta Anadolu yerleşimlerinde, kırmızı yerine siyah astarlı çanak çömleğin tercih edildiği dikkat çekmektedir. Monokrom seramiklerin formları, İntermediyet ve Erken-Orta Kapadokya gibi boyalı seramiklerin formlarına benzemektedir (Yakar, 1985, s. 183).

Alişar'daki ETÇ III dönemi (genellikle Alişar III olarak anılır), tepede 6M-5M, ancak genellikle 7M içlerine dek inmektedir; terasta ise 13T tabakalarını içine alır. Kazı alanları sınırlı olsa da, Erken Tunç Çağı III için önemli bir yerleşim özelliği sunmaktadır. Terasta bulunan bir şehir suru, 13T tabakasında inşa edilmiş olmalıdır (Steadman, 2011, s. 245).

Alişar'da bir önceki dönemde ilk örneklerine rastladığımız İntermediyet seramiği 6M tabakası boyunca varlığını sürdürmüştür.[5] İntermediyet seramiği, devetüyünden turuncuya, mordan kırmızıya değişen renklerde astara sahiptir. Boyalı süslemeler genellikle şevron, zikzak, bant ve dalgalı çizgileri içeren geometrik

[5] Von der Osten İntermediyet seramiğin son "Bakır Çağı" tabakalarında (7m ve 13t) ortaya çıktığını ve 6-5m tabakaları boyunca devam ettiğini belirtir (Osten, 1937b, ss. 36–40).

motiflerden oluşur (Steadman, 2011, s. 246). Yine bir önceki dönemden devam eden bir gelenek olarak kırmızı perdahlı-tek renkli çanak-çömlek grubu ve Alişar III (Kapadokya Boyalıları) seramikleri dönemin diğer çanak-çömlek grubunu oluşturmaktadır. Alişar III seramiği bir sonraki 5M(12T) tabakasında, bu kez çark yapımı olarak yeni formlarıyla görülmeye devam eder. Erken Tunç Çağı III dönemine ait bir kuyuda ele geçen erken bir İntermediyet bardağın yanında, Güneybatı Anadolu tipinde tek kulplu kırmızı bir tankard formu sayesinde, Acemhöyük 9. tabaka (Erken Tunç Çağı IIIa) ile senkronizasyon kurulabilmektedir (Mellink, 1967, s. 112, 1992, s. 118). Kilikya'da Alişar III veya İntermediyet seramiğimim tespit edilmemiş olması önemlidir. Tarsus ETÇIIIa kontekstinde tek bir Kapadokya boyalı parçası bulunmuştur.

Bu durum, her ne kadar daha fazla belgelemeye ihtiyaç duysa da Kapadokya boyalılarının başlangıcı ile (Alişar 6M); ETÇ III döneminin başları arasında kronolojik bir bağ kurulabilmesini sağlamaktadır (Mellink, 1967, s. 112).

Kültepe'de çok sayıda ithal malzeme evlerde, büyük yapılarda ve mezarlarda ele geçmiştir. Bunlar arasında seramikler, altın ve kıymetli taşlardan prestij ürünleri ve silindir mühürler bulunmaktadır (T. Özgüç, 1986, s. 34). Bu durum Kültepe'yi karşılaştırmalı kronoloji çalışmaları için önemli bir yere koymaktadır. Kültepe'de ETÇ III dönemi ETÇ IIIa-b-c olmak üzere 3 evre halinde incelenmektedir (13. tabaka=a, 12. tabaka=b, 11. tabaka=c). Bu tabakalardan 11. tabaka ise 11a ve 11b olarak kendi içinde ikiye ayrılmaktadır (T. Özgüç, 1986, s. 31). Çark yapımı Suriye çömleklerinin yanında, yine çark yapımı basit devetüyü bardaklar höyüğün ETÇ III tabakaları olan 13, 12 ve 11 boyunca karşımıza çıkmaktadır (Mellink, 1992, s. 218).

13. tabakada oluklu devetüyü bardaklar ve konik bardak formları görülmeye devam eder. 12. tabaka, ortada ocağı ve sütun destekleri ile, Batı Anadolu'nun megaron formunu andıran bir yapıya sahiptir (T. Özgüç, 1963, ss. 13–14). Bu yapıda ve tabakada, Klikya ETÇ IIIa-Troia II tipinde çark yapımı tabaklar, Suriye şişesinin basit bir formu ve İntermediyet grubu içerisinde depasların kırmızı boya çizgilerle bezeli, el

yapımı yerel taklitleri mevcuttur. Boya bezemeli depas formu teknik açıdan aynı seviyede görülen kırmızı haç şeklindeki boya bezemeli kase formlarına benzer. Benzer şekilde boya bezemeli depaslar Alişar 7-6M seviyelerinden bilinir. Alişar 6M, Kültepe 12M tabakasından İntermediyet grubuna ait bir başka form, boru şeklinde akıtacağa sahip, aynı zamanda şevron bezemelerle süslü kaplardır. Böylece Kilikya ETÇ IIIa, Kültepe 12, Alişar 7-6m tabakaları arasında bir senkronizasyon kurulması mümkündür (Mellink, 1992, s. 218).

Kültepe 12. tabakada yalın, çark yapımı depaslar görülür. Bazı depasların boyu daha uzun olabilmektedir. Ancak, depas veya tankardların orijinal formlarının Kapadokya'da bulunmadığını unutmamak gerekir. Kültepe 12'de bulunan bir tankard tipinde kulplar omuz ve boyuna kadar yükselmektedir (T. Özgüç, 1963, s. Lev. X-2).

Kültepe 12'nin çark yapımı depaslarının, Kilikya'da ETÇ III döneminin ortalarına denk geldiği düşünülür. Kültepe 11. tabakaya ait çift ağız kenarlı Suriye şişesi formu bu görüşü doğrular niteliktedir. Tarsus'ta el yapımı boyalı bir bardağa ait parça, Boğazköy yakınlarında kazılan Çıradere'den adını alan ve Çıradere boyalısı olarak sınıflandırılan gruba aittir (Mellink, 1992, s. 218). Bu seramik grubu Kültepe 13. tabakada ortaya çıkar (Öktü, 1973, s. 132, n. 2).

Kültepe'de Erken Tunç Çağı III döneminin son aşamasında, Tarsus ETÇ III tipinde gri Suriye şişeleri, İntermediyet ve Kapadokya seramikleri ile birlikte görülmeye başlar (Mellink, 1967, s. 113).

Kültepe 12. tabakada alabastron şekilli bir şişe Kuzey Suriye veya Güneydoğu Anadolu'dan ithal edilmiş olmalıdır. İki benzer forma ait boyun kırıkları ise 13. tabakaya aittir. Bu parçalar ikili ağız kenarına sahiptir. Tabaka 11b'de bu boyun ve ağız parçalarından yer alır. Yine tabaka 11b'de bir küp mezarda da ikili ağız kenarlı ve oval gövdeli benzer bir şişe bulunmuştur. Bu buluntu önemlidir çünkü boyun yüzeyinde yivlerle bezelidir. Omuzlarda ve gövdenin alt kısmında 3'lü zigzaglar arasında yivler

yer alır. Omuzlarda 2 kulp yer alır. Bu form, Suriye şişelerinin yerel taklidi olarak değerlendirilmiştir. Benzer şekilde ve benzer teknikte yapılanlar, Tarsus Gözlükule ETÇ III tabakasında ve Amarna mezarlarında görülür. Gövdeleri daha oval olan örnekler Germayir, Tilmen Höyük III D tabakasında ve Tell Cuhera'nın Erhanedan tabakalarında karşımıza çıkmaktadır (T. Özgüç, 1986, ss. 34–36). Kültepe 13. tabaka şişeleri ve Eskiyapar Suriye şişesi Erhanedan III'ün son safhaları ile çağdaştır. 12b tabakası şişeleri ise Akkad ve post Akkad tabakaları ile çağdaştır. Bu tarihleme diğer buluntularla da doğrulanmıştır (T. Özgüç, 1986, s. 37).

Diğer bir kültür bölgesi, MÖ 3. binyılın ikinci yarısında merkezi platonun kuzey bölgelerinde görülür. Mellaart'ın belirttiği gibi, başta Çorum, Amasya ve Tokat çevresinde bulunan mezar kontekstleriyle meşhur bu kültürün başlangıç ve bitiş tarihleri tartışmaya açıktır. Alaca Höyük, Horoztepe, Mahmatlar ve Kayapınar mezarlıklarında olduğu gibi, Çorum'un yaklaşık 50 km kuzeyinde bulunan Göller ve Oymaağaç'ta bulunan mezarlar, kült önemi taşıyan çeşitli metal eserler, metal kaplar ve silahlar içermektedir. Belirli silah tipleri ve bazı metal kap işçiliği örnekleri, Kuzey Anadolu'nun Orta Anadolu'nun ötesinde başka metal atölyelerini de etkilediğini gösterir. Ancak, güneş kursları, hayvan figürünleri, insan bacaklı metal masalar, antropomorfik figürünler gibi kült objelerinin Çorum veya Amasya dışında benzerleri yoktur (Yakar, 1975, s. 184).

Kuzeydeki kronolojinin oluşturulmasında sadece seramikler değil, bazı metal tipleri de yardımcı olmaktadır. Eğik saplı, yivli mızrak uçları bunlardan biridir. Bunlar Alaca Höyük T mezarı, Horoztepe, Çorum-Amasya bölgesindeki çeşitli mezarlıklardan, Troia II-A hazinesi ve Tarsus ETÇ III döneminden bilinmektedir (Mellink, 1992, s. 219).

Alaca Höyük T mezarından sepet kulplu, akıtacaklı bronz bir kabın parçaları ve K mezarından gümüş bir kabın bakır eklentileri; Troia IIg'dan B ve S hazinelerine ait kapları andırır. Benzer bir kap Tokat-Kayapınar'da bulunmuştur. Teknik ve şekil

açısından kurulacak senkronizasyon ETÇ IIIa dönemine işaret etmektedir (Mellink, 1992a, s. 218). Akkad kabartmaları da ETÇ IIIa döneminde Anadolu'nun değerli metal kaplarına işaret etmektedir. Nasiriyah steli üzerinde Akkadlı bir asker, Batı Anadolu'ya özgü tankard formunda bir kap taşımaktadır (Mellink, 1963, s. 101 vd.). Ayrıca, Sargon'un kızı Enheduanna'ya ait disk üzerinde, Troia ve Alaca Höyük'ten bildiğimiz sepet kulplu metal kaplar gösterilmiştir (Mellink, 1992, s. 219; Öktü, 1973, ss. 110–111).

Alaca Höyük mücevherat buluntularına benzeyen örnekler Eskiyapar hazinesinden bilinmektedir (T. Özgüç & Temizer, 1993). Eskiyapar hazinesine ait bir Suriye şişesi sayesinde söz konusu buluntu grubu Erken ETÇ III tarihine atfedilmektedir. (Mellink, 1992, s. 219).

Alaca Höyük, Eskiyapar ve Kültepe'de açığa çıkarılan bazı buluntular; III. binyılın 2. yarısında Orta Anadolu'nun, kuzeybatı Anadolu, Suriye ve Mezopotamya ile güçlü ticari ilişkileri olduğunu gösterir. Eskiyapar ve Kültepe buluntuları bu ticaretin Erhanedan III'te başladığını, Akkad dönemi boyunca geliştiğini ve Ur III'te devam ettiğini gösterir (T. Özgüç, 1986, s. 43). Alaca Höyük'ün hayvan figürünleri ve güneş kursları, Horoztepe, Oymaağaç ve Merzifon bölgesinde bazı yağmalanmış mezarların daha basit metal buluntularıyla karşılaştırılabilir. Mellink'e göre mezarların çanak-çömleği; ETÇ II veya ETÇ III'ün başına aittir. Mezar hediyeleri arasından bazı örnekler Troia II ve Erken Kyklad ile ilişki kurulmasını sağlamaktadır (Mellink, 1967, s. 113). Kuzeydeki plato bölgesi, Erken Tunç Çağı II ve III dönemi boyunca Batıda Troya, Poliochni ve doğuda Transkafkasya etkileşimde olan gelişkin bir metalürji ve kültür kompleksine ev sahipliği yapmıştır (Mellink, 1992, s. 219).

Bu dönem aynı zamanda, Anadolu'nun protohistorik çağlarına girdiği dönemi temsil etmektedir.[6] Bilindiği üzere bu dönemde henüz Anadolu'da yazı yoktur. Anadolu

[6] Yazıyı kullanmayan, ancak farklı kültürlere ait yazılı kaynaklarda kendinden söz edilen toplumlar protohistorik çağlarına girmiş kabul edilir.

ile ilgilenen ve bu ilgileri yazılı belgelerdeki kayıtlarla da takip edilebilen Akkadlı krallar Sargon ve onun torunu Naram-Sin, Anadolu'nun protohistorik devirlere girmesine de neden olmuşlardır (Yiğit, 2000, s. 20). Hatti kralı Pampa'nın adı, Kaniş Kralı Zipani'yi de içeren ve 17 kraldan oluşan bir koalisyon listesinde geçmektedir. MÖ III. binyılın 2. yarısında Akkad kralı Naramsin'in mücadele ettiği bu koalisyonun, küçük de olsa tarihi gerçeklerle örtüştüğü düşünülebilir (Yakar, 2011, s. 72).

2. ALACA HÖYÜK

2.1 Konum

Alaca Höyük, Çorum ili, Alaca ilçesine bağlı Höyük köyü sınırları içerisinde yer almaktadır. Alaca Höyük, yakınlarda bulunan bir başka köy olan İmat Köyü dolayısıyla eski yayınlarda zaman zaman "İmat Höyük" olarak da adlandırılmaktadır. Ancak kara yolunun Alaca ilçesinden geçmesi ve tek ulaşım rotasının bu yol olması nedeniyle kazı çalışmalarının başladığı tarihlerden itibaren "Alaca Höyük" olarak anılmaya başlamıştır (Arık, 1937b, s. 3).

310x277m. boyutlarındaki höyük etrafında verimli ovalar bulunmaktadır. Bölge su kaynakları açısından da oldukça zengin sayılır. Kızılırmak'ın, 182 km'lik kısmı Çorum ili sınırları içindedir. Kızılırmak'ın kollarından Delice Suyu'na Sungurlu ilçesinin en önemli akarsuyu olan Budak özü Deresi karışır. Budak özü Deresi'ni besleyen kollardan biri de Alaca Höyük'ün yanından geçmektedir. Horam Özü olarak adlandırlan su civardaki çeşmelerin suyu ile çoğalmaktadır. Su kaynakları bölgenin şekillenmesinde önemli rol oynamıştır ve bu verimli alan, Alaca Höyük ve çevresindeki düzlükleri çağlar boyunca yerleşim için ideal kılmıştır. Klasik Çağlarda doğu-batı ve kuzey-güney ticaret yollarının buradan geçmiş bulunduğunu gösteren izler de mevcuttur (Çınaroğlu & Çelik, 2010, s. 56). Alaca Höyük su kaynaklarının bolluğu sebebiyle, Hitit döneminin bol suyu ile meşhur Arinna kenti ile özdeşleştirilmiştir (Baltacıoğlu, 2005, s. 1; Doğan-Alparslan, Alparslan, & Pelvanoğlu, 2018).[7]

[7] Hitit çivi yazılı belgelerinde adına sıkça rastlanan Arinna kenti, genelde Güneş Tanrıçası ile birlikte anılmaktadır. Unutulmaması gereken ise, çivi yazılı metinlerde bugüne kadar belgelenmiş 4 ayrı Arinna kentinin varlığıdır. Bunlardan bir tanesi, Batı Anadolu'da bulunan Arzawa ülkesi ile birlikte anıldığı için bu bölgede aranması gerekmektedir. Bir diğer Arinna kenti, II. Murşili'nin yıllıklarında geçmektedir ve çok az belgelenmiştir. Metinlerde adına çok az rastlanan diğer Arinna kenti Cornelius tarafından Anadolu'nun güneyinde yer alan Mopsukrene ile eşitlenmiştir. Alaca Höyük ile eşitlenen Arinna kenti ise

Alaca Höyük konum açısından eski ticaret yolarının bağlandığı bir bölgede yer almaktadır (T. Özgüç, 2002a, s. 468).

2.2 Araştırma Tarihçesi

Alaca Höyük'ü (O zamanki adıyla İmat Höyük) Hamilton bilim dünyasına tanıtmıştır. İngiliz William J. Hamilton 1835 Boğazköy'e uğramış, bölgeden geçtiği sırada sfenksli kapıyı görmüş ve 1842'deki yayınında bu yerleşimden bahsetmiştir (Levha I-1) (Hamilton, 1842, ss. 382–383). Alaca Höyük ilerleyen yıllarda özellikle batılı gezginlerin dikkatini çekmeye başlamış ve onların uğrak noktalarından biri olmuştur. Barth, Üsküdar'dan Trabzon'a yaptığı gezisi sırasında 1858 yılında buraya uğramıştır (Barth, 1860). G. Perrot'un 1861'de gerçekleştirdiği Anadolu gezisi ve araştırmalarında Alaca Höyük'ten de bahsedilmiştir. Sfenksli kapının sağ ve solunda yer alan kulelerin ilk planıları çıkarılmıştır (Perrot vd., 1872). 1864 yılında İngiliz misyoner ve antikacı Henry J. Van Lennep, Boğazköy ve Alaca Höyük'te ayrıntılı incelemelerde bulunmuş (Levha I-2, II-1,2), sfenksli kapı ve ortostatların bir taslağını yayınlamıştır (Van-Lennep, 1870). Anadolu'nun tarihi coğrafyasına büyük katkılarda bulunan W. Ramsey, Wilson ile birlikte 1881'de Alaca Höyük'ü ziyaret etmiş, birkaç kabartmayı daha ortaya çıkarmıştır (Ramsay, 1890). Ernest Chantre 1893'te başladığı gezileri sırasında bölgeye uğramış, 1893-1894 yıllarında Alaca Höyük, Boğazköy ve Kültepe'de ilk küçük çaplı kazı çalışmalarını başlatır. Alaca Höyük'teki kazılarını sfenksli kapı etrafından yürütmüştür (Levha III-1, 2). Chantre, tıpkı Perrot gibi ortostatları incelemesinin ardından, bu kabartmaların bir saraydan ziyade mabede ait olma olasılığının daha yüksek olduğunu belirtmiştir. Aynı zamanda, çevredeki tarlalarda bulunan aslan protomlarına da dikkat çekmiştir (Başgelen, 2010; Chantre, 1898).

Hatti çekirdek bölgesinde bulunmakta, Hitit çivi yazılı metinlerinde adına sıklıkla rastlanmaktadır (Doğan-Alparslan vd., 2018, s. 261).

Teodor Makridi Bey 1907 yılında Alaca Höyük'te ilk bilimsel kazı çalışmasını başlatmıştır. Teodor Makridi Bey, Hugo Winckler ile birlikte 1906'dan beri Boğazköy'de çalışmaktaydılar. İstanbul Asar-ı Atika Müzeleri Halil Ethem Bey'in teklifi ile 1907 yılında Theodore Macridy Bey tarafından sfenksli kapı çevresinde 15 gün kazı çalışması gerçekleştirilmiştir. Araştırmaları sırasında, Alaca Höyük'teki poterni tespit etmiş ve Boğazköy'dekilerle benzerliğine dikkat çekmiştir (Macridy, 1908, ss. 1–25). 1907 yılından 1935'e kadar Alaca Höyük'te çalışma yapılmamış olmasına rağmen, bilim dünyasında adına sık rastlanır bir yerleşim haline gelmiştir.

1931 yılında Türk Tarih Kurumu'nu kuran Atatürk, Ankara'da Ahlatlıbel kazısını yaptırmış, sonrasında ise okuduğu kitaplardan tanıdığı Alaca Höyük'te kazı çalışması gerçekleştirilmesini istemiştir. Bu sebeple ilk milli kazı olarak anılan Alaca Höyük kazısı, 1935 yılı 22 Ağustos günü başlamıştır. Söz konusu günlerde Höyük köyü ören yerinin üzerinde bulunmaktaydı. Bu sebepledir ki, Alaca Höyük Kazısı'nın ilk başkanı Remzi Oğuz Arık, kazı çalışmalarına köyün meydanındaki boş alan ve ören yerinin çevresinde başlayabilmişti. Kazının başlangıcından kısa bir süre sonra, Erken Tunç Çağı kral mezarlarından bazıları bulunmuştur. Son derece zengin hediyelere sahip mezarlar bilim dünyasında büyük ses getirmiştir. Kazılar 1935 yılında Remzi Oğuz Arık başkanlığında başlamış, 1936 yılından itibaren ise Hamit Zübeyr Koşay başkanlığında 1948 yılına kadar aralıksız devam etmiştir. 1963 yılına kadar ara verilen kazılar bu tarihte tekrar başlamış ve çalışmalar 1983 yılına kadar sürdürülmüştür (Arık, 1937b, 1937a; Koşay, 1938, 1951; Koşay & Akok, 1966, 1973). Bu tarihten sonra 1994 yılında Hatçe Baltacıoğlu başkanlığındaki ekip tarafından temizlik çalışmaları, 1995 yılında ise tek sezonluk kazı çalışması gerçekleştirilmiştir (Baltacıoğlu, 1996, 1997). 1997 yılında Prof. Dr. Aykut Çınaroğlu başkanlığında tekrar başlayan kazılar 2007 yılına kadar sürdürülmüştür.

2.3 Stratigrafi

Alaca Höyük'te bugüne kadar Geç Kalkolitik Çağ ile başlayan ve günümüze kadar devam eden yerleşimin varlığı ortaya konmuştur. Yapılan çalışmalar neticesinde 4 kültür katı ve 14/15 yapı katına ulaşılmıştır[8] (Koşay, 1937, s. 526, 1951, s. 59). Günümüz kazılarında Alaca Höyük'te 14 yapı katının varlığı kabul görmektedir (Çınaroğlu & Çelik, 2010, ss. 78–79).

I. Kültür Katı: Osmanlı, Roma, Helenistik, Erken Frig, Geç Frig dönemleri ile temsil edilir.

II. Kültür Katı: MÖ II. Binyıl'ın tamamını kapsamaktadır. Bu da; Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nın son evresinden (Kültepe Ib) Hitit İmparatorluğu'nun yıkılışına (MÖ II. Binin sonu) kadar geçen süreçtir. Üç yapı katını kapsamaktadır:

2. yapı katı Hitit İmparatorluk,

3a – b Orta Hitit (?) ya da 3a Hitit İmparatorluk, 3b Eski Hitit

4. yapı katı Eski Hitit – Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nın son safhasıdır.

III. Kültür Katı: Erken Tunç Çağını temsil eden bu kültür katı, 8-5. yapı katları olmak üzere, dört yapı katını kapsamaktadır. Orthman'ın çalışmasında Alaca Höyük'ün Geç Kalkolitik Çağ olarak belirtilen 9-14 yapı katları için Erken Tunç Çağı 1 dönemi önerilmiştir (Orthmann, 1963b, ss. 34–35). Salzmann'ın çalışmasında 9-12 yapı katları Erken Tunç Çağı I olarak belirtilmiştir (Gürsan-Salzmann, 1992, s. 275). Çalışmamızda, Erken Tunç Çağı II ve III dönemlerine denk gelen 5-8 yapı katları ele alınacaktır.

[8] 1936 yılı çalışmalarına ait raporlarda 15 yapı katı olduğu belirtilmiş (Koşay, 1937, p. 526); 1937-1939 raporlarında ise 14 yapı katı olarak değerlendirilmiştir (Koşay, 1951, p. 5). 1940-1948 çalışmalarına ait raporlarda ise 12 yapı katından bahsedilmiştir (Koşay & Akok, 1966, p. 5).

IV. Kültür Katı: 9-14 yapı katlarını kapsayan bu dönem Geç Kalkolitik Çağ'a aittir (Çınaroğlu & Çelik, 2010, s. 79). Ancak; Winfried Orthmann, Alişar ve Alaca Höyük'teki bu yapı katlarının Geç Kalkolitik Çağ'a ait olmadığını, Erken Tunç Çağı I olarak değerlendirilmesi gerektiğini öne sürmüştür (Orthmann, 1963b, ss. 32–37) (Orthmann, 1963a, ss. 32–37).[9]

[9] Orta Anadolu'da Geç Kalkoliitk Çağ/Erken Tunç Çağı I tartışmalarına ilişkin olarak, tezin "2.3.1 Problemler" ve "2.3.2 Erken Tunç Çağı I Dönemi" başlıklarına bakılabilir.

3. ALACA HÖYÜK'TE ERKEN TUNÇ ÇAĞI

3.1 Erken Tunç Çağı'nda Alaca Höyük

Alaca Höyük'te Erken Tunç Çağı'na ilişkin çalışmalar kazıların başladığı yıl olan 1935 yılına kadar geriye gitmesine rağmen, o yıllarda açığa çıkarılan krali mezarlar sonrası çalışmalar Hitit Dönemi üzerine yoğunlaştırılmış ve Erken Tunç Çağı üzerine bilgilerimiz mezarlık alanı ile sınırlı kalmıştır. Erken Tunç Çağı yerleşimine ilişkin kazılar son derece sınırlı çalışma alanlarında yürütülmüş, elde edilen veriler herhangi bir tabaka ayrımına tutulmadan yayımlanmıştır (Arık, 1937a, ss. 213–217, 1937b, ss. 31–98; Koşay, 1937, ss. 527–528, 1938, ss. 69–149, 1948, ss. 175–177, 1951, ss. 38–74; Koşay & Akok, 1966, ss. 81–102, 1973, ss. 39–54).

Çalışmamızda ele alacağımız 5-8. yapı katları, daha önce kazıları yapılmış olan olan Alişar ve Ahtalıbel ile gösterdikleri yakınlıkdan ötürü 1936 yılı raporunda "Bakır Çağı" olarak anılmıştır (Koşay, 1938, s. 69). 1937-1939 yılları kazı raporlarında "Bakır Çağı" terimi kullanılmaya devam etmiş (Koşay, 1951, s. 12), 1940-1948 kazı raporu ile söz konusu yapı katları için "Eski Tunç Çağı" terimi kullanılmaya başlamıştır (Koşay & Akok, 1966, s. 81).

Alaca Höyük Erken Tunç Çağı Kültürü, büyük oranda Kalkolitik Çağ'ın devamı olarak görülmekle birlikte, doğudan gelen bazı yeni özelliklerin bu dönemde hissedildiği belirtilmiştir (Koşay & Akok, 1966, s. 102). Erken Tunç Çağı'nın son safhasına işaret eden 5. yapı katı, Batı ve Orta Anadolu yerleşimlerinin birçoğunda olduğu gibi Alaca Höyük'te de büyük bir yangın felaketi ile sona ermiştir. Bazı araştırmacılar bu durumu Anadolu'ya gelen Hint-Avrupalı kavimlerin istilası ile açıklamaya çalışırken (Koşay & Akok, 1966, s. 102; Mellaart, 1958), Tahsin Özgüç bu açıklamaya karşı çıkmaktadır. O'na göre, Erken Tunç Çağı'nda Orta Anadolu'da kültürel ve teknolojik açıdan hayli gelişmiş, tahkimatlı şehirlerde yaşayan ve gelişkin maden işleme teknolojisi sayesinde güçlü silahlara sahip olan yerel beylikler hüküm

sürmektedir. Erken Tunç Çağı'nda sayıca azınlıkta ve kültürel açıdan hayli geriden olan Hitit/Hint Avrupalı bir kavmin Anadolu'nun birçok noktasında aynı anda bu denli yıkıma sebep olmalarını düşük bir olasılık olarak görmektedir (T. Özgüç, 1963, ss. 25–26). Son yıllarda getirilen farklı bir açıklama ise iklimsel değişikliklerin Erken Tunç Çağı sonunu getiren felaketler üzerinde rolü üzerine odaklanmaktadır (Massa, 2014).

Orta Anadolu'nun kuzeyinin maden ve orman bakımından zengin bu yöresinde, yani Hitit çekirdek bölgesinde, Hititler'den önce yüksek bir kültürün varlığı bilinmektedir (T. Özgüç, 2002b, s. 400). Bölgede prenslik veya beylik tarzında hüküm süren küçük yönetimsel mekanizmaların varlığı bilinmektedir (Yiğit, 2000, 2003). Alaca Höyük, gösterdiği yüksek kültür özellikleri bakımından bu yönetimlerden birinin merkezi olarak görülmektedir (T. Özgüç, 1963, ss. 33, 36). Teknik ve üslup açısından çevresindeki benzerlerine göre üstünlük gösteren zengin hediyelere sahip ayrıcalıklı mezarların Alaca Höyük'te olduğu; gerek eski, gerek yeni dönem kazılarından ele geçen ve uzak bölgelerle ticari ilişkilere sahip bir sınıfın varlığına işaret eden buluntular bu görüşü doğrulamaktadır.

Halkın çoğu ziraat ve hayvancılık ile uğraşmasına rağmen, metalürji ve ticaret konusunda da ileri düzeydeydiler. Bunu, başka bölgelere yayılan maden objelerin teknik ve şekillerinin birbirine benzerlik göstermesi kanıtlamaktadır. Maden ustaları; döküm, kakma, lehim, yapıştırma, damlatma ve telkâri gibi bütün tekniklerden faydalanmışlardır. Tahsin Özgüç, Orta Anadolu'da bu çağda madenci sınıfının varlığından bahsetmektedir (T. Özgüç, 2002b). Çok sayıdaki madeni objenin üslup olarak birbirine benzemesi, bunların ithal edilmediğini, yerli ustalarca Alaca Höyük veya yakın bir bölgede imal edildiğini göstermektedir (Koşay, 1951, s. 84).

Altının yıkama usulü ile toz halinden elde edildiği ve eritilerek külçelere döküldüğü belirtilmiştir. Eserler üzerindeki ince çizgiler perdah işleminin ince kum ile yapıldığını gösterir. Alaca Höyük'te kakma ve kaplama tekniği de ileri seviyededir. Geyik, boğa boynuzları ve yüzler, kısmen veya tamamen elektron levha ile kaplanmış,

vücudun diğer bölgelerine de çeşitli süsleme unsurları elektron kakmalar ile yapılmıştır (Koşay, 1951, s. 84). Mezopotamya'daki Ur kral mezarlarının çağdaşı olduğu düşünülen Alaca Höyük krali mezarlarında açığa çıkartılan standartlar, güneş kursları, sistrumlar, altın, gümüş ve tunç kaplar, takılar ve mobilya aksamları kültürün zenginliğinin yanında madencilik konusundaki gelişkin yönlerini de yansıtmaktadır.

Ahşap, yün ve deri işçiliğine dair bilgiye, buluntuların günümüze ulaşmaması sebebiyle sahip değiliz. Ancak, mezarlarda bulunan kumaşa dikilerek kullanılması gereken bazı süs eşyalarının varlığı, kıymetli kumaşların Alaca Höyük'te en azından belirli bir sınıf tarafından kullanıldığına işaret etmektedir (Koşay, 1951, s. 84).

Oldukça gelişkin bir özellik gösteren bu kültür, kendinden sonra gelen Asur Ticaret Kolonileri Çağı sanatında etkilerini devam ettirmiş ve böylece Hitit sanatını da etkilemiştir (T. Özgüç, 1963, ss. 36–38).

3.2 Alaca Höyük Erken Tunç Çağı Mimarisi

Eski dönem kazılarına ilişkin bilgilerimiz son derece sınırlı çalışma alanlarına dayandığı için genel bir şehircilik planı sunmaktan uzaktır. Tam bir yapı planına ulaşılamamıştır.

Alaca Höyük Erken Tunç Çağı mimarisine baktığımızda, Kalkolitik Çağ'ın tekniklerinden faydalanıldığını görmekteyiz. Evler genellikle en az üç sıra taş temele sahiptir. Taş temellerin üzerinde ise kerpiç duvarlar yükselmektedir. Kerpiçlerin ölçüleri birlik göstermektedir. Kerpiç duvar örgülerinde yan yana çift sıra olanlar da vardır (Akok, 1979, s. 108).

Yapılar çok odalıdır. Çatılar, ağaç kirişler üzerine toprak serilmesiyle oluşturulan düz-dam şeklinde olup yapılar içten ve dıştan sıvalıdır. Odaların tabanları yine çamur harçla sıvanmıştır. Yapılar içerisinde ocak ve fırınlara rastlanmaktadır. Bazı

büyük yapılarda içerisinde mutfak, kiler ve işlik gibi mekanların bulunduğundan bahsedilmektedir (Koşay & Akok, 1966, s. Lev. 136).

Yapı gruplarının yan yana kurulması, belirli bölgelerde sıralanması gibi unsurların uygulanmasında şehirleşme esasına göre haraket edildiği görülmektedir. Yapıların etrafında sokak ve geçitler yer almaktadır. Ayrıca, şehrin bir bölümünde dönemin hanedan ailesine ait oldukları düşünülen bir mezarlık alanına yer verilmiştir (Akok, 1979, s. 108; Koşay & Akok, 1966, s. Lev. 135). Bu mezarlar Erken Tunç Çağı'nın erken dönemlerine ait yapı katları üzerine kurulmuştur.

Yeni dönem kazılarında, 2009 ve 2016 yıllarında J4(16)-J4(17) alanlarında yürütülen çalışmalar Erken Tunç Çağı mimarisine ilişkin ek bilgiler sağlamıştır. Burada A ve B yapısı olarak adlandırılan iki adet yapı açığa çıkarılmıştır (Levha IV-1). İlk kez 6. yapı katında kurulan ve 5. yapı katında küçük değişikliklere uğrayan bu iki yapı büyük bir yangın felaketi ile sona ermiştir. Yangının şiddeti ile sertleşen kerpiçlerin bir kısmı korunmuş, bir kısmı ise yapının üzerindeki II. kata ait (Hitit İmparatorluk Dönemi) Hitit Mabed-Saray binasının inşa faaliyetleri sırasında tıraşlanmıştır (Levha IV-2). Kerpiç ölçüleri 50x57x60 cm.'dir (Çınaroğlu & Çelik, 2011, s. 186). Yapıların kuzeyi, Hitit dönemine ait istinat duvarı; güneyi ise Hitit mabed- saray binasının odaları sebebiyle tam olarak açığa çıkarılamamıştır. Yapılarda ortak duvar kullanımı görülmemektedir.

2009 yılında kazılan batıdaki yapı, yan yana dizilen ve uzunlamasına bir koridora benzeyen, kuzey-güney yönünde uzanan 3 odadan oluşmaktadır. Odaların güney bölümü Hitit mabed-saray binasının altında kalmıştır. 2016 yılında Hitit mabed-saray binasına ait oda içerisinde yapılan kazılarda, Erken Tunç Çağı yapısına ait odaların güneye doğru devam ettikleri görülmüş ancak yapının güney duvarına rastlanmamıştır (Levha V-1).

A yapısına ait bu 3 odanın kuzeyinde, doğu-batı yönünde uzanan küçük bir koridor şeklinde bir başka oda yer almaktadır. Bu oda kerpiç duvar içerisinde yer alan niş sebebiyle "nişli oda" olarak anılmaktadır. Odanın güney duvarında, yaklaşık olarak 40x50cm boyutlarında iki adet niş bulunmaktadır. Nişli oda içerisinde çok sayıda idol, figürin, mühür gibi küçük buluntuların yanında gaga ağızlı testi, depas ve tek kulplu fincan gibi formlara sahip kaplar açığa çıkarılmıştır. Depas ve figürinler nişlerin hemen önünden ele geçirilmiştir. Alanın güneybatısında yer alan odanın tabanı üzerinde kalın sıvayla kaplanmış bir ocak tabanı tespit edilmiştir (Çınaroğlu & Çelik, 2011, ss. 185–186).

Yapının kuzey-batı kısmında 2.50x2.25 m. boyutunda bir oda ortaya çıkarılmış olup (Oda 29) bu odanın doğu duvarı, önceki kazılarda açığa çıkarılan 1 istinat duvarının sonradan eklenmiş anlamsız bir dönüş yapan ekleme duvarın altında kalmıştır. Odanın içerisinde iki adet büyük boyutlu çömlek ele geçirilmiştir. Odanın tabanı kireç sıvalıdır.

A yapısının doğusunda yer alan Erken Tunç Çağı'na ait bir diğer yapı "B Yapısı" olarak adlandırılmıştır. Yapının 5 ve 6. Katlarda bazı değişikliklere uğrayarak kullanımın devam ettirildiği anlaşılmıştır. Yapının şimdiye kadar açığa çıkarılan planına baktığımızda, kare planlı bir avlu ve avlunun kuzeyine yerleştirilmiş iki küçük odacıktan oluşmaktadır. Geçirdiği şiddetli yangına paralel olarak kerpiç duvarların bir kısmı korunmuştur. Avlunun tabanı sıkıştırılmış toprak tarzındadır. Avlu içerisinde insitu buluntu ele geçmemiştir. Bu alanda derinleşme çalışmalarına devam edildiğinde, bu kez 6. yapı katına ait yoğun bir kül ve kerpiç enkazının içerisinden, 5. yapı katı duvarları ile aynı hat üzerinde uzanan taş temellere rastlanmıştır. Avlunun kuzey batı köşesinde, tek sıralı taş duvarla küçük bir çevrik oluşturulmuştur. Yapının güneyine mabed-saray binası tarafından tahrip edilmiştir. Bu sebeple yapının güney uzantısındaki plan tam olarak anlaşılamamıştır (Levha V-2).

A ve B yapılarının kuzeyindeki alanda (J4(16)-J4(17)) planı belli olmayan yapılara ait bağımsız duvarların yanında 3 adet tahıl silosuna rastlanmıştır. Yuvarlak planlı, tabanı beyaz sıvalı, toprağa oyularak yapılan bu silolar 5. yapı katına ait olup alttaki 6. yapı katını tahrip etmiştir. Silolardan birinin doğu bölümü taş ile örülmüştür. Bu silonun tahrip olduktan sonra doğu bölümüne taş duvar örülerek onarıldığı düşünülmektedir (Levha VI-1).

Bu alanın kuzeyinde, J4(2) plankaresinde yürütülen çalışmalarda 5, 6 ve 7. yapı katları çalışılmıştır. Üst yapı katlarının tahrip ettiği bu alanda plan vermeyen duvar parçalarının yanında, silolar açığa çıkarılmıştır. Bu durum ETÇ II ve ETÇ III boyunca bu alanda bazı depolama faaliyetlerinin yürütüldüğünü göstermektedir (Levha VI-2).

2010 yılında Hitit mabed-saray binasının kuzeyinde adyton çevresinin araştırılması amacıyla, LIII-LIV/30-37 plan karelerinde çalışılmıştır. Burada Osmanlı ve Frig yapılarının mabed-saray binasının bu bölümünü oldukça tahrip ettiği gözlemlenmiştir. Çalışmalar sırasında mabed-saray binasının duvarları ile aynı seviyede Erken Tunç Çağı duvarlarına rastlanmıştır. Planı saptanamayan yapılara ait bu duvarlar ile bağlantılı olarak Erken Tunç Çağı 5 ve 6. yapı katlarına ait çanak çömleğin yanında bot biçimli mühür ele geçirilmiştir. Buradaki çalışmalar Erken Tunç Çağı yerleşiminin höyüğün kuzeyine doğru devam ettiğini göstermesi açısından önemlidir. Ancak bu alanda II. kat ve daha geç döneme ilişkin tahribat nedeniyle yapı planları anlaşılmaktan çok uzaktır.

Erken Tunç Çağı'na ait bir diğer çalışma alanı Maden Atölyesinin odaları içerisindeki sondaj kazılarıdır. 2015 yılında Eski Hitit dönemine ait maden atölyesinde yürütülen kazı çalışmaları sırasında, odalar içerisinden sondaj kazıları gerçekleştirilmiş ve Erken Tunç Çağı'nın 5, 6 ve 7. tabakaları araştırılmıştır. AYE2 odası içerisinde 5. yapı katına inilmiştir. Burada 2 odaya ait duvarlara rastlanmış, ancak çalışma alanının darlığı sebebiyle odaların bir kısmı açığa çıkarılabilmiştir. Odaların devamı, bir üst evre yapısı olan AYE 2'nin güney duvarının altından; güney yönüne doğru uzanmaktadır. Bu

odalar Oda 30 ve Oda 31 rumuzu ile adlandırılmıştır. Yapının üzeri yoğun bir yangına işaret eden kül ve kerpiç molozu ile örtülüdür. Yapı duvarların ancak iki sırası korunabilmiştir. Duvarlar yumuşak köşelere sahiptir. Kullanılan taşlar hemen üzerindeki Hitit dönemi atölyesine göre daha büyük boyutludur. Bu iki oda içerisinde; çanak çömlek buluntularının yanında, tezgah ağırlıkları, bronz iğneler, ocak ayakları, ağırşaklar, obsidyen dilgiler, bir adet deniz kabuğundan kolye ucu, kemik obje, ve ezme taşlarına rastlanmıştır. Oda 31 içerisinde yürütülen sondaj çalışmasında 7. yapı katının altına kadar inilmiştir. Bu yapı katında, küçük boyutlu taşlarla oluşturulmuş yuvarlak planlı küçük bir ocağa rastlanmıştır (Levha VII-1).

Alaca Höyük Erken Tunç Çağı çalışmalarının yürütüldüğü bir başkan alan, mezarlık alanıdır. Sergilenen 6 adet krali mezarın Kültür ve Turizm Bakanlığınca, restorayonuna karar verilmesi üzerine, 2007 yılında restorasyon alanının altında kalacak plan karelerde kazı çalışmaları yürütülmüştür. Çalışmalar sırasında, 5. yapı katına ait bazı bağımsız duvarlar saptanmıştır. Duvarlar, mimari bütünlük sağlamaktan uzaktır. Bu alanda, Erken Tunç Çağı III sonlarına ait küçük bir gaga ağızlı testicik, küçük bir fincan ve sepet kulplu çaydanlık ile 3 adet idol bulunmuştur. Aynı alanda kazılar sürdürülmüş, 6. yapı katına ait 2 odalı bir yapıya daha rastlanmıştır. Bu yapının temelleri çift sıra taştan yapılmıştır. 30–40 cm. boyutlarındaki taşlar, düzeltilmeden kullanılmışlardır. Taşların arası toprakla doldurulmuştur. Odaların boyutları şu şekildedir. I numaralı odanın boyutu 5 m. x 3 m., II numaralı odanın açığa çıkarılan boyutu ise 4m. x 2m.'dir. I numaralı oda içerisinde iki adet fırın tespit edilmiştir. Tahribata uğramış fırınların tabanı kırık seramik parçaları ile döşelidir.

Bu alanda 7. yapı katına ait çalışmalar küçük alanda sürdürülmüştür. LX- LXII/ 50–52 plankaresinde açığa çıkarılan ergitme fırını oldukça korunmuş bir şekilde açığa çıakrılmıştır. 1.20m. çapındaki fırının tabanı taş döşeli olup bunun üzeri sıva ile kaplanmıştır. Fırının yanında yanmamış iri kalaslar açığa çıkarılmıştır. Fırının tabanı kuzeyden güneye doğru eğimlidir. Bu da bize maden ergitme işinde kullanılmış

olabileceğini düşündürmektedir (Çınaroğlu & Çelik, 2009, ss. 92–94). Fırının yanında demir objelere rastlanmıştır. Hatti krali mezarlardan bulunmuş altın kabzalı demir hançer (Nakai, Abe, Tantrakarn, Omura, & Erkut, 2008) ve söz konusu fırınn etrafındaki demir objeler, Erken Tunç Çağı'nda demirin sınırlı da olsa kullanıldığını göstermektedir.

Şimdiye kadar yapılan kazı çalışmaları tam bir şehir planı sunmasa da, Erken Tunç Çağı şehrinin höyüğün doğusunda geliştiğini söyleyebiliriz.

3.3 Mezarlık Alanı

Alaca Höyük'te kazı çalışmalarının başladığı 1935 yılında açığa çıkarılan ve sahip olduğu zengin mezar hediyeleri ile büyük ses getiren 3 adet mezar (Arık, 1937b, 1937a), o yıllarda benzeri pek bilinmeyen yüksek bir kültüre işaret etmekteydi. 1935 yılında 3[10], 1936 yılında 3, 1937-1939 yılları arasında ise 7 adet mezar açığa çıkarılmış ve böylece mezar sayısı 13'e ulaşmıştır (Çınaroğlu & Çelik, 2010, ss. 3–4). Mezarlar B, R, T, T', A, A', C, H, D, E, F, K, L, S harfleri ile kodlanmıştır.[11] Mezarların Erken Tunç Çağı'na ait oldukları kabul edilmekle beraber, mezarların yapı katlarına dağılımı konusunda görüş birliğine varılamamıştır. Tahsin Özgüç bu mezarlar tipi için "oda mezar" terimini kullanmıştır (T. Özgüç, 1948a, s. 40). Bittel'ın kullandığı "kuyu mezar" tanımlaması (Bittel, y.y., ss. 24–25), mezar derinlikleri fazla olmadığı için kabul görmemiştir (Koşay, 1951, s. 54; T. Özgüç, 1948a, ss. 40–41). Hancar, bu mezar tipini "tabanı taş döşeli ahşap kulübe"lere benzeterek, Maikop ile karşılaştırmıştır (Hančar, 1943, s. 55). Tahsin Özgüç, bu benzetmeyi "Ölü Evi" olarak adlandırdığı bir anlayış

[10] 1935 yılı kazlarında B, R ve T mezarları açığa çıkarılmıştır. Bunlardan T mezarındaki çalışmalarda, mezar tabanın 40 cm. altında ikinci bir mezara rastlanmıştır. Bu mezar T' olarak adlandırılmıştır. Bu durum aynı mezar içerisine ikinci bir gömü ile ilişklidir (Gürsan-Salzmann, 1992, s. 18). Benzer bir durum 1936 yılında kazılan A mezarı için de geçerlidir. Mezar tabanını 60 cm. altında mezarın ikinci mezar saptanmıştır (Koşay, 1969). Mezar sahiplerinin akraba veya evli olduğu bu tip bir gömü için açıklama olarak sunulmuştur (Yalçın, 2019, s. 32).

[11] Mezarların erken ve geç evrelerine işaret eden A, A' ve T, T' kodllamalarının yanında bazı yayınlarda T1 ve A1 gibi adlandırmalar kullanılmaktadır.

içerisinde yorumlamıştır. Tahsin Özgüç'e göre "oda mezar" olarak adlandırdığı bu yapılar; "*Orta Anadolu'nun tek odalı, dikdörtgen biçimli, taş duvarlı Bakır Çağı evlerine benzemektedir*." … "*oda biçimindeki mezar" demekle bahis konusu olan mezarların her bakımdan bir eve benzediğini ifade etmiş olmalıyız; bilakis ölçüleri için Öteki Dünya'da bir odayı, evi tasavvur eden insanların yersizlik ve buna benzer diğer diğer sebeplerle, bu yapıları en basit şekilde taklit ettiklerini anlarız*." (T. Özgüç, 1948a, ss. 99–100).

Erken Tunç Çağı III dönemine ait Alaca Höyük'teki krali mezarlık alanında gözlenen farklılık, Orta Anadolu ve Suriye-Mezopotamya arasındaki yoğun değişim bağlamında incelenmiştir (Mansfeld, 2001, ss. 42–43; Mellink, 1956). Mezarların öne çıkan iki özelliği genellikle uzun mesafeli iletişim ağları ile ilişkilendirilmiştir (Bachhuber, 2011, s. 164). Bu özellikler, arabalı gömü geleneği ve mezarlardaki zenginliktir. Bazı araştırmacılar Alaca Höyük oda mezar geleneğini, Kafkas ve Mezopotamya bölgelerinde görülen arabalı gömü gelenekleri ile ilişkilendirmiş ve bu şekilde yorumlamışlardır (Orthmann, 1967; Whalen, 2015). Karşılaştırma olarak, Mezopotamya'nın Ur ve Kish A mezarları veya Kafkaslar'ın arabalı gömüleri kullanılmıştır.

Şehir içi gömü geleneğine sahip mezarlar için iskan yeri içerisinde özel bir alan ayarlanmıştır. Mezar sayısı arttıkça bu özel alanın sınırları da genişlemiş ve bazı eski yapı katlarına ait duvarları tahrip etmiştir. Bu mezarlar, şehir dışında, ana toprak üzerine kurulmamıştır. Bunlar, şehrin içine ve daha önceki kültür katının enkazı üzerine; terkedilen veya yıkılan ev temellerinin yanına veya üzerine yapılmıştır.

Mezarlarda sadece erkek değil, kadın iskeletlerinin de bulunmuş olması sebebiyle "hükümdar ailesi mezarı" olarak tanımlanmıştır. Ancak mezarlarda bulunanların sadece yönetimsel değil, dini ve ruhani anlamda da ayrıcalıklı konumda oldukları düşünülmektedir (Koşay, 1951, s. 53; T. Özgüç, 2002b, s. 400). Gömü geleneği Kafkasların kurgan mezar geleneği ile karşılaştırılmıştır (Koşay, 1951, s. 54).

Dikdörtgen şeklinde olan mezar çukurlarının şekilleri düzenli değildir. Örneğin, B mezarının baş tarafı 2.75m. genişliğe sahipken, aşağı doğru 1.70 metreye kadar daralmaktadır (T. Özgüç, 1948a, ss. 41–42). Mezar çukurlarının derinlikleri 50-75 cm arasında değişmektedir. Mezar çukurunun etrafını çeviren taşlar düzensiz şekilde dizilmiş ve çamur harçla birbirine tutturulmuş irili ufaklı taşlardan oluşmaktadır. Mezar tabanının bazen tamamı, bazense sadece ölünün yatırıldığı bölümü yassı taşlarla döşelidir. Taşların üzerine yatay hatıllar dizilerek mezarın üstü kapatılmaktadır. Bunun üzeri ise toprak, kerpiç ve çakılla örtülmektedir. Bütün mezarların üstünde sığır, koyun, keçi ve domuz gibi hayvanların baş ve ayaklarına ait kemiklere rastlanmış olması "ölü yemeği" geleneğine işaret etmektedir. Mezarlarda yön birliği olmadığı gibi, mezar ölçüleri birbirinden farklıdır (Koşay, 1951, s. 56; T. Özgüç, 1948a, ss. 40–47). Mezarların üzerinde ayrıntılı bir anıt veya mezarın yerini gösterecek bir taş kullanılmamıştır. Fakat bu durum, alanın bütün olarak kutsal bir mezarlık bölgesi olarak anlam taşıdığı düşünüldüğünde şaşırtıcı olmaması gerekmektedir (Yakar, 1985, s. 201).

Bu denli zengin mezarların yakınında bir tapınak veya saray kompleksinin beklenmesi, ancak bugüne kadar Hitit öncesi döneme ait herhangi bir anıtsal mimari bulunmaması, bu mezarlara gömülmüş olanların kimliğine ilişkin bir takım soru işaretleri yaratmaktadır (Yakar, 1985, s. 200). Koşay, Erken Tunç Çağı kentinde bazı yapı temellerinin kaldırılarak, yerlerine bir aile mezarlığı alanı kurulduğundan bahsettiği için Alaca Höyük krali mezarlarının intarmural karakter taşıdığı kabul edilmektedir (Koşay, 1951, s. 54).

Ölü hediyeleri arasında, dönemin sosyo-kültürel ve ekonomik gelişkinlik seviyesini yansıtan çok sayıda örnek bulunmaktadır. Altın ve gümüş gibi değerli madenlerden kadeh ve testi türü kaplar, silahlar, mücevherat eşyası ve standardlar bunlardan bazılarıdır. Hediyeler arasında yer alan ve o dönem hafirleri tarafından; içlerinin kafes şeklinde taramalara sahip olmaları nedeniyle "güneş diskleri" veya "standardlar" olarak yorumlanan objelerin işlevleri hakkında çeşitli görüşler öne

sürülmüştür. Bu tipte eserlerin yerleşim yerlerinde ele geçmeyip, sadece mezarlarda ele geçmesi nedeniyle bunların "Güneş Kültü" dışında başka işlevlere de sahip olabileceklerini düşündürür. Bittel bunları "kanopi ataşmanları" veya "alemler" olarak değerlendirirken (Bittel, 1950, s. 22), bu fikir daha sonra Mahmut Akok'un tarafından benimsenerek, cenaze törenleri sırasında gerçekleştirilen ritüellerin bir parçası olarak yorumlamıştır. Mahmut Akok ve Tahsin Özgüç'ün 1957 tarihli yayınında, bu tip standardların üzerlerinde küçük metal aplikelerin asılı olanlarının, tıpkı Klasik Çağ alaylarının sistrumları gibi kullanıldıkları belirtilmiştir (T. Özgüç & Akok, 1957, s. 212; Zimmermann, 2007b, s. 513). Orthmann ise, ölülerin mezara getirildiği ahşap tören arabalarını süsleyen kurslar olarak değerlendirilmiştir (Orthmann, 1967, s. 35). Güneş kurslarına/standartlara Alaca Höyük mezarlarının yanında; Tokat bölgesinde Horoztepe (T. Özgüç & Akok, 1957, 1958), Alaca Höyük'ün 3km. kuzeydoğusunda bulunan Kalınkaya (Baltacıoğlu, 2006, ss. 129–130), Çankırı'da Balıbağ (Süel, 1989, 1991) mezarlıklarında ele geçmiştir. Ayrıca, bir grup eser müzelere satın alma yolu ile kazandırılmıştır (Baltacıoğlu, 2006, s. 129). Bu tipte buluntuların, Anadolu'da Erken Tunç Çağı sonlarında birden bire ortaya çıkışları, onların dışardan gelen halklar ile ilişkilendirilmelerine neden olmuştur (Akurgal, 1989, s. 1). Ancak, Kalınkaya mezarlığında ele geçen buluntular, Alaca Höyük ile karşılaştırılabilecek nitelikte olmadığı için bu mezarlar "halk mezarı" olarak yorumlanmıştır. Güneş kurslarının/standardlarının Kalınkaya gibi halk mezarlarında da ele geçmiş olması, Anadolu'ya dışardan geldikleri düşünülen yönetici bir sınıfla bağlantılı eserler olmadıkları fikrini desteklemektedir (Baltacıoğlu, 2006, s. 130).

Alaca Höyük mezarlarının hayvan figürünleri ve güneş kursları; Horoztepe, Oymaağaç ve Merzifon bölgesinde bazı mezarların daha basit nitelikteki metal buluntularıyla karşılaştırılabilir. Bu durum, Kuzeydeki plato bölgesinin Erken Tunç Çağı II ve III dönemi boyunca Batıda Troy, Poliochni ve doğuda Transkafkasya ile etkileşimde olan gelişkin bir metalürji ve kültür kompleksine ev sahipliği yaptığını göstermektedir (Mellink, 1992, s. 219).

III. kültür katına ait mezarların stratigrafik dizilimleri ve tarihlendirilmeleri konusunda farklı görüşler söz konusudur. Mezarlar genellikle 5-7. yapı katlarına yerleştirilirken, bunların stratigrafik dizilimleri ve dönemleri hakkında görüş birliği sağlanamamıştır. 1935 ve 1936 yıllarında açığa çıkarılan B, R mezarları 5. yapı katına, T, A', A ve C mezarları ise hafirleri tarafından 6. yapı katlarına (Erken Tunç Çağı III) tarihlendirilmiştir (Koşay, 1938, ss. 79–83, 169). 1937-1939 yılları arasında açığa çıkarılan mezarlardan H, D ve S mezarı 5. yapı katına, E mezarı 6. yapı katına; F, K ve L mezarları 7. yapı katına atfedilmiştir (Koşay, 1951, ss. 12, 59).

Alişar hafiri Von der Osten, kazıların devam ettiği yıllarda Alaca Höyük mezarları ile Alişar I çağdaşlığını önermiş, Alişar I de ele geçmiş Jamdat Nasr tipinde bir mühüre dayanarak mezarları daha eski dönemlere tarihlendirilmesi gerektiğini savunmuştur. Koşay bu görüşe 1937-1939 raporunda karşı çıkmıştır (Koşay, 1951, s. 57).

Tahsin Özgüç, Anadolu'nun protohistorik dönem ölü gömme adetlerini derlediği yayınında; 5. ve 6. yapı katlarında görülen yangın felaketi ile mezarların tabakalanmasını bir arada değerlendirmiştir. R, B, H, D mezarlarını büyük yangın felaketi ile sonlanan 5. yapı katına; T, A, A', C mezarlarını yangın geçirmiş 6. yapı katına; L, E, F ve K mezarlarını ise yangına maruz kalmamış ve "sükunet safhası" olarak tanımladığı 7. yapı katına tarihlemiştir (T. Özgüç, 1948a, s. 46). Özgüç, yine bu yayınında, Bittel'ın T ve A mezarlarını 5. yapı katı ile ilişkilendirmesine karşı çıkmıştır (T. Özgüç, 1948a, s. 43).

Schaeffer'a göre bütün mezarlar 5. yapı katına ait yangın tabakasının üzerine kurulmuştur. MÖ 2300 civarında gerçekleşen yangın felaketinin ardından gelen 4. yapı katını 2100-2000 arasına tarihlemiş ve bu dönemi "Periodes des Tombes Royales" olarak adlandırmıştır (Schaeffer, 1948, ss. 278–301). Schaeffer, mezarlardaki buluntuların form ve stil açısından benzer şekilde olması sebebiyle bütün mezarların çağdaşlığına vurgu yapmıştır.

Orthmann 1963 tarihli Orta Anadolu'nun Erken Tunç Çağı seramiğini incelediği yayınında; B, D, H mezarlarını 4. yapı katına, R, A, T2 mezarlarını 5. yapı katına, C, E, F, K, L mezarlarını 6. yapı katına tarihlemiştir. Orthmann, B, D, H mezarlarını 4. yapı katına tarihlerken; bu yapı katını Eski Hitit dönemi yerine "Geçiş Dönemi" olarak değerlendirilmiştir (Orthmann, 1963b, ss. 32–39).

Alaca Höyük kral mezarları konusunda görüş belirten bir diğer araştırmacı, 1982 yayınlı Anadolu'nun tek renkli Erken Tunç Çağı seramiğini çalışan Huot olmuştur. Huot; B, D, H, R, T2 ve S mezarlarını 5. yapı katının tahribinden sonraki evreye; T1, A', E? mezarlarını 6. yapı katının tahribinden sonraki evreye; F, K, L, A?, C? mezarlarını 7. yapı katının tahribinden sonraki evreye yerleştirmiştir (Huot, 1982b, ss. 56–64).

Mellink, bu mezarların genel olarak ETÇ II sonu ve ETÇ III dönemi başlarına ait olduğu görüşünü savunmuştur. Ona göre, mezarların çanak çömleği, o dönemdeki terminolojik adlandırma ile, Bakır Çağı'nın karakteristik özelliklerini taşıdığını belirtmiştir. Mellink'e göre bu çanak-çömlek ETÇ III ile farklılıklar göstermekte, ETÇ II veya ETÇ III'ün başındaki dönemin çanak çömleğine benzemektedir. Ayrıca, mezar hediyeleri arasından bazı örnekler ile Troia II ve Erken Kyklad ile ilişki kurulmasının mümkün olduğunu belirtmiştir (Mellink, 1967, s. 113). Alaca Höyük T mezarından sepet kulplu, akıtacaklı bronz bir kabın parçaları ve K mezarından gümüş bir kabın bakır eklentileri; Troia IIg'dan B ve S hazinelerine ait kapları andırır. Benzer bir kap Tokat-Kayapınar'dan bilinmektedir. Melllink'e göre bu paralellikler ETÇ IIIa dönemine işaret etmektedir (Mellink, 1992, s. 218). Alaca Höyük, Erken Tunç Çağı kültürünü doktora tezi kapsamında yeniden değerlendiren Ayşe Gürsan Salzmann, H mezarını 4. yapı katına; B, D, R ve S mezarlarını 5. yapı katına; A, A', C, E, T, T1 mezarlarını 6. yapı katına; F, K, L mezarlarını ise 7/6. yapı katlarına tarihlemiştir (Gürsan-Salzmann, 1992, s. 45).

Koşay son raporunda, mezarları ve ait oldukları 5-7 yapı katları için ETÇ III dönemini önermiştir (Koşay & Akok, 1973, s. XI).

Bu stratigrafik tartışmalarında yanında, konuya farklı bir bakış açısı getiren Özyar, mezarlar arasındaki seviye farklılıklarının stratigrafik farklılıklar haricinde, mezarlık alanın bulunduğu alanın eyimli bir yapıda bulunması kaynaklı olabileceği üzerinde durmuştur (Özyar, 1999).

4. ALACA HÖYÜK ERKEN TUNÇ ÇAĞI SERAMİĞİ YAPIM TEKNİĞİ VE ÖZELLİKLERİ

Bu başlık altında, Alaca Höyük Erken Tunç Çağı yerleşiminin 5-8. yapı katlarında çıkarılarak, kataloğa dahil edilen seramiklerim hamur, yüzey işlemleri ve yapım teknikleri açısından incelenecektir.

4.1. Hamur Grupları

Alaca Höyük'ün Erken Tunç Çağı seramiği hamurlarını; katkı türü ve oranı, hamur rengi özellikleri dahilinde 4 grup altında incelemek mümkündür. Katkılar "organik", "mineral", organik+mineral"; katkı oranı ise "az", "orta" ve "çok" olarak değerlendirilmiştir. Renk değerlendirilmesinde "Munsell Soil Colour Book" skalası kullanılmıştır.

4.1.1 A Grubu (Levha VIII-1,2,3)

İlk grubu iyi arıtılmış, mineral katkılı hamur grubu oluşturmaktadır. Hamur rengi gri, koyu gri ve çok koyu gri arasında değişmektedir (10YR3/1, 10YR4/1, 10YR5/1, 10YR6-1). Katkı oranı az-orta olup, katkı olarak kum ve kireç göze çarpmaktadır. Katalog dahilinde incelenen seramikler içerisindeki oranı %22'dir.

4.1.2 B Grubu (Levha IX-1,2,3)

Mineral veya Organik+Mineral katkılıdır. Katkı olarak taşçık, kum, kireç ve saman kullanılmıştır. Bitkisel katkı olarak ince kıyılmış ot kullanılmıştır. Katkı oranı az-orta'dır. Bu grup hamura sahip örneklerin renkleri kahve kırmızının tonlarına sahiptir. Bazı örneklerin renkleri pembeye kaymaktadır (2.5YR3/4, 2.5YR5/8, 2.5YR6/6, 5YR8/4, 5YR7/4). Küçük ve orta boyutlu çanak çömleklerin üretiminde kullanılmıştır. Katalog dahilinde incelenen seramikler içerisindeki oranı %37'dir.

4.1.3 C Grubu (Levha X-1,2,3)

B grubunu oluşturan örneklere göre daha kaba özellik sergilemektedir. Mineral veya Organik+Mineral katkılıdır. Katkı olarak orta ve küçük boyutlu taşçık, kireç ve saman kullanılmıştır. Bitkisel katkıyı iri veya ince kıyılmış ot oluşturmaktadır. Pişme sırasında karbonlaşan organik katkılar mikroskop altında belli olmaktadır. Katkı oranı az-orta'dır. Bu grup hamura sahip örneklerin renkleri gri ve kahvenin tonları, kırmızımsı sarı ve pembe arasında değişmektedir (5YR3/1, 5YR6/3, 5YR6/6, 5YR7/3, 7.5YR6/4). Büyük boyutlu çömlek, küp ve mutfak kaplarının üretiminde kullanılmıştır. Katalog dahilinde incelenen seramikler içerisindeki oranı %17'dir.

4.1.4 D Grubu (Levha XI-1,2,3)

Erken Tunç Çağı seramiğinin üretiminde kullanılmış son grubu oldukça iyi arıtılmış, az miktarda mineral katkılı hamur oluşturmaktadır. Hamur rengi olarak gri ve tonlarına sahiptir (5YR6/1, 5YR7/1). Sadece 5 ve 6. yapı katında karşımıza çıkan gri seramiklerin üretiminde kulalnılmıştır. Seramik topluluğu içerisindeki oranı %2'dir.

4.2. Biçimlendirme Teknikleri

4.2.1 El Yapımı

El yapımı çanak çömleklerin üretilmesinde farklı tiplerin kullanıldığı anlaşılmaktadır. Kil topanın avuç içerisine alınarak, diğer elle şekillendirilmesinin yanında; tokaçlama, çimdikleme, şerit/fitil/kangal veya kalıp tekniği gibi farklı yöntemler de kullanılmıştır (Ökse, 2012, s. 31). Tabak, çanak türü açık formların üretiminde genelde elde şekillendirme yöntemi tercih edilirken, büyük boyutlu çömlek veya küp benzeri formların üretilmesinde şerit/fitil/kangal yöntemi kullanılmıştır. Elde biçimlendirilen kapların cidarlarında, yatay eksende dalgalanmalar oluşmaktadır.

Erken Tunç Çağı'nda, çanak-çömlek üretiminde kalıpların kullanıldığını Seyitömer kazısı kanıtlamaktadır. Yerleşimde, yanın geçirmiş bir mekân içerisinde, taş

veya kil kalıplar çanak ve çömlekler ile birlikte ele geçmiştir. Kalıplar sadece çanak yapımında kullanılmamış, kalıptan çıkan iki parçanın birleştirilmesiyle testi formları da üretilmiştir (Sandalcı & Bilgen, 2015, ss. 125–129).

Alaca Höyük Erken Tunç Çağı seramiğinin yaklaşık %95'ini el yapımı örnekler oluşturmaktadır.

4.2.2 Çark Yapımı

"Çark" veya İtalyanca kökenli "tornet" terimleri, çanak-çömlek üretiminde kullanılan tezgahlar için kullanılmaktadır. Yatay eksende, kendi etrafında hareket eden bir tabla üzerine, yerleştirilen kil topanın, el yardımıyla içten ve dıştan bastırılmasıyla şekillendirme işlemi gerçekleştirilir. Bu yöntemle üretilmiş kapların üzerinde "çark izleri" olarak adlandırılan, paralel-yatay çizgiler bulunmaktadır. Bu izler kimi zaman düzelti işlemi ile yok edilebilir (Ökse, 2012, s. 32).

MÖ IV. binyılın ilk yarısında, Mezopotamya'da ortaya çıkan çark, Anadolu yarımadasında ilk olarak Amuk-İslahiye bölgesinde görülür. Bu yeni teknolojinin, Kilikya'dan Batı Anadolu'ya ulaşması ise yaklaşık olarak 1500 yıl sonra gerçekleşmiştir. Çömlekçi çarkının Troia'da ortaya çıkışı, Erken Tunç Çağı III başlarına denk gelmektedir (Türkteki, 2012, ss. 46–47).

Orta Anadolu bölgesinde çark yapımı kaplara ilişkin ilk örnekler, bölgenin güneyindeki Acemhöyük yerleşiminden bilinmektedir. Erken Tunç Çağı II'ye bağlanan X. tabakada çark yapımı bir tabak (Öztan, 1989, s. 409) ve tankard (Kontani, 1997, ss. 99, 127) formu ithal olarak değerlendirilirken, IX. tabakadan itibaren az sayıda ve üst katlara doğru artan oranda çark yapımı kapların varlığı bildirilmiştir (Öztan, 2012, s. 60). Kültepe'de Erken Tunç Çağı III dönemine tarihlendirilen tabak (T. Özgüç, 1986, s. Fig.3-22;23, 24, 25, ill.3–14, 3–15) ve tankardlar (T. Özgüç, 1986, s. Fig.3-31,3-32,3-33), Suluca-Karahöyük'te ise depas ve tabak (Türker, 2018, s. Şek. 5, 6, 7, 9) örnekleri sayesinde, Erken Tunç Çağı'nda bölgede çark teknolojisinin varlığı bilinmektedir.

Bunlar haricinde, Yamurluköy-Bünyan (T. Özgüç & Özgüç, 1953, s. 47), Acemhöyük (Tezcan, 1958, s. Res. 4), Alişar Höyük (Osten, 1937b, s. Fig. 233/c2264, 234/c2264), Alaca Höyük (Koşay, 1937, ss. 37-Al/a-261), Oymaağaç (Silistreli, 1983, s. 36), Merzifon (Schachner & Schachner, 1995, s. 309), Maşat Höyük (Emre, 1979, s. 7), Ilıca-Asarcık Höyük (Orthmann, 1966, ss. 40, 55, 69, Abb. 9.8) (Orthmann, 1966, ss. 40, 55, 69, Abb. 9.8) yerleşimlerinden ele geçen depas örnekleri, bölgede ele geçen çark yapımı örnekleri oluşturmaktadır.

İkiztepe'de ele geçen çark yapımı çanak çömlek, çark teknolojisinin Erken Tunç Çağı III döneminde en kuzeydeki bölgelere kadar ulaştığının kanıtını oluşturmaktadır (Dönmez, 2016, s. 125; Sandalcı, 2003, s. 232).

Alaca Höyük'te 5. yapı katında gri seramik ile üretilmiş çanakların yanında, konik bardak ve depas gibi formların üretiminde çark teknolojisinin kullanıldığını görmekteyiz.

4.3. Yüzey Özellikleri

Kapların yüzeyi hiçbir işlem uygulanmaksızın bırakılabileceği gibi, kap yüzeyinin daha pürüzsüz hale getirilmesi ve gözeneklerin kapatılması gibi nedenlerle bazı işlemlere tabi tutulabilir. Bu işlemleri "mekanik yöntemler" ve kaplama "yöntemleri" olarak iki başlık altında toplamak mümkündür (Ökse, 2012, ss. 55–56).

Özellikle C grubundaki hamura sahip mutfak kaplarının yüzeyinde herhangi bir düzeltme işlemi uygulanmamıştır. Kaba hamurlu ve astar-perdah gibi düzeltme işlemlerinin uygulanmadığı seramikler Kalkolitik Dönem tabakalarında da karşımıza çıkmaktadır (Koşay, 1947, ss. 34–36; Koşay & Akok, 1947, ss. 152–153).

4.3.1 Mekanik Yöntemler

4.3.1.1 Kendinden Astar (Islak Sıvazlama)

Henüz fırınlanmamış, nemli haldeki kabın yüzeyindeki gözenek ve pütürlerin giderilmesi amacıyla kap yüzeyinin elle veya sert bir aletle düzeltimesine verilen addır. Bu işlem sonucunda kil tanecikleri, kap yüzeyinde ince bir astar tabakası oluşmasına neden olmaktadır. Islak sıvazlama ve kendinden astarın görünümlerinden ayırt edici bir özellik olmadığı için bu iki terim zaman zaman birbiri yerine kullanılmaktadır (Ökse, 2012, ss. 55–56). Bu işlemin astardan farkı; kabın kendi hamuruna çok yakın özellikte, ince bir astar tabakasının olmasıdır.

4.3.1.2 Perdah

"Perdah" veya "açkı" olarak tanımlanan işlem, "*kısmen kuru kilin taş, odun veya kemik türü sert bir elet yardımıyla, kilin sıkıştırılarak pürüzsüzleştirilmesi*" olarak tanımlanabilir. Gözle görülebilen perdah izleri, kilin kuruluğu ile doğrudan alakalıdır. Perdahlama işlemi, kap henüz tam olarak sertleşmeden uygulanırsa kap yüzeyinde derin olmayan bazı izler bırakacaktır. Kil sertleştikten sonra uygulanırsa perdah taşlarının izleri fark edilmez (Shepard, 1965, ss. 190–191). Perdah işlemi, astarsız yalın seramiğe uygulanabileceği gibi, kurumuş astarlı yüzeyin üzerine de uygulanabilir (Ökse, 2012, s. 55).

Kırmızı veya siyah renkteki, parlak perdaha sahip örnekler, bölgenin Erken Tunç Çağı'nda karakteristik seramiğini oluşturmaktadır. Siyah perdahlı seramik, sadece bezemelerdeki farklılıklarla birlikte, Alaca Höyük'ün Kalkolitik tabakalarından da bilinmektedir (Koşay, 1947, s. 36; Koşay & Akok, 1947, s. 153). Büyük boyutlu kapların perdahlanma işlemi sırasında tabana dik vuruşlar uygulanırken, küçük boyutlu kaplarda tabana paralel dokunuşlar söz konusudur (Gürsan-Salzmann, 1992, s. 166).

Siyah, kırmızı, açık kahverengi veya alacalı astara sahip kaplar oldukça dikkatli bir şekilde perdahlanmıştır (Koşay, 1947, s. 36). Özellikle mezarlık alanından bilinen,

yerleşimde daha az sayıda ele geçmiş siyah yüzlü seramikler, yoğun bir parlak perdaha sahiptir.

4.3.2 Kaplama Yöntemleri

4.3.2.1 Astar

Kabın üzerini farklı renkte veya kap ile aynı renkte, kap hamurundan farklı bir dokuda kil ile kaplama işlemine "astarlama" denmektedir. Farklı dokudaki sulu kil, kap üzerine fırça ile sürülebileceği gibi kap üzerine akıtılabilir ya da kap sulu kil içerisine daldırılabilir. Bu işlemle kap yüzeyinin güzelleştirilmesi, gözeneklerin kapatılması sağlanır. Sulu kilin, hamurdan farklı bir renkte olması durumunda "boya astar" terimi kullanılmaktadır (Ökse, 2012, s. 56).

Alaca Höyük Erken Tunç Çağı seramiğinde astarlama işlemi, kabın bütün yüzeyine veya tutamak, akıtacak gibi belirli kısımlarına uygulanmıştır (Gürsan-Salzmann, 1992, s. 165). Astar genellikle, hamurdan farklı renkteki uygulama ile ayırtedilebilmektedir. Kalın kırmızı astar uygulaması, Alaca Höyük Erken Tunç Çağı seramiğini Kalkolitik Dönem'den ayıran özellikler arasındadır (Koşay & Akok, 1947, s. 153).

4.4. Seramik Grupları

Koşay, 1937-1939 raporunda, Alaca Höyük'ün Bakır Çağı seramiğinin 6 gruptan oluştuğunu belirtmiştir.

1. Alişar 1 tarzında içi ve dışı kırmızı iyi boya astarlı ve perdahlı olanlar

2. Ahlatlıbel, Kusura tarzında siyah boya astarlı perdahlı ve çok defa kabartmalı olanlar

3. Ahlatlıbel tarzında dışı kırmızı veya deve tüyü renginde, içi siyah boya astarlı, kenarları benekli olanlar. Ağız kenarlarının bir kısmı boyalı örnekler.

4. Gri seramik

5. Tırnak iziyle veya bir aletle (nagel inzision) süslenen kertikli çanak çömlek

6. Boya bezemeleri seramikler.

Bunlardan 1 ve 3 ün proto tiplerine Kalkolitik Çağ'ın sonlarında dağınık olarak rastlandığını, 2 numaralı siyah boya astarlı seramikler ve 4 numaralı grilerin sadece bu dönemde görüldüğünü ve nadir olduğunu, 5 de gösterilen kertikli seramiklerin ise kırmızı boya astarlı çanak çömlek kadar bol olduğunu belirtmiştir (Koşay, 1951, s. 40; Koşay & Akok, 1947, s. 154). Bu dönemdeki çalışmalarda, gri seramiğin el yapımı olduğu ve henüz çömlekçi çarkının kullanımda olmadığı üzerinde durulmuştur (Koşay, 1947, s. 36, 1951, s. 40).

Alaca Höyük'ün eski dönem kazılarını doktora çalışması kapsamında yeniden değerlendiren Salzmann, Alaca Höyük Erken Tunç Çağı seramiğini 6 grup altında incelemiştir. Bunlar:

1-) Perdahlı seramikler

2-) Parmak baskılı seramikler

3-) Boyalı seramikler

4-) Kaba seramikler

5-) Çark yapımı devetüyü seramikler

6-) Çark yapımı, gri, nitelikli seramikler (Gürsan-Salzmann, 1992, ss. 168–173).

Katalog kapsamında incelenen seramikler ve önceki çalışmaların sağladığı bilgiler dikkate alındığında; hamur, yüzey ve biçimlendirme özellikleri bir arada değerlendirilerek 7 seramik grubunun varlığı saptanmıştır. Bunlardan bazıları Kalkolitik

Çağ'ın özelliklerini devam ettirirken bazıları ilk kez Erken Tunç Çağı'nda ortaya çıkmaktadır.

1-) Kırmızı/Kahve Astarlı

2-) Siyah Astarlı

3-) Siyah Astarlı/Parlak Perdahlı

4-) İçi-Dışı Farklı Renkte Seramikler

5-) Kaba Seramikler

6-) Tırnak Baskılı/Kerkitli Seramikler

7-) Boya Bezemeli Seramikler

7-) Gri Seramik

4.4.1 Kırmızı/Kahve Astarlı Seramikler (Levha XII-1)

Bu seramikler, %40 ile Alaca Höyük'ün Erken Tunç Çağı seramiği içerisindeki en geniş grubu oluşturmaktadır. Koşay'ın gruplandırmasındaki 1 numaralı "Alişar 1 tarzında içi ve dışı kırmızı iyi boya astarlı ve perdahlı" grubu, Salzmann'ın gruplandırmasında ise 1 numaralı "Perdahlı seramikler" grubunun bir kısmını karşılamaktadır.

Tek renkli bu seramik grubunun yüzey renkleri kırmızı, kahverengi ve devetüyü tonlara sahiptir. Renkler bazen alacalıdır. Kırmızı boya astar üzerine parlak perdah uygulanan örnekler Alişar I ile karşılaştırılmıştır (Koşay, 1951, s. 40; Koşay & Akok, 1947, s. 154). Böylece, Alişar I örneklerine bakarak, 8-5. tabakalarda ele geçmiş kırmızı/kahve astarlı seramikler sayesinde ilgili tabakaların Alişar I'e dolayısıyla Bakır Çağı'na tarihlendirilmesi mümkün olmuştur.[12] İçi ve dışı kırmızı astarlıların erken

[12] Bakır Çağı terimi, sonraki yayınlarda "Erken Tunç Çağı" olarak değiştirilmiştir.

örneklerine Alaca Höyük'te Kalkolitik Çağ'ın sonlarında rastlanmaktadır (Koşay, 1951, s. 40). Perdah izleri çoğunlukla yok edilmemiştir. İzler büyük boyutlu kaplarda dikey, küçük boyutlu kaplarda ise tabana paralel şekildedir.

Kırmızı astar bazen kabın içine uygulanmış olup ağız kısmının dışına hafif taşabileceği gibi, bazen de kabın dışına uygulanıp ağız kısmında iç tarafa doğru hafif taşan örnekler de vardır. Kabın tamamına kırmızı astar uygulanan örnekler Alişar I tarzını yansıtır.

Kırmızı astar kabın tamamına uygulanır. Tabak ve bardakların iç kısmında, dibin merkezine doğru uzanan, özenilerek yapılmış perdah çizgi izleri mevcuttur. Bazı tabak parçalarının yalnız iç kısmında; dışında ise ağız kenarının altından omuza kadar banyo astar uygulanmıştır. Testi ve vazolarda veya bunların parçalarında astar genelde dış kısımda uygulanmış olup, içeri doğru ağız kenarından biraz taşmaktadır (Koşay, 1938, s. 87).

Bu gruba giren örneklerin hamurları genelde iyi arıtılmıştır. Katkı olarak kum, kireç ve küçük taşçıklara rastlanırken, bitkisel katkı daha az tercih edilmiştir.

Bu gruptaki seramiklerin kırmızı ve tonlarındaki hamurları munsell kataloğunda 2.5YR5/6, kahverengi ve tonlarındaki hamurları 7.5YR6/4, 6/6, 5/6, 2.5YR6/4, devetüyü renginin çeşitli tonlarındaki hamurlar ise 5YR6/6, 6/4, 10YR6/4, 7/4 ton aralığını vermektedir.

Orta veya yüksek derecedeki ısıda pişirilmişlerdir. Az sayıdaki örnekte öz oluşmuştur.

4.4.2 Parlak Perdahlı Siyah Seramikler (LEVHA XII-2)

Bu gruptaki çanak-çömlek, ilk gruba göre daha iyi elenmiş bir hamura sahiptir ve daha iyi pişirme özellikleri sergilemektedir. Siyah astarlı bu grubun en ayırt edici

özelliği, üzerinde parlak bir perdahın bulunmasıdır. Üzerinde perdah aletinin izlerine rastlanmaz. Toplam seramik içerisindeki orano %6'dır.

Orta veya yüksek ısıda, yaklaşık 700-900 arası fırınlanan bu çanak çömlek grubu (Gürsan-Salzmann, 1992, s. 168), kahvemsi gri ve kahverengi tonlarında (10YR3/1, 10YR4/1, 10YR5/1, 10YR6-1) hamura sahiptir. Üzerlerinde çoğunlukla yiv/oluk ve nokta şeklinde bezeme unsurlarına rastlanmaktadır. Bu grubun örneklerine hem mezarlarda ele geçmiş olmasına rağmen, hem de yerleşim yerinde rastlanmaktadır.

Bölgede MÖ III. binyılın ikinci yarısında, özellikle de son çeyreğinde daha sık karşımıza çıkan bu türde seramikler metal kapların taklidi olarak değerlendirilirler (Yıldırım, 2006, s. 8). Parlak perdah işlemi metal kapların parlaklığını taklit etmektedir. Üzerlerindeki paralel yiv/oluk bezemeler, bölge mezarlarında ele geçmiş metal kaplar üzerinde de bulunmaktadır (Arık, 1937b, s. Lev. CLXIX, CLXXI; Koşay, 1938, s. Lev. LXXXVIII, 1951).

4.4.3 Siyah Astarlı Seramikler (LEVHA XII-2)

Koyu renk astarlı, az perdahlı veya perdahsız, daha az kaliteli ve yiv/oluk bezeme gibi süsleme unsurları içermeyen örnekler bu grup altında toplanmıştır. Toplam seramik içerisindeki oranı %9'dur.

4.4.4 İçi-Dışı Farklı Renkte Seramikler (LEVHA XIII-1)

Bu gruba giren seramiklerin iç ve dış yüzeylerinin renkleri farklıdır. Bu tipteki çanak çömlek Alaca Höyük'ün eski kazı raporlarında 3. grup altında incelenmiş; "*Yine Ahlatlıbel tipinde, içi kavhe veya kırmızı tonlarda, dışı siyah astarlı, ağız kenarının bir kısmı boyalı örnekler*" şeklinde tanımlanmıştır. Bu tipteki çanak çömleklerin öncü örnekleri, yerleşimin Kalkolitik Çağ tabakalarından itibaren bilinmektedir (Koşay, 1951, s. 40; Koşay & Akok, 1947, s. 154). Erken Tunç Çağı'nın ilk yapı katında son yapı katına kadar görülmeye devam ederler (Koşay, 1938, s. 87). Salzmann, aynı çanak çömleği "Perdahlı Mallar" başlığı altında incelemiştir (Gürsan-Salzmann, 1992, s. 168).

Söz konusu grubun, çalışmamızda ele aldığımız Erken Tunç Çağı seramiği içerisindeki oranı %12'dir.

Örneklerin hamurları genelde iyi arıtılmıştır. Katkı olarak kum ve küçük taşçıklara rastlanırken; bitkisel katkı daha az tercih edilmiştir. İçi dışı farklı renkteki seramikler kalın bir astar ve yoğun perdah uygulamasına sahiptirler. Pişme özellikleri, yüzeyde alacalanmalara neden olmaktadır. Bazı örneklerin siyah iç yüzeyleri, ağız kenarının dış yüzeyine doğru taşmaktadır. Bu tip örnekler literatürde "siyah ağız kenarlı" (black topped wares) olarak bilinmektedir.[13]

İçi siyah veya siyaha yakın örneklerin dış yüzey renkleri kahverengi veya kızıl bazen alacalı tonlarındadır. Dışı siyah örneklerin iç yüzey renkleri ise kahverengi veya kızıl tonlarındadır (5YR1.7/1, 7.5YR1.7/1, 7.5YR2/1, 2.5YR3/2-4, 2.5YR4/2-3, 5YR4/4-6, 5YR5/4-6). Kabın iç ve dış yüzeyinde oluşan renk farklılıklarının nedeni, astardan ziyade pişirme sırasında bazı uygulamalar ile ilgilidir.

Koşay, 1934 tarihli yayınında; Orta Anadolu'nun içi ve dışı farklı renkteki seramiklerinde görülen renk farklılıklarının nedenini "toprağın cinsi ve pişirme tarzı" ile açıklamaktadır. Manganezli toprak piştikten sonra siyah; aşı toprağı ve demir içeren toprakların ise pişerken dumana maruz kalmadıkça kırmızı renge sahip olduğunu belirtmiştir. Koşay'a göre sadece toprağın mineral özellikleri değil, fırınlama esnasında oluşan bazı uygulamalar da renk farklılıklarına yol açmaktadır. Örneğin, bir çanağın

[13] Literatürde "Black-Topped" olarak da bilinen siyah ağız kenarlı çanak-çömlekler Yakındoğu ve Balkanlar boyunca geniş bir coğrafya ve geniş bir zaman diliminde birbirinden bağımsız olarak ortaya çıkmıştır. Bu kapların ortak özelliği iç yüzeylerinin siyah; dış yüzeylerinin ise kırmızı, kahverengi veya grinin tonlarında olup; iç yüzeyin siyahlığının ağız kenarından dışarıya taşmasıdır. Ancak, bu tip kaseler seramik grupları, form, bezeme gibi unsurlar açısından herhangi bir ortak nokta taşımazlar. Bu sebeple, söz konusu grupların birçoğu arasında herhangi bir ilişkinin bulunduğunu söylemek mümkün değildir. Benzer bir durum Anadolu için de geçerlidir. Hemen hemen bütün Batı, Kuzeybatı, Orta ve Doğu Anadolu boyunca görülen siyah ağız kenarlı kaseler, Orta Kalkolitik'ten Erken Tunç Çağı'nın sonlarına kadar yayılım göstermektedir. Yüzey özellikleri haricinde ortak noktaları bulunmayan bu grubun gösterdiği gelişim aşamaları da farklılık göstermektedir (Sarı, 2007, s. 647). Alaca Höyük'te Erken Tunç Çağı boyunca karşımıza çıkan siyah ağız kenarlı kaseler, Kalkolitik Dönem'den itibaren karşımıza çıkan "içi dışı farklı renkteki seramik grubu" içerisinde gelişim göstermektedir.

fırınlama esnasında dumana maruz kalan dış kısmı "siyah" ve kor ateşe maruz kalan iç kısmı "kırmızı" olmaktadır (Koşay, 1934, s. 20). Yüzeydeki alacalanmalar ise (mottled vessels) çanak-çömlek ustalarının fırınlardaki ısı kontrolünü tam olarak sağlayamamaları ile ilgilidir (Gürsan-Salzmann, 1992, s. 169).

Salzmann, bölgede yaşayan çanak-çömlek ustaları üzerine gerçekleştirdiği etnografik gözlemlere dayanarak, iç ve dış yüzeydeki renk farklılığının nedenini astarlamadaki farklılık ile açıklamıştır. Gözlemlere göre, iç yüzeye uygulanan astar yüksek karbon içeriğine sahip kil; dış yüzeye uygulanan astar ise daha az karbon ve daha yüksek oranda demir oksit katkılı kil ile hazırlanmaktadır. Böylece iç yüzey siyah, dış yüzey ise kırmızı renkte olmaktadır. Fırınlama esnasında, oksijen kaynağının yetersiz olması durumunda, iç yüzey gri veya siyah; dış yüzey ise oksidasyona bağlı kırmızı veya alacalı bir halk almaktadır.

Kilin içerisindeki demir veya hematit gibi mineral katkıları ve pişirme esnasında fırının hava desteğinin kesilmesi veya hava desteği sağlanması gibi unsurlar da yüzey renklerinin değişiminde etkili olabilmektedir (Biek, 1963, s. 167; Gürsan-Salzmann, 1992, s. 169).

Orta Anadolu'nun Erken Tunç Çağı seramiği ile benzer yüzey özelliklerine sahip Karaz Kültürü seramiğinin üretimi konusunda yapılan çalışmalar da bu konuda bilgiler sağlamaktadır. Karaz Kültürünün en karakteristik seramik grubunu oluşturan kırmızı ve siyah renkli seramik grubudur. Hatta bu renk kontrastı, söz konusu seramiğin "Red-Black Burnished Wares" olarak anılmasını sağlamıştır (Işıklı, 2011, s. 69). Kültürün seramiğine yönelik teknik çalışmalar, renk kontrastının sağlanması konusunda bilgiler sağlamıştır. Sukenik, seramiğin siyah parlak dış yüzeyi üzerinde çalışmalar yürütmüştür. O'na göre, bu parlak siyah dış yüzeyin elde edilmesi, fırınlama özellikleri ile ilgilidir. Siyah renk alacalanmaları da bu durum neden olmaktadır. Fırınlama iki aşamadan oluşmaktadır. Yaklaşık 30 dk. süren ikinci aşamada, oksitlenmeyi arttıran ot, gübre gibi yakacak malzemenin kullanılmış olabileceğini belirtmektedir (Işıklı, 2011, s.

69; Sukenik, 1947, s. 14 vd.). Amik Bölgesi'nin "Red-Black Burnished Wares" üzerine analizler yapan Matson, kırmızı yüzey için yüksek demir içerikli astar uygulaması; siyah yüzey içinse fırınlama sonrası kap halen sıcakken yağ içerisine batırılması veya organik bir madde ile ovalanması gibi işlemlerin uygulandığını belirtmiştir (Braidwood & Braidwood, 1960, s. 361). Orta Anadolu'nun içi dışı farklı renkteki seramikleri ile Karaz Kültürü'nün kırmızı-siyah perdahlı seramikleri (red-black Burnished Wares), her ne kadar hamur, form ve bezeme açısından farklılıklar gösterse de; yüzey özelliklerinin benzerlik taşıdığı dikkate alındığında, kırmızı ve siyah yüzeylerin elde edilmesi konusunda benzer yöntemlerin uygulanmış olabileceği düşünülebilir.

4.4.5 Kaba Seramikler (LEVHA XIII-2)

Yüzey işlemleri, hamur niteliği, hamur katkısının cinsi ve boyutu, pişirme özellikleri dikkate alındığında daha özensiz olması ile diğer örneklerden ayrılan bu gruba giren seramiklerin, çalışmamızda değerlendirilen toplam seramik içerisindeki oranı %9'dur. "C Grubu" na giren hamur kullanılarak üretilmişlerdir. Tamamı el yapımıdır.

Salzmman'ın çalışmasında 4. Grup altında incelenen "Kaba Seramikler", cidar kalınlıkları 6-12 mm. arasında değişen örneklerden oluşmaktadır. Hamurda kullanılan katkılar arasında; kaba taşçık tanelerinin yanında saman ve gübreye de rastlanmaktadır (Gürsan-Salzmann, 1992, s. 172).

Çoğunluğu mutfak kaplarından oluşan örneklerin dış yüzeyinde hamur rengine yakın bir tonda astar bulunmaktadır. İç yüzeyler ise genelde astarsızdır. Astar genelde koyu tonlardadır. Renkler arasında kırmızı, kahverengi, siyah ve koyu grinin tonları bulunmaktadır (2.5YR3/2-4, 2.5YR4/2-3, 2.5YR4/4, 2.5YR5/6, 5YR4/4-6, 5YR5/4-6, 7.5YR1.7/1, 7.5YR2/1, 7.5YR6/4, 7.5YR6/6, 7.5YR8/2, 2.5Y3/2). Kaba seramiklerde perdah uygulamasına az sayıdaki örnekte rastlanmaktadır.

Bazı örneklerde, pişirme sırasında istenen ısıya ulaşılamamasından dolayı öz bulunmaktadır. Yine pişirme sırasındaki düzensiz ısı dağılımları ve kabın bir kısmının doğrudan ateşe maruz kalmasına bağlı olarak kap yüzeyinde alacalı görünüme sebep olmuştur. Bu gruba giren örnekler 500-700 derece arasında pişirilmiştir (Gürsan-Salzmann, 1992, s. 172). Kaba seramikler üzerinde zaman zaman "parmak" veya "tırnak baskı" ile kazıma bezemelere rastlamak mümkündür.

4.4.6 Tırnak Baskılı/Kerkitli Seramikler (LEVHA XIV-1)

Bu örneklere sadece Alaca Höyük değil, bölgenin Erken Tunç Çağı yerleşimleride rastlanmaktadır. Kabın dış yüzeyi üzerine tırnak veya keskin uçlu bir alet yardımıyla, baskı yoluyla oluşturulur. Bunlar, Alaca Höyük kültürünü oluşturan unsurların anlaşılması adına önem taşımaktadır (Koşay, 1951, s. 40). Çalışmamız içerisinde ele alınan seramiklerin içerisindeki oranı %5'tir.

Tırnak izi veya herhangi sert bir aletle kazıma yoluyla kapların süslenmesi geleneğinin dünyanın çeşitli yerlerinde ve çeşitli zamanlarda bağımsız bir şekilde ortaya çıkmış olması mümkün olabileceği gibi bunun bir görenek ve etki yoluyla bazı merkezlerden yayılmasının da mümkün olabileceği belirtilmiştir. Landsberger'in ifadesine göre, bu türdeki seramik Eski Mezopotamya'da yoktur. Batı Anadolu'da Troya, Yortan, Kumtepe'de hemen hemen bilinmemektedir. Suriye'de ve Yunanistan'da Lesbos'da nadirdir. Alişar'da sınırlı sayıda parça gösterilebilmektedir. Oysa, Alaca Höyük çevresindeki birçok yerleşimde sık karşılaşılan bir kültür öğesidir (Koşay, 1951, s. 40).

Tırnak baskılı çanak çömleği 2 grup altında toplamak mümkündür,

(a) 6-10 mm kalınlığındaki cidara sahip, astarsız veya kendinden astarlı, perdahsız ve orta derecede pişirilmiş kaba örnekler.

(b) 4-5 mm kalınlığında ince cidarlı, astarlı ve perdahlı, iyi pişirilmiş, daha kaliteli örnekler.

Her iki grup da esas olarak kalsit ve saman gibi hamur katkısına sahiptir, ancak nitelikli örneklerin hamurunda kum da bulunmaktadır. İç ve dış yüzeyler açık kahverengiden kırmızımsı devetüyü tonlara kadar farklılık göstermektedir (Gürsan-Salzmann, 1992, ss. 170–171).

Bu tipteki süsleme, isminden de anlaşılacağı üzere, kap pişirilmeden önce tırnak veya keskin uçlu ve sert bir alet yardımıyla uygulanmaktadır. "Tırnak baskılı" veya bir diğer ifadeyle "kerkitli" seramikler; Alaca Höyük'te Erken Tunç Çağı boyunca yaygın olarak görülür. Bu tipte süsleme genelde kırmızı astarlı fincanlarda karşımıza çıkmaktadır. Bunun haricinde kahverengi, siyah ve devetüyü olanlarda da karşımıza çıkmaktadır. A grubunda, dış yüzey ağırlıklı olarak koyu gri ila kahverengiyken, iç yüzey pembe veya devetüyüdür. Bu durum, fırından çıkarıldıktan sonra kaba uygulanan karbonize organik malzemeden veya kabın organik sıvı içine daldırılmasından kaynaklanmış olabilir. "Dumanla Kaplama" yöntemi, kabın iç kısmını doğal renginde bırakırken, dış yüzeyin koyu gri olmasına yol açar (Matson, 1945, s. 24).

Tırnak baskılar kabın tamamı veya sadece belirli bir bölümüne uygulanabilir. Kabın içi ve ağız kenarının bir kısmı astarlı örneklerde, tırnak baskılar kabın astarsız olan alt gövdesine uygulanır. Bazı örneklerde ise kabın gövdesine yatay bant şeklinde astarsız alanlar bırakılarak, bu bölgeler tırnak baskı ile doldurulur. Bantlar bazen dikey şerit veya yarım aylar şeklinde de olabilir. Bazı fincan ve maşrapa örneklerinde, omuz veya ağız kenarına yakın bölgelerin; kabın etrafını yatay olarak çevreleyecek şekilde tek sıra tırnak baskının uygulanması da sık karşılaşılan süsleme unsurlarından birini oluşturur (Orthmann, 1963b, s. Lev. 46-47). Bu tipteki bezeme geleneği Alaca Höyükte Erken Tunç Çağı'nın üst yapı katlarında daha yoğundur. Öyle ki, henüz Eski Hitit Çağı yapı katlarında bu tip çanak çömlek parçaları Eski Hitit çanak çömleği ile birlikte karışık olarak görülmeye başlamaktadır (Arık, 1937b, s. LXXXIII).

4.4.7 Boya Bezemeli Seramikler (LEVHA XIV-2)

"A Gruba" na giren hamur kullanılarak üretilen boya bezemeli seramiklerin hamurları iyi arıtılmış olup, bitkisel veya kum katkılıdır. Pembemsi/sarımsı kahverengi veya kırmızımsı hamur rengine sahip olup, iyi pişirilmişlerdir. Örneklerin tamamı el yapımıdır. Bu gruba giren seramikler, Erken Tunç Çağı III boyunca Alaca Höyük ve diğer çevre yerleşimlerde karşımıza çıkmaktadır. Boya bezemeli Erken Tunç Çağı seramiklerinin, çalışmamızdaki değerlendirilen toplam seramik grubu içerisindeki oranı %2'dir.

Boya bezemeleri seramik örneklerini 2 grup altında toplamak mümkündür.

1-) İntermediyet Boyalıları

2-) Çıradere Boyalıları

İntermediyet olarak anılan boya bezemeli seramikler ilk kez, H.H. von der Osten ve E. F. Schmidt tarafından Alişar'ın tepede 7m/6m, terasta ise 13t tabakalarında ortaya çıkarılmıştır. Erken Tunç Çağı II sonlarından, Erken Tunç Çağı III dönemine geçiş dönemine ait 7m tabakasında ortaya çıktığı için, adını geçiş anlamına gelen "İntermediyet" kelimesinden almaktadır. Genelde kırmızımsı devetüyü renkte astar üzerime morumsu kahverengi renkte çizgisel bezemelere sahiptir (Omura, 1991c, s. 286). 7M tabakasında ortaya çıkan İntermediyet seramiği, sonraki 6M tabakasında "Alişar III" veya "Kapadokya Boyalısı" olarak farklı isimlendirmelerle anılan boyalı seramikler ile birlikte görülür (Mellink, 1967, s. 112). Orta Anadolu'nun güneyi ve batısında birçok yerleşimde karşımıza çıkan İntermediyet seramiğinin kuzeyde ulaştığı son nokta Alaca Höyük yerleşimidir (Bknz: Harita I). Formlar genelde içe çekik ağızlı kaseler bazen bunlarda kulplar olabilir. Tek kulplu fincanlar oval gövdeli iki veya tek kulplu çömleklerdir.

Alaca Höyük'te Erken Tunç Çağı tabakalarında ortaya çıkan bir diğer boyalı seramik grubu Çıradere seramiğidir. Bölgenin kuzeyinde gelişen yerel bir boyalı

seramik kültürü olan Çıradere seramiği ilk kez R. Hackmann tarafından 1953 tarihli yüzey araştırmalarında saptanmıştır (Hachmann, 1957, ss. 62–67). Adını ise, buluntu yeri olan Boğazkale'nin 8.5 km kuzeydoğusundaki yerleşimden alır. "A Gruba" na giren hamur kullanılarak üretilen Çıradere seramiğinin çoğunluğunun sarımsı kahverengi hamuru, kireçtaşı ve mika katkılı, iyi pişmiş, hamuru renginde veya kırmızı/turuncu astarlıdır. Astarı üzerine yapılan boya bezemeler kızılımsı, morumsu kahverengindedir. Şekilleri Erken Tunç çağından tanıdığımız tek renkli seramikten farklılık göstermez. Bunlar; çanaklar, vazolar, fincanlar, emzikli kaplardan oluşmaktadır. Çıradere seramiğinin ayırt edici özelliklerinden biri iç yüzeyinin özenli bir şekilde perdahlanmış olmasıdır. Seramikler genellikle ince cidarlıdır. Alişar III seramiğine göre daha iyi pişirme özellikleri sergiler. 'İntermediyet' boyalıları ile çağdaş olan bu seramik türünde boya bezekler, yoğun çizgi gruplarından birbirine dik gelen diagonal şerit grupların oluşturduğu motiflerden ve kafes taralı bantlar halinde düzenlenmiştir.

Çıradere seramiğine ait verilerin çoğu, kazı çalışmalarına dayanmasa da Alişar 11M tabakasına ait Çıradere seramiği parçaları, sistematik kazılarda ele geçmiş örnekleri oluşturmaktadır (Omura, 1991c, s. 287). Çıradere seramiği örnekleri, Alaca Höyük'te Erken Tunç Çağı III dönemine tarihlenen 5. tabakadan ele geçmiştir.[14] Bir örnek ise, Orthmann tarafından 4. Tabakaya, Orthman'ın ifadesiye Geçiş Dönemi'ne (Uberganspериode) tarihlendirilmiştir (Orthmann, 1963b, s. 37).

4.4.7 Gri Seramikler (LEVHA XV-1)

"D Gruba" na giren hamur kullanılarak üretilen bu seramiklerin yüzey renkleri gri ve tonlarına sahip olup iyi pişirilmişlerdir. El yapımı gri seramikler Erken Tunç Çağı'nın ortalarında ortaya çıkmaktadır (Koşay, 1938, s. 87). Erken Tunç Çağı sonlarında, 5. yapı katında ise çark ile yapılan bir grup nitelikli seramiğin varlığı söz konusudur. İncelenen seramikler içerisindeki oranı %2'dir. Özsüz olan hamurları

[14] Bu konuda tek istisnayı T mezarı dolgusunda bulunmuş örnekler oluşturur. Mezarların stratigrafisi hakkına farklı görüşler söz konusudur.

mineral katkılıdır ve iyi arıtılmıştır. Kendinden astarlı bu örneklerin yüzeyleri parlak perdahlıdır. Yüzey renkleri gri veya koyu gri arasında değişmektedir (10YR6/1, 10YR5/1, 10YR4/1, 7.5YR4/1). Gri yüzey renginin elde edilmesi fırın koşulları ile ilgilidir. Kireç ya da karbon katkılı kile sahip bir kabın düşük oksijenli bir fırında pişirilmesi sonucu "gri yüzey rengi" elde etmek mümkündür (Ökse, 1993, s. 20).

Cidar kalınlıları 4-6 mm. arasında olup (Gürsan-Salzmann, 1992, s. 173), bu seramik grubu ile üretilen formlar arasında kase, fincan ve gaga ağızlı testi örnekleri bulunmaktadır.

Gri seramik Anadolu'da Erken Tunç Çağı'ndan MÖ I. binyıla kadar uzun süre kullanılmıştır (Akyurt, 2008, s. 9). Bu seramiğin adlandırması ve kökeni konusunda görüş birliği bulunmamaktadır. Anadolu'da Erken Tunç Çağı yerleşimlerinde karşımıza çıkan gri seramiği, Kıta Yunanistan'ın "Minyas" seramiğinin öncüsü olarak görenler onu "Gri Minyas Seramiği" olarak adlandırmaktadır. Bazı araştırmacılar bu seramiğin kökenini Yunanistan'da aramaktadır (Rutter, 1983). French, İnegöl Gri Seramiğini'nin Troia V. tabakada görülen gri seramikler ile benzer yapım ve teknik özellikleri gösterdiğini belirtmiş; Troya'nın VI. tabakasında görülen "Gri Minyas Seramiği" nin Yunanistan kökenli olmadığını, Troia V. tabaka gri seramiğinden geliştiğini söylemiştir (French, 1967, s. 62). Mellaart da benzer şekilde, bu seramiğin Anadolu'nun kuzeybatısında geliştiğini belirtmiştir (Mellaart, 1958, ss. 15–21). Son araştırmalar, gri seramiğin Batı Anadolu'da Erken Tunç Çağı I'den itibaren var olduğunu ortaya koymaktadır (Akyurt, 2008, s. 21).

Orta Anadolu'da Erken Tunç Çağı'nda gri seramiğin ele geçtiği merkezler arasında Ahlatlıbel (Orthmann, 1963b, s. Taf. 27-5/72), Etiyokuşu (Orthmann, 1963b, s. Taf. 32-6/42), Boğazköy (Orthmann, 1963b, ss. 44, 73), Eskiyapar (Orthmann, 1963b, s. Taf. 91-32/04-05), Küllüoba (Şahin, 2014, s. 44; Türkteki, 2012, s. 56); Batı Anadolu'da Troia (Huot, 1982b, s. 118), Beycesultan (Huot, 1982b, ss. 119–120),

Aphrodisias (Joukowsky, 1986b, s. 307), Limantepe (Şahoğlu, 2002, s. 54); Güney'de ise Tarsus (Huot, 1982b, s. 122) bulunmaktadır.

Alaca Höyük'te Erken Tunç Çağı'nın ortalarında el yapımı olan gri seramiğin yanında, 5. yapı katında çark yapımı olarak karşımıza çıkan gri nitelikli bir seramik grubunun varlığı söz konusudur. Bazı formlar her ne kadar Demir Çağı formlarını anımsatacak benzerlik gösterse de[15], bu mal grubu ile üretilmiş gaga ağızlı testi gibi karakteristik formların varlığı söz konusudur. Söz konusu çark yapımı formların en yakın örnekleri Troia IV ile ilişkilidir.[16]

[15] Orta Anadolu'nun kuzeyinde Erken Tunç Çağı ve Erken Demir Çağı arasındaki bazı mal grubu ve form benzerlikleri araştırmacıların daha önce de dikkatini çekmiştir (Genz, 2003, 2005; J. Seeher, 2000, ss. 19–22).

[16] Gri seramik içerisindeki nitelikli ve çark yapımı örneklerin Troia IV'te bulunduğu bilgisini paylaşan değerli hocamız Prof. Dr. Turan EFE'ye teşekkürlerimizi sunarız.

5. ALACA HÖYÜK ERKEN TUNÇ ÇAĞI DÖNEMİ SERAMİĞİ BEZEME UNSURLARI

5.1 Baskı Bezeme

Baskı bezemeli örnekler Erken Tunç Çağı boyunca Alaca Höyük seramikleri üzerinde sevilen bir bezeme unsurunu oluşturmaktadır. Bu tipteki bezemeler kap pişirilmeden önce yüzey üzerine uygulanmaktadır.

Nemli kil üzerine uygulandığında, bezemenin kenarlarında pütürler oluşur taşkınlar meydana gelirken, yarı kurumuş yüzeye uygulanan baskı bezeme daha düzenli konturlara sahiptir (Ökse, 2012, s. 65).

5.1.1 Tırnak Baskı

Pişirme işleminden önce, kap yüzeyine "tırnak" veya "parmak", bazen de sivri uçlu bir alet yardımıyla, baskı yöntemiyle oluşturulan bezeme türüdür. Bu tipte bezeme, sadece Orta Anadolu'da değil, dünyanın çeşitli bölgelerinde farklı zaman dilimlerinde ortaya çıkmaktadır (Koşay, 1951, s. 41).

Alaca Höyük'te çoğunlukla kırmızı astarlı seramikler üzerinde görülen bu bezeme geleneği, Erken Tunç Çağı yapı katlarında severek kullanılmıştır.

Tırnak baskılar kabın tamamı veya sadece belirli bir bölümüne uygulanabilir. Kabın içi ve ağız kenarının bir kısmı astarlı örneklerde, tırnak baskılar kabın astarsız olan alt gövdesine uygulanır. Bazı örneklerde ise kabın gövdesine yatay bant şeklinde astarsız alanlar bırakılarak, bu bölgeler tırnak baskı ile doldurulur. Bantlar bazen dikey şerit veya yarım aylar şeklinde de olabilir. Bazı fincan ve maşrapa örneklerinde, omuz veya ağız kenarına yakın bölgelerin; kabın etrafını yatay olarak çevreleyecek şekilde tek sıra tırnak baskının uygulanması da sık karşılaşılan süsleme unsurlarından birini oluşturur.

Alişar Höyük'te karşılaşılan birkaç örnek, bu geleneğin Orta Anadolu'daki kökenlerinin Kalkolitik Çağ'a kadar uzandığını göstermesi açısından önem arz etmektedir (Osten, 1937a, s. Fig. 83/10, 84/1).

Dündartepe (Orthmann, 1963b, s. 47), Kavak (Orthmann, 1963b, s. 49), Pazarlı (Koşay, 1939, s. Lev. IX), Çiçekdağı (Orthmann, 1963b, s. 60), Hashöyük (Orthmann, 1963b, s. 69), Büyük-Nefesköy (Orthmann, 1963b, s. 61), Çengeltepe (Ünal, 1966, s. Res. 50), Eskiyapar (Orthmann, 1963b, s. 62), Resuloğlu (Yıldırım & İpek, 2011, s. 350), Çıradere (Orthmann, 1963b, s. 63) Erken Tunç Çağı'nda tırnak baskılı geleneğinin görüldüğü Orta Anadolu ve Orta Karadeniz yerleşimlerimi oluşturmaktadır.

5.1.2 Nokta Baskı

Sivri bir uçlu alet yardımıyla oluşturulan bezeme türüdür. Bu tipteki bezemeler "nokta" şeklinde olabileceği gibi, daha geniş boyutlara ulaşarak "çukurcuk" halini alabilir.

Bazı örneklerde "nokta baskılar" yardımıyla "zikzak" motifi işlenmiştir. "Çukurcuk" şeklindeki baskılar ise zaman zaman yiv ve oluk bezeme ile bir arada kullanılmıştır.

5.2 Boya Bezeme

Alaca Höyük'te Erken Tunç Çağı'nın sonlarına tarihlendirilen 5. tabakada yeni bir bezeme türü ortaya çıkmaktadır. Erken Tunç Çağı'nda Orta Anadolu'da görülen boyalı seramik kültürleri (Hachmann, 1957; Öktü, 1973; Omura, 1991c, 1991b) ile ilişkili olan bu örnekleri iki başlık altında incelemek mümkündür.

5.2.1 Çıradere Boyalıları

Bölgenin kuzeyinde gelişen yerel bir boyalı seramik kültürü olan Çıradere seramiği ilk kez R. Hackmann tarafından 1953 tarihli yüzey araştırmalarında

saptanmıştır (Hachmann, 1957, ss. 62–67). Adını ise, buluntu yeri olan Boğazkale'nin 8.5 km kuzeydoğusundaki yerleşimden alır.[17]

'İntermediyet' boyalıları ile çağdaş olan bu seramik türünde boya bezekler, yoğun çizgi gruplarından, birbirine dik gelen diagonal şerit grupların oluşturduğu motiflerden ve kafes taralı bantlarbantlardan oluşmaktadır. Renkler, kırmızı/turuncu astar üzerine kızılımsı veya morumsu kahverengindedir.

Çıradere seramiğinin bezeme şekilleri ile bölgenin yivli seramiklerinin bezeme şekilleri arasındaki benzerlik dikkat çekicidir.

Bu tipteki bezeme Çorum civarındaki Çıradere (Öktü, 1973, s. Taf. 48-52), Emirler (Öktü, 1973, s. Taf. 47), Eskiyapar (Orthmann, 1962, s. 9); Yozgat'da Alişar Höyük (Osten, 1937a, ss. 154, Abb. 163/3), Büyük Nefesköy (Bittel, 1942, s. Abb. 16a-d; Strobel & Gerber, 2001, s. 8), Çiçekdağ (Orthmann, 1963b, ss. 59–60), Çengeltepe (Ünal, 1966, s. 51), Mercimektepe (Öktü, 1973, s. 132; Zoroğlu, 1977, ss. 197, Res. 14), Yarıktepe (Öktü, 1973, s. 132), Kırşehir'de Hashöyük (Öktü, 1973, s. 130)'te bulunmuştur. Çıradere boyalıları, bölgede yürütülen yüzey araştırması sonuçlarına göre daha çok Yerköy'ün kuzeyinde, Hanyeri, Kültepe I, Sivritepe, Karaboğaz, Eminoğlu mevkilerinde ele geçmiştir (Omura, 1991a, s. 73).

5.2.2 İntermediyet Boyalıları

Erken Tunç Çağı II ve III arasındaki geçişe atfen "İntermediyet"(Geçiş) olarak anılan boyalı seramikler, ilk kez H.H. von der Osten ve E. F. Schmidt tarafından Alişar'ın tepede 7M/6M, terasta ise 13T tabakalarındaki çalışmalar sırasında ortaya çıkarılmıştır.[18]

[17] "Çıradere Boyalıları" olarak anılan seramik kültürü hakkında daha detaylı bilgi "5.4.6 Boya Bezemeli Seramikler" başlığında sunulmuştur.
[18] "İntermediyet Boyalıları" olarak anılan seramik kültürü hakkında daha detaylı bilgi "5.4.6 Boya Bezemeli Seramikler" başlığında sunulmuştur.

Genelde kırmızımsı devetüyü renkte astar üzerine morumsu kahverengi renkte çizgisel bezemelere sahiptir (Omura, 1991c, s. 286). Yatay veya dikey bantlar, bunlar arasına yerleştirilen kafes taramalar, zikzaklar, içi doldurulmuş üçgen dizileri sevilen motif türlerini oluşturmaktadır.

Alaca Höyük, İntermediyet boyalılarının kuzeyde ulaştığı son noktayı oluşturmaktadır. Bu türdeki boya bezeme örnekleri, Çorum'da Alaca Höyük dışında sadece Eskiyapar (Mellink, 1972, s. 170) yerleşiminden bilinmektedir. Yozgat'da Alişar Höyük (Öktü, 1973, s. Taf. 32-37), Battal (Orthmann, 1963b, s. Taf. 99), Kırşehir'de Hashöyük (Öktü, 1973, s. Taf. 40-41), Sofular (Orthmann, 1963b, ss. 70, Taf. 99), Nevşehir'de Hacıbektaş(Suluca-Karahöyük) (Balkan & Sümer, 1967, s. 16; Öktü, 1973, s. 98), Kayseri'de Kültepe (Öktü, 1973, s. Taf. 1-31), Eğriköy (Orthmann, 1963b, s. 99), Aksaray'da Acemhöyük (Kamış, 2017, s. 169, 2018, s. 68), Konya'da Karahöyük (Öktü, 1973, s. 99), Ankara'da Polatlıhöyük[19] (Öktü, 1973, s. 99), Karayavşan (Öktü, 1973, s. 99), Gordion (Mellink, 1962, s. 75; Öktü, 1973, s. 99) ve Çayyolu (Arslan, Bertram-İlgezdi, & Bertram, 2013, s. Res. 7.1, 7.2; Sağır vd., 2015, s. Res. 8) yerleşimleri, İntermediyet seramiğinin ele geçtiği diğer merkezleri oluşturmaktadır.

5.3 Kazıma Bezeme

Nemli kap yüzeyinin sivri uçlu bir alet yardımıyla, çizilmesi ya da yarılması yöntemiyle yapılan bezeme türüdür (Ökse, 2012, s. 62). Kazıma bezemeleri yapım biçimlerine göre 2 grup altında toplamak mümkündür:

5.3.1 Çizi Bezeme

Sivri uçlu bir alet yardımıyla yapılan ince çizgilerle oluşturulan bezeme türüdür. Oluk ve yiv bezemeye göre daha az kullanılmıştır. Yan yana paralel çizgilerden oluşan

[19] Orthmann ise Polatlı'dan ele geçen boyalı parçaların İntermediyet seramiği olmadığını, Kapadokya seramiği ile ilişkilendirilmesi gerektiğini belirtmiştir (Orthmann, 1963a, s. 30).

ve tarak bezeme olarak anılan (Ökse, 2012, s. 63) örneklerin yanında, zikzak motifleri ve diğer çizgisel motifler de kullanılmıştır.

Çizi bezeme geleneğinin Orta Anadolu'daki kökenleri Kalkolitik Çağ'a kadar uzanmaktadır. Alaca Höyük (Koşay & Akok, 1966, s. Lev. 61/j225, k121; Lev. 62/4-26), Büyük Güllücek (Koşay & Akok, 1957, s. Lev. 19/1; Orthmann, 1963b, s. Taf. 52) kazılarında ele geçmiş çizi bezemeli kap parçaları bu konunun bilinen örneklerini oluşturmaktadır.[20] Bu bezeme geleneği, Erken Tunç Çağı'nda kullanılmaya devam etmiştir. Alaca Höyük'te karşılaştığımız çizi bezeme geleneğinin benzerlerine Pazarlı (Koşay, 1939, s. Lev. IX/Şek. 10), Maşathöyük (Emre, 1979, s. Fig. 43/9, 1996, s. Fig. 32), Horoztepe (T. Özgüç, 1958, s. Res. 57) ve Yenihayat'da (İpek, 2001, s. Lev. 106/3) rastlanmaktadır. Kızılırmak kavsinin dışında, Ankara civarındaki Etiyokuşu (Kansu, 1940, s. Şek. 95) ve Ahlatlıbel yerleşimlerinde (Koşay, 1934, ss. 22, 23) bulunmuş örnekler bu tipteki bezeme geleneğinin geniş bir bölgeye yayıldığını göstermektedir. Daha kuzeyde, Samsun bölgesinde Erken Tunç Çağı I döneminde İkiztepe (Alkım, Alkım, & Bilgi, 1988, s. Lev. XXVI/4) ve Kavak (Orthmann, 1963b, s. Taf. 68/18/08; T. Özgüç, 1948b, s. Lev. IV/1) bu bezeme geleneğinin diğer örneklerini oluşturmaktadır.

5.3.2 Oluk ve Yiv Bezeme

Bölgede, Erken Tunç Çağı'nda, tek veya iki renkli kaplar üzerinde karşımıza çıkan bu tipteki bezemelerden, "V" kesitli olan "yiv" olarak adlandırılırken, "U" kesitli olanlar ise "oluk" bezeme olarak adlandırılır.

Motifler arasında, birbirine paralel uzanan eğik çizgi grupları, birbirini kesen zikzaklar, kesik zikzaklar, beşli paralel doğrulardan oluşan X motifleri, diegonal çizgiler, iç içe geçmiş açı gibi geometrik motifler ve dalgalı hatlar bulunmaktadır.

[20] Bezeme geleneği yapım tekniği açısından benzemesine rağmen, Geç Kalkolitik ve Erken Tunç Çağı çizi bezeme motiflerinin birbirinden çok farklı oldukları unutulmamalıdır.

Bu tipteki bezemeler genellikle, "Siyah Astarlı-Parlak Perdahlı" olarak adlandırdığımız seramik grubuna ait kaplar üzerinde yer almaktadır. Pişmiş toprak kaplar üzerinde yer alan yiv ve oluk bezemeler, metal kaplar üzerindeki bezemeleri taklit ettiği düşünülmektedir (Arık, 1939, s. 32; Temizer, 1954, s. 26). Bu duruma örnek olarak, Alaca Höyük (Arık, 1937b, s. CLXXI; Koşay, 1951, s. Lev. CXXXI/17, CXXXII, CLXXVI, CLXXVII, CLXXIX, CXCVI/2), Horoztepe (T. Özgüç & Akok, 1958, s. Lev IV/1-2; Tezcan, 1960, s. Lev. XV, XVI) gibi bölgenin mezarlık kazıları, Amasya-Mahmatlar toplu buluntu grubu (Koşay & Akok, 1950, s. Lev. XXXVIII), bölgeye ait olduğu düşünülen bazı özel koleksiyonlar (Bilgen, 1998, s. Kat. No. 152) içerisindeki metal kapların yiv ve oluk bezemeli süslemelerini göstermek mümkündür.

Oluk ve yiv bezemeli kapların Alaca Höyük'teki örnekleri hem mezar eşyası hem de yerleşim alanındaki kazılarda karşımıza çıkmaktadır. Bu bezeme geleneği, Alaca Höyük'te 6-5. katlarda daha yaygındır. Bölgede, yiv ve oluk bezemeli kapların Alaca Höyük dışında ele geçtiği merkezler arasında Resuloğlu (Yıldırım, 2011, s. Res. 7), Alişar'da Erken Tunç Çağı II tabakasında (Orthmann, 1963b, s. Taf. 11/2/65, 2/67, 2/68), Kültepe'de Erken Tunç Çağı II tabakasında (Orthmann, 1963b, s. 12; T. Özgüç, 1947, s. Fig. 2), Pılır'da (Orthmann, 1963b, s. Taf. 78/24/08) karşımıza çıkmaktadır. Çok iyi perdahlı ve üzerinde yiv veya oluk bezemenin yer aldığı örnekler en çok, Orta Anadolu ve Batı kültürlerinin kesiştiği ve Tahsin Özgüç tarafından "İntikal Bölgesi" olarak adlandırılan Ankara çevresindeki (T. Özgüç, 1963) Etiyokuşu (Kansu, 1940, s. Şek. 94, 99), Koçumbeli (Tezcan, 1966, s. Lev. XIII, XV; Tuna, Buluç, & Tezcan, 2012, ss. 38, 42, 57), Karaoğlan (Arık, 1939, ss. 31–32)[21], Ahlatlıbel (Koşay, 1934, ss. 49, 51, 53) kazılarından bilinmektedir.[22] Benzer bezeme geleneğine, batı ve intikal

[21] Orthmann, siyah astarlı ve parlak perdahlı, yiv-oluk bezemeli seramik grubunu Va tabakası ile karakterize etmektedir (Orthmann, 1963a, s. 23). Bu tabakayı Erken Tunç Çağı III dönemine atfetmektedir (Orthmann, 1963a, ss. 98–99).

[22] Benzer seramik geleneğine sahip Karaoğlan, Ahlatlıbel, Etiyokuşu ve Koçumbeli yerleşimleri genel olarak Erken Tunç Çağı II ve III dönemlerine tarihlendirilirler. Malzemenin Demircihöyük ile karşılaştırılmasına dayanan bir çalışma bunların biraz daha erken bir döneme ait olabilecekleri fikrini doğurmuştur(Bertram, 2008).

bölgesindeki diğer yerleşimlerde de rastlanmaktadır (Bittel, 1939, s. Abb. 6/1-2, Abb. 8/4; Lamb, 1938, s. Pl. 83, 12; T. Özgüç, 1947, s. 315). Doğu Anadolu Bölgesi'nde Karaz, Dilkaya ve Karagündüz yerleşimlerinde Karaz Kültürü'nün geç evrelerinde ortaya çıkan yiv ve oluk bezemeli kaplar (Işıklı, 2011, s. 74), bu bezeme geleneğinin Erken Tunç Çağı'nda Anadolu'nun bir çok noktasında farklı motif varyasyonları şeklinde kullanıldığını göstermektedir.

6. ALACA HÖYÜK ERKEN TUNÇ ÇAĞI KAP FORMLARI

Alaca Höyük'te Erken Tunç Çağı'na tarihlenen 5-8. yapı katlarında ele geçen seramikler, bu başlık altında form ve işlevlerine göre değerlendirilmiştir.

6.1 Çanaklar ve Tabaklar

Kil çadır direklerinin uçlarına geçirilen, içi oyulmuş tahtalara "çanak" adı verilmektedir. Bu benzerlikten yola çıkarak, pişmiş topraktan ya da metalden yapılmış yayvan ve çukur kaplar "çanak" olarak adlandırılır (Ökse, 2012, s. 88) .

Çalışmamızda ağız çapı oranları "ağız çapı ≥ 2 x yükseklik" veya "ağız çapı ≥ 1 x yükseklik"[23] oranına uyan geniş ağızlı ve derin kaplar bu başlık altında incelenmiştir. Ağız çapı, yüksekliğinin 4 katını aşan örnekler ise çalışmamızda "tabak" olarak değerlendirilmiştir.

Günlük kullanım kapları arasında oldukça yaygın olarak karşılaşılan çanaklar, dönemlere göre büyük farklılıklar taşımadıklarından tarihlemede yardımcı olmazlar. Az sayıdaki karakteristik formlar ve özellikle çark yapımı çanaklar ise bu konuda yol gösterici olabilmektedir.

Çalışmamızda 91 adet çanak veya çanak parçası incelenmiş, bunların ağız kenarı ve gövde özelliklerine 16 farklı tipe dâhil oldukları gözlemlenmiştir.

6.1.1 Tipoloji

6.1.1.1 Çanak Tip 1 (Kat. Nr. 1-11)

Bu grubu basit profilli, derin çanaklar oluşturmaktadır. Bütün örnekler basit ağız kenarlı ve dış bükey gövdelidir. Dip kısmı korunan çanakların 1 numaralı yuvarlatılmış düz dipli, 4 ve 7 numaralı olanlar ise yuvarlak diplidir. 9 numaralı örnek, ağız kenarını

[23] Bu orana sahip örnekler, bazı yayınlarda "kase" olarak adlandırılsa da, çalışmamızda "derin çanak" olarak değerlendirilmiştir.

dıştan saran dikey kabartmalar ile farklılık göstermektedir. Çapları 12 ile 24 cm. arasında değişmektedir. Örneklerin tamamı el yapımıdır.

Bu tipteki örnekler 5-8. katlarnın tümünde karşımıza çıkmaktadır. Oldukça yaygın kullanılan bu formun kronolojik olarak bir döneme oturtulması mümkün değildir.

Yuvarlatılmış düz dipli benzer bir örnek, kırmızı astarlı ve perdahlı olarak, Alişar'ın 13T tabakasından (Orthmann, 1963b, s. Taf.9-2/45; Osten, 1937a, s. Fig. 67); siyah perdahlı bir örnek Tekeköy'den (Orthmann, 1963b, s. Taf.67-17/03), ETÇ II dönemine ait içi siyah, dışı kahverengi perdahlı bir örnek Höyük Tepe(Çorum)'den (İpek, 2001, s. Lev.22/5) bilinmektedir. Yuvarlak dipli örneklerin benzerlerini ise Karaoğlan'da kırmızı astarlı bir örnek (Orthmann, 1963b, s. Lev.20-4/01), Maşathöyük'ün ETÇ III tabakalarında kırmızı ve devetüyü astarlı iki örnek (Emre, 1996, s. Fig. 52-53), Koçumbeli'nde kahverengi astarlı ve perdahlı bir örnek (Tuna vd., 2012, s. 47), Çayyolu'nun Koçumbeli ve Ahlatlıbel ile çağdaş III. evresine ait içi siyah, dışı bej renkte astarlı bir örnek (Arslan vd., 2013, s. Res. 9/4) oluşturmaktadır.

6.1.1.2 Çanak Tip 2 (Kat. Nr. 12-14)

Çalışmamızdaki ikinci tipi, derinliği fazla olmayan basit profilli, yayvan gövdeli çanaklar oluşturmaktadır. Bu tipe giren 3 örneğin tamamı basit ağız kenarlıdır. Çaplar 26 ile 17.2 cm. arasındadır. Dip kısmı korunan örneklerden, 12 numaralı olan yuvarlatılmış düz dipli, 13 numaralı olan yuvarlak diplidir. 12 ve 13 numaralı örnek el yapımı, 14 numaralı örnek çark yapımıdır.

Bu tipteki üç örnek, Erken Tunç Çağı'nın 5 ve 6. yapı katlarında ele geçmiştir. 13 numaralı çanağın benzeri Kayapınar'ın ETÇ III tabakasında kahverengi tonlarda astarlı ve perdahlı bir örnek (İpek, 2001, s. Lev. 27/5), Alişar'ın 12M tabakasında içi siyah dışı kahverengi astarlı bir örnek (Orthmann, 1963b, s. Taf.3-2/02), Etiyokuşu'nda içi siyah dışı kahverengi astarlı-perdahlı bir örnek (Orthmann, 1963b, s. Taf.29-6/19),

Dündartepe'de içi siyah dışı kızılımsı kahverengi bir örnek (Orthmann, 1963b, s. Taf.66-16/19); 12 numaralı çanağın benzeri Ahlatlıbel'de içi dışı farklı renkte-perdahlı 3 örnek (Orthmann, 1963b, s. Taf.23-5/33, 5/34, 5/35), Maltepe IH tabakasında içi siyahımsı kahverengi-dışı siyah astarlı ve perdahlı bir örnek (Orthmann, 1963b, s. Taf.77-23/38), Maşathöyük'te bir örnek (Emre, 1996, s. Fig. 56) ile temsil edilir.

6.1.1.3 Çanak Tip 3 (Kat. Nr. 15-26)

Çalışmamızdaki üçüncü tipi, içe çekik ağızlı çanaklar oluşturmaktadır. Ağız kenarının kıvrım yaptığı omuzun keskinliğine göre 2 alt tip halinde incelenmesi mümkündür.

Çanak Tip 3a (Kat. Nr. 15-23)

Bu tip küresel gövdeli, derin çanaklardan oluşturmaktadır. 9 örnekle temsil edilir. Ağız kenarının kıvrım yaptığı omuz bölgesi oval hatlıdır. Ağız çapları 16 ile 20 cm arasında değişmektedir. 15 ve 21 numaralı iki örnek düz dipli, 16 numaralı örnek ise yuvarlak diplidir. 19 numaralı örnek kalınlaştırılmış ağız kenarına sahipken, diğer örnekler basit ağız kenarlıdır. Bu tipte gri seramik örneklerinin çark yapımı olanları mevcuttur.

Geç Kalkolitik Çağ'dan itibaren bu formun bölgede varlığı bilinmektedir (Hachmann, 1957, s. Lev.35/7). Çalışmamızda incelediğimiz Tip3a çanak örnekleri 5-7. yapı katlarında ele geçmiştir. Benzer örnekler, Erken Tunç Çağı'nda bölgedeki Etiyokuşu'nda grimsi kahverengi astarlı-perdahlı bir örnek (Orthmann, 1963b, s. Taf. 32-6/41), Polatlı C5 tabakasından kırmızı astarlı-perdahlı bir örnek (Orthmann, 1963b, s. Taf. 35-8/37), Horoztepe'de ETÇ III'e ait kırmızı astarlı ve perdahlı bir örnek (Orthmann, 1963b, s. Taf. 69-20/02; T. Özgüç & Akok, 1958, s. Res. 63), Eskiyapar'da kırmızı astarlı perdahlı bir örnek (Orthmann, 1963b, s. Taf. 91-32/03), Maşathöyük'te ETÇ III'e ait kırmızı astarlı ve perdahlı bir örnek (Emre, 1979, s. Lev.VIII-2), Boğazköy-Büyükkale Ve tabakasından bir örnek (Orthmann, 1984, s. Res. 2/30), Polatlı

8. tabakada kırmızı astarlı-perdahlı bir örnek (Lloyd & Gökçe, 1951, s. Fig.11/3) ile temsil edilmektedir.

Çanak Tip 3b (Kat. Nr. 24-26)

Bu tip, dibe doğru daralan gövdeli, keskin bir omuz üzerinde yükselen içe çekik ağız kenarlı çanaklardan oluşmaktadır. 3 örnekle temsil edilir. Ağız çapları 20 ile 27 cm arasında değişmektedir. 24 numaralı dip kısmı korunan bir örnek düz diplidir. 14 numaralı örnek inceltilmiş ağız kenarına sahipken, diğer iki örnek basit ağız kenarlıdır. Değerlendirmeye alınan 3 örnek de el yapımıdır.

25 ve 26 katalog numaralı örnekler üzerinde boya bezeme bulunmaktadır. İntermediyet[24] türünde boya bezemeye sahip bu çanaklar, Erken Tunç Çağı sonlarına tarihlenen 5. yapı katında açığa çıkarılmışlardır.

25 katalog numaralı çanak, boz/grimsi kahverengi astar üzerine, ağız kenarından omuza inen, morumsu kahverenginde dikey çizgi grupları ile süslüdür. 26 katalog numaralı örnek ise sarımsı kahverengi astar üzerine morumsu kahverengi kalın bantlarla oluşturulmuş, yatay dikdörtgen dizileri ile süslüdür. Bezemelerin tam benzeri tespit edilememiş olsa da, İntermediyet türünde boya bezemeye sahip aynı formdaki çanakların, içeri kıvrılan ağız kenarları üzerine boya bezeme uygulanması geleneği Kültepe (Öktü, 1973, s. Lev.8-12) ve Alişar (Öktü, 1973, s. Lev.34-35; Orthmann, 1963b, s. Lev. 15-16) örneklerinden bilinmektedir.

6.1.1.4 Çanak Tip 4 (Kat. Nr. 27-29)

Tip 4 olarak adlandırdığımız çanaklar, omuz üzerinden dik yükselen kısa ve hafif içe dönük bir ağız kenarına, dibe doğru daralan gövdeye sahiptir. 3 örnekle temsil edilen Tip 4 çanakların ağız çapları 16 ile 18 cm. arasındadır. Değerlendirmeye alınan

[24] İntermediyet Boyalıları hakkında bilgi için tezin "V.4.f Boya Bezemeli Seramikler" ve "VI.2.b İntermediyet Boyalıları" başlıklarına bakılabilir.

örneklerin tamamı el yapımıdır. 29 katalog numaralı örneğin ağız kenarının etrafı "tırnak baskı" ile süslüdür.

Çalışmamızda ele aldığımız Tip 4 çanakları 6. ve 7. yapı katlarında ele geçmiştir. 11/12. Yapı katında ele geçmiş siyah astarlı benzer bir örnek (Orthmann, 1963a, s. Lev.39-11/03), bu formun Geç Kalkolitik Çağ'dan itibaren bölgede kullanıldığını göstermektedir. 28 numaralı çanağın seramik grubu ve form açısından benzeri İkiztepe'nin ETÇ I'in erken evresinde (Alkım vd., 1988, s. XXVII/6), form açısından benzeri Dündartepe ETÇ II tabakasında (Orthmann, 1963b, s. Taf. 66-16/18), Kavak'ta (Orthmann, 1963b, s. Taf. 68-18/02) ve Maşathöyük'te (Emre, 1979, s. 45/33) ele geçmiştir. Çıradere'de bulunan bir örnek ise (Orthmann, 1963b, s. Taf. 92-33/07) omuz hattının daha yumuşak oluşu ile 27 katalog numaralı çanağa benzemektedir.

29 numaralı örneğin, form ve bezeme olarak benzeri Troya I'den bilinmektedir(Blegen, Carl, Caskey, J., Rawson, & Sperling, 1950, s. Fig.264/22).

6.1.1.5 Çanak Tip 5 (Kat. Nr. 30-48)

Tip 5 olarak adlandırdığımız çanaklar, "S" profilli gövde ile karakterize olurlar. 19 örnekle temsil edilir. Örneklerin çoğu basit ağız kenarına sahipken; 35, 41, 42 ve 43 numaralı olanlar kalınlaştırılmış ağız kenarlıdır. Dip kısmı korunmuş örneklerden 30, 45, 47 numaralı olanlar yuvarlatılmış düz dipli, 36 numaralı örnek ise yuvarlak diplidir. Ağız çapları 30.20 ile 12 cm. arasında değişen Tip 5 çanakların, 13 tanesi el yapımı iken 6 tanesi çark yapımıdır.

"S" profilli çanakların üzerinde bezeme unsurlarına rastlanmaktadır. 31 ve 32 katalog numaralı örnekler üzerinde bölgede sık karşılaşılan ve "tırnak" veya "baskı bezeme" olarak adlandırılan süslemelere rastlanmaktadır. Bezemeler, iki örnekte de omuz hizasından çanağın etrafını çevirmektedir. "S" profilli çanakların üzerinde rastladığımız bir diğer bezeme unsuru ise "boya bezeme" dir. Çıradere türünde boya

bezemeye sahip 45-48 numaralı çanaklarda motif olarak çizgi grupları ve çizgi demetleri kullanılmıştır.[25]

"S" profilli çanakların ilk örneklerini bölgede Geç Kalkolitik/ETÇ I döneminde görmek mümkündür (Orthmann, 1963b, s. Taf. 62-15/04, 63-15/10). Çalışmamızda ele aldığımız örnekler bu formun Erken Tunç Çağı boyunca kullanıldığını göstermektedir.

"S" profilli ve omuz üzerinde baskı bezemeli benzer çanaklar Çıradere'den (Orthmann, 1963b, s. Taf. 93-33/23) ve Gordion'dan (Gunter, 1991, s. Fig2/31, 32), "S" profilli, baskı bezemeli, kulpu bir çanak örneği ise Pazarlı (Orthmann, 1963b, s. Taf. 55-13/09) yerleşiminden bilinmektedir. 36 ve 37 numaralı derin çanakların benzerleri Eskiyapar'da (Huot, 1982a, s. Lev.97/4174) Polatlı'nın 8. tabakasında (Lloyd & Gökçe, 1951, s. Fig.9/c9), Tarsus'ın ETÇ III tabakalarında (Goldmann, 1956, s. 137/no:410; Huot, 1982a, s. Lev. 97/6269), Yumuktepe'de (Garstang, 1953, s. Fig.125), Asarcık-Ilıca V. Tabakada (ETÇ III) (Huot, 1982a, s. Lev.97/4412) ve inceltilmiş ağız kenarlı iki örneği ise 8. ve 11. tabakalarda (ETÇII/III) (Lloyd & Gökçe, 1951, s. Fig.11-4,5(Group 28-29)) ele geçmiştir. 44 numaralı örneğin bir benzeri Çayyolu Höyük'te (Arslan vd., 2013, s. Res.9/2) 44 numaralı çanağın benzeri, Burney'in yüzey araştırmalarında İznik-Sarılar'da tespit edilmiş olup Erken Tunç Çağı'na atfedilmiştir (Burney, 1956, s. nr.92).

42 numaralı dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı çanağın, çark yapımı bir benzeri Boğazköy'de ETÇ-OTÇ geçişine ait Büyükkale Ve tabakasından ele geçmiştir (Orthmann, 1984, s. Res.3/38). Fatma Şahin'in çalışmasında "Form 3c1: Kalınlaştırılmış Yuvarlak Dudaklı Kaseler" olarak adlandırılan bu formun, Geç ETÇ III / ETÇ-OTÇ Geçiş döneminde kullanıldığı belirtilmiştir (Şahin, 2013, s. 66).

33 ve 34 numaralı çark yapımı "S" profilli çanakların tam benzeri Küllüoba'nın Geç ETÇ III dönemine tarihlendirilen IIa evresinde ele geçmiştir (Şahin, 2013, s. Kat. Nr. 482). Söz konusu çanak, "İnegöl Gri Malı" olarak anılan gruba dahil edilmiştir.

[25] İntermediyet Boyalıları hakkında bilgi için tezin "V.4.f Boya Bezemeli Seramikler" ve "6.2.1 Çıradere Boyalıları" başlıklarına bakılabilir.

Alaca Höyük örneği ise çalışmamızda "çark yapımı gri seramik" olarak anılan grup içerisinde incelenmiştir. Bu benzerlik, Alaca Höyük'ün yerel ETÇ III çanak çömleğine yabancı olan bu seramik grubunun kökenini belirleme açısından önem taşımaktadır. Benzer el yapımı iki örnek, 9 ve 8d-c tabakasında ele geçmiştir (Huot, 1982a, s. Lev.123/3626, 3669). Asarcık-Ilıca V. tabakada(ETÇ III) kahverengi astarlı, el yapımı bir örnek (Huot, 1982a, s. Lev.97/4489), Beycesultan VIII'de kırmızı astarlı olarak bu formun diğer benzer örneklerini oluşturur (Huot, 1982a, s. Lev.122/8865).

35 numaralı kırmızı banyo astarlı örneğin, Troia IV. tabakada (Geç ETÇ III) kırmızı banyo astarlı yakın bir benzeri bulunmaktadır (Blum, 2016, s. Lev. 2/9).

Boya bezemeye sahip, "S" profilli çanakların (Kat. Nr.45-48) hem form hem bezeme açısından benzerlerine Çıradere'de rastlamak mümkündür (Öktü, 1973, s. Lev.49-V1/10, V1/12, V1/13, V1/14, V1/15, V1/16; Orthmann, 1963b, s. Taf. 92-33/12, 33/13). Alişar ve Çiçekdağı'nda aynı formun kulplu örnekleri mevcuttur (Orthmann, 1963b, s. Taf.12-2/31, 2/82, Taf.85-28/02).

6.1.1.6 Çanak Tip 6 (Kat. Nr. 49-53)

5 örnekle temsil edilen bu tipe giren çanaklar, "S" profilli bir forma, dibe doğru daralan gövdeye ve düz dibe sahiptir. Kulplar omuz üzerinden ağız kenarına bağlanmaktadır. Çapları 16-23.7cm. arasında değişmektedir. Örneklerin tamamı el yapımıdır. 49, 50 ve 52 numaralı örnekler üzerine memecik şeklinde süslemeler vardır. Değerlendirmeye alınan çanaklardan 2 tanesinin yapı katı belli değilken, 3 tanesi ise 5 ve 6. yapı katlarına aittir.

Alaca Höyük'e özgü Tip 6 çanakların en yakın benzeri Maşathöyük'te ETÇ III döneminde (Emre, 1979, s. Şek.7, 20; İpek, 2001, s. Lev.63/4) Maşathöyük örneği, Alaca Höyük örneklerinde olduğu gibi memeciklere sahiptir. Biraz daha şişkin karınlı bir örnek Boğazköy-Büyükkale Ve evresinde ele geçmiştir (Orthmann, 1984, s. Res.2/22).

6.1.1.7 Çanak Tip 7 (Kat. Nr. 54-68)

Tip 7 olarak adlandırdığımız çanakların "S" profilli çanaklardan farkı, omuz bölgesinin omurga oluşturacak şekilde daha keskin bir profile sahip olmasıdır. Ağızlar genelde basit ağız kenarlı iken 64, 66, 67 katalog numaralı örnekler kalınlaştırılmış ağız kenarlıdır. Ağız çapları 30 ile 11 cm. arasında değişen Tip 7 çanakların 4 tanesi el yapımı iken (Kat. Nr. 56, 57, 62, 68), 11 tanesi çark yapımıdır. El yapımı 62 numaralı örnek 6. yapı katına aitken, diğer örnekler 5. yapı katında ele geçmiştir. Benzer formda el yapımı bir örnek, Boğazköy-Büyükkale Ve evresinde (Geç ETÇ III/ETÇ-OTÇ Geçişi) ele geçmiştir. Çark yapımı bir örnek ise Boğazköy, Kuzeybatı Teras 9 (Geç ETÇ III/ETÇ-OTÇ Geçişi) tabakasında açığa çıkarılmıştır (Huot, 1982b, s. 123/3568).

Orta Anadolu'nun kuzeyinde örneklerine sık rastlamadığımız bu form, Troia IV(Geç ETÇ III)'ün sık karşılaşılan formları arasındandır (Blegen, Carl, Caskey, J., & Rawson, 1951, s. Fig.187/1-5).

6.1.1.8 Çanak Tip 8 (Kat. Nr. 69-70)

Tip 8 grubuna dahil olan çanaklar; içe dönük ağız kenarlı, dibe doğru daralan gövdeli, düz dipli örneklerden oluşmaktadır. Kulplar gövdenin ortasından ağız kenarına veya ağız kenarının hemen altına uzanacak şekilde, dikey olarak yerleştirilmişlerdir. Bu tip altında incelediğimiz 69 ve 70 katalog numaralı örneklerin ikisi de "içi-dışı farklı renkte" seramik grubuna dahil olup, iç yüzeyleri siyahımsı gri, dış yüzeyleri ise kahverengi tonlarındadır.

Tamamı el yapımı olan Tip 8 çanaklara ait iki örnek de 6. yapı katında ele geçmiştir.

69 numaralı örneğin kulbu, gövde ortasından çıkıp, ağız kenarının hemen altına oturmaktadır. Bu özellikteki kulba sahip bir başka çanak, Alaca Höyük'ün ilk dönem kazılarında (Orthmann, 1963b, s. Taf. 43-11/40) ve Ahlatlıbel'de (Orthmann, 1963b, s. Taf. 24-5/44) ele geçmiştir. Gövde ortasından ağız kenarına uzanan tipteki kulba sahip

çanaklar ise Etiyokuşu (Orthmann, 1963b, s. Taf. 29-6/23, 6/25), Ahlatlıbel (Orthmann, 1963b, s. Taf. 24-5/45), Karaoğlan yerleşimlerinden (Orthmann, 1963b, s. Taf. 20-4/06) ve Polatlı'nın ETÇ-OTÇ geçiş tabakasından (Lloyd & Gökçe, 1951, s. 7b10) bilinmektedir.

Karşılaştırma olarak gösterilen Ahlatlıbel, Etiyokuşu ve Karaoğlan örnekleri, Alaca Höyük örneklerinde olduğu gibi içi ve dışı farklı renkteki seramik grubuna aittir.

6.1.1.9 Çanak Tip 9 (Kat. Nr. 71-74)

Tip 9 olarak adlandırdığımız çanaklar; basit ağız kenarlı, hafif yayvan veya küresel gövdeli, tek kulplu çanaklardan oluşmaktadır. İki örnek içi ve dışı farklı renkte üretilirken, iki örnek ise tek renklidir. Ağız çapları 16 ile 10.5 cm. arasında değişmektedir.

Tamamı el yapımı olan Tip 9 çanaklar, 5 ve 8. yapı katı arasında karşımıza çıkmaktadır. Tek kulplu fincanları andıran bu tip, ağız çaplarının genişliği ile bu örneklerden ayrılmaktadır. Tabaka 8 örneği, insitu olarak 9.53-9.57 metre derinlikte taş döşeli kaldırım üzerinde ele geçmiştir (Koşay, 1938, ss. 83, 90/Al.a199).

71 numaralı örneğin bir benzeri Etiyokuşu'nda (Orthmann, 1963b, s. Taf. 29-6/21) ele geçmiştir. 72 numaralı örneğin benzerleri Ahlatlıbel yerleşiminde (Orthmann, 1963b, s. Taf. 24-5/45), Polatlı ETÇ-OTÇ geçişinde (Orthmann, 1963b, s. Taf.33-8/15) karşımıza çıkmaktadır. 74 numaralı tek kulplu sığ çanağın benzerlerini (çanak kısmının formu aynı olsa da, kulpun yüksekliği farklılık gösterir) Koçumbeli (Tuna vd., 2012, s. 46) yerleşiminde ve Büget Köyü'nde bulunmuş ve ETÇ III dönemine tarihlendirilmiş (İpek, 2001, s. Lev.65/4) örnekler oluşturmaktadır.

6.1.1.10 Çanak Tip 10 (Kat. Nr. 75-77)

Bu tipteki çanaklar, dışa çekik ağız kenarına, hafif "S" profilli bir gövdeye ve gövde ortasından ağız kenarına uzanan dikey yerleştirilmiş bir kulba sahiptir.

Çalışmamızda ele aldığımız bu tipteki örneklerin tamamı el yapımı olup, 6. ve 7. yapı katlarında ele geçmişlerdir.

75 numaralı çanağın, ağız kenarının hemen altında baskı bezemesi olan çok yakın bir benzeri İkiztepe'nin ETÇ III tabakasından (Alkım vd., 1988, ss. 37, Lev.XII-5), yine ağız kenarının altı baskı bezeme ile çevrili yakın bir benzeri Ahlatlıbel'de (Orthmann, 1963b, s. Taf. 27-5/72) ele geçmiştir. 77 numaralı örneğin çok yakın bir benzeri İkiztepe'nin ETÇ III tabakasından (Alkım vd., 1988, ss. 37, Lev.XII-7); Polatlı'nın Ia tabakasından (ETÇ II)[26] (Huot, 1982a, s. Lev.98-3581); 76 numaralı örneğin çok yakın bir benzeri Boğazköy-Kuzeybatı Terası 9. tabakadan (ETÇ-OTÇ Geçişi) (Huot, 1982a, s. Lev.97-3583) bilinmektedir.

6.1.1.11 Çanak Tip 11 (Kat. Nr. 78-79)

Tip 11'i oluşturan çanaklar, basit ağız kenarlı, dibe doğru daralan gövdeli, düz dipli ve derin formlardan oluşmaktadır. Çark yapımı olan bu çanakların yüzeyinde derin ve kalın aralıklı çark izleri bulunmaktadır. İki örnekle temsil edilen kaplar üzerinde perdah işlemine rastlanmamaktadır. Ağız çapları 15 ve 17 cm. ölçüsünde olan kapların, yükseklikleri 8.5 ve 6.7 cm.'dir.

Blegen'in sınıflandırmasındaki A2 tabakları (Blegen, Carl vd., 1951, s. Lev.62-63), Kontani'nin sınıflandırmasındaki V.A.1 tipi çanaklar (Kontani, 1997, ss. 97–87, 108–109, Lev. 64) ile benzer olan bu grup, Batı Anadolu'dan Kuzey Suriye'ye kadar geniş bir yayılım alanına sahiptir (Kontani, 1997, ss. 108–109). Ege dünyasında da görülen çark yapımı tabakları için French, Batı Anadolu ithali oldukları yönünde görüş belirtmiştir (French, 1969, s. 131).

Bu tip çanaklar Orta Anadolu'nun kuzeyinde Balıbağ'da (Resul & Durmuş, 2010, ss. 20 (dipnot 71), Res. 11) ve Salur'da ETÇ sonu OTÇ başına ait bir mezarda[27]

[26] Orthmann Polatlı için farklı bir kronolojik tablo kullanır. O'na göre, Ib tabakası ETÇ-OTÇ geçişini, Ib tabakası ise ETÇ II dönemini temsil etmektedir (Orthmann, 1963a, ss. 98–99).

[27] Özellikle çizim 22 olarak gösterilen çanak, Alaca Höyük çanaklarının tam paralelidir. Çizim 21'de

(Resul & Durmuş, 2010, s. Çiz. 22) , Boğazköy-Büyükkale Vd evresinde (ETÇ-OTÇ Geçiş) (Orthmann, 1984, s. Res.3-50), Maşat Höyük'te (Emre, 1979, ss. 6, Lev.VIII-3); Orta Anadolu'nın güneyinde Acemhöyük'ün IX, X, ve XI. katlarında (ETÇ II sonları, ETÇ III başları) (Kamış, 2018, ss. 73, Res. 10; Öztan, 1989, ss. 409, Fig. 40), Kültepe'de MÖ III. binyılın 2. yarısında (Kontani, 1997, s. Lev.34; T. Özgüç, 1986, s. Fig. 3-22, 23, 24, 25), Suluca-Karahöyük VI. tabakada (ETÇ III ortaları) (Türker, 2018, ss. 60, Fig.19), Ovaören'de Erken Tunç Çağı III'e tarihlenen III. tabakada (Şenyurt, Akçay, & Kamış, 2015, ss. 112, Res.14-5) karşımıza çıkmaktadır.

Benzer örnekler Orta Anadolu dışında, Batı Anadolu başta olmak üzere, Güney ve Güneydoğu Anadolu ile Kuzey Suriye bölgesinde de yaygındır. Kuzey Suriye'de Erhanedan III ile Post Akkad Çağları arasında döneme tarihlendirilir.[28] Tarsus'un ETÇ III tabakalarına tarihlendirilen üç örnek (Goldmann, 1956, s. Fig.355-412, 419, 420) önemlidir.

Tahsin Özgüç, bu tür kapların Kültepe'ye Batı Anadolu üzerinden getirildiğini söylemektedir (T. Özgüç, 1986, s. 38). Troia IId-g katlarına açığa çıkarılan ve Suriye'den den ithal edildikleri veya bunların yerel taklitleri oldukları düşünülen "iki tutamağında çift delik bulunan, küresel gövdeye sahip kaplar", Kuzey Suriye'de Anadolu kökenli bu kaplarla beraber bulunmaktadır. Bu çanakların aynı zamanda Tarsus ETÇ III döneminde de var olması nedeniyle, Kontani; bu çanakların Batı Anadolu veya Kilikya üzerinden Kuzey Suriye'ye götürüldüklerini düşünür (Kontani, 1997, s. 109).

---

gösterilen çanak form olarak farklılık gösterse de, aynı mezarda ele geçmesinden dolayı Çizim 22'de gösterilen çanağın tarihlendirilmesini kolaylaştırmaktadır. Çizim 21'de gösterilen çanak Boğazköy, Kültepe ve İkiztepe gibi yerleşimlerde ETÇ-OTÇ geçişine tarihlendirilmiştir (Resul & Durmuş, 2010, ss. 20, 21).

[28] Tell es Sweyhat IIIB ve IB açmaları, Hammam et Turkman, Tell Brak Naramsin Sarayı ve "Post Akkad" dönemi yapısında, Mari'de Sargon öncesi tabakada, Şantiye b'nin 3-5. Katlarında bulunmuşlardır (Kontani, 1997, s. 97).

6.1.1.12 Çanak Tip 12 (Kat. Nr. 80)

Tek örnekle temsil edilen bu tip, küresel gövdeli, içe doğru kalınlaştırılmış ağız kenarlıdır. 7. katta ele geçmiştir.

Orta Anadolu kazılarında Erken Tunç Çağı'nda benzerlerine rastlamak mümkündür. Horoztepe'de (İpek, 2001, s. Lev.23/3; T. Özgüç, 1958, s. Res. 65), Dündartepe'de ETÇ II'de (İpek, 2001, s. Lev.23/5; Orthmann, 1963b, s. Taf. 66-16/20), Alişar'da tabakası belirtilmemiş (Orthmann, 1963b, s. Taf. 9-2/46) benzer örnekler ele geçmiştir.

6.1.1.13 Çanak Tip 13 (Kat. Nr. 81-82)

Basit ağız kenarlı, ağız kenarının altı oluklu, dibe doğru daralan veya küresel gövdeye sahiptir. Bu çanakların ağız kenarları 14-22 cm ölçüye sahiptir. Örnekler, 5 ve 6. yapı katlarında ele geçmişlerdir.

Benzer örnekler, Eskişehir bölgesinde ETÇ III döneminde Bahçehisar yerleşiminden bilinmektedir (Efe, 1994, s. Fig.58, 59). Ayrıca, Küllüoba'nın "OTÇ'ye Geçiş Dönemi" nin karakteristik formu olan "şişkin dudaklı kaseler" ile karşılaştırılabilir (Şahin, 2013, ss. 64, 65).

6.1.1.14 Çanak Tip 14 (Kat. Nr. 83-84)

Ağız çapları 10 cm. altında olan, "minyatür çanaklar" olarak tanımlayabileceğimiz örnekler bu grup altında toplanmıştır.

Çalışmamızda bu gruba giren 2 örnek mevcut olup, bunların ikisi de 5. yapı katına aittir. Ancak, çevre yerleşimlerde "minyatür çanak" örneklerine Erken Tunç Çağı boyunca rastlamak mümkün olduğu için, tip-dönem ilişkisi kurmak zordur (Alkım vd., 1988, s. Lev.Lev.XI-10, XXIV-11, 13; T. Özgüç, 1948b, s. Lev. 27/4-5).

6.1.1.15 Çanak Tip 15 (Kat. Nr. 85-87)

Ağız çapları yüksekliklerinin 4 katından fazla olan, kabın ağız kenarının üst tarafı "parmak" veya "tırnak" baskı dizisi ile süslenmiş "tabak" örnekleri bu grup altında toplanmıştır.

Bu gruba giren 3 örneğin tamamı 7. yapı katında ele geçmiştir. Parmak baskısı olmayan benzer formdaki örnekler Ahlatlıbel (Orthmann, 1963a, s. Lev.27-5/70) ve Etiyokuşu (Orthmann, 1963b, s. Taf. 32-6/40) yerleşiminden bilinmektedir. Çerkezhöyük'te yüzey buluntusu olarak (Huot, 1982b, s. Lev.252-3924) benzer parçalara rastlanmıştır. Huot, bu tipteki kapları E5 grubunda incelemiştir. Batı'daki örnekler Beycesultan tarafından sağlanır. Beycesultan'ın ETÇ II ve ETÇ III başlarına atfedilen XIV-XII. katlarında benzer örneklere rastlanmıştır (Huot, 1982b, s. Lev.252-8171,8176)

6.1.1.16 Çanak Tip 16 (Kat. Nr. 88-91)

"Sığ Çanak" olarak adlandırabileceğimiz, ağız çapı ile yükseklik oranları diğer çanaklara göre daha fazla olan örnekler bu grup altında toplanmıştır. 3 örnekle temsil edilen bu gruptaki örnekler, 5. ve 6. yapı katlarında ele geçmişlerdir.

6.1.2 Çanakların İstatistiksel Değerlendirmesi ve Yorumlanması

Daha önce de belirttiğimiz gibi, gündelik hayatta en fazla kullanılan formlardan olan çanaklar binlerce yıl boyunca çok az değişikliğe uğramıştır. Bu yüzden, çanakların formlarına göre stratigrafik dağılımının tespiti zordur. Bazı tipik formlar dışında, çanakların kronolojiye katkısı oldukça azdır

Çalışmamızda çanaklar 14 "alt tip" altında ayrı ayrı incelenmiştir. Tip 1 olarak değerlendirdiğimiz çanakların, 6'sı kırmızı/kahve astarlı, 3'ü içi-dışı farklı renkte, 1'i siyah ve 1'i kaba seramik gruplarına aittir. Örneklerin çoğu 5. ve 6. yapı katlarına ait olmakla birlikte, 7. ve 8. yapı katlarında da ele geçmeleri bu formun Erken Tunç Çağı boyunca kullanıldıklarını gösterir.

Tip 2 olarak değerlendirdiğimiz örnekler, az sayıdaki yayvan gövdeli çanaklar ile temsil edilir. Bunlardan 3'ü kırmızı kahve astarlı seramik gruplarına aittir. 3 örnekten 2'si çark yapımıdır. Bu tipteki örnekler Alaca Höyük'ün 5 ve 6. yapı katlarında karşımıza çıkmaktadır.

Tip 3'e dâhil çanaklar 12 örnekle temsil edilir. Bunlardan 2'si kırmızı/kahve astarlı, 4'ü içi- dışı farklı renkte, 2'si boya bezemeli, 4'ü gri seramik gruplarına aittir. Tip 3 çanakların 1 tanesi hariç 5. ve 6. yapı katlarına aittir. 5 örnek 5. yapı katına, 4 örnek 6. yapı katına, 2 örnek 5/6. yapı katına, 1 örnek ise 7. yapı katına aittir.

Tip 4 olarak sınıflandırdığımız grup 3 örnekle temsil edilir. Tamamı kaba seramik grubuna dahil olan bu çanaklar 6. ve 7. yapı katlarında karşımıza çıkmaktadır. 11/12. tabakada benzer çanak formlarına rastlanması (Orthmann, 1963a, s. Lev.39-11/03), bu formun Geç Kalkolitik Dönem'den itibaren bilindiğini göstermektedir. Erken tarihli bir başka örnek ise Troia I'de karşımıza çıkmaktadır (Blegen, Carl vd., 1950, s. Fig.264/22).

Tip 5 olarak değerlendirdiğimiz örnekler en yaygın formu oluşturmaktadır. 19 örnekle temsil edilen bu tipin 6'sı kırmızı/kave astarlı, 4'ü içi-dışı farklı renkte, 4'ü boya bezemeli, 4'ü gri, 1'i tırnak baskılı seramik gruplarına aittir. Bu grubun ilk örneklerini bölgede Geç Kalkolitik/ETÇ I döneminde görmek mümkündür (Orthmann, 1963a, s. Lev.62-15/04, 63-15/10). Çalışmamızda ele aldığımız örnekler "S" profilli çanakların Erken Tunç Çağı boyunca kullanılmaya devam ettiğini ortaya koymaktadır. 10 örnek 5. yapı katına, 2 örnek 6. yapı katına, 4 örnek 7. yapı katına, 2 örnek ise 8 yapı katına tarihlendirilmektedir. Bu forma sahip olup, boya bezemeli (Çıradere) seramik grubuna dâhil olan örneklerin tümü 5. yapı katına aittir. Çark yapımı örnekler ise 5 ve 6. yapı katlarına aittir. Diğer seramik gruplarına dâhil örneklerin kronolojik olan sınıflandırılması zordur.

Tip 6'ya dahil çanaklar 5 örnekle temsil edilir. Bunlardan 4 tanesi kırmızı kahve astarlı, 1'i ise içi dışı farklı renkteki seramik gruplarına aittir. 1 örnek 5. yapı katına, 1 örnek 6. yapı katına aitken, 3 tanesi ise bir tabakaya dahil değildir. Bu tipin tamamı el yapımı örneklerden oluşmaktadır.

Tip 7 olarak gruplandırdığımız keskin profile sahip, omurgalı çanaklar Erken Tunç Çağı sonlarına tarihlendirilebilir. Çalışmamızda ele alınan 15 çanaktan 12 tanesi 5. yapı katına, 2 tanesi 6. yapı katına, 1 tanesi ise 5 veya 6. yapı katına aittir. Bu formdaki çanakların çoğu gri seramik grubuna dahilken, 1 örnek kırmızı/kahve astarlı, 1 örnek ise içi dışı farklı renkteki seramik grubuna dahildir. Özellikle, gri seramik grubuna dahil olan çark yapımı çanakların ithal örnekler oldukları düşünülebilir.

Tip 8'e dahil çanaklar 2 örnekle temsil edilir. 6. yapı katında ele geçen iki örnek de el yapımı olup, içi dışı farklı renkteki seramik grubuna dahildir.

Tip 9 olarak değerlendirdiğimiz örnekler 5 örnekle temsil edilmektedir. Bunlardan 3'ü içi dışı farklı renkteki, 1'i kaba, 1'i ise kırmızı/kahve astarlı seramik gruplarına dahildir. Bu tipteki üç örnek 5. 6. ve 8. yapı katlarında ele geçmiş olup, iki örnek ise tabakasızdır.

Tip 10 çanaklar, 6 ve 7. yapı katlarında el yapımı olarak karşımıza çıkmaktadır. 3 örnekten 2 tanesi kırmızı/kahve, 1 tanesi ise içi dışı farklı renkteki seramik grubuna aittir.

Kiremidimsi renkte astarlı, çark yapımı seramiklerden oluşan Tip 11'e ait çanaklara ait iki örnek bulunmaktadır. Örneklerin ikisi de 5. yapı katına aittir. Bu tipteki çanaklar, Erken Tunç Çağı III boyunca Batı Anadolu başta olmak üzere, Orta ve Güney Anadolu yerleşimlerinde karşımıza çıkmaktadır.[29]

[29] Bu tipteki çanakların dağılımı için 81 ve 82. sayfalara bakılabilir.

Tek bir örnekle temsil edilen Tip 12, içi kalınlaştırılmış dudaklı çanak formunu temsil eder. 7. yapı katına ait çanağın benzerleri, ETÇ II döneminde Horoztepe'de (İpek, 2001, s. Lev.23/3; T. Özgüç, 1958, s. Res. 65) ve Dündartepe'de (İpek, 2001, s. Lev. 23/5; Orthmann, 1963b, s. Taf. 66-16/20) görülmektedir.

Ağız kenarının altı oluklu, parlak perdahlı çanaklar ile temsil edilen Tip 13'e ait üç örnek 5. yapı katına aittir. Eskişehir bölgesinde, Küllüoba'nın OTÇ'ye geçiş dönemine ait şişkin dudaklı çanaklar ile karşılaştırılabilirler (Şahin, 2013, ss. 64, 65).

2 adet minyatür çanak formu, Tip 14 altında değerlendirilmiştir. Bunların ikisi de 5. yapı katına ait olmasına rağmen, minyatür çanakların varlığı bölgede erken dönemlerden itibaren bilinmektedir (Alkım vd., 1988, s. Lev.Lev.XI-10, XXIV-11, 13; T. Özgüç, 1948b, s. Lev. 27/4-5).

Tip 15'i oluşturan, kabın ağız kenarının üst tarafı "parmak" veya "tırnak" baskı dizisi ile süslenmiş üç örneğin tamamı 7. yapı katında ele geçmiştir. Ankara civarında Ahlatlıbel (Orthmann, 1963b, s. Taf. 27-5/70) ve Etiyokuşu (Orthmann, 1963b, s. Taf. 32-6/40), Yozgat bölgesindeki Çerkezhöyük (Huot, 1982b, s. Lev.252-3924), Batı Anadolu'da ise Beycesultan (Huot, 1982b, s. Lev.252-8171,8176) örnekleri göz önüne alındığında, bunların ETÇ II ve ETÇ III dönemlerine atfedildiği görülür.

Çalışmamızda ele aldığımız bütün seramik grupları çanakların üretiminde kullanılmıştır (Grafik 1). En fazla tercih edilen grup ise "perdahlı seramikler" olmuştur. Perdahlı seramik grubundan özellikle kırmızı astarlı olanların, 7. tabakadan, diğer bir deyişle, ETÇ II'den itibaren kullanılmış olması dikkat çekicidir. Bu durum diğer Orta Karadeniz bölgesi (İpek, 2001, s. 57) ve Orta Anadolu yerleşimleri için de (Orthmann, 1963b, s. 18) ortak bir noktayı oluşturmaktadır. Boya bezemeli seramik grubu ve gri seramik grubu ise ETÇ sonlarında tercih edilmiştir. İçi dışı farklı, perdahlı ve kaba seramik grubuna dahil çanaklar ise Erken Tunç Çağı boyunca kullanılmıştır. (Bkz: Tablo 3)

6.2 Fincanlar

"Fincan" sözcüğü Arapça kökenli olup, pişmiş topraktan üretilmiş, çay veya kahve tüketiminde kullanılan geniş bir ağıza sahip "kapçık" anlamına gelmektedir. Arkeolojik yayınlarda, tek kulplu bardaklar için "fincan" teriminin kullanıldığı görülmektedir (Ökse, 1993, s. 52).

Çalışmamızda, ağız çapları 10cm'yi, yükseklikleri ise 7cm'yi aşmayan küçük boyutlu, tek kulplu kaplar bu başlık altında değerlendirilmiştir. Çalışmamızda 35 adet fincan, tipolojik özellikleri dikkate alınarak 9 tip altında incelenmiştir.

6.2.1 Tipoloji

6.2.1.1 Fincan Tip 1 (Kat. Nr. 92-97)

Bu tipe da dahil çanaklar, basit ağız kenarlı, tek kulplu sığ fincanlardan oluşmaktadır. Çalışmamızda, bu tipe giren 6 fincan değerlendirmeye alınmıştır.

92 numaralı örnek inceltilmiş ağız kenarlıdır. 92 ve 93 numaralı örneklerin kulpların ağız kenarından gövdenin ortasına uzanırken; 94, 95, 96 ve 97 numaralı örneklerin kulpların ağız kenarından dip veya dibe yakın bir noktaya bağlanmaktadır. 92 ve 93 numaralı fincanların kulplarının üst hizaları, ağız kenarı ile aynı yükseklikteyken; 94, 95, 96 ve 97 numaralı örneklerin kulplarının üst hizaları, ağız kenarının yüksekliğini geçmektedir. Ele geçen örneklerin ağız çapları 10 ile 6.2 cm arası, yükseklikleri 3 ille 5 cm arası değişmektedir.

Bu tipte fincanlar 5, 6 ve 7 yapı katlarına aittir. 2 örnek ise Erken Tunç Çağı'na ait kültür dolgusundan ele geçmiş ancak herhangi bir mimari tabakaya bağlanamamıştır.

6.2.1.2 Fincan Tip 2 (Kat. Nr. 98-127)

Tip 2 grubuna giren fincanlar "dışa çekik ağız kenarlı, omurgalı, keskin profilli, düz veya yuvarlak dipli" olarak tanımlanabilir. Bu tipteki fincanların sayısı 10'dur.

102, 103, 104, 105 numaralı fincanların omuz kısımları daha keskindir. 98, 99, 100, 101 ve 102 numaralı örneklerin dip kısımları düz, 103, 104 ve 107 numaralı örneklerin ise yuvarlaktır. 106 numaralı örneğin dip kısmı iç bükeydir. Tip 2 fincanlar 5-7. yapı katları arasında ele geçmiştir.

Bu tipteki bazı fincanlar üzerinde bezeme unsurlarına rastlamak mümkündür. 100 numaralı örneğin omuz hizasında tek sıra tırnak baskı, 101, 105 ve 106 numaralı örnekler üzerinde ise yivlerle süslenmiştir.

Bu forma sahip fincanlar Alaca Höyük'te ETÇ II ve III dönemlerinde görülmektedir. İç bükey dip veya yiv bezeme gibi unsurlar ise ETÇ III döneminin farklıkları olarak karşımıza çıkmaktadır.

6.2.1.3 Fincan Tip 3 (Kat. Nr. 108-109)

Bu tipteki fincanlar 2 tam örnekle temsil edilmektedir. İnceltilmiş ağız kenarlı, yayvan gövdeye sahip olmakla beraber, tek dikey kulpları ağız kenarından gövdenin ortasına uzanmaktadır. Bu tipteki örneklerde kulpların yüksekliği, ağız kenarının hizasını aşmaktadır.

108 numaralı fincan yuvarlak, 109 numaralı fincan ise düz dipli olması ile birbirinden farklılık göstermektedir. Örneklerden biri 5/6. yapı katına aitken, diğerinin yapı katı hakkında bilgi sunulmamıştır.

108 numaralı fincanın çok yakın bir benzeri Maşathöyük'te ETÇ III dönemine tarihlendirilmektedir (Emre, 1996, ss. 8, Fig. 29; İpek, 2001, ss. 129, Lev.65/5). Maşathöyük örneği devetüyü renkte astarlı olması ile farklılık gösterir. Alaca Höyük fincanı gibi, içi siyah dışı kırmızı renkte, benzer tipte bir başka benzer örnek Etiyokuşu kazılarında ele geçmiştir (Orthmann, 1963b, s. Taf. 29-6/21). Araştırma bölgemizin sınırları dşında, güneyde, Tarsus'ta ETÇ III tabakalarında bulunmuş gri bir fincanın varlığı bilinmektedir (Goldmann, 1956, s. Fig. 276/449).

6.2.1.4 Fincan Tip 4 (Kat. Nr. 110-117)

Bu tipe giren 7 örnek bulunmaktadır. "S" profilli gövdeye sahip bu tipteki fincanların ağız kenarları dışa çekiktir. 6 örnek 5 ve 6. yapı katlarına aitken, 2 örneğin yapı katı bilinmemektedir. Ağız çapları 5.4 cm. ile 10.5 cm., yükseklşkleri 3.8 cm. ile 6.1 cm. arasında değişmektedir.

115, 116 ve 117 numaralı fincanların üzerleridne boya bezeme bulunmaktadır. Bu fincanlar, daha şişkin bir gövde ve dışa çekik ağız kenarları ile farklılık oluştururlar. 115 numaralı örneğin boya bezemesi "İntermediyet" türünde iken, 116 ve 117 numaralı örneklerin boya bezemesi "Çıradere" grubuna aittir.[30]

115 numaralı fincanın form olarak benzeri Alişar'da İntermediyet grubu içerisinde (Öktü, 1973, s. Taf. 33-II-A/09; Orthmann, 1963b, s. Taf. 13-2/96), Kültepe kökenli olarak Louvre Müzesi envanterinde (Orthmann, 1963b, s. Taf. 81-27/13) bulunmaktadır. Bu şekildeki, yan yana içi boyalı üçgenler ile bunları alt ve üstten çevreleyen şeritlerden oluşan bezeme şekline, Kültepe 12. tabakada fincanlar üzerinde rastlamak mümkündür. (Öktü, 1973, s. Tab. I) 116 numaralı fincan, Kültepe'de (Öktü, 1973, s. Taf. 43-I/01) ele geçmiş Çıradere türünde boya bezemeye sahip fincan ile karşılaştırılabilir.

6.2.1.5 Fincan Tip 5 (Kat. Nr. 118-122)

Tip 5 içerisinde değerlendirilen örnekler, basit ağız kenarlı, yarı yuvarlak gövdeli fincanlar ile temsil edilir. Bunlardan 5 adet ele geçmiş olup, 2 örnek 5 ve 6. yapı katlarına aitken, diğerleri kesin bir tabakaya sahip değildir. Ağız çapları 4.5 cm. ile 10 cm. arasında değişmektedir.

6.2.1.6 Fincan Tip 6 (Kat. Nr. 123)

Koşay tarafından "dip kısmı çöküntülü" olarak tanımlanan bu fincan 6. tipimizi oluşturmaktadır. Ele geçtiği tabaka hakkında bilgi verilmemiştir. Bu tipteki

[30] Detaylı bilgi için "6.2.1 Çıradere Boyalıları", "6.2.2 İntermediyet Boyalıları" başlıklarına bakılabilir.

"Omfaloslu/Göbekli" fincanlar Ankara civarında daha sık karşımıza çıkmaktadır. Erken Tunç Çağı II'ye ait olan bu kaplar (Yılmaz, 2009, s. 243), Koçumbeli (Tezcan, 1966, ss. 3, Lev. XXV), Etiyokuşu[31] (Huot, 1982a, s. Pl. 23-3479; Orthmann, 1963b, s. Taf. 28-6/04), Ahlatlıbel (Koşay, 1934, s. 53) ve Polatlı'da (Huot, 1982a, s. Pl. 16-1871; 16-1877; 19-1870; Lloyd & Gökçe, 1951, s. Group 7-nr.1; Fig.11, 11) ele geçmiştir.

Alaca Höyük örneği üzerinde bir süsleme unsuru yer almasa da diğer merkezlerde ele geçen örnekler genelde yivler ile süslüdür. Bu durum, omfaloslu fincanların metal örneklerin taklidi olarak üretildiklerini akla getirmektedir.

6.2.1.7 Fincan Tip 7 (Kat. Nr. 124)

Basit ağızlı, ağızdan karına kadar dik gövdeli, karından dibe doğru daralan gövdeli, tek dikey kulplu olan ek örnekle temsil edilir. Benzer bir örnek Alişar'ın Erken Tunç Çağı seramikleri içerisinde tabaka bilgisi olmadan yayınlanmıştır (Orthmann, 1963b, s. Taf. 14-2/107).

6.2.1.8 Fincan Tip 8 (Kat. Nr. 125)

Dışa çekik ağızlı, şişkin karınlı, kulbu ağız kenarının altıdnan başlayarak karın bölgesine uzanan bu tip tek örnekle temsil edilmektedir. 5. yapı katında ele geçmiştir. Yapılan literatür çalışmasında, Orta Anadolu'da benzer bir örnek bulunamamakla birlikte, en yakın örneğe Tasus'un ETÇ III tabakasında rastlanmıştır (Goldmann, 1956, s. 365-nr.452).

6.2.1.9 Fincan Tip 9 (Kat. Nr. 126-127)

Dışa çekik ağızlı, ağız kenarı ile omuz arası oluklu, tek kulplu fincan örnekleri bu grup altında toplanmıştır. Bu tipe giren iki fincan saptanmış olup fincanların ikisi de 5. yapı katında ele geçmiştir. Siyah astarlı, parlak perdahlı fincanların üzerinde oluk bezemeler uygulanmıştır.

[31] Bu örnek kulbunun ikiz delikli oluşu ile farklılık göstermektedir.

6.2.2 Fincanların İstatiksel Değerlendirmesi ve Yorumlanması

Alaca Höyük'te Erken Tunç Çağı seramiği içerisinde büyük bir orana sahip formlardan biri fincanlardır. Fincanlar çalışmamızda 9 tip altında incelenmiştir.

İlk tipi basit ağız kenarlı, tek dikey kulplu sığ olanlardır. 3 örnek 5, 6 ve 7. yapı katlarında ele geçerken, 3 örneğin tabakası ise belirsizdir. 92 numaralı fincanın form olarak bir benzeri, Ankara civarındaki Ahlatlıbel'de ele geçmiştir. Ahlatlıbel örneğinin içi ve dışı siyah astarlı, parlak perdahlıdır (Koşay, 1934, s. 52, ab.624). Bir başka benzer örnek ise Çankırı'da Balıbağı mezarlık kazısında bulunmuştur. Erken Tunç Çağı sonlarına tarihlendirilen Balıbağı örneği, form benzerliğinin yanında, kaba hamurlu olması ve yüzey özellikleri ile de paralellik göstermektedir (Süel, 1992, s. Res. 13).

5. yapı katına tarihlendirilen B mezarının kuzeyinde ele geçen 93 numaralı fincanın, biraz daha derin gövdeli bir benzeri Etiyokuşu'nda ın bilinmektedir (Huot, 1982a, s. Lev. 20-3478).

94 numaralı örnek, kulbu aşağı dönük olmasıyla diğer fincanlardan ayrılmaktadır. Alaca Höyük örneğine çok yakın benzer bir örnek, İçbatı Anadolu'da Demircihöyük yerleşiminin ETÇ II'ye tarihlendirilen M-N tabakasından bilinmektedir (Efe, 1988, s. Taf.38-9). Bu tipe giren fincanlardan, kulbu gövdenin üstünden başlayıp gövdenin ortasına veya dibe yakın bir noktaya bağlanan bir örnek, Orta Anadolu dışında, güneyde, Mersin-Yumuktepe yerleşiminden bildirilmiştir (Huot, 1982b, s. Taf.23-10552).

95 ve 97 numaralı fincanın, form olarak daha derin bir benzeri Ahlatlıbel'den (Huot, 1982a, s. Lev.20-3390) ve Etiyokuşu'ndan (Orthmann, 1963b, s. Taf. 28-6/07) bilinmektedir. Bunlardan 95 numaralı fincan için bir yapı katı bilgisi belirtilmemişken, 97 numaralı fincan ETÇ II dönemine atfedilmektedir (İpek, 2001, ss. 130-Lev.65/10). Benzer bir fincan İçbatı Anadolu'da Demircihöyük'te ETÇ başlarına tarihlenen D evresinde (Jürgen Seeher, 1987, s. Taf.30-1); Batı Anadolu'da ETÇ I'e tarihlendirilen

XIX. Tabakada (Lloyd & Mellaart, 1962, s. Pl. XIX-9) Anadolu dışında ise Kuzey Yunanistan-Torone'de, ETÇ II'ye tarihlendirilen II. evrede (Morris, 2009, s. fig.23-86.224) ele geçmiştir. Tabaka bilgisi verilmemiş Alaca Höyük örneğinin de benzerleri dikkate alındığında ETÇ I veya II dönemlerine tarihlendirilmesi uygun olacaktır.

Daha derin ve "S" profilli fincanlar ikinci tipimizi oluşturmaktadır. 10 adet örnekle temsil edilen bu tip 5-7. yapı katlarında ele geçmiştir. Kırmızı/kahve astarlıların yanında, siyah astarlı ve içi dışı farklı renkte ve kaba olanlarda ele geçmiştir. 103, 104 ve 105 numaralı, keskin profilli, omurgalı ve yuvarlak dipli çanakların bir benzeri Maşathöyük'ün ETÇ III tabakasında bildirilmiştir (Emre, 1996, ss. 8, Fig. 28). ETÇ III dönemine ait 106 iç bükey dipli fincanın, yine iç bükey dipli ve omurgalı tam bir paraleli, Maşathöyük'ün ETÇ III döneminden bilinmektedir (Emre, 1979, ss. 12, Şek. 7).

101 numaralı fincan, omuz üzerinde tek sıra tırnak baskılı maşrapalar ile benzer özellikler taşısa da boyutunun küçük oluşu sebebi ile, fincan olarak değerlendirilmiştir. Söz konusu örneğin, omuz üzerinde tek sıra tırnak baskılı bir benzeri Çıradere'de ele geçmiş olup ETÇ III dönemine tarihlendirilmektedir (Orthmann, 1963b, s. Taf.93-33/22). Daha kuzeyde, İkiztepe'de de benzer örneklere rastlanmış olup, ETÇ-OTÇ geçişine tarihlendirilen Tepe I'in I. tabakasında ele geçmişlerdir(Alkım, Alkım, & Bilgi, 2003, ss. 323, Tablo 7-17).

Tip 3'e giren fincanlar daha yayvan gövdelidir. 108 numaralı fincanın çok yakın bir benzeri Maşathöyük'te ETÇ III dönemine tarihlendirilmektedir (Emre, 1996, ss. 8, Fig. 29; İpek, 2001, ss. 129, Lev.65/5). Maşathöyük örneği devetüyü renkte astarlı olması ile farklılık gösterir. Alaca Höyük fincanı gibi, içi siyah dışı kırmızı renkte, benzer tipte bir başka benzer örnek Etiyokuşu kazılarında ele geçmiştir (Orthmann, 1963b, s. Taf. 29-6/21). Araştırma bölgemizin sınırları dşında, güneyde, Tarsus'ta ETÇ III tabakalarında bulunmuş gri bir fincanın varlığı bilinmektedir (Goldmann, 1956, s. Fig. 276/449).

Tip 4 ise “S” profilli ve dışa çekik ağızlıdır. 6 örnek 5 ve 6. yapı katlarına aitken, 2 örneğin tabakası belirsizdir. Bunların 3’ü boya bezemeli, 3’ü kırmızı/kahve astarlı, 2’si içi dışı farklı renkli, seramik dahildir. 115 numaralı fincanın form olarak benzeri Alişar’da İntermediyet grubu içerisinde (Öktü, 1973, s. Taf. 33-II-A/09; Orthmann, 1963b, s. Taf. 13-2/96), Kültepe kökenli olarak Louvre Müzesi envanterinde (Orthmann, 1963b, s. Taf. 81-27/13) bulunmaktadır. Bu şekildeki, yan yana içi boyalı üçgenler ile bunları alt ve üstten çevreleyen şeritlerden oluşan bezeme şekline, Kültepe 12. tabakada fincanlar üzerinde rastlamak mümkündür (Öktü, 1973, s. Tab. I). 116 numaralı fincan, Kültepe’de (Öktü, 1973, s. Taf. 43-I/01) ele geçmiş Çıradere tarzında boya bezemeye sahip fincan ile karşılaştırılabilir.

Tip 5 olarak tanımlanan derin fincanlar 5 örnekle temsil edilir. Bunlardan 3’ünün tabakası belirsiz, 2’si ise 5 ve 6. yapı katlarına ele geçmiştir. Bunlardan 2 tanesi içi dışa farklı renkte, 1 tanesi kırmızı/kahve, 1 tanesi siyah, bir tanesi ise siyah astarlı/parlak perdahlı gruba aittir. Basit ağızlı, derin fincanlar daha çok Ankara civarında karşımıza çıkmaktadır. (Huot, 1982a, s. Pl. 21-1780, 21-3500; Orthmann, 1963b, s. Taf. 29-6/22, 6/23; Taf. 35-8/48) 122 numaralı, kulbu ağız kenarın dip kısmına kadar uzanan fincan örnekleri Ahlatlıbel’de ve Etiyokuşu’nda karşımıza çıkmaktadır (Huot, 1982a, s. Pl. 20-3377, 20-3379; Orthmann, 1963b, s. Taf. 21-5/16, 5/17). Bu tip fincanlar ETÇ II sonu ve ETÇ III için Ankara bölgesi ile ilişkiler yansıtmaktadır.

Tip 6-8 tek örnekle temsil edilir.

Tip 9 ise iki örnekle temsil edilir. Örneklerin ikisi de 5. yapı katına ait olup, parlak siyah astarlıdırlar. Benzer örnekler Maşat Höyük’te bulunmaktadır (Emre, 1996, ss. 35, Fig 27-28).

6.3 Depaslar

Erken Tunç Çağı'nda karakteristik kap formlarından biri olan depaslar, ortaya çıkışı, ortaya çıkışını takiben farklı bölgelere yayılım göstermesi, bölgeler arası ve ticari ilişkilerdeki yeri ve önemi, üretim merkezleri, kullanım amaçları ve anlamı gibi pek çok soruya cevap arayan araştırmaya konu edinilmiştir. İlk kez Schliemann dönemi kazılarında Troia'da 1871 yılında ele geçmiş olan (Mühlenbruch, 2001, s. 131) depas, bu tarihten itibaren Batı Anadolu başta olmak üzere, Balkanlardan Kuzey Suriye'ye kadar geniş bir coğrafyadaki kazılarda saptanmıştır.[32]

Metal içki kaplarının taklitleri olarak ortaya çıktığı düşünülen depaslar (Akdeniz, 2001; Barnett, 1963, ss. 79–89)[33] ilk olarak, çarkın kullanımını takiben Troia IIc tabakasında ortaya çıkmaktadır. Geniş bir coğrafyaya sınırlı bir zaman diliminde yayılım göstermiş olması nedeniyle, bölgeler arası ilişkileri değerlendirmek için ele alınan metalardan biri olmuştur (Efe, 2007; Efe & Türkteki, 2011; Şahoğlu, 2005a, 2005b).

Depaslar, MÖ III. binyılda ortaya çıkan ve "içki kabı" olarak değerlendirilen tek form değildir. Gıda maddelerinin tüketimi her zaman ritüel ve törenin önemli bir parçası olmuş, sosyal sınıfların ve grupların yaratılması için temel bir araç görevi görmüştür. (Erden & Temür, 2019; Ünlü, 2016, s. 346) Levant, Anadolu ve Doğu Akdeniz'den gelen arkeolojik kanıtlar, aynı dönem içerisinde "içki tüketimi" ile ilgili olduğu düşünülen yeni formların ortaya çıkışını göstermektedir. Gerek "gaga ağızlı testiler" gibi "servis", gerekse "depas" veya "tankart" gibi "tüketim" formlarının ortaya çıkış

[32] "Depas" olarak adlandırılan form Balkanlar, Trakya, Yunan Anakarası, Kiklad Adaları, Batı Anadolu, Orta Anadolu, Kilikya ve Kuzey Suriye bölgelerindeki çok sayıdaki yerleşimde ele geçmiştir. Detay bir dağılım haritası için Bknz: (Şahoğlu, 2014, s. 290).

[33] Form özellikleri, gövde üzerine uygulanan dikey oluklar, MÖ III. binyılda başka seramik formlarında da olduğu gibi, depasların metal kapların taklitleri olduklarını açık bir şekilde yansıtmaktadır (Şahoğlu, 2014, s. 289). British Museum'da Troia kökenli olduğu söylenen, "132150" müze numaralı "gümüş depas" örneği bu görüşü desteklemektedir.

süreci, ziyafet ritüellerinin ve içki tüketiminin arttığı süreç ile örtüşmektedir (D'Andrea & Vacca, 2019; Ünlü, 2016).

Şarap, derin ekonomik sonuçlara ve sembolik değere sahip yeni ortaya çıkan herhangi bir teknolojik ilerleme gibi, MÖ III. binyılın sonuna doğru, özellikle bir statü göstergesi olarak ortak törenlerde, elit gereçlerin kullanıldığı tüketimin bir parçası haline gelmiştir (Ünlü, 2016, s. 347). MÖ III. binyılın ikinci yarısında Anadolu ve Ege'de tören içeceği olarak şarap tüketiminin kanıtları, çanak çömlek üretim tekniklerinde ve aynı zamanda çanak çömlek şekillerindeki değişikliklerde kendini gösterir. Özellikle çan şeklindeki fincanlar, bir veya iki kulplu tankard ve depaslardan oluşan 'Batı Anadolu içki setinin' aniden ortaya çıkması buna örnektir (Ünlü, 2016, s. 349). Bütün bunlar, MÖ III. binyıl içerisinde içki tüketimi ve bunun sosyal yaşam içerisindeki yerine bağlı olarak ortaya çıkan yeni formların kullanımına örnektir.

Schliemann, bunlardan uzun gövdeli olanlar "çift kulplu goblet" kısa olanları ise "çift kulplu bardak" olarak adlandırılmıştır (Schliemann, 1881, s. 299). Homeros'un anlatımlarında geçen ve Schliemann tarafından, tanrılar ve erkeklerin içki içmek için kullandıkları "depas amphikypellon"[34] olarak adlandırılan metal içki kapları ile

[34] İlyada'da bu terim aslında ikiz bir kap formu için kullanılmış, ancak Schliemann bu tanımlamayı hatalı bulmuş ve antik yazarların yapmış oldukları hatalı alıntılara bağlamıştır. Sonuç olarak, "depas amphikypellon" ile kastedilen kabın "ikiz" yerine "çift kulplu" olması gerektiği sonucuna varmıştır (Çalış-Sazcı, 2007, s. 147). Bu tanımlama Homer'in Troia'sı ile söz konusu bardaklar arasındaki yaklaşık binyıllık fark nedeniyle hatalıdır (Blegen, Carl vd., 1950, s. 230). Mycenae'de 4 numaralı mezarda bulunan ve "Nestor Fincanı" olarak adlandırılan altından çift kulplu bir kadeh (Çalış-Sazcı, 2007, s. abb: 2; Mühlenbruch, 2001, s. abb. 3), Homer'in anlatımları ile daha fazla örtüşmekle beraber, kronolojik olarak da "depas amphikypellon" terimi için daha uygundur. Kurt Bittel, "depas amphikypellon" terimi yerine, "Çift Kulplu Troia Bardağı" (trojanischer zweihenkliger Becher) 'nı önermiş, ancak bu öneri kabul görmemiştir (Bittel, 1942, s. 132). Schliemann'ın kalıplaşmış hatalı adlandırması, karışıklığa sebebiyet vermemek adına, Erken Tunç Çağı II ve III dönemlerine özgü bu kap formu için günümüzde kullanılmaya devam etmektedir. Çalışmamızda da söz konusu çift kulplu bardak formu için "depas" teriminin kullanılması uygun görülmüştür.

özdeşleştirilen bu formun adı, arkeoloji literatüründe "depas" olarak anılmaya devam etmektedir (Mühlenbruch, 2001; Schliemann, 1881, ss. 299–302).

Alaca Höyük'te bugüne kadar yapılan kazı çalışmalarında 6 adet depas türünde kap ve kap parçası ele geçmiştir. Bunlar, form özellikleri değerlendirilerek, 4 ana tip altında ele alınarak incelenmiştir.

Birinci örnek (Al/a.261) 1936 yılı kazılarında bulunmuştur. Hafirleri tarafından 2. Kültür Çağı'na atfedilse de (Koşay, 1938, ss. 37, Lev. XXXIV) bu tarihleme hatalıdır. Bazı Hitit yapılarına ait temel duvarlarının oldukça derinlere inerek, Erken Tunç Çağı (özellikle 5. yapı katı) katlarını tahrip ettiği bilinmektedir. Bu karışıklığın nedeni benzer bir tahribatla açıklanabilir. İnce ve gri hamurlu, parlak perdahlı depasın yüksekliği 13.20 cm.'dir.

İkinci depas örneği (Al/b.46) 1937-1939 yılı çalışmalarında açığa çıkarılmıştır. 6.5 cm. yüksekliğindeki depas içte ve dışta kalın bir kırmızı astara sahiptir. Dönemin terminolojisine göre Bakır Çağı'na[35] tarihlendirilmiştir (Koşay, 1951, ss. 41,48, Lev. CVI-Res. 3; Orthmann, 1963b, s. Taf.49-11/102).

Üçüncü örneğimiz (Al/p.222) 1964 yılı kazılarında, L mezarı seviyesinde, mezar çukurunda çamur içerisinde ele geçmiştir (Koşay, Ünal, & Çizgen, 1967, ss. 171, 212). L mezarının tarihlendirilmesi açısından da büyük önem taşıyan bu depas, 15.5 cm. yüksekliğinde, siyah astarlı ve parlak perdahlıdır.

2009 yılı çalışmalarında iki depas, bir tankart parçası ele geçmiştir (Çınaroğlu & Çelik, 2011, s. 186). Bu parçaların aynı yapı içerisinde ele geçmiş olması önemlidir. 5. yapı katına ait söz konusu yapının tamamı, üzerindeki Hitit mabed-saray binası dolayısıyla tam olarak açığa çıkarılamamıştır. 5. yapı katına ait binanın, "nişli oda" olarak adlandırdığımız bölümünde, taş temeller üzerinde uzanan kerpiç duvarlara açılmış, ortalama 40x 50 cm. boyutlarındaki 3 adet niş bulunmaktadır. Depas ve tankart

[35] "Bakır Çağı" terminolojisi hakkında daha detay bilgi için 3 numaralı dipnota bakılabilir.

parçaları bu oda içerisinde ele geçmiştir. Depaslardan ilki, gri hamurlu, siyah astarlı, parlak perdahlı olup 18.2 cm. yüksekliktedir. İkinci depas, kahve/devetüyü renkte hamurlu ve aynı renkte astarlı, parlak perdahlıdır. Ağız kısmı ve kulpları eksiktir. Üçüncü örneğimiz gri hamurlu, siyah astarlı ve hafif perdahlıdır. El yapımı bu örneğin dip ve gövdesinin bir kısmı korunmuştur.

Çalışmamızda 6 adet depas veya depas parçası incelenmiş, ağız kenarı ve gövde özelliklerine göre 3 farklı tip oluşturulmuştur.

6.3.1 Tipoloji

6.3.1.1 Depas Tip 1(Kat. Nr. 128)

Çalışmamızdaki "Depas Tip 1" olarak grupladığımız tek bir örnek, gövdesi "iç bükey" olan ve ağız kenarı "dışa dönük", "S" profilli bir forma sahiptir. Kulplar, ağız kenarının hemen altından, dip kısmına kadar uzanmaktadır. Çark yapımıdır. Gri seramik grubuna dahildir.

Söz konusu depas, 1936 yılı kazılarında ele geçmiş ve dönemin hafirleri tarafından 2. Kültür Çağı'na (Hitit Dönemi) atfedilmiştir. (Koşay, 1938, ss. 37, 49) Bu karışıklık, muhtemelen, Hitit İmparatorluk Çağı yapılarının güçlü ve derin temellere sahip olması ve bu temeller için toprağın kazılması esnasında Erken Tunç Çağı tabakalarına zarar vermesi ile açıklanabilir. Alaca Höyük'teki diğer depas örnekleri ve depasların Anadolu'daki kronolojik dağılımlar göz önüne alındığında 5/6. yapı katı önerilebilir.

Çalışmamızda "Tip 1" olarak ele aldığımız örnek, depaslar konusunda ayrıntılı bir araştırma gerçekleştirmiş olan Spanos'un çalışmasında ABIII tipine benzemektedir (Spanos, 1972, ss. 108, Taf. 7). Alişar'da benzer iki örnek ele geçmiş olup bu örneklerin ikisi de 7. tabakaya atfedilir (Schmidt 1932:abb. 43, Inv. Nr. b37). Orta Anadolu'da bulunmuş bir başka benzer örnek ise Battal'dan bilinmektedir (Orthmann, 1963b, s. Taf.87-29/06). Batı'da Beycesultan'dan "S" profile sahip gövdeli, ancak daha kısa

boylu benzer örnek, bu tipin Batı Anadolu'daki temsilcisidir (Lloyd & Mellaart, 1962, s. Fig. 47-61).

6.3.1.2 Depas Tip 2 (Kat. Nr. 129)

Tip 2'ye giren tek bir örnek, Tip 1'de olduğu gibi "S" profilde bir gövdeye sahip olmakla beraber, daha ince gövdesi ile farklılık göstermektedir. Söz konusu örnek siyah astarlı ve parlak perdahlıdır. L mezarı seviyesinde bulunan depas (Koşay vd., 1967, s. 171,212), bulunduğu seviye dikkate alındığında 7. tabakaya atfedilmesi önerilebilir.[36]

Çalışmamızda bu tipe giren depasların Batı Anadolu'da benzerleri bulunamamıştır.[37] Benzer formda depaslar Kültepe'de saptanmış olup, bunlar boya bezemeye sahip olmaları ile farklılık gösterirler (Ezer, 2014b, s. 150). Söz konusu örneklerin biri 12. tabakaya, diğerlerinin tamamı ETÇ III dönemine tarihlendirilir. Yüzeyleri turuncu-kırmızımsı kahverengi renklerde astarlıdır. (Ezer, 2014b, ss. 143–144). Suluca-Karahöyük'te yapılan çalışmalarda, Vb tabakasında, kırmızı astarlı ve perdahlı benzer depas açığa çıkarılmıştır (Türker, 2018, s. 58, şek. 6). Yakın bir form Anadolu dışında, Suriye'de Tell Selenkahiye yerleşiminde ele geçmiş, MÖ III. binyılın sonlarına tarihlendirilmiştir (Aruz, 2003, s. 273, şek.178c).

6.3.1.3 Depas Tip 3(Kat. Nr. 130-132)

Ağız kenarından dibe doğru daralan konik gövdeli, ağız kenarının hemen altından dibe kadar uzanan kulplu, sivri dipli forma sahip bu tipte 3 örnek bulunmaktadır. Bu tipteki örneklerin ikisi siyah astarlı ve perdahlı, biri ise bej renkte astarlı ve parlak perdahlıdır. Tamamı 5. yapı katına ait "nişli yapı" içerisinde bulunmuştur.

[36] Bu mezarı Koşay, Özgüç ve Huot 7. yapı katı içerisinde (Huot, 1982a, ss. 56–64; Koşay, 1951, ss. 12, 59; T. Özgüç, 1948a, s. 46), Orthmann 6. yapı katı içerisinde (Orthmann, 1963b, ss. 32–39), Schaeffer 5.yapı katı içerisinde (Schaeffer, 1948, ss. 278–301) değerlendirmiştir.

[37] Benzer örneklerin, düz dipli olanları Troia'da saptanmış olup, bunlar Spanos'un çalışmasında "DV" olarak gruplandırılmıştır. Alaca Höyük örneği ise yuvarlak dipli olması ile farklılık oluşturmaktadır.

Benzer örneklerin tamamı Orta Anadolu'nun kuzeyinde ve Orta Karadeniz Bölgesi'nde ele geçmiştir. Nevşehir Müzesi'nde bulunmuş benzer bir depasın, Merzifon'dan satın alındığı bilinmektedir. Çark yapımı olan söz konusu depas gri renkte astarlıdır (Schachner & Schachner, 1995, ss. 309, Res. 4). Yine Amasya'da, aynı tipte bir depas, Oymaağaç Mezarlığı'nda bulunmuş ve ETÇ sonlarına ait olduğu belirtilmiştir (Silistreli, 1983, s. 36). Dip kısmı korunmuş Maşathöyük'ten bir depas örneğini bu tip içerisinde değerlendirmek mümkündür (T. Özgüç, 1982, s. Şek. N-35). Troia'da bulunmuş bir depas, 3. tipin Batı Anadolu'daki tek örneğidir (Blegen, Carl vd., 1951, s. Fig. 160-37,878).

6.3.1.4 Depas Tip 4 (Kat. Nr. 133)

Tek örnekle temsil edilen bu tip, çan şeklinde bir gövdeye sahiptir. Diğer tipteki depaslara göre daha kısa boylu ve geniştir. Kalın bir kırmızı astara sahip söz konusu depasın bulunduğu yapı katı belirtilmemiş, Bakır Çağı'na atfedilmiştir (Koşay, 1951, ss. 41–48; Orthmann, 1963b, s. Taf.49-11/102). [38]

Bu depas tipi, Özgüç tarafından "çift kulplu bardak" olarak adlandırılmıştır. Bu tipteki depasların boyalı benzerleri Alişar'da (Schmidt, 1932, s. Lev.VII-b.139) ve Kültepe'de (Ezer, 2014b, s. Res. 5-6) açığa çıkarılmıştır.[39]

6.3.2 Depasların İstatistiksel Değerlendirmesi ve Yorumlanması

MÖ III. binyılın ikinci yarısı için tipik bir form olan depaslar konusunda bugüne kadar pek çok karşılaştırmalı çalışma yapılmış, belirli tipler için kronolojik ve üretim merkezleri konusunda ayrıma gidilmesi mümkün olmuştur.

[38] Aynı tipte bir örnek 4. yapı katında bulunmuş olup değerlendirmeye alınmamıştır (Koşay & Akok, 1966, s. Lev. 109-Al.k.122).

[39] Koşay söz konusu depasın astar-bezeme unsurlar hakkında bir bilgi vermemiştir. Orthmann ise, söz konusu kabın kalın bir kırmızı astara sahip olduğunu ancak bunun bir kısmının korunduğunu belirtmiştir. Geriye kalan kırmızı boyanın, bir boya bezemenin parçası mı yoksa boya bezeme mi olduğu belirsizdir.

Çalışmamızda 6 adet depasın 4 farklı form tipi gösterdiği gözlemlenmiştir. Bunlardan Tip 1'e ait 1 örnek, Tip 2'ye örnek 1 örnek, Tip 3'e ait 3 örnek, Tip 4'e ait 1 bulunmaktadır.

Tip 3, Alaca Höyük'te en yaygın formu oluşturmaktadır. Daha önce yapılan çalışmalarda (Yılmaz, 2010, s. 47) Acemhöyük'te ele geçmiş bir örnek, bu tipin Orta Tunç Çağı'na geçişini temsil etmektedir (Tezcan, 1958, ss. 520, Res. 4; Yılmaz, 2010, s. 46). Alaca Höyük örneği ile Amasya ve Tokat çevresinde ele geçmiş diğer örnekler dikkate alındığında, bu tipe ait üretim merkezlerinin Orta Anadolu'nun kuzeyi veya Orta Karadeniz bölgeleri olması gerektiğini düşündürmektedir.

Çalışmamızda "Tip 4" olarak değerlendirdiğimiz, eski yayınlarda "çift kulplu bardak" olarak da karşımıza çıkan tipin boyalı bezemeye sahip benzerlerinin Alişar (Schmidt, 1932, s. Lev.VII-b.139) ve Kültepe'de (Ezer, 2014b, s. Res. 5-6) karşımıza çıkmaktadır. Orta Anadolu'ya özgü bu depasların Alaca Höyük'te boyasız olarak kullanılması, bölgede moda olan bir formun taklit edilmek istenmesi ile yorumlanabilir.

6.4 Maşrapalar

"Maşrapa" arapça kökenli bir sözcük olmakla birlikte, genellikle metal veya pişmiş toprak ile üretilen geniş ağızlı ve tek kulplu bir servis formu için kullanılmaktadır. Sıvı maddelerin aktarma veya boşaltma işlemlerinin yanında, tahıl gibi katı maddelerin aktarımında da kullanılmaktadır. Orta büyüklükte bir kaptır. Fincanlar ile benzer form şekillerine sahip olmakla birlikte boyut açısından onlardan ayrılır. Tek veya çift kulplu, boyunlu veya boyunsuz, geniş bir ağıza sahip derin kap formları bu terim ile anılmaktadır (Ökse, 1993, s. 52). Bazı tipler form olarak fincanlar ile aynı özellikleri gösterse de boyutları ile fincanlardan ayrılmaktadır. Bunlar genellikle fincanlardan daha büyük boyuta sahiptir (Ökse, 2012, ss. 92–93).

Çalışmamızda ele alığımız 87 örneğin ağız çapları 5.2 ile 17 cm., yükseklikleri 18 ile 6 cm arasında değişmektedir.

6.4.1 Tipoloji

6.4.1.1 Maşrapa Tip 1(Kat. Nr. 134-149)

"Maşrapa" örneklerinden Tip 1'e ait 16 adet örnek incelenmiştir. Bu örnekler, kısa boyunlu, küresel veya hafif basık küresel gövdeli basit ağız kenarlı örneklerden oluşmaktadır. Ele alınan örneklerin tamamı, tek dikey kulba sahiptir ve el yapımıdır.

134-136 numaralı örneklerin gövdeleri diğerlerine göre biraz daha basıktır. Eski dönem kazılarında ele geçen 134 numaralı örneğin tabakası belirtilmemiş, yeni dönem kazılarında bulunmuş ve bütün olarak ele geçmiş 135 numaralı örnek 6. yapı katına aittir. Benzer formda örnekler Maşathöyük yerleşiminde de bulunmuştur (Emre, 1996, s. Fig. 35, 36, 38, 40). Aynı zamanda, 136 numaralı maşrapanın tam bir benzeri Alişar'da 13t tabakasında (ETÇ II) bir mezarda ele geçmiştir (Orthmann, 1963b, ss. 111, Taf. 9-2/53).

139-143 numaralı örnekler "siyah astarlı seramik" grubuna dahil olmakla beraber bu örneklerin üzerinde bölgeye özgü nokta ve çizgilerden oluşan oluk bezemelere rastlanmaktadır. Söz konusu grup 5-7. yapı katlarında ele geçmiştir. Benzer formda ve bezemede örnekler Horoztepe (T. Özgüç & Akok, 1958, s. Res. 52, 53) ve Dündartepe (İpek, 2001, s. Lev. 80/1, 80/2; Orthmann, 1963b, s. Taf. 66-16/26) yerleşimlerinde ETÇ II ve III dönemlerinden bilinmektedir.

144-146 numaralı maşrapalar daha keskin bir omuz hattına sahip olmaları ile diğer örneklerden ayrılmaktadır.

148 ve 149 numaralı maşrapaların boyun kısımları biraz daha uzundur. ETÇ III'e ait bu maşrapaların benzerleri Maşathöyük'te ETÇ III tabakasında (Emre, 1979, ss.

11, Şek. 8, Lev. VII-2; İpek, 2001, s. Lev. 59-1) Horoztepe'de ETÇ III'e ait bir mezarda (İpek, 2001, s. Lev. 59-6; T. Özgüç & Akok, 1958, s. Lev. 15-8) ele geçmiştir.

6.4.1.2 Maşrapa Tip 2 (Kat. Nr. 150-151)

Bu tipe giren kaplar, basit ağız kenarlı, kısa boyunlu, dış bükey karınlı ve düz diplidir. 2 örnekle temsil edilen bu tipteki maşrapaların ikisi de tek dikey kulpludur. Tam olarak ele geçmiş iki örnekten biri 1963-1967 dönem kazılarında ele geçmiş ve tabakası hakkında bilgi verilmemiştir. 151 numaralı örnek ise yeni dönem kazılarında 6. yapı katında bulunmuştur.

6.4.1.3 Maşrapa Tip 3 (Kat. Nr. 152-157)

Tip 3 olarak grupladığımız maşrapalar yuvarlak ağız kenarlı, dışa çekik ağızlı, "S" profile sahip tek kuplu örneklerle temsil edilir. Çalışmamızda bu tipe giren 6 maşrapa tespit edilmiş olup bunların dört tanesi "Çıradere" tarzında boya bezemeye sahiptir.

Ağız çapları 11.5 ile 6 cm., boyları 11.7 ile 9 cm. arasında değişmektedir. 6 örneğin tamamı 5 ve 6. yapı katlarında ele geçmiştir.

152-155 numaralı, boya bezemeli maşrapa örneklerinin benzerleri Kültepe'nin ETÇ III'e ait 13. tabakasında (Öktü, 1973, s. Taf.43-I/01, I/05), Alişar'da ise tabakasız olarak (Öktü, 1973, s. Taf. 44-II/01) karşımıza çıkmaktadır. 156 ve 157 numaraları örneklerin benzerlerine ise Alişar'da teras yerleşiminin 13 (ETÇ III), tepe yerleşiminin 11. tabakasında (ETÇ II sonları ve ETÇ III) rastlamak mümkündür (Orthmann, 1963b, s. Taf. 10-2/54, 2/55).

6.4.1.4 Maşrapa Tip 4 (Kat. Nr. 158-160)

Tip 4'e giren üç adet örnek tespit edilmiştir. Bu örnekler dışa çekik ağızlı, hafif basık ve dibe doğru daralan gövdeli form özellikleri gösterirler. Ağız çapları 10.5 ile 5.6 cm., yükseklikleri 11-6.1 cm. arasında değişkenlik göstermektedir.

Bir örnek 5. yapı katına bağlı olarak ele geçmiş, diğer iki örneğin ise tabaka bilgileri verilmemiştir.

Yapılan literatür araştırmasında benzer maşrapa tiplerine rastlanmamıştır.

6.4.1.5 Maşrapa Tip 5 (Kat. Nr. 161-163)

3 örnekten oluşan Tip 5; yuvarlak ağız kenarlı, kısa boyunlu, yuvarlak gövdeli, tek kulplu maşrapalar ile temsil edilir. Ağız çapları 7.2-5.2cm., yükseklikleri ise 11-8 cm. arasında değişmektedir.

Örneklerin tamamı 5. yapı katında bulunmuştur.

Kısa boyunlu, yuvarlak gövdeli benzer maşrapa örneklerine Kaman-Kalehöyük yerleşiminin MÖ III. binyıl sonu, II. binyıl başlarına tarihlendirilen IV. tabakasında rastlanmıştır (Omura, 2000, ss. 219, Çiz.9/13). 161 ve 162 numaralı Alaca Höyük örnekleri, kulp bağlantısının ağız kenarının hemen altından gövdenin ortasına olması ile farklılık göstermektedir.

6.4.1.6 Maşrapa Tip 6 (Kat. Nr. 164-182)

Yuvarlak ağız kenarlı, dışa dönük ağızlı, kısa boyunlu, bazı örneklerde keskin bazı örneklerde ise daha yumuşak profile sahip omuzlu, tek kulplu örneklerle temsil edilir. Bu tipe giren maşrapaların büyük çoğunluğu üzerinde "tırnak bezeme" şeklinde süsleme hakimdir. Süslemeler bazı örneklerde kabın boyun altındaki yüzeyinin tamımını kaplarken, bazı örneklerde ise "omuz üzerinde tek sıra tırnak baskı bezeme" şeklinde görülür. Bir örnekte ise tek sıra astar, tek sıra ise astarsız bırakılarak bu alana tırnak bezeme yapılması şeklinde bir süslemeye gidilmiştir.

19 adet maşrapa bu gruba dahil edilmiştir. Bunların ağız çapları 13-7cm, yükseklikleri ise 18-7cm. arasında değişim göstermektedir. Omuz üzerinde tek sıra bezemeye sahip maşrapalar ile boyun üstü astarlı, boyun altı ise tırnak bezemeli olarak görülen örnekler 5 ve 6. yapı katlarında ele geçmiştir. Daha keskin profilli bir örnek,

omuz üzerinde tek sıra tırnak bezemeye sahip bir örnek 8. yapı katında ele geçmiştir (Gürsan-Salzmann, 1992, s. Pl.7.3; Koşay, 1938, s. 90/Al.a208). Bu örnek bize, üst katlarda daha yoğun olan tırnak baskı geleneğinin 8. tabakaya kadar devam ettiğini gösterir.

173 numaralı, birbirine paralel tırnak baskı dizilerinin arasının astarlandığı benzer süslemeye sahip örnekler Alaca Höyük'te başka kaplar üzerinde de karşımıza çıkmaktadır. Tabakası belirtilmeyen bir çömlekçik (Orthmann, 1963b, s. Taf. 11/71) ve 5. tabakaya ait D mezarında ele geçmiş bir fincan üzerinde benzer bezeme karşımıza çıkmaktadır (İpek, 2001, s. Lev.58-1; Orthmann, 1963b, s. Taf. 40-11/112). Bu tipte süsleme Alaca Höyük dışında Çiçekdağı'nda (ETÇ III) birkaç parça seramik üzerinde saptanmıştır (Orthmann, 1963b, s. Taf. 86-28/17, 28/18). 167, 168, 172, 177 numaralı maşrapa örneklerinde kabın ağız kısmından omuza kadar astarlandığı, omuz altının ise hamur renginde bırakılarak bu alanın tırnak baskı ile süslendiği görülmektedir. Bu gelenek de 5 ve 6. yapı katlarında karşımıza çıkmaktadır. 175 numaralı kısa boylu, tek sıra tırnak baskı bezemeli örneğin benzerleri Kavak (Huot, 1982a, ss. 140-A8.122-222/3850; Orthmann, 1963b, s. Taf. 68-18/10) ve Pazarlı'da bulunmuştur (Huot, 1982a, ss. 140-A8.122-222/3523; Orthmann, 1963b, s. Taf.55-13/09).

6.4.1.7 Maşrapa Tip 7(Kat. Nr. 183)

Bu tipe giren tek örnek temsil edilmiştir. Dışa çekik ağız kenarlı, ağız kenarından gövdenin ortasına kadar uzanan tek kulplu, oval gövdeli, yuvarlatılmış düz dipli bir forma sahiptir.

Benzer bir örneğe Batı'da, Beycesultan yerleşiminin XVII. (ETÇ I/II) tabakasında rastlanmıştır (Huot, 1982a, ss. 184-B3.212/8275; Lloyd & Mellaart, 1962, ss. 125, Fig. P.17).

6.4.1.8 Maşrapa Tip 8 (Kat. Nr. 184-185)

Dışa çekik ağız kenarlı, "S" profile sahip gövdeli, tek kulplu ve düz diplidir. İki örnek ile temsil edilmektedir. Söz konusu maşrapaların ele geçtiği tabakalar hakkında bilgi sunulmamıştır. İki örneğin de karın üzerinde memecik şeklinde aplikleri mevcuttur.

En yakın benzerleri, Yozgat-Çadır Höyük'te ETÇ I tabakalarında ele geçmiştir (Steadman vd., 2013, s. 155).

6.4.1.9 Maşrapa Tip 9 (Kat. Nr. 186-189)

Dışa çekik ağız kenarlı, "S" profile sahip gövdeli, ağız kenarının altından gövdenin ortasına bağlanan tek kulplu ve düz diplidir. Bu tipte 4 adet maşrapa örneği tespit edilmiş olup söz konusu örnekler 5 ve 6. yapı katlarında ele geçmiştir.

Bu gruptaki maşrapaların ağız çapları 7.2-14 cm., yükseklikleri 9-10.6 cm. arasında değişmektedir. 186, 187, 188 numaralı örneklerde nokta grupları ile oluşturulmuş süslemeler yer almaktadır.

Benzer kulp uygulamasına Boğazköy'de rastlanmaktadır. Boğazköy'de Kuzeybatı terası 9. katta ele geçmiş iki maşrapa örneği 189 katalog numaralı Alaca Höyük örneğinin tam benzerleridir (Orthmann, 1963b, s. Taf. 56-14/09, Taf. 57-14/12).186, 187, 188 numaralı maşrapaların süslemesiz olan benzeri yine Boğazköy-Kuzeybatı Terası'nın 9. katından bilinmektedir.

6.4.1.10 Maşrapa Tip 10 (Kat. Nr. 190-195)

Dışa çekik ağız kenarlı, "S" profilli, testi formunu andıran ancak boyut itibarı ile maşrapa grubu içerisinde incelenmiş 6 adet örnek ile temsil edilmektedir. 190 numaralı maşrapa düz dipli iken diğerleri yuvarlatılmış dibe sahiptir. Bir örnek herhangi bir tabakaya ait olmamakla birlikte, diğer örnekler 5. ve 6. yapı katında ele geçmişlerdir.

Bu gruptaki maşrapaların ağız çapları 7-10 cm., yükseklikleri 13.5-10 cm. arasında değişmektedir. 191 numaralı maşrapanın karın hizasında merkezdeki bir noktanın etrafında kümelenmiş 6 adet nokta şeklinde baskı ile oluşturulmuş bir bezeme görülmektedir. 192 ve 193 numaralı maşrapanın karın hizasında memecik şeklindeki çıkıntılar, dönemin diğer maşrapa formlarında da karşımıza çıkan süsleme öğeleri olarak dikkat çekmektedir.

195 numaralı örneğe benzer bir maşrapa, Çorum Müzesi'nde yer almakta olup ETÇ II-III olarak tarihlendirilmiştir (İpek, 2001, s. Lev. 69/4).

6.4.1.11 Maşrapa Tip 11 (Kat. Nr. 196-203)

Bu tipteki maşrapalar hafif dışa çekik ağız kenarlı, hafif dış bükey gövdeli, tek kulplu örnekler ile temsil edilir. 3 örnek 7. yapı katına ait olup 5 örnek ise karışık bir tabakada ele geçmiştir.

Bu grubun ağız çapları 8-12 cm. arasında değişmektedir.

Alişar'da 13M ve 14T tabakasındaki bir örnek ile (Huot, 1982a, s. Pl. 186-699; Orthmann, 1963b, s. Taf. 3-2/04), Etiyokuşun'dan (Orthmann, 1963b, s. Taf. 29-6/26) ve Horoztepe'den birer örnek (Huot, 1982a, s. Pl. 186-1982) bu formun benzerlerini oluşturmaktadır.

6.4.1.12 Maşrapa Tip 12 (Kat. Nr. 204-205)

Dışa çekik ağız kenarlı, dış bükey gövdeli, düz dipli forma sahip 2 buluntu ile temsil edilmektedir. Örneklerden biri 5/6. yapı katına aitken, diğer örneğin tabakası belirtilmemiştir. Karın bölgesi üzerinde memecik şeklinde çıkıntılar mevcuttur.

Benzer şekilde "S" profile sahip, düz dipli maşrapalar Alişar'da ETÇ II'de karşımıza çıkmaktadır (Orthmann, 1963b, s. Taf. 10-2/54-2/27). Kültepe'de ise ETÇ IIIc'ye atfedilen 12. tabakada benzer örneklerin varlığı söz konusudur (Öktü, 1973, s. Taf. 53-I-a0/3, I-a/05).

6.4.1.13 Maşrapa Tip 13 (Kat. Nr. 206-207)

Hafif "S" profilli, kısa boylu, dip kısmı göbekli ve banyo astarlı maşrapalar bu grup altında toplanmıştır. Bu örneklerden birinin tabakası hakkında yayınlarda bilgi sunulmamış, diğeri ise yeni dönem kazılarında 5. yapı katında ele geçmiştir.

Benzer iki örnek Kaman-Kalehöyük'te MÖ III. binyıl sonuna ait 4. tabakada (Omura, 1999, ss. 73, Fig.14-5) ve Kültepe 12. tabakadan (ETÇ III sonu) bilinmektedir (Öktü, 1973, s. Taf. I-I-A/03).

6.4.1.14 Maşrapa Tip 14 (Kat. Nr. 208)

İçe doğru daralan ağızlı, küresel gövdeli, tek dikey kulplu bu tipe giren tek örnek tespit edilmiştir. 5-6. yapı katında ele geçen bu maşrapanın benzerlerine Orta Anadolu bölgesinde Ankara yakınlarında Ilıca-Asarcık Asarcık Va'da (ETÇ III) (Huot, 1982b, s. Pl. 54-4484) rastlanmamakla birlikte, Orta Anadolu dışında da benzer örnekler aynı dönem içerisnde yer almaktadır. Merin-Yumuktepe X'da (ETÇ III) (Huot, 1982b, s. Pl. 54-10606), Troia II'de (Huot, 1982b, ss. 53–1679) ve Thermi IV'te (ETÇ III) (Huot, 1982b, s. Pl. 53-2991) ele geçmiş bu tipteki maşrapalar bu duruma örnek olarak gösterilebilir.

6.4.1.15 Maşrapa Tip 15 (Kat. Nr. 209-216)

1963 yılı kazılarında höyüğün merkezi olarak tanımlanabilecek 40-42 XXXII-XL karelerinde IV. yapı katına ait Eski Hitit dönemi temellerinin hemen altında V. yapı katı yangınına ulaşılmış ve bu yangın tabakası içerisinde çok sayıda siyah astarlı ve yüksek perdahlı, son derece ince cidarlı ve yüksek kaliteli aynı formdan yüzlerce seramik parçası bir arada ele geçmiştir. Bazılarının üstünde kırmızı aşıboyası ile yapılan ve kolay bir şekilde silinen süslemeler mevcuttur. Bu süslemelerin benzerlerine daha önce Kalkolitik Çağ'da rastlanıyordu, ancak bu seferki örneklerin metal eserleri andıracak form ve kaliteye sahip olmaları ile metal taklidi kaplar olarak yorumlayabileceğimiz kapların üzerinde olması onları Kalkolitik örneklerden ayrılmaktadır. Koşay, yığın halinde ve kasten kırıldığı belli olan bu kapların belki de bir

şölenin parçası olarak yorumlanması gerektiğine dikkat çekmiştir (Koşay, 1965, ss. 64–65). Depaslarda olduğu gibi, bu formlar da MÖ III. binyılda ortaya çıkan yeme içme alışkanlıklarındaki farklılık ve buna bağlı gerçekleşen içki ritüelleri ile ilgili olarak yorumlanabilir.[40]

Bu formdaki maşrapalar farklı form özelliklerine sahip olsalar da dışa çekik ağızlı, uzun boyunlu, uzun dikey kulplu, dış bükey karınlı yuvarlak veya düz dipli olarak tanımlanabilir. Orta özellikleri ise son derece kaliteli hamurlu, ince cidarlı ve parlak perdahlı olmalarıdır.

Bu tipe giren maşrapaların ağız çapları 7-11.5 cm., yükseklikleri 7.5-14.5 cm. arasında değişmektedir.

Örneklerin tamamı 5. yapı katında ele geçmiştir. Yapılan literatür çalışmasında benzer formda maşrapalara rastlanmamıştır.

6.4.2 Maşrapaların İstatistiksel Değerlendirmesi ve Yorumlanması

MÖ III. binyıl Alaca Höyük seramiği içerisinde gerek miktar gerekse form çeşitliliği açısından önemli bir yere sahip olan maşrapaların bazı tiplerin kronolojik ve bölgesel ayrım konusunda bilgi sunmaktan uzak olsa da bazı tiplerin bu konuda önemli bir yere sahip olduğu dikkat çekmektedir.

Alaca Höyük'te çeşitli yapı katlarında ele geçmiş 83 adet maşrapa 15 tip altında incelenmiştir. 1. tipte 16 örnek, 2. tipte 2 örnek, 3. tipte 6 örnek, 4. tipte 3 örnek, 5. tipte 3 örnek, 6. tipte 19 örnek, 7. tipte 1 örnek, 8. tipte 2 örnek, 9. tipte 4 örnek, 10. tipte 6 örnek, 11. tipte 8 örnek, 12. tipte 2 örnek, 13. tipte 2 örnek, 14. tipte 1 örnek, 15. tipte 8 adet maşrapa gruplanmıştır. İncelenen maşrapaların tamamı el yapımıdır.

Hamur gruplarına baktığımızda 83 adet maşrapanın 20 tanesi A grubu, 29 tanesi B grubu, 16 tanesi C grubu hamur kullanılarak üretilmiştir. Eski yayınlardan 18

[40] Detaylı bilgi için "7.3 Depaslar" başlığına bakılabilir.

maşrapanın hamur bilgisine ulaşılamamıştır. Banyo astarlı ile banyo astar ve tırnak baskının bir arada kullanıldığı daha ince ve zarif örnekler A grubu hamurlar üretilirken orta kalite olarak tanımlayabileceğimiz örnekler B ve C grubu ile üretilmiş olup çoğunluğu bu grup oluşturmaktadır.

Maşrapaların seramik gruplarında büyük çoğunluğu kırmızı/kahve astarlı örneklerin oluşturduğunu görmekteyiz. Diğer büyük bir grubu tırnak baskılı seramikler oluştururken, diğer gruplar birbirine yakın ve daha az sayıda örnekle temsile dilmektedir.

Tip 1 olarak adlandırdığımız maşrapaların genellikle 5-7. yapı katlarında ele geçtiği Dündartepe, Maşat Höyük, Alişar yerleşimleri ile Horoztepe mezarlığında ETÇ II ve III dönemlerinde ele geçtiği görülmektedir (Emre, 1996, s. Fig. 35, 36, 38, 40; İpek, 2001, s. Lev. 80/1, 80/2; Orthmann, 1963b, ss. 111, Taf. 9-2/53, Taf. 66-16/26; T. Özgüç & Akok, 1958, s. Res. 52, 53).

Tip 3'e giren 6 örneğin 4 tanesi Çıradere tarzında boya bezemeye sahiptir. 5 ve 6. yapı katında bulunmuş maşrapaların benzerlerine Kültepe 13 (ETÇ III), Alişar 13T ve 11M tabakalarında rastlanmıştır (Öktü, 1973, s. Taf.43-I/01, I/05, Taf. 44-II/01; Orthmann, 1963b, s. Taf. 10-2/54, 2/55). Bu durum söz konusu tipin ETÇ II sonu ve ETÇ III ile karakterize edilmesi gerektiğini gösterir.

Tip 4'ün benzerlerine Alaca Höyük dışında rastlanmaması bu tipin biraz daha yerel olarak düşünülmesi gerektiğini göstermektedir.

Tip 5'e dahil maşrapalar 3 örnekle temsil edilir. 5. yapı katında ele geçmiş bu tipe en yakın örnekler Kaman-Kalehöyük kazılarının MÖ III. binyıl sonu, II. binyıl başına ait tabakalarından ele geçmiştir (Omura, 2000, ss. 219, Çiz.9/13). Bu durum bize söz konusu tipin ETÇ III'te kullanıldığını gösterir.

Tip 6'ya dahil 19 örneğin 17 tanesi tırnak baskı bezemeye sahiptir. Bu bezemeler omuz üzerinde tek sıra veya bir sıra tırnak baskı, bir sırı ise astar şeklinde olabilmektedir. Tırnak baskılı örnekler 5 ve 6. yapı katlarında ele geçmiştir. Benzerleri Kavak (Huot, 1982a, ss. 140-A8.122-222/3850; Orthmann, 1963b, s. Taf. 68-18/10) ve Pazarlı'dan bilinmektedir (Huot, 1982a, ss. 140-A8.122-222/3523; Orthmann, 1963b, s. Taf.55-13/09). Bu tipte süsleme Alaca Höyük dışında Çiçekdağı'nda (ETÇ III) birkaç parça seramik üzerinde saptanmıştır (Orthmann, 1963b, s. Taf. 86-28/17, 28/18). Tırnak baskılı bezemenin arasının astarlandığı benzer süslemeye sahip örnekler Alaca Höyük'te diğer kap formları üzerinde de karşımıza çıkmaktadır. Bu durum bize söz konusu bezeme geleneği ve söz konusu formun ETÇ III için tipik olduğunu göstermektedir.

Tip 8'e ait 2 örnek saptanmış olup benzerlerine Çadır Höyük ETÇ I tabakalarında rastlanmıştır (Steadman vd., 2013, s. Fig. 12).

Tip 9 maşrapalar için ayırt edici özellik ağzın hemen altından gövdenin ortasına uzanan dikey kulp uygulamasıdır. Benzer tipte kulplara Boğzköy'ün Kuzeybatı Terası 9. katında rastlamaktayız. Kuzeybatı Terası 9. katı, hafirlerinin deyimiyle "Übergang" olarak adlandırılan Geçiş Dönemi'ne tarihlendirilir. Alaca Höyük örnekleri ise ETÇ'nin son yapı katı olan 5. kata aittir.

Tip 10 olarak grupladığımız maşrapalar her ne kadar 5 ve 6. yapı katlarında ele geçmiş olsa da Kalkolitik Dönem tabakalarında bu tip "S" profilli maşrapa örneklerinin varlığı bilinmektedir (Koşay & Akok, 1966, s. Lev. 148-Al.E 72). Bu durum bize söz konusu formun uzun bir dönem boyunca kullanıldığını göstermektedir.

Tip 11'e ait örneklerin çoğu karışık kontekstlerde ele geçmiş olsa da 3 örnek 7. yapı katına aittir. Benzer şekildeki hafif dışa çekik ağız kenarlı, hafif dış bükey gövdeli maşrapalar Alişar'da 13M ve 14T tabakasında (Huot, 1982a, s. Pl. 186-699; Orthmann, 1963, s. Taf. 3-2/04), Etiyokuşu'nda (Orthmann, 1963, s. Taf. 29-6/26) ve Horoztepe'de

(Huot, 1982a, s. Pl. 186-1982) bulunmuştur. Alişar 13M biraz daha erken bir tarih oluşturmakla beraber, Alişar 14T ile Horoztepe ve Etiyokuşu buluntuları Alaca Höyük'ün 7. tabaka buluntuları ile daha yakın bir tarih paralelliği gösterir.

Tip 13, kısa boylu, hafif "S" profile sahip, dip kısmı göbekli ve banyo astarlı maşrapalar 5. yapı katına aittir. Paralelleri ise yine aynı döneme tarihlenen Kaman-Kalehöyük'te MÖ III. binyıl sonuna ait 4. tabakada ve (Omura, 1999, ss. 73, Fig.15-5) Kültepe 12. tabakada (ETÇ III sonu) ele geçmiştir. Söz konusu maşrapalar için ETÇ III sonları önerilebilir.

Tip 14'e ait tek örnek bulunmaktadır. Küresel gövdeli bu maşrapa formunun benzerlerine Kızılırmak kavsi içerisinde rastlanmamıştır. OrtaAnadolu'da tek örnek Ankara yakınlarındaki Ilıca-Asarcık Asarcık Va tabakasında (ETÇ III) ele geçmiştir (Huot, 1982b, s. Pl. 54-4484). Bu form aynı dönemde Orta Anadolu dışında geniş bir yayılım alanına sahiptir. Mersin-Yumuktepe X'da (ETÇ III) (Huot, 1982b, s. Pl. 54-10606), Troia II'de (Huot, 1982b, ss. 53–1679) ve Thermi IV'te (ETÇ III) (Huot, 1982b, s. Pl. 53-2991) söz konusu formun Orta Anadolu dışındaki paralelleridir. Tip 14'ün ETÇ III için tipik bir maşrapa formu olduğu düşünülebilir.

Tip 15 ise Alaca Höyük için ünik bir formdur. Bir arada ve kırık olarak ele geçen ve oldukça yüksek kalitede işçiliğe sahip bu zarif maşrapa formunun bütün örnekleri 5. yapı katında ele geçmiştir. Yapılan literatür çalışmasında Erken Tunç Çağı'nda başka yerleşim yerlerinde benzer örneklere rastlanmamıştır.

6.5 Çömlekler

Yemek pişirme işlevinin yanında, katı veya sıvı gıdaların saklanması amacıyla kullanılan bu form kulplu veya tutamaklı, kimi zaman kapaklı olabilmektedir (Ökse, 2012, s. 95). Alaca Höyük kazılarında, Erken Tunç Çağı tabakalarında ele geçmiş 103

çömlek ağız, gövde ve dip formlarına göre tipolojik olarak sınıflandırılmış ve 12 adet tipin varlığı saptanmıştır.

6.5.1 Tipoloji

6.5.1.1 Çömlek Tip 1 (Kat. Nr. 217-218)

Dışa çekik ağızlı, boyunsuz, tek veya çift kulplu çömlekler bu grup altında toplanmıştır. Bu iki örnek eski dönem kazılarında ele geçmiş ve buluntu noktaları veya yapı katları ile ilgili herhangi bir bilgi sunulmamıştır. Ağız çapları 12-18 cm., yükseklikleri 10-20 cm. arasında değişmektedir.

Benzer örnekler Kültepe'de Erken Tunç Çağı III'ün başı ve ortalarına ait 12 ve 11 tabakalarında görülür (Öktü, 1973, s. Taf 53-I-a/05, Taf 57-I-h/02).

6.5.1.2 Çömlek Tip 2 (Kat. Nr. 219-243)

Dışa çekik ağızlı, boyunsuz, küresel gövdeli kulpsuz örneklerden oluşan bu tip çömlek formu içerisinde en yaygın tipi oluşturmaktadır.

Bu grup içerisindeki yivlerle süslü ve kaliteli bir hamurdan üretilmiş olan örnekler A mezarında ele geçmiştir. Bazı örnekler ağız kenarının hemen altından başlayan tırnak baskı dizileri ile süslüdür. Tırnak baskılı bir çömlek D mezarında bulunmuştur. Bu tipte çok sayıda çömlek yerleşim yeri içerisinde de ele geçmiştir. Tip 2 çömleklere ait iki örnek Çıradere tarzında boya bezemeye sahiptir.

Tip 2 çömleklerden ikisinin bulunduğu yapı katı hakkında bilgi verilmemiştir. Geriye kalan 22 örnek ise V ve VI. yapı katlarında ele geçmiştir. Ağız çapları 24-8 cm., yükseklikleri 40-15 cm. arasında değişmektedir.

Gövdeleri yiv bezemeler ile süslü benzer çömlekler Horoztepe mezarlığında (Orthmann, 1963b, s. Taf. 71-20/24; T. Özgüç & Akok, 1958, s. Res. 53) ve İkiztepe'de ETÇ III döneminde karşımıza çıkmaktadır. (Alkım vd., 1988, s. Lev. XIII-1) Alişar'da bulunmuş tabakasız bir gövde parçası benzer formda ve özelliktedir (Orthmann, 1963b,

s. Taf. 11-2/65). Gövdesi yivler ile bezeli, parlak siyah astarlı bir başka çömlek Ahlatlıbel kazılarında ele geçmiştir (Koşay, 1934, ss. 51-A.B. 13). Resuloğlu Mezarlığı kazılarında da bu tip çömleklerin varlığı bilinmektedir (Kısa, 2014, s. Kat. No. 39, 43).

241-243 numaralı çömleklere benzer boya bezemeli örnekler Çiçekdağı (Orthmann, 1963b, s. Taf. 85-28/03, 28/04, 28/06, 28/07, 28/09; Taf. 86-28/10, 28/11) ve Çıradere (Orthmann, 1963b, s. Taf. 93-33/17, 33/18, 33/19) yerleşimlerinden bilinmektedir.

Bezemesiz örnekler ise daha geniş bir yayılım alanına sahiptir. MÖ III. binyılın ikinci yarısında Resuloğlu'nda hem mezarlık alanı, hem de Güneydoğu Höyüğü II. kat kazılarında (Kısa, 2014, s. Lev XI-XII; Yıldırım, 2012a, s. Res. 8, 2013, s. Res. 2), Çorum Yenihayat Mezarlık alanında (İpek, 2001, s. Lev. 114-2, 3), ETÇ-OTÇ geçişinde Boğazköy-Büyükkale Vc (Orthmann, 1984, s. Abb. 10-88, 95), Maşathöyük'te (Emre, 1979, s. Lev. 47-50) karşımıza çıkmaktadır.

6.5.1.3 Çömlek Tip 3 (Kat. Nr. 244-245)

Dışa çekik ağız kenarlı, kısa boyunlu, küresel gövdeli ve emzikli çömlekler üçüncü tipimizi oluşturmaktadır. Bu tipte iki örnek saptanmış olup, bu örneklerin ikisi de T mezarında ele geçmiştir.

Ağız çapları 13.8-19 cm., yükseklikleri 15.7-21 cm. arasında değişmektedir.

Bu tipin emziksiz olan örneklerini, yine gövdelerinde benzer bezeme öğeleri ile birlikte Ahlatlıbel'de görmekteyiz (Orthmann, 1963b, s. Taf. 25-5/62, 26-5/63, 26-5/64).

6.5.1.4 Çömlek Tip 4 (Kat. Nr. 246-266)

Dışa çekik ağız kenarlı, kısa boyunlu, uzun karınlı çömlek tipleri bu grup altında toplanmıştır. 21 çömlek bu gruba dahil edilmiştir. Kulpsuz olan bu tipin bazı örneklerinin omuzları üzerinde memecik şeklinde çıkıntılar mevcuttur.

Ağız çapları 26-12 cm., yükseklikleri 31-20 cm. arasında değişmektedir. 4 örneğin bulunduğu yapı katı hakkında yayınlarda bir bilgi verilmemişken, diğer örnekler 5. ve 6-7. yapı katlarında ele geçmiştir. Bu tip çömleklerin kökeni Alaca Höyük ve Boğazköy'ün Geç Kalkolitik tabakalarına kadar gitmektedir (İpek, 2001, s. Lev. 96-1, 2; Koşay & Akok, 1966, s. Lev.148-Al.j 209; Orthmann, 1963b, s. Taf. 64-15/15).

Kısa boyunlu, dışa çekik ağızlı çömlek parçaları Ahlatlıbel'de (Orthmann, 1963b, s. Taf. 24-5/51), Etiyokuşu'nda (Orthmann, 1963b, ss. 30-6/28), Horoztepe'de (T. Özgüç & Akok, 1958, s. Abb.90-102), Eskiyapar'da (Orthmann, 1963b, ss. 91-32/01), Çıradere'de (Hachmann, 1957, s. Taf. 37-16) karşımıza çıkmaktadır. Karın üzerinde memecik olan benzer örnekler Koçumbeli'nde (Tezcan, 1966, s. Lev. XXX) bulunmuştur.

247 numaralı çömlek gibi düz dipli örnekler İkiztepe'nin ETÇ III evresinden (Alkım vd., 1988, s. Lev. XIV-13. Res. 36; İpek, 2001, s. Lev. 103-2, 4); 248 numaralı çömlek gibi basık gövdeli bir örnek Polatlı'da C7 tabakasında (ETÇ III) (Orthmann, 1963b, s. Taf. 37-8/59) bilinmektedir.

6.5.1.5 Çömlek Tip 5 (Kat. Nr. 267-270)

Söz konusu tip kısa dik veya dışa açılan boyunlu, dış bükey karınlı, yatay kulplu çömlekler ile temsil edilmektedir. 4 çömlek bu grup altında toplanmış olup bunların ağız çapları 26-19 cm., yükseklikleri 39.8-26 cm. arasında değişmektedir.

1963-1967 yılı kazılarında ele geçmiş iki örneğin tabaka bilgisi sunulmazken, diğer iki örnek 5 ve 6. yapı katlarında ele geçmiştir.

269 numaralı çömleğin bir benzeri Çankırı-Salur Mezarlığı'nda (ETÇ-OTÇ Geçişi) ele geçmiştir. Salur örneğinin omuzu biraz daha belirgindir (Resul & Durmuş, 2010, s. Çizim 3-27).

270 numaralı çömleğin bir benzeri Boğazköy-Kuzeybatı Terası 9 ve 8c-d tabakasında (ETÇ-OTÇ Geçiş) yarım olarak ele geçmiştir (Orthmann, 1963c, s. Taf. 3-122, Taf. 25-238). Resuloğlu Mezarlık alanında benzer tipte bir çömlek bulunmuştur (Kısa, 2014, s. Lev.XIII, XLI). Çorum dışında, Çankırı Balıbağ Mezarlığı'nda MÖ III. binyılın son çeyreğine tarihlendirilen bir çömlek bu tipin bir diğer temsilcisidir (Süel, 1989, s. Çizim 3-Bl.bğ/3).

Aynı örneğin halka dipli olan versiyonları Kültepe 12. tabakada (ETÇ III) karşımıza çıkmakta olup (Öktü, 1973, s. Taf. 57-I-h/01), bu tip MÖ II binyıla aktarılacak ve artık çark yapımı olarak üretilecektir (Orthmann, 1963c, s. Abb. 18-174, 175, Taf.5-175). Benzer örnekler Batı'da Küllüoba için de Geçiş Dönemi malzemesi olarak değerlendirilmiştir (Şahin, 2013, s. 83).

6.5.1.6 Çömlek Tip 6 (Kat. Nr. 271-278)

Omuz üzerinden içe doğru daralan boyunlu, karşılıklı çift yatay kulplu, iri boyutlu çömlekler bu gruba girmektedir. Ağız çapları 20.5-13 cm., uzunlukları 37-24cm. arasında değişmektedir. Tip 6 çömlekler 5-6. yapı katlarında ele geçmişlerdir. 8 örnekten biri dikey kulplu, diğerleri yatay kulpludur.

Bu tip daralan boyunlu çömlekler kuzeyde İkiztepe'nin ETÇ III dönemi tabakalarında (Alkım vd., 1988, ss. 38, Lev. XIV, 2), Eskiyapar'da (Orthmann, 1963b, s. Taf. 91-32/02), Boğazköy'de ETÇ-OTÇ Geçiş tabakası olan Kuzeybatı Terası 9'da (Orthmann, 1963c, s. Taf. 6-148), Çayyolu Höyük IV. tabakada (ETÇ) (Arslan vd., 2013, s. Res. 8-3) daha uzun boylu olanları Salur'da (Resul & Durmuş, 2010, s. Çizim 1-1) bulunmuştur.

273 numaralı dikey kulplu, küresel gövdeli çömleğin bir benzeri ve daralan boyunlu çömlek parçaları Boğazköy-Büyükkale Vc tabakasında (Geçiş Dönemi) bilinmektedir. Büyükkale'de bu tipteki çömleklerin ağız kenarının altında kabartma bant üzerine çentik baskı şeklinde bezeme yer almaktadır (Orthmann, 1984, s. Abb. 7).

6.5.1.7 Çömlek Tip 7 (Kat. Nr. 279-292)

Kısa ve dik boyunlu, şişkin karınlı bu çömlek grubuna ait bazı örnekler kapakları ile birlikte ele geçmiştir. Düğmecik veya ip delikli tutamaklar bazı örnekler de mevcuttur. 14 örnekle temsil edilen bu tipin ağız çapları 20-10 cm., yükseklikleri 30.5-16 cm. arasında değişmektedir.

3 örnek H mezarında, 1 örnek ise D mezarında ele geçmiştir. Bu mezarlar 5. yapı katına ait olup, H mezarında ele geçenler kapakları ile birlikte bulunmuştur. Yerleşimdeki örnekler 5-7. yapı katlarında ele geçmiştir.

Benzer tipte çömlekler Resuloğlu'nda hem mezarlık alanı hem de yerleşim alanından bilinmektedir (Yıldırım, 2006, s. Fig. 9-A, F, 2012b, s. Res. 8, 2013, s. Res. 2). Maşathöyük yerleşiminde ise ip delikli tutamağa sahip benzer çömleklerin varlığı söz konusudur (Emre, 1979, s. Şek. 55).

6.5.1.8 Çömlek Tip 8 (Kat. Nr. 293-295)

Silindirik bir boyun, boyundan omuza genişleyen bir profile sahip bu tipteki çömleklerden üç adet bulunmuştur. Bunların ağız çapları 6.1-18 cm. arasında değişmektedir.

295 numaralı örnek Çıradere tarzında boya bezemeye sahiptir. Üzerinde ip delikli tutamak mevcuttur.

293 numaralı çömleğin benzerleri Boğazköy-Büyükkaya'nın ETÇ I-Geç Kalkolitik Çağ tabakalarında karşımıza çıkmaktadır (Hachmann, 1957, s. Taf. 36, 13).

6.5.1.9 Çömlek Tip 9 (Kat. Nr. 296-301)

Dışa çekik ve kısa boyunlu, karından dibe daralan gövdeli, tek kulplu ve düz dipli bir form ile temsil edilir. Ağız çapları 17.5-7 cm., yükseklikleri 17-8.5 cm. arasında değişmektedir. 5-7. yapı katlarında ele geçmişlerdir.

Bu tipteki kulplu çömlekler üzerinde tırnak baskı veya yiv-oluk türünde süslemelere rastlanmaktadır.

Form ve süsleme olarak benzer tipte çömlekler Horoztepe kazılarında (T. Özgüç & Akok, 1958, s. Res. 57), Maşathöyük'te (Emre, 1979, ss. 43–49, 11) Çorum Müzesi'ndeki ETÇ III'e ait iki adet çömlek benzer özelliklere sahiptir (İpek, 2001, s. Lev. 71-1, 2).

Bezemesiz tek kulplu çömlekler Maşathöyük'te karşımıza çıkmaktadır (Emre, 1979, ss. 44–16).

6.5.1.10 Çömlek Tip 10 (Kat. Nr. 302-311)

Yükseklikleri 10 cm. altında olan ve "Çömlekçik" olarak tanımlayabileceğimiz örnekler bu grup altında toplanmıştır.

302-305 numaralı dışa çekik ağızlı, kısa boyunlu, düğmecik veya ip delikli tutamaklı çömleklerin tam paralelleri Koçumbeli'nde (Tezcan, 1966, s. Lev. XII-XIII, XXX), Ahletlıbel'de (Orthmann, 1963b, s. Taf. 24-5/50, 5/51); 306 numaralı kısa ve dik boyunlu, şişkin karınlı, ip delikli tutamaklı çömleğin benzerleri Maşathöyük'te çok sayıda ele geçmiştir (Emre, 1996, s. Fig. 46, 47, 49, 50).

308 numaralı dışa çekik ağızlı, boyunsuz çömleğin benzerleri Maşathöyük'te (Emre, 1996, s. Fig. 48, Pl. XIV-3); kısa silindirik boyunlu 309 numaralı çömleğin benzerleri Etiyokuşu'nda (Kansu, 1940, s. EY-197, EY-305); 311 numaralı kısa silindirik boyunlu, hafif dışa çekik ağızlı çömleğin benzeri Resuloğlu'nda mezarlık alanında (Kısa, 2014, s. Lev. XLVI-155) bulunmuştur.

6.5.1.11 Çömlek Tip 11 (Kat. Nr. 312)

Hafif dışa çekik ağızlı, oval gövdeli ve boya bezemeli bu tipe giren tek örnek söz konusudur. Bu tipte çömlekler form ve bezeme olarak Çıradere ve Kültepe'nin Çıradere

tarzındaki boya bezemeli çömlekleri arasında karşımıza çıkmaktadır (Öktü, 1973, s. Taf. 45-I/01, 02; Taf. 51-VI/24).

6.5.1.12 Çömlek Tip 12 (Kat. Nr. 313-319)

Dışa çekik ağızlı, kısa boyunlu, uzun boylu çömlekler Tip 12 altında toplanmıştır. Bazı örneklerde omuz üzerinde tek sıra tırnak baskı bezeme mevcuttur. Bu tipe giren çömleklerin ağız çapları 18.8 -11cm., yükseklikleri 29-13.8 cm. arasında değişmektedir. Bu tipte çömlekler 5-7. yapı katlarında ele geçmiştir.

Omuz üzerinde tek sıra tırnak baskılı olan çömlekler 5 ve 6. yapı katlarında ele geçmişlerdir. Bunların benzerlerine Çıradere'de (Hachmann, 1957, s. Taf. 37-27) Maşathöyük'te (Emre, 1996, s. Fig. 60), Dündartepe'de ETÇ II tabakasında (İpek, 2001, s. 120/4; Orthmann, 1963b, s. Tef. 66-16/29) rastlanmaktadır.

6.5.2 Çömleklerin İstatistiksel Değerlendirmesi ve Yorumlanması

Çömlekler Alaca Höyük Erken Tunç Çağı seramiği içerisinde en fazla sayıda ele geçen formlardan biridir. Geniş çaplı, depolama amaçlı, perdahlı çömlekler Kalkolitik Çağ tabakalarından itibaren karşımıza çıkarken (Gürsan-Salzmann, 1992, s. 238), bazı tipler varlıklarını MÖ II. binyılın başlarında da sürdürmüştür. Bunların detaylarına aşağıda değinilecektir.

Alaca Höyük'te Erken Tunç Çağı'na çeşitli yapı katlarında ele geçmiş 102 adet çömlek 12 tip altında incelenmiştir. 1. tipte 2 örnek, 2. tipte 25 örnek, 3. tipte 2 örnek, 4. tipte 21 örnek, 5. tipte 4 örnek, 6. tipte 8 örnek, 7. tipte 14 örnek, 8. tipte 3 örnek, 9. tipte 6 örnek, 10. tipte 10 örnek, 11. tipte 1 örnek, 12. tipte 7 çömlek incelenmiştir. Çömleklerin tümü el yapımı olarak üretilmişlerdir.

Hamur gruplarına baktığımızda 102 adet çömleğin 13 tanesi A grubu, 52 tanesi B grubu, 32 tanesi C grubu, 1 tanesi D grubu hamur kullanılarak üretilmiştir.

Çömleklerin ait olduğu seramik gruplarında büyük çoğunluğu kırmızı/kahve astarlı seramikler oluşturmaktadır. 102 adet çömleğin 60 tanesi kırmızı/kahve astarlı 11 tanesi siyah astarlı, 6 tanesi boya bezemeli, 5 tanesi tırnak baskılı, 4 tanesi içi-dışı farklı renkte, 3 tanesi ise metal taklidi seramik grubuna dahildir.

Tip 1 olarak adlandırdığımız 2 çömlek eski dönem kazılarında ele geçmiş ve yayınlarda ele geçtikleri tabaka bilgisi sunulmamıştır. Bunların benzerlerine bakıldığında, Kültepe'de Erken Tunç Çağı IIII'ün başı ve ortalarına ait 12 ve 11 tabakalarında karşımıza çıktığı görülmektedir (Öktü, 1973, s. Taf 53-I-a/05, Taf 57-I-h/02).

Tip 2'ye giren 25 örneğin 2 tanesi hakkında tabaka bilgisine ulaşılamazken, geriye kalanların tamamı 5 ve 6. Yapı katlarında ele geçmiştir.

Söz konusu tipe ait çömleklerden, yivlerle süslü ve kaliteli bir hamur ile üretilmiş olanları A mezarında ele geçmiştir. Gövdeleri yiv bezemeler ile süslü benzer çömlekler Horoztepe mezarlığında (Orthmann, 1963b, s. Taf. 71-20/24; T. Özgüç & Akok, 1958, s. Res. 53) ve Resuloğlu Mezarlığı kazılarında ele geçmiştir (Kısa, 2014, s. Kat. No. 39, 43). İkiztepe'de ETÇ III döneminde benzer çömlek örnekleri karşımıza çıkmaktadır. (Alkım vd., 1988, s. Lev. XIII-1) Alişar'da bulunmuş tabakasız bir gövde parçası benzer formda ve özelliktedir (Orthmann, 1963b, s. Taf. 11-2/65). Gövdesi yivler ile bezeli, parlak sıyah astarlı bir başka çömlek Ahlatlıbel kazılarında ele geçmiştir (Koşay, 1934, ss. 51-A.B. 13).

Tip 2'ye ait bazı örnekler ağız kenarının hemen altından başlayan tırnak baskı dizileri ile süslüdür. Tırnak baskılı bir çömlek D mezarında bulunmuştur.

Tip 2 çömleklerden 2 tanesi Çıradere tarzında boya bezemeye sahiptir. Bunların benzerleri Çiçekdağı (Orthmann, 1963b, s. Taf. 85-28/03, 28/04, 28/06, 28/07, 28/09; Taf. 86-28/10, 28/11) ve Çıradere (Orthmann, 1963b, s. Taf. 93-33/17, 33/18, 33/19) yerleşimlerinden bilinmektedir.

Bezemesiz örnekler ise daha geniş bir yayılım alanına sahiptir. MÖ III. binyılın ikinci yarısında Resuloğlu'nda hem mezarlık alanı, hem de Güneydoğu Höyüğü II. kat kazılarında (Kısa, 2014, s. Lev XI-XII; Yıldırım, 2012a, s. Res. 8, 2013, s. Res. 2), Çorum Yenihayat Mezarlık alanında (İpek, 2001, s. Lev. 114-2, 3), Boğazköy-Büyükkale Vc tabakası (ETÇ-OTÇ Geçişi) (Orthmann, 1984, s. Abb. 10-88, 95), Maşathöyük'te (Emre, 1979, s. Lev. 47-50) karşımıza çıkmaktadır.

Bütün bunlar göz önüne alındığında Tip 2 çömleklerin MÖ III. binyılın son çeyreği ile ETÇ-OTÇ Geçiş döneminde yaygın olduğu anlaşılmaktadır.

Tip 3 iki örnekle temsil edilmekle birlikte, bunların ikisi de T Mezarında, 6. yapı katında ele geçmiştir. Bu tipin en yakın benzerleri Ahlatlıbel'de karşımıza çıkmaktadır (Orthmann, 1963b, s. Taf. 25-5/62, 26-5/63, 26-5/64).

Tip 4'ait örnekler daha uzun bir kullanım süresine sahiptir. Bu tip çömlekler Alaca Höyük'te 5-7. tapı katlarında ele geçmiştir. Tipin kökeni ise Alaca Höyük ve Boğazköy'ün Geç Kalkolitik tabakalarına kadar gitmektedir (İpek, 2001, s. Lev. 96-1, 2; Koşay & Akok, 1966, s. Lev.148-Al.j 209; Orthmann, 1963b, s. Taf. 64-15/15). Bu tipin Erken Tunç Çağı'ndaki benzerleri Ahlatlıbel'de (Orthmann, 1963b, s. Taf. 24-5/51), Etiyokuşu'nda (Orthmann, 1963b, ss. 30-6/28), Horoztepe'de (T. Özgüç & Akok, 1958, s. Abb.90-102), Eskiyapar'da (Orthmann, 1963b, ss. 91-32/01), Çıradere'de (Hachmann, 1957, s. Taf. 37-16), Koçumbeli'nde (Tezcan, 1966, s. Lev. XXX) bulunmuştur. Düz dipli olanları ise İkiztepe'nin ETÇ III evresinden (Alkım vd., 1988, s. Lev. XIV-13. Res. 36; İpek, 2001, s. Lev. 103-2, 4) bilinmektedir. Alaca Höyük örnekleri ve benzerlerinin dağılımı göz önüne alındığında bu tipin ETÇ II ve III dönemlerinde Ankara-Çorum arasındaki bölgede var olduğundan söz edilebilir.

Tip 5 çömlekler Alaca Höyük'te 5 ve 6. yapı katlarında ele geçmiş olup, bunların benzerleri daha çok MÖ III. binyılın son çeyreğinde Çankırı Balıbağ Mezarlığı'nda (Süel, 1989, s. Çizim 3-Bl.bğ/3) ve Resuloğlu Mezarlık kazılarında

(Kısa, 2014, s. Lev.XIV); ETÇ-OTÇ Geçişi'nde Çankırı-Salur Mezarlığı'nda (Resul & Durmuş, 2010, s. Çizim 3-27), Boğazköy-Kuzeybatı Terası 9 ve 8c-d tabakasında (Orthmann, 1963c, s. Taf. 3-122, Taf. 25-238) karşımıza çıkmaktadır. Aynı örneğin halka dipli olan versiyonları Kültepe 12. tabakada (ETÇ III) mevcut olup (Öktü, 1973, s. Taf. 57-I-h/01), bu tip MÖ II binyıla aktarılacak ve artık çark yapımı olarak üretilmeye devam edecektir (Orthmann, 1963c, s. Abb. 18-174, 175, Taf.5-175).

Tip 6 çömlekler 5-6. yapı katlarında ele geçmişlerdir. Bu tip daralan boyunlu çömlekler kuzeyde İkiztepe'nin ETÇ III dönemi tabakalarında (Alkım vd., 1988, ss. 38, Lev. XIV, 2), Eskiyapar'da (Orthmann, 1963b, s. Taf. 91-32/02), Boğazköy'de ETÇ-OTÇ Geçiş tabakası olan Kuzeybatı Teası 9'da (Orthmann, 1963c, s. Taf. 6-148),Çayyolu Höyük IV. tabakada (ETÇ) (Arslan vd., 2013, s. Res. 8-3) daha uzun boylu olanları Salur'da (Resul & Durmuş, 2010, s. Çizim 1-1) bulunmuştur. Tip 5 ve Tip çömleklerin ETÇ III ve ETÇ-OTÇ Geçiş dönemlerinde bölgede yaygın oldukları söylenebilir.

Tip 7'ye ait 3 örnek H mezarında, 1 örnek ise D mezarında ele geçmiştir. Bu mezarlar 5. yapı katına ait olup, yerleşim kazılarında 5-7. yapı katlarında bu tipteki çömleklerden bulunmuştur. Benzerleri Resuloğlu'nda hem mezarlık alanı hem de yerleşim alanından (Yıldırım, 2006, s. Fig. 9-A, F, 2012b, s. Res. 8, 2013, s. Res. 2) ve ip delikli tutamağa sahip olanları Maşathöyük yerleşiminden bilinmektedir (Emre, 1979, s. Şek. 55).

Tip 8 çömlekler silindirik kısa boyunlu örneklerden oluşmaktadır.

Tip 9 çömlekler 5-7. yapı katlarında ele geçmişlerdir. Benzerleri Horoztepe'de (T. Özgüç & Akok, 1958, s. Res. 57), Maşathöyük'te (Emre, 1979, ss. 43–49, 11) karşımıza çıkmaktadır. Çorum Müzesi'ndeki ETÇ III'e ait iki adet çömlek benzer özelliklere sahiptir (İpek, 2001, s. Lev. 71-1, 2).

Tip 10 altında, "Çömlekçik" olarak tanımlayabileceğimiz küçük boyutlu örnekler toplanmıştır. Dışa çekik ağızlı, kısa boyunlu, düğmecik veya ip delikli tutamaklı çömleklerin tam paralelleri Ankara civarında yaygındır. Koçumbeli (Tezcan, 1966, s. Lev. XII-XIII, XXX), Ahlatlıbel (Orthmann, 1963b, s. Taf. 24-5/50, 5/51) ve Etiyokuşu (Kansu, 1940, s. EY-197, EY-305) bunun örnekleridir. Kısa ve dik boyunlu, şişkin karınlı, ip delikli tutamaklı çömleğin ve dışa çekik ağızlı, boyunsuz çömleğin benzerleri benzerleri ise Maşathöyük'te çok sayıda ele geçmiştir (Emre, 1996, s. Fig. 46, 47, 49, 50).

Tip 11 ise form ve bezeme açısından Çıradere boyalı çömleklerinin tam paralelidir (Öktü, 1973, s. Taf. 45-I/01, 02; Taf. 51-VI/24).

Tip 12 Çorum ve kuzeyinde ETÇ II ve III boyunca karşımıza çıkmaktadır. Çıradere (Hachmann, 1957, s. Taf. 37-27), Maşathöyük (Emre, 1996, s. Fig. 60) ve Dündartepe'de ETÇ II tabakasındaki çömlekler (İpek, 2001, s. 120/4; Orthmann, 1963b, s. Tef. 66-16/29) bunun örnekleridir.

6.6 Akıtacaklı Kaplar

Tek dikey kulplu, karın üzerine yerleştirilen bir emziğe sahip bardak formu olarak tanımlayabileceğimiz bu tür kaplar, Alaca Höyük kazı raporlarında "Emzikli Kap, İbrik, Çaydanlık ve Emzikli Maşrapa" gibi farklı terimler ile anılmıştır. Çalışmamızda ise, bu formun "maşrapa" olarak ele aldığımız kaplara form olarak benzerliği nedeniyle "Emzikli Maşrapa" terimi tercih edilmiştir. Bu tip kaplar 8. yapı katı ile birlikte yenilik olarak ortaya çıkan formlardan biridir (Gürsan-Salzmann, 1992, s. 237) ve 5. yapı katına kadar kullanılmıştır.

Çalışmamızda 35 adet örnek 5 tipolojik grup altında incelenmiştir.

6.6.1 Tipoloji

6.6.1.1 Akıtacaklı Kaplar Tip 1 (Kat. Nr. 320-321)

Dışa çekik ağızlı, boyunsuz ve küresel gövdeli örneklerden oluşmaktadır. Örneklerden biri 6. yapı katına ait T mezarında, diğeri ise bu alandaki kazılarında 8.20-8.40 m. derinlikte, 7. yapı katında ele geçmiştir

Resuloğlu Mezarlığı'nda benzer bir kap, mezar hediyesi olarak ele geçmiştir (Yıldırım, 2006, s. Fig. 11).

6.6.1.2 Akıtacaklı Kaplar Tip 2 (Kat. Nr. 322-332)

Dışa çekik ağızlı, iç bükey boyunlu, basık karınlı 11 örnek ile temsil edilmektedir. Bu tipteki örneklerin tamamı eski dönem kazılarına ele geçmiştir. Bunların 4 tanesinin yapı katı bilgisi sunulmuş olup 5. ve 6. yapı katlarına aittir. Karın çapları 11-15.5 cm., yükseklikleri 16-9.7 cm. arasında değişmektedir. Bazı örneklerin üzerinde memecikler mevcuttur.

İç bükey boyunlu ve basık karınlı emzikli maşrapalar, Ankara civarı yerleşimlerde oldukça fazla sayıda ele geçmiştir. Bu durum, Remzi Oğuz Arık'ın da dikkatini çekmiş ve ilk kazı sezonu olan 1935 yılı raporunda Ahlatlıbel'de ele geçen benzer kapların varlığına vurgu yapmıştır (Arık, 1937b, s. CXXVI). Ahlatlıbel'de hem bezemesiz (Koşay, 1934, ss. 29-A.B15) hem de 325-326 katalog numaralı örnekler gibi gövdelerinde yiv bezeme olanları ele geçmiştir (Orthmann, 1963b, s. Taf. 25-5/55,57). Yine Ankara civarında Koçumbeli (Tezcan, 1966, s. Lev. XI) yerleşiminde bu tip kapların varlığı bilinmektedir. Yiv bezemeli bir başka örnek İkiztepe'de ele geçmiştir (Alkım vd., 1988, s. Lev. 12-8).

6.6.1.3 Akıtacaklı Kaplar Tip 3 (Kat. Nr. 333-347)

Tip 2'ye göre daha yumuşak hatlara sahip, "S" profilli örnekler bu grup altında toplanmıştır. Maşarapalar arasındaki en yaygın tipi bu grup oluşturmaktadır. Ağız çapları 6.2-10 cm., yükseklikleri ise 8.9-18 cm. arasında değişmektedir. 8. yapı katı ile

birlikte yenilik olarak ortaya çıkan bu tip 5. yapı katına kadar kullanılmaya devam etmiştir. Bazı örneklerde omuzun hemen altında memecikler yer almaktadır. 7. tabakada taban üzerinde insitu bulunmuş bir örnek önemlidir (Koşay, 1938, ss. 90, 92/Al.a 198).

Bu tipteki maşrapalar Alaca Höyük'te çok sayıda ele geçmesine rağmen, diğer yerleşimlerde daha az sayıda görülür. Alişar kazılarında 11M tabakasında (ETÇ II başları) ele geçmiş bir örnek (Orthmann, 1963b, s. Taf.10-2/61) ve Pazarlı'da bir örnek (Huot, 1982a, s. Pl. 187-3526; Orthmann, 1963b, s. Taf. 55-13/07) bu tipin Alaca Höyük dışındaki benzerleridir.

6.6.1.4 Akıtacaklı Kaplar Tip 4 (Kat. Nr. 348-354)

Tip 3'e göre daha kısa boylu, basık olan örnekler bu grup altında değerlendirilmiştir. Yedi örnekle temsil edilen bu grubun ağız çapları 8-10.8 cm., yükseklikleri ise 9.4-14 cm. arasında değişmektedir. 5-7. yapı katlarında görülürler.

Benzer iki örnek Alişar'da ele geçmiştir. Bunlardan biri tabakaya bağlı değilken, biri 14T (ETÇ II) tabakasında ele geçmiştir (Orthmann, 1963b, s. Taf. 10-2/59, 2/60). 350 ve 354 numaralı dik ağız kenarlı örneğin benzerine Mellaart'ın yüzey araştırmasında-Konya-Kerhane Höyük'te rastlanmış ve ETÇ II'ye atfedilmiştir (Huot, 1982b, ss. 185–5080; Mellaart, 1963, s. Fig. 11-6).

6.6.1.5 Akıtacaklı Kaplar Tip 5 (Kat. Nr. 355)

Akıtacağa sahip minyatür kap formundaki tek örnekten oluşur. 5 yapı katında ele geçmiş bu örneğin, sepet kulplu olan çok yakın bir benzeri Asarcık'ta Va (ETÇ-OTÇ Geçiş) tabakasında bulunmaktadır (Huot, 1982b, ss. 180–4495; Orthmann, 1966, s. Fig. 9-14).

6.6.2 Akıtacaklı Kapların İstatistiksel Değerlendirmesi ve Yorumlanması

Alaca Höyük Erken Tunç Çağı çanak çömlek repertuarında önemli bir yere sahip olan akıtacaklı kaplar, "emzikli maşrapa" olarak tanımlayabileceğimiz tip ile birlikte 8.

yapı katında yenilik olarak ortaya çıkmaktadır. Bu tip kaplar, MÖ II. binyılda "Çaydanlık" formu ile varlığını sürdürmeye devam edecektir.

Bu tip kapların çoğunluğu düz diplidir. Oval dipli olanların sayısı ise azdır. Kulplar genelde şerit kulp şeklindedir. Ahlatlıbel'in emzikli olan, ancak ağız kenarının gaga şeklinde olmasıyla farklılık oluşturan bölgeye özgü formlarından bu yönleriyle ayrılırlar. Orta Anadolu'nun kuzeyi ve Orta Karadeniz'de karşımıza çıkan bir kap tipidir. Ankara Polatlı ve Konya Kerhane Höyük'te ele geçmiş iki örnek bu formun batı sınırını oluşturur.

Tip 1'e ait örneklerden biri 6. yapı katına ait T mezarından ve 7. yapı katında yerleşim yerinden; benzer bir örnek ise Resuloğlu'nda mezar hediyesi olarak ele geçmiştir (Yıldırım, 2006, s. Fig. 11). Bu durum ETÇ II ve III için bu formun hem mezarlarda hem de yerleşim yerlerinde kullanıldığını göstermektedir.

Tip 2 olarak grupladığımız 11 adet örnek mevcut olup, bunlar 5. ve 6. yapı katlarında ele geçmişlerdir. Bu tip emzik maşrapa örnekleri ETÇ II ve III dönemlerinde Ankara civarı yerleşimlerde yaygındır (Koşay, 1934, ss. 29-A.B15; Orthmann, 1963b, s. Taf. 25-5/55,57; Tezcan, 1966, s. Lev. XI). Bir örnek ise İkiztepe de bulunmuştur (Alkım vd., 1988, s. Lev. 12-8).

Tip 3 ise en yoğun grubu oluşturmaktadır. 5-8. yapı katları boyunca kullanımda olan bu form, Alaca Höyük'te çok sayıda ele geçmesine rağmen, Alaca Höyük dışında Alişar (Orthmann, 1963b, s. Taf.10-2/61) ve Pazarlı'daki iki örnekle (Huot, 1982b, s. Pl. 187-3526; Orthmann, 1963b, s. Taf. 55-13/07) temsil edilir.

Tip 4'e ait örnekler daha az sayıdadır. Alaca Höyük'te 5-7. yapı katlarında bulunan bu tipteki kaplar, Alaca Höyük dışında sadece iki örnekle temsil edilir. Bunların ikisi de ETÇ II dönemine aittir (Huot, 1982b, ss. 185–5080; Mellaart, 1963, s. Fig. 11-6; Orthmann, 1963b, s. Taf. 10-2/59, 2/60).

Tip 5 olarak ele aldığımız minyatür akıtacaklı kap 5. yapı katında ele geçmiş olup, bir benzeri Batı'da Asarcık'ın ETÇ-OTÇ Geçiş tabakası Va'da bulunmuştur.

6.7 Sepet Kulplu Çaydanlıklar

Servis formları arasında yer alan sepet kulplu çaydanlıklar, bölgede ETÇ III dönemi için karakteristik kap tipleri arasında yer almaktadır. Ağız kenarının bir ucundan uzanan sepet kulp, küresel bir gövde ve bir emziğe sahip bu kapların pişmiş toprak örnekleri Alaca Höyük kazılarında iki adet ele geçmiştir. Bunlardan ilki, 1937-1939 yılı kazılarında, diğeri ise 2007 yılı kazılarındadır. Kapların biri 5, diğeri 6. yapı katına aittir.

Gövde üzerindeki memecik gibi aplikler veya kupların bağlantı yerindeki metal kapların perçin noktalarını anımsatan detaylar, bu kapların metal olanları teklit ettiğini göstermektedir.

Sepet kulplu çaydanlıklar çeşitli gövde şekilleri ile birlikte Asur Ticaret Kolonileri ve Eski Hitit Dönemlerinde görülmeye devam edecektir (A. (Çeviren) Türker, 2008, ss. 142–144).

6.7.1 Tipoloji

6.7.1.1 Sepet Kulplu Çaydanlık Tip 1 (Kat. Nr. 356-357)

Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, yuvarlak diplidir. 356 numaralı örnek üzerinde İntermediyet tarzında boya bezeme vardır. Her iki örnek de 5. yapı katında karşımıza çıkmıştır.

356 numaralı örnek gibi, İntermediyet tarzda boyalı sepet kulplu çaydanlık örneği Kültepe yerleşiminin 11. tabakasında (ETÇ III) karşımıza çıkmaktadır (Öktü, 1973, s. Taf. 22-I-E/01).

357 numaralı örneğin en yakın benzerleri ise Polatlı'da karşımıza çıkmaktadır (Lloyd & Gökçe, 1951, s. Pl. V-c). Polatlı örneği kazıma bezeme ile süslüdür.

7.7.2 Sepet Kulplu Çaydanlıkların İstatiksel Değerlendirmesi ve Yorumlanması

Sepet Kulplu Çaydanlık olarak adlandırılan form az sayıda ele geçmesine rağmen tarihlendirme açısından önemli formlardan birini oluşturmaktadır. Bu forma ait metal bir örnek Alaca Höyük kral mezarlarında ele geçmiştir.

Sepet kulplu çaydanlıkların seramik örneklerinden Alaca Höyük'te iki adet ele geçmiş olup, bu form Orta Anadolu'nun kuzeyinde ETÇ III dönemine tarihlendirilmektedir.[41]

İntermediyet tarzda boyalı 356 numaralı örnek 5. yapı katında ele geçmiştir. Benzer bir boyalı sepet kulplu çaydanlık örneği Kültepe 11. tabakasında ele geçmiş olup bu iki tabakanın korelasyonunu sağlaması açısından önemlidir. 6. Yapı katında bulunmuş 357 numaralı örneğin, form açısından en yakın benzeri ise Polatlı'da tabakasız olarak ele geçmiştir.

6.8 Gaga Ağızlı Testiler

Servis formlarından olan gaga ağızlı testiler, Alaca Höyük kazılarında örneği 5-7. yapı katlarında toplam 28 adet olarak ele geçmiştir.

6.8.1 Tipoloji

6.8.1.1 Gaga Ağızlı Testi Tip 1 (Kat. Nr. 358)

İntermediyet tarzda boya bezemeye sahip bir örnek bu grup altında incelenmiştir. 5. yapı katına ait söz konusu gaga ağızlı testinin benzerlerine Kültepe'nin

[41] Sepet Kulplu Çaydanlıklar Batı ve Orta Anadolu'da geniş bir yayılım alanına sahiptir. Dağılım haritası için bknz: (Yılmaz, 2011, s. Harita 1)

ETÇ III sonlarına ait 11. tabakasında bulunmuştur (Öktü, 1973, s. Taf. 20). Son yıllarda Anakara'da kazısı yapılan Çayyolu Höyük'te gaga ağızlı bir testiye ait parçalar ele geçmiştir. Söz konusu parçalar ETÇ-OTÇ geçişine tarihlendirilen 2. evreye aittir (Arslan vd., 2013, s. Resim 10/2a-d). Bunun haricinde, Alişar ve Karaoğlan'da tabaka bilgisi olmayan boya bezemeli gaga ağızlı testi ve parçaları yayımlanmıştır (Orthmann, 1963b, s. Taf. 13-2/100; Taf. 20-4/08).

6.8.1.2 Gaga Ağızlı Testi Tip 2 (Kat. Nr. 359-363)

"S" profile sahip gövdeli, uzun gagalı örnekler ile temsil edilir. 15-9 cm. arasında değişmektedir. 5-7. yapı katlarında ele geçmişlerdir.

Bu tipteki gaga ağızlı testilerin benzerlerine daha çok Batı'da rastlamaktayız. Karataş-Semayük'teki bir örnek 359 katalog numaralı Alaca Höyük örneğinin tam bir benzeridir (Huot, 1982b, s. Lev. 159-1912). 362 numaralı gaga ağızlı testinin dip kısmı geniş ve düzdür. Benzer düz dipli bir örnek Beycesultan'ın XV. tabakasında (ETÇ II) ele geçmiştir (Huot, 1982b, s. Lev. 161-8615). ETÇ III dönemine ait Asarcık-Ilıca V. tabaka (ETÇ III), benzer tipte örneklerin ele geçtiği bir diğer merkezdir (Orthmann, 1966, ss. 54, Fig 4,3). Orta Anadolu'nun kuzeyinde bu tipteki uzun gagalı testilerin ele geçtiği merkez sayısı azdır. Benzer bir örnek, Maşathöyük'te saptanmıştır (Emre, 1996, s. Fig. 10, 12). Orta Anadolu'nun güneyine baktığımızda, Kültepe'de bu tipin, ETÇ II ve III'te yerel seramik grubu olan kırmızı astarlı olarak üretildiğini görüyoruz (Ezer, 2014a, s. Fig. 9).

6.8.1.3 Gaga Ağızlı Testi Tip 3 (Kat. Nr. 364-366)

Önceki tiplere göre daha geniş boyunlu, kısa gagalı örnekler bu tip altnda toplanmıştır. Söz konusu gruba ait üç adet gaga ağızlı testi saptanmış olup bunlar 5-7. yapı katlarında ele geçmişlerdir. Yükseklikleri 11-20 cm. arasında değişmektedir.

Benzer gaga ağızlı testi örnekleri en fazla Ankara civarı yerleşimlerde karşımıza çıkmaktadır. Etiyokuşu (Kansu, 1940, ss. 85-Ey. 33), Koçumbeli (Tezcan, 1966, s. Lev.

XIII) ve Polatlı'da (Huot, 1982a, s. Lev. 154-1806) tabakaya bağlı olmayan bir örnek bu tipin en yakın benzerleridir. Maşathöyük bu konuda paralellik sunan bir diğer yerleşimdir (Emre, 1979, s. Lev. X-2). 365 numaralı kırmızı astarlı gaga ağızlı testi 7. tabakaya aittir. Benzer özellikte kırmızı astarlı gaga ağızlı testi Kültepe 13. tabakada ele geçmiştir (Orthmann, 1963b, ss. 104, Taf.1-1/01). 364 numaralı gaga ağızlı testinin kulbu ağız kenarının hemen altından karın bölgesine bağlanmaktadır. Kulbun başlangıcı ağız kenarının hemen altından bağlanan benzer bir gaga ağızlı testi Troia IIg tabakasından bilinmektedir.

6.8.1.4 Gaga Ağızlı Testi Tip 4 (Kat. Nr. 367-380)

Uzunluğu 10 cm. altında olan küçük boyutlu testicikler bun grup altında toplanmıştır. Kısa boyunlar ve yuvarlak omuz hatları dikkat çekici özelliklerdir. 5 ve 6. yapı katlarında toplam 14 adet ele geçmiştir.

1942-1943 sezonunda, 5. yapı katında bulunmuş basit toprak mezara tarzında bir gömü (İskelet III) ile beraber 9 adet minyatür gaga ağızlı testi bulunmuştur. Diğer örnekler ise yerleşimde ele geçmiştir.

Benzer kısa boylu gaga ağızlı testicikleri Maşathöyük yerleşiminden bilmekteyiz (Emre, 1979, s. 14, 1996, ss. 5–6). Boğzköy-Büyükkale Vc evresinde ise 379 ve 380 numaralı örnekler gibi daha şişkin karınlı ve düz dipli bir gaga ağızlı testi örneği bulunmuştur (Neve, 1982, s. Taf. 6-b; Orthmann, 1984, s. Ab.. 10-91).

6.8.1.5 Gaga Ağızlı Testi Tip 5 (Kat. Nr. 381-384)

Küresel gövdeli kısa boyunlu gaga ağızlı testiler "Tip 5" altında toplanmıştır. Bu tipe giren 4 örnek saptanmış olup, söz konusu gaga ağızlı testiler 5 ve 6. yapı katlarında ele geçmişlerdir. Yükseklikleri 18.4-14 cm arasında değişmektedir.

Benzer örnekler Güney ve Batı bölgelerde karşımıza çıkmaktadır. 381 numaralı dik gagalı örneğin benzerlerine Tarsus'ta ETÇ II ortalarında rastlamak mümkündür (Huot, 1982a, s. Lev. 177-6147). Batı'da Karataş-Semayük'te (Huot, 1982a, s. Lev.

159-1905) ve Aphrodisias'ta ETÇ III döneminde (Joukowsky, 1986a, s. Fig.344/3, 345) benzer örneklerin varlığı söz konusudur. Orta Anadolu'nun batısına baktığımızda Polatlı bu konuda veri sunan tek yerleşim olarak karşımıza çıkmaktadır (Lloyd & Gökçe, 1951, ss. 41, Fig. 9/Group 11-2, 3).

6.8.2 Gaga Ağızlı Testilerin İstatistiksel Değerlendirmesi ve Yorumlanması

MÖ III. binyılda Anadolu'da geniş bir coğrafyada karşımıza çıkan gaga ağızlı testiler özellikle Batı yerleşimlerinde daha sık ve daha erken dönemlerden itibaren görülmektedir. Bu durum, Orta Anadolu yerleşimlerinde ele geçmiş söz konusu malzemenin sıklıkla Batı örnekleri ile kıyaslanmasına neden olmuştur. (T. Özgüç, 1947, ss. 314–315).

Kuş gagası şeklindeki akıtacaklı ağız özelliğinden ötürü "Gaga Ağızlı Testi" olarak adlandırılan ve servis formu kategorisinde değerlendirilen bu kapların Alaca Höyük'te hem metal hem de pişmiş toprak örnekleri ele geçmiştir. A mezarında gümüş, B mezarında altın kaplamalı, R mezarında bakır, H mezarında gümüş, D mezarında madeni(?), K mezarında altın ve gümüş, L mezarında altın kaplamalı gaga ağızlı testi örnekleri bulunmuştur. Alaca Höyük mezarlarında gaga ağızlı testilerin değerli madenlerden yapılmış olanlarının bu kadar çok sayıda ele geçmiş olması, Anadolu'da MÖ III. binyıl ile elit sınıf arasında önem kazanan bazı içme ritüelleri ve bunlara ilişkin üretilen formların yaygınlaşması ile ilgili olabilir.[42]

Toplam 28 adet gaga ağızlı testi örneği incelenmiş olup, bunlarından 360 numaralı ve K mezarında bulunmuş 365 numaralı olanlar 7. kata aittir. Bir örneğin tabaka bilgisine ulaşılamamış olup, geriye kalan diğer örnekler 5 ve 6. yapı katlarına, yani ETÇ III dönemine tarihlendirilir. Metal örnekler gibi, seramik örnekler de aynı yapı katlarında bulunmuşlardır. Tek fark, değerli metallerden üretilen gaga ağızlı testiler krali mezarlarda, pişmiş toprak örnekler ise yerleşim alanında ele geçmiştir.

[42] Anadolu'da MÖ III. binyılda içki ritüelleri ile ilgili olarak (Ünlü, 2016)

Alaca Höyük'te Erken Tunç Çağı'na ait yapı katlarında toplam 28 adet gaga ağızlı testi bulunmuş olup, bunlar 5 farklı tip altında incelenmiştir.

Boya bezemeli bir örnek Tip 1'i oluşturmaktadır. 5. Yapı katında ele geçmiş olup, benzer tarzda boyalı gaga ağızlı testi örneklerine Kültepe 11. yapı katı ve Çayyolu'nun 2. evresinde rastlanmaktadır. Bu durum ETÇ III sonlarına işaret etmektedir (Öktü, 1973, s. Taf. 20; Orthmann, 1963b, s. Taf. 13-2/100; Taf. 20-4/08). Bu örnek üzerindeki boya bezeme, söz konusu kabın Orta Anadolu'nun güneyinden ithal edilmiş olabileceğini düşündürmektedir. [43]

Tip 2'ye baktığımızda, söz konusu 5 örneğin 5-7. yapı katlarında ele geçtiği görülmektedir. Batı'da Karataş-Semayük, Beycesultan XV ve Asarcık-Ilıca V (Huot, 1982a, s. Lev. 159-1912, Lev. 161-8615; Orthmann, 1966, ss. 54, Fig 4,3), Orta Anadolu'da (Emre, 1996, s. Fig. 10, 12; Ezer, 2014a, s. Fig. 9) söz konusu tipin benzerlerine ETÇ II ve III dönemlerinde rastlamak mümkündür. Söz konusu tipe ait örnekler Kültepe'de yerel seramik grubu olan kırmızı astarlı olarak üretilmişlerdir (Ezer, 2014a, s. Fig. 9).

Tip 3'ü oluşturan geniş boyunlu, bodur örnekler daha çok Ankara civarı yerleşimlerde karşımıza çıkmaktadır (Huot, 1982a, s. Lev. 154-1806; Kansu, 1940, ss. 85-Ey. 33; Tezcan, 1966, s. Lev. XIII). Araştırma bölgemizin güneyinde, Kültepe 13. tabakadan yerel kırmızı astarlı bir örnek bilinmektedir (Orthmann, 1963b, ss. 104, Taf.1-1/01). Araştırma bölgemizin sınırlarındaki tek örnek ise Maşathöyük örneğidir (Emre, 1979, s. Lev. X-2). Söz konusu tip, Orta Anadolu yerleşimlerinde ETÇ II-III dönemlerine işaret etmektedir.

Tip 4 ise "minyatür gaga ağızlı testi" olarak tanımlayabileceğimiz örneklerden oluşur. Söz konusu grup Alaca Höyük'te en fazla sayıda ele geçen tipi oluşturmaktadır. 14 adet örneğin tamamı 5 ve 6. yapı katlarında ele geçmişlerdir. 14 adet örneğin 9 tanesi

[43] Bu boyama geleneği ile ilgili olarak tezin "6.2.2 İntermediyet Boyalıları" başlığna bakılabilir.

1942-1943 sezonunda, 5. yapı katında açığa çıkarılmış basit toprak mezara ait İskelet III ile beraber bulunmuşlardır.[44] Aynı mezar konteksinde ele geçen dipleri iple kesilmiş konik bardaklar sayesinde bu gurubu ETÇ-OTÇ Geçiş Dönemi'ne bağlamak mümkündür. Benzer tipte minyatür örnekleri Maşathöyük yerleşiminden bilmekteyiz (Emre, 1979, s. 14, 1996, ss. 5–6). Boğazköy-Büyükkale Vc evresinde ise 379 ve 380 numaralı örnekler gibi daha şişkin karınlı ve düz dipli benzerleri söz konusudur (Neve, 1982, s. Taf. 6-b; Orthmann, 1984, s. Ab.. 10-91). Batı Anadolu'da Beycesultan'ın MÖ 2100-1900 arasına yerleştirilen VIa tabakasında bulunmuş benzer gaga ağızlı testicikler Alaca Höyük örnekleri ile hem şekil hem de kronolojik olarak uyumludur (Lloyd & Mellaart, 1962, s. Pl. XXX). Alaca Höyük örnekleri ve diğer yerleşimlerde ele geçen benzerleri bu grubun kronolojik olarak ETÇ III sonlarına ve ETÇ-OTÇ Geçişi'ne oturtulması gerektiğine işaret etmektedir.

Küresel gövdeye sahip olan gaga ağızlı testiler 5. tipimizi oluşturmaktadır. Bu tipe giren 4 örnek 5-6. yapı katlarında ele geçmişlerdir. Çalışmamızın coğrafi sınırını oluşturan bölgede bu tip gaga ağızlı testiler şimdiye kadar gerçekleştirilen çalışmalarda bulunmamıştır. En yakın benzerleri Güney ve Batı bölgelerde ele geçmiştir (Huot, 1982a, s. Lev. 177-6147; Lev. 159-1905;; Joukowsky, 1986a, s. Fig.344/3, 345; Lloyd & Gökçe, 1951, ss. 41, Fig.9/Group11-2, 3).

Tahsin Özgüç, Orta Anadolu'da ele geçmiş gaga ağızlı testileri Batı örnekleri ile, özellikle Troia ve Yortan ile karşılaştırmakta buna ilaveten benzer örneklerin Batı ve Orta Anadolu kültürleri arasındaki bir geçiş kuşağında da (Eskişehir, Afyon Karahisar ve Isparta yöresinde) rastlandığına dikkat çekmektedir. Özgüç, söz konusu kapların kendine özgü boyama yöntemi nedeniyle, Batı formlarını taklit etmelerine rağmen yerel olarak üretildiklerinden şüphe duymamaktadır. Ahlatlıbel, Etiyokuşu ve Karaoğlan'daki gaga ağızlı testilerin, Troya ve Yortan'daki aynı türden buluntulardan kolayca ayırt edilebilecek yerel varyasyonlara sahip olduklarını belirtmektedir (T. Özgüç, 1947, ss.

314–315). Alaca Höyük ve çevre yerleşimlerde ele geçmiş diğer örneklere baktığımızda örneklerin büyük çoğunluğunun yerel seramik grupları veya yerel boyama özellikleri ile üretildiklerini görmekteyiz. Söz konusu veriler, Tahsin Özgüç'ün batılı bir form ve moda olan bu kapların Orta Anadolu'da yerel özellikler ile üretildikleri görüşünü doğrulamaktadır.

6.9 Meyvelikler

Kulplu ve kulpsuz, alçak veya yüksek bir kaideye sahip çanaklar arkeoloji literatüründe "Ayaklı Çanak" veya "Meyvelik" gibi terimler ile anılmaktadır (Ökse, 2012, s. 90).

İlk kez Geç Kalkolitik Dönem ile karşımıza çıkan ve Anadolu seramik repertuarında "meyvelik" adı verilen yüksek ayaklı çanaklar, işlevi çoğunlukla bilinmeyen bir kap grubunu oluşturur.[45] Geç Kalkolitik Döenm'de bu çanak grubu Anadolu'da en iyi Kızılırmak havzası ve Yukarı Fırat bölgesi yerleşimlerinde bilinmektedir. Bunun dışında, Trakya ve Balkanlar'a kadar yayılım gösterdiği bilinmektedir (Çalışkan-Akgül, 2020, s. 85). Hatta Kızılırmak kavsi içindeki yerleşim yerlerinde tespit edilen meyvelikler MÖ 4. binyılda Orta Anadolu ile Balkanlar arasındaki ilişkinin göstergelerinden biri olarak kabul edilir (Çalışkan-Akgül, 2020, ss. 87–88; Özdoğan, 1993, 1994). Alaca Höyük'te meyvelik örneklerinin ilk olarak ele geçtiği 1937 yılında, bu formun geniş dağılım alanı Koşay'ın da dikkatini çekmiş ve karşılaştırma olarak İspanya-El Argar Kültürü'ne ait meyvelikleri örnek göstermiştir (Koşay, 1951, s. Al.c 529).

Alaca Höyük'te 1937-1938 yılı kazılarında H mezarının kuzeybatısında bir grup meyvelik açığa çıkarılmıştır. Bunlar "Bakır Çağı" olarak yayınlanmalarına rağmen

[45] Son yapılan araştırmalarda, meyvelik olarak adlandırılan kapların genelde mezar veya tapınak gibi kontekstelerde ele geçmesi dolayısıyla bunların ritüel kullanım eşyası oldukları yönünde görüşler ağırlık kazanmıştır. Yine parlak siyah veya kırmızı-siyah renkte üretilen meyveliklerin bu özelliklerine atıfta bulunularak sembolik anlamlar yüklenmektedir (Çalışkan-Akgül, 2020, s. 88).

Koşay, söz konusu bölgenin tabakalanmasında karışıklık olduğunu ve bu meyveliklerin aslında Kalkolitik özellikleri gösterdiğini belirtmiştir (Koşay, 1951, ss. 42–43) Bu örnekler çalışmamamızda değerlendirmeye alınmamıştır.

Çalışmamızda Erken Tunç Çağı'na ait 7 adet meyvelik değerlendirilmiş olup bunların 3 farklı tip özelliği gösterdiği gözlemlenmiştir.

6.9.1 Tipoloji

6.9.1.1 Meyvelik Tip 1 (Kat. Nr. 385-386)

İlk tipimizi dışa çekik ağızlı, keskin omuzlu örnekler oluşturmaktadır. 385 numaralı örnek dikey bir kulba sahipken, 386 numaralı örneğin çanak ve ayak kısmının birleştiği noktada kabartma bir bant yer almaktadır. Bu bant üzerinde tek sıra çentik bezeme uygulanmıştır. Ağız çapları 12.5-13 cm, yükseklikler 12-13 cm.'dir.

Yapılan literatür çalışmasında, benzer tipte örneklere bölgede rastlanmamıştır. Maşat Höyük'te ana kaya üzerindeki enkazın üstünden, Erken Tunç Çağı seviyesinden keskin omuzlu çanak veya meyveliğin çanak kısmına ait bir parçalara ulaşılmıştır. Bunlar Erken Tunç Çağı'nın geleneksel seramiğinden "daha eski" olarak tanımlanmış ancak Erken Tunç Çağı seviyesinde ele geçtiği belirtilmiştir (Emre, 1996, s. 29). Çanak ve ayak kısmının birleştiği noktalara kabartma bant uygulanması, Arstantepe'de VIa (ETÇ Ia) tabakasından da bilinen bir özelliktir (Çalışkan-Akgül, 2020, s. 87). 386 numaralı Alaca Höyük örneğinin bulunduğu tabaka ile ilgili bilgi sunulmamıştır.

6.9.1.2 Meyvelik Tip 2 (Kat. Nr. 387-389)

Çanak kısmı çekik ağızlı meyvelik örnekleri bu grup altında toplanmıştır. 3 örnekle temsil edilmektedir. Ağız çapları 12-16.7cm. yükseklikleri ise 14-17cm. arasında değişmektedir. 2 örnek 7. katta ele geçmiş olup, bir örneğin ise tabaka bilgisi yoktur.

İçe çekik ağızlı benzer meyvelikleri bölgede Horoztepe Mezarlığı'ndan (Orthmann, 1963b, s. Taf. 70-20/15) bilmekteyiz.

6.9.1.2 Meyvelik Tip 3 (Kat. Nr. 390)

Çanak kısmı basit ağızlı örnekler Tip 3'ü oluşturmaktadır. Bu tipin erken örnekleri Alaca Höyük'te Kalkolitik tabakalarda karşımıza çıkmaktadır. 390 numaralı örnek ise Erken Tunç Çağı buluntuları içerişinde yayınlanmıştır. Tabaka bilgisi ise sunulmamıştır.

Bölgede benzer örnekler Pazarlı'dan bilinmektedir. Büget Köyü'nde bulunmuş ve Çorum Müzesi'nde korunan bir örnek söz konusu tipin bir diğer benzerini oluşturur.

6.9.2 Meyveliklerin İstatistiksel Değerlendirmesi ve Yorumlanması

Alaca Höyük'te Erken Tunç Çağı tabakalarında bulunmuş 7 adet meyvelik 3 tip altında değerlendirilmiştir. Meyvelikler Orta Anadolu'da Alişar, Pazarlı, Çıradere, Maşat Höyük, Maltepe, Kayapınar ve Alaca Höyük yerleşimlerinde karşımıza çıkmaktadır. Kuzey'de Kavak, Batı'da ise Trakya'daki Tilkiburnu'na kadar yayılım gösterir. Kuzey Mezopotamya'da İTÇ IB (MÖ 2900/2800 - 2700/2650) ve İTÇ II (MÖ 2800/2700 - 2600/2500) dönemlerine ait çanak çömlek envanterlerinde yüksek ayaklı çanaklar yer almaktadır (Çalışkan-Akgül, 2020, s. 90).

Alaca Höyük'te ilk olarak Kalkolitik Çağ tabakalarında ortaya çıkan meyveliklere baktığımızda, bunların genelde siyah astarlı ve perdahlı olarak üretildiklerini görürüz (Koşay & Akok, 1966, ss. 93-Al.j207, Al.j208, 94-Al.j215). Bunun dışında; içi siyah, dışı kırmızı astarlı meyvelikler ile kahverengi astarlı meyvelikler Alaca Höyük'te Kalkolitik Çağ'ın bir diğer meyvelik grubunu oluşturur (Koşay & Akok, 1966, ss. 94, 95-Al.h283, Al.l79, Al.l112). İçi kırmızı, dışı siyah (Red-Black Burnished Ware-RDBW olarak da anılır) mal grubunun MÖ 5. binyıla ait daha erken örneklerini Alaca Höyük'e oldukça yakın bir konumda olan Büyük Güllücek yerleşiminden bilmekteyiz. Bu grubun en ayırt edici özelliği, çanak gibi açık formların

iç yüzeyinin, çömlek gibi kapalı formların dış yüzeylerinin siyah ve parlak perdahlı olmasıdır (Çalışkan-Akgül, 2020, s. 87).

İlk tipe giren örneklerden biri kırmızı astarlı, diğer içi dışı farklı renkte (kırmızı-siyah) seramik grubuna aittir. Bu tipin keskin omuzları Kalkolitik meyvelikleri akla getirmektedir. Yine, yukarıda da değinildiği gibi, 386 numaralı örneğin çanak ve ayak kısmının birleştiği noktada kabartma bant geleneğinin uygulanması Arslantepe'de VIa tabakasında karşımıza çıkan bir özelliktir. Benzer uygulama Tepecik'ten de bilinmektedir (Çalışkan-Akgül, 2020, s. 87). Maşathöyük'te keskin omuzlu meyvelik/çanak parçası olarak yorumlanmış örnekler de Erken Tunç Çağı'nın erken evrelerine işaret etmektedir(Emre, 1996, s. 29). 386 numaralı Alaca Höyük örnek için tabaka bilgisi bulunmamasına rağmen, benzer örneklere baktığımızda Erken Tunç Çağı başlarına ait olabileceği düşünülmektedir.

İkinci tipimiz ise 3 örnekle temsil edilmektedir. Bunların ikisi içi dışı farklı renkte astarlı seramik grubuna aitken, bir tanesi kırmızı/kahve astarlı seramik grubuna aittir. İki örnek 7. yapı katına aittir. Benzer bir örnek Horoztepe'de bulunmuştur.

Tip 3 ise düz basit ağızlı tek örnek ile temsil edilmektedir. Bu tipin erken örneklerini Alaca Höyük Kalkolitik tabakalarından da bilmekteyiz. Pazarlı'da benzer bir örnek bulunmuştur.

6.10 Konik Bardaklar

Ağızdan dibe doru daralan bir gövdeye sahip bu bardak formu MÖ III. binyılın sonunda geniş bir yayılım alanına sahiptir. Metal kapların taklitleri olduğuna inanılan bu formun gümüş bir örneği Toria A hazinesinde ele geçmiştir (Tolstikov & Treister, 1996, ss. 37, 8). Koşay, bu formun çok ince cidarlı olması nedeniyle yapım tekniği olarak altın ve gümüş kapların yapım tekniğini taklit ettiğini belirtmektedir (Arık, 1937b, s. Lev. LXX-Al.170).

6.10.1 Tipoloji

6.10.1.1 Konik Bardak Tip 1 (Kat. Nr. 392-396)

Alaca Höyük'te ele geçmiş 5 adet konik bardağın tipolojik olarak bir fark göstermedikleri gözlemlenmiş olup bunların hepsi "Tip 1" altında toplanmıştır. Örnekler, geniş yayvan bir ağız ve ağızdan başlayarak dibe doğru daralan bir gövdeye ve iple kesilmiş bir dip kısmına sahiptir.

6.10.2 Konik Bardakların İstatiksel Değerlendirmesi ve Yorumlanması

Kuzey Suriye kökenli olan bu formun erken örneklerini Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde ETÇ II-III boyunca karşımıza çıkmaktadır. Coğrafi Bölgemizi oluşturan Orta Anadolu'nun kuzeyinde ise ETÇ-OTÇ Geçiş döneminin tipik formlarındandır.

Alaca Höyük'te bulunmuş 5 örneğin 2 tanesi 1935 yılı kazılarında, 4.80m. derinlikte ele geçmiştir (Arık, 1937b, s. Lev.LXX-Al. 170; Lev. CXVIII-Al.171). 3 örnek ise 1940-1948 yılları kazılarında açığa çıkarılmış İskelet III ile beraber ele geçmiştir. 5. yapı katına ait bu gömünün hediyeleri arasında küçük boyutlu gaga ağızlı testicikler, bir adet fincan, hayvan biçimli bir kap, ETÇ-OTÇ geçişi için tipik bir çaydanlık ve 3 adet konik bardak bulunmaktadır (Koşay & Akok, 1966, s. Lev. 55).

Araştırma bölgemizde konik bardaklar Boğazköy'de Kuzeybatı Yamacı'nın 9. tabakasında 2 adet ve Büyükkale'de bir çukurda olmak üzere toplam 3 adet (Orthmann, 1963b, ss. 150; Taf. 61-14/40, 14/41, 14/42) olarak ele geçmiştir. Ankara civarında ise Ahlatlıbel'de benzer bir konik bardak örneği bilinmektedir (Koşay, 1934, s. 27; Orthmann, 1963b, s. Taf. 27-5/73).

Konik bardakların ele geçtiği diğer buluntu yerlerine baktığımızda; daha güneyde Kültepe'de 13-11. tabakalarda (ETÇ III)(Öktü, 1973, s. Taf. 59), Batıda Polatlı (Lloyd & Gökçe, 1951, ss. 50, Çiz. 12, 5; Orthmann, 1963b, s. Taf. 38-8/66) ve Küllüoba'da ETÇ-OTÇ geçişinde (Efe & Türkteki, 2005, ss. 136, Fig. 7, 4) ele geçtikleri görülmektedir.

Alaca Höyük'te İskelet III Geçiş Dönemi'ne ait çaydanlık formu (Koşay & Akok, 1966, s. Lev. 55-f35) ve konik bardaklar ile ETÇ-OTÇ geçişine tarihlendirmek mümkündür. Bu durum 5. Yapı katının ETÇ-OTÇ Geçişi'ne kadar devam ettiğini göstermektedir.

6.11 Hayvan Biçimli Kaplar

Hayvan biçimli kaplar, Neolitik Çağ'ın ince oymalı taş kaplarından başlayarak Tunç Çağı'nda Anadolu ve Ege'de bulunmuş değerli metal örneklere kadar, her zaman ince bir beceriyle yapılmıştır (Koehl, 2018, s. 46).

Alaca Höyük'te 1940-1948 yılı kazılarında tespit edilen "İskelet III" olarak adlandırılan gömüdeki gaga ağızlı testicikler, konik bardaklar fincan, minyatür bir kap ve bir çaydanlık ile beraber hayvan biçimli kap da bulunmuştur. 5. yapı katına ait gömü, konik bardaklar sayesinde net bir şekilde Erken Tunç Çağı sonuna veya ETÇ-OTÇ geçişine tarihlenebilmektedir.

Söz konusu kap kımızı astarlı ve perdahsızdır. Dört kısa bacağı ve kuyruğa sahip hayvanın cinsini belirlemek zordur. Baş kısmı bardak şeklinde olmakla beraber, bu kısım kırıktır (Koşay & Akok, 1966, ss. 84-Al.f15).

Literatür çalışmasında bölgede hayvan biçimli kap örneğine rastlanmamıştır. Erken Tunç Çağı III döneminde hayvan biçimli kap geleneğine sahip en yakın yerleşim Kütahya-Seyitömer'de karşımıza çıkmaktadır (Kuru, 2016, ss. 123–128). Ancak, sonraki dönemde, Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nda Orta Anadolu'da "Rhyton" adı verilen hayvan biçimli törensel içki kapları karşımıza çıkacaktır.

Batı Anadolu ve Ege'de ise durum farklıdır. ETÇ I'den itibaren "askos" adı verilen kuş biçimli kapların ortaya çıktığı (Sarı, 2012, s. 141) ve ETÇ boyunca bunların üretildiklerini görmekteyiz (Huot, 1982a, s. Pl. 230).

6.11.1 Tipoloji (Kat. Nr. 397)

Alaca Höyük'te bugüne kadar yapılan kazı çalışmalarında hayvan biçimli tek örnek ele geçtiği için tipolojik ayrım gerçekleştirilememiştir. Hayvanın cinsini tespit etmek zordur. Kısa dört ayaklı, tulum biçiminde gövdeli ve kuyruklu bir hayvana aittir. Baş kısmı eksik olmakla beraber bardak şeklindedir (Koşay & Akok, 1966, ss. 84-Al.f 15).

6.11.2 Hayvan Biçimli Kapların İstatistiksel Değerlendirmesi ve Yorumlanması

Bu konuda tek örnek ele geçtiği için istatistiksel bir değerlendirme mümkün değildir.

6.12 Kapaklar

Vazo, çömlek gibi saklama formlarının ağız kısımlarının kapatılması için kullanılan bu form Erken Tunç Çağı'nda iki tip olarak üretilmiştir. İlk tip düz veya konik gövdeli ve kulplu örneklerden oluşurken, ikinci tip çanak şeklinde gövdeye sahip olup genelde ip delikli tutamağa sahiptir. Çanak gövdeli kapaklar, 1936 yılı raporlarında çanak/tabak olarak yayımlanmış, ip delikli tutamaklar ise ayak olarak yorumlanmıştır (Koşay, 1938, ss. 89, 90, Lev. LXXI). Sonraki yıllarda söz konusu formun çömlekler ile bir arada ve çömleklerin ağızlarını kapatacak şekilde ele geçmesi ile "Kapak" olarak tanımlanmaları mümkün olmuştur.

6.12.1 Tipoloji

6.12.1.1 Kapak Tip 1 (Kat. Nr. 398-406)

Kapak kısımları düz veya konik olup, ip delikli tutamak veya kulplu olan kapaklar bu grupta toplanmıştır. Bu tipte 9 örnek ele geçmiştir. Çapları 6.6-21cm. arasında değişmektedir.

Bunlardan sadece iki örneğin tabaka bilgisi bulunmakta olup, söz konusu iki örnek 5. yapı katına aittir.

402 numaralı örnek içbükey gövdelidir. Benzer içbükey gövdeli kapaklar Troia I, Thermi III'te karşımıza çıkmaktadır (Huot, 1982b, s. Pl. 224-1348, 3286).

6.12.1.2 Kapak Tip 2 (Kat. Nr. 407-409)

Çanak şeklinde gövdeye sahip, ip delikli tutamaklı örnekler Tip 2'yi oluşturmaktadır. Bu tipte 3 örnek ele geçmiş olup, örneklerin tamamı 5. yapı katına aittir. Çapları 10-15 cm. arasında değişmektedir.

6.12.1.3 Kapak Tip 3 (Kat. Nr. 410)

Ayak şeklinde üç adet tutamağa sahip, dörtgen kesitli kapak örneği Tip 3'ü oluşturur. Benzer iki örnek ETÇ III'te Seyitömer'de ele geçmiştir (Kuru, 2016, ss. 405/396, 406/397).

6.12.2 Kapakların İstatistiksel Değerlendirmesi ve Yorumlanması

Çalışmamızda 12 adet kapak değerlendirilmiş olup bunların 6 tanesi 5. kata aitken, 7 tanesinin tabakası belirsizdir. Çapları 5-36 cm. arasında değişmektedir.

İlk tipimiz en yaygın tipi temsil eder. Bunlardan 9 adet ele geçmiştir. Sadece 2 örneğin tabaka bilgisine ulaşılmış olup bunlar 5. kata aittir. 398, 399, 400, 406 numaralı örneklerin gövdeleri konik biçimlidir. Bu tip konik kapaklar daha çok Batı'da karşımıza çıkmaktadır. Thermi IV, Troia I-V, Yortan ve Poliochni II-IV'ü örnek gösterebiliriz. Orta Anadolu'da ise Boğazköy Kuzeybatı Teras 9 ve Etiyokuşu'nda karşımıza çıkmaktadır (Huot, 1982b, s. Pl. 223-3310, 1485, 1349, 4255; Pl. 224-6797, 7788, 3693, 3488). 398 numaralı Alaca Höyük örneği ve Boğazköy ile Etiyokuşu örnekleri ebat ve form olarak oldukça yakındır.

İkinci tip kapaklardan 3 adet ele geçmiştir. Bunların tamamı 5. kata aittir. Benzer kapak örnekleri Alaca Höyük yakınlarındaki Eskiyapar'da (Orthmann, 1963a, s. Abb. 3,

6); Tokat'ta Horoztepe (T. Özgüç & Akok, 1958, s. Fig. 78) ve Maşathöyük'te; Ankara civarında Koçbumbeli (Tezcan, 1966, s. Lev. XVII, XXXI) ve Ahlatlıbel'de (Orthmann, 1963b, s. Taf. 23-5/27), Kastamonu'da MÖ III. binyıl sonu-II. binyıl başlarına ait Kınık II. tabakada (Çınaroğlu & Genç, 2005, ss. 278–279, Çiz. 8a) karşımıza çıkmaktadır.

Son tip ise tek örnekle temsil edilmektedir. Bölgemizde bu tipte bir kapağa rastlanmazken, Batı'da Seyitömer'de ETÇ III döneminde çok yakın benzerleri saptanmıştır (Kuru, 2016, ss. 405/396, 406/397).

7. DEĞERLENDİRME

Çalışmamızda Alaca Höyük'te 5-8. yapı katında bulunmuş Erken Tunç Çağı seramikleri, çevre yerleşimler işle karşılaştırılarak ele alınmıştır. Çalışmamız sonucunda 4 hamur grubu, 8 seramik grubu saptanmıştır. "Çanak, tabak, fincan, depas, maşrapa, çömlek, akıtacaklı kap, sepet kulplu çaydanlık, gaga ağızlı testi, meyvelik, konik bardak, hayvan biçimli kap ve kapak" olmak üzere 13 farklı form ve bunlara ait alt tiplerin varlığı gözlemlenmiştir.

Kırmızı/Kahve astarlı seramikler, 8-5. yapı katı boyunca kullanılmış olup en yaygın grubu oluşturmaktadır. Koşay, bu seramikleri ilk yıllarda Alişar I'in kırmzı astarlı seramik geleneği ile karşılaştırmıştır (Koşay, 1951, s. 40; Koşay & Akok, 1947, s. 154). Bu seramikler, Alaca Höyük kronolojisinin oluşturulma aşamasında, söz konusu katların dönemin terminolojisi ile "Bakır Çağı" olarak tanımlanmasında önemli rol oynamıştır (Koşay, 1938, s. 69). Kırmızı astarlı seramiklerin erken örneklerine Kalkolitik Çağ'ın son yapı katlarında rastlanmaktadır (Koşay, 1951, s. 40).[46] Kahverengi astarlı olanların kaba örneklerine Kalkolitik Çağ'ın en eski tabakalarından itibaren rastlamak mümkündür. Erken Tunç Çağı'nda kaba örneklerin yerini daha özenli yapılmış olanlar alır. Örneklerin çoğu özenli bir perdah işlemine sahiptir. Kırmızı/Kahve astarlı seramiklerin çalıştığımız seramiklerin içerisindeki oranı % 40'tır (Bkz: Grafik 21). Bu seramik grubu üst katlarda daha yoğundur. Dönemin sonların kahverengi astarlı olanları renginde açılma söz konusu olup, bej-devetüyü arası renkler görülmeye başlar.

Zaman zaman oyu yüzlü olarak da anılan ve çalışmamızda "siyah astarlı seramikler" olarak adlandırdığımız grup kırmızı astarlılara oranla daha az sayıdadır.

[46] Koşay'ın Kalkoiitk Çağ'ın sonları olarak tanımladığı tabaka Salzmann'ın çalışmasında Erken Tunç Çağı I olarak tanımlanmıştır (Gürsan-Salzmann, 1992, s. 275). Çalışmamız 5-8 yapı katlarını kapsadığı için bu konuya değinilmemiş ancak Salzmann'ın 9-12. Yapı katlarını Erken Tunç Çağı I ile ilişkilendirmesi ve Kırmızı astarlı seramiklerin bu yapı katları ile ortaya çıkışı dikkat çekicidir.

Çalışmamızda ele alınan seramiklerin % 15'i koyu yüzlü veya siyah renktedir (Bkz: Grafik 21). Genelde "Bakır Çağı" seramiği altında Erken Tunç Çağı II ile özdeşleştirilir.[47] Bu seramiklerin bir kısmı herhangi bir perdah işlemine tabii tutulmaz ve daha özensiz bir işçilik gösterir. Bir kısmı ise oldukça ince bir işçiliğe ve yoğun bir perdah uygulamasına sahiptir. Perdahlı grubun yüzeyinde yiv veya oluk olarak adlandırılan ve metal kapların üzerindeki süslemeleri taklit eden bezeme unsurlarına rastlanır. Gerek süslemeler gerekse parlak perdah uygulaması ile metali andıran yüzeye sahip olan bu grup, bölgede MÖ III. binyılın 2. yarısında, özellikle de son çeyreğinde daha sık karşımıza çıkmakta ve metal kapların taklidi olarak değerlendirilmektedirler (Yıldırım, 2006, s. 8). Parlak perdahlı ve zaman zaman oluk/yiv bezeme ile süslü olan grup Alaca Höyük'ün 6 ve 5. yapı katlarında daha yoğunken, daha özensiz olanlar ise 8. yapı katından itibaren karşımıza çıkmaktadır. Bu grup genelde çömlek, testi veya maşrapa türü formların yapımında kullanılmıştır. Bu gruba giren tabak veya çanak sayısı oldukça azdır.

İçi-dışı farklı renklerde olan ve çoğunlukla perdahlı bir yüzeye sahip seramik grubu hem Alaca Höyük hem de bölgede karşımıza çıkmaktadır. Dışı kırmızı, devetüyü ve kahve tonlarında, içi siyah renkte astarlı bu grup, 1936 raporunda ilk olarak Ahlatlıbel'in benzer örnekleri ile karşılaştırılmıştır (Koşay, 1938, ss. 40–41). Üretim süreci sonucu oluşan renk farklılıklarına sahip bu grup[48], gelenek olarak Ahlatlıbel ile karşılaştırılsa da form açısından farklılıklar olduğu unutulmamalıdır. Bu seramik grubunun önemli özelliklerinden biri çanak gibi açık formların iç yüzeyinin, çömlek gibi kapalı formların dış yüzeylerinin siyah ve parlak perdahlı olmasıdır (Çalışkan-Akgül, 2020, s. 87; Schoop, 2011, s. 150). İçi-dışı farklı renkte seramik üretim geleneği Alaca Höyük'ün Kalkolitik tabakalarından ve yakınındaki bir Kalkolitik Çağ yerleşmesi

[47] Bununla birlikte, Yakar'ın belirttiği gibi bu tek renkli seramik geleneğinin Anadolu'da geniş bir alana yayıldığını ve Erken Tunç Çağı I'in sonlarından Erken Tunç Çağı III'ün sonuna kadar üretildiğini unutmamak gerekir (Yakar, 1985, s. 174).

[48] İçi ve dışı farklı renkte olan bu tür seramiklerin nasıl üretildiklerine ilişkin açıklamalar tezin **"5.4.4 İçi-Dışı Farklı Renkte Seramikler"** başlığında sunulmuştur.

olan Çamlıbel'den bilinmektedir (Koşay, 1938, ss. 40–41; Schoop, 2011, s. 150). En erken örnekleri Alaca Höyük'e çok yakın bir yerleşim olan Büyük Güllücek'te MÖ 5. binyılda ortaya çıkmaktadır (Çalışkan-Akgül, 2020, s. 86). Bu seramik geleneği, Kalkolitik Çağ'da Orta Anadolu'nun kuzeyi haricinde, Toros Dağları'nın gerisinde Malatya Ovası'na kadar yayılım göstermektedir. Bu durum bize bölgenin daha Kalkolitik Çağ'dan itibaren çevre kültür bölgeleri ile olan ilişkilerini göstermektedir.[49] Kalkolitik Çağ ile olan kültürel devamlılığın göstergelerinden olan bu seramik geleneği Alaca Höyük'te 8-5. yapı katı boyunca kullanılmaya devam etmekle beraber, Erken Tunç Çağı III'te 6 ve 5. yapı katında oldukça azaldığı dikkat çekmektedir. Dışı siyah, içi toprak rengi tonlarında olanlar orta katlarda tamamen kaybolur. İçi-dışı farklı renkteki seramiklerin Erken Tunç Çağı seramiği içerisindeki oranı %12'dir (Bkz: Grafik 21).

Diğer seramik gurubu olan ve literatürde "Kerkitli" veya "Tırnak Baskılı" gibi çeşitli adlarla anılan örnekler, özellikle 5 ve 6. yapı katlarında karşımıza çıkmaktadır. [50] Daha erken olan 7. ve 8. yapı katlarında sayıca daha azdır. Bu seramikler 8. kat ile ortaya çıkmaktadır (Koşay, 1938, s. 150). Alaca Höyük çevresinde, Erken Tunç Çağı sonlarında diğer yerleşimlerde de karşımıza çıkan[51] bu seramik geleneğinin çalışmamızda değerlendirdiğimiz Erken Tunç Çağı seramiği içerisindeki oranı %5'tir. ETÇ sonlarında bir sıra astar boşluğu bırakılıp, bu boşluğa bir sıra tırnak baskı şeklinde süslemenin yanında kabın yüzeyini kaplayan tırnak baskı süslemesi veya kabın ağzının hemen altında sonlanan astardan sonra tırnak baskı dizileri ile süslü daha ince işçilikli kaplar üzerinde görülmeye devam eder.

[49] Kalkolitik Çağ'da birbirine uzak iki bölge arasında benzer bir seramik geleneğinin oluşu, madencilik ve prestij malları üzerinden kurulan ilişkiler ile açıklanmaktadır (Çalışkan-Akgül, 2012, ss. 103–106).
[50] Özellikle Erken Tunç Çağı'nın son yapı katı olan 5. yapı katında yoğunlaşan kerkit/tırnak baskılı seramikler, bazen 4. yapı katı dolgularında da ele geçmiş ve eski yayınlarda Eski Hitit seramiği içerisinde yayınlanmıştır (Arık, 1937b, s. LXXXIII).
[51] Kerkit/Tırnak baskılı seramiklerin bölgede ele geçtiği diğer merkezler için tezin "**6.1.1 Tırnak Baskı"** başlığına bakılıabilir.

Daha çok depolama ve mutfak kapları ile ilişkili olan kaba seramik grubunun oranı %9'dur (Bkz: Grafik 21). Genelde koyu yüzlü olan bu grup bütün yapı katlarında görülmekte ve anlamlı bir stratigrafik istatistik sunmamaktadır.

Boya bezemeli seramikler Alaca Höyük'te Erken Tunç Çağı'nda karşımıza çıkan bir diğer seramik grubudur. %6 orana sahip bu seramik grubu, "Çıradere" ve "İntermediyet" olarak iki farklı seramik kültürünü yansıtmaktadır.

Erken Tunç Çağı'nda özellikle Orta Anadolu'nun güney bölgeleri "Alişar III" ve "İntermediyet" gibi güçlü boya bezemeli seramik kültürlerine ev sahipliği yapmaktadır.[52] Kuzeyde ise bu boya bezemeli seramiklerin ithali veya bunları taklit eden daha yerel özelliklere sahip seramikler açığa çıkarılmıştır. Söz konusu seramikler "Çiçekdağı Boyalıları", "Çıradere Boyalıları" veya "Delice Boyalıları" gibi buluntu yerleri ile adlandırılan yerel varyasyonlardır. Orta Anadolu'nun güneyinde ETÇ II sonları ve ETÇ III boyunca görülen boyalı seramikler, kuzeyde ise ETÇ III'te karşımıza çıkmaktadır. Alaca Höyük özeline baktığımızda, ETÇ III'e ait 6 ve 5. yapı katlarında tespit edilen boyalı seramiklerin ETÇ III başlarından, ETÇ sonlarına kadar olan bir süreçte kullanıldıkları anlaşılmaktadır. Bölgede Alaca Höyük yanında, Maşat Höyük, Eskiyapar ve Boğazköy'de de Erken Tunç Çağı boyalılarına rastlanmaktadır.

Alaca Höyük'te son seramik grubunu "Gri Seramik" olarak adlandırdığımız grup oluşturmaktadır. % 6 ile temsil edilen bu grup orta katlarda karşımıza çıkmaya başlar. El yapımı örneklerin yanında, dönem sonunda çark yapımı örnekler de görülmeye başlar.

[52] İntermediyet olarak anılan boya bezemeli seramikler ilk kez, H Alişar'ın tepede 7M/6M, terasta ise 13T tabakalarında karşımıza çıkmaktadır. Erken Tunç Çağı II-III geçişini temsil eden 7M tabakasında görülmesinden ötürü adını geçiş anlamına gelen "İntermediyet" kelimesinden almaktadır. 7m tabakasında ortaya çıkan İntermediyet seramiği, sonraki 6M tabakasında "Alişar III" veya "Kapadokya Boyalısı" olarak farklı isimlendirmelerle anılan boyalı seramikler ile birlikte görülür. Orta Anadolu'nun güneyi ve batısında birçok yerleşimde karşımıza çıkan İntermediyet seramiğinin kuzeyde ulaştığı son nokta Alaca Höyük yerleşimidir (Bkz: Harita I).

Alaca Höyük Erken Tunç Çağı seramiğinin üretim tekniklerine baktığımızda, çanak-çömleğin büyük kısmının el yapımı olduğunu görmekteyiz. Depas, konik bardak ve bazı çanak tiplerinin üretiminde ise dönemin sonlarında çarkın kullanıldığını söylemek mümkündür.

Formlar arasında en yaygın grubu çanaklar oluşturmaktadır. Derin çanakların sayısı fazla iken, sığ çanaklar daha az sayıda ele geçmiştir. Profil özelliklerine göre 16 tip altında incelenen çanakların gri seramik ve bazı açık kahve/bej astarlı grup altında üretilenleri çark yapımı, diğerleri el yapımıdır. Tip 1 ve Tip 2 basit ağızlı çanak formunu oluşturmaktadır. Çalışmamızda ele aldığımız bütün yapı katlarında görülürler. Üretimlerinde kırmızı/kahve astarlı, içi dışı farklı renkte olanlar çoğunluktadır. 2 örnek ise siyah astarlıdır. Çoğu el yapımı olup, Tip 1 ve Tip 2 çanaklardan kırmızı/kahve astarlı grubuna ait olanların 5. yapı katında çark yapımı olan 1 örneği mevcuttur. Höyük Tepe, Maşat Höyük(Emre, 1996, s. Fig. 52-53), Alişar 13T (Orthmann, 1963b, s. Taf.9-2/45; Osten, 1937a, s. Fig. 67) ve Ankara civarında ise Karaoğlan, Koçumbeli, Çayyolu ve Ahaltlıbel'de benzer el yapımı basit çanaklara rastlamak mümkündür. Çark yapımı olan benzer formlar ise Resuloğlu'nda karşımıza çıkmaktadır. Tip 3 ve Tip 4 çanaklar bölgede Kalkolitik Dönem'den beri bilinen içe dönük ağızlı çanaklardan oluşmaktadır. İçi dışı farklı renkte olan bazı renklerde iç kısımdaki siyahlık ağız dışına taşmakta ve bu haliyle "Black Topped" olarak adlandırılan çanaklar ile benzerliği akla getirmektedir. Böyle bir örnek 6. yapı katında ele geçmiştir. Dönemin sonlarına doğru, 5 ve 6. yapı katlarında ağız kısmının içe döndüğü kısımların profili keskinleşir. Yine dönem sonlarında bunların "İntermediyet" tarzda boyalı örnekleri ortaya çıkmaktadır. Boyalı çanak örneklerine Kültepe ve Alişar'da da rastlamak mümkündür. Tip 5-7'yi oluşturan çanaklar dışa çekik ağızlı ve "S" profilli çanaklardır. Dışa çekik ağızlı grup içerisinde, dışa kalınlaştırılmış dudaklı kaseler tipik "Geçiş Dönemi" formudur. Alaca Höyük'te bu formun gri seramik içerisinde çark yapımı olarak bulunmaktadır. Benzerleri Boğazköy-Büyükkale Ve'de (Huot, 1982b, s. 123/3568) yine çark yapımı olarak karşımıza çıkar. Omuz üzerinde tek sıra tırnak baskıya sahip "S" profilli çanaklar ise ETÇ III'te 5 ve 6.

yapı katlarında görülür. Bunların en yoğun görüldüğü merkez Alaca Höyük'tür. Alaca Höyük dışında Pazarlı (Orthmann, 1963b, s. Taf. 55-13/09) ve Çıradere'de (Orthmann, 1963b, s. Taf. 93-33/23) ETÇ III'te, Boğazköy'de ise Ve'de karşımıza çıkar. Omuz üzerinde memecik gibi eklentiler ise yine 5 ve 6. yapı katının özelliği olup, Maşat Höyük'te ETÇ III'te benzerleri mevcuttur. "S" profilli çanakların "Çıradere" tarzında boya bezemeli örnekleri de mevcuttur. Bunlar Alaca Höyük'te ETÇ sonlarında, 5. yapı katında ele geçerken, Çıradere, Alişar ve Çiçakdağı'nda benzerleri bulunmaktadır. "S" profilli çanakların çark yapımı olanları gri seramik içerisinde de üretilmiştir. Bunlar Alaca Höyük'te 5. yapı katında karşımıza çıkmaktadır. Benzer şekilde S" profilli çanakların tam benzeri Küllüoba'nın Geç ETÇ III dönemine tarihlendirilen IIa evresinde ele geçmiştir. (Şahin, 2013, s. Kat. Nr. 482)[53] Bu çanaklar Küllüoba'da "İnegöl Gri Malı" olarak adlandırılan grup içerisinde yer alır. Asarcık-Ilıca V. tabakada(ETÇ III) kahverengi astarlı, el yapımı bir örnek (Huot, 1982a, s. Lev.97/4489) ve Beycesultan' VIII'de (Huot, 1982a, s. Lev.122/8865) kırmızı astarlı olarak bu formun diğer benzer örneklerini oluşturur. Tip 7'de hatlar daha keskindir. Bu tipin el yapımı örneklerinin yanı sıra, gri seramik grubu içerisinde çark yapımı olanları da vardır. Bu formun el yapımı benzeri Boğazköy-Büyükkale Ve, çark yapımı benzeri ise Kuzeybatı Teras 9. tabakada karşımıza çıkmaktadır(Huot, 1982b, s. 123/3568). Bu form aynı zamanda Troia IV evresi ile paralellik kurmamıza olanak sağlar. Tip 8'e giren içe çekik ağızlı ve içi dışı farklı renkteki çanaklar Alaca Höyük çevresinde bilinmemektedir. En yakın benzerleri Ankara civarındaki Ahlatlıbel'de(Orthmann, 1963b, s. Taf. 24-5/45), Karaoğlan'da(Orthmann, 1963b, s. Taf. 20-4/06) ve Etiyokuşu'nda(Orthmann, 1963b, s. Taf. 29-6/23, 6/25) karşımıza çıkmaktadır. Tip 11'i oluşturan ağır çarkta yapılmış derin çanaklara ait iki örnek 5. yapı katına aittir. Bu tip çanaklar Orta Anadolu'nun kuzeyinde Balıbağ (Resul & Durmuş, 2010, ss. 20 (dipnot 71), Res. 11) ve Salur'da (Resul & Durmuş, 2010, s. Çiz. 22) ETÇ sonu OTÇ başına ait

[53] Alaca Höyük'ün 5. Yapı katında ele geçmiş söz konusu çark yapımı gri seramik örnekleri Prof. Dr. Turan Efe ile olan kişisel görüşmemizde değerlendirilmiş ve benzerlerinin Troia IV. tabakada olduğu bilgisi tarafıma verilmiştir. Değerli katkıları için hocamıza teşekkürü borç bilirim.

tabakada, Boğazköy-Büyükkale Vd evresinde(ETÇ-OTÇ Geçiş) (ETÇ-OTÇ Geçiş) (Orthmann, 1984, s. Res.3-50) ve Maşat Höyük'te karşımıza çıkar. Orta Anadolu'nın güneyinde Acemhöyük'ün IX, X, ve XI. katlarında (ETÇ II sonları, ETÇ III başları), Kültepe'de MÖ III. binyılın 2. yarısında, Suluca-Karahöyük VI. tabakada (ETÇ III ortaları), Ovaören'de Erken Tunç Çağı III'e tarihlenen III. tabakada görülmesi çark teknolojisinin Orta Anadolu'nun kuzeyine, güneyine göre biraz daha geç ulaştığını göstermektedir. Sığ çanak veya tabak olarak adlandırabileceğimiz örnekler Tip 15 ve 16 altında toplanmıştır. Bunlardan ağız kenarı altında parmak baskı ile süslü olanlar Alaca Höyük'e özgü olup, diğer yerleşimlerde benzerlerine rastlanmamıştır.

Fincanlar hem Alaca Höyük hem de bölgedeki diğer yerleşimlerin seramik repertuarında önemli bir yer tutmaktadır. Basit ağızlı, tek dikey kulplu sığ fincanlar 5 ve 6. yapı katlarında karşımıza çıkmaktadır. Genelde kırmızı kahve astarlı gruba ait olan bu formun sayıca daha az olmakla birlikte kaba ve içi-dışı farklı renkte olarak üretilenleri de hem bölgede hem de Alaca Höyük'te karşımıza çıkmaktadır. Kulbu ağız kenarından dip kısmına kadar uzanan örneklerin benzerlerine araştırma bölgemizde rastlanmamakla beraber, Batı'da Demircihöyük'ün ETÇ II tabakalarından(Efe, 1988, s. Taf.38-9), güneyde ise Yumuktepe'den (Huot, 1982b, s. Taf.23-10552)bilinmektedir. "S" profilli derin fincanlar ise diğer bir fincan tipini oluşturmaktadır. ETÇ II ve III'te karşımıza çıkan bu form Alaca Höyük'te 5-7. yapı katlarında ele geçmiştir. Bu formdaki örneklerin bazılarının üzerinde yiv ve oluk bezemeler de görülmektedir. Bu tipteki fincanlara Maşathöyük'te rastlamaktadır. Tek sıra tırnak baskı bezemeli bir örnek Çıradere'de ETÇ III'te (Orthmann, 1963b, s. Taf.93-33/22) ele geçmiştir. İkiztepe'de ETÇ-OTÇ geçişine ait bir örnek (Alkım vd., 2003, ss. 323, Tablo 7-17) bu formun Geçiş Dönemi'ne kadar kullanıldığını gösterir. Dışa çekik ağızlı, boya bezemeli fincanlar 5 ve 6. yapı katlarında karşımıza çıkmaktadır. İntermediyet tarzda boya bezemeli iki fincan örneği S mezarında ele geçmiştir ve bu mezarın tarihlendirilmesi açısından da önem taşımaktadır. Benzer süslemelere sahip fincan örneklerini Kültepe 12. tabakada görmekteyiz. Ayrıca bu durum S mezarı ve Kültepe 12. tabaka

senkronizasyonunu sunmaktadır. Tabakası bilinmeyen benzer bir fincan Alişar'da, Kültepe kökenli satın alma bir başka örnek ise Louvre Müzesi envanterinde bulunmaktadır. Koşay'ın yayınlarda "çöküntülü dipli" olarak tanımladığı, günümüzde ise göbekli/omfaloslu olarak tanımlanan örnek bir diğer fincan tipini oluşturur. Alaca Höyük'te tabakası belirsiz bir örnekle temsil edilen bu tip fincanlar; Ankara civarında ETÇ II'de Anakra civarı yerleşimlerde karşımıza çıkmaktadır. Siyah astarlı, parlak perdahlı, dışa çekik ağızlı küçük fincanlar 5. katta ele geçmişlerdir. Bunların gövdeleri yiv/oluk bezemeler ile süslüdür. Yakın benzerleri bölgede Maşathöyük'ten bilinmektedir.

Çalışmamızda fincanların daha büyük boyutlu olanları maşrapa olarak değerlendirilmiştir. Hem Alaca Höyük, hem de bölgedeki diğer yerleşimlerde çok sayıda bulunan bu form Alaca Höyük'ün 5-7. yapı katlarında ele geçmişlerdir. Form özelliklerine göre 15 farklı tipte maşrapa örneği saptanmıştır. Maşrapaların çok büyük çoğunluğu kırmızı/kahve astarlı gruba dahil iken, tırnak baskılılar ile siyah astarlı parlak perdahlı örnekler bir diğer yoğun grubu oluşturur. Boya bezemeli, içi dışı farklı renkte olanlar ile kaba grupta olanlar ise az sayıdadır. Maşrapaların tamamı el yapımıdır. Kısa boyunlu veya boyunsuz, dışa çekik ağızlı maşrapaların 5 ve 6. yapı katlarında üzerlerinde yiv/oluk bezeme unsurlarına rastlamak mümkündür. Bu tür maşrapaların bu dönemde bölgeden görülen metal örnekleri taklit ettikleri düşünülebilir. Bezemelerin yanında, parlak perdahlı oluşları da metali andıran bir diğer özelliğidir. Tırnak baskılı olanlar ve boya bezemeli örnekler 6. yapı katı ile ortaya çıkmaktadır. 3. tip içerisinde karşımıza çıkan boya bezemeli örneklerin benzerlerine Kültepe 13. tabaka (ETÇ III) (Öktü, 1973, s. Taf.43-I/01, I/05) ile Alişar'da 13T ve 11M (Orthmann, 1963b, s. Taf. 10-2/54, 2/55) tabakalarında rastlanmıştır. Bu durum Alaca Höyük 5-6 ile Alişar 13T-11M ile senkronizasyonunun sağlanması açısından önemlidir. Tip 4'ü oluşturan dışa çekik ağızlı, keskin karınlı yumurta dipli örneklerin benzerlerine bölgede rastlanmaması, bu tipin biraz daha lokal özellik gösterdiğini düşündürmektedir. "S" profilli fincanların bazıları tırnak bası ile süslüdür. Bu süslemeler yüzeyin tamamında

veya omuz üzerinde tek sıra şeklinde olabilir. Bu maşrapaların bazılarında iç kısım tamamen astarlı iken dış kısımda ağız kısmının altında astar uygulaması son bulur ve bu kısmın altında bir sıra tırnak baskı ve bır sıra astar şeklinde süslemelere rastlanabilir. Bunlar 5 ve 6. yapı katlarının tipik maşrapa örnekleridir. Kavak (Huot, 1982a, ss. 140-A8.122-222/3850; Orthmann, 1963b, s. Taf. 68-18/10) ve Pazarlı'da (Huot, 1982a, ss. 140-A8.122-222/3523; Orthmann, 1963b, s. Taf.55-13/09) benzer örnekler bilinmektedir. Kulbun yerleştiği yer açısından farklılık gösteren bazı maşrapa örneklerinde kulp ağız kenarının altından başlayıp karın ortasına uzanmaktadır. Bu tip maşrapalar Alaca Höyük'te az sayıda olmakla birlikte 5 ve 6. yapı katına ait üç adet tam örnekle temsil edilmektedir. Benzer bir örnek Boğazköy'ün Kuzeybatı Terası 9. Katında (Orthmann, 1963b, s. Taf. 56-14/09, Taf. 57-14/12), hafirlerinin deyimiyle "Übergang"" olarak adlandırın Geçiş Dönemi'nde saptanmıştır. Dışa çekik ağızlı ve hafif dış bükey gövdeli maşrapaların tam bir örneği ele geçmemiş olsa da bunlara ait parçaların çoğu 7. katta ortaya çıkarılmıştır. Benzer maşrapalara Alişar'da 13M ve 14T (Huot, 1982a, s. Pl. 186-699; Orthmann, 1963b, s. Taf. 3-2/04) tabakasında, Horoztepe (Huot, 1982a, s. Pl. 186-1982) ve Etiyokuşu'nda (Orthmann, 1963b, s. Taf. 29-6/26) rastlanmaktadır. Banyo astarlı kısa boylu maşrapalar az sayıda olmakla birlikte 5. yapı katı ile birlikte ortaya çıkar. Benzerleri Kaman-Kalehöyük'te MÖ III. binyıl sonuna ait 4. tabaka (Omura, 1999, ss. 73, Fig.14-5) ile Kültepe 12. tabakada (Öktü, 1973, s. Taf. 53-I-a0/3, I-a/05) (ETÇ III sonu) ele geçmiştir. Küresel gövdeli, tek dikey kulplu bir maşrapa tipi Alaca Höyük'te 5/6. yapı katına ait tek örnekle temsil edilir. Bu tipin benzerlerine Ankara yakınlarında Ilıca-Asarcık Asarcık Va'da (ETÇ III) (Huot, 1982b, s. Pl. 54-4484) rastlanmıştır. ETÇ III'e ait olduğunu söyleyebileceğimiz bu maşrapa tipinin bölgemizde tek örnekle temsil edilmesi ithal olabileceğini düşündürmektedir. Maşrapaların son tipi Alaca Höyük için ünik bir formdur. Oldukça zarif işçiliğe sahip, dışa çekik ağızlı, uzun boyunlu, uzun dikey kulplu, dış bükey karınlı yuvarlak veya düz dipli olarak tanımlanabilecek bu tipteki bazı örneklerin üzerinde Kalkolitik Çağ'ın süslemelerini hatırlatan kırmızı boya bezemelere rastlanmaktadır. 5. yapı katında bir

arada ele geçmiş bu tipteki örnekler muhtemelen MÖ III. binyılda Anadolu'da karşımıza çıkan içme ile ilişkili ritüellerin bir parçası olarak yorumlanabilir.[54] Parlak perdahları, ince işçilikleri ve çok kaliteli hamurları dönemin içme alışkanlıkları ile ilişkili olan metal içki kaplarını taklit eder niteliktedir.

Uzun boylu, "S" profilli maşrapaların emzikli olanları eski yayınlarda "emzikli maşrapa" olarak anılırken çalışmamızda "akıtacaklı kaplar" grubu içerisinde değerlendirilmiştir. Bu form üzerinde tırnak baskı veya boya bezeme gibi unsurlara rastlanmamıştır. En yaygın grubu kırmızı/kahve astarlılar oluştururken, siyah parlak astarlılar ve içi dışı farklı renkte olanlar da vardır. Bölgede çok fazla olmamakla birlikte, bir tabakaya bağlı bulunmuş olanlar ETÇ II'ye atfedilir. Alaca Höyük'te 8. yapı katı ile yeni bir form olarak ortaya çıkan bu tip önceki katlarda ele geçmemiştir. Önceki formlara göre daha az sayıda ele geçen emzikli maşrapaların 5 farklı tipolojik grup gösterdiği tespit edilmiştir. Dışa çekik ağızlı, boyunsuz olan tipler az sayıdadır. Örneklerden biri 7. katta, diğeri ise T mezarında ele geçmiştir. Bu tipin bir benzeri Resuloğlu Mezarlığı'nda hediye olarak bulunmuştur (Yıldırım, 2006, s. Fig. 11). Dışa çekik ağızlı ve kısa boyunlu olan örnekler en yaygın tipi oluşturur. Bunlar 5-8 arası bütün yapı katlarında ele geçmektedir. Alaca Höyük dışında bu forma çok yaygın olarak rastlanmaz. Bir örnek ETÇ II'ye ait Alişar 11M'den (Orthmann, 1963b, s. Taf.10-2/61) bir örnek ise Pazarlı'dan (Huot, 1982a, s. Pl. 187-3526; Orthmann, 1963b, s. Taf. 55-13/07) bilinmektedir. Bunların daha keskin hatlı ve karın bölgeleri yiv/oluk bezemeler ile süslü olanları ise yalnızda 5 ve 6. katlarda ele geçerken bunlar Ankara bölgesi, özellikle Ahlatlıbel ile olan ilişkileri göstermektedir. Kısa boylu-basık tipte olanlar 5-7. katta, paralelleri ise Alişar 14T (ETÇ II)'de (Orthmann, 1963b, s. Taf. 10-2/59, 2/60) saptanmıştır. Bölgemiz dışında bir örnek yüzey araştırmalarında bulunup ETÇ II olarak yayınlanmış Konya-Kerhane Höyük (Huot, 1982b, ss. 185–5080; Mellaart, 1963, s. Fig. 11-6) örneğidir.

[54] Koşay, yığın halinde ve kasten kırıldığı belli olan bu maşrapaların belki de bir şölenin veya ritüelin parçası olarak yorumlanabileceğine dikkat çekmiştir. (Koşay, 1965, ss. 64–65)

Çanaklardan sonra en sık karşılaşılan formu oluşturan çömlekler 12 farklı tip altında incelenmiştir. En çok kırmızı/kahve astarlı grup karşımıza çıkarken, siyah astarlı ve kaba seramik grubuna dahil olanlar diğer bir yoğun grubu oluşturur. Gri seramik grubu içerisinde üretilmiş çömlek örneğine ise rastlanmamıştır. Dışa çekik ağızlı boyunsuz veya kısa boyunlu çömleklerin 5 ve 6. yapı katlarında daha yoğun oldukları anlaşılmıştır. Bu tip çömlekler üzerinde nadir olarak tırnak baskı veya boya bezemeye rastlamak mümkündür. S mezarında ele geçmiş Çıradere tarzında boya bezemeli çömlek parçası önemlidir. Yiv ve oluk bezemeye sahip parlak perdahlı olanlar ise tırnak baskı ve boya bezemeye göre daha yoğundur. Yiv/oluk bezeme ile süslü örneklere bölgede Resuloğlu ve Horoztepe mezarlıkları, Alişar ve İkiztepe'nin (Alkım vd., 1988, s. Lev. XIII-1) ETÇ III tabakalarında rastlamak mümkündür. Bezemesiz örtnekler MÖ III. binyılın ikinci yarısında Resuloğlu'nun mezarlık kısımında ve Güneydoğu Höyüğü'nün II. katında (Kısa, 2014, s. Lev XI-XII; Yıldırım, 2012a, s. Res. 8, 2013, s. Res. 2), Çorum Yenihayat Mezarlığı'nda (İpek, 2001, s. Lev. 114-2, 3), Boğazköy-Büyükkale Vc (Orthmann, 1984, s. Abb. 10-88, 95) ve Maşathöyük'te (Emre, 1979, s. Lev. 47-50) karşımıza çıkmaktadır. Kültepe'de Erken Tunç Çağı IIII'ün başı ve ortalarına ait 12 ve 11 tabakalarında benzer formların varlığı bilinmektedir (Öktü, 1973, s. Taf 53-I-a/05, Taf 57-I-h/02). Kökeni Kalkolitik'e kadar uzan boyunlu çömlekler ise her yapı katında karşımıza çıkmaktadır. Büyük boyutlu, omuzdan dibe doğru daralan gövdeli, çift yatay kulplu çömlekler ise yine dönemin sonunda daha sık karşılaştığımız formlardır. Dar ağızlı, kısa boyunlu, yuvarlak gövdeli çömlekler zaman zaman kapakları ile beraber ele geçmişlerdir. Bunların üzerinde düğmecik veya ip delikli tutamaklara rastlamak mümkündür. Bu formda örnekler H ve D mezarlarında bulunmuştur. Bu mezarlar 5. yapı katına ait olup, H mezarında ele geçenler kapakları ile beraber bulunmuşlardır. Yerleşimde ele geçenler ise 7. yapı katına kadar geriye gitmektedir Resuloğlu ve Maşathöyük'te benzer çömleklerin varlığı bilinmektedir. Silindirik boyunlu çömlekler ise Boğazköy-Büyükkaya örneğinin gösterdiği kadarıyla Geç Kalkolitik-ETÇ I'e kadar gitmektedir. Zaman zaman omuz üzerinde tek sıra tırnak baskısı olan, "S" profilli" uzun

boylu çömleklerin Alaca Höyük, Maşat Höyük (Emre, 1996, s. Fig. 60) ve Çıradere'de (Hachmann, 1957, s. Taf. 37-27) ETÇ III'te görüldükleri saptanmıştır.

Batı Anadolu'da Erken Tunç Çağı başları ile birlikte ortaya çıkan gaga ağızlı testiler Orta Anadolu'da biraz daha geç bir zamanda kullanıma girer. Alaca Höyük'te ilk gaga ağızlı testi örneğinin 7. yapı katı ile birlikte görüldüğü anlaşılmıştır. Bölgemizde pişmiş topraktan yapılanların yanında metal örneklerin de varlığı söz konusudur. Toplam 28 adet gaga ağızlı testi örneği incelenmiş olup, bunlarından 360 numaralı ve K mezarında bulunmuş 365 numaralı olanları 7. kata aittir. Diğer örnekler 5 ve 6. yapı katlarına, yani ETÇ III dönemine tarihlendirilir. Metal örnekler gibi, seramik örnekler de aynı yapı katlarında bulunmuşlardır. Tek fark, değerli metallerden üretilen gaga ağızlı testiler krali mezarlarda, pişmiş toprak örnekler ise yerleşim alanında ele geçmiş olmasıdır. Gaga ağızlı testiler içerisinde en yoğun grubu kırmızı/kahve astarlılar oluşturur. İkinci yoğun grubu gri seramik oluştururken; siyah astarlı ve boyalı grup nadirdir. 5. yapı katında ele geçmiş İntermediyet tarzda bir gaga ağızlı testi örneği Erken Tunç Çağı sonlarında Kültepe 11. tabaka ile olan ilişkiyi gösterir. Uzun gagalı, basık-oval karınlı örnekler Alaca Höyük'te 7-5. katlarında karşımıza çıkar. Benzer tipte örnekler Maşat Höyük'te (Emre, 1996, s. Fig. 10, 12) ve Kültepe'de ETÇ II ve III'te yerel seramik grubu olan kırmızı astarlı olarak ele geçmişlerdir(Ezer, 2014a, s. Fig. 9). Bu tip Batı'da ETÇ II ve III'te görülmektedir. Kısa gagalı ve geniş boyunlu örnekler yine 5-7. yapı katında ETÇ II-III'te karşımıza çıkmaktadır. Bölgemizde Maşat Höyük'te benzer örneklerin varlığı bilinmektedir. Kırmızı astarlı benzer formda örnekler Kültepe 13. tabakada ele geçmiştir. Bölgemiz dışında, Ankara civarında bu tipin varlığı yoğundur. Benzer örnekler Etiyokuşu(Kansu, 1940, ss. 85-Ey. 33), Koçumbeli (Tezcan, 1966, s. Lev. XIII) ve Polatlı'da (Huot, 1982a, s. Lev. 154-1806) yer almaktadır. Kulbun ağız kenarının hemen altından bağlanması ile farklılık oluşturan örneğin tam bir paraleli Troia IIg'de ele geçmiştir. Minyatür gaga ağızlı testilerin çoğu 1942-1943 sezonunda, 5. yapı katında bulunmuş basit toprak mezar tarzında bir gömü (İskelet III) ileberaber ortaya çıkarılmışlardır. Bölgede Maşathöyük (Emre, 1979, s. 14, 1996, ss. 5–

6) ve Boğzköy-Büyükkale Vc'de benzer gaga ağızlı testilerin varlığı bilinmektedir (Neve, 1982, s. Taf. 6-b; Orthmann, 1984, s. Ab.. 10-91). Kısa boyunlu, küresel gövdeli örnekler 5 ve 6. katlarda temsil edilmekte olup bölgemizde bu tipin varlığı bilinmemektedir. Bölgemiz dışında ETÇ II ve III'te Tarsus(Huot, 1982a, s. Lev. 177-6147), Aphrodisisas (Joukowsky, 1986a, s. Fig.344/3, 345) ve Polatlı'da (Lloyd & Gökçe, 1951, ss. 41, Fig. 9/Group 11-2, 3) benzer örnekler saptanmıştır.

Tahsin Özgüç, Orta Anadolu'da ele geçmiş gaga ağızlı testileri Batı'da, özellikle Troia ve Yortan ile karşılaştırmakta; buna ilaveten benzer örneklerin Batı ve Orta Anadolu kültürleri arasındaki bir geçiş kuşağında da (Eskişehir, Afyon Karahisar ve Isparta yöresinde) rastlandığına dikkat çekmektedir. Özgüç, söz konusu kapların kendine özgü boyama yöntemi nedeniyle, Batı formlarını taklit etmelerine rağmen yerel olarak üretildiklerini ifade etmektedir. Aynı zamanda; Ahlatlıbel, Etiyokuşu ve Karaoğlan'daki gaga ağızlı testilerin, Troya ve Yortan'daki aynı türden buluntulardan kolayca ayırt edilebilecek yerel varyasyonlara sahip olduklarını belirtmektedir.(T. Özgüç, 1947, ss. 314–315) Alaca Höyük ve çevre yerleşimlerde ele geçmiş diğer örneklere baktığımızda örneklerin büyük çoğunluğunun yerel seramik grupları veya yerel boyama özellikleri ile üretildiklerini görmekteyiz. Söz konusu veriler, Tahsin Özgüç'ün batılı bir form ve moda olan bu kapların Orta Anadolu'da yerel özellikler ile üretildikleri görüşünü doğrulamaktadır.

Erken Tunç Çağı'na özgü kap formlarından biri olan Depaslar, hem kronoloji hem de bölgeler arası ilişkileri göstermesi açısından önem taşımaktadır. Alaca Höyük'te bugüne kadar 6 örnek ele geçmiş olup bunlar 4 tip altında incelenmiştir. Dışa çekik ağızlı, hafif iç bükey karınlı olan ilk tip[55], bölgede Alaca Höyük haricinde Alişar'ın 7. Tabakasında (Schmidt 1932:abb. 43, Inv. Nr. b37) ve Battal'da (Orthmann, 1963b, s. Taf.87-29/06) yer almaktadır. Batı'da ise Beycesultan'da (Lloyd & Mellaart, 1962, s. Fig. 47-61) benzer bir örnek ele geçmiştir. İkinci tip ise L mezarı seviyesinde ele

[55] Spanos'un çalışmasında ABIII tipi ile lişkilidir.

geçmesi bakımından önemlidir. Siyah astarlı, perdahlı bu boya bezemeye sahip benzerleri Kültepe 12. tabakada karşımıza çıkmaktadır. Suriye'de Tell Selenkahiye'nin MÖ III. binyıl sonlarına ait tabakasında benzer bir örnek (Aruz, 2003, s. 273, şek.178c) söz konusudur. Bu tipin benzeri Batı Anadolu'da saptanmamıştır. Ağız kenarından dibe doğru daralan konik gövdeli üçüncü tip depasların benzerleri Orta Anadolu'nun kuzeyinde yoğunlaşmaktadır. Merzifon'dan satın alınmış ve Nevşehir Müzesi'nde sergilenen bir depas(Schachner & Schachner, 1995, ss. 309, Res. 4), Oymağaç Mezarlığı'nda ele geçmiş bir depas Silistreli, 1983, s. 36) ve Maşathöyük'te ele geçmiş bir depas (T. Özgüç, 1982, s. Şek. N-35) parçası bu duruma örnek olarak gösterilebilir. Bu tipin Çorum, Amasya ve Tokat civarında ele geçmiş olması, üretim yerinin de bu bölgelerde aranması gerektiğini düşündürmektedir. Çan şeklinde gövdeye sahip depasların boyalı olan örnekleri Alişar (Schmidt, 1932, s. Lev.VII-b.139) ve Kültepe'den (Ezer, 2014b, s. Res. 5-6) bilinmektedir. Orta Anadolu'ya özgü bu depasların Alaca Höyük'te boyasız olarak kullanılması, bölgede moda olan bir formun taklit edilmek istenmesi ile yorumlanabilir.

Sepet kulplu çaydanlık olarak anılan form Alaca Höyük'te 2 örnekle temsil edilir. Metal kapların taklitleri olarak değerlendirilen bu formun Orta Anadolu'daki benzerleri Kültepe 11. tabaka ve Polatlı'da karşımıza çıkmaktadır. Bu forma ait metal bir örnek Alaca Höyük kral mezarlarında ele geçmiştir. Alaca Höyük T mezarından sepet kulplu, akıtacaklı bronz bir kabın parçaları ve K mezarından gümüş bir kabın bakır eklentileri; Troia IIg'dan B ve S hazinelerine ait kapları andırır. Benzer bir kap Tokat-Kayapınar'dan bilinmektedir. (Bittel, 1959) Metal örnek için teknik ve şekil açısından kurulacak senkronizasyon ETÇ IIIa dönemine işaret etmektedir. (Mellink, 1992, s. 218) Bu formun metal olarak üretildiğine ve metal olanların komşu bölgelere de ulaştığına dair bir örnek Akkad kralı Sargon'un kızı Enheduanna'ya ait disk üzerindeki sahnede yer almaktadır.[56] Sahnenin en arkasındaki figür elinde sepet kulplu bir kap formu tutmaktadır. (Mellink, 1992, s. 219; Öktü, 1973, s. 110; Spanos, 1977, ss.

[56] Söz konusu disk Erken Akkad dönemine, M.Ö. 23. yüzyıla tarihlenmektedir.

101–102) Bu tip kapların gövde üzerinde bazı detayları bu örneklerin metal olanları taklit ettiklerini açıkça göstermektedir. Erken Tunç Çağı'nın Anadolu'ya özgü formları arasında yer alan metalden üretilmiş sepet kulplu çaydanlıklar ETÇ III Dönemi'nde Alaca Höyük, Horoztepe, Troya ve Kayapınar'daki örneklerle temsil edilmektedir. (Arık, 1937b, s. Lev. CCLXVII; Koşay, 1951, s. Lev. CLXXVIII; T. Özgüç & Akok, 1958, s. 10, lev. IV, 5; Yılmaz, 2011, s. 166) Alaca Höyük'te K mezarında ele geçen metal sepet kulplu çaydanlık, bu tip kapların kabartmalı tek örneğidir. Söz konusu formun Orta Anadolu'nun kuzeyi için ETÇ III dönemi ile ilişkili olduğunu söylemek mümkündür.

Daha az sayıda bulunmuş formlardan biri meyveliklerdir. Kalkolitik Çağ kökenli bir form olan meyvelikler Kalkolitik Çağ'da uzun ayaklı ve boğumlu veya kısa ayaklı iken, Erken Tunç Çağı'nda yalnızca kısa ayaklı meyvelik örnekleri ele geçmiş, uzun ayaklı ve boğumlu meyveliklerin kullanımı sona ermiştir. Söz konusu kronolojik gelişim Alişar Höyük'te de izlenebilmektedir. Alişar Höyük'teki meyveliklerin iki ana formu kronolojik farklılığın göstergesi olarak yorumlanır. Erken evrelere ait olanların gövdeleri şişkindir. Geç evrelerde ise form daha düz ve çanakla birleşim daha az belirgindir.(Çalışkan-Akgül, 2020, s. 87) Kalkolitik Çağ ve Erken Tunç Çağı meyveliklerinin bir diğer farkı ise, Kalkolitik Çağ örneklerinin ayak kısımlarında kesilerek yapılmış süslemelerin yer almasıdır.(Koşay & Akok, 1966, s. Lev. 148-Al.l79, Al.l112)[57] 8-6. yapı katlarında ele geçen meyveliklerde ise bu özellik karşımıza çıkmamaktadır. Yine Alişar'ın erken evrelerde karşımıza çıkan ayakları oluklu veya kazıma bezemeli meyvelikleri de (Çalışkan-Akgül, 2020, s. Fig. 2b, 3b) Kalkolitik'ten Erken Tunç Çağı'na aktarılmayan örneklerdendir. Erken Tunç Çağı'nda Kalkolitik Çağ örneklerine kıyasla meyveliklerin cidarlarının inceldiği belirtilmiştir. (Koşay & Akok, 1966, s. 81) Meyveliklerin kırmızı astarlı olanları ile içi-dışı farklı renkte olanları her iki dönemde de karşımıza çıkar. Ancak, Kalkolitik'in grimsi-siyah hamurlu kaba saman

[57] Kültepe 12. tabakAda bulunmuş Erken Tunç Çağı III'e ait kaidesinde kesilerek yapılmış elips şeklinde süslemeler yer alan meyvelik bu konudaki tek istisnadır. (Öktü, 1973, s. Taf.57-I-1/01)

katkılı meyvelikleri Erken Tunç Çağı'nda ortadan kalkmaktadır. Kalkolitik Çağ'ın yüksek ayaklı meyveliklerinin boyları Erken Tunç Çağı ile alçalmaya başlamakta ve cidarları incelmektedir. Kalkolitik Çağ'ın keskin omuzlarının yerini Erken Tunç Çağı ile daha yumuşak hatlar almaktadır. Çalışmamızda ele aldığımız meyvelik örneklerine baktığımızda, çoğunluğu içi dışı farklı renkte olanlar oluşturmakla birlikte kırmızı/kahve ve siyah astarlı olanları da vardır. Alaca Höyük meyveliklerinin tamamı el yapımı olup 3 farklı tip özelliği gösterdiği tespit edilmiştir. Dışa çekik ağızlı meyveliğin ele geçtiği tabaka belli olmasa da Maşat Höyük'teki benzerinin Erken Tunç Çağı'nın eski safhaları olduğu belirtilmiştir. (Emre, 1996, s. 29) Alaca Höyük örneğinde olduğu gibi, çanak ve kaidenin birleşim kısmına kabartma bant uygulanması, Arstantepe'de VIa (ETÇ Ia) döneminin özelliğidir. (Çalışkan-Akgül, 2020, s. 87) Bu durumda Alaca Höyük örneğinin de Erken Tunç Çağı'nın erken bir tabakasına ait olması gerektiği düşünülebilinir. İçe çekik ağızlı meyvelikler daha yaygındır. 2 örnek 7. tabakaya ait olup bir örneğin tabakası belli değildir. Alaca Höyük haricinde Horoztepe Mezarlığı'nda benzer bir meyvelik ele geçmiştir. Basit ağızlı meyvelikler Kalkolitik Çağ'dan itibaren Alaca Höyük'te görülmekle birlikte, erken Tunç Çağı'nda kullanımları devam etmektedir. Benzerleri Pazarlı'da ve Çorum Müzesi'nde (Büget Köyü'nden satın alınma) bulunmaktadır.

Erken Tunç Çağı sonu için karakteristik formlardan olan konik bardaklar Alaca Höyük'te 5 örnek ile temsil edilmektedir. Metal örneklerin taklidi olduğuna düşünülen formlardan biridir. Örneklerden 3 tanesi 5. kata ait İskelet III ile beraber ele geçmişlerdir. Söz konusu gömünün diğer hediyeleri arasında küçük boyutlu gaga ağızlı testicikler, bir adet fincan, hayvan biçimli bir kap, ETÇ-OTÇ geçişi için tipik bir çaydanlık ve 3 adet konik bardak bulunmaktadır.(Koşay & Akok, 196 6, s. Lev. 55) Çaydanlıklar ve konik bardaklar sayesinde İskelet III'ün ETÇ-OTÇ Geçiş Dönemi'ne tarihlendirilmesi mümkündür. Araştırma bölgemiz dahilinde söz konusu formun ele geçtiği merkezler Boğazköy'de Kuzeybatı Yamacı'nın 9. tabakası ve Büyükkale (Orthmann, 1963b, ss. 150; Taf. 61-14/40, 14/41, 14/42) ile Ankara civarında

Ahlatlıbel'dir(Koşay, 1934, s. 27; Orthmann, 1963b, s. Taf. 27-5/73). Daha güneyde Kültepe'nin ETÇ III'e ait 13-11. tabakaları(Öktü, 1973, s. Taf. 59), Batı'da Polatlı Polatlı (Lloyd & Gökçe, 1951, ss. 50, Çiz. 12, 5; Orthmann, 1963b, s. Taf. 38-8/66) ve Küllüobanın ETÇ-OTÇ geçiş tabakası (Efe & Türkteki, 2005, ss. 136, Fig. 7, 4)bu formun ele geçtiği diğer merkezlerdir.

Batı'da ETÇ I'den itibaren karşımıza çıkmaya başlayan hayvan biçimli kaplardan Alaca Höyük'te tek bir örnek ele geçmiştir. Yukarıda konik bardaklar ile değindiğimiz İskelet III'ün hediyelerinden biri de türü belirlenemeyen dört ayaklı ve kuyruklu bir hayvan biçimli kap örneğidir. Söz konusu kap yanında bulunmuş konik bardaklar ve çaydanlıklar sayesinde ETÇ-OTÇ geçişine tarihlendirilir.

Ele aldığımız son form kapaklar olmuş ve çalışmamızda toplam 12 adet kapak örneği incelenmiştir. Bu örneklerin 6 tanesi 5. kata ait iken, 7 tanesinin ait olduğu tabaka bilgisi belirsizdir. 13 örneğin bir tanesi boya bezemeli, bir tanesi kaba seramik grubuna ait olup geriye kalan örneklerin tamamı kırmızı/kahve astarlı seramik grubuna dahildir. Kapakların 3 farklı tip özelliği gösterdikleri saptanmıştır. Kapak kısmı düz veya konik formda ve kulplu olan kapakların bir tabakaya ait olanları 5. katta ele geçmiştir. Bu tip kapaklar bölgemizde saptanmamış olup, bölgemiz dışında ise Troia I, Thermi III'te (Huot, 1982b, s. Pl. 224-1348, 3286) karşımıza çıkmaktadır. Çanak şeklinde ve ip delikli tutamaklı kapaklar bölgede daha yaygındır. Alaca Höyük haricinde Eskiyapar'da (Orthmann, 1963a, s. Abb. 3, 6), Maşathöyük'te karşımıza çıkmaktadır. Ankara civarında Koçumbeli(Tezcan, 1966, s. Lev. XVII, XXXI), Ahlatlıbel (Orthmann, 1963b, s. Taf. 23-5/27) ve Kastamonu'da ise Kınık II. tabakada(Çınaroğlu & Genç, 2005, ss. 278–279, Çiz. 8a) bu tip kapakların varlığı bilinmektedir.

8. SONUÇ

"Alaca Höyük Verilerine Göre Orta Anadolu'nun Kuzeyinde Erken Tunç Çağı Seramiği" başlıklı bu tez çalışması ile Alaca Höyük'ün 8-5. yapı katlarında açığa çıkarılmış seramikler değerlendirilmiştir. Bu çalışma ile 1935, 1936, 1937-1939, 1940-1948, 1963-1967 yıllarına ait Alaca Höyük kazı raporlarında yayınlanmış Erken Tunç Çağı seramikleri, Gürsan-Salzmann'ın bu seramikleri yeniden ele aldığı 1992'de yayınladığı doktora çalışması verileri ile 2007, 2009, 2013 ve 2015 yıllarında Erken Tunç Çağı tabakalarına bulunmuş seramikler bir arada ele alınmıştır Bu veriler ile bölgedeki diğer kazıların yayınlanmış olan Erken Tunç Çağı seramikleri karşılaştırılmış ve benzerlik veya farklılık gibi unsurları ortaya konmuştur.

Alaca Höyük'ün 5-8. yapı katlarında bulunmuş seramik verilerini değerlendirdiğimiz çalışmamız ile 4 hamur grubu, 8 seramik grubu, 14 form ve bunlara bağlı 85 farklı alt tip tespit edilmiştir. Çalışmamız ile Alaca Höyük'ün ilgili yapı katlarına ait eski dönem kazılarında bulunmuş seramikler ile Prof. Dr. Aykut ÇINAROĞLU dönemi kazılarında bulunmuş Erken Tunç Çağı seramikleri bir arada yeniden değerlendirilme şansı bulunmuştur. Bu seramikler çevre yerleşimler ile karşılaştırılarak benzerlik ya da farklılıklar saptanmış ve kültürler arası ilişkilere ışık tutulmaya çalışılmıştır. Aynı zamanda, 5-8. yapı katına ilişkin kronolojik bir değerlendirmeler şansı da yakalanmıştır.

Orta Anadolu'nun kuzey bölgesi erken Tunç Çağı'nda kültür birliğine sahiptir. Bu bölge aynı zamanda Hatti kültürü ile ilişkilendirilir ve daha sonraki süreçte Hitit çekirdek bölgesine de ev sahipliği yapacak bölgedir. Alaca Höyük, zengin ölü hediyeleri ile donatılmış bir grup mezara ev sahipliği yapması nedeniyle Erken Tunç Çağı'nda krali bir merkez olarak değerlendirilir. Yazı olmadığı için bu mezarlara gömülenlerin kimliği hakkında bilgi sahibi olunmasa da, bu mezarlar yerleşimde hüküm süren yerel bir yönetici sınıfın/sülalenin varlığına işaret etmektedir. Güneydeki Kültepe

ve Acemhöyük'ün de yerel yöneticilerin hüküm sürdüğü Erken Tunç Çağı merkezleri oldukları sıklıkla dile getirilir. Erken Tunç Çağı III dönemi Anadolu'su hakkında bilgiler sunan Akkad Dönemi yazılı belgeleri de, yerel krallıklardan bahsetmekte ve söz konusu görüntü ile uyuşmaktadır.

Alaca Höyük'te söz konusu döneme ilişkin seramiğin renk özelliklerine baktığımızda, büyük çoğunluğun tek renkli örneklerden oluştuğunu görmekteyiz. Bunların yanında içi ve dışı farklı renkteki iki renkli seramikler ile boya bezemeye sahip çok renkli seramikler de görülmektedir. Örneklerin çok büyük bir kısmı ele yapımı olmakla beraber, dönemin sonlarında çark yapımı örnekler de ortaya çıkmaya başlamıştır. Alaca Höyük'te Erken Tunç Çağı seramiği hamur, yüzey ve renkler, üretim süreci ve süsleme gibi unsurlar dikkate alınarak 8 seramik grubu oluşturulmuştur. Bunlar, Kırmızı/Kahve astarlı seramikler, siyah astarlı seramikler, parlak perdahlı siyah astarlı seramikler, içi-dışı farklı renkteki seramikler, gri seramikler, boya bezemeli seramikler, tırnak baskılı seramikler ve kaba seramiklerdir. Bu gruplandırma yapılırken daha önceki rapor ve yayınlarda karşımıza çıkan Koşay ve Salzmann'ın seramik gruplandırmaları da dikkate alınmıştır.

Kırmızı kahve astarlı seramiklerin üst katlara doğru yoğunluğunda bir artış saptanmıştır. Bunun tam aksine, siyah astarlıların sayısında ize azalma söz konusudur. İki seramik geleneğinin de kökenleri Kalkolitik tabakalara kadar uzanmaktadır. İçi-dışı farklı renkteki seramikler ise Kalkolitik kökenli bir diğer gruptur. Gri seramikler orta katlarda karşımıza çıkmaya başlar. Üst katlarda ise çark yapımı olarak varlığını sürdürür. Tırnak baskılı örnekler üst katlarda daha yoğunken, boya bezemeliler yalnız üst katlara özgüdür.

Çalışmamızda 14 farklı form ve bunlara farklı 85 farklı alt tipin varlığı saptanmıştır. En yoğun grubu çanak/tabaklar oluşturmaktadır. Çanaklar arasında en yoğun gurubu ise kırmızı/kahve astarlılar oluşturmaktadır. Alt katlarda içi dışı farklı renkteki çanak örnekleri daha yoğunken, üst katlarda kırmızı/kahve astarlıların

yoğunluğu artar. “S” profilli çanaklar bütün yapı katlarında karşımıza çıkmakta olup, üst katlarda profillerin keskinliği artar. Omuz üzerinde tek sıra tırnak bakılı çanaklar ve boya bezemeli çanaklar 5 ve 6. katlarda karşımıza çıkar. Çark yapımı çanaklar dönemin sonunda ortaya çıkmaktadır. Çömlek ve marşapalar bir diğer yoğun kullanım gösteren grubu oluşturur. Çömleklerin formunda çok büyük farklılıklar olmamakla birlikte siyah astarlı çömleklerin alt katlarda, kırmızı/kahve astarlıların ise üst katlarda yoğunluk kazandığı saptanmıştır. Maşrapa tipleri Alaca Höyük ve çevresi için tipiktir. Alaca Höyük ve çevresinde ele geçmiş maşrapa tiplerinin benzerlerine bölge dışında nadir rastlanır. Maşrapaların emzikli olanları ise 8. yapı katı ile yenilik olarak ortaya çıkmaktadır. 6. Yapı katı ile seramik geleneğinde yeni formların ortaya çıkışına tanıklı ederiz. Depas, konik bardak, çark yapımı tabaklar, sepet kulplu çaydanlık gibi formlar dönem sonunda ortaya çıkmaktadır ve Alaca Höyük’ün çevre kültür bölgeleri ile ilişkilerine ışık tutar.

Sonuçlarımızdan bir diğeri, 5-8 yapı katlarında seramik geleneğindeki devamlılıktır. Örneğin kırmızı astarlı, siyah astarlı ve içi-dışı farklı renkteki seramikler 5-8. yapı katlarımım tamamında görülmektedir. Değişim bunların oranlarında olmaktadır. Kökleri Kalkolitik Çağ’a dayanan çift renkli seramik geleneği erken tabakalarda daha yoğunken, üst tabakalarda sayılarından belirgin bir azalış söz konusudur. Koyu yüzlü olarak tanımlanan, siyah astarlı ve perdahlı çanak çömlek özellikle belirli maşrapa ve fincan tipleri ile beraber ETÇ II için daha belirleyici rol oynamaktadır. Siyah astarlıların, metal kapların parlaklığını taklit ettiği düşünülen parlak perdahlı ve yine metal kaplar üzerinde bezemeler ile paralellik gösteren yiv ve oluk bezemelere sahip olanları ise daha üst katlarda, özellikle 5 ve 6. katta karşımıza çıkmaktadır. Kırmızı ve kahvenin çeşitli tonlarında astarlı malzeme grubu ise erken dönemlerde daha az iken üst katlarda sayıları daha fazladır. Üst katlarda kahve tonlarda olanların renkleri daha açık tonlardadır. Gri seramiklerin çark yapımı olanları ve boya bezemeli seramikler üst katların bir yeniliğidir. Üst katlara ait bir diğer yenilik ise 5 ve 6. katlar ile ortaya çıkan depas, gaga ağızlı testi ve konik bardak gibi; aynı zamanda

bölgeler arası ilişkilere de işaret eden formların ortaya çıkışı olmuştur. Bu yeni formlar ile Alaca Höyük yeni bir teknoloji olan çark ile tanışmaktadır.

Bölgenin köklü bir madencilik kültürüne ev sahipliği yapmasının seramik sanatını da etkilediğini görmekteyiz. Özellikle siyah astarlı seramiklerin bir grubunun parlak metal kap yüzeylerini taklit edercesine son derece parlak bir perdah işlemine tabi tutulması bu durumun örneklerindendir. Yine, yiv ve oluk bezemelerin stillerinin metal kaplar ile benzerlik gösterdiği saptanmıştır. Sepet kulplu çaydanlık, konik bardak, depas ve bazı fincan tiplerinin yine metal olanları form olarak taklit ettikleri düşünülür. Kulpların birleşim yerlerindeki metal işçiliğini taklit eden detayların pişmiş toprak örneklerde de karşımıza çıkması bu durumun bir diğer kanıtıdır.

Çalışmamızda ulaşmaya çalıştığımız amaçlardan biri de ele aldığımız çanak-çömlek verileri ışığında Alaca Höyük'ün 8-5. yapı katlarının kronolojik olarak değerlendirilmesi ve çevre yerleşimlerle senkronizasyonunun sağlanması olmuştur. Kırmızı astarlı ve perdahlı seramik geleneği kazının daha ilk yıllarında Alişar I bağlantısının kurulmasına olanak sağlamıştır. Böylece söz konusu katlar için kabaca Alişar ile Erken Tunç Çağı paralelliği sağlanabilmesi mümkün olmuştur.[58] Çanak ve çömlekte açık bir şekilde devamlılık olsa da bazı yeni form ve özellikler ile birlikte ayrımların yapılabilmesi mümkündür. 5. katta açığa çıkarılmış İskelet III ile beraber bulunmuş konik bardak ve çaydanlık formları sayesinde, bu yapı katının ETÇ-OTÇ Geçiş Dönemi'ne kadar devam ettiği söylenebilir. Kulbu, ağız kenarını yerine yaklaşık 3 cm altına bağlanan dikey kulplu maşrapalar sadece Alaca Höyük ve Boğazköy'de ele geçmiştir. Bu form Alaca Höyük 5 ile Geçiş Dönemi'ne ait Boğazköy-Kuzeybatı Terası 9 bağlantısı sunar. 5. Katın ETÇ-OTÇ Geçişi'ne kadar sürdüğünü gösteren bir diğer form banyo astarlı maşrapa örnekleridir. Bunlar Alaca Höyük 5 ile Kaman-Kalehöyük 4. tabakayı birbirine bağlar. Yalnızca 5. katta ele geçen çark yapımı gri seramik grubu

[58] Alişar I başlangıcı Geç Kalkolitik Çağ/ETÇ I olarak belirtilmektedir. Çalışmamız kapsamında değerlendirdiğimiz kırmızı astarlı seramikler ETÇ II ve III boyunca artarak kullanıma devam etmiştir. Koşay rapolarında kırmızı astarlıların prototiplerine Kalkolitik Çağ'ın sonlarında rastlandığını belirtmiştir.

ise Troia IV ile olan eşzamanlı bağlantıların göstergesidir.[59] Yine 5. katta bulunmuş İntermediyet tarzda boya bezemeli sepet kulplu çaydanlık sayesinde Alaca Höyük 5 ile Kültepe 11. tabakanın korelasyonu kurulabilir. Alaca Höyük 5 ile Kültepe 11 bağlantısını destekleyen bir diğer tipik buluntu, İntermediyet tarzda boya bezemeli bir gaga ağızlı testidir. Bu durum 5. katın erken tarihini ETÇ III ortalarına kadar çekmektedir. 5 ve 6. katlarda bulunmuş Çıradere ve İntermediyet tarzda boyalı çanak-çömlek örnekleri Kültepe 11-12 ile bağlantıları kurarken, Alaca Höyük 6. katın başlarını ETÇ III başlarına kadar çekmektedir. Kulbunun bağlantı noktaları ile farklılık oluşturan bir gaga ağızlı testi tipi 5. kat ile Troia IIg bağlantısı sunar. Her ne kadar 2. Kültür Çağı'na ait olduğu belirtilse de muhtemelen Hitit yapılarının derin temellerinin yarattığı tahribat nedeniyle farklı bir tabakada ele geçmiş olan Tip 1 depas örneği ile Alişar'ın 7m tabakası ile bağlantı kurulur ve bu durum 5-6. katların ETÇ III tarihini destekler. Bazı fincan tipleri ile 7. tabaka ile ETÇ II ilişkisinin kurulması mümkün olmaktadır. Örneğin, kulbu ağız kenarından dibe kadar uzanan sığ fincan örnekleri Demircihöyük M-N bağlantısı sunar. Omfaloslu fincanlar ise Ankara Bölgesi ile ETÇ II bağlantısı sunan bir diğer formdur. Gaga ağızlı testilerin 2. tipi Alaca Höyük'te 5-7. katlarda bulunmaktadır. 7. katta ele geçmiş bir kırmızı astarlı gaga ağızlı testi tipi Kültepe 13. kat ilişkinini yansıtırken bu durum 7. katı ETÇ II ile ilişkilendirmemizi destekler. 8. kat ile yenilik olarak ortaya çıkan emzikli maşrapalar ETÇ II için diğer bir karakteristik formunu oluşturur. Özellikle 7-6. katlarda karşımıza çıkan siyah astarlı ve perdahlı bazı maşrapa, emzikli maşrapa ve çömlek tiplerinin genel olarak Ankara Bölgesi'nde Ahlatlıbel ve Etiyokuşu örnekleri ile gösterdiği yakınlık, MÖ III. binyıl ortalarında/ilk yarısında bu bölge ile kronolojik bağlantılar kurulabileceğini göstermektedir. Alaca Höyük'te 5-8 kat malzemesini yeni örneklerle beraber yeniden ele adlığımız çalışmamızda ilgili yapı katlarının ETÇ II öncesine ait olabilecek bir malzeme grubuna rastlanmamıştır. 8. kat Erken Tunç Çağı II'nin erken evrelerine kadar uzanmakta, 5. kat

[59] Alaca Höyük'e yabancı bu seramik grubunun bölgesel bağlantılarını kurmamız konusunda yardımlarını esirgemeyen değerli hocamız Prof. Dr. Turan Efe'ye bir kez daha teşekkürlerimi sunarım.

ise ETÇ-OTÇ geçişi ile son bulmaktadır. Bu durumda 8-5. katları ETÇ II'nin erken evrelerinden başlayarak ETÇ-OTÇ geçişine kadar uzatmak mümkün olmaktadır.

ETÇ I dönemi ve bunun Kalkolitik tabakalar ile olan ayrımı için erken tabakalarda çalışılmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Bu iki dönemin ayrımı için Koşay'ın yayınlarda bahsettiği, Kalkolitik'in üst katlarında ortaya çıkan yenilikler bunun bir işareti olabilir. Ancak bu konuda araştırmalar yetersizdir.

Yukarıda sunduğumuz kronolojiyi kabul ettiğimizde 7. kata ait erken tarihli mezarların ETÇ II'ye, diğerlerinin ETÇ III'e ait olduklarını söylemek mümkün olacaktır. Ancak, mezar alanındaki engebenin ve daha geç dönemlere ilişkin tahribatın[60] etkisini de unutmamak gerekir. Biz, mezarlar arasındaki seviye farkının kronolojik bir anlamdan ziyade engebeye bağlı olduğu görüşüne katılmakla beraber (Özyar, 1999), mezarların Erken Tunç Çağı III'e ait olduğunu ve Akkad çağdaşlığını kabul ediyoruz.

Depaslar ile aynı zaman diliminde ortaya çıkan tankardlar ile sepet kulplu çaydanlık örnekleri; 5 ve 6. katların tarihlendirmelerini filolojik olarak desteklemektedir. Bu zaman diliminde Anadolu'da henüz yazı olmasa da, Akkad yazılı kaynaklarında Anadolu'dan bahsedilmesi sebebi ile Anadolu protohistorik çağlarına giriş yapmıştır. Sepet kulplu çaydanlık örnekleri Alaca Höyük'te 5 v 6. katlarda ele geçmiştir. Bu tipte bir kap Sargon'un kızı Enheduanna'ya ait bir disk üzerinde betimlenmektedir. Sahnede en arkadaki figür sepet kulplu çaydanlık taşımaktadır. Betimlenen kap muhtemelen metal bir örnektir ve Mezopotamya'ya kadar ulaşmıştır. Bu durum Alaca Höyük 6 ve 5. katların Akkad çağdaşlığını desteler niteliktedir. Naramsin'in Anadolu'nun 17 kralı ile yaptığı mücadelelerini anlattığı metinlerde Hatti kralı Pampa'dan bahsetmesi, sıklıkla Hatti merkezi olarak anılan Alaca Höyük'ün Akkad çağdaşlığını destekleyen bir diğer unsurdur.

[60] Bu duruma örnek olarak Kalkolitik Çağ meyveliklerinin Erken Tunç Çağı tabakalarında ele geçmesini gösterebiliriz.

Son olarak, çevre bölgeler ile olan ilişkilere baktığımızda erken dönemlerde daha çok Ankara bölgesi ile ilişkili olan bir seramik geleneği göze çarpmaktadır. Erken Tunç Çağı III ile beraber ilişkilerin genişlediğini görmekteyiz. Bu dönemde Anadolu'da Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nın da hazırlayıcısı olan yeni ticaret yolları ortaya çıkmakta ve bölgeler arası ilişkilerin arttığına tanıklık edilmektedir. Alaca Höyük ve çevresi de ticaret bu rotalarının noktalarından biri olmalıdır. Depas, konik bardak, sepet kulplu çaydanlık, gaga ağızlı testi ve bazı çark yapımı çanak tipleri ilişkileri yansıtması açısından önem taşımaktadır.

KAYNAKLAR DİZİNİ

Akdeniz, E. (2001). Pisidya Türünde bir "Depas Amphikypellon". *Olba, IV*.

Akok, M. (1979). Alacahöyük'te Son Dönem Arkeolojik Çalışmalarla Açıklığa Kavuşturulan Yapı Tekniği ve Mimari Gerçekler. Içinde *VIII. Türk Tarih Kongresi* (ss. 107–113). Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.

Akurgal, E. (1989). Are the Ritual Standards of Alacahöyük Royal Symbols of the Hattian or the Hittite Kings. Içinde K. Emre, B. Hrouda, M. J. Mellink, & N. Özgüç (Ed.), *Tahsin Özgüç'e Armağan. Anatolia and the Ancient Near East. Studies in Honor of Tahsin Özgüç* (ss. 1–2). Ankara: Anadolu Medeniyetleri Araştırma ve Tanıtma Vakfı.

Akyurt, A. (2008). Batı Anadolu'da Gri Seramiğin Kökeni ve Gelişimi. Içinde A. Erkanal, S. Günel, & U. Deniz (Ed.), *Batı Anadolu ve Doğu Akdeniz Geç Tunç Çağı Kültürleri Üzerine Yeni Araştırmalar* (ss. 9–22). Ankara: Hacettepe Üniversitesi Yayınları.

Alkım, U. B., Alkım, H., & Bilgi, Ö. (1988). *İkiztepe I, Birinci ve İkinci Dönem Kazıları (1974-1975)*. Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.

Alkım, U. B., Alkım, H., & Bilgi, Ö. (2003). *İkiztepe II, Üçüncü, Dördüncü, Beşinci, Altıncı, Yedinci Dönem Kazıları (1976-1980)*. Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.

Arık, R. O. (1937a). Alaca Höyük Hafriyatının İlk Neticeleri. *Belleten, I*(1), 210–221.

Arık, R. O. (1937b). *Türk Tarih Kurumu Tarafından Yürütülen Alaca Höyük Hafriyatı 1935 deki Çalışmalara ve Keşiflere Ait İlk Rapor*. Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.

Arık, R. O. (1939). Anadolunun En Garp Eti İstasyonu: Karaoğlan Höyüğü. *Belleten, III*(9), 27–60.

Arslan, M., Bertram-İlgezdi, G., & Bertram, J. K. (2013). Çayyolu Höyük – Ankara'da Bir Geç Kalkolitik/İlk Tunç Çağ Yerleşmesi. *Anadolu/Anatolia*, *39*, 139–164.

Aruz, J. (2003). *Art of the First Cities: The Third Millennium B.C. from the Mediterranean to the Indus*. New Haven: Yale University Press.

Atalay, İ., & Mortan, K. (2003). *Türkiye Bölgesel Coğrafyası*. İstanbul: İnkılap Kitabevi.

Atalay, İ., & Mortan, K. (2008). *Türkiye Bölgesel Coğrafyası*. İnkılap Kitabevi.

Bachhuber, C. (2011). Negotiating Metal and the Metal Form in the Royal Tombs of Alacahöyük in North-Central Anatolia. Içinde T. Wilkinson & S. Sherratt (Ed.), *Interweaving Worlds: Systemic interactions in Eurasia, 7th to 1st millennia BC* (Oxbow Book, ss. 158–174). Oxford.

Balkan, K., & Sümer, O. (1967). 1967 Yılı Hacıbektaş (Suluca Karahöyük) Kazısı Önraporu. *Türk Arkeoloji Dergisi*, *XVI*(2), 15–39.

Baltacıoğlu, H. (1996). Alaca Höyük'te 1994 yılında yapılan Çevre Düzenlemesi ve Temizlik Çalışmaları. *Müze Kurtarma Kazıları Semineri*, *VI*, 91–106.

Baltacıoğlu, H. (1997). Alacahöyük 1995 Yılı Kazıları. *XVIII. Kazı Sonuçları Toplantısı I*.

Baltacıoğlu, H. (2005). Arinna Kentinin Suları, Su Yapıları ve Alaca Höyük. *Archivum Anatolicum*, *8*(1), 1–45.

Baltacıoğlu, H. (2006). Güneş Kursları, Alaca Höyük ve Arinna. Içinde B. Avunç (Ed.), *Hayat Erkanal'a Armağan- Kültürlerin Yansıması* (ss. 129–137). İstanbul: Homer Kitabevi.

Barnett, R. D. (1963). A Review of Acquisitions 1955-62 of Western Asiatic Antiquities. *The British Museum Quarterly*, *27*(3/4).

Barth, H. (1860). *Dr. H. Barth's reise von Trapezunt durch die nördliche hälfte Klein-Asiens nach Scutari im herbst 1858*. Gotha: J. Perthes.

Başgelen, N. (2010). Madam Chantre'ın 1893 -1894 Kapadokya Gezi Notları ve Ernest Chantre'ın Alacahöyük, Boğazköy İle Kültepe'de İlk Kazıları. *Uluslararası Hititoloji Kongresi Bildirileri, VII*(79–108).

Biek, L. (1963). *Archaeology and the Microscope: The Scientific Examination of Archaeological Evidence*. London: Lutterworth Press.

Bilgen, N. A. (1998). *M.Ö. III. Binde Orta Anadolu'daki Madeni Eserler*. Ankara Üniversitesi.

Bittel, K. (1939). Ein Gräberfeld der Yortan-Kultur bei Babaköy. *Archiv für Orientforschung, 13*, 1–31.

Bittel, K. (1942). Kleinasiatische Studien. *İstanbuler Mitteilungen, 5*.

Bittel, K. (1945). *Grundzüge der Vor- und Frühgeschichte Kleinasiens*. Tübingen: Ernst Wasmuth Verlag.

Bittel, K. (1950). Zur Chronologie der anatolischen Frühkulturen. Içinde G. Behrens & J. Werner (Ed.), *Reinecke Festschrift: zum 75* (ss. 13–25). Mainz: E. Schneider.

Bittel, K. (1959). Beitrag zur Kenntnis Anatolischer Metallgefaesse der Zweiten Haelfte des Dritten Jahrtausends v. Chr. *Jahrbuch des Deutschen Archäologischen Instituts, 74*, 1–34.

Blegen, Carl, W., Caskey, J., L., & Rawson, M. (1951). *Troy Vol II: The Third, Fourth, and Fifth Settlements(Texts-Plates)*. London: Princeton University Press.

Blegen, Carl, W., Caskey, J., L., Rawson, M., & Sperling, J. (1950). *Troy Vol.I: General Introduction The First and Second Settlements (Texts-Plates)*. London: Princeton University Press.

Blum, S. (2016). The Final Stages of the Early Bronze Age at Troy: Cultural Development, Chronology, and Interregional Contacts. Içinde *Early Bronze Age Troy: Chronology, Cultural Development and Interregional Contacts* (ss. 89–109). Bonn: Verlag Dr. Rudolf Habelt Gmbh.

Braidwood, R. J., & Braidwood, L. S. (1960). *Excavations in the Plain of Antioch I: The Earlier Assemblages, Phases A-J*. Chicago: The University of Chicago Press.

Burney, C. A. (1956). Northern Anatolia before Classical Times. *Anatolian Studies*, *6*, 179–203. https://doi.org/10.2307/3642409

Çalış-Sazcı, D. (2007). Ein besonderer Gefäßtyp der Depas Amphikypellon. Içinde M. Alparslan, M. Doğan-Alparslan, & H. Peker (Ed.), *Belkıs Dinçol ve Ali Dinçol'a Armağan. Festschrift in Honor of Belkıs Dinçol and Ali Dinçol* (ss. 147–162). İstanbul: Ege Yayınları.

Çalışkan-Akgül, H. (2012). Lookıng To The West: The Late Chalcolıthıc Red-Black Ware Of The Upper Euphrates Regıon. *Origini*, *XXXIV*, 97–109.

Çalışkan-Akgül, H. (2020). Late Chalcolithic Anatolian fruit-stands: significance, function and cultural interactions. Içinde *Pathways through Arslantepe: Essays in Honour of Marcella Frangipane* (ss. 85–97). Roma: Edizioni Sette Città.

Chantre, E. (1898). *Mission en Cappadoce: 1893-1894*. Paris: Ernest Leroux.

Çınaroğlu, A., & Çelik, D. (2010). *Atatürk & Alaca Höyük*. Ankara: Ekici Form Ofset.

Çınaroğlu, A., & Çelik, D. (2011). 2009 Yılı Alaca Höyük Kazıları. *Kazı Sonuçları Toplantısı*, *32*(4), 183–193.

Çınaroğlu, A., & Genç, E. (2005). 2003 Yılı Kastamonu-Kınık Kazısı. *Kazı Sonuçları Toplantısı*, *26*(1), 277–290.

D'Andrea, M., & Vacca, A. (2019). Alike but Different. Drinking Vessels in the Eastern Mediterranean around 2500-2000. Içinde S. Valentini & G. Guarducci (Ed.),

Between Syria and the Highlands. Studies in Honor of Giorgio Buccellati and Marilyn Kelly-Buccellati (ss. 122–138). Rome: CAMNES.

Doğan-Alparslan, M., Alparslan, M., & Pelvanoğlu, T. (2018). Kutsal Bir Hitit Kenti Arinna ve Lokalizasyonuna dair Bazı İpuçları. Içinde Murat Arslan & F. Baz (Ed.), *Arkeoloji, Tarih ve Epigrafi'nin arasında Prof. Dr. A. Vedat Çelgin'in 68. Doğum Günü Onuruna Makaleler* (ss. 261–270). İstanbul: Arkeoloji ve Sanat Yayınları.

Dönmez, Ş. (2016). Kızılırmak Havzası Ve Yakın Çevresinin Öntarih Dönemi Etnik Yapısı. Içinde S. Erkut & Ö. Sirgavaz (Ed.), *Studies in Honour of Ahmet Ünal* (ss. 123–148). İstanbul: Arkeoloji ve Sanat Yayınları.

Düring, S. B. (2016). *Küçük Asya'nın Tarinöncesi: Karmaşık Avcı Toplayıcılardan Erken Kentsel Toplumlara*. İstanbul: Koç Üniversitesi Yayınları.

Efe, T. (1988). *Demircihüyük. Band III,2 Die Keramik 2, Die Frühebronzezeitliche Keramik der Jüngeren Phasen (ab Phase H)*. Mainz am Rhein.

Efe, T. (1994). Early Bronze Age III Pottery from Bahcehisar: The Significance of the Pre-Hittite Sequence in the Eskisehir Plain, Northwestern Anatolia. *American Journal of Archaeology*, *98*(1), 5–34. https://doi.org/10.2307/506219

Efe, T. (2007). The Theories of the "Great Caravan Route" between Cilicia and Troy: The Early Bronze Age III Period in Inland Western Anatolia. *Anatolian Studies, 57*, 47–64. Tarihinde adresinden erişildi http://www.jstor.org/stable/20455392

Efe, T., & Türkteki, M. (2005). The Stratigraphy and Pottery of the Period Transitional Into the Middle Bronze Age at Küllüoba (Seyitgazi, Eskişehir). *Anatolia Antiqua, XIII*, 119–144.

Efe, T., & Türkteki, M. (2011). Erken Tunç Çağı'nda Bölgeler Arası İlişkiler veTicaret. Içinde V. Şahoğlu & P. Sotirakopoulou (Ed.), *Karşıdan Karşıya, M.Ö. 3. Bin'de Kiklad Adaları ve Batı Anadolu* (ss. 232–233). İstanbul.

Emre, K. (1979). Maşathöyük'te Eski Tunç Çağı. *Belleten*, *XLIII*(169), 1–40.

Emre, K. (1996). Early Bronze Age at Maşat Höyük. Seasons 1980-1984. Içinde P. T. Mikasa (Ed.), *Essays on Ancient Anatolia and Syria in the Second and Third Millennium B.C.* (ss. 1–68). Wiesbaden: Harrassowitz Verlag.

Erden, A., & Temür, B. (2019). Ziyafet Ritüelinin Toplumsal Konum Kazanımındaki Etkisi Üzerine Bir Değerlendirme. Içinde *Tematik Arkeoloji Serisi 5* (ss. 177–190). İstanbul: Ege Yayınları.

Ezer, S. (2014a). Kültepe-Kanesh in the Early Bronze Age. Içinde L. A. Atıcı, F. Kulakoğlu, G. Barjamovic, & A. S. Fairbairn (Ed.), *Current Research at Kultepe - Kanesh: An Interdisciplinary and Integrative Approach to Trade Networks, Internationalism, and Identity* (ss. 5–23). Atlanta: Lockwood Press.

Ezer, S. (2014b). Kültepe Eski Tunç Çağı Tabakalarında Bulunmuş Olan Depas Türü Kaplar. *Arkeoloji Dergisi, XIX*(10), 137–157. Tarihinde adresinden erişildi https://www.dropbox.com/s/dqznzm61z2ticbx/Kültepe Eski Tunç Çağı Tabakalarında Bulunmuş Olan Depas Türü Kaplar.pdf?dl=0

French, D. (1967). Prehistoric Sites in Northwestern Anatolia I. The İznik Area. *Anatolian Studeis, XVII*, 49–100.

French, D. (1969). *Anatolia and the Aegean in the Third Millennium B.C.* University of Cambridge.

Garstang, J. (1953). *Prehistoric Mersin, Yümük Tepe in Southern Turkey*. Oxford: Clarendon Press.

Genz, H. (2003). The Early Iron Age in Central Anatolia. Içinde B. Fischer, H. Genz, E. Jean, & K. Köroglu (Ed.), *Identifying Changes: The Transition from Bronze to Iron Ages in Anatolia and its Neighbouring Regions* (ss. 179–191). İstanbul: Türk Eskiçağ Bilimleri Enstitüsü. Tarihinde adresinden erişildi https://www.dropbox.com/s/bmcjwb4rr11sanb/The Early Iron Age in Central Anatolia .pdf?dl=0

Genz, H. (2005). Thoughts on the Origin of the Iron Age Pottery Traditions in Central Anatolia. Içinde A. Cilingiroglu & D. Darbyshire (Ed.), *Anatolian Iron Ages 5* (ss.

75–84). British Institute at Ankara. Tarihinde adresinden erişildi https://www.dropbox.com/s/pngl8kmgvnyvl0j/Thoughts on the Origin of the Iron Age Pottery Traditions in Central Anatolia .pdf?dl=0

Goldmann, H. (1956). *Excavations at Gözlü Kule, Tarsus, From the Neolithic through the Bronze Age, Vol: II (Text-Plates)*. New Jersey: Princeton University Press.

Gözenç, S., & Özdemir, Y. (2010). *Türkiye Coğrafyası: Coğrafi Bölgeler ve Turizm*. İstanbul: Ceren Matbaacılık.

Güngördü, E. (2006). *Türkiye'nin Coğrafyası*. Ankara: Gazi Kitabevi.

Gunter, A. C. (1991). *The Gordion Excavations, Final Reports. Vol. III: the Bronze Age*. Philadelphia: University of Pennsylvania.

Gürsan-Salzmann, A. (1992). *Alaca Höyük: A reassessment of the excavation and sequence of the Early Bronze Age settlement*. University of Pennsylvania.

Hachmann, R. (1957). Prähistorische Funde von Çıradere. Içinde *Boğazköy III: Funde aus den Grabungen 1952-1955* (ss. 62–67). Berlin: Gebr Mann Verlag.

Hamilton, W. J. (1842). *Researches in Asia Minor, Pontus and Armenia: With Some Account of Their Antiquities and Geology*. London.

Hančar, F. (1943). Kafkas İlk Tarih Araştırmaları ışığında Anadolunun Yeni Eneolitik Buluntuları. Içinde *II. Türk Tarih Kongresi* (ss. 51–64). Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.

Hrozný, B. (1915). Die Lösung des Hethitischen Problems. *Mitteilungen der Deutschen Orient-Gesellschaft, 56*, 17–50.

Huot, J. L. (1982a). *Les céramiques monochromes lissées en Anatolie à l'époque du bronze ancien Vol. I*. Paris: Librairie Orientaliste Paul Geuthner.

Huot, J. L. (1982b). *Les céramiques monochromes lissées en Anatolie à l'époque du bronze ancien Vol. II*. Paris: Librairie Orientaliste Paul Geuthner.

İpek, Ö. (2001). *Orta Karadeniz Bölgesi'nde Eski Tunç Çağı Seramik Sanatı*. Ankara Üniversitesi.

Işıklı, M. (2011). *Doğu Anadolu Erken Transkafkasya Kültürü: Çok Bileşenli Gelişkin Bir Kültürün Analizi*. İstanbul: Arkeoloji ve Sanat Yayınları.

Joukowsky, M. S. (1986a). *Prehistoric Aphrodisias. An Account of the Excavations and Artifact Studies Vol. I: Excavation and Studies*. Providence: Brown University.

Joukowsky, M. S. (1986b). *Prehistoric Aphrodisias. An Account of the Excavations and Artifact Studies Vol. II: Bibliography, Catalogue, Appendix, Index*. Providence: Brown University.

Kamış, Y. (2017). Erken Tunç Çağı'nda Acemhöyük ve Konya Ovası. Içinde S. Özkan, H. Hüryılmaz, & A. Türker (Ed.), *Samsat'tan Acemhöyük'e Eski Uygarlıkların İzinde Aliye Öztan'a Armağan* (ss. 165–176). İzmir: Ege Üniversitesi Rektörlüğü.

Kamış, Y. (2018). Acemhöyük Buluntuları Işığında Erken Tunç Çağı'nda Orta Anadolu'nun Güneyinde Çark Yapımı Seramiğin Ortaya Çıkışı. *Adalya, 21*, 63–83.

Kansu, Ş. A. (1940). *Türk Tarih Kurumu Tarafından Yapılan Etiyokuşu Hafriyatı Raporu (1937)*. Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.

Kısa, A. (2014). *Resuloğlu Mezarlığı Eski Tunç Çağı Seramiği*. Ankara Üniversitesi.

Koehl, R. B. (2018). Animal Shaped Vases from the Neolithic to the Bronze Age, from Mesopotamia to the Aegean. Içinde *Animal-Shaped Vessels from the Ancient World: Feasting with Gods, Heroes, and Kings* (ss. 45–55). New Haven: Yale University Press.

Kökten, İ. K., Özgüç, N., & Özgüç, T. (1945). 1940 ve 1941 Yılında Türk Tarih Kurumu Adına Yapılan Samsun Bölgesi Kazıları Hakkında İlk Kısa Rapor.

Belleten, IX(35), 361–400.

Kontani, R. (1997). *M.Ö. 3. Binin ikinci yarısı ile 2. binin İlk çeyreğinde Seramik Bakımından Orta Anadolu ve Kuzey Suriye ilişkileri*. Ankara Üniversitesi.

Koşay, H. Z. (1934). Türkiye Cumhuriyeti Maarif Vekaletince Yaptırılan Ahlatlıbel Hafriyatı. *Türk Tarih, Arkeologya ve Etnografya Dergisi, 2,* 3–100.

Koşay, H. Z. (1937). Türk Tarih Kurumu Tarafından Alaca Höyük'te 1936 Yazında Yaptırılan Hafriyatta Elde Edilen Neticeler. *Belleten, I*(2), 525–542.

Koşay, H. Z. (1938). *Türk Tarih Kurumu Tarafından Yürütülen Alaca Höyük Hafriyatı 1936 daki Çalışmalara ve Keşiflere Ait İlk Rapor*. Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.

Koşay, H. Z. (1939). TTK Tarafından Yapılan Pazarlı Hafriyatı. *Belleten, III*(9), 5–25.

Koşay, H. Z. (1947). A Contribution to Central-Anatolian Prehistoric Ceramics. *Artibus Asiae, 10*(1), 34–42.

Koşay, H. Z. (1948). Alaca Höyük Hafriyatının Son Safhası. Içinde *III. Türk Tarih Kongresi* (ss. 169–177). Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.

Koşay, H. Z. (1951). *Türk Tarih Kurumu Tarafından Yürütülen Alaca Höyük Kazısı 1937-39 daki Çalışmalara ve Keşiflere Ait İlk Rapor*. Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.

Koşay, H. Z. (1965). Alaca Höyük 1963 Kazısı Ön Raporu. *Türk Arkeoloji Dergisi, XIII*(1), 63–95.

Koşay, H. Z. (1969). Alaca Höyük: Campaign of 1968. *Archaeology, 22*(4), 322. Tarihinde adresinden erişildi http://www.jstor.org/stable/41668038

Koşay, H. Z., & Akok, M. (1947). The Pottery of Alaca Höyük. *American Journal of*

Archaeology, *51*(2), 152–157. Tarihinde adresinden erişildi http://www.jstor.org/stable/500751?Search=yes&resultItemClick=true&searchText=alaca&searchUri=%2Faction%2FdoBasicSearch%3FQuery%3Dalaca%26amp%3Bprq%3D%2528alaca%2529%2BAND%2Biid%253A%252810.2307%252Fi23612369%2529%26amp%3Bgroup%3Dnone%26amp%3Bso%3Drel%26a

Koşay, H. Z., & Akok, M. (1950). Amasya Mahmatlar Köyü Definesi. *Belleten*, *XIV*(55), 481–485.

Koşay, H. Z., & Akok, M. (1957). *Türk Tarih Kurumu Tarafından Yapılan Büyük Güllücek Kazısı. 1947 Ve 1949 Daki Çalışmalar Hakkında İlk Rapor*. Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.

Koşay, H. Z., & Akok, M. (1966). *Türk Tarih Kurumu Tarafından Yürütülen Alaca Höyük Hafriyatı 1940-1948 deki Çalışmalara ve Keşiflere Ait İlk Rapor*. Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.

Koşay, H. Z., & Akok, M. (1973). *Türk Tarih Kurumu Tarafından Yürütülen Alaca Höyük Hafriyatı 1963-1967 Çalışmaları ve Keşiflere Ait İlk Rapor*. Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.

Koşay, H. Z., Ünal, A., & Çizgen, A. (1967). Alaca Höyük 1964 Kazısı Raporu. *Türk Arkeoloji Dergisi*, *XIV*(1–2), 161–216.

Kuru, A. (2016). *Seyitömer Höyük Erken Tunç Çağ Iıı Seramiği'nin Batı Anadolu Erken Tunç Çağı'na Katkıları*. Aydın Adnen Menderes Üniversitesi.

Lamb, W. (1938). Excavations at Kusura near Afyon Karahisar: II. *Archaeologia*, *87*, 217–273.

Lloyd, S. (1956). *Early Anatolia*. Harmondsworth: Penguin Books.

Lloyd, S., & Gökçe, N. (1951). Excavations at Polatli: A New Investigation of Second and Third Millennium Stratigraphy in Anatolia. *Anatolian Studies*, *1*, 21–75.

Lloyd, S., & Mellaart, J. (1962). *Beycesultan, I: The Chalcolithic and Early Bronze Age Levels*. London.

Macridy, T. (1908). *La porte des sphinx a Euyuk: Fouilles du Musee Imperial Ottoman*. Berlin: Peiser Wolf.

Massa, M. (2014). M . Ö . III . Binyılın Sonunda Batı ve İç Anadolu ' da Yıkımlar, Terk Etmeler, Sosyal Yapıda Yeniden Örgütlenme ve İklimsel Değişim. *Arkeoloji'de Bölgesel Çalışmalar Sempozyum Bildirileri*, *4*, 89–123.

Massa, M., & Şahoğlu, V. (2015). The 4.2 ka BP climatic event in west and central Anatolia: combining palaeoclimatic proxies and archaeological data. Içinde H. Meller, H. W. Arz, R. Jung, & R. Risch (Ed.), *2200 BC: A climatic breakdown as a cause for the collapse of the old world?* (ss. 61–78). Halle: Landesmuseum für Vorgeschichte.

Matson, F. R. (1945). Technological Development of Pottery in Northern Syria during the Chalcolithic Age. *The Journal of American Ceramic Society*, *28*(1), 20–25.

Mellaart, J. (1958). The End of the Early Bronze Age in Anatolia and the Aegean. *American Journal of Archaeology*, *62*(1), 9–33. https://doi.org/10.2307/504897

Mellaart, J. (1963). Early Cultures of the South Anatolian Plateau, II: The Late Chalcolithic and Early Bronze Ages in the Konya Plain. *Anatolian Studies*, *13*, 199–236. Tarihinde adresinden erişildi https://www.cambridge.org/core/product/identifier/S0066154600002453/type/journal_article

Mellink, M. J. (1962). Archaeology in Asia Minor. *American Journal of Archaeology*, *66*(1), 71–85.

Mellink, M. J. (1963). An Akkadian IIlustration of a Campaign in Cilicia. *Anatolia*, *7*, 101–115.

Mellink, M. J. (1965). Excavations at Karataş-Semayük in Lycia, 1964. *American Journal of Archaeology*, *69*, 241–251.

Mellink, M. J. (1967). Anatolian Chronology. Içinde R. W. Ehrich (Ed.), *Chronologies in Old World Archaeology Vols. 1&2* (ss. 101–131). London: The University of Chicago Press.

Mellink, M. J. (1972). Archaeology in Asia Minor. *American Journal of Archaeology, 76*(2), 165–188.

Mellink, M. J. (1992). Anatolian Chronology. Içinde R.W. Ehrich (Ed.), *Chronologies in Old World Archaeology* (ss. 207–220). Chicago: University of Chicago Press.

Meriç, R. (1993). 1991 Yılı Alaşehir Kazısı. *Kazı Sonuçları Toplantısı*, *14*(2), 356–365.

Morris, S. P. (2009). Prehistoric Torone: A Bronze Age Emporion in the Northern Aegean. Preliminary Report on the Lekythos Excavations 1986 and 1988–1990. *Mediterranean Archaeology*, *22/23*, 1–67.

Mühlenbruch, O. (2001). Heinrich Schliemann und die Benennung des „depas amphikypellon. *Mitteilungen des Heinrich-Schliemann-Museums Ankershagen, 7*, 113–134.

Nakai, I., Abe, Y., Tantrakarn, K., Omura, S., & Erkut, S. (2008). Preliminary Report on the Analysis of an Early Bronze Age Iron Dagger Excavated from Alacahöyük. *Anatolian Archeological Studies, XVII*, 321–323.

Neve, P. (1982). *Büyükkale die Bauwerke: Grabungen 1954-1966*. Berlin: Gebr. Mann Verlag.

Oğuzhanoğlu, U., & Pazarcı, S. (2020). Karia Bölgesi'nde Yeni Bir Erken Tunç Çağı Merkezi: Çapalıbağ. *Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, *37*(1), 195–219.

Ökse, T. A. (1993). *Önasya Arkeolojisi Seramik Terimleri*. İstanbul: Arkeoloji ve Sanat Yayınları.

Ökse, T. A. (2012). *Önasya Arkeolojisinde Çanak Çömlek: Teknik Özellikler, Biçimler*.

İstanbul: Arkeoloji ve Sanat Yayınları.

Öktü, A. (1973). *Die Intermediate-Keramik in Kleinasien*. München: W.u.J.M. Salzer.

Omura, S. (1991a). 1989 Yılı Kırşehir, Yozgat, Nevşehir, Aksaray İlleri Sınırları içinde Yürütülen Yüzey Araştırmaları. *Araştırma Sonuçları Toplantısı*, *8*, 69–89.

Omura, S. (1991b). *Anadolu'da III. Alişar Seramiği*. Ankara Üniversitesi.

Omura, S. (1991c). Painted Pottery Collected from the Basin of the Delice River in Central Anatolia. Içinde M. Mori, H. Ogawa, & M. Yoshikawa (Ed.), *Near Eastern Studies: Dedicated to H.i.h. Prince Takahito Mikasa on the Occasion of His Seventy-fifth Birthday* (ss. 279–292). Wiesbaden: Otto Harrassowitz.

Omura, S. (1999). The Eleventh Excavation in Kaman-Kalehöyük (1996). Içinde P. T. Mikasa (Ed.), *Essays on Ancient Anatolia* (ss. 51–91). Wiesbaden: Harrassowitz Verlag.

Omura, S. (2000). 1998 Yılı Kaman-Kalehöyük Kazıları. *Kazı Sonuçları Toplantısı*, *21*(1), 217–228.

Orthmann, W. (1962). Beobachtungen an dem Höyük in Eskiyapar. *İstanbuler Mitteilungen*, *12*, 1–10.

Orthmann, W. (1963a). Beobachtungen an dem Hüyük in Eskiyapar. *Istanbuler Mitteilungen*, *12*, 1–10.

Orthmann, W. (1963b). *Die Keramik der Frühen Bronzezeit aus Interanatolien*. Berlin: Istanbuler Forschungen.

Orthmann, W. (1963c). *Frühe Keramik von Boğazköy aus den Ausgrabungen am Nordwesthang von Büyükkale*. Berlin: Gebr. Mann Verlag.

Orthmann, W. (1966). Untersuchungen auf dem Asarcık Höyük bei Ilıca. *Istanbuler*

Mitteilungen, *16*, 27–88.

Orthmann, W. (1967). Zu den Standarten aus Alaca Höyük. *Istanbuler Mitteilungen*, *17*, 34–54.

Orthmann, W. (1984). Keramik aus den ältesten Schichten von Büyükkale. Içinde *Boğazköy VI : Funde aus den Grabungen bis 1979* (ss. 9–62). Berlin: Gebr. Mann Verlag.

Osten, H. H. von der. (1933). *Discoveries in Anatolia 1930–1931*. Chicago: University of Chicago Press.

Osten, H. H. von der. (1937a). *The Alishar Hüyük Seasons of 1930-1932, Part 1*. Chicago: Oriental Institute Publications.

Osten, H. H. von der. (1937b). *The Alishar Hüyük Seasons of 1930-1932, Part 2*. Chicago: Oriental Institute Publications.

Özdoğan, M. (1993). Vinça and Anatolia: A new look at a very old problem (or redefjning Vinça Culture from the Perspective of Near Eastern tradition). *Anatolica, XIX*, 173–188.

Özdoğan, M. (1994). Marmara Bölgesi-Balkanlar-Orta Anadolu Arasındaki Kronoloji Sorununa Yeni bir Yaklaşım. *XI. Türk Tarih Kongresi*, *69–79*.

Özgüç, N. (1957). Kültepe Kazılarında Bulunan Mermer İdol ve Heykelcikler. *Belleten*, *81*, 61–70. Tarihinde adresinden erişildi http://www.kaynakca.info/eser/169130/kultepe-kazilarinda-bulunan-mermer-idol-ve-heykelcikler

Özgüç, T. (1945). Öntarihte Anadolu Kronolojisi. *Belleten*, *IX*(35), 341–360.

Özgüç, T. (1947). Typical Pottery of the Middle Anatolian "Copper" and "Bronze" Ages (New Finds from Kültepe near Kayseri. *Artibus Asiae*, *10*(4), 312–323. https://doi.org/10.2307/3248413

Özgüç, T. (1948a). *Anadolu'da Ölü Gömme Adetleri*. Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.

Özgüç, T. (1948b). Samsun Hafriyatının 1941-1942 Yılı Neticeleri. Içinde *III. Türk Tarih Kongresi* (ss. 393–419). Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.

Özgüç, T. (1958). Kültepe ve Horoztepe Kazıları. *Türk Arkeoloji Dergisi*, *VIII*(1), 26–27.

Özgüç, T. (1963). Yeni Araştırmalar Işığında Eski Anadolu Arkeolojisi. *Anatolia*, *7*, 23–42.

Özgüç, T. (1978). *Maşat Höyük Kazıları ve Çevresindeki Araştırmalar*. Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.

Özgüç, T. (1980). Çorum Çevresinde Bulunan Eski Tunç Çağı Eserleri. *Belleten*, *XLIV*(175), 467–474.

Özgüç, T. (1982). *Maşat Höyük II: Boğazköy'ün Kuzeydoğusunda bir Hitit Merkezi*. Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.

Özgüç, T. (1986). New Observations on the Relationship of Kültepe with Southeast Anatolia and North Syria during the Third Millennium B.C. Içinde J. V. Canby, E. Porara, B. S. Ridgway, & T. Stech (Ed.), *Ancient Anatolia Aspects of Change and Cultural Development Essays in Honor of Machteld J. Mellink* (ss. 31–47). Madison: University of Wisconsin Press.

Özgüç, T. (1999). *Kültepe-Kanis/Nesa Sarayları ve Mabetleri*. Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.

Özgüç, T. (2002a). Alaca Höyük: İmnparatorluğun Çekirdek Merkezinde Bir Kült Merkezi. Içinde W. Jacob (Ed.), *Hititler ve Hitit İmparatorluğu: 1000 Tanrılı Halk* (ss. 468–469). Bonn: Kunst-und Ausstellungshalle der Bundesrepublik Deutschland.

Özgüç, T. (2002b). Eski Tunç Çağı: Hitit Kültürünün Kaynağı Olarak Hatti Kültürü. Içinde W. Jacob (Ed.), *Hititler ve Hitit İmparatorluğu 1000 Tanrılı Halk* (ss. 400–401). Bonn: Kunst-und Ausstellungshalle der Bundesrepublik Deutschland.

Özgüç, T. (2002c). Hititler'in Türkiye Kültür Mirası İçindeki Yeri. Içinde W. Jacob (Ed.), *Hititler ve Hitit İmparatorluğu: 1000 Tanrılı Halk* (ss. 386–387). Bonn: Kunst-und Ausstellungshalle der Bundesrepublik Deutschland.

Özgüç, T., & Akok, M. (1957). Horoztepe Eserleri. *Belleten, 82,* 201–219.

Özgüç, T., & Akok, M. (1958). *Horoztepe, Eski Tunç Devri Mezarlığı ve İskan Yeri*. Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.

Özgüç, T., & Özgüç, N. (1953). *Kültepe Kazısı Raporu 1949*. Ankara: Türk tarih kurumu basimevi.

Özgüç, T., & Temizer, R. (1993). The Eskiyapar Treasure. Içinde M. J. Mellink, E. Porada, & T. Özgüç (Ed.), *Nimet Özgüç'e Armağan Aspects of Art and Iconoğraphy: Anatolia and Its Neighbors -Studies in Honor of Nimet Özgüç* (ss. 613–628). Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.

Özsait, M. (1997). 1995 Yılı Harmanören Mezarlık Kazısı. *Kazı Sonuçları Toplantısı, 18*(1), 457–474.

Öztan, A. (1989). A Group of Early Bronze Age Pottery from the Konya and Niğde Region. Içinde *Tahsin Özgüç'e Armağan. Anatolia and the Ancient Near East. Studies in Honor of Tahsin Özgüç* (ss. 407–418). Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.

Öztan, A. (2012). Acemhöyük (1962-1988, 1989-). Içinde O. Bingöl, A. Öztan, & H. Taşkıran (Ed.), *Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi 75. Yıl Armağanı, DTCF, Arkeoloji Bölümü, Tarihçesi ve Kazıları (1936-2011), Anadolu/ Anatolia, Ek. III.2.* (ss. 59–66). Ankara: Ankara Üniversitesi Basımevi.

Özyar, A. (1999). Reconsidering the'Royal'Tombs of Alacahöyük: Problems of Stratigraphy According to the Topographical Location of the Tombs. *Tüba-Ar, II,*

79–85.

Perrot, G., Guillaume, E., & Delbet, J. (1872). *Exploration Archéologique de la Galatie et de la Bithynie*. Paris.

Ramsay, W. M. (1890). *The Historical Geography of Asia Minor*. London: John Murray.

Resul, İ., & Durmuş, S. (2010). Çankırı Salur: Orta Anadolu'nun Kuzeyinde bir Eski Tunç Çağı Mezarlığı. *Anadolu / Anatolia*, *36*, 13–43.

Rutter, J. B. (1983). Fine Gray Burnished Pottery of the EH III Period: The Ancestry of Gray Minyan. *Hesperia*, *52*(4), 327–357.

Sağır, E., Bertram-İlgezdi, G., Talaakar, A., Durmuş, S., Bertram, J. K., & Şirin, A. (2015). Çayyolu Höyük 2011-2013 Kazıları. *Kazı Sonuçları Toplantısı*, *36*(3), 99–112.

Sagona, A., & Zimansky, P. (2015). *Arkeolojik Veriler Işığında Türkiye'nin En Eski Kültürleri: 1.000.000-550*. İstanbul: Arkeoloji ve Sanat Yayınları.

Şahin, F. (2013). *Küllüoba Höyüğü Orta Tunç Çağı'na Geçiş Dönemi (Übergangsperiode) : Mimari ve Çanak Çömlek*. İstanbul Üniversitesi.

Şahin, F. (2014). Küllüoba Orta Tunç Çağı'na Geçiş Dönemi: Mimarisi Ve Çanak Çömleği. *Arkeometri Sonuçları Toplantısı*, *30*, 39–54. Tarihinde adresinden erişildi https://www.academia.edu/12507397/Küllüoba_Orta_Tunç_Çağına_Geçiş_Dönemi_Mimarisi_ve_Çanak_Çömleği

Şahoğlu, V. (2002). *Liman Tepe Erken Tunç Çağı Seramiğinin Ege Arkeolojisindeki Yeri ve Önemi*. Ankara Üniversitesi.

Şahoğlu, V. (2005a). Interregional Contacts Around the Aegean During The Early Bronze Age: New Evidence from the Izmir Region. *Anadolu/Anatolia*, *27*, 97–120.

Şahoğlu, V. (2005b). The Anatolian Trade Network and the Izmir Region during the Early Bronze Age. *Oxford Journal of Archaeology, 24*(4), 339–361.

Şahoğlu, V. (2014). Depas and Tankard Vessels. Içinde M. Lebeau (Ed.), *ARCANE Interregional vol. 1: Ceramics* (ss. 289–311). Turnhout: Brepols Publishers.

Sandalcı, S. (2003). *İkiztepe İlk Tunç Çağı III Çanak Çömleği*. İstanbul Üniversitesi.

Sandalcı, S., & Bilgen, Z. (2015). Uniqe Mould Technique for Ceramic Production in Early Bronze Age Level of Seyitomer Mound. Içinde İ. Işık & U. Kut (Ed.), *3. International Symposium on Traditional Kütahyaware and 1. Eurasia Ceramics Congress* (ss. 121–132). Kütahya: Dumlupınar Üniversitesi.

Sarı, D. (2012). İlk ve Orta Tunç Çağı'nda Batı Anadolu'nun Kültürel ve Siyasal Gelişimi. *M.A.S.R.O.P, 7*, 112–249.

Schachner, A., & Schachner, Ş. (1995). Ürgüp ve Nevşehir Müzelerindeki Depas Amphikypellon ve Tankart Tipi Kaplar ve Düşündürdükleri. Içinde A. Erkanal, H. Erkanal, H. Hüryılmaz, T. A. Ökse, N. Çınardalı, S. Günel, … D. Yalçıklı (Ed.), *Eski Yakın Doğu Kültürleri Üzerine İncelemeler, İ. Metin Akyurt – Bahattin Devam Anı Kitabı* (ss. 307–315). İstanbul: Arkeoloji ve Sanat Yayınları.

Schaeffer, C. F. A. (1948). *Stratigraphie comparée et chronologie de l'Asie occidentale (IIIe et IIe millénaires)*. London: Oxford University Press.

Schliemann, H. (1881). *Ilios: the city and country of the Trojans; the results of researches and discoveries on the site of Troy and throughout the Troad in the years 1871, 72, 73, 78, 79*. New York: Harper & Brothers.

Schmidt, E. F. (1932). *The Alishar Hüyük Season of 1928 and 1929, Part 1*. Chicago: Oriental Institute Publications.

Schoop, U. (2005). *Das anatolische Chalkolithikum: Eine chronologische Untersuchung zur vorbronzezeitlichen Kultursequenz im nördlichen Zentralanatolien und den angrenzenden Gebieten*. Remshalden: Verlag Bernhard Albert Greiner.

Schoop, U. (2011). Çamlıbel Tarlası ve Kuzey-Orta Anadolu'da Geç Kalkolitik Dönem. Içinde *1. Çorum Kazı ve Araştırmalar Sempozyumu* (ss. 137–160).

Seeher, J. (2000). Hattuşa/Boğazköy'ün Yerleşim Tarihine Yeni Katkılar: Büyükkaya Kazılarına Toplu bir Bakış. *Tüba-Ar*, *3*, 15–34.

Seeher, Jürgen. (1987). *Demircihüyük: die Ergebnisse der Ausgrabungen 1975-1978; III; 1; Die Keramik 1*. Mainz am Rheins.

Seeher, Jürgen. (2002). Unutulmuş Bir Kültür Yeniden Canlanıyor: 1950'ye Kadar Hitit Araştırmaları. Içinde W. Jacob (Ed.), *Hititler ve Hitit İmparatorluğu 1000 Tanrılı Halk* (ss. 390–393). Bonn: Kunst-und Ausstellungshalle der Bundesrepublik Deutschland.

Şenyurt, Y. S., Akçay, A., & Kamış, Y. (2015). Ovaören 2013 Yılı Kazıları. *Kazı Sonuçları Toplantısı*, *36*(2), 101–120.

Shepard, A. O. (1965). *Ceramics for the Archaeologist*. Washington: Carnegie Institute of Washington.

Silistreli, U. (1983). Göller ve Oymaağaç Eski Tunç Çağı Küp Mezarları. *Tübitak Bilim ve Teknik*, *184*, 34–36.

Sipahi, T. (2012a). 2011 Yılı Eskiyapar Kazısı. Içinde *2. Çorum Kazı ve Araştırmalar Sempozyumu* (ss. 45–61). Çorum.

Sipahi, T. (2012b). Eskiyapar (1945, 1968-1982, 1989-1992, 2010 –). Içinde O. Bingöl, A. Öztan, & H. Taşkıran (Ed.), *Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi 75. Yıl Armağanı, DTCF, Arkeoloji Bölümü, Tarihçesi ve Kazıları (1936-2011), Anadolu/ Anatolia, Ek. III.2.* (ss. 115–120). Ankara: Ankara Üniversitesi Basımevi.

Sipahi, T. (2013). Hitit Çağında Eskiyapar. Içinde *3. Çorum Kazı ve Araştırmalar Sempozyumu* (ss. 61–73). Çorum.

Spanos, P. Z. (1972). Untersuchung über den bei Homer "Depas Amphikypellon"

Gannten Gefässtypus. *İstanbuler Mitteilungen, Beiheft 6*, 7–119.

Spanos, P. Z. (1977). Zur absoluten Chronologie der zweiten Siedlung in Troja. *Zeitschrift für Assyriologie und vorderasiatische Archäologie*, *67*(1), 85–107.

Steadman, S. R. (2011). The Early Bronze Age on the Plateau. Içinde G. McMahon & S. Steadman (Ed.), *The Oxford Handbook of Ancient Anatolia: (10,000-323 BCE)* (ss. 229–259). Oxford: Oxford University Press.

Steadman, S. R., McMahon, G., Ross, J. C., Cassis, M., Geyer, J. D., Arbuckle, B. S., & Baeyer, V. M. (2013). The 2009 and 2012 seasons of excavation at Çadir Höyük on the Anatolian North Central Plateau. *Anatolica*, *XXXIX*, 113–167.

Strobel, K., & Gerber, C. (2001). Tavium/Büyüknefes 1997-1999 Çalışma Dönemi Raporu. *Araştırma Sonuçları Toplantısı*, *18*(2), 8–10.

Süel, M. (1989). Balıbağı 1988 Kurtarma Kazısı. *Türk Arkeoloji Dergisi*, *XXVIII*, 145–163.

Süel, M. (1991). Balıbağı 1989 Kurtarma Kazısı. *Müze Çalışmaları ve Kurtarma Kazıları Sempozyumu, I*, 205–214.

Süel, M. (1992). Balıbağı 1990 Kurtarma Kazısı. *Müze Çalışmaları ve Kurtarma Kazıları Sempozyumu, II*, 129–145.

Sukenik, Y. (1947). On the Technique of Khirbet Kerak Ware. *Bulletin of the American Schools of Oriental Research*, *106*, 9–17.

Temizer, R. (1954). Kayapınar Höyüğü Buluntuları. *Belleten*, *XVIII*(71), 317–330.

Texier, C. (1839). *Description de l'Asie Mineure: faite par ordre du gouvernement français en 1833 - 1837 ; beaux-arts, monuments historiques, plans et topographie des cités antiques*. Paris.

Tezcan, B. (1958). Aksaray Çevresinde Derlenen Eserler. *Belleten, XXII*(88), 517–527.

Tezcan, B. (1960). Yeni Horoztepe Buluntuları. *Anadolu/Anatolia, 5*, 13–46.

Tezcan, B. (1966). *1964 Koçumbeli Kazısı*. Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.

Tolstikov, V., & Treister, M. Y. (1996). *The Gold of Troy: Searching for Homer's Fabled City*. (D. F. Easton, Ed.). New York: H.N. Abrams.

Tuna, N., Buluç, S., & Tezcan, B. (2012). *ODTÜ Arkeoloji Müzesi*. Ankara: TAÇDAM.

Türker. (2018). Suluca Karahöyük: A Commercial Context In Central Cappadocıa In Light of Depas Amphikypellon Findings and A Foot-Shaped Stamp Seal. *Tüba-Ar*, *23*, 53–65.

Türker, A. (2015). Orta Karadeniz Bölgesi Erken Tunç Çağı Ölü Gömme Geleneklerine Bir Bakış. Içinde *3. Çorum Kazı ve Araştırmalar Sempozyumu* (ss. 105–132). Çorum.

Türker, A. (Çeviren). (2008). *Assur Ticaret Kolonileri Çağı'nda Acemhöyük Çanak Çömleği*. Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Tarihinde adresinden erişildi https://yadi.sk/d/Ve11ylNWkmVsA

Türkteki, M. (2012). Batı ve Orta Anadolu'da Çark Yapımı Çanak Çömleğin Ortaya Çıkışı ve Yayılımı. *Masrop E-Dergi, 7*, 45–111.

Ünal, A. (1966). 1966 Çengeltepe (Yozgat) Sondajı Önraporu. *Türk Arkeoloji Dergisi*, *XV*(I), 119–142.

Ünlü, E. (2016). The Handle Wagging the Cup. Formal Aspects of Alcohol Consumption in the Transfer of Ideology: Anatolia and the Aegean Towards the End of the Third Millennium BC. *Oxford Journal of Archaeology*, *35*(4), 345–358. https://doi.org/10.1111/ojoa.12093

Van-Lennep, H. J. (1870). *Travels in Little-Known Parts of Asia Minor*. London: John Murray.

Whalen, J. (2015). Wagons and wine in Early Bronze Age central Anatolia. Içinde *Broadening Horizons 4: Fourth Conference of Young Researchers Working in the Ancient Near East, Egypt and Central Asia* (ss. 97–103). Oxford: BAR International Series. Tarihinde adresinden erişildi https://yadi.sk/i/uXWO8FpUkmVg7

Yakar, J. (1975). Northern Anatolia in the Early Bronze Age. *Tel Aviv*, *2*, 133–145.

Yakar, J. (1985). *Later Prehistory of Anatolia, the Late Chalcolithic and Early Bronze Age*. Oxford: BAR International Series.

Yakar, J. (2007). *Anadolu'nun Etnoarkeolojisi: Tunç ve Demir Çağlarında Kırsal Kesimin Sosyo-Ekonomik Yapısı*. İstanbul: Homer Kitabevi.

Yakar, J. (2011). Anatolian Chronology and Terminology. Içinde G. McMahon & S. Steadman (Ed.), *The Oxford Handbook of Ancient Anatolia: (10,000-323 BCE)* (ss. 56–93). Oxford: Oxford University Press.

Yalçın, Ü. (2019). *Alacahöyük Kral Mezarları'na Yeni Bir Bakış: Hükümdar, Dini Lider, Zanaatkar?* İstanbul: Ege Yayınları.

Yiğit, T. (2000). Akkadlar Devrinde Anadolu'nun Siyasal Yapısı. *Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Dergisi*, *40*(3–4), 13–28.

Yiğit, T. (2003). İlk Tunç Çağı'nın Son Evresinde Anadolu'nun Siyasal Görünümü. *Tarih Araştırmaları Dergisi*, *21*(33), 167–182.

Yıldırım, T. (2001). Yenihayat Eski Tunç Çağı Mezarlığı. *Türk Arkeoloji ve Etnografya Dergisi*, *2*, 1–8.

Yıldırım, T. (2006). An Early Bronze Age Cemetary at Resuloğlu A Preliminary Report of the Archaeological Work Carried Out Between years 2003-2005. *Anatolia*

Antiqua, XIV, 1–14.

Yıldırım, T. (2011). Resuloğlu Kazısı ve anadolu Arkeolojisine Katkıları. Içinde *1. Çorum Kazı ve Araştırmalar Sempozyumu* (ss. 11–28). Çorum: T.C. Çorum Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü.

Yıldırım, T. (2012a). Resuloğlu 2011 Yılı Çalışmaları. Içinde *2. Çorum Kazı ve Araştırmalar Sempozyumu* (ss. 5–15).

Yıldırım, T. (2012b). Resuloğlu 2011 Yılı Çalışmaları. Içinde *2. Çorum Kazı ve Araştırmalar Sempozyumu. Çorum Kazı ve Araştırmalar Sempozyumu* (ss. 5–15). Çorum.

Yıldırım, T. (2013). Resuloğlu 2012 Yılı Çalışmaları. Içinde *3. Çorum Kazı ve Araştırmalar Sempozyumu* (ss. 5–12). Çorum.

Yıldırım, T., & İpek, Ö. (2011). 2009 Yılı Resuloğlu Eski Tunç Çağı Mezarlık Kazısı. *Kazı Sonuçları Toplantısı*, *32*(3), 348–357.

Yılmaz, D. (2009). *M.Ö. III. Binde Batı ve Orta Anadolu Kültürel İlişkileri*. Ankara Üniversitesi.

Yılmaz, D. (2010). Batı ve Orta Anadolu Kültürel İlişkileri Işığında Depas ve Tankard Türü Kaplar. *Anadolu/Anatolia*, *36*, 41–60.

Yılmaz, D. (2011). M.Ö. III. Binde Orta Anadolu'nun Kuzeyi ile Batı Anadolu Kültürel İlişkileri. Içinde Ö. İpek (Ed.), *1. Çorum Kazı ve Araştırmalar Sempozyumu* (ss. 161–183). Çorum.

Zeist, W. van, & Bottema, S. (1991). *Late Quaternary Vegetation of the Near East*. Wiesbaden: Dr Ludwig Reichert Verlag.

Zimmermann, T. (2007a). Kalınkaya-Toptaştepe, eine chalkolithisch-frühbronzezeitliche Siedlung mit Nekropole im nördlichen Zentralanatolien: Die Grabfunde der Kampagnen von 1971 und 1973. *Mitteilungen des Deutschen*

Archaologischen Instituts Abteilung Istanbul, *57*(Wiesbaden 1994), 7–21.

Zimmermann, T. (2007b). Symbols of Salvations? - Function, Semantics and social context of Early Bronze Age ritual equipment from Central Anatolia. *Anodos*, *6–7*, 509–520.

Zoroğlu, L. (1977). Yozgat Mercimek Tepe Sondajı. *Türk Arkeoloji Dergisi*, *24*(1), 195–212.

Katalog No	1	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş
Levha No			
Çizim No	I-A	Yapı Katı	5/6?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C1
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	1.0
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	16.5
		Yükseklik	7.5

Tanım: Dik ve inceltilmiş ağız kenarlı, küresel gövdeli, oval dipli çanak. Kırmızı astarlı.

Yayın: Kosav, Akok 1966: 85/Al.h127; İpek 2001:Lev.21/2

Katalog No	2	Buluntu Yeri	J(4)2 5a1
Levha No	XVI-1		
Çizim No	I-B	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	D
Form	Canak	Tip	C1
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	0.60
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	16
		Yükseklik	?

Tanım: Basit ağız kenarlı, dibe doğru daralan gövdeli derin çanak parçası.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	3	Buluntu Yeri	J(4)2 5a1
Levha No	XVI-2		
Çizim No	I-C	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	D
Form	Canak	Tip	C1
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	0.65
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	12
		Yükseklik	?

Tanım: Basit ağız kenarlı, hafif dışbükey gövdeli, derin çanak parçası. Hamur renginde saklı astarlı.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 4
Buluntu Yeri: J(4)2 5a2
Levha No: XVI-3
Çizim No: I-D
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: D
Form: Canak
Tip: C1
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: 0.70
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 14
Yükseklik: ?
Tanım: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli derin çanak parçası. Hamur renginde saklı astarlı.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 5
Buluntu Yeri: J(4)2 5a7
Levha No: XVI-4
Çizim No: II-A
Yapı Katı: 6. Yapı Katı
Seramik Grubu: İçi-Dışı Farklı Renkte
Hamur Grubu: B
Form: Canak
Tip: C1
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İç ve Dışta
Astar: Var-İç ve Dışta
Cidar Kalınlığı:
Yapım Tekniği:
Ağız Çapı: 24
Yükseklik: 0.65
Tanım: Basit ağız kenarlı, yayvan gövdeli çanak parçası. İçi siyah, dışı kahverengi ve kırmızımsı kahverengi tonlarda astlarlı.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 6
Buluntu Yeri: J(4)2 Sa/1
Levha No: XVI-5
Çizim No: II-B
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: D
Form: Canak
Tip: C1
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: 0.65
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 16
Yükseklik: ?
Tanım: Basit ağız kenarlı, derin çanak parçası. Hamur renginde saklı astarlı.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	7	Buluntu Yeri	J(4)3
Levha No	XXI-1		
Çizim No	II-C	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C1
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	0.90
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	15.6
		Yükseklik	6.9

Tanım: Basit ğız kenarlı, omuzdan dibe daralan gövdeli, yuvarlak dipli çanak. Kahverengi dış yüzey üzerinde is izleri mevcut.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	8	Buluntu Yeri	J(4)8 s.12. 32 numaralı 8. kat odası.
Levha No	XVI-6		
Çizim No	II-D	Yapı Katı	8. Yapı Katı
Seramik Grubu	İci-Dısı Farklı Renkte	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C1
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	60
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	20
		Yükseklik	?

Tanım: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli derinm çanak parçası. İçi siyah, kırmızımsı tonlarda astlarlı. İç kısımdaki siyah astar, ağız kenarı etrafından dışarı taşmakta.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	9	Buluntu Yeri	j(4)12
Levha No	XVI-7		
Çizim No	III-A	Yapı Katı	7. Yapı Katı
Seramik Grubu	Kaba Seramik	Hamur Grubu	C
Form	Canak	Tip	C1
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	0.60
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	16
		Yükseklik	?

Tanım: Basit ağız kenarlı, yuvarlak gövdeli çanak parçası. Ağız kenarı etrafında, dikey oluklar ile süsleme yapılmış.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 10
Buluntu Yeri: J(4)2 5a7
Levha No: XVI-8
Çizim No: III-B
Yapı Katı: 6. Yapı Katı
Seramik Grubu: Sivah Astarlı Seramik
Hamur Grubu: B
Form: Canak
Tip: C1
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: 0.5
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: ?
Yükseklik: ?
Tanım: Basit ağız kenarlı, dibe doğru daralan gövdeli derin çanak parçası. İçi ve dışı siyah astarlı.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 11
Buluntu Yeri: J(4)2 5a6
Levha No: XVI-9
Çizim No: III-C
Yapı Katı: 6. Yapı Katı
Seramik Grubu: İci-Dısı Farklı Renkte
Hamur Grubu: B
Form: Canak
Tip: C1
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: 0.7
Yapım Tekniği:
Ağız Çapı: ?
Yükseklik: ?
Tanım: Basit ağız kenarlı, yuvarlak gövdeli çanak parçası. İçi siyah, dışı kahverengi ve kırmızımsı kahverengi tonlarda astlarlı. İç kısımdaki siyah astar, ağız kenarı etrafından dışarı taşmakta.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 12
Buluntu Yeri: LVII-LIX/36-45
Levha No: XXI-2
Çizim No: III-D
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: D
Form: Canak
Tip: C2
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: 0.7
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 17.2
Yükseklik: 5
Tanım: Basit ağız kenarlı, dibe doğru daralan gövdeli, düz dipli çanak. Kendinden astarlı.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	13	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş.
Levha No			
Çizim No	III-E	Yapı Katı	5-6?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C2
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	0.5
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	26
		Yükseklik	8

Tanım: Basit ağız kenarlı, yayvan gövdeli, hafif yuvarlatılmış dipli çanak. İçi ve dışı kırmızı renkte astarlı.

Yayın: Kosav, Akok 1973: 39/Al.s1; İpek 2001:Lev.27/6

Katalog No	14	Buluntu Yeri	J(4)12 Niş önü.
Levha No	XVI-10		
Çizim No	IV-A	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C2
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	0.7
Yapım Tekniği	Cark	Ağız Çapı	16
		Yükseklik	?

Tanım: Basit ağız kenarlı, yuvarlak göveli çanak.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	15	Buluntu Yeri	LX-LXII/50–52 - G/5
Levha No	XXI-3		
Çizim No	IV-B	Yapı Katı	6. Yapı Katı
Seramik Grubu	İci-Dısı Farklı Renkte	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C3a
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	0.5
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	16.7
		Yükseklik	7.1

Tanım: Ağız kenarı içe dönük, hafif oval dipli derin çanak. Ağız kenarında kırıkları mevcut. İçi siyaha yakın-koyu kahverenginde; dışı ise kızılımsı kahverengi astarlıdır. İçi ve dışı perdahlıdır. Perdah izleri yer yer belli olmaktadır. Perdah izleri ağız kenarına yakın noktalarda yatay, dibe yakın noktalarsa ise dikey veya capraz hatlar olusturmaktadır.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 16
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş
Levha No:
Çizim No: IV-C
Yapı Katı: 5/6?
Seramik Grubu: İci-Dısı Farklı Renkte
Hamur Grubu: B
Form: Canak
Tip: C3a
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: 0.8
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 16.5
Yükseklik: 7
Tanım: Hafif içe dönük, basit ağız kenarlı,küresel gövdeli, yuvarlatılmış dipli çanak. Dışı solık kırmızı, içi siyah astarlı.
Yayın: Kosav, Akok 1966: 85/Al.h121; İpek 2001:Lev.29/3; Gürsan-Salzmann 1992: Pl.5.1

Katalog No: 17
Buluntu Yeri: J(4)12
Niş Önü
Levha No: XVII-5
Çizim No: IV-D
Yapı Katı: 6. Yapı Katı
Seramik Grubu: Gri Seramik
Hamur Grubu: D
Form: Canak
Tip: C3a
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: 0.55
Yapım Tekniği: Cark
Ağız Çapı: 18
Yükseklik: ?
Tanım: İçe dönük profilli, basit ağız kenarlı, omuzdan aşağı daralan gövdeli çanak parçası. Çark yapımı.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 18
Buluntu Yeri: J(4)12
Levha No: XVI-11
Çizim No: IV-E
Yapı Katı: 5. Yapı Katı
Seramik Grubu: Gri Seramik
Hamur Grubu: D
Form: Canak
Tip: C3a
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: 0.5
Yapım Tekniği: Cark
Ağız Çapı: 20
Yükseklik: ?
Tanım: İçe dönük, basitağız kenarlı, çark yapımı çanak parçası. Kendinden astarlı.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 19
Buluntu Yeri: J(4)11
Levha No: XVII-1
Çizim No: V-A
Yapı Katı: 5. Yapı Katı
Seramik Grubu: Gri Seramik
Hamur Grubu: D
Form: Canak
Tip: C3a
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: 0.6
Yapım Tekniği: Cark
Ağız Çapı: 16.2
Yükseklik: ?
Tanım: İçe çekik ve basit ağız kenarlı, dibe doğru daralan gövdeli çanak parçası.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 20
Buluntu Yeri: J(4)2 5a6
Levha No: XVII-2
Çizim No: V-B
Yapı Katı: 6. Yapı Katı
Seramik Grubu: İçi-Dışı Farklı Renkte
Hamur Grubu: B
Form: Canak
Tip: C3a
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İç ve Dışta
Astar: Var-İç ve Dışta
Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 18
Yükseklik: ?
Tanım: İçe dönük ve basit ağız kenarlı, küresel gövdeli derinm çanak parçası. İçi siyah, dışı kahverengi ve kırmızımsı kahverengi tonlarda astlarlı. İç kısımdaki siyah astar, ağız kenarı etrafından dışarı taşmakta.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 21
Buluntu Yeri: J(4)3
Levha No: XXII-1
Çizim No: V-C
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Canak
Tip: C3a
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Var-İç ve Dışta
Cidar Kalınlığı: 0.80
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 18.5
Yükseklik: 9.8
Tanım: Omuz üzerinden içe dönük ağızlı, dibe doğru daralan gövdeli, düz dipli derin çanak. İç ve ağız kenarının dış kısmı kızılımse kahverengi astarlı.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 22
Buluntu Yeri: J(4)16 s.14
Levha No: XVII-3
Çizim No: V-D
Yapı Katı: 7. Yapı Katı
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: A
Form: Canak
Tip: C3a
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı:
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 20
Yükseklik: 0.80
Tanım: Basit ağız kenarlı, hafif S" profilli çanak parçası. İçi ve dışı kahverengi astarlı. Kabın içinde ve dışında kahverengi astar üzerine siyah alacalanmalar mevcut.
Yayın: Yayınlanmamıs.

Katalog No: 23
Buluntu Yeri: J(4)12 Niş Önü
Levha No: XVII-4
Çizim No: VI-A
Yapı Katı: 6. Yapı Katı
Seramik Grubu: Gri Seramik
Hamur Grubu: D
Form: Canak
Tip: C3a
Bezeme:
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: 0.50
Yapım Tekniği: Cark
Ağız Çapı: 16
Yükseklik: ?
Tanım: İçe dönük profilli, basit ağız kenarlı, omuzdan aşağı daralan gövdeli çanak parçası. Çark yapımı.
Yayın: Yayınlanmamıs.

Katalog No: 24
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No:
Çizim No: VI-B
Yapı Katı: 5-6?
Seramik Grubu: İci-Dısı Farklı Renkte
Hamur Grubu: B
Form: Canak
Tip: C3b
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: 0.7
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 21.8
Yükseklik: 6.5
Tanım: İçe doğru daralan, basit ağız kenarlı, dibe doru daralan gövdeli, düz dipli çanak. İçisiyah,dışı kırmızı renkte astarlı.
Yayın: Kosay, Akok 1973: 39/Al.n171; İpek 2001:Lev.21/3

Katalog No: 25
Buluntu Yeri:
Levha No: XVII-6
Çizim No: VI-C
Yapı Katı: 5. Yapı Katı
Seramik Grubu: Bova Bezemeli Seramik
Hamur Grubu: B
Form: Canak
Tip: C3b
Bezeme: Bova Bezeme
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: 1.0
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 20
Yükseklik: ?
Tanım: İçe dönük ve basit ağız kemarlı çanak parçası. Ağız kenarından omuza inen dikey paralel çizgiler şeklinde boya bezeme ile süslü.
Form ve bezeme olarak tam benzeri, Kültepe'nin 10. tabakasından bilinmektedir. (Orthmann 1963: Taf.2-1/17)
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 26
Buluntu Yeri: S Mezarı
Levha No:
Çizim No: VI-D
Yapı Katı: 5. Yapı Katı
Seramik Grubu: Bova Bezemeli Seramik
Hamur Grubu: C
Form: Canak
Tip: C3b
Bezeme:
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: 0.80
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 27
Yükseklik: ?
Tanım: Basit ağızlı, içe çekik ağız kenarlı, dibe doğru daralan gövdeli çanak parçası. Sarımsı kahverengi astarlıdır. Astar üzerine kahverengi kalın bantlarla oluşturulmuş, yatay dikdörtgen dizileri ile süslüdür.
Yayın: İpek 2001:Lev.142/1. Öktü 1973: Lev.38/3b-01

Katalog No: 27
Buluntu Yeri: j(4)11
Levha No: XVII-7
Çizim No: VII-A
Yapı Katı: 7. Yapı Katı
Seramik Grubu: Kaba Seramik
Hamur Grubu: C
Form: Canak
Tip: C4
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: 0.60
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 16
Yükseklik: ?
Tanım: Basit ağız kenarlı, dibe doğru daralan gövdeli çanak parçası.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	28	Buluntu Yeri	J(4)11 s.13
Levha No	XVII-8		
Çizim No	VII-B	Yapı Katı	6. Yapı Katı
Seramik Grubu	Kaba Seramik	Hamur Grubu	C
Form	Canak	Tip	C4
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	0.55
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	18
		Yükseklik	?

Tanım: Omuz üzerinde dik profilli ve basit ağız kenarı olan, omuzdan dibe doğru daralan yayvan gövdeli çanak parçası. Kırmızı astarlı. Astar, yer yer deforme olmuş.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	29	Buluntu Yeri	j(4)11
Levha No	XVII-9		
Çizim No	VII-C	Yapı Katı	7. Yapı Katı
Seramik Grubu	Kaba Seramik	Hamur Grubu	C
Form	Canak	Tip	C4
Bezeme	Baskı Bezeme	Perdah	Yok
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	0.75
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	?
		Yükseklik	?

Tanım: Dİk profilli ve basit ağız kenarlı, yayvan gövdeli çanak. Ağız kenarı etrafında, dikey parmak baskıları ile süslenmiş.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	30	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş. 9.0-9.20 m. derinlikte.
Levha No			
Çizim No	VII-D	Yapı Katı	8. Yapı Katı
Seramik Grubu	İci-Dısı Farklı Renkte	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C5
Bezeme	Baskı Bezeme	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	1.0
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	30.20
		Yükseklik	13.25

Tanım: Ağız kenarı dışa çekik, "S" profilli ve yayvan gövdeli, yuvarlatılmış düz dipli, geniş çanak. İçi siyah, dışı kırmızı astarlı, İçteki siyah astar kabın ağız kenarından dışarı taşmakta. Omuz üzeridne bır sıra parmak baskı ile süslü.

Yayın: Kosay 1938: 89/Al.a252; İpek 2001:Lev.35/3; Gürsan-Salzmann 1992: Pl.7.3

Katalog No: 31
Buluntu Yeri: J(4)2 7a3
Levha No: XVII-10
Çizim No: VII-E
Yapı Katı: 7. Yapı Katı
Seramik Grubu: Tırnak Baskılı Seramikler
Hamur Grubu: B
Form: Canak
Tip: C5
Bezeme: Baskı Bezeme
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-Dısta
Cidar Kalınlığı: 0.50
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: ?
Yükseklik: ?
Tanım: Dışarı çekik, basit ağız kenarlı, "S" profilli çanak parçası. İşi kahverengi astarlı, omuz üzeridne tırnak baskı ile süslenen hatta kadar astarlanmış. Astarlı alanlar perdahlı.
Yayın: Yayınlanmamıs.

Katalog No: 32
Buluntu Yeri: J(4)2 5a5
Levha No: XVII-11
Çizim No: VII-F
Yapı Katı: 6. Yapı Katı
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Canak
Tip: C5
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: 0.50
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: ?
Yükseklik: ?
Tanım: Dışarı çekik, basit ağız kenarlı, "S" profilli çanak parçası. İçi ve dışı kırmızı astarlı.
Yayın: Yayınlanmamıs.

Katalog No: 33
Buluntu Yeri: J(4)12
Levha No: XVII-12
Çizim No: VIII-A
Yapı Katı: 5. Yapı Katı
Seramik Grubu: Gri Seramik
Hamur Grubu: D
Form: Canak
Tip: C5
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: 0.6
Yapım Tekniği: Cark
Ağız Çapı: 17
Yükseklik: ?
Tanım: Ağız kenarı dışa çekik, "S" profilli ve dibe doğru daralan gövdeli çanak parçası.
Yayın: Yayınlanmamıs.

Katalog No	34	Buluntu Yeri	J(4)12
Levha No	XVIII-1		
Çizim No	VIII-B	Yapı Katı	5. Yapı Katı
Seramik Grubu	Gri Seramik	Hamur Grubu	D
Form	Canak	Tip	C5
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	0.5
Yapım Tekniği	Cark	Ağız Çapı	17
		Yükseklik	?

Tanım Hafif dışa çekik ve basit ağız kenarlı, "S" profilli, dibe doğru daralan gövdeli çanak parçası.

Yayın Yayınlanmamış.

Katalog No	35	Buluntu Yeri	J(4)17 s.12
Levha No	XVIII-2		
Çizim No	VIII-C	Yapı Katı	5. Yapı Katı
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C5
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Var-Dısta	Cidar Kalınlığı	0.85
Yapım Tekniği	Cark	Ağız Çapı	25
		Yükseklik	?

Tanım Basit ağız kenarlı, ağız kenarı hafif dışarı çekik, "S" profilli, dibe doğru daralan gövdeli çanak parçası, Sadece ağız kenarının dışarı bakan kısmından omuz altına kadar astarlı, Gövdenin geri kalanı ve iç kısmı astarsız. Çark yapımı.

Yayın Yayınlanmamış.

Katalog No	36	Buluntu Yeri	J(4)3 s.14 - 30 numaralı 7. kat odası.
Levha No	XVIII-3		
Çizim No	VIII-D	Yapı Katı	7. Yapı Katı
Seramik Grubu	İci-Dısı Farklı Renkte	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C5
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	0.60
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	17
		Yükseklik	?

Tanım Hafif dışa çekik ve basit ağız kenarlı, "S" profilli, yuvarlatılmış dipli çanak parçası. İçi siyah, dışı ise kızıl ve kahverengi tonlarda astarlı. İç kısmın siyah astarı, yer yer ağız kenarından dışarı taşmakta.

Yayın Yayınlanmamış.

Katalog No	37	Buluntu Yeri	j(4)7-s14
Levha No	XVIII-4		
Çizim No	IX-A	Yapı Katı	6. Yapı Katı
Seramik Grubu	Sivah Astarlı Seramik	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C5
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	0.5
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	14
		Yükseklik	?

Tanım: Hafif dışa çekik ve basit ağız kenarlı, "S" profilli, yayvan gövdeli çanak parçası.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	38	Buluntu Yeri	J(4)6 s.14
Levha No	XVIII-5		
Çizim No	IX-B	Yapı Katı	7. Yapı Katı
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C5
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	1.30
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	24
		Yükseklik	?

Tanım: Hafif dışa çekik ve basit ağız kenarlı, "S" profilli, dibe doğru daralan gövdeli çanak parçası. İçi ve dışı kahverengi astarlı.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	39	Buluntu Yeri	J(4)17 s.14
Levha No	XVIII-6		
Çizim No	IX-C	Yapı Katı	7. Yapı Katı
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C5
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	0.75
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	12
		Yükseklik	?

Tanım: Hafif dışa çekik ve basit ağız kenarlı, "S" profilli, omuz bölgesi cidarı kalın, dibe doğru daralan gövdeli çanak parçası. İçi ve dışı kırmızımsı kahverengi astarlı. Dış yüzeyde omuz bölgesinde siyah is izleri mevcut.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 40
Buluntu Yeri: J(4)12
Levha No: XVIII-7
Çizim No: IX-D
Yapı Katı: 5. Yapı Katı
Seramik Grubu: Gri Seramik
Hamur Grubu: D
Form: Canak
Tip: C5
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: 0.7
Yapım Tekniği: Cark
Ağız Çapı: ?
Yükseklik: ?
Tanım: Hafif dışa çekik ağız kenarlı, "S" profilli, dibe doğru daralan gövdeli çanak aprçası.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 41
Buluntu Yeri: J(4)3 s.16
Levha No: XIX-1
Çizim No: IX-E
Yapı Katı: 8. Yapı Katı
Seramik Grubu: İçi-Dısı Farklı Renkte
Hamur Grubu: B
Form: Canak
Tip: C5
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: 10
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 12
Yükseklik: ?
Tanım: Hafif dışa çekik ve basit ağız kenarlı, keskin "S" profilli, dibe doğru daralan gövdeli çanak parçası. İçi siyah, dışı kahverengi astarlı.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 42
Buluntu Yeri: J(4)12
Levha No: XIX-2
Çizim No: IX-F
Yapı Katı: 5. Yapı Katı
Seramik Grubu: Gri Seramik
Hamur Grubu: D
Form: Canak
Tip: C5
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: 0.5
Yapım Tekniği: Cark
Ağız Çapı: 14
Yükseklik: ?
Tanım: Ağız kenarı hafif dışarı çekik, "S" profilli, dibe dorğu daralan gövdeli çanak parçası.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	43	Buluntu Yeri	j(4)11
Levha No	XIX-3		
Çizim No	X-A	Yapı Katı	5. Yapı Katı
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C5
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	0.50
Yapım Tekniği	Cark	Ağız Çapı	18
		Yükseklik	?

Tanım: Omuz üzerinden dışarı doğru çekilen ağız kenarlı çanak parçası.Üzerinde kırmızımsı kahve renkte ince bir astar var. Ağır dönen çarkta yapılmış.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	44	Buluntu Yeri	J(4)3 s.12 - AYE2 rumuzlu Eski Hitit Yapısına ait
Levha No	XIX-4		
Çizim No	X-B	Yapı Katı	5. Yapı Katı
Seramik Grubu	İçi-Dışı Farklı Renkte	Hamur Grubu	A
Form	Canak	Tip	C5
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	0.70
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	?
		Yükseklik	?

Tanım: Dışarı çekik ağız kenarlı, omuzdan dibe daralan gövdeli çanak parçası. İçi siyah, dışı koyu kahverengi astarlı. İç kısmın siyah astarı, yer yer ağız kenarından dışarı taşmakta.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	45	Buluntu Yeri	D Mezarı
Levha No			
Çizim No	X-C	Yapı Katı	5. Yapı Katı
Seramik Grubu	Bova Bezemeli Seramik	Hamur Grubu	A
Form	Canak	Tip	C5
Bezeme	Bova Bezeme	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	15
		Yükseklik	?

Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı, "S" profilli gövdeli, düz dipli çanak. Çıradere boyalıarı tipinde. Portakal kahverengi astar üzerine içi ve dışı kızılımsı kahve renkte boya bezemeli.

Yayın: Kosay 1951: Res. 21-Al.b217; İpek 2001:Lev.143/2

Katalog No: 46 | Buluntu Yeri: D Mezarı
Levha No:
Çizim No: X-D | Yapı Katı: 5. Yapı Katı
Seramik Grubu: Bova Bezemeli Seramik | Hamur Grubu: A
Form: Canak | Tip: C5
Bezeme: Bova Bezeme | Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: 0.60
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 18 | Yükseklik: ?
Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı, "S" profilli gövdeli, düz dipli çanak. Çıradere boyalıarı tipinde. sarımsı kahverengi astar üzerine kızılımsı kahve renkte çizgi demetleri ile bezelidir.
Yayın: Kosav 1951: 68-Al.b79; İpek 2001:Lev.143/3

Katalog No: 47 | Buluntu Yeri: D Mezarı
Levha No:
Çizim No: X-E | Yapı Katı: 5. Yapı Katı
Seramik Grubu: Bova Bezemeli Seramik | Hamur Grubu: B
Form: Canak | Tip: C5
Bezeme: Bova Bezeme | Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: 0.63
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 20.4 | Yükseklik: ?
Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı, "S" profilli gövdeli, düz dipli çanak. Çıradere boyalıarı tipinde. Portakalımsı kahverengi astar üzerine kızılımsı kahverengi çizgi demetleri ile bezelidir.
Yayın: Kosav 1951: 68-Al.b78; İpek 2001:Lev.143/4

Katalog No: 48 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No:
Çizim No: XI-A | Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Bova Bezemeli Seramik | Hamur Grubu: A
Form: Canak | Tip: C5
Bezeme: Bova Bezeme | Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: 0.40
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 18.8 | Yükseklik: ?
Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı, "S" profilli gövdeli, düz dipli çanak. Çıradere boyalıarı tipinde. SArımsı kahverengi astar üzerine kahverengi çizgi demetleri ile bezelidir.
Yayın: Öktü 1973: Lev.46-3/14; İpek 2001:Lev.144/1

Katalog No: 49 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No:
Çizim No: XI-B | Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: İçi-Dısı Farklı Renkte | Hamur Grubu: B
Form: Canak | Tip: C6
Bezeme: Yok | Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı:
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 18 | Yükseklik: 7
Tanım: Ağız kenarı dışa çekik, "S" profilli ve dibe doğru daralan gövdeli, yuvarlatılmış düz dipli çanak. Ağız kenarından omuza inen, tek dikey, şerit kulplu. Omuz üzerinde memecik var. İçi siyah, dışı kahverengi astarlı.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 39/Al.s9; İpek 2001:Lev.33/2

Katalog No: 50 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No:
Çizim No: XI-C | Yapı Katı: 5/6?
Seramik Grubu: İçi-Dısı Farklı Renkte | Hamur Grubu: B
Form: Canak | Tip: C6
Bezeme: Yok | Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: 0.85
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 16.5 | Yükseklik: 7
Tanım: Ağız kenarı dışa çekik, "S" profilli ve dibe doğru daralan gövdeli, yuvarlatılmış düz dipli çanak. Ağız kenarından omuza inen, tek dikey kulplu. Omuz üzerinde memecik var. İçi siyah, dışı kırmızı astarlı.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 39/Al.s10; İpek 2001:Lev.62/1; Gürsan-Salzmann 1992: Pl.6.1

Katalog No: 51 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No:
Çizim No: XI-D | Yapı Katı: 5/6?
Seramik Grubu: İçi-Dısı Farklı Renkte | Hamur Grubu: B
Form: Canak | Tip: C6
Bezeme: Yok | Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: 0.50
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 18 | Yükseklik: 7.5
Tanım: Ağız kenarı dışa çekik, "S" profilli ve dibe doğru daralan gövdeli, yuvarlatılmış düz dipli çanak. Ağız kenarından omuza inen, tek dikey kulplu.İçi siyah, dışı kırmızı astarlı.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 39/Al.s18; İpek 2001:Lev.34/1

Katalog No	52	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş. 8.00-8.20 m. derinlikte.
Levha No			
Çizim No	XII-A	Yapı Katı	6. Yapı Katı
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C6
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	23.7
		Yükseklik	12.5

Tanım: Ağız kenarı dışa çekik, "S" profilli ve dibe doğru daralan gövdeli, yuvarlatılmış düz dipli çanak. Ağız kenarından omuza inen, çift dikey, şerit kulplu. Kızılımsı kavhe renkte astarl.

Yayın: Kosav 1938: 89/Al.a308; İpek 2001:Lev.34/4

Katalog No	53	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş. 6.80-7.00 m. derinlikte.
Levha No			
Çizim No	XII-B	Yapı Katı	5. Yapı Katı
Seramik Grubu	İci-Dısı Farklı Renkte	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C6
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	16.6
		Yükseklik	7.2

Tanım: Ağız kenarı dışa çekik, "S" profilli ve dibe doğru daralan gövdeli, yuvarlatılmış düz dipli çanak. Ağız kenarından omuza inen, tek dikey, şerit kulplu. İçi siyah, dışı kırmızı astarlı, İçteki siyah astar kabın ağız kenarından dışarı taşmakta.

Yayın: Kosav 1951: 43/Al.c535; İpek 2001:Lev.34/3; Gürsan-Salzmann 1992: Pl.6.1

Katalog No	54	Buluntu Yeri	J(4)12
Levha No	XIX-5		
Çizim No	XII-C	Yapı Katı	5. Yapı Katı
Seramik Grubu	Gri Seramik	Hamur Grubu	D
Form	Canak	Tip	C7
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	0.7
Yapım Tekniği	Cark	Ağız Çapı	19
		Yükseklik	?

Tanım: Keskin omuz üzerinde içeri doğru kıvrım yaparak yükselen, basit ağız kenarlı çanak parçası.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	55	Buluntu Yeri	J(4)12
Levha No	XIX-6		
Çizim No	XII-D	Yapı Katı	5. Yapı Katı
Seramik Grubu	Gri Seramik	Hamur Grubu	D
Form	Canak	Tip	C7
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	0.8
Yapım Tekniği	Cark	Ağız Çapı	17
		Yükseklik	?

Tanım Keskin omuz üzerinde içeri doğru kıvrım yaparak yükselen, basit ağız kenarlı çanak parçası.

Yayın Yayınlanmamış.

Katalog No	56	Buluntu Yeri	J(4)3 s.12 - AYE2 rumuzlu Eski Hitit Yapısına ait
Levha No	XIX-7		
Çizim No	XII-E	Yapı Katı	5. Yapı Katı
Seramik Grubu	İçi-Dısı Farklı Renkte	Hamur Grubu	A
Form	Canak	Tip	C7
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	0.60
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	17.8
		Yükseklik	?

Tanım Hafif dışa çekik ve basit ağız kenarlı, keskin "S" profilli, dibe doğru daralan gövdeli çanak parçası. İçi siyah, dışı kahverengi astarlı. İç kısmın siyah astarı, yer yer ağız kenarından dışarı taşmakta.

Yayın Yavınlanmamıs.

Katalog No	57	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş
Levha No			
Çizim No	XIII-A	Yapı Katı	5-6?
Seramik Grubu	Gri Seramik	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C7
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	0.65
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	23.6
		Yükseklik	10

Tanım Dışa çekik ağzkenarlı, keskin profilli(omurgalı), dibe doğru daralan gövdeli, düz dipli çanak. Koyu pembe renkte.

Yayın Kosav, Akok 1966: 85/Al.h72, İpek 2001:Lev.35/1

Katalog No: 58
Buluntu Yeri: J(4)11
Levha No: XIX-8
Çizim No: XIII-B
Yapı Katı: 5. Yapı Katı
Seramik Grubu: Gri Seramik
Hamur Grubu: D
Form: Canak
Tip: C7
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: 0.6
Yapım Tekniği: Cark
Ağız Çapı: 23
Yükseklik: ?
Tanım: Keskin omuz üzerinde içeri doğru kıvrım yaparak yükselen, basit ağız kenarlı, dibe doğru daralan gövdeli çanak parçası.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 59
Buluntu Yeri: J(4)12
Levha No: XIX-9
Çizim No: XIII-C
Yapı Katı: 5. Yapı Katı
Seramik Grubu: Gri Seramik
Hamur Grubu: D
Form: Canak
Tip: C7
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı:
Yapım Tekniği: Cark
Ağız Çapı: 18
Yükseklik: 0.5
Tanım: Keskin omuz üzerinde içeri doğru kıvrım yaparak yükselen, basit ağız kenarlı, dibe doğru daralan gövdeli çanak parçası.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 60
Buluntu Yeri: J(4)12
Levha No: XIX-10
Çizim No: XIII-D
Yapı Katı: 5. Yapı Katı
Seramik Grubu: Gri Seramik
Hamur Grubu: D
Form: Canak
Tip: C7
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: 0.4
Yapım Tekniği: Cark
Ağız Çapı: 20
Yükseklik: ?
Tanım: Hafif dışa çekik ağız kenarlı, keskin "S" profilli, dibe doğru daralan gövdeli çanak aprçası.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 61
Buluntu Yeri: J(4)12
Levha No: XIX-11
Çizim No: XIII-E
Yapı Katı: 5. Yapı Katı
Seramik Grubu: Gri Seramik
Hamur Grubu: D
Form: Canak
Tip: C7
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: 0.5
Yapım Tekniği: Cark
Ağız Çapı: 11
Yükseklik: ?
Tanım: Hafif dışa çekik ağız kenarlı, "S" profilli, dibe doğru daralan gövdeli çanak parçası.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 62
Buluntu Yeri: J(4)3
s.14 - 30 numaralı 7. kat odası.
Levha No: XIX-12
Çizim No: XIV-A
Yapı Katı: 6. Yapı Katı
Seramik Grubu: Gri Seramik
Hamur Grubu: B
Form: Canak
Tip: C7
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: 0.60
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 11
Yükseklik: ?
Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı, omurgalı(Keskin profilli), dibe doğru daralan gövdeli çanak parçası. Koyu gri renkte astarlı. Hafif perdahlı.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 63
Buluntu Yeri: J(4)12
Levha No: XX-1
Çizim No: XIV-B
Yapı Katı: 5. Yapı Katı
Seramik Grubu: Gri Seramik
Hamur Grubu: D
Form: Canak
Tip: C7
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: 0.7
Yapım Tekniği: Cark
Ağız Çapı: ?
Yükseklik: ?
Tanım: Keskin omuz üzerinde içeri doğru kıvrım yaparak yükselen, basit ağız kenarlı çanak parçası.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 64
Buluntu Yeri: J(4)12
Levha No: XX-2
Çizim No: XIV-C
Yapı Katı: 5. Yapı Katı
Seramik Grubu: Gri Seramik
Hamur Grubu: D
Form: Canak
Tip: C7
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: 0.4
Yapım Tekniği: Cark
Ağız Çapı: ?
Yükseklik: ?
Tanım: Keskin "S" profil üzerinde yükselen, hafif dışa dönük ve kalınlaştırılmış ağız kenarlı çanak parçası.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 65
Buluntu Yeri: J(4)12
Levha No: XX-3
Çizim No: XIV-D
Yapı Katı: 5. Yapı Katı
Seramik Grubu: Gri Seramik
Hamur Grubu: D
Form: Canak
Tip: C7
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: 0.5
Yapım Tekniği: Cark
Ağız Çapı: ?
Yükseklik: ?
Tanım: Keskin omuz üzerinde içeri doğru kıvrım yaparak yükselen, hafif dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı çanak parçası.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 66
Buluntu Yeri: J(4)12
Levha No: XX-4
Çizim No: XIV-E
Yapı Katı: 5. Yapı Katı
Seramik Grubu: Gri Seramik
Hamur Grubu: D
Form: Canak
Tip: C7
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: 0.5
Yapım Tekniği: Cark
Ağız Çapı: ?
Yükseklik: ?
Tanım: Keskin "S" profil üzerinde yükselen, hafif dışa dönük ve kalınlaştırılmış ağız kenarlı çanak.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	67	Buluntu Yeri	J(4)12
Levha No	XX-5		
Çizim No	XIV-F	Yapı Katı	5. Yapı Katı
Seramik Grubu	Gri Seramik	Hamur Grubu	D
Form	Canak	Tip	C7
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	0.6
Yapım Tekniği	Cark	Ağız Çapı	?
		Yükseklik	?

Tanım: Hafif dışa çekik ağız kenarlı, keskin "S" profilli, dibe doğru daralan gövdeli çanak parçası.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	68	Buluntu Yeri	J(3)23 s.12
Levha No	XX-6		
Çizim No	XIV-G	Yapı Katı	6. Yapı Katı
Seramik Grubu	Sivah Astarlı Seramik	Hamur Grubu	A
Form	Canak	Tip	C7
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	0.70
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	?
		Yükseklik	?

Tanım: Keskin omuz üzerinde içeri doğru kıvrım yaparak yükselen, basit ağız kenarlı, dibe doğru daralan gövdeli çanak parçası. İçi ve dışı siyah astarlı. Parlak perdahlı.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	69	Buluntu Yeri	LX-LXII/50–52 - G/5
Levha No	XXII-2		
Çizim No	XV-A	Yapı Katı	6. Yapı Katı
Seramik Grubu	İci-Dısı Farklı Renkte	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C8
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	1.0
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	17.5
		Yükseklik	8.9

Tanım: İçe dönük, inceltilmiş ağız kenarlı, dibe doğru daralan gövdeli, düz dipli çanak. Ağız kenarının içe kıvrıldığı noktadan, gövdenin ortasına uzanan kulbu mevcut. Dışı kızılımsı kahverengi, içi siyaha yakın tonda gri astarlı.

Yayın: Cınaroğlu, Celik 2010: 460

Katalog No	70	Buluntu Yeri	LVII-LIX/36-45 / F-H/10-11
Levha No	XXII-3		
Çizim No	XV-B	Yapı Katı	6. Yapı Katı
Seramik Grubu	İci-Dısı Farklı Renkte	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C8
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	0.6
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	18.8
		Yükseklik	7

Tanım Hafif içe dönük, basit ağız kenarlı,küresel gövdeli, yuvarlatılmış dipli çanak. Ağız kenarından gövde ortasına uzanan, tek-dikey kulplu. İçi ve dıış farklı renkte. İç kısım siyaha yakın tonlarda astarlı iken, dış kısım kahvemsi devetüyü renkte astarlanmıştır. İc kısımdaki siyahlık, ağız kenarından kabın dısına tasmaktadır. Black-topped olarak

Yayın Yayınlanmamıs.

Katalog No	71	Buluntu Yeri	LX-LXII/50–52 - G/5
Levha No	XXIII-1		
Çizim No	XV-C	Yapı Katı	5. Yapı Katı
Seramik Grubu	Kaba Seramik	Hamur Grubu	C
Form	Canak	Tip	C9
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	0.8
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	16.1
		Yükseklik	7

Tanım Dik ve basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, düz dipli, tek kulplu çanak. Kırmızımsı devetüyü astar üzerinde koyu gri ve siyah duman izleri mevcut.

Yayın Cınaroğlu. Celik 2010: 460

Katalog No	72	Buluntu Yeri	J(4)12
Levha No	XX-7		
Çizim No	XV-D	Yapı Katı	6. Yapı Katı
Seramik Grubu	İci-Dısı Farklı Renkte	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C9
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	0.55
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	14
		Yükseklik	?

Tanım Basit ağız kenarlı, yuvarlak gövdeli, tek dikey kulplu çanak. İçi siyah, dışı kahverengi astarlı.

Yayın Yayınlanmamıs.

Katalog No	73	Buluntu Yeri	9.53-9.57 metre derinlikte taş döşeli kaldırım üzerinde
Levha No			
Çizim No	XVI-A	Yapı Katı	8. Yapı Katı
Seramik Grubu	İci-Dısı Farklı Renkte	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C9
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	0.90
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	10.60
		Yükseklik	4.10

Tanım: Basit ağız kenarlı, yuvarlak dövdeli, içe çekik-düz dipli çanak. Ağız kenarından gövde ortasına uzanan tek, dikey kulplu.

Yayın: Kosav 1938:83. 90/Al.a199; Gürsan-Salzmann 1992: Pl.2.1

Katalog No	74	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş.
Levha No			
Çizim No	XVI-B	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	İci-Dısı Farklı Renkte	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C9
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	0.5
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	10.5
		Yükseklik	5

Tanım: Basit ağız kenarlı, hafif yayvan gövdel, tek dikey kullu çanak. İçisiyah, dışı alacalı kırmızı enkte astarlı.

Yayın: Kosav. Akok 1966: 82/Al.h118. İpek 2001:Lev.65/6

Katalog No	75	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş.
Levha No			
Çizim No	XVI-C	Yapı Katı	7. Yapı Katı
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C10
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İcte	Cidar Kalınlığı	1
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	11
		Yükseklik	4.45

Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı, yayvan gövdeli, yuvarlatılmış düz dipli, tek kulplu çanak.

Yayın: Kosav 1938: 90/Al.a251: Gürsan-Salzmann 1992: Pl.2.1

Katalog No	76	Buluntu Yeri	J(4)12
Levha No	XX-8		
Çizim No	XVI-D	Yapı Katı	6. Yapı Katı
Seramik Grubu	İçi-Dısı Farklı Renkte	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C10
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	0.45
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	14
		Yükseklik	?

Tanım: Dışarı çekik, basit ağız kenarlı, "S" profilli çanak. Ağız knarından omuza inen tek kulplu. İçi siyah, dışı kahverengi astarlı.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	77	Buluntu Yeri	J(4)7
Levha No	XX-9		
Çizim No	XVI-E	Yapı Katı	6. Yapı Katı
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	C
Form	Canak	Tip	C10
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	0.45
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	14
		Yükseklik	?

Tanım: Dışarı çekik, basit ağız kenarlı, "S" profilli çanak. Ağız kenarından gövdenin ortasına uzanan, tek dikey kulbu mevcut. İçi ve dışı kahverengi astarlı.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	78	Buluntu Yeri	LVII-LIX/36-45
Levha No	XXIII-2		
Çizim No	XVII-A	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	D
Form	Canak	Tip	C11
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Yok	Cidar Kalınlığı	0.7
Yapım Tekniği	Cark	Ağız Çapı	17.1
		Yükseklik	8.5

Tanım: Basit ağız kenarlı, dibe doğru daralan gövdeli, düz dipli çanak. Astar ve perdah uygulaması yok. Ağır dönen çarkta yapılmış.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	79	Buluntu Yeri	LVII-LIX/36-45 VI. Yapı Katı
Levha No			
Çizim No	XVII-B	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	D
Form	Canak	Tip	C11
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Yok	Cidar Kalınlığı	0.8
Yapım Tekniği	Cark	Ağız Çapı	15.4
		Yükseklik	6.7

Tanım: Ağız kenarı hafif dışa çekik, dibe doğru daralan gövdeli, düz dipli çanak. Astar ve perdah uygulaması yok. Kabın iç ve dış yüzeyinde çark izleri belli olmakta. Blegen'in A2 grubundaki tabakların benzeri.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	80	Buluntu Yeri	J(4)12 s.14
Levha No	XX-10		
Çizim No	XVII-C	Yapı Katı	7. Yapı Katı
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C12
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	0.40
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	20
		Yükseklik	?

Tanım: İçe kalınlaştırılmış ağız kenarlı, küresel gövdeli çanak parçası. Kırmızı astarlı.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	81	Buluntu Yeri	J(4)2 5a7
Levha No	XX-11		
Çizim No	XVII-D	Yapı Katı	5. Yapı Katı
Seramik Grubu	İci-Dısı Farklı Renkte	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C13
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	0.65
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	22
		Yükseklik	?

Tanım: Basit ağız kenarlı, ağız kısmının altı oluklu, dibe doğru daralan gövdeli derin çanak parçası. İçi siyah, dışı grimsi kahverengi astarlı. İçteki siyah astar ağız kısmının dşına taşmakta.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	82	Buluntu Yeri	j(4)11
Levha No	XX-12		
Çizim No	XVII-E	Yapı Katı	5. Yapı Katı
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C13
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	0.80
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	14
		Yükseklik	?

Tanım Basit ağız kenarlı, ağız kenarı altı oluklu çanak parçası. İçi siyah, dışı ise kahverengi ve kırmızımsı kahverengi astarlı. Kap üzerinde, pişme koşulları ile ilgili renk ayrımı mevcut.

Yayın Yayınlanmamış.

Katalog No	83	Buluntu Yeri	LX-LXII/40-42 plankaresinde atölye yapısının temellerinin tahrip ettiği 5. yapı
Levha No	XXIII-3		
Çizim No	XVIII-A	Yapı Katı	5. Yapı Katı
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C14
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	0.4
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	6
		Yükseklik	3

Tanım Basit ağız kenarlı, düz dipli minyatür çanak. Dışı kahverengi astarlı, içinde yer yer siyah alacalanmalar mevcut. Gövde üzerinde küçük bir "memecik" şeklinde çıkıntı yer almakta.

Yayın Yayınlanmamış.

Katalog No	84	Buluntu Yeri	LX-LXII/40-42 plankaresinde atölye yapısının temellerinin tahrip ettiği 5. yapı
Levha No	XXIV-1		
Çizim No	XVIII-B	Yapı Katı	5. Yapı Katı
Seramik Grubu	İci-Dısı Farklı Renkte	Hamur Grubu	B
Form	Canak	Tip	C14
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	0.3
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	8
		Yükseklik	3

Tanım Basit ağız kenarlı, yayvan gövdeli, hafif oval dipli çanak. Dışı kırmızımsı kahverengi, içi ise siyaha yakın renkte astarlıdır. İç kısımdaki siyahlık, bazı noktalarda ağız kenarının dışına taşmakta. Kap yüzeyinde çatlamalar mevcut.

Yayın Yayınlanmamış.

Katalog No: 85
Buluntu Yeri: J(4)12
Levha No: XXIV-4
Çizim No: XIX-A
Yapı Katı: 7. Yapı Katı
Seramik Grubu: Kaba Seramik
Hamur Grubu: C
Form: Canak
Tip: C15
Bezeme: Baskı Bezeme
Perdah: Yok
Astar: Yok
Cidar Kalınlığı: 1.0
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 32
Yükseklik: 3.7
Tanım: Yayvan gövdeli, düz dipli sığ çanak. Ağız kenarının üstü, parmak baskı ile süslenmiş. Astar ve perdah uygulaması yok.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 86
Buluntu Yeri: J(4)12
Levha No: XXIV-5
Çizim No: XIX-B
Yapı Katı: 7. Yapı Katı
Seramik Grubu: Kaba Seramik
Hamur Grubu: C
Form: Canak
Tip: C15
Bezeme: Baskı Bezeme
Perdah: Yok
Astar: Yok
Cidar Kalınlığı: 1.0
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 22
Yükseklik: 3.3
Tanım: Basit ağız kenarlı, düz dipli sığ çanak. Ağız kenarının üst tarafı tırnak baskı ile süslenmiş.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 87
Buluntu Yeri: J(4)12
Levha No: XXIV-6
Çizim No: XIX-C
Yapı Katı: 7. Yapı Katı
Seramik Grubu: Kaba Seramik
Hamur Grubu: C
Form: Canak
Tip: C15
Bezeme: Baskı Bezeme
Perdah: Yok
Astar: Yok
Cidar Kalınlığı: 0.9
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 22
Yükseklik: 2.60
Tanım: Yayvan gövdeli, düz dipli sığ çanak. Ağız kenarının üstü, parmak baskı ile süslenmiş. Astar ve perdah uygulaması yok.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	88	Buluntu Yeri	LIII-LIV/30-37. D4 duvarı ile Mabed-Saray arası alanda.
Levha No	XXIV-2		
Çizim No	XIX-D	Yapı Katı	5. Yapı Katı
Seramik Grubu	Kaba Seramik	Hamur Grubu	C
Form	Canak	Tip	C16
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Yok	Cidar Kalınlığı	0.9
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	13
		Yükseklik	3.8

Tanım: Dik ve inceltilmiş ağız kenarlı, düz dipli sığ çanak.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	89	Buluntu Yeri	J(4)12 s.13
Levha No	XXIV-8		
Çizim No	XX-A	Yapı Katı	6. Yapı Katı
Seramik Grubu	Kaba Seramik	Hamur Grubu	C
Form	Canak	Tip	C16
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	0.60
Yapım Tekniği		Ağız Çapı	18
		Yükseklik	?

Tanım: İçe çekik aqğız kenarlı, çanak parçası.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	90	Buluntu Yeri	J(4)12 s.13
Levha No	XXIV-7		
Çizim No	XX-B	Yapı Katı	6. Yapı Katı
Seramik Grubu	Kaba Seramik	Hamur Grubu	C
Form	Canak	Tip	C16
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	1.50
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	28
		Yükseklik	?

Tanım: Ağız kenarı dik profilli, basit ağız kenarlı sığ çanak parçası. İçi ve dışı kalın bir kahverengi astar ile kaplı.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 91 | Buluntu Yeri: J(4)11
Levha No: XXIV-3
Çizim No: XX-C | Yapı Katı: 5. Yapı Katı
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı | Hamur Grubu: B
Form: Canak | Tip: C15
Bezeme: Yok | Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: 0.90
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 14 | Yükseklik: ?
Tanım: Bait ağız kenarlı, yayvan gövdeli sığ çanak. İçi ve dışı kahverengi astarlı.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 92 | Buluntu Yeri: LVII-LIX/36-45 / E-4
Levha No: XXV-1
Çizim No: XXI-A | Yapı Katı: 6. Yapı Katı
Seramik Grubu: Kaba Seramik | Hamur Grubu: C
Form: Fincan | Tip: F1
Bezeme: Yok | Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Yok | Cidar Kalınlığı: 0.7
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 8.8 | Yükseklik: 3.6
Tanım: Hafif inceltilmiş, basit ağız kenarlı, yayvan ve sığ gövdeli, düz dipli çanak. Ağız kenarını gövdenin ortasdına bağlayan tek, dikey kulplu. Dışı hamur renginde kendinden astarlı, içi siyah renkte.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 93 | Buluntu Yeri: B mezarının kuzeyi
ETÇ III
Levha No:
Çizim No: XXI-B | Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: İci-Dısı Farklı Renkte | Hamur Grubu: B
Form: Fincan | Tip: F1
Bezeme: Yok | Perdah: Yok
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 10 | Yükseklik: 3.1
Tanım: İçi siyah, dışı kırmızı astarlı. Bait ağız kenarlı, yayvan ve dibe doğru daralan gövdeli.
Yayın: Arık 1937: CCXII/AI.841: İpek 2001:Lev.66/2

Katalog No	94	Buluntu Yeri	LX-LXII/50–52 - G/5
Levha No	XXV-2		
Çizim No	XXI-C	Yapı Katı	7. Yapı Katı
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Fincan	Tip	F1
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	0.7
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	7
		Yükseklik	3
Tanım	Kahverengi astarlı, hafif perdahlı. Tek kulplu fincan.		
Yayın	Cınaroğlu, Celik 2010: 460		

Katalog No	95	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş
Levha No			
Çizim No	XXI-D	Yapı Katı	5/6?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Fincan	Tip	F1
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	6.2
		Yükseklik	3.5
Tanım	Koyu kahve renkte. İçi dışı perdahlı. Ahlatlıbel tipinde fincan.		
Yayın	Arık 1937: CXXVIII-CXXIX/AI.925: İpek 2001:Lev.65/11: Orthmann 1963: Lev.45-11/55		

Katalog No	96	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş.
Levha No			
Çizim No	XXI-E	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Fincan	Tip	F1
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	9.2
		Yükseklik	5
Tanım	Kırmısımsı kahverengi astarlı. Hafif perdahlı. Düz dipli, ağız kenarından dibe bağlanan kulplu fincan.		
Yayın	Kosay 1951: 43. Lev. XCVIII. Res.3: İpek 2001:Lev.68/3		

Katalog No	97	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş ETÇ II
Levha No			
Çizim No	XXI-F	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	C
Form	Fincan	Tip	F1
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	?
		Yükseklik	?

Tanım: Basit ağız kenarlı, ağız kenarını dibe bağlayan kulplu, yuvarlatılmış diz dipli fincan. Siyah özlü, kahverengi hamurlu. Kırmızı astarlı.

Yayın: Arık 1937: CXXX/AI.849; İpek 2001:Lev.65/10

Katalog No	98	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş.
Levha No			
Çizim No	XXII-A	Yapı Katı	7. Yapı Katı
Seramik Grubu	İci-Dısı Farklı Renkte	Hamur Grubu	B
Form	Fincan	Tip	F2
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	9.20
		Yükseklik	7.60

Tanım: Ağız kenarı dışa çekik, "S" profilli ve dibe doğru daralan gövdeli, yuvarlatılmış düz dipli çanak. Ağız kenarından omuza inen, tek dikey, şerit kulplu. İçi siyah, dışı kırmızı astarlı, İçteki siyah astar kabın ağız kenarından dışarı taşmakta.

Yayın: Kosav 1938: 90/AI.a169: Gürsan-Salzmann 1992: Pl.7.1

Katalog No	99	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş.8.80 m. derinlikte.
Levha No			
Çizim No	XXII-B	Yapı Katı	7. Yapı Katı
Seramik Grubu	İci-Dısı Farklı Renkte	Hamur Grubu	B
Form	Fincan	Tip	F2
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	10
		Yükseklik	5.90

Tanım: Ağız kenarı dışa çekik, "S" profilli ve dibe doğru daralan gövdeli, yuvarlatılmış düz dipli çanak. Ağız kenarından omuza inen, tek dikey, şerit kulplu. İçi siyah, dışı kırmızı astarlı, İçteki siyah astar kabın ağız kenarından dışarı taşmakta.

Yayın: Kosav 1938: 90/AI.a222: Gürsan-Salzmann 1992: Pl.7.1

Katalog No: 100 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş. 7.00-7.20 m. derinlikte.
Levha No:
Çizim No: XXII-C | Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı | Hamur Grubu: B
Form: Fincan | Tip: F2
Bezeme: Yok | Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 10 | Yükseklik: 9.5
Tanım: Ağız kenarı dışa çekik, "S" profilli ve dibe doğru daralan gövdeli, yuvarlatılmış düz dipli çanak. Ağız kenarından omuza inen, tek dikey, şerit kulplu.
Yayın: Kosav 1951: 43/Al.c580

Katalog No: 101 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş
Levha No:
Çizim No: XXII-D | Yapı Katı: 5/6?
Seramik Grubu: Tırnak Baskılı Seramik | Hamur Grubu: B
Form: Fincan | Tip: F2
Bezeme: Baskı Bezeme | Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 6 | Yükseklik: 4.5
Tanım: Dışır kırmızı, içi siyah. Perdahlı. Ağız kenarı dışa çekik, "S" profilli, ağız kenarından omuz üzerine inen kulplu, düz dipli fincan. Omuz hizasında, kabın etrafını çeviren "tırnak baskı" ile süslenmiş.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 43/Al.r239: İpek 2001:Lev.56/1: Gürsan-Salzmann 1992: Pl.7.5-r239

Katalog No: 102 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No:
Çizim No: XXII-E | Yapı Katı: 5/6?
Seramik Grubu: Sivah Astarlı-Parlak | Hamur Grubu: B
Form: Fincan | Tip: F2
Bezeme: Yiv/Oluk Bezeme | Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: 0.35
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 10 | Yükseklik: 5.5
Tanım: Dışarı çekik, basit ağız kenarlı, "S" profilii gövdeli, düz dipli fincan. İçi kırmızı, dışı siyah astarlı. Yanyana getirilmiş eğik açık şeklindeki yivlerle süslenmiş.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 41/Al.r216: İpek 2001:Lev.58/2: Gürsan-Salzmann 1992: Pl.7.1

Katalog No: 103 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş
Levha No:
Çizim No: XXIII-A | Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kaba Seramik | Hamur Grubu: C
Form: Fincan | Tip: F2
Bezeme: Yok | Perdah: Yok
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 10 | Yükseklik: 5
Tanım: İçi ve dışı kırmızı astarlı."S" profilli, şerit kulplu fincan. Kaba hamurlu.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 41/Al.s132

Katalog No: 104 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No:
Çizim No: XXIII-B | Yapı Katı: 5/6
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı | Hamur Grubu: B
Form: Fincan | Tip: F2
Bezeme: Yok | Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: 0.75
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 7 | Yükseklik: 4
Tanım: Hafif dışarı çekik ağız kenarlı, kesin profilli, yuvarlak dipli, tek kulplu fincan.
Yayın: Kosav. Akok 1966: 83/Al.h119. İpek 2001:Lev.60/6

Katalog No: 105 | Buluntu Yeri: Mezarlık alanında yapılan kazılarda
Levha No:
Çizim No: XXIII-C | Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Sivah Astarlı-Parlak | Hamur Grubu: A
Form: Fincan | Tip: F2
Bezeme: Yok | Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 6 | Yükseklik: ?
Tanım: Hafif dışa kalınlaştırılmış ağızlı, omurgalı, tek dikey kulplu fincan. Siyah astarlı, parlak perdahlı.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 106 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No:
Çizim No: XXIII-D | Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Sivah Astarlı-Parlak | Hamur Grubu: A
Form: Fincan | Tip: F2
Bezeme: Yiv/Oluk Bezeme | Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı:
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 6.5 | Yükseklik: 3.5
Tanım: Dışarı çekik, basit ağız kenarlı, "S" profilii gövdeli, düz dipli fincan. İçi-dışı siyah astarlı. Parlak perdahlı. Omuzdan dibe doğru inen yivler ile süslü.
Yayın: Kosav, Akok 1973: 43/Al.r242; İpek 2001:Lev.60/7; Gürsan-Salzmann 1992: Pl.7.1-r242

Katalog No: 107 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş
Levha No:
Çizim No: XXIII-E | Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Sivah Astarlı-Parlak | Hamur Grubu: A
Form: Fincan | Tip: F2
Bezeme: Yiv/Oluk Bezeme | Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 7 | Yükseklik: 3.8
Tanım: Siyah astarlı, parlak perdahlı, dipten omuzlara kadar çıkan sarmal yivlerle süslü, tek kulplu fincan. Kulbu kırık.
Yayın: Kosav 1938: 143/Al.a A6

Katalog No: 108 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No:
Çizim No: XXIV-A | Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kaba Seramik | Hamur Grubu: C
Form: Fincan | Tip: F3
Bezeme: Yok | Perdah: Yok
Astar: Kendinden Astar | Cidar Kalınlığı: 0.8
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 9.4 | Yükseklik: 3.8
Tanım: İnceltilmiş ağız kenarlı, dış bükey-yayvan gövdeli, tek dikey kulplu sığ çanak. Devetüyü astar üzerinde siyah alacalanmalar mevcut.
Yayın: Kosav, Akok 1966: 83/Al.m105, İpek 2001:Lev.65/9

Katalog No: 109
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No:
Çizim No: XXIV-B
Yapı Katı: 5/6?
Seramik Grubu: İci-Dısı Farklı Renkte
Hamur Grubu: ?
Form: Fincan
Tip: F3
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 10
Yükseklik: 3.8
Tanım: Dışı koyu kırmızı ve dalgalı, içi siyah, tek kulplu fincan. Kulbu kırık.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 110
Buluntu Yeri: J(4)11
s.14
Levha No: XXV-3
Çizim No: XXIV-C
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Fincan
Tip: F4
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 10.5
Yükseklik: ?
Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı, karından dibe doğru daralan gövdeli, tek dikey kulplu fincan. Ağız kenarı etrafı kırmızı, alt bölgeler ise pişmeye bağlı olarak renk değiştirmiş. Hafif perdahlı.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 111
Buluntu Yeri: J(4)12
s.14
Levha No: XXV-4
Çizim No: XXIV-D
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Fincan
Tip: F4
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 8
Yükseklik: ?
Tanım: Kendinden astarlı. Astarda dökülmeler mevcut. Hafif dışa çekik ve basit ağızlı, dibe doğru daralan gövdeli, tek dikey kulplu maşrapa parçası.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	112	Buluntu Yeri	Mezarlık alanında yapılan kazılarda
Levha No	XXV-5		
Çizim No	XXIV-E	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Fincan	Tip	F4
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	6
		Yükseklik	?

Tanım: Kırmızı astarlı. Perdahlı. Hafif dışa çekik ve basit ağızlı, dibe doğru daralan gövdeli, tek dikey kulplu maşrapa parçası.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	113	Buluntu Yeri	J(4)2
Levha No	XXV-6		
Çizim No	XXIV-F	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	İci-Dısı Farklı Renkte	Hamur Grubu	B
Form	Fincan	Tip	F4
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	8
		Yükseklik	3.8

Tanım: Dışı kırmızımsı kahverengi, içi siyah astarlı. Perdahlı. Hafif dışa çekik ve basit ağızlı, dibe doğru daralan gövdeli, tek dikey kulplu maşrapa parçası.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	114	Buluntu Yeri	5m. derinlikte
Levha No			
Çizim No	XXV-A	Yapı Katı	5/6?
Seramik Grubu	İci-Dısı Farklı Renkte	Hamur Grubu	B
Form	Fincan	Tip	F4
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	8.2
		Yükseklik	5.6

Tanım: Ağız kenarı dışa çekik, "S" profilli ve dibe doğru daralan gövdeli, düz dipli çanak. Ağız kenarından omuza inen, tek dikey, şerit kulplu. İçi siyah, dışı kırmızı astarlı, İçteki siyah astar kabın ağız kenarından dışarı taşmakta.

Yayın: Kosav 1951: 45-Al.b211

Katalog No	115	Buluntu Yeri	S Mezarı
Levha No			
Çizim No	XXV-B	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Bova Bezemeli Seramik	Hamur Grubu	D
Form	Fincan	Tip	F4
Bezeme	Bova Bezeme	Perdah	Var-Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	8.7
		Yükseklik	6.1

Tanım: Kırmızımsı kahverengi astarlı, üzerinde siyah renkte boya bezeme.ye sahip Intermediate boyalısı. Dışa çekik ağız kenarlı, dış bükey gövdeli, düz dipli, tek dikey kulplu fincan. Ağız kenarı çevrei geniş bir bant bezeme ile süslü. Boyunda üç sıra halinde yatay bantlar, altında içi boyanmış üçgenler, altında iki sıra yatay bant, altında

Yayın: Kosav 1966: Lev.48-Al.e230: Öktü 1973: Lev.38/3a-02

Katalog No	116	Buluntu Yeri	T Mezarı
Levha No			
Çizim No	XXV-C	Yapı Katı	6?
Seramik Grubu	Bova Bezemeli Seramik	Hamur Grubu	D
Form	Fincan	Tip	F4
Bezeme	Bova Bezeme	Perdah	Var-Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	5.8
		Yükseklik	?

Tanım: Sarımsı kahverengi astarlı, kırmızımsı kahverengi boya bezemeli Çıradere türünde boya bezemeli fincan parçası. Dışa çekik ağız kenarlı, dış bükey gövdeli, şişkin karınlı, düz dipli fincan. Ağız kenarı ve kulbun yarıya yakını kalın bir bant bezeme ile süslü. Gövde üzeri cizgi demetleri ile süslenmis.

Yayın: Öktü 1973: Lev.45-III/01

Katalog No	117	Buluntu Yeri	S Mezarı
Levha No			
Çizim No	XXV-D	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Bova Bezemeli Seramik	Hamur Grubu	D
Form	Fincan	Tip	F4
Bezeme	Bova Bezeme	Perdah	Var-Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	5.4
		Yükseklik	?

Tanım: Açık kahverengi-bej astarlı, üzerine koyu renk boya bezemeye sahip Intermediate boyalısı. Dışa çekik ve kalınlaştırılmış ağız kenarlı, dış bükey gövdeli, tek dikey kulplu fincan parçası.

Yayın: Öktü 1973: Lev.38/3a-01

Katalog No	118	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş. 5.40-5-60 metre derinlikte.
Levha No			
Çizim No	XXVI-A	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	İci-Dısı Farklı Renkte	Hamur Grubu	B
Form	Fincan	Tip	F5
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	0.7
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	8.10
		Yükseklik	10

Tanım Basit ağız kenarlı, yuvarlak gövdeli, derin çanak. Ağız kenarının hemen altından gövdenin ortasına uzanan tek, dikey kulplu.İçi siyah, dışı kırmızı astarlı. İçteki siyah astar ağız kenarından dışarı taşmakta.

Yayın Kosav 1938: 90/Al.a133; İpek 2001:Lev.65/3

Katalog No	119	Buluntu Yeri	J(4)12 s.14
Levha No	XXV-7		
Çizim No	XXVI-B	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Sivah Astarlı Seramik	Hamur Grubu	C
Form	Fincan	Tip	F5
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	10
		Yükseklik	?

Tanım Koyu renk astarlı, Pişmeye bağlı renk farklılıklarına sahip. Hafif perdahlı. Basit ağız kenarlı, yarı küresel gövdeli, tek dikey kulplu fincan.

Yayın Yavınlanmamıs.

Katalog No	120	Buluntu Yeri	J(4)12 s.14
Levha No	XXV-8		
Çizim No	XXVI-C	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	İci-Dısı Farklı Renkte	Hamur Grubu	B
Form	Fincan	Tip	F5
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	9
		Yükseklik	?

Tanım İçi siyah, dışı kahverengi tonlarda astarlı. Perdahlı. Basit ağız kenarlı, yarı küresel gövdeli, tek dikey kulplu fincan.

Yayın Yavınlanmamıs.

Katalog No: 121
Buluntu Yeri: J4(3)-Eski Hitit Atöltesi altındaki ETÇ odalarından□□□□□□□□□□□□□□□□
Levha No:
Çizim No: XXVI-D
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Fincan
Tip: F5
Bezeme: Bova BezYokeme
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 8.5
Yükseklik: 4.7
Tanım: Kahverengi tonlarda astarlı. İçi ve dışı perdahlı. Basit ağız kanrlı, tek kulplu f,ncan parçası.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 122
Buluntu Yeri: J(4)2- Açma kesiti
Levha No: XXV-9
Çizim No: XXVI-E
Yapı Katı: 5/6?
Seramik Grubu: Sivah Astarlı-Parlak
Hamur Grubu: A
Form: Fincan
Tip: F5
Bezeme: Yiv/Oluk Bezeme
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı:
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 9
Yükseklik: 4.5
Tanım: İçi ve dışı siyah astarlı, Parlak perahlı. Bait ağız kenalı, ağızdan dibe uzanan şerit kulplu fincan.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 123
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş
Levha No:
Çizim No: XXVII-A
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: İci-Dısı Farklı Renkte
Hamur Grubu: D
Form: Fincan
Tip: F6
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 10
Yükseklik: 3.8
Tanım: Dışı kırmızı, içi siyah renkte. Perdahlı. Dip kısmı göbekli, tek kulplu sığ fincan.
Yayın: Kosav. Akok 1966: 83/Al.i339. İpek 2001:Lev.66/3

Katalog No: 124
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş
Levha No:
Çizim No: XXVII-B
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kaba Seramik
Hamur Grubu: B
Form: Fincan
Tip: F7
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: Kalın 10-20 mm. Orta 4-7/7
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 7
Yükseklik: 5
Tanım: Basit ağız kenarlı, dibe doğru daralan gövdeli, sivri dipli fincan.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 42/Al.n104; Gürsan-Salzmann 1992: Pl.5.7-n104

Katalog No: 125
Buluntu Yeri: İskelet III yanı.
Levha No:
Çizim No: XXVII-C
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: ?
Form: Fincan
Tip: F8
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 3.8
Yükseklik: 4.3
Tanım: Dışa çekik ağızlı, "S" profilli, tek kulplu, yuvarlatılmış düz dipli fincan.
Yayın: Kosav. Akok 1966: 82/Al.f26. İpek 2001:Lev.59/8

Katalog No: 126
Buluntu Yeri: 4. tabakata tarihlendirilen Hitit Maden Atölyesi temellerinin tahrip ettiği Erken
Levha No: XXVI-1
Çizim No: XXVII-D
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Sivah Astarlı-Parlak
Hamur Grubu: A
Form: Fincan
Tip: F9
Bezeme: Yiv/Oluk Bezeme
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 6.9
Yükseklik: 4.3
Tanım: Siyah astarlı, parlak perdahlı. Dışa çekik ve basit ağız kenarlı, omurgraı, omurgadan dibe doğru daralan gövdeli, yuvarlak dipli fincan.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 127
Buluntu Yeri: 4. tabakata tarihlendirilen Hitit Maden Atölyesi temellerinin tahrip ettiği Erken
Levha No: XXVI-2
Çizim No: XXVII-E
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Sivah Astarlı-Parlak
Hamur Grubu: A
Form: Fincan
Tip: F9
Bezeme: Yiv/Oluk Bezeme
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 6.6
Yükseklik: 4.1
Tanım: Siyah astarlı, parlak perdahlı. Dışa çekik ve basit ağız kenarlı, omurgraı, omurgadan dibe doğru daralan gövdeli, yuvarlak dipli fincan.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 128
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş
Levha No:
Çizim No: XXVIII-A
Yapı Katı: 5?
Seramik Grubu: Gri Seramik
Hamur Grubu: D
Form: Depas
Tip: D1
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: Cark
Ağız Çapı: ?
Yükseklik: ?
Tanım: Depas parçası. Gövdenin birkısmı korunmuş. Dip ve ağız kenarı eksik.
Yayın: Kosav 1938: Lev. XXXIV-Al.a261

Katalog No: 129
Buluntu Yeri: L Mezarının seviyesinde.
Levha No:
Çizim No: XXVIII-B
Yapı Katı: 7(?)
Seramik Grubu: Sivah Astarlı Seramik
Hamur Grubu: A
Form: Depas
Tip: D2
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İcte
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: ?
Ağız Çapı: 0.5
Yükseklik: 15.5
Tanım: Siyah astarlı, parlak perdahlı. "S" profilli gövdeye sahip, depas.
Yayın: Kosav ve diğ. 1967: 212-Al.p222

Katalog No	130	Buluntu Yeri	LVII-LIX/36-45 / A-E/4-6
Levha No	XXVII-1		
Çizim No	XXIX-A	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	A
Form	Depas	Tip	D3
Bezeme	Yok	Perdah	Var-Dısta
Astar	Var-Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	Cark	Ağız Çapı	?
Yükseklik	15.9		

Tanım Devetüyü renkli ve sıkı hamurlu, kum katkılı, kendinden astarlı ve perdahlıdır. Ağır çark kullanılarak yapılmıştır. Sivri dipli olup, dipten ağıza doğru genişleyen bir forma sahiptir. Kulplar ile ağız kenarı ve gövde de kırık ve eksikleri olup, alçı ile tümlenmiştir.

Yayın Yayınlanmamış.

Katalog No	131	Buluntu Yeri	LVII-LIX/36-45 / A-E/4-6
Levha No	XXVIII-1		
Çizim No	XXIX-B	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Sivah Astarlı Seramik	Hamur Grubu	A
Form	Depas	Tip	D3
Bezeme	Yok	Perdah	Var-Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	7.3
Yükseklik	18.2		

Tanım Gri renkli ve sıkı hamurlu, taşçık katkılı, siyah astarlı ve perdahlıdır. Ağır çark kullanılarak yapılmıştır. Sivri dipli olup, ağıza doğru genişleyen bir forma sahiptir. Ağız kenarı hafif dışa çekiktir. Kulpları yarım kalp oluşturacak şekilde bir birine simetrik olarak diple gövde üzerine tutturulmuştur. Ağız kenarı, gövde ve dipte küçük kırıkları olmakla birlikte alçıyla tamamlanmıştır.

Yayın Yayınlanmamış.

Katalog No	132	Buluntu Yeri	LVII-LIX/36-45 / A-E/4-6
Levha No			
Çizim No	XXX-A	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Sivah Astarlı Seramik	Hamur Grubu	B
Form	Depas	Tip	D3
Bezeme	Yok	Perdah	Var-Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	?	Ağız Çapı	?
Yükseklik	?		

Tanım Depasa formuna ait dip parçası.

Yayın Yayınlanmamış.

Katalog No	133	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş
Levha No			
Çizim No	XXX-B	Yapı Katı	
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Depas	Tip	D4
Bezeme	Yok	Perdah	Var-Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	?	Ağız Çapı	8
		Yükseklik	6.5

Tanım: 6.5 cm. yüksekliğindeki depas içte ve dışta kalın bir kırmızı astara sahiptir. Gövdesi çan şeklindedir. Kulplar ağız kenarı altından dine kadar uzanır.

Yayın: Kosav 1951: Lev.CI-AI.b46; Orthmann 1963: Lev.49-11/102

Katalog No	134	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş.
Levha No			
Çizim No	XXXI-A	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Kaba Seramik	Hamur Grubu	C
Form	Masrapa	Tip	M1
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Yok	Cidar Kalınlığı	?
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	9
		Yükseklik	9

Tanım: Devetüyü renginde. Perdah yok. Ağız kenarı ince dışa dönük, keskin karınlı, düz dipli, tek kulplu fincan.

Yayın: Kosav. Akok 1973: 40/AI.r2; İpek 2001:Lev.64/3

Katalog No	135	Buluntu Yeri	LVII-LIX/36-45 / T-Z/6-11
Levha No	XXIX-1		
Çizim No	XXXI-B	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Masrapa	Tip	M1
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	8
		Yükseklik	8.3

Tanım: Açık kahverengi hamurlu, taşçık katkılı, kendinden astarlı ve elde şekillendirilmiştir. Düz dipli, oval şişkin gövdeli ve dışa çekik ağızlıdır. Kulp omuz ile ağız kenarına tutturulmuştur. Üzerinde saman izleri görülür. Kulbun tamamı ile ağız kenarının bir kısmı alçı ile tümlenmiştir.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 136 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş
Levha No:
Çizim No: XXXI-C | Yapı Katı: 5/6?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı | Hamur Grubu: B
Form: Masrapa | Tip: M1
Bezeme: Yok | Perdah: Var-İç ve Dısta
Astar: Var-İç ve Dısta | Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 6 | Yükseklik: 7.2
Tanım: Kırmızı astarlı ve perdahlı. Dışa çekik ağız kenarlı, iç bükey boyunlu, şişkin karınlı, Ağız kenarını gövdeye bağlayan şerit kulplu.
Yayın: Arık 1937: LXX-LXXI/Al.172; İpek 2001:Lev.59/7; Orthmann 1963: Lev.42-11/25

Katalog No: 137 | Buluntu Yeri: 5.20-5.40m. derinlikte
Levha No:
Çizim No: XXXI-D | Yapı Katı: 5/6?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı | Hamur Grubu:
Form: Masrapa | Tip: M1
Bezeme: Yok | Perdah: Var-İç ve Dısta
Astar: Var-İç ve Dısta | Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 8 | Yükseklik: 8.5
Tanım: "S" profile sahip gövdeli, tek kulplu maşrapa. Kulbu kırık.
Yayın: Kosay 1951: 44-Al.b207; İpek 2001:Lev.74/3

Katalog No: 138 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş
Levha No:
Çizim No: XXXI-E | Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı | Hamur Grubu: B
Form: Masrapa | Tip: M1
Bezeme: Yok | Perdah: Var-İç ve Dısta
Astar: Var-İç ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 8 | Yükseklik: 9.5
Tanım: Kiremit renginde astarlı. Dışa çekik ağızlı, oval govdeli, düz dipli çanak.
Yayın: Kosay, Akok 1973: 40/Al.n168

Katalog No	139	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş
Levha No			
Çizim No	XXXII-A	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Sivah Astarlı-Parlak	Hamur Grubu	A
Form	Masrapa	Tip	M1
Bezeme	Yiv/Oluk Bezeme	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	6
		Yükseklik	7.5

Tanım: Siyah astarlı ve parlak perdahlı. Dışa çekik ağız kenarlı, "S" profile sahip gövdeli, ağız kenarından gövdenin ortasına uzanan tek kulplu fincan. Üzerine 4 tane memecik yerleştirilmiş. Yivlerle bezeli.

Yayın: Kosav, Akok 1973: 41/Al.r4; İpek 2001:Lev.58/4

Katalog No	140	Buluntu Yeri	LVII-LIX/36-45 / T-Z/6-11
Levha No	XXIX-2		
Çizim No	XXXII-B	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	Sivah Astarlı-Parlak	Hamur Grubu	A
Form	Masrapa	Tip	M1
Bezeme	Yiv/Oluk Bezeme	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	6
		Yükseklik	8

Tanım: Siyah astarlı, parlak perdahlı. Dışadoğru genişleyen ağızlı, iç bükey boyunlu, şişkinkarınl, yuvarlatılmış düz dipli, tek dikey kulplu maşrapa. Boyun kısmı iki sıra halinde nokta dizisi ile süslü. Alt gövde ise dörtlü yivlerle süslenmiş.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	141	Buluntu Yeri	Mezarlık alanında yapılan kazılarda
Levha No	XXIX-3		
Çizim No	XXXII-C	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	Sivah Astarlı-Parlak	Hamur Grubu	A
Form	Masrapa	Tip	M1
Bezeme	Yiv/Oluk Bezeme	Perdah	Var-İcte
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	?
		Yükseklik	?

Tanım: İçi kahverengi, dışı siyah renkte, Dışı parlak astarlı. Gövde üzerinde yiv bezemeye sahip maşrapa parçası.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	142	Buluntu Yeri	J4(7)-s14
Levha No	XXIX-4		
Çizim No	XXXII-D	Yapı Katı	7
Seramik Grubu	Sivah Astarlı Seramik	Hamur Grubu	B
Form	Masrapa	Tip	M1
Bezeme	Baskı Bezeme	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	10
		Yükseklik	?

Tanım: Siyah astarlı, parlak perdahlı. Omuz üzeridne nokta şeklinde baskı bezemelere sahip, "S" profilli maşrapa.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	143	Buluntu Yeri	J(4)12 s.14
Levha No	XXIX-5		
Çizim No	XXXII-E	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	Sivah Astarlı Seramik	Hamur Grubu	A
Form	Masrapa	Tip	M1
Bezeme	Yiv/Oluk Bezeme	Perdah	Var-Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	?
		Yükseklik	?

Tanım: Gövdesi yivli maşrapaya ait parça. İçi kırmızı dışı siyah. Dışı parlakperdahlı.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	144	Buluntu Yeri	8.60-8.80m. derinlikte
Levha No			
Çizim No	XXXIII-A	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	?
Form	Masrapa	Tip	M1
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	12.90
		Yükseklik	10.10

Tanım: Ağız kenarı dışa çekik, kısa boyunlu, dışbükey alt gövdeli, tek kulplu fincan. Omuz üzerinde 3 adet memecik yer almakta. Kırmızımsı kahverengi astarlı.

Yayın: Kosav 1938: 90/Al.a196

Katalog No	145	Buluntu Yeri	5.75-6m. arası derinlikte
Levha No			
Çizim No	XXXIII-B	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	İçi-Dısı Farklı Renkte	Hamur Grubu	
Form	Masrapa	Tip	M1
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	9.5
Yükseklik	12		

Tanım: İçi ve dışının ağız kenarı siyah, alt kısmı kırmızı astarlı. Dışa çekik ve basit ağız kenarlı, hafif "S" profilli, düz dipli, tek kulplu fincan. Kulbu kırık.

Yayın: Arık 1937: CXXVIII-CXXIX/Al.844; Orthmann 1963: Lev.44-11/48

Katalog No	146	Buluntu Yeri	LVII-LIX/36-45
Levha No	XXX-1		
Çizim No	XXXIII-C	Yapı Katı	7
Seramik Grubu	İçi-Dısı Farklı Renkte	Hamur Grubu	B
Form	Masrapa	Tip	M1
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	6.1
Yükseklik	6		

Tanım: Dışa çekik ve inceltilmiş ağız klenarlı, omurgalı, dibe dorğu daralan gödeli, tek kelple maşrapa. İçi siyah, dışı ise kahverengi tonlarda astarlı. Perdahlı.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	147	Buluntu Yeri	J(4)12 s12
Levha No	XXX-2		
Çizim No	XXXIII-D	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Masrapa	Tip	M1
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	8
Yükseklik	?		

Tanım: Hafif dışaçekik ağız kenarlı, dışbükey gövdeli tek dikey kulplu

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	148	Buluntu Yeri	J(4)16 s.14
Levha No	XXX-3		
Çizim No	XXXIII-E	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Masrapa	Tip	M1
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	10
		Yükseklik	?

Tanım: Hamur renginde, kendinden astarlı. Hafif dışa çekik ağızlı, karından dibe doğru daralan gövdeli, tek dikey kulplu maşrapa.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	149	Buluntu Yeri	J(4)17 Oda 30 - s.16/1
Levha No	XXX-4		
Çizim No	XXXIII-F	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Masrapa	Tip	M1
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	7
		Yükseklik	?

Tanım: İçi kırmızımsı kahverengi, dışı ise grimsi kahverengi tonlarda astarlı. Hafif perdahlı. Dışa çekik ağız kenarlı, tek dikey kulplu maşrapa.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	150	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş.
Levha No			
Çizim No	XXXIV-A	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	
Form	Masrapa	Tip	M2
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	10.5
		Yükseklik	9

Tanım: Kırmızı astarlı ve perdahlı, dışa dönük basit ağız kenarlı, "S" profilli, Yer yer yanma izleri mevcut.

Yayın: Kosav. Akok 1973: 43/Al.t60: Gürsan-Salzmann 1992: Pl.5.7

Katalog No	151	Buluntu Yeri	Mezarlık alanında yapılan kazılarda, dolgudan
Levha No	XXXI-1		
Çizim No	XXXIV-B	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Masrapa	Tip	M2
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	5.1
		Yükseklik	6.7

Tanım: Hamur renginde astarlı. Dışa çekikağız kenarlı, dış bükey gövdeli , düz dipli, tek dikey kulplu maşrapa.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	152	Buluntu Yeri	T Mezarı
Levha No			
Çizim No	XXXIV-C	Yapı Katı	6?
Seramik Grubu	Bova Bezemeli Seramik	Hamur Grubu	A
Form	Masrapa	Tip	M3
Bezeme	Bova Bezeme	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	7
		Yükseklik	9

Tanım: Çıradere türünde boyalı, tek kelplu fincan parçası. Hafif perdahlı.

Yayın: Orthmann 1963: Lev.50-11/115

Katalog No	153	Buluntu Yeri	J(4)12 Oda 30 - s.13
Levha No	XXXI-2		
Çizim No	XXXIV-D	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Bova Bezemeli Seramik	Hamur Grubu	A
Form	Masrapa	Tip	M3
Bezeme	Bova Bezeme	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	6
		Yükseklik	?

Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı, tek kulplu maşrapa. Portakalımsı renkte astarlı. Ağız kenarı içte ve dış tarafta kırmızımsı kahverengi boyalı. Boyundan dibe uzanan, birbirine paralel çizgisel boya bezeme dizisi ile süslü.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 154
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No:
Çizim No: XXXIV-E
Yapı Katı: 5?
Seramik Grubu: Bova Bezemeli Seramik
Hamur Grubu: A
Form: Masrapa
Tip: M3
Bezeme: Bova Bezeme
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 11.5
Yükseklik: ?
Tanım: İyi pişmiş, pembemsi devetüyü renkte astarlı.Ağız kenarı dışı kahverengi kalın bir bantla, omuzu eğik çizgi demetleri, kulpunun altında paralel açılarla süslü.
Yayın: Öktü 1973: Lev.45-III/02

Katalog No: 155
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş
Levha No:
Çizim No: XXXIV-F
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Bova Bezemeli Seramik
Hamur Grubu: A
Form: Masrapa
Tip: M3
Bezeme: Bova Bezeme
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: ?
Yükseklik: ?
Tanım: Çıradere stilinde boya bezemeli, tek dikey kulplu maşrapa parçası.
Yayın: Kosav. Akok 1973: Res.3

Katalog No: 156
Buluntu Yeri: J(4)11
s.14
Levha No: XXXI-3
Çizim No: XXXV-A
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Masrapa
Tip: M3
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 10
Yükseklik: ?
Tanım: İç kısımda ağız kenarının hemen altına kadar, dış tarafta ise tamamı astarlı. Dışa genişleyen ağız kenarlı, "S" profilli, tek dikey kulplu maşrapa parçası.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 157 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş
Levha No:
Çizim No: XXXV-B | Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı | Hamur Grubu: C
Form: Masrapa | Tip: M3
Bezeme: Yok | Perdah: Yok
Astar: Kendinden Astar | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 10 | Yükseklik: 11.7
Tanım: Kirli devetüyü rengnde, üzerinde pişmeye baağlı siyah alacalanmalar var.
"S" profilli maşrapa.
Yayın: Kosav 1966: Lev.140-Al.i202

Katalog No: 158 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No:
Çizim No: XXXV-C | Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı | Hamur Grubu: ?
Form: Masrapa | Tip: M4
Bezeme: Yok | Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: 0.6
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 5.6 | Yükseklik: 6.1
Tanım: Kırmızı astarlı, dışa çekik ağızlı, "S" profilli gövdeye sahip, yuvarlak dipli maşrapa.
Yayın: Kosav. Akok 1966: 83/

Katalog No: 159 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No:
Çizim No: XXXV-D | Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kaba Seramik | Hamur Grubu: C
Form: Masrapa | Tip: M4
Bezeme: Yok | Perdah: Yok
Astar: Yok | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 8.5 | Yükseklik: 7
Tanım: Dışa çekik basit ağız kenarlı, sivri dipli, ağız kenarından gövdenin ortasına bağlanan tek kulplu fincan. Kaba hamurlu.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 43/Al.t59: İpek 2001:Lev.59/3

Katalog No	160	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş.
Levha No			
Çizim No	XXXV-E	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	C
Form	Masrapa	Tip	M4
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	10.5
		Yükseklik	11

Tanım: Dışa çekik basit ağız kenarlı, sivri dipli, omuzdan gövdenin ortasına bağlanan tek kulplu maşrapa. Kaba. Kırmızı boya astarlı, perdahlı.

Yayın: Kosav. Akok 1973: 43/Al.t88

Katalog No	161	Buluntu Yeri	LX-LXII/40-42 plankaresinde atölye yapısının temellerinin tahrip ettiği 5. yapı
Levha No	XXXI-4		
Çizim No	XXXVI-A	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	C
Form	Masrapa	Tip	M5
Bezeme	Yok	Perdah	Var-Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	7.2
		Yükseklik	11

Tanım: Kahverengi astarlı. Hafif perdahlı. Basit ve dik eğız kenarlı, kısa boyunlu, ağız kenarının altından karnın ortasına uzanan ikey kulplu, şişkin karınlı, yuvarlatılmış dipli maşrapa. Boyun altından oluklu.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	162	Buluntu Yeri	LVIII-LXI/34-36 Mabed saray oda temellerinin tahrip ettiği
Levha No	XXXI-5		
Çizim No	XXXVI-B	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	C
Form	Masrapa	Tip	M5
Bezeme	Yok	Perdah	Var-Dısta
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	6.8
		Yükseklik	9

Tanım: Açık kahverengi ahverengi astarlı. Hafif perdahlı. Basit ve dik eğız kenarlı, kısa boyunlu, ağız kenarının altından karnın ortasına uzanan ikey kulplu, şişkin karınlı, yuvarlatılmış dipli maşrapa.

Yayın: Cınaroğlu. Celik 2010: Res. 13

Katalog No	163	Buluntu Yeri	LX-LXII/40-42
Levha No	XXXI-6		
Çizim No	XXXVI-C	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Sivah Astarlı-Parlak	Hamur Grubu	A
Form	Masrapa	Tip	M5
Bezeme	Baskı Bezeme	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	5.2
		Yükseklik	8

Tanım: Düz ve basit ağız kenarlı, dar ağızlı, kısa boyunlu, şişkin karınlı fincan. Omuz hizasından tek sıra "tırnak baskı" türünde bezemeye sahip. Kulbun karşısında, omuz hizasında memecik yer almakta.

Yayın: Yayınlanmamıs.

Katalog No	164	Buluntu Yeri	Mezarlık alanında yapılan kazılarda
Levha No			
Çizim No	XXXVII-A	Yapı Katı	7
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Masrapa	Tip	M6
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	7
		Yükseklik	?

Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı, omurgalı, dibe doğru daralan gövdeli, tek kulplu maşrapa. Kahverengi tonlarda astarlı.

Yayın: Yayınlanmamıs.

Katalog No	165	Buluntu Yeri	J4(3)-Eski Hitit Atöltesi altındaki ETÇ odalarından□□
Levha No	XXXIII-2		
Çizim No	XXXVII-B	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Masrapa	Tip	M6
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	9
		Yükseklik	8.5

Tanım: Siyah özlü. Kırmızımsı kahverengi astarlı, perdahlı. Dışa çekik ağızlı, omurgalı, dibe doğru daralan gövdeli, yuvarlatılmış düz dipli, tek dikey kulplu maşrapa.

Yayın: Yayınlanmamıs.

Katalog No: 166 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş
Levha No:
Çizim No: XXXVII-C | Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Tırnak Baskılı Seramikler | Hamur Grubu: B
Form: Masrapa | Tip: M6
Bezeme: Baskı Bezeme | Perdah: Var-İç ve Dısta
Astar: Var-İç ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 12 | Yükseklik: 10
Tanım: Kırmızı boya astarlı. Dışa çekik ve basit ağız kenarlı, "S" profile sahip gövdeli, ağız kenarından omuza inen tek kulplu, düz dipli fincan. Tırnak baskı ile süslü.
Yayın: Kosav, Akok 1973: 41/Al.r227; İpek 2001:Lev.75/3; Gürsan-Salzmann 1992: Pl.6.2-r227

Katalog No: 167 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş
Levha No:
Çizim No: XXXVII-D | Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Tırnak Baskılı Seramikler | Hamur Grubu:
Form: Masrapa | Tip: M6
Bezeme: Baskı Bezeme | Perdah: Yok
Astar: Var-İç ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 12 | Yükseklik: 11
Tanım: İçinin tamamı, dışının ise omuza üzerine kaar kırmızı boya astarlı. Dışa çekik ve basit ağız kenarlı, "S" profile sahip gövdeli, ağız kenarından omuza inen tek kulplu, düz dipli fincan. Omuz üzerinde 3 tane memecik yerleştirilmiş. Omuz altından dip kısmına kadar baskı bezemeli.
Yayın: Kosav, Akok 1973: 41/Al.r223; İpek 2001:Lev.75/2; Gürsan-Salzmann 1992: Pl.6.6

Katalog No: 168 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş
Levha No:
Çizim No: XXXVIII-A | Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Tırnak Baskılı Seramikler | Hamur Grubu: B
Form: Masrapa | Tip: M6
Bezeme: Baskı Bezeme | Perdah: Var-İç ve Dısta
Astar: Var-İç ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 10 | Yükseklik: 7
Tanım: İçinin tamamı, dışının ise omuza üzerine kaar kırmızı boya astarlı. Dışa çekik ve basit ağız kenarlı, "S" profile sahip gövdeli, ağız kenarından omuza inen tek kulplu, düz dipli fincan. Omuz üzerinde memecikler yerleştirilmiş. Omuz altından dip kısmına kadar baskı bezemeli. Tırnak baskıların arasına ise, kilin asıl rengi üzerine kırmızı
Yayın: Kosav, Akok 1973: 41/Al.s7; İpek 2001:Lev.56/4; Gürsan-Salzmann 1992: Pl.7.4.s7

Katalog No: 169 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş
Levha No:
Çizim No: XXXVIII-B | Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Tırnak Baskılı Seramikler | Hamur Grubu: C
Form: Masrapa | Tip: M6
Bezeme: Baskı Bezeme | Perdah: Var-İç ve Dısta
Astar: Var-İç ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 9 | Yükseklik: 7.5
Tanım: İçi ve dışı kırmızı astarlı, perdahlı. Dışa çekik ve basit ağız kenarlı, hafif "S" profilli, düz dipli, tek kulplu fincan. Omuz altı "tırnak baskı" ile süslü. Omuz üzerinde memecikler yerleştirilmiş.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 43/Al.s8; İpek 2001:Lev.56/3; Gürsan-Salzmann 1992: Pl.7.3-s8

Katalog No: 170 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş
Levha No:
Çizim No: XXXVIII-C | Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Tırnak Baskılı Seramikler | Hamur Grubu: B
Form: Masrapa | Tip: M6
Bezeme: Baskı Bezeme | Perdah: Var-İç ve Dısta
Astar: Var-İç ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 9.5 | Yükseklik: 8.5
Tanım: Açık kırmızı astarlı. Perdahlı. Dışa çekik ve basit ağız kenarlı, hafif "S" profilli, düz dipli, tek kulplu fincan. Omuz altı "tırnak baskı" ile süslü.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 44/Al.s105; İpek 2001:Lev.56/5; Gürsan-Salzmann 1992: Pl.7.5

Katalog No: 171 | Buluntu Yeri: 5.76-6m. arası derinlikte.
Levha No:
Çizim No: XXXIX-A | Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Tırnak Baskılı Seramikler | Hamur Grubu: A
Form: Masrapa | Tip: M6
Bezeme: Baskı Bezeme | Perdah: Yok
Astar: Var-İç ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 9 | Yükseklik: 8
Tanım: "S" profilli, derin fincan. Omuzdan aşağısı 4 sıra tırnak baskı dizisi ile süslü.
Yayın: Arık 1937: CXXVIII-CXXIX/Al.845; İpek 2001:Lev.65/11

Katalog No	172	Buluntu Yeri	7.20-7.40m. arası derinlikte.
Levha No			
Çizim No	XXXIX-B	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Tırnak Baskılı Seramikler	Hamur Grubu	A
Form	Masrapa	Tip	M6
Bezeme	Baskı Bezeme	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Var-Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	8
Yükseklik	7.5		

Tanım: İçi ve ağız kenarının omuza kadar olan bölümü kırmızı astarlı. Baskı bezemeli alan ise hamur renginde bırakılmış. "S"" profilli, tek kulplu, düz dipli fincan.

Yayın: Arık 1937: CXXX-CXXXI/Al.977; Orthmann 1963: Lev.46-Al.977

Katalog No	173	Buluntu Yeri	6-6.20m. derinlikte
Levha No			
Çizim No	XXXIX-C	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Tırnak Baskılı Seramikler	Hamur Grubu	A
Form	Masrapa	Tip	M6
Bezeme	Baskı - Astar Bezeme	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	9.60
Yükseklik	9.85		

Tanım: Ağız kenarı dışa çekik, kısa boyunlu, dışbükey alt gövdeli, tek kulplu fincan. İçi ve ağız kenarının omuza kadar olan bölümü kırmızı astarlı. Omuzdan dibe kadar, bir sıra tırnak baskı, bir sıra ise kırmızı astar şeklinde bezeme uygulanmış. Tırnak baskılı alanlar hamur renginde bırakılmıştır.

Yayın: Kosav 1938: 90/Al.a91: İpek 2001:Lev.78/2: Gürsan-Salzmann 1992: Pl.5.3

Katalog No	174	Buluntu Yeri	9.40-9.60 m. derinlikte
Levha No			
Çizim No	XXXIX-D	Yapı Katı	8
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Masrapa	Tip	M6
Bezeme	Baskı Bezeme	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	12
Yükseklik	9.5		

Tanım: Dışa çekik ve basit ağız kenarlı, "S" profilli, düz dipli, tek kulplu fincan. Kulbu kırık. Omuz üzerinde bir sıra "tırnak baskı" dizisi ve memecik ile süslüdür.

Düz dipli benzer formda çanak yine 8. kat. salzmann pl.7.3-a252

Yayın: Kosav 1938: 90/Al.a208: Orthmann 1963: Lev.46-11/77: Gürsan-Salzmann 1992: Pl.7.3

Katalog No: 175
Buluntu Yeri: 7.80-8.0m. derinlikte
Levha No:
Çizim No: XL-A
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: İçi-Dısı Farklı Renkte
Hamur Grubu:
Form: Masrapa
Tip: M6
Bezeme: Baskı Bezeme
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı:
Yapım Tekniği:
Ağız Çapı: 10.5
Yükseklik: 8.25
Tanım: İçi siyah, dışı kırmızı renk astarlıdır. Dışa çekik ve basit ağız kenarlı, keskin omuzlu , düz dipli, tek kulplu fincan. Omuz üzerinde bir sıra "tırnak baskı" dizisi ve memecik ile süslüdür.
Yayın: Kosav 1938: 90/Al.a132; İpek 2001:Lev.56/2; Orthmann 1963: Lev.46-11/76

Katalog No: 176
Buluntu Yeri: 7-7.20m. derinlikte
Levha No:
Çizim No: XL-B
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Tırnak Baskılı Seramikler
Hamur Grubu:
Form: Masrapa
Tip: M6
Bezeme: Baskı Bezeme
Perdah: Yok
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 8.5
Yükseklik: 9
Tanım: Ağız kenarı dışa çekik, "S" profilli ve dibe doğru daralan gövdeli, düz dipli çanak. Ağız kenarından omuza inen, tek dikey, şerit kulplu. Tırnak baskı ile süslü.
Yayın: Kosav 1951: 45-Al.c565; İpek 2001:Lev.77/2: Gürsan-Salzmann 1992: Pl.6.2-c565

Katalog No: 177
Buluntu Yeri: 6.20-6.40m. derinlikte
Levha No:
Çizim No: XL-C
Yapı Katı: 6?
Seramik Grubu: Tırnak Baskılı Seramikler
Hamur Grubu:
Form: Masrapa
Tip: M6
Bezeme: Baskı Bezeme
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı:
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 11
Yükseklik: 9
Tanım: İçinin tamamı, dışının ise omuza üzerine kaar kırmızı boya astarlı. Kısmen perdahlı. Dışa çekik ve basit ağız kenarlı, "S" profile sahip gövdeli, ağız kenarından omuza inen tek kulplu, düz dipli fincan. Omuz altından dip kısmına kadar baskı bezemeli.
Yayın: Kosav 1951: Lev.C-Al.b417. Orthmann 1963: Lev.46-11/6

Katalog No	178	Buluntu Yeri	7.20-7.40m. derinlikte
Levha No			
Çizim No	XL-D	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Tırnak Baskılı Seramik	Hamur Grubu	
Form	Masrapa	Tip	M6
Bezeme	Baskı Bezeme	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	8.4
		Yükseklik	9.6
Tanım	"S" profilli, ağızdan omuza inen tek kulplu maşrapa. Omuz üzerinde tek sıra "tırnak baskı" dizisi ile süslü.		
Yayın	Kosay 1951: 45-Al.c530; İpek 2001:Lev.76/3; Orthmann 1963: Lev.46-11/78; Gürsan-		

Katalog No	179	Buluntu Yeri	Mezarlık alanında yapılan kazılarda, dolgudan
Levha No	XXXII-1		
Çizim No	XLI-A	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Tırnak Baskılı Seramikler	Hamur Grubu	C
Form	Masrapa	Tip	M6
Bezeme	Baskı Bezeme	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	13
		Yükseklik	18
Tanım	Kulpun tam karşısında düğme bezeme mevcut. Ayrıca omuz kısmında tırnak bezemeyle kaplanmıştır. Dışa çekik ağız kenarlı kısa boyunlu yuvarlak gövdeli, dikey kulplu ve düz dipli. Hafif perdahlı.		
Yayın	Yayınlanmamış.		

Katalog No	180	Buluntu Yeri	LVII-LIX/36-45
Levha No	XXXII-2		
Çizim No	XLI-B	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	Tırnak Baskılı Seramikler	Hamur Grubu	C
Form	Masrapa	Tip	M6
Bezeme	Baskı Bezeme	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	11.1
		Yükseklik	10.3
Tanım	Kiremit renkli hamurlu, taşçık katkılı ve elde şekillendirilmiştir. Düz dipli olup, gövdeye doğru genişleyen, gövdeden ağıza geçişte daralıp tekrar genişleyen bir forma sahiptir. Kulp, dikey olarak omuzdan ağız kenarına tutturulmuştur. Gövdeden ağıza geçiste omuz oluşturan bölümde kabı halka seklinde cevreleyen tırnak baskı		
Yayın	Yayınlanmamış.		

Katalog No	181	Buluntu Yeri	LVII-LIX/36-45 / T-Z/6-11
Levha No	XXXII-3		
Çizim No	XLI-C	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	Tırnak Baskılı Seramikler	Hamur Grubu	C
Form	Masrapa	Tip	M6
Bezeme	Baskı Bezeme	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	12.7
		Yükseklik	11.9

Tanım Koyu gri renkli hamurlu, taşçık katkılı, dışı kiremit renkli, içi siyah astarlı ve elde şekillendirilmiş maşrapa. Düz dipli, şişkin gövdeli ve dışa çekik ağızlıdır. Kulp omuz ile ağız kenarına tutturulmuştur. Omuz üzrinde kabı çevreleyen tırnak baskı görülür. Tırnak baskılar arasında biri kırık olmak üzere 3 adet meme seklinde cıkıntı vardır.

Yayın Yayınlanmamış.

Katalog No	182	Buluntu Yeri	LIII-LIV/30-37. D2 güneyi
Levha No	XXXIII-1		
Çizim No	XLI-D	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Tırnak Baskılı Seramikler	Hamur Grubu	C
Form	Masrapa	Tip	M6
Bezeme	Baskı Bezeme	Perdah	Yok
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	8
		Yükseklik	12

Tanım Kaba hamurlı, Kahverengi astarlı. Dışa çekik ağız kenarlı, Ağız altından omuza inen tek kelplu, omuz hizasından tek sıra "tırnak baskı" bezemeli maşrapa.

Yayın Cınaroğlu. Celik 2012: Ciz.5b

Katalog No	183	Buluntu Yeri	Frigler tarafından karıştırılan bir alanda, Hitit katında
Levha No			
Çizim No	XLII-A	Yapı Katı	5-6?
Seramik Grubu	Tırnak Baskılı Seramik	Hamur Grubu	
Form	Masrapa	Tip	M7
Bezeme	Baskı Bezeme	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	?
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	7.5
		Yükseklik	9

Tanım Dışa çekik ağız kenarlı, ağız kenarından gövdenin ortasına kadar uzanan tek kulplu, oval gövdeli, yuvarlatılmış düz dipli maşrapa. Hamur renginde astarlı, hafif perdahlı.

Yayın Kosay, Akok 1973: 42/Al.t56; İpek 2001:Lev.64/3; Gürsan-Salzmann 1992: Pl.10.2-t56

Katalog No	184	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş
Levha No			
Çizim No	XLII-B	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Kaba Seramik	Hamur Grubu	?
Form	Masrapa	Tip	M8
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Var-İç ve Dıstа	Cidar Kalınlığı	Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	7
		Yükseklik	9.5

Tanım: Kırmızı renkli, kaba hamurlu. Dışa çekik ağız kenarlı, dışbükey gövdeli uzun maşrapa. Karın hizasında 3 tane memecik yerleştirilmiş.

Yayın: Kosav, Akok 1973: 41/Al.r22; İpek 2001:Lev.73/4; Gürsan-Salzmann 1992: Pl.10.2-r22

Katalog No	185	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş
Levha No			
Çizim No	XLII-C	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	?
Form	Masrapa	Tip	M8
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İç ve Dıstа
Astar	Var-İç ve Dıstа	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	10
		Yükseklik	11.5

Tanım: Kırmızı astarlı. İç bükey üst gövdeli, şişkin karınlı, dibe doğru daralan alt gövdeli, düz dipli maşrapa. Karın hizasında üç tane memecik yerleştirilmiş.

Yayın: Kosav, Akok 1973: 40/Al.n166; İpek 2001:Lev.73/1; Gürsan-Salzmann 1992: Pl.10.1-

Katalog No	186	Buluntu Yeri	-
Levha No			
Çizim No	XLII-D	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	
Form	Masrapa	Tip	M9
Bezeme	Baskı Bezeme	Perdah	Var-İç ve Dıstа
Astar	Var-İç ve Dıstа	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	13.6
		Yükseklik	10.6

Tanım: Ağız kenarı dışa çekik, kısa boyunlu, dışbükey alt gövdeli, tek kulplu fincan. Şerit kulplu, düz diplidir. Omuz üzerinde 3 düğmecik ve nokta grupları ile süsleme yapılmış.

Yayın: Kosav 1938: 90/Al.a226; İpek 2001:Lev.78/1; Orthmann 1963: Lev.46-11/83

Katalog No: 187
Buluntu Yeri: 5.60-5.80m. derinlikte
Levha No:
Çizim No: XLII-E
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: İçi-Dısı Farklı Renkte
Hamur Grubu:
Form: Masrapa
Tip: M9
Bezeme: Baskı Bezeme
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 14.40
Yükseklik: 10
Tanım: İçi siyah, dışı kırmızı renk astarlıdır. İçteki siyah astar ağız kenarının dışına taşmakta. Dışa çekik ve basit ağız kenarlı, keskin omuzlu , düz dipli, tek kulplu fincan. Omuz üzerinde memecik ve nokta dizileri ile süslü.
Yayın: Kosav 1938: 90/Al.a136

Katalog No: 188
Buluntu Yeri: 7.60-7.80m. derinlikte
Levha No:
Çizim No: XLII-F
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu:
Form: Masrapa
Tip: M9
Bezeme: Baskı Bezeme
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 8
Yükseklik: 9
Tanım: Ağız kenarı dışa çekik, kısa boyunlu, dışbükey alt gövdeli, tek kulplu fincan. Kulp ağız kenarının altına yerleştirilmiş. Şerit kulplu, düz diplidir. Omuz üzerinde nokta grupları ile süsleme yapılmış. Kahveengi tonlarda, perdahlı.
Alishar I, fig.170-c.915
Yayın: Kosav 1951: Lev.XCIX-Al.d130. Orthmann 1963: Lev.47-11/84

Katalog No: 189
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş
ETÇ III
Levha No:
Çizim No: XLII-G
Yapı Katı: 5/6?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Masrapa
Tip: M9
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 7.2
Yükseklik: 10.2
Tanım: Kırmızı astarlıdır. Basit ağız kenarlı, "S" profilli gövdeye sahip, yuvarlatılmış düz dipli, tek dikey kulplu maşrapa. Kulp boyun üzerinden gövdeye bağlanır.
Yayın: Kosav 1938: Lev. LXXII-Al.a200: İpek 2001:Lev.72/1: Orthmann 1963: Lev.42-11/28

Katalog No	190	Buluntu Yeri	Mezarlık alanında yapılan kazılarda, ETÇ yapısı içerisinden
Levha No	XXXIII-3		
Çizim No	XLIII-A	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Masrapa	Tip	M10
Bezeme	Yok	Perdah	Var-Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	8
		Yükseklik	10

Tanım: İçi ve dışı ı kahverengi astarlı. Dışı perdahlı. Dışa çekikağız kenarlı, kısa boyunlu, yuvarlatılmış düz dipli, tek dikey kulplu maşrapa.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	191	Buluntu Yeri	H(5)4 ESK2-2
Levha No			
Çizim No	XLIII-B	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Siyah Astarlı-Parlak	Hamur Grubu	A
Form	Masrapa	Tip	M10
Bezeme	Baskı Bezeme	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	9
		Yükseklik	13.2

Tanım: Siyah astarlı, parlak perdahlı. "S" profilli gövdeye sahip, ağız kenarından omuz üzerine inen tek dikey kulplu maşrapa. Boyun kısmını 4 sıra yivli. Gövde üzerinde beşli nokta grupları ile süslü.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	192	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş 7.20m.-7.40m. derinlikte.
Levha No			
Çizim No	XLIII-C	Yapı Katı	5/6?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Masrapa	Tip	M10
Bezeme	Yok	Perdah	Var-Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	9.5
		Yükseklik	13.5

Tanım: Dışa eğik, basit ağız kenarlı, iç bükey boyunlu, şişkin karınlı, tek dikey kulplu marşapa. Karın üzerinde dört adet memecik yerleştirilmiş. Kulp kesiti şerit şeklinde.

Yayın: Kosay 1951: Lev.CI-AI.c533; İpek 2001:Lev.71/5

Katalog No	193	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş 7.20m.-7.40m. derinlikte.
Levha No			
Çizim No	XLIV-A	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Masrapa	Tip	M10
Bezeme	Yok	Perdah	Var-Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	?
		Yükseklik	12.5

Tanım Kımrızı astarlı yüzeyinde alacalanmalar mevcut. Hafif dışa eğik e basit ağız kenarlı, iç bükey boyunlu, şişkin karınlı, tek dikey kulplu marşapa. Karın üzerinde üç adet memecik yerleştirilmiş. Kulp kesiti şerit şeklinde.

Yayın Kosav 1966: Lev.140-Al.h128; İpek 2001:Lev.69/3

Katalog No	194	Buluntu Yeri	Mezarlık alanında yapılan kazılarda, ETÇ yapısı içerisinden
Levha No	XXXIV-1		
Çizim No	XLIV-B	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Masrapa	Tip	M10
Bezeme	Yok	Perdah	Var-Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	7
		Yükseklik	11

Tanım İçi ve dışı kırmısımsı kahverengi astarlı. Dışı perdahlı. Dışa çekikağız kenarlı, kısa boyunlu, yuvarlatılmış düz dipli, tek dikey kulplu maşrapa.

Yayın Yavınlanmamıs.

Katalog No	195	Buluntu Yeri	J(4)8 s12/5
Levha No	XXXIV-2		
Çizim No	XLIV-C	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Masrapa	Tip	M10
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	10
		Yükseklik	?

Tanım Kırmızımsı kahverengi astarlı, hafif perdahlı. "S" profilli, tek dikey kulplu maşrapa.

Yayın Yavınlanmamıs.

Katalog No: 196
Buluntu Yeri: J(4)2 5a2
Levha No: XXXIV-3
Çizim No: XLV-A
Yapı Katı: 7
Seramik Grubu: Kaba Seramik
Hamur Grubu: C
Form: Masrapa
Tip: M11
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Var-İç ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 9
Yükseklik: ?
Tanım: İçi kahverengi, dışı ise pişmeden kaynaklı renk değişmine uğramış. Dışa çekik ağız kenarlı, tek dikey kulplu maşrapa.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 197
Buluntu Yeri: J(4)12 1028
Levha No: XXXIV-4
Çizim No: XLV-B
Yapı Katı: 7
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: C
Form: Masrapa
Tip: M11
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İç ve Dısta
Astar: Var-İç ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 8
Yükseklik: ?
Tanım: İçi ve dışı kırmızı astarlı, perdahlı. Hafif dışa çekik ağız kenarlı, dibe doğru hafif bir eğilimle daralan maşrapa parçası.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 198
Buluntu Yeri: J(4)17 s.14
Levha No: XXXIV-5
Çizim No: XLV-C
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Masrapa
Tip: M11
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Var-İç ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 10
Yükseklik: ?
Tanım: Kırmızı astarlı, Astarda dökülmeler var. Hafif dışa çekik ağız kenarlı, karın bölgesine doğru hafif genişleyen, tek dikey kulplu maşrapa parçası.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	199	Buluntu Yeri	J(4)6 s.14
Levha No	XXXIV-6		
Çizim No	XLV-D	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Masrapa	Tip	M11
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	10
		Yükseklik	?

Tanım: İçi ve dışı kırmızı astarlı. Hafif dışa çekik ağızlı, dibe doğru daralan gövdeli, tek dikey kulplu maşrapa.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	200	Buluntu Yeri	J(4)7 s.14
Levha No			
Çizim No	XLVI-A	Yapı Katı	7
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	C
Form	Masrapa	Tip	M11
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	12
		Yükseklik	?

Tanım: İnceltilmiş ağızlı, hafif dışa çekik ağız kenarlı, tek dikey kulplu maşrapa parçası.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	201	Buluntu Yeri	J(4)12 s.14
Levha No	XXXIV-7		
Çizim No	XLVI-B	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	C
Form	Masrapa	Tip	M11
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	12
		Yükseklik	?

Tanım: Hamur renginde astarlı. Hafif dışa çekik ağız kenarlı, tek dikey kulplu maşrapa parçası.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 202
Buluntu Yeri: J(4)11 s.14
Levha No:
Çizim No: XLVI-C
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: C
Form: Masrapa
Tip: M11
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Var-İç ve Dıstа
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 8
Yükseklik: ?
Tanım: Kırmızı astarlı. Astarda dökülmeler mevcut. Hafif dışa çekik ve basit ağızlı, dibe doğru daralan gövdeli, tek dikey kulplu maşrapa parçası.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 203
Buluntu Yeri: J(4)11 s.14
Levha No:
Çizim No: XLVI-D
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Masrapa
Tip: M11
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İç ve Dıstа
Astar: Var-İç ve Dıstа
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 10
Yükseklik: ?
Tanım: Kahverengi tonlarda astarlı. Dışa çekik ağız kenarlı, tek dikey kulplu maşrapa parçası.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 204
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş
Levha No:
Çizim No: XLVII-A
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: İçi-Dısı Farklı Renkte
Hamur Grubu: B
Form: Masrapa
Tip: M12
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İç ve Dıstа
Astar: Var-İç ve Dıstа
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 10
Yükseklik: 9.5
Tanım: İçi siyah, dışının ağız kenarı kahverengi, alt kısmı kırmızı astarlı. Dışa çekik ve basit ağız kenarlı, hafif "S" profilli, düz dipli, tek kulplu fincan. Kulbu kırık.
Yayın: Kosay, Akok 1973: 42/Al.r248; İpek 2001:Lev.64/1

Katalog No: 205 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No:
Çizim No: XLVII-B | Yapı Katı: 5/6?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı | Hamur Grubu: B
Form: Masrapa | Tip: M12
Bezeme: Yok | Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 11 | Yükseklik: 9
Tanım: Soluk kırmızı astarlı, Perdahlı. Gövde üzerinde üç memecik yerleştirilmiş. Dışa çekik ağızlı, dış bükey gövdeli, düz dipli, tek dikey kulplu maşrapa
Yayın: Kosay 1966: Lev.140-Al.i322; Gürsan-Salzmann 1992: Pl.1.1-i322

Katalog No: 206 | Buluntu Yeri: LX-LXII/40-42
Levha No: XXXIV-8
Çizim No: XLVII-C | Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı | Hamur Grubu: A
Form: Masrapa | Tip: M13
Bezeme: Yok | Perdah: Yok
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 7 | Yükseklik: 8
Tanım: İç tarafta ağız kenarının hemen altna, dış tarafta karın bölgesine kadar astarlı. Düz ve basit ağız kenarlı, şişkin karınlı, dip kısmı göbekli, tek kulplu maşrapa. Kulp karşısında, omuz hizasında memecik yerleştirilmiş.
Yayın: Çınaroğlu, Celik 2010: 462

Katalog No: 207 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No:
Çizim No: XLVII-D | Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Bova Bezemeli Seramik | Hamur Grubu: A
Form: Masrapa | Tip: M13
Bezeme: Yok | Perdah: Yok
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 12 | Yükseklik: 8
Tanım: İç tarafta ağız kenarının hemen altna, dış tarafta karın bölgesine kadar astarlı. Dışa çekik ağız kenarlı, şişkin karınlı, dip kısmı göbekli, tek kulplu maşrapa.
Yayın: Orthmann 1963: Lev.49-11/93

Katalog No	208	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş.
Levha No			
Çizim No	XLVIII-A	Yapı Katı	5/6?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Masrapa	Tip	M14
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	10
		Yükseklik	13.7

Tanım: Kahverengi astarlı, perdahlı. İçe doğru daralan ağızlı, küresel gövdeli, tek diikey kulplu maşrapa.

Yayın: Kosav 1966: Lev.139-Al.k141; Gürsan-Salzmann 1992: Pl.5.7-k141

Katalog No	209	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş
Levha No			
Çizim No	XLVIII-B	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Sivah Astarlı-Parlak	Hamur Grubu	A
Form	Masrapa	Tip	M15
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	9
		Yükseklik	14.5

Tanım: Koyu kahve renkte astarlı, perdahlı. Ağzı geniş, iç bükey gövdeli, yuvarlak dipli kadeh. Kulbu kırık.

Yayın: Kosav. Akok 1973: 46/Al.r5: İpek 2001:Lev.43/5: Gürsan-Salzmann 1992: Pl.3.3-r5

Katalog No	210	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş
Levha No			
Çizim No	XLVIII-C	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Sivah Astarlı-Parlak	Hamur Grubu	
Form	Masrapa	Tip	M15
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	11.5
		Yükseklik	11

Tanım: Siyah renkli, perdahlı. Dışa çekik ağızlı, şişkin karınlı, dibe doğru daralan gövdeli, tek kulplu maşrapa. Boynu kırmızı aşı boyalı

Yayın: Kosav. Akok 1973: 40/Al.n161: İpek 2001:Lev.67/3. Kosav 1965: 74-Al.n161

Katalog No	211	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş
Levha No			
Çizim No	XLVIII-D	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Sivah Astarlı-Parlak	Hamur Grubu	A
Form	Masrapa	Tip	M15
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	7.5
		Yükseklik	10.5

Tanım: Siyah renkli, perdahlı. Dışa çekik ağız kenarlı, geniş ağızlı, uzun boyunlu ve şişkin karınlı, düz dipli maşrapa.

Yayın: Kosav. Akok 1973: 46/Al.r6; Gürsan-Salzmann 1992: Pl.3.3-r6

Katalog No	212	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş
Levha No			
Çizim No	XLVIII-E	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Sivah Astarlı-Parlak	Hamur Grubu	B
Form	Masrapa	Tip	M15
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	8.8
		Yükseklik	9.1

Tanım: Koyu kahve, astarlı, ağız kenarında 2.5 cm. kalınlığında kırmızı boya mevcut. Dışa çekik ve basit ağız kenarlı, silindirik boyunlu, şişkin karınlı, dibe doğru daralan gövdeli, düz dipli maşrapa. Kulp üzerinde memecik şeklinde çıkıntı var.

Yayın: Kosav. Akok 1973: 40/Al.n158; İpek 2001:Lev.67/1; Kosav 1965: 73-Al.n158

Katalog No	213	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş
Levha No			
Çizim No	XLIX-A	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Sivah Astarlı-Parlak	Hamur Grubu	
Form	Masrapa	Tip	M15
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	7
		Yükseklik	7.5

Tanım: Boz renkte astarlı. Dışa çekik ağızlı, iç bükey üst gövdeli, keskin karınlı, dibe doğru daralan gövdeli, yuvarlak dipli maşrapa.

Yayın: Kosav. Akok 1973: 40/Al.n157. Kosav 1965: 73-Al.n157

Katalog No: 214
Buluntu Yeri: Tırnak baskılı ve oluk bezemeli kaplarla beraber. Eski Hitit katının altından.
Levha No:
Çizim No: XLIX-B
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Sivah Astarlı-Parlak
Hamur Grubu: A
Form: Masrapa
Tip: M15
Bezeme: Bova Bezeme
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: ?
Yükseklik: ?
Tanım: Siyah astarlı, yüksek derecede perdahlı. Oldukça iyi elenmiş hamurdan. Tek kulplu maşrapa. Üzerinde kırmızı boya ile yapılmış geometrik bezeme. Bu tarz süsleme Kalkolitik tabakalarda vardı.
Yayın: Kosav 1965: 64. sek.4-n156: Gürsan-Salzmann 1992: Pl.3.3-n156

Katalog No: 215
Buluntu Yeri: Tırnak baskılı ve oluk bezemeli kaplarla beraber. Eski Hitit katının altından.
Levha No:
Çizim No: XLIX-C
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Sivah Astarlı-Parlak
Hamur Grubu: A
Form: Masrapa
Tip: M15
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği:
Ağız Çapı: 9
Yükseklik: 10.5
Tanım: Kahve ve boz renkte gövdeli, boynu kırmızı ile boyalı, karın altı boz renkli, tek dikey kulplu maşrapa.
Yayın: Kosav 1965: 64. sek.4-n159: Gürsan-Salzmann 1992: Pl.3.3-n159. Kosav 1965: 73-Al.

Katalog No: 216
Buluntu Yeri: Tırnak baskılı ve oluk bezemeli kaplarla beraber. Eski Hitit katının altından.
Levha No:
Çizim No: XLIX-D
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Sivah Astarlı-Parlak
Hamur Grubu: A
Form: Masrapa
Tip: M15
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 10.2
Yükseklik: 13.5
Tanım: Siyah astarlı, parlak perdahlı. Kenar altı ve karın üstü kırmızı boyalı. Tek dikey kulplu maşrapa.
Yayın: Kosav 1965: 64. sek.4-n160: Gürsan-Salzmann 1992: Pl.3.3-n160. Kosav 1965: 74-Al.

Katalog No: 217
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No:
Çizim No: XLIX-E
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kaba Seramik
Hamur Grubu: C
Form: Cömlek
Tip: Cö1
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Yok
Cidar Kalınlığı: Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 12
Yükseklik: 10
Tanım: İçi ve dışı kırmızı astarlı. Boyun altı oluklu, dışa çekik ve basit ağız kenarlı, tek kulplu maşrapa. Kaba hamurku, saman izleri yüzeyde belirgin.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 42/Al.s6; İpek 2001:Lev.82/4; Gürsan-Salzmann 1992: Pl.5.3-s6

Katalog No: 218
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XXXV-1
Çizim No: L-A
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Sivah Astarlı Seramik
Hamur Grubu: C
Form: Cömlek
Tip: Cö1
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 18
Yükseklik: 20
Tanım: Dışa çekik ağızlı, dış bükey gövdeli, çift dikey kulplu çömlek. Siyah astarlı.
Yayın: Kosav. Akok 1973: Lev. LXXIII. LXXX- AL. r. 1

Katalog No: 219
Buluntu Yeri: 8,60-8.80 m. derinlikte.
Levha No:
Çizim No: L-B
Yapı Katı: 7
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu:
Form: Cömlek
Tip: Cö2
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği:
Ağız Çapı: 24.6
Yükseklik: 20
Tanım: Dışa çekik ağızlı, boyunsuz çömlek. Kırmızı astarlı.
Yayın: Kosav 1938: CCLXXXIX-Al.1074

Katalog No: 220
Buluntu Yeri: A Mezarı
Levha No: XXXV-2
Çizim No: L-C
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Sivah Astarlı-Parlak
Hamur Grubu: A
Form: Cömlek
Tip: Cö2
Bezeme: Yiv/Oluk Bezeme
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 29.9
Yükseklik: 23.20
Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı, kısa boyunlu, hafif basık gövdeli çömlek. Karın bölgesinde oluk çizgi grupları ile oluşturulmuş geometrik süslemelere sahip.
Yayın: Kosav 1938: LXXXVI-4

Katalog No: 221
Buluntu Yeri: A Mezarı
Bu çömlek içerisinden bir et çengeli ve
Levha No: XXXV-3
Çizim No: LI-A
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Sivah Astarlı-Parlak
Hamur Grubu: A
Form: Cömlek
Tip: Cö2
Bezeme: Yiv/Oluk Bezeme
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 29.8
Yükseklik: 23.10
Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı, kısa boyunlu, hafif basık gövdeli çömlek. Karın bölgesinde oluk çizgi grupları ile oluşturulmuş geometrik süslemelere sahip.
Yayın: Kosav 1938: LXXXVI-5

Katalog No: 222
Buluntu Yeri: C Mezarı
Levha No:
Çizim No: LXX-2LI-B
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Cömlek
Tip: Cö2
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 34.4
Yükseklik: 23.15
Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı, kısa boyunlu, hafif basık gövdeli çömlek.
Yayın: Kosav 1938: CIV- M.C. 37

Katalog No: 223 | Buluntu Yeri: C Mezarı
Levha No:
Çizim No: LI-C | Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı | Hamur Grubu: B
Form: Cömlek | Tip: Cö2
Bezeme: Yok | Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 38.8 | Yükseklik: 26.45
Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı, kısa boyunlu, hafif basık gövdeli çömlek.
Yayın: Kosav 1938: CIV- M.C. 38

Katalog No: 224 | Buluntu Yeri: C Mezarı
Levha No:
Çizim No: LI-D | Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı | Hamur Grubu: B
Form: Cömlek | Tip: Cö2
Bezeme: Baskı Bezeme | Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 34 (Gövde) | Yükseklik: 22.3
Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı, kısa boyunlu, hafif basık gövdeli çömlek. Omuz üzerinde iki baskı bezeme ile süslü.
Yayın: Kosav 1938: CIV- M.C. 39

Katalog No: 225 | Buluntu Yeri: 5-5.20 m. derinlikte.
Levha No:
Çizim No: LII-A | Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı | Hamur Grubu: B
Form: Cömlek | Tip: Cö2
Bezeme: Yok | Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 14.5 | Yükseklik: 15
Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı, kısa boyunlu, hafif basık gövdeli çömlek.
Yayın: Kosav 1951: 48- Al. b. 203

Katalog No	226	Buluntu Yeri	D Mezarı
Levha No	XXXV-4		
Çizim No		Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Cömlek	Tip	Cö2
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	23
		Yükseklik	25.5

Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı, kısa boyunlu, hafif basık gövdeli çömlek. Ağızdan karna akdar astarlı.

Yayın: Kosav 1951: CL-D.72

Katalog No	227	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş.
Levha No	XXXV-5		
Çizim No		Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	A
Form	Cömlek	Tip	Cö2
Bezeme	Baskı Bezeme	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	
		Yükseklik	11

Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı, kısa boyunlu çömlek parçası. Omuz üzerinde iki sıra tırnak baskı ile süslü.

Yayın: Kosav 1966: 85- Al. f 149. Lev. 50

Katalog No	228	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş.
Levha No	XXXV-6		
Çizim No	LII-C	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Cömlek	Tip	Cö2
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	32
		Yükseklik	40

Tanım: Kısa boyunlu, hafif basık gövdeli, düz dipli çömlek. Boyun altında dört adet memecik yerleştirilmiş.

Yayın: Kosav. Akok 1973: Lev. LXXII- AL. R.234

Katalog No: 229
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XXXV-7
Çizim No: LII-B
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: C
Form: Cömlek
Tip: Cö2
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 19
Yükseklik: 26
Tanım: Dışa çekik ağızlı, omuza doğru genişlleyen boyunlu, oval karınlı çömlek. Kırmızı astarlı. Ateşe temas etmiş olması sebebiyle üzerisiyah lekeler mevcut.
Yayın: Kosav, Akok 1973: Lev. LXXII, LXXX- AL. t. 74

Katalog No: 230
Buluntu Yeri: J4(2)
5a/2
Levha No: XXXVI-1
Çizim No: LII-D
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: İci-Dısı Farklı Renkte
Hamur Grubu: B
Form: Cömlek
Tip: Cö2
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 12
Yükseklik: 3.1
Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı boyunsuz çömlek parçası.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 231
Buluntu Yeri: J4(2)
5a/2
Levha No: XXXVI-2
Çizim No: LII-E
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Cömlek
Tip: Cö2
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 11
Yükseklik: 3.6
Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı, kısa boyunlu çömlek parçası.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 232
Buluntu Yeri: J4(2) 5a/2
Levha No: XXXVI-3
Çizim No: LII-F
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Cömlek
Tip: Cö2
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Yok
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 8.5
Yükseklik: 2.7
Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı boyunsuz çömlek parçası. Sadece ağız kenarı astarlı.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 233
Buluntu Yeri: J4(2) 5a/2
Levha No:
Çizim No: LII-G
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Cömlek
Tip: Cö2
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 8
Yükseklik: 2.7
Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı boyunsuz çömlek parçası.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 234
Buluntu Yeri: J4(2) 5a/2
Levha No:
Çizim No: LII-H
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Cömlek
Tip: Cö2
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 9
Yükseklik: 3.1
Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı boyunsuz çömlek parçası.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	235	Buluntu Yeri	J4(8) S.12/5
Levha No	XXXVI-4		
Çizim No	LII-I	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Tırnak Baskılı Seramik	Hamur Grubu	A
Form	Cömlek	Tip	Cö2
Bezeme	Baskı Bezeme	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	10
		Yükseklik	4.8

Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı çömlek parçası. İçinin tamamı, dışı ise omuza, tırnak baskıl sırasının başladığı alana akdar kırmızı astarlı.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	236	Buluntu Yeri	J4(8) S.12/5
Levha No	XXXVI-5		
Çizim No	LIII-A	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Cömlek	Tip	Cö2
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	14
		Yükseklik	6.7

Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı çömlek parçası.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	237	Buluntu Yeri	J4(3) S.16/1
Levha No	XXXVI-6		
Çizim No	LIII-C	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	Tırnak Baskılı Seramik	Hamur Grubu	A
Form	Cömlek	Tip	Cö2
Bezeme	Baskı Bezeme	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	20
		Yükseklik	8.7

Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı, oval gövdeli çömlek parçası, Tırnak baskı dizileri ile süslü.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	238	Buluntu Yeri	J4(3) S.16/2
Levha No	XXXVI-7		
Çizim No	LIII-B	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	Tırnak Baskılı Seramik	Hamur Grubu	A
Form	Cömlek	Tip	Cö2
Bezeme	Baskı Bezeme	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	16
		Yükseklik	5.2

Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı çömlek parçası. İçi ve dışının omuza kadar olan kısmı kırmızı astarlı. Omuz altında tırnak baskı dizisi ile süslü.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	239	Buluntu Yeri	J4(12) S.13
Levha No	XXXVI-8		
Çizim No	LIII-D	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Cömlek	Tip	Cö2
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	22
		Yükseklik	5

Tanım: Dışa kalınlaştırılmış ağızlı, boyunsuz çömlek parçası.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	240	Buluntu Yeri	S Mezarı
Levha No			
Çizim No	LIII-E	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Bova Bezemeli Seramik	Hamur Grubu	A
Form	Cömlek	Tip	Cö2
Bezeme	Bova Bezeme	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	10
		Yükseklik	5

Tanım: Dışa çekik ağızlı çömlek parçası. Çıradere tarzında boyalı.

Yayın: Öktü 2010: Taf. 45-III/06

Katalog No: 241 | Buluntu Yeri: S Mezarı
Levha No:
Çizim No: LIII-F | Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Bova Bezemeli Seramik | Hamur Grubu: A
Form: Cömlek | Tip: Cö2
Bezeme: Bova Bezeme | Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 8 | Yükseklik: 17
Tanım: Dışa çekik ağızlı çömlek parçası. Çıradere tarzında boyalı.
Yayın: Öktü 2010: Taf. 45-III/07

Katalog No: 242 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No:
Çizim No: LIII-G | Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Bova Bezemeli Seramik | Hamur Grubu: A
Form: Cömlek | Tip: Cö2
Bezeme: Bova Bezeme | Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 8.2 | Yükseklik: 4.1
Tanım: Dışa çekik ağızlı çömlek parçası. Çıradere tarzında boyalı.
Yayın: Öktü 2010: Taf. 45-III/05

Katalog No: 243 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No:
Çizim No: LIII-H | Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Bova Bezemeli Seramik | Hamur Grubu: A
Form: Cömlek | Tip: Cö2
Bezeme: Bova Bezeme | Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 11 (Gövde) | Yükseklik: 4.4
Tanım: Dışa çekik ağızlı çömlek parçası. Çıradere tarzında boyalı.
Yayın: Öktü 2010: Taf. 45-III/04

Katalog No: 244
Buluntu Yeri: T Mezarı. 7-7.15 m. derinlikte XX numaralı iskeletin kafatası yanında
Levha No: XXXVI-9
Çizim No:
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Sivah Astarlı Seramik
Hamur Grubu: B
Form: Cömlek
Tip: Cö3
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı:
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 13.8
Yükseklik: 15.7
Tanım: Dışa çekik ağızlı, kısa boyunlu, emzikli çömlek. Yuvarlatılmış dipli. İç ve dışta siyah astarlı, perdahlı.
Yayın: Arık 1937: CCLXXXVII-Al.1073

Katalog No: 245
Buluntu Yeri: T Mezarı.
Levha No: XXXVI-10
Çizim No:
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: İci-Dısı Farklı Renkte
Hamur Grubu: B
Form: Cömlek
Tip: Cö3
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 19
Yükseklik: 21
Tanım: Dışa çekik ağızlı, kısa boyunlu, emzikli çömlek. Yuvarlak dipli. Üzerinde kabartma memecikler ile boyundan omuz altına inen dört grup çizgi ile süslenmiştir. Bu çizgiler sekizertane içiçe geçmiş ağızları boyuna doğru açık yarım daire şeklindedir.
İci kırmızı, dısı siyah astarlı. Yoğun perdahlı.
Yayın: Arık 1937: CCLXXXIX-Al.1074

Katalog No: 246
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No:
Çizim No: LIV-A
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Cömlek
Tip: Cö4
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 35 (Gövde)
Yükseklik: 30
Tanım: Dışa çekik ağızlı, "S" profilli, düz dipli çömlekç
Yayın: Kosav 1966: 88- Al. m 107. Lev. 49. 139

Katalog No	247	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş.
Levha No			
Çizim No	LIV-B	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Çömlek	Tip	Cö4
Bezeme	Yok	Perdah	Var-Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	23 (Gövde)
Yükseklik	25		

Tanım Dışa çekik ağız kenarlı, kısa boyunlu, dibe doğru daralan gövdeli, düz dipli çömlek. Omuz üzerinde dört adet düğmecik şeklinde çıkıntısı mevcut.

Yayın Kosav 1966: 86- Al. m 106. Lev. 139; İpek 2001:Lev.103/1

Katalog No	248	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş.
Levha No	XXXVI-11		
Çizim No	LV-A	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	C
Form	Çömlek	Tip	Cö4
Bezeme	Yok	Perdah	Var-Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	23 (Gövde)
Yükseklik	20		

Tanım Dışa çekik ağız kenarlı, kısa boyunlu- basık gövdeli, düz dipli çömlek. Kırmızı astarlı, astarda dökülmeler var.

Yayın Kosav. Akok 1973: Lev. LXXII- AL. s. 17; İpek 2001:Lev.102/2

Katalog No	249	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş.
Levha No			
Çizim No	LV-B	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Çömlek	Tip	Cö4
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	20
Yükseklik	31		

Tanım Dışa çekik ağızlı, "S" profilli, keskin karınlı çömlek. Karın başlangıcında 4 tane üçgen memecik yerleştirilmiş. Kırmızı boya astarlı.

Yayın Kosav. Akok 1973: Lev. LXXVIII- AL. r. 218; İpek 2001:Lev.101/1

Katalog No	250	Buluntu Yeri	-
Levha No	XXXVI-12		
Çizim No		Yapı Katı	6
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Cömlek	Tip	Cö4
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Var-Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	12
Yükseklik	20.5		
Tanım	"S" profilli çömlek.		
Yayın	Cınaroğlu, Celik 2010: 458		

Katalog No	251	Buluntu Yeri	J4(2) 5a/2
Levha No	XXXVII-1		
Çizim No	LV-C	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Cömlek	Tip	Cö4
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	9.2
Yükseklik	3.5		
Tanım	İç bükey boyunlu çömlek parçası.		
Yayın	Yavınlanmamıs.		

Katalog No	252	Buluntu Yeri	J4(2) 5a/2
Levha No	XXXVII-2		
Çizim No	LV-D	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Cömlek	Tip	Cö4
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	11
Yükseklik	3.7		
Tanım	İç bükey boyunlu çömlek parçası.		
Yayın	Yavınlanmamıs.		

Katalog No: 253
Buluntu Yeri: J4(2) 5a/2
Levha No: XXXVII-3
Çizim No: LV-E
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Sivah Astarlı Seramik
Hamur Grubu: B
Form: Cömlek
Tip: Cö4
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 16
Yükseklik: 3.6
Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı çömlek parçası.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 254
Buluntu Yeri: J4(8) S.12/5
Levha No: XXXVII-4
Çizim No: LV-F
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Cömlek
Tip: Cö4
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 14
Yükseklik: 3.6
Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı çömlek parçası. İç kısımda ağız kenarının hemen altına kadar astarlı, daha aşağısı astarsız.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 255
Buluntu Yeri: J4(8) S.12/5
Levha No: XXXVII-5
Çizim No: LV-G
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Cömlek
Tip: Cö4
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 10
Yükseklik: 3.1
Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı çömlek parçası. İç kısımda ağız kenarının hemen altına kadar astarlı, daha aşağısı astarsız.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	256	Buluntu Yeri	J4(8) S.12/2
Levha No	XXXVII-6		
Çizim No	LVI-A	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	C
Form	Cömlek	Tip	Cö4
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	20
		Yükseklik	5

Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı çömlek parçası.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	257	Buluntu Yeri	J4(11) S.13
Levha No	XXXVII-7		
Çizim No	LVI-B	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Cömlek	Tip	Cö4
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	20
		Yükseklik	4.1

Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı çömlek parçası.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	258	Buluntu Yeri	J4(6) S.14
Levha No	XXXVII-8		
Çizim No	LVI-C	Yapı Katı	7
Seramik Grubu	Sivah Astarlı Seramik	Hamur Grubu	B
Form	Cömlek	Tip	Cö4
Bezeme	Yok	Perdah	Var-Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	26
		Yükseklik	9.1

Tanım: Hafif dışa çekik ağız kenarlı, siyaha yakın koyu kahve astarlı çömlek parçası.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 259
Buluntu Yeri: J4(17) S.14
Levha No: XXXVII-9
Çizim No: LVI-D
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Çömlek
Tip: Cö4
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İç ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı:
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 10
Yükseklik: 18
Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı çömlek parçası.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 260
Buluntu Yeri: J4(6) S.14
Levha No: XXXVII-10
Çizim No: LVI-E
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Kaba Seramik
Hamur Grubu: C
Form: Çömlek
Tip: Cö4
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Yok
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği:
Ağız Çapı: 14
Yükseklik: 4.1
Tanım: Dışa eğik boyunlu çömlek parçası. İçte ve dışta ağız kenarının hemen altına kadar astarlı. Astarda dökülmeler mevcut, az bir kısmı korunmuş.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 261
Buluntu Yeri: J4(11) S.13
Levha No: XXXVII-11
Çizim No: LVI-F
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Çömlek
Tip: Cö4
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 20
Yükseklik: 5
Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı çömlek parçası.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 262
Buluntu Yeri: J4(6) S.14
Levha No: XXXVII-12
Çizim No: LVII-A
Yapı Katı: 7
Seramik Grubu: Kaba Seramik
Hamur Grubu: C
Form: Cömlek
Tip: Cö4
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı:
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 21
Yükseklik: 4.8
Tanım: Dik boyunlu çömlek parçası.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 263
Buluntu Yeri: J4(11) S.14
Levha No: XXXVII-13
Çizim No: LVII-B
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: C
Form: Cömlek
Tip: Cö4
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 16
Yükseklik: 4.1
Tanım: Hafif dışa çekik ağız kenarlı çömlek parçası.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 264
Buluntu Yeri: J4(12) S.14
Levha No: XXXVII-14
Çizim No: LVII-C
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Cömlek
Tip: Cö4
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 16
Yükseklik: 3
Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı çömlek parçası.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	265	Buluntu Yeri	J4(11) S.14
Levha No	XXXVII-15		
Çizim No	LVII-D	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Cömlek	Tip	Cö4
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	22
		Yükseklik	6.2
Tanım	Dışa çekik ağız kenarlı çömlek parçası.		
Yayın	Yavınlanmamıs.		

Katalog No	266	Buluntu Yeri	J4(12) S.14
Levha No	XXXVII-16		
Çizim No	LVII-E	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	Kaba Seramik	Hamur Grubu	C
Form	Cömlek	Tip	Cö4
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	16
		Yükseklik	4.2
Tanım	Dışa çekik ağız kenarlı çömlek parçası.		
Yayın	Yavınlanmamıs.		

Katalog No	267	Buluntu Yeri	5. yapı katında, yangın tabakası içerisinden kömürleşmiş hububat ile dolu olarak
Levha No			
Çizim No	LVIII-A1, A2	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kaba Seramik	Hamur Grubu	C
Form	Cömlek	Tip	Cö5
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Cok Kalın 20 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	41.6
		Yükseklik	39.8
Tanım	Basit ağız kenarlı, dik boyunlu, büyük boyutlu çömlek. Omuz üzerinde karşılıklı iki yatay kulp, üzerinde iki ip delikli olmak üzere dört kulplu.		
Yayın	Kosav 1938: 91-Al/a. 172		

Katalog No: 268
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XXXVIII-1
Çizim No:
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Cömlek
Tip: Cö5
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar:
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 19
Yükseklik: 26
Tanım: Dik ağız kenarlı, kısa silindirik boyunlu, geniş basık gövdeli, çift yatay kulplu, düz dipli çömlek. Boz-Kahverengi renkte. Perdahlı.
Yayın: Kosav. Akok 1973: Lev. LXXIII- AL. s. 97

Katalog No: 269
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XXXVIII-2
Çizim No: LIX-A
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Sivah Astarlı Seramik
Hamur Grubu: C
Form: Cömlek
Tip: Cö5
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 23
Yükseklik: 32
Tanım: Kısa silindirik boyunlu, geniş karınlı, düz dipli, çift yatay kulplu çömlek. Siyah astarlı.
Yayın: Kosav. Akok 1973: Lev. LXXIII. LXXV- AL. t. 85

Katalog No: 270
Buluntu Yeri: LVII-LIX/36–45 / C/2
Levha No: XXXVIII-3
Çizim No: LIX-B
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Cömlek
Tip: Cö5
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 26
Yükseklik: 37
Tanım: Kısa ve dışa genişleyen boyunlu,, çift yatay kulplu çömlek.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 271
Buluntu Yeri: 5. yapı katında, yangın tabakası içerisinden kömürleşmiş hububat ile dolu olarak
Levha No:
Çizim No: LX-A
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: C
Form: Cömlek
Tip: Cö6
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Cok Kalın 20 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 43.4
Yükseklik: 37.5
Tanım: Omuz üzerinden içe doğru daralan boytunlu, karşılıklı çift yatay kulplu, iri boyutlu çömlek. Kızıl kahve astarlı.
Yayın: Kosav 1938: 91-Al/a. 163

Katalog No: 272
Buluntu Yeri: 5. yapı katında, yangın tabakası içerisinden kömürleşmiş hububat ile dolu olarak
Levha No:
Çizim No: LX-B
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: C
Form: Cömlek
Tip: Cö6
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Cok Kalın 20 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 43.4
Yükseklik: 37.8
Tanım: Omuz üzerinden içe doğru daralan boytunlu, karşılıklı çift yatay kulplu, iri boyutlu çömlek. Kızıl kahve astarlı.
Yayın: Kosav 1938: 91-Al/a. 162

Katalog No: 273
Buluntu Yeri: 6.60-6.80 m. derinlikte.
Levha No:
Çizim No: LXI-A
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Sivah Astarlı Seramik
Hamur Grubu: C
Form: Cömlek
Tip: Cö6
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 28 (Gövde)
Yükseklik: 25
Tanım: Dış bükey gövdeli, çift dikey kulplu, düz dipli çömlek. Ağız kenarı eksik.
Yayın: Kosav 1951: 47- Al. b. 202

Katalog No: 274
Buluntu Yeri: LVII-LIX/36–45 / A-2
Levha No: XXXVIII-4
Çizim No: LXI-B
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Kaba Seramik
Hamur Grubu: C
Form: Cömlek
Tip: Cö6
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 20.5
Yükseklik: 24
Tanım: Küresel formlu, karşılıklı çift boynuz kulplu çömek.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 275
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XXXVIII-5
Çizim No:
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Cömlek
Tip: Cö6
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı:
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 26 (Gövde)
Yükseklik: 23
Tanım: Ağız kenarı eksik, küresel gövdeli çömlek. Kahverengi astarlı.
Yayın: Kosav. Akok 1973: Lev. LXII- AL. r. 255

Katalog No: 276
Buluntu Yeri: J4(3)
S.14 - Oda 31
Levha No: XXXIX-1
Çizim No: LXII-A
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Cömlek
Tip: Cö6
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-Dısta
Cidar Kalınlığı: Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 20
Yükseklik: 9.9
Tanım: Küresel gövdeli çömlek parçası. Dışı astarlı, içi astarsız.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	277	Buluntu Yeri	J4(8) S.14 - Oda 32
Levha No	XXXIX-2		
Çizim No	LXII-B	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Cömlek	Tip	Cö6
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Var-Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	13
		Yükseklik	4.7

Tanım: Küresel gövdeli çömlek parçası. Dışı astarlı, içi astarsız.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	278	Buluntu Yeri	J4(8) S.12/2
Levha No	XXXIX-3		
Çizim No	LXII-C	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Sivah Astarlı Seramik	Hamur Grubu	B
Form	Cömlek	Tip	Cö6
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	20
		Yükseklik	2.6

Tanım: Siyaha yakın, kahverengi astarlı. Dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı, küresel gövdeli çömlek parçası.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	279	Buluntu Yeri	H Mezarı
Levha No	XXXIX-4		
Çizim No		Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Cömlek	Tip	Cö7
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	19
		Yükseklik	28.5

Tanım: Kapaklı çömlek. Kapağında dört adet ip deliği mevcut.

Yayın: Kosav 1951: CXXVII-H.128

Katalog No: 280
Buluntu Yeri: H Mezarı
Levha No: XXXIX-5
Çizim No:
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Cömlek
Tip: Cö7
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 36 (Gövde)
Yükseklik: 30.5
Tanım: Kapaklı çömlek. Kapağında dört adet ip deliği mevcut. Omuz üzerine düğmecikler yerleştirilmiş.
Yayın: Kosav 1951: CXXVIII-H.129

Katalog No: 281
Buluntu Yeri: H Mezarı
Levha No: XL-1
Çizim No:
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: C
Form: Cömlek
Tip: Cö7
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 19.5
Yükseklik: 24
Tanım: Basit ağız kenarlı, kısa dik boyunlu, küresel gövdeli çömlek. Astarı bozulmuş.
Yayın: Kosav 1951: CXXVIII-H.130

Katalog No: 282
Buluntu Yeri: D Mezarı
Levha No: XL-2
Çizim No:
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Cömlek
Tip: Cö7
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 16
Yükseklik: 27
Tanım: Kısa dik boyunlu çömlek. İki adet ip delikli tutamağı mevcut.
Yayın: Kosav 1951: CL-D.73

Katalog No	283	Buluntu Yeri	LVII-LIX/36–45 / A-2
Levha No	XL-3		
Çizim No	LXIII-A	Yapı Katı	7
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	C
Form	Çömlek	Tip	Cö7
Bezeme	Yok	Perdah	Var-Dısta
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	10
		Yükseklik	16

Tanım: Basit ağız kenarlı, dik ve kısa boyunlu, basık gövdeli çömlek. İki tane ip delikli tutamağı mevcut.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	284	Buluntu Yeri	J4(3) S.14 - Oda 31
Levha No	XL-4		
Çizim No	LXIII-B	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	Sivah Astarlı Seramik	Hamur Grubu	C
Form	Çömlek	Tip	Cö7
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	15
		Yükseklik	?

Tanım: Basit ağız kenarlı, dik boyunlu çömlek parçası.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	285	Buluntu Yeri	J4(11) S.13
Levha No	XL-5		
Çizim No	LXIII-C	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	C
Form	Çömlek	Tip	Cö7
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	19
		Yükseklik	4.3

Tanım: Basit ve dik ağız kenarlı, kısa boyundan karna doğru genişleyen gövdeli çömlek parçası. Dış kısımda ağız kenarının hemen altına kadar kırmızı astarlı.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 286
Buluntu Yeri: J4(11) S.13
Levha No: XL-6
Çizim No: LXIII-D
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: C
Form: Cömlek
Tip: Cö7
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 20
Yükseklik: 9
Tanım: Dik boyunlu, boyundan karna doğrı genişlene gövdeli çömlek parçası. İç vde dış kısımda ağız kısmının alttına kadar astarlı. Kabın dışında ağız kenarının altından karna doğrı inen kalın bir bant şeklidne astar devam etmekte.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 287
Buluntu Yeri: J4(7) S.14
Levha No: XL-7
Çizim No: LXIIV-A
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: C
Form: Cömlek
Tip: Cö7
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Cok Kalın 20 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 20
Yükseklik: 6.8
Tanım: Dik boyunlu çömlek parçası.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 288
Buluntu Yeri: J4(6) S.14
Levha No: XL-8
Çizim No: LXIIV-B
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: İci-Dısı Farklı Renkte
Hamur Grubu: B
Form: Cömlek
Tip: Cö7
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 18
Yükseklik: 6.5
Tanım: Dik boyunlu çömlek parçası. İçi kırmızı, dışı kahverengimsi gri astarlı.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 289
Buluntu Yeri: J4(11) S.14
Levha No: XL-9
Çizim No: LXIIV-C
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Çömlek
Tip: Cö7
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 24
Yükseklik: 7.6
Tanım: Dik boyunlu çömlek parçası.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 290
Buluntu Yeri: J4(11) S.14
Levha No: XL-10
Çizim No: LXIIV-D
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Çömlek
Tip: Cö7
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 14
Yükseklik: 3.8
Tanım: Kısa ve dik bounlu çömlek parçası.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 291
Buluntu Yeri: J4(11) S.14
Levha No: XL-11
Çizim No: LXIIV-E
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Kaba Seramik
Hamur Grubu: C
Form: Çömlek
Tip: Cö7
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 14
Yükseklik: 4
Tanım: Kısa ve dik bounlu çömlek parçası.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 292
Buluntu Yeri: J4(11) S.13
Levha No: XL-12
Çizim No: LXIIV-F
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Çömlek
Tip: Cö7
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 10
Yükseklik: 7
Tanım: Basit ağız kenarlı, dik boyunlu çömlek parçası.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 293
Buluntu Yeri: J4(6) S.18
Levha No: XL-13
Çizim No: LXV-A
Yapı Katı: 8
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: C
Form: Çömlek
Tip: Cö8
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Yok
Cidar Kalınlığı: Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 12
Yükseklik: 6.2
Tanım: Dik boyunlu çömlek parçası.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 294
Buluntu Yeri: J4(11) S.13
Levha No: XLI-1
Çizim No:
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Çömlek
Tip: Cö8
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 18
Yükseklik: 6.3
Tanım: Dik boyunlu çömlek parçası.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 295
Buluntu Yeri: IV. yapı katına ait atölye binasının odası içerisidneki sondaj.
Levha No:
Çizim No: LXV-B
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Bova Bezemeli Seramik
Hamur Grubu: A
Form: Cömlek
Tip: Cö8
Bezeme: Bova Bezeme
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 6.1
Yükseklik: 14.7
Tanım: Basit ağız kenarlı, dik boyunlu, küresel gövdeli çömlek. Çıradere tarzında boyalı.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 296
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No:
Çizim No: LXV-C
Yapı Katı: 5/6?
Seramik Grubu: Tırnak Baskılı Seramikler
Hamur Grubu:
Form: Cömlek
Tip: Cö9
Bezeme: Baskı Bezeme
Perdah: Yok
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 17.5
Yükseklik: 17
Tanım: İçi ve boyun kısmı astarlı, boyundan aşağısı hamur renginde bırakılmış. Astarsız kısımlar "tırnak baskı" ile süslü. Dışa çekik ağızlı, "S" profilli, düz dipli, tek kulplu fincan.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 42/Al.s100: İpek 2001:Lev.75/1: Gürsan-Salzmann 1992: Pl.6.6-s100

Katalog No: 297
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş
Levha No:
Çizim No: LXVI-A
Yapı Katı: 5/6?
Seramik Grubu: Kaba Seramik
Hamur Grubu:
Form: Cömlek
Tip: Cö9
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 14
Yükseklik: 17
Tanım: Kısa boyunlu, basit ağız kenarlı, ağızdan omuz üzerine daralan boyunlu, şişkin karınlı, düz dipli, kükük kulplu maşrapa. Omuz üzerine 3 tane memecik yerleştirilmiş. Hamur renginde, saklı astarlı.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 43/Al.t62: İpek 2001:Lev.83/1: Gürsan-Salzmann 1992: Pl.10.2-t62

Katalog No	298	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş
Levha No			
Çizim No	LXVI-B	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Sivah Astarlı Seramik	Hamur Grubu	B
Form	Cömlek	Tip	Cö9
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	7
		Yükseklik	8.5

Tanım: Siyah astarlı, perdahlı, Ağız kenarı dışa çekik, şişkin karınlı, düz dipli fincan.

Yayın: Kosav. Akok 1973: 41/Al.r7

Katalog No	299	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş
Levha No			
Çizim No	LXVI-C	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Sivah Astarlı-Parlak	Hamur Grubu	
Form	Cömlek	Tip	Cö9
Bezeme	Yiv/Oluk Bezeme	Perdah	Var-Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	7
		Yükseklik	10

Tanım: Siyah astarlı, parlak perdahlı. Dışa çekik ağızlı, iç bükey üsy gövdeli, keskin karınlı, yuvarlatılmış düz dipli maşrapa. Omuz altında, zik-zak dizilerinden oluşan yivler ile süslü.
Kap profili paraleli salzmann pl.7,10-m107 6-5 denmis.

Yayın: Kosav. Akok 1973: 42/Al.s2: İpek 2001:Lev.73/2

Katalog No	300	Buluntu Yeri	J(4)12 s.14
Levha No	XLI-2		
Çizim No	LXVII-A	Yapı Katı	7
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Cömlek	Tip	Cö9
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	16
		Yükseklik	?

Tanım: Kırmızı astarlı ancak astarda dökülmeler mevcut. Dışa çekik ağız kenarlı, şişkin karınlı, tek dikey kulplu maşrapa parçası.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	301	Buluntu Yeri	J(4)12 s.14
Levha No			
Çizim No	LXVII-B	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	C
Form	Cömlek	Tip	Cö9
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	10
		Yükseklik	?

Tanım: Hamur renginde astarlı. Dışa çekik ağız kenarlı, şişkin karınlı, tek dikey kulplu maşrapa parçası.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	302	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş.
Levha No	XLI-3		
Çizim No		Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Cömlek	Tip	Cö10
Bezeme	Yok	Perdah	Var-Dısta
Astar	Var-Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	10.1
		Yükseklik	8.1

Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı, kısa boyunlu çömlekçik. Kırmızı astarlı, Omuz üzeridne dört adet memecik mevcut.

Yayın: Kosav 1966: 85- Al. k 79. Lev. 52

Katalog No	303	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş.
Levha No	XLI-4		
Çizim No		Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Cömlek	Tip	Cö10
Bezeme	Yok	Perdah	Var-Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	7.8 (Gövde)
		Yükseklik	6.5

Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı, kısa boyunlu çömlekçik. Kırmızı astarlı, Omuz üzeridne dört adet memecik mevcut.

Yayın: Kosav 1966: 85- Al. k 114. Lev. 52

Katalog No: 304
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No:
Çizim No: LXVII-C
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: İci-Dısı Farklı Renkte
Hamur Grubu: A
Form: Cömlek
Tip: Cö10
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 12.6
Yükseklik: 12.4
Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı, kısa boyunlu, hafif basık gövdeli çömlek. İçi Kırmızı, dışı siyah.
Yayın: Kosav 1966: 85- Al. h 75. Lev. 48.139

Katalog No: 305
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No:
Çizim No: LXVII-E
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kaba Seramik
Hamur Grubu: C
Form: Cömlek
Tip: Cö10
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 7 (Gövde)
Yükseklik: 6.5
Tanım: İnceltilmiş ağız kenarlı, "S" profilli çömlek. Omuz üzerine dört memecik yerleştiirlmiş. Boz renkte astarlı.
Yayın: Kosav. Akok 1973: Lev. LXXIX- AL. r. 238: İpek 2001: Lev.102/1

Katalog No: 306
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLI-5
Çizim No: LXVII-D
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Cömlek
Tip: Cö10
Bezeme: Baskı Bezeme
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-Dısta
Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 7.2
Yükseklik: 10
Tanım: Basit ağızlı, silindirik boyunlu, basık gövdeli çömlekçik. Dört adet tünel kulplu. Boynun altında nokta bezemeler ve iç içe ikili açı motofi ile süsleme mevcut.
Yayın: Kosav. Akok 1973: Lev. LXXII. LXXIV- AL. t. 94

Katalog No	307	Buluntu Yeri	LX-LXII/50–52 - G/5
Levha No	XLI-6		
Çizim No	LXVII-F	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Cömlek	Tip	Cö10
Bezeme	Yok	Perdah	Var-Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	6.5
		Yükseklik	10

Tanım: Dışa çekik ağızlı, kısa boyunlu, dış bükey gövdeli çömlekçik. Omuz üzerinde dört adet ip delikli tutamak mevcut.

Yayın: Cınaroğlu, Celik 2010: 459

Katalog No	308	Buluntu Yeri	LVII-LIX/30–36 / J/10
Levha No	XLI-7		
Çizim No	LXVII-G	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	C
Form	Cömlek	Tip	Cö10
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	7.2
		Yükseklik	10.1

Tanım: Dışa çekik ağızlı, kısa boyunlu, hafif basık gövdeli çömlek.

Yayın: Yaavınlanmamıs.

Katalog No	309	Buluntu Yeri	LX-LXII/50–52 - G/5
Levha No	XLI-8		
Çizim No	LXVII-H	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Cömlek	Tip	Cö10
Bezeme	Yok	Perdah	Var-Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	8.1
		Yükseklik	15.5

Tanım: Basit ağız kenarlı, dik boyunlu çömlek. İki tane yatay kulbu mevcut.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	310	Buluntu Yeri	J4(2)-Oda 15
Levha No	XLI-9		
Çizim No	LXVIII-A	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kaba Seramik	Hamur Grubu	C
Form	Cömlek	Tip	Cö10
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Yok	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	3.8
		Yükseklik	7.4

Tanım: Basit ağız kenarlı, dik boyunlu, halka dipli çömlek. Omuz ortasında ip delikli tutamakaları mevcut.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	311	Buluntu Yeri	J4(6) S.14
Levha No	XLI-10		
Çizim No	LXVIII-B	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kaba Seramik	Hamur Grubu	C
Form	Vazo	Tip	Cö10
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Yok	Cidar Kalınlığı	Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	8
		Yükseklik	10

Tanım: Basit ağız kenarlı, dik boyunlu çömlek parçası.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	312	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş.
Levha No			
Çizim No	LXVIII-C	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Bova Bezemeli Seramik	Hamur Grubu	D
Form	Cömlek	Tip	Cö11
Bezeme	Bova Bezeme	Perdah	Var-Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	14.7
		Yükseklik	?

Tanım: Sarımsı kahverengi astarlı, koyu kahverengi boya bezemeli. Basit ağız kenarlı, düz boyunlu, şişkin kraınlı, tek dikey kulplu çömlek. Ağız kenarı çevresi kalın bir bant, altında iki sıra ince bant bezeme yer alır. Omuz ve karın bölgesinin üstü kısmı, dikdörtgen panelin için kafes tarama seklinde doldurulması seklinde süslenmis.

Yayın: Öktü 1973: Lev.45-III/02

Katalog No	313	Buluntu Yeri	4.60m.-4.80m. derinlikte.
Levha No	XLI-11		
Çizim No	LXVIII-D	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	C
Form	Cömlek	Tip	Cö12
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	17
		Yükseklik	26

Tanım: Yüksek boyunlu, "S" profile sahip çömlek. Omuz üzerinden dört adet memecik yerleştirilmiş. Dışı kırmızı astarlı.

Yayın: Kosav 1951: 46- Al. b. 200; İpek 2001:Lev.103/3

Katalog No	314	Buluntu Yeri	5.0 m. derinlikte.
Levha No	XLI-12		
Çizim No		Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Sivah Astarlı Seramik	Hamur Grubu	B
Form	Cömlek	Tip	Cö12
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	17
		Yükseklik	29

Tanım: Dik ağız kenarlı, kısa boyunlu, omuzdan dibe doğru daralan dövdeli, düz dipli çömlek. Siyah astarlı, perdahlı. Omuz üzerinde düğmecikler mevcut.

Yayın: Kosav 1951: 47- Al. b. 201; İpek 2001:Lev.103/5

Katalog No	315	Buluntu Yeri	İskelet III yanından.
Levha No	XLII-1		
Çizim No	LXVIII-E	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Sivah Astarlı Seramik	Hamur Grubu	C
Form	Cömlek	Tip	Cö12
Bezeme	Baskı Bezeme	Perdah	Yok
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	16 (Gövde)
		Yükseklik	19

Tanım: Dısa çekik ağızlı, kısa boyunlu, dibe doğru daralan gövdeli düz dipli çömlek. Ağız altında tek sıra tırnak baskı ile süslü.

Yayın: Kosav 1966: 85- Al. h 74. Lev. 48. 139. 156

Katalog No: 316
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLII-2
Çizim No:
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kaba Seramik
Hamur Grubu: C
Form: Cömlek
Tip: Cö12
Bezeme: Baskı Bezeme
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 18.8
Yükseklik: 25
Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı, uzun gövdeli çömlek. Boyun altında dört tane memecik mevcut. Kahverengi astarlı. Gövde üzerinde yuvarlak baskı bezemeler var.
Yayın: Kosav. Akok 1973: Lev. LXIII- AL. r. 247

Katalog No: 317
Buluntu Yeri: LVII-LIX/36-45 / Z-1
Levha No: XLII-3
Çizim No: LXIX-A
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Kaba Seramik
Hamur Grubu: C
Form: Cömlek
Tip: Cö12
Bezeme: Baskı Bezeme
Perdah: Yok
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 11.1
Yükseklik: 14
Tanım: Dışa çekik ağızlı çömlek. Omuz üzerinde tek sıra tırnak baskıya sahip. Yine omuz üzerine dört adet memcik yerleştirilmiş.
Yayın: Cınaroğlu. Celik 2010: 458

Katalog No: 318
Buluntu Yeri: 2007, 3. safha ETÇ duvarı
Levha No: XLII-4
Çizim No:
Yapı Katı: 7
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: C
Form: Cömlek
Tip: Cö12
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 12
Yükseklik: 23
Tanım: Dışa çekik ağızlı, kısa boyunlu, uzun gövdeli çölke. Omuz hizasında dört adet memecik mevcut. Dibe yakın bir bölümde deliği mevcut. İçerisinde bir adet çanak ele geçmiştir.
Yayın: Cınaroğlu. Celik 2010: 463

Katalog No: 319
Buluntu Yeri: LVII-LIX/36–45 / C/2
Levha No: XLII-5
Çizim No: LXIX-B
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Tırnak Baskılı Seramik
Hamur Grubu: A
Form: Çömlek
Tip: Cö12
Bezeme: Baskı Bezeme
Perdah: Var-İç ve Dısta
Astar: Var-İç ve Dısta
Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 11
Yükseklik: 3.1
Tanım: Dışa çekik ağız kenarlı, kısa boyunlu çömlek parçası. Omuz ğzeridme tek sıra tırnak baskı bezemelli.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No: 320
Buluntu Yeri: T mezarı. XX numaralı iskeletin kafatası yanında. 7 m. derinlikte.
Levha No: XLIII-1
Çizim No:
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Siyah Astarlı Seramik
Hamur Grubu: A
Form: Akıtacaklı Kap
Tip: EM1
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İç ve Dısta
Astar: Var-İç ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 25 (Karın)
Yükseklik: 15.7
Tanım: Hafif dışa kıvrık ağızlı, kısa boyunlu, akıtacaklı kap. İçi ve dışı siyah astarlı. Perdahlı. Boyun ve karnın birleştiği noktadan emzikli.
Yayın: Arık 1937: CCLXXXVI/Al. 1073

Katalog No: 321
Buluntu Yeri: 8.20-8.40 m. derinlikten.
Levha No: XLIII-2
Çizim No:
Yapı Katı: 7
Seramik Grubu: ?
Hamur Grubu: ?
Form: Akıtacaklı Kap
Tip: EM1
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: ?
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 4.3
Yükseklik: 8.6
Tanım: İç bükey boyunlu, omzudan dibe doğru daralan gövdeli, yuvarlatılmış düz dipli, emzikli kap.
Yayın: Kosay 1951: 45/Al.d143

Katalog No: 322
Buluntu Yeri: 7 m. derinlik.
Levha No: XLIII-3
Çizim No:
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Sivah Astarlı-Parlak
Hamur Grubu: A
Form: Akıtacaklı Kap
Tip: EM2
Bezeme: Yiv/Oluk Bezeme
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: ?
Yükseklik: 10
Tanım: Ağız kısmı kırık, iç bükey boyunlu, karından emzikli, çaydanlık formunda akıtacaklı kap. Karın çizgisinin altından dibe kadar uzanan doğrusal çizgi grupları ile süslü.

En cok yaklastırdığımız Ahlatlıbel kaplarının sivahlarında bu eksiklikler voktur ve
Yayın: Arık 1937: VIII/Al. 383

Katalog No: 323
Buluntu Yeri: 6.20-6.40 m. derinlikte.
Levha No: XLIII-4
Çizim No:
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: A
Form: Akıtacaklı Kap
Tip: EM2
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 8.2
Yükseklik: 10
Tanım: İç bükey boyunlu, omzudan dibe doğru daralan gövdeli, düz dipli, emzikli kap.
Yayın: Kosav 1951: 46/Al.d151

Katalog No: 324
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLIII-5
Çizim No: LXX-A
Yapı Katı: 5/6
Seramik Grubu: İci-Dısı Farklı Renkte
Hamur Grubu: A
Form: Akıtacaklı Kap
Tip: EM2
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 12.2
Yükseklik: 12.3
Tanım: Boz renkte. İç bükey boyunlu, ağız kenarından karna inen kulplu, yuvarlatılmış düz dipli emzikli kap.
Karşılaştırma
özgüç typical anatolian copper age pottery
Yayın: Kosav, Akok 1966: 84/Al.m103: Salzmann 1992: 411/m103

Katalog No: 325
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLIII-6
Çizim No: LXX-B
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Sivah Astarlı-Parlak
Hamur Grubu: A
Form: Akıtacaklı Kap
Tip: EM2
Bezeme: Yiv/Oluk Bezeme
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 11 (Karın)
Yükseklik: 9.8
Tanım: Siyah astarlı, dış bükey boyun, şişkin karın ve karından dibe doğru daralan gövdeli, yuvarlatılmış düz dipli, akıtacaklı kap. Karın bölgesinde oluk bezemeye sahip.
Yayın: Kosav. Akok 1966: 84/Al.m59; Salzmann 1992: 411/m59

Katalog No: 326
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLIII-7
Çizim No: LXX-C
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Sivah Astarlı-Parlak
Hamur Grubu: B
Form: Akıtacaklı Kap
Tip: EM2
Bezeme: Kazıma Bezeme
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı:
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 12.5 (Karın)
Yükseklik: 13.2
Tanım: Dışa çekik ağızlı, iç bükey boyunlu, tek dikey kulplu, geniş karınlı, yuvarlatılmış düz dipli akıtacaklı kap. Üzerinde ensize bezeme mevcut.
Yayın: Kosav. Akok 1966: 84/Al.h77

Katalog No: 327
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLIII-8
Çizim No:
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Akıtacaklı Kap
Tip: EM2
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 14.5 (Karın)
Yükseklik: 15.3
Tanım: Dışa çekik ağızlı, iç bükey boyunlu, tek dikey kulplu, geniş karınlı, yuvarlatılmış düz dipli akıtacaklı kap. Üzerinde iki memecik mevcut. Kırmızı astarlı.
Yayın: Kosav. Akok 1966: 84/Al.m102

Katalog No: 328
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLIII-9
Çizim No: LXX-D
Yapı Katı: 5/6
Seramik Grubu: Sivah Astarlı Seramik
Hamur Grubu: A
Form: Akıtacaklı Kap
Tip: EM2
Bezeme: Yiv/Oluk Bezeme
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 12.5 (Karın)
Yükseklik: 13.5
Tanım: İç bükey boyunlu, tek dikey kulplu, geniş karınlı, düz dipli akıtacaklı kap. Karın üzerinde üç sıra oluk halka bezeme mevcut. Siyah astarlı.
Yayın: Kosav. Akok 1966: 84/Al.h116; Salzmann 1992: 414/h116

Katalog No: 329
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLIII-10
Çizim No:
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: A
Form: Akıtacaklı Kap
Tip: EM2
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 15.5 (Karın)
Yükseklik: 16
Tanım: İç bükey boyunlu, tek dikey kulplu, geniş karınlı, düz dipli akıtacaklı kap. Kırmızı astarlı.
Yayın: Kosav. Akok 1966: 82/Al.e160

Katalog No: 330
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLIII-11
Çizim No:
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kaba Seramik
Hamur Grubu: C
Form: Akıtacaklı Kap
Tip: EM2
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 13 (Karın)
Yükseklik: 12
Tanım: Dışa çekik ağızlı, iç bükey boyunlu, tek dikey kulplu, geniş karınlı, düz dipli akıtacaklı kap. Kırmızı astarlı.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 41/Al.r221

Katalog No: 331 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLIII-12
Çizim No:
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı | Hamur Grubu: B
Form: Akıtacaklı Kap | Tip: EM2
Bezeme: Yok | Perdah: Var-İç ve Dısta
Astar: Var-İç ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 9 | Yükseklik: 13.5
Tanım: Dışa çekik ağızlı, İç bükey boyunlu, tek dikey kulplu, geniş karınlı, düz dar dipli, akıtacaklı kap.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 42/Al.r245

Katalog No: 332 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLIV-1
Çizim No:
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı | Hamur Grubu: B
Form: Akıtacaklı Kap | Tip: EM2
Bezeme: Yok | Perdah: Yok
Astar: Var-İç ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 7 | Yükseklik: 9.7
Tanım: Dışa çekik ağızlı, İç bükey boyunlu, tek dikey kulplu, geniş karınlı, düz dar dipli, akıtacaklı kap.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 41/Al.r244

Katalog No: 333 | Buluntu Yeri: 7. tabaka tabanı üzerinden. 9.06 m. derinlikten
Levha No: XLIV-2
Çizim No: LXX-E
Yapı Katı: 7
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı | Hamur Grubu: ?
Form: Akıtacaklı Kap | Tip: EM3
Bezeme: Yok | Perdah: Var-İç ve Dısta
Astar: Var-İç ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 14.3 (Karın) | Yükseklik: 16.5
Tanım: Dış ağız kenarı ve içi kırmızı astarlı, perdahlı. İç bükey boyunlu, omzudan dibe doğru daralan gövdeli, yuvarlak dipli.
Yayın: Kosav 1938: 90. 92/Al.a 198: Salzmann 1992: 301

Katalog No	334	Buluntu Yeri	9.20 m. derinlikten
Levha No	XLIV-3		
Çizim No	LXX-F	Yapı Katı	8
Seramik Grubu	İci-Dısı Farklı Renkte	Hamur Grubu	?
Form	Akıtacaklı Kap	Tip	EM3
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	?
		Yükseklik	14.40

Tanım: İç bükey boyunlu, omzudan dibe doğru daralan gövdeli, düz dipli. emzikli kap parçası.

Yayın: Kosav 1938: 90. 92/Al.a 207; Salzmann 1992: 426

Katalog No	335	Buluntu Yeri	7.40-7.60 m. derinlikte.
Levha No			
Çizim No	LXX-G	Yapı Katı	8
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	
Form	Akıtacaklı Kap	Tip	EM3
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	13.4 (Karın)
		Yükseklik	13.5

Tanım: Kızıl-kahve astarlı. İç bükey boyunlu, omzudan dibe doğru daralan gövdeli, yuvarlatılmış düz dipli, emzikli kap.

Yayın: Kosav 1938: 90. 92/Al.a 301

Katalog No	336	Buluntu Yeri	7.20-7.40 m. derinlikte.
Levha No			
Çizim No	LXX-H	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Akıtacaklı Kap	Tip	EM3
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	9.5
		Yükseklik	13.5

Tanım: Dışa çekik ağızlı, iç bükey boyunlu, omzudan dibe doğru daralan gövdeli, düz dipli, emzikli kap. Kulp ile emzik arasında iki memecik yerleştirilmiştir. Kırmızı asatarlı, perdahlı.

Yayın: Kosav 1951: 45/Al.c533

Katalog No: 337
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLIV-4
Çizim No: LXXI-A
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: A
Form: Akıtacaklı Kap
Tip: EM3
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği:
Ağız Çapı: 12.5
Yükseklik: 13.2
Tanım: Boz renkte. İç bükey boyunlu, ağız kenarından karna inen kulplu, yuvarlatılmış düz dipli emzikli kap. İki memesi var.
Yayın: Kosav. Akok 1966: 84/Al.h76

Katalog No: 338
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLIV-5
Çizim No:
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Akıtacaklı Kap
Tip: EM3
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İç ve Dısta
Astar: Var-İç ve Dısta
Cidar Kalınlığı:
Yapım Tekniği:
Ağız Çapı: 10.1 (Karın)
Yükseklik: 8.9
Tanım: Kahverengi astarlı, dış bükey boyun, şişkin karın ve karından dibe doğru daralan gövdeli, yuvarlatılmış düz dipli, akıtacaklı kap. Şerit kulplu.
Yayın: Kosav. Akok 1966: 84/Al.k113

Katalog No: 339
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLIV-6
Çizim No:
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Akıtacaklı Kap
Tip: EM3
Bezeme:
Perdah: Var-İç ve Dısta
Astar: Var-İç ve Dısta
Cidar Kalınlığı: ?
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: ?
Yükseklik: ?
Tanım: Dışa çekik ağızlı, iç bükey boyunlu, tek dikey kulplu, geniş karınlı, düz dipli akıtacaklı kap. Üzerinde iki memecik yerleştirilmiş. Kırmızı astarlı.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 41/Al.r190

Katalog No: 340 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLIV-7
Çizim No: LXXI-B | Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı | Hamur Grubu: A
Form: Akıtacaklı Kap | Tip: EM3
Bezeme: Yok | Perdah: Var-İç ve Dışta
Astar: Var-İç ve Dışta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 13 (Karın) | Yükseklik: 13
Tanım: İç bükey boyunlu, tek dikey kulplu, geniş karınlı, düz dipli akıtacaklı kap. Kırmızı astarlı.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 41/Al.r224

Katalog No: 341 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLIV-8
Çizim No: LXXI-C | Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı | Hamur Grubu: A
Form: Akıtacaklı Kap | Tip: EM3
Bezeme: Yok | Perdah: Yok
Astar: Var-İç ve Dışta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 9 | Yükseklik: 18
Tanım: Dışa çekik ağızlı, İç bükey boyunlu, tek dikey kulplu, geniş karınlı, düz dar dipli, akıtacaklı kap. Kulbu oluklu. Karın hizasında memecik yerleştirilmiş Kırmızı astarlı.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 41/Al.r236

Katalog No: 342 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLIV-9
Çizim No: LXXI-D | Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı | Hamur Grubu: B
Form: Akıtacaklı Kap | Tip: EM3
Bezeme: Yok | Perdah: Var-İç ve Dışta
Astar: Var-İç ve Dışta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 10 | Yükseklik: 14
Tanım: Dışa çekik ağızlı, İç bükey boyunlu, tek dikey kulplu, geniş karınlı, düz dipli, akıtacaklı kap. Omuz hizasında memecikler yerleştirilmiş.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 42/Al.s4

Katalog No: 343
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLIV-10
Çizim No: LXXI-E
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: C
Form: Akıtacaklı Kap
Tip: EM3
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Var-İç ve Dışta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 8
Yükseklik: 12
Tanım: Dışa çekik ağızlı, iç bükey boyunlu, tek dikey kulplu, geniş karınlı, düz dipli, akıtacaklı kap.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 42/Al.s5

Katalog No: 344
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLIV-11
Çizim No: LXXI-F
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kaba Seramik
Hamur Grubu: C
Form: Akıtacaklı Kap
Tip: EM3
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Yok
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 9
Yükseklik: 14.5
Tanım: Dışa çekik ağızlı, iç bükey boyunlu, tek dikey kulplu, geniş karınlı, düz dipli, akıtacaklı kap.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 42/Al.s102

Katalog No: 345
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No:
Çizim No: LXXII-A
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Akıtacaklı Kap
Tip: EM3
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Yok
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 7.9
Yükseklik: 14.8
Tanım: Dışa çekik ağızlı, geniş iç bükey boyunlu, tek dikey kulplu, geniş karınlı, düz dipli, akıtacaklı kap.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 39/Al.n152. Kosav 1965: 73/Al.n152

Katalog No	346	Buluntu Yeri	LVII-LIX/36-45/Z-1
Levha No	XLIV-12		
Çizim No	LXXII-B	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	Sivah Astarlı Seramik	Hamur Grubu	A
Form	Akıtacaklı Kap	Tip	EM3
Bezeme	Yok	Perdah	
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	6.2
		Yükseklik	11

Tanım: Dışa çekik ağızlı, geniş iç bükey boyunlu, tek dikey kulplu, geniş karınlı, düz dipli, akıtacaklı kap. Gövde üzerinde iki adet memecik yerleştirilmiş.

Yayın: Yayınlanmamıs.

Katalog No	347	Buluntu Yeri	LVII-LIX/36-45/Z-13
Levha No	XLV-1		
Çizim No	LXXII-C	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	İci-Dısı Farklı Renkte	Hamur Grubu	B
Form	Akıtacaklı Kap	Tip	EM3
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	9.6
		Yükseklik	14.4

Tanım: Dışa çekik ağızlı, geniş iç bükey boyunlu, tek dikey kulplu, geniş karınlı, düz dipli, akıtacaklı kap. Gövde üzerinde iki adet memecik yerleştirilmiş.

Yayın: Yayınlanmamıs.

Katalog No	348	Buluntu Yeri	8.20-8-40 m. derinlikten.
Levha No	XLV-2		
Çizim No		Yapı Katı	7
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Akıtacaklı Kap	Tip	EM4
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	10.8
		Yükseklik	12.1

Tanım: Hafif dışa çekik ağızlı, tek dikey kulplu, karından dibe daralan gövdeli, yuvarlatılmış düz dipli- akıtacaklı kap.

Karsılastırma Alisar I fig 169 (d1331)

Yayın: Kosay 1951: 45/Al.d.146

Katalog No: 349 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLV-3
Çizim No: LXXII-D | Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı | Hamur Grubu: B
Form: Akıtacaklı Kap | Tip: EM4
Bezeme: Yok | Perdah: Var-İç ve Dısta
Astar: Var-İç ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 8.3 | Yükseklik: 9.5
Tanım: Dışa doğru genişleyen kısa boyunlu, basık gövdeli, tek dikey kulplu, düz dipli maşrapa. Kahverengi astarlı.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 40/Al.r3

Katalog No: 350 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLV-4
Çizim No: LXXII-E | Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı | Hamur Grubu: B
Form: Akıtacaklı Kap | Tip: EM4
Bezeme: Yok | Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İç ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 9.5 | Yükseklik: 14
Tanım: Hafif dışa çekik ağızlı, kısa boyunlu, omuzdan dibe daralan gövdeli, düz dipli, akıtacaklı kap.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 41/Al.r235

Katalog No: 351 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLV-5
Çizim No: | Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı | Hamur Grubu: B
Form: Akıtacaklı Kap | Tip: EM4
Bezeme: Yok | Perdah: Yok
Astar: Var-İç ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 8 | Yükseklik: 9.5
Tanım: Dışa çekik ağızlı, İç bükey boyunlu, tek dikey kulplu, geniş karınlı, düz dar dipli, akıtacaklı kap.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 42/Al.r249

Katalog No	352	Buluntu Yeri	J4(2)
Levha No	XLV-6		
Çizim No	LXXII-F	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Akıtacaklı Kap	Tip	EM4
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Var-Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	10
		Yükseklik	12

Tanım: Dışa çekik ağızlı, boyunsuz, basık gövdeli, emzikli maşrapa. Kırmızı astarlı, astarda dökülmeler mevcut.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	353	Buluntu Yeri	J4(3) Oda 30
Levha No	XLV-7		
Çizim No	LXXII-G	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Akıtacaklı Kap	Tip	EM4
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Yok	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	10
		Yükseklik	9.4

Tanım: Dışa çekik ağızlı, boyunsuz, basık gövdeli, emzikli maşrapa.

Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	354	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş.
Levha No	XLV-8		
Çizim No		Yapı Katı	7
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Akıtacaklı Kap	Tip	EM4
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	10.5
		Yükseklik	19

Tanım: Dik boyunlu, tek kulplu, küçük bir emzie sahip çömlek.

Yayın: Cınaroğlu, Celik 2010: 459

Katalog No	355	Buluntu Yeri	5.80-6.0 m. derinlikten.
Levha No			
Çizim No	LXXII-H	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kaba Seramik	Hamur Grubu	C
Form	Akıtacaklı Kap	Tip	EM5
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Yok	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	?
Yükseklik	4		

Tanım: Emzikli, tek dikey kulplu, minyatür kap.

Yayın: Kosav 1951: 45/AI.c310

Katalog No	356	Buluntu Yeri	6.0 m. derinlikten.
Levha No	XLVI-1		
Çizim No	LXXIII-A	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Bova Bezemeli Seramik	Hamur Grubu	A
Form	Sepet Kulplu Cavdanlık	Tip	
Bezeme	Bova Bezeme	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	6.6
Yükseklik	12.4		

Tanım: Basit ağız kenarlı, basık küre gövdeli. Gövde üzeri emziklidir. Sepet kulplu ve düz diplidir. Pembemsi hamuru, saman, kireçtaşı ve mika tanecikleri katkılı, iyi pişmiştir. Morumsu kahverengi astarlı, perdahlıdır. Ağız kenarı içi genişçe bir bant, dıştan

Yayın: Kosav 1951: Lev. XCV: Öktü 1973: Taf. 38-III-E/01

Katalog No	357	Buluntu Yeri	2007 yılı kazılarında açığa çıkartılmış Erken Tunç Çağı yapısı içerisinde.
Levha No	XLVI-2		
Çizim No		Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Sepet Kulplu Cavdanlık	Tip	
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	12
Yükseklik	16.8		

Tanım: Basit ağız kanrlı, küresel gövdeli, sepet kulplu çaydanlık. Kulp ve gövdenin birleşme noktalarında, metal örneklerin perçinlerini taklit eden çıkıntılar mevcut. Gövde üzerinde memecikler yerleştirilmiş.

Yayın: Cınaroğlu, Celik 2010: 334

Katalog No	358	Buluntu Yeri	4.40-4.60 m. derinlike.
Levha No	XLVI-3		
Çizim No	LXXIII-B	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Bova Bezemeli Seramik	Hamur Grubu	A
Form	Gaga Ağızlı Testi	Tip	G1
Bezeme	Bova Bezeme	Perdah	Yok
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	2.9
		Yükseklik	8.7

Tanım: Dik gaga ağızlı, silindirik boyunlu, dış bükey karınlı testi. Intermediate trazda boya bezemeye sahip.

Yayın: Kosav 1951: 39/Al.c538; İpek 2001:Lev.140/2; Gürsan-Salzmann 1992: Pl.10.8

Katalog No	359	Buluntu Yeri	6.0-6.20 m. derinlike.
Levha No	XLVI-4		
Çizim No	LXXIII-C	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Sivah Astarlı Seramik	Hamur Grubu	B
Form	Gaga Ağızlı Testi	Tip	G2
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	4.4
		Yükseklik	9

Tanım: Gaga ağızlı, silindirik boyunlu, basık küresel karınlı testi. İçi-dışı siyah astarlı.

Yayın: Kosav 1951: 48/Al.c537: Orthmann 1963: Taf.45-11/60: Gürsan-Salzmann 1992: Pl.11.1

Katalog No	360	Buluntu Yeri	K Mezarında
Levha No	XLVI-5		
Çizim No		Yapı Katı	7
Seramik Grubu	Sivah Astarlı Seramik	Hamur Grubu	B
Form	Gaga Ağızlı Testi	Tip	G2
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	3.6
		Yükseklik	11.7

Tanım: Gaga ağızlı, silindirik boyunlu, küresel karınlı testi. İçi-dışı siyah astarlı.

Yayın: Kosav 1951: 73/Al.k48; İpek 2001:Lev.36/7: Orthmann 1963:Taf. 50-11/108

Katalog No: 361
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No:
Çizim No: LXXIII-D
Yapı Katı: 4/5?
Seramik Grubu: Gri Seramik
Hamur Grubu: A
Form: Gaga Ağızlı Testi
Tip: G2
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 9.5(Karın)
Yükseklik: 10.2
Tanım: Gaga ağızlı, silindirik boyunlu, küresel karınlı testi.
Yayın: Kosav. Akok 1966: 34/Al.q323; Gürsan-Salzmann 1992: Pl.11.1

Katalog No: 362
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLVI-6
Çizim No: LXXIII-E
Yapı Katı: 5/6?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Gaga Ağızlı Testi
Tip: G2
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 16(Karın)
Yükseklik: 15
Tanım: Gaga ağızlı, silindiril boyunlu, dış bükey karınlı, düz dipli testi.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 46/Al.r193: Gürsan-Salzmann 1992: Pl.10.3

Katalog No: 363
Buluntu Yeri: J4(11)
S.12
Levha No:
Çizim No: LXXIV-A
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Gri Seramik
Hamur Grubu: A
Form: Gaga Ağızlı Testi
Tip: G2
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Kendinden Astar
Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: ?
Yükseklik: ?
Tanım: Kısa, silindirik boyunlu, gaga ağızlı testiye ait parça.
Yayın: Yayınlanmamış

Katalog No	364	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş.
Levha No	XLVI-7		
Çizim No	LXXIV-B	Yapı Katı	6/5?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Gaga Ağızlı Testi	Tip	G3
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	20.5(Karın)
		Yükseklik	20

Tanım: Ağzı yayvan, tek kulplu, küresel gövdeli testi. Gövde üzeridne dört adet düğmecik yerleştirilmiş. Kırmzı astarlı.

Yayın: Kosay, Akok 1966: 82/Al.m58; Gürsan-Salzmann 1992: Pl.9.2; İpek 2001:Lev.42/2

Katalog No	365	Buluntu Yeri	2007 yılı kazılarında açığa çıkartılmış Erken Tunç Çağı yapısı içerisinde.
Levha No	XLVI-8		
Çizim No	LXXIV-C	Yapı Katı	7
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Gaga Ağızlı Testi	Tip	G3
Bezeme	Yok	Perdah	Var-Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	4
		Yükseklik	11.1

Tanım: Yayvan ağızlı, silindirik boyunlu, küresel gövdeli testi. Kırmızımsı kahverengi astarlı. Kulbu kırık.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	366	Buluntu Yeri	LVII-LIX/36-45 / A-6
Levha No	XLVII-1		
Çizim No	LXXIV-D	Yapı Katı	6
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Gaga Ağızlı Testi	Tip	G3
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	13.3(Karın)
		Yükseklik	15

Tanım: Yayvan ağızlı, silindirik geniş boyunlu, küresel gövdeli testi. Hamur renginde astarlı.

Yayın: Yavınlanmamıs

Katalog No: 367
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLVII-2
Çizim No: LXXV-A
Yapı Katı: 6/5?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Gaga Ağızlı Testi
Tip: G4
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 7(Karın)
Yükseklik: 9
Tanım: Gaga ağızlı, kısa boyunlu testicik.
Yayın: Kosav. Akok 1966: 82/Al.h78; Gürsan-Salzmann 1992: Pl.9.2

Katalog No: 368
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLVII-3
Çizim No:
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Gaga Ağızlı Testi
Tip: G4
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 8.1(Karın)
Yükseklik: 9.9
Tanım: Gaga ağızlı, kısa boyunlu testicik. Omzunda bir düğmesi var.
Yayın: Kosav. Akok 1966: 82/Al.k17: Gürsan-Salzmann 1992: Pl.9.2

Katalog No: 369
Buluntu Yeri: İskelet III ile beraber.
Levha No: XLVII-4
Çizim No:
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Gaga Ağızlı Testi
Tip: G4
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 8.2(Karın)
Yükseklik: 10
Tanım: Gaga ağızlı, konik gövdeli, düz dipli testicik. Üç adet düğmecik yerleştirilmiş.
Yayın: Kosav. Akok 1966: 81/Al.f16: İpek 2001:Lev.37/5

Katalog No: 370
Buluntu Yeri: İskelet III ile beraber.
Levha No: XLVII-5
Çizim No:
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Gaga Ağızlı Testi
Tip: G4
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 7.8(Karın)
Yükseklik: 10.5
Tanım: Gaga ağızlı, konik gövdeli, düz dipli testicik. Üç adet düğmecik yerleştirilmiş.
Yayın: Kosav. Akok 1966: 82/Al.f17; İpek 2001:Lev.37/4

Katalog No: 371
Buluntu Yeri: İskelet III ile beraber.
Levha No: XLVII-6
Çizim No:
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Gaga Ağızlı Testi
Tip: G4
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 8(Karın)
Yükseklik: 10.7
Tanım: Gaga ağızlı, konik gövdeli, düz dipli testicik. Üç adet düğmecik yerleştirilmiş.
Yayın: Kosav. Akok 1966: 82/Al.f18; İpek 2001:Lev.37/3

Katalog No: 372
Buluntu Yeri: İskelet III ile beraber.
Levha No: XLVII-7
Çizim No:
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Gaga Ağızlı Testi
Tip: G4
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 6.3(Karın)
Yükseklik: 10.1
Tanım: Gaga ağızlı, konik gövdeli, düz dipli testicik.
Yayın: Kosav. Akok 1966: 82/Al.f19; İpek 2001:Lev.36/8

Katalog No: 373
Buluntu Yeri: İskelet III ile beraber.
Levha No: XLVII-8
Çizim No:
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Gaga Ağızlı Testi
Tip: G4
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 4.7(Karın)
Yükseklik: 8.7
Tanım: Gaga ağızlı, konik gövdeli, düz dipli testicik.
Yayın: Kosav. Akok 1966: 82/Al.f20; İpek 2001:Lev.37/7

Katalog No: 374
Buluntu Yeri: İskelet III ile beraber.
Levha No: XLVII-9
Çizim No:
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Gaga Ağızlı Testi
Tip: G4
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 6(Karın)
Yükseklik: 8.3
Tanım: Dik gaga ağızlı, kısa silindirik boyunlu, küresel karınlı testi.
Yayın: Kosav. Akok 1966: 82/Al.f21; İpek 2001:Lev.37/11

Katalog No: 375
Buluntu Yeri: İskelet III ile beraber.
Levha No: XLVII-10
Çizim No:
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Gaga Ağızlı Testi
Tip: G4
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Yok
Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 6(Karın)
Yükseklik: 8.1
Tanım: Gaga ağızlı, konik gövdeli, düz dipli testicik.
Yayın: Kosav. Akok 1966: 82/Al.f22; İpek 2001:Lev.37/6

Katalog No: 376
Buluntu Yeri: İskelet III ile beraber.
Levha No: XLVII-11
Çizim No:
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Gaga Ağızlı Testi
Tip: G4
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 5.7(Karın)
Yükseklik: 8.4
Tanım: Gaga ağızlı, silindiril boyunlu, küresel karınlı testicik.
Yayın: Kosav. Akok 1966: 82/Al.f23; İpek 2001:Lev.37/8

Katalog No: 377
Buluntu Yeri: İskelet III ile beraber.
Levha No: XLVII-12
Çizim No:
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Gaga Ağızlı Testi
Tip: G4
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 5.6(Karın)
Yükseklik: 7.9
Tanım: Gaga ağızlı, silindiril boyunlu, konik karınlı testicik.
Yayın: Kosav. Akok 1966: 82/Al.f24; İpek 2001:Lev.37/10

Katalog No: 378
Buluntu Yeri: LVII-LIX/36-45 / A-E/4-6
Levha No: XLVII-13
Çizim No: LXXV-B
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Gri Seramik
Hamur Grubu: A
Form: Gaga Ağızlı Testi
Tip: G4
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 7.2(Karın)
Yükseklik: 9.6
Tanım: Küresel gövdeli, hafif keskin karınlı, gaga ağızlı testicik. Karın üzerinde memecik yerleştirilmiş.
Yayın: Yayınlanmamış.

Katalog No	379	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş.
Levha No			
Çizim No	LXXV-C	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Gaga Ağızlı Testi	Tip	G4
Bezeme	Yok	Perdah	Var-Dısta
Astar	Kendinden Astar	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	3.1
		Yükseklik	10

Tanım: Gaga ağızlı, silindiril boyunlu, boyundan karına keskin geçişli, keskin karınlı, düz dipli testicik. Gagası kırık. Boz renkte astarlı.

Yayın: Kosav. Akok 1973: 45/Al.n103: Gürsan-Salzmann 1992: Pl.11.1

Katalog No	380	Buluntu Yeri	2007 yılı kazılarında açığa çıkartılmış Erken Tunç Çağı yapısı içerisinde.
Levha No	XLVII-14		
Çizim No	LXXV-D	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Gri Seramik	Hamur Grubu	A
Form	Gaga Ağızlı Testi	Tip	G4
Bezeme	Yok	Perdah	Var-Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	?
		Yükseklik	9.8

Tanım: Gaga ağızlı, silindiril boyunlu, konik karınlı testi. Gagası kırık.Kahverengi astarlı, perdahlı.

Yayın: Cınaroğlu. Celik 2010: 163

Katalog No	381	Buluntu Yeri	5.60-5.80 m. derinlikte.
Levha No			
Çizim No	LXXV-E	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Gri Seramik	Hamur Grubu	A
Form	Gaga Ağızlı Testi	Tip	G5
Bezeme	Yok	Perdah	Var-Dısta
Astar	Var-Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	8.7
		Yükseklik	14.5

Tanım: Dik gaga ağızlı, silindirik boyunlu, küresel karınlı testi. Koyu gri astarlı.

Yayın: Kosav 1938: 94/Al.a138: Gürsan-Salzmann 1992: Pl.10.7: İpek 2001:Lev.38/4

Katalog No: 382
Buluntu Yeri: LVII-LIX/36-45 / A-E/4-6
Levha No: XLVII-15
Çizim No: LXXV-F
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Gri Seramik
Hamur Grubu: A
Form: Gaga Ağızlı Testi
Tip: G5
Bezeme: Yok
Perdah: Var-Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 8.8 (Karın)
Yükseklik: 14
Tanım: Küresel gövdeli, gaga ağızlı testi. Gagası kırık.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 383
Buluntu Yeri: LVII-LIX/36-45
Levha No: XLVIII-1
Çizim No: LXXV-G
Yapı Katı: 6
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Gaga Ağızlı Testi
Tip: G5
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 10.2(karın)
Yükseklik: 11.9
Tanım: Küresel gövdeli, gaga ağızlı testi. Bir kısmı eksik.
Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No: 384
Buluntu Yeri: LVII-LIX/36-45 / O-9
Levha No: XLVIII-2
Çizim No:
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Gaga Ağızlı Testi
Tip: G5
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Yok
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 14.5(Karın)
Yükseklik: 18.4
Tanım: Küresel gövdeli, kısa silindirik boyunlu, gaga ağızlı testi. Gaga kısmı kırık.
Yayın: Yavınlanmamıs

Katalog No: 385 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş
Levha No:
Çizim No: LXXVI-A | Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı | Hamur Grubu: B
Form: Mevvelik | Tip: Me1
Bezeme: Yok | Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 12.5 | Yükseklik:
Tanım: Kırmızı astarlı ve perdahlı. "S" profilli gövdeye sahip, yüksek, tek kulplu meyvelik. Kulbu kırık
Yayın: Kosav 1938: 143/336

Katalog No: 386 | Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLVIII-3
Çizim No: LXXVI-B | Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: İci-Dısı Farklı Renkte | Hamur Grubu: B
Form: Mevvelik | Tip: Me1
Bezeme: Baskı Bezeme | Perdah: Yok
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 13 | Yükseklik: 12
Tanım: Dışa çekik ağızlı, keskin omuzlu, pedestal dipli meyvelik.Pedestal ve çanak kısmının birleşme kısmında bir bant ve üzerinde tek sıra çentik ile süslü. Dışı Kırmızı, içi siyah renkte.
Yayın: Kosav. Akok 1966: Lev. 139/Al.h117: Gürsan-Salzmann 1992: Pl.4.1/h117

Katalog No: 387 | Buluntu Yeri: 2007 yılı kazılarında, 7. yapı katında.
Levha No: XLVIII-4
Çizim No: | Yapı Katı: 7
Seramik Grubu: İci-Dısı Farklı Renkte | Hamur Grubu: B
Form: Mevvelik | Tip: Me2
Bezeme: Yok | Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta | Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El | Ağız Çapı: 13 | Yükseklik: 17
Tanım: İçi siyah, dışı kahverengi astarlı, pedestal dipli meyvelik. Ağzı hafif içe dönük.
Yayın: Cınaroğlu. Celik 2010: Lev. LXXXVI-d

Katalog No	388	Buluntu Yeri	LVII-LIX/36-45
Levha No	XLVIII-5		
Çizim No	LXXVI-C	Yapı Katı	7
Seramik Grubu	İci-Dısı Farklı Renkte	Hamur Grubu	B
Form	Mevvelik	Tip	Me2
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İc ve Dısta
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	12
		Yükseklik	14

Tanım: İçi siyah, dışı kırmızımsı kahverengi astarlı, pedestal dipli meyvelik. Ağzı hafif içe dönük.

Yayın: Cınaroğlu, Celik 2010: Lev. LXXXVI-e

Katalog No	389	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş.
Levha No	XLVIII-6		
Çizim No	LXXVI-D	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Mevvelik	Tip	Me2
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İcte
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	16.7
		Yükseklik	14.7

Tanım: Ağız kenarı içe çekik, pedestal dipli meyvelik. Dışı Kırmızı, içi siyah renkte. Kusura L. VIII no 9 ile karşılaştır. Kusura C Dönemi.

Yayın: Kosav. Akok 1966: Lev. 139/Al.k99: İpek 2001: Lev.5/4

Katalog No	390	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş.
Levha No	XLVIII-7		
Çizim No	LXXVI-E	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	İci-Dısı Farklı Renkte	Hamur Grubu	b
Form	Mevvelik	Tip	Me3
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İcte
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	?
		Yükseklik	19

Tanım: Pedestal dipli meyvelik. Dışı Kırmızı, içi siyah renkte.

Yayın: Kosav. Akok 1966: Lev. 139/Al.h129: İpek 2001: Lev.5/3

Katalog No	391	Buluntu Yeri	LVII-LIX/36-45
Levha No	XLVIII-8		
Çizim No	LXXVI-F	Yapı Katı	8
Seramik Grubu	Sivah Astarlı Seramik	Hamur Grubu	B
Form	Mevvelik	Tip	
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Var-Dısta	Cidar Kalınlığı	?
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	?
		Yükseklik	?

Tanım: Pedestal dip parçası.

Yayın: Yavınlanmamıs.

Katalog No	392	Buluntu Yeri	Güney duvarının yanı, 4.80m. derinlikte
Levha No	XLIX-1		
Çizim No	LXXVII-A	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	
Form	Bardak	Tip	
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Var-İc ve Dısta	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	Cark	Ağız Çapı	8
		Yükseklik	6

Tanım: Deveyütü renkte, ince hamurlu konik formlu bardak.

Yayın: Arık 1937: CXVIII-CXIX/Al.171: İpek 2001:Lev.86/3

Katalog No	393	Buluntu Yeri	4.80 m. derinlikte.
Levha No	XLIX-2		
Çizim No		Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Bardak	Tip	
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Yok	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	Cark	Ağız Çapı	7
		Yükseklik	5.5

Tanım: Pembemsi renkte, ince hamurlu konik formlu bardak.

Yayın: Arık 1937: LXX-LXXI/Al.170

Katalog No	394	Buluntu Yeri	İskelet III buluntusu. ETÇ III
Levha No	XLIX-3		
Çizim No		Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Bardak	Tip	
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Yok	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	Cark	Ağız Çapı	?
Yükseklik	7.5		

Tanım: Çan biçimli gövdeye sahip, dairesel düz dipli bardak. Perdahsız.

Yayın: Kosav 1966: 84. Lev.55. Lev. 140-Al.f128

Katalog No	395	Buluntu Yeri	İskelet III buluntusu. ETÇ III
Levha No	XLIX-4		
Çizim No	LXXVII-B	Yapı Katı	5/6?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	
Form	Bardak	Tip	
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Yok	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	Cark	Ağız Çapı	9.7
Yükseklik	8.2		

Tanım: Çan biçimli gövdeye sahip, dairesel düz dipli bardak. Perdahsız.

Yayın: Kosav 1966: 84. Lev.55. Lev. 140-Al.f127: İpek 2001:Lev.86/6

Katalog No	396	Buluntu Yeri	İskelet III buluntusu. ETÇ III
Levha No	XLIX-5		
Çizim No		Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Bardak	Tip	
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Yok	Cidar Kalınlığı	İnce 2-4 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	
Yükseklik	5.7		

Tanım: Çan biçimli gövdeye sahip, dairesel düz dipli bardak. Perdahsız.

Yayın: Kosav 1966: 84. Lev.55. Lev. 140-Al.f129

Katalog No: 397
Buluntu Yeri: İskelet III ile beraber. 5. Yapı Katı.
Levha No: XLIX-6
Çizim No:
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Hayvan Biçimli Kap
Tip:
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Var-İç ve Dışta
Cidar Kalınlığı: Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 22
Yükseklik: 13
Tanım: Kırmızı astarlıdır. Tulum gövdeli, kısa dört ayaklı, kuyruklu bir hayvan şeklidne kap. Ağız kısmı eksik, bardak şeklinde.
Yayın: Kosay 1966: 84, Lev.55-A1.f15

Katalog No: 398
Buluntu Yeri: 5.90-6.20 m. derinlikten.
Levha No: XLIX-7
Çizim No:
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: A
Form: Kapak
Tip: K1
Bezeme: Baskı Bezeme
Perdah: Var-İç ve Dışta
Astar: Var-İç ve Dışta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 13.4
Yükseklik:
Tanım: Kırmızı ince hamurlu, içi dışı perdahlı kapak. Kenarları tek sıra kerkitli.
Yayın: Arık 1937: CXXVI-CXXVII/A1.840

Katalog No: 399
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: XLIX-8
Çizim No: LXXVII-C
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Kapak
Tip: K1
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Var-İç ve Dışta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 13
Yükseklik: 5
Tanım: Küçük tutamaklı kapak. Kırmızı renkli.
Yayın: Kosay, Akok 1966: 86/A1.m101, İpek 2001:Lev.137/2

Katalog No	400	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş.
Levha No			
Çizim No	LXXVII-D	Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Kapak	Tip	K1
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	18.5
		Yükseklik	?

Tanım: Kulp kısmı kırık. Kırmızı astalı kapak.

Yayın: Kosav. Akok 1966: 86/Al.f146, İpek 2001:Lev.137/2

Katalog No	401	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş.
Levha No	XLIX-9		
Çizim No	LXXVII-E	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Bova Bezemeli Seramik	Hamur Grubu	B
Form	Kapak	Tip	K1
Bezeme	Bova Bezeme	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	6.4
		Yükseklik	3.4

Tanım: Çıradere tarzında boyalı, ip delikli tutamaklı kapak.

Yayın: Kosav. Akok 1973: 44. Lev. LXI/Al.r202

Katalog No	402	Buluntu Yeri	Belirtilmemiş.
Levha No	XLIX-10		
Çizim No		Yapı Katı	?
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	C
Form	Kapak	Tip	K1
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	21
		Yükseklik	5.5

Tanım: İç bükey kapak. Kulbu var.

Yayın: Kosav. Akok 1973: 44. Lev. LXI/Al.t70

Katalog No: 403
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: L-1
Çizim No:
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Kapak
Tip: K1
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Var-İç ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 9
Yükseklik: 3
Tanım: İp delikli tutamaklı kapak.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 44. Lev. LXI/Al.t139

Katalog No: 404
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: L-2
Çizim No: LXXVII-F
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Kapak
Tip: K1
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Var-İç ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 10
Yükseklik: 3
Tanım: İp delikli tutamaklı kapak.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 44. Lev. LXI/Al.t140

Katalog No: 405
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: L-3
Çizim No:
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Kapak
Tip: K1
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Var-İç ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 9.5
Yükseklik: 3
Tanım: İp delikli tutamaklı kapak.
Yayın: Kosav. Akok 1973: 44. Lev. LXI/Al.t141

Katalog No: 406
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No:
Çizim No: LXXVII-G
Yapı Katı: ?
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Kapak
Tip: K1
Bezeme: Yok
Perdah: Yok
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 10
Yükseklik: 5.5
Tanım: Kulplu kapak.
Yayın: Kosav, Akok 1973: 44, Lev. LXXIX/Al.n172

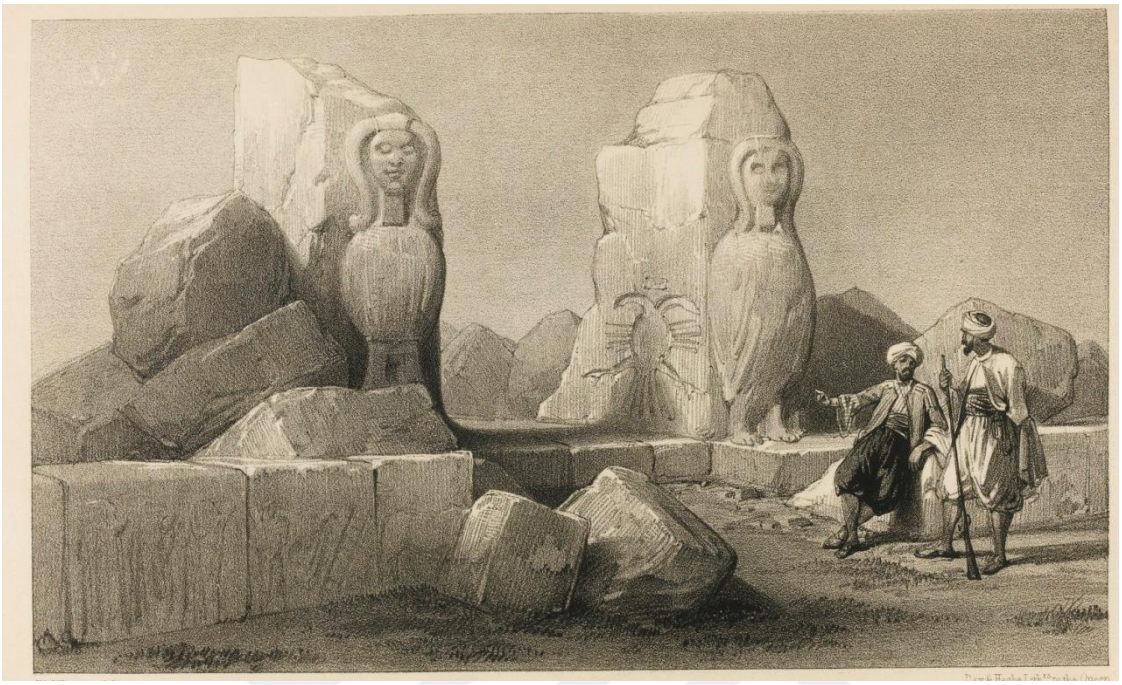
Katalog No: 407
Buluntu Yeri: Belirtilmemiş.
Levha No: L-4
Çizim No: LXVIII-A
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Kapak
Tip: K2
Bezeme: Yok
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 36.25
Yükseklik: 10
Tanım: İp delikli tutamakla kapak.
Yayın: Kosav 1938: Lev.LXX-LXXI/Al.a 159

Katalog No: 408
Buluntu Yeri: 6.00-6.20 m. derinlikte.
Levha No:
Çizim No: LXVIII-B
Yapı Katı: 5
Seramik Grubu: Kırmızı/Kahve Astarlı
Hamur Grubu: B
Form: Kapak
Tip: K2
Bezeme: Bova Bezeme
Perdah: Var-İc ve Dısta
Astar: Var-İc ve Dısta
Cidar Kalınlığı: Kalın 10-20 mm.
Yapım Tekniği: El
Ağız Çapı: 15.1
Yükseklik: 5.78
Tanım: İp delikli tutamakla kapak. Kalın kırmızımsı kahve astarlı.
İki tane kırmızı şarit dipte birbirini kesecek şekilde boya bezemeli.
Yayın: Kosav 1938: Lev.LXX-LXXI/Al.a 168

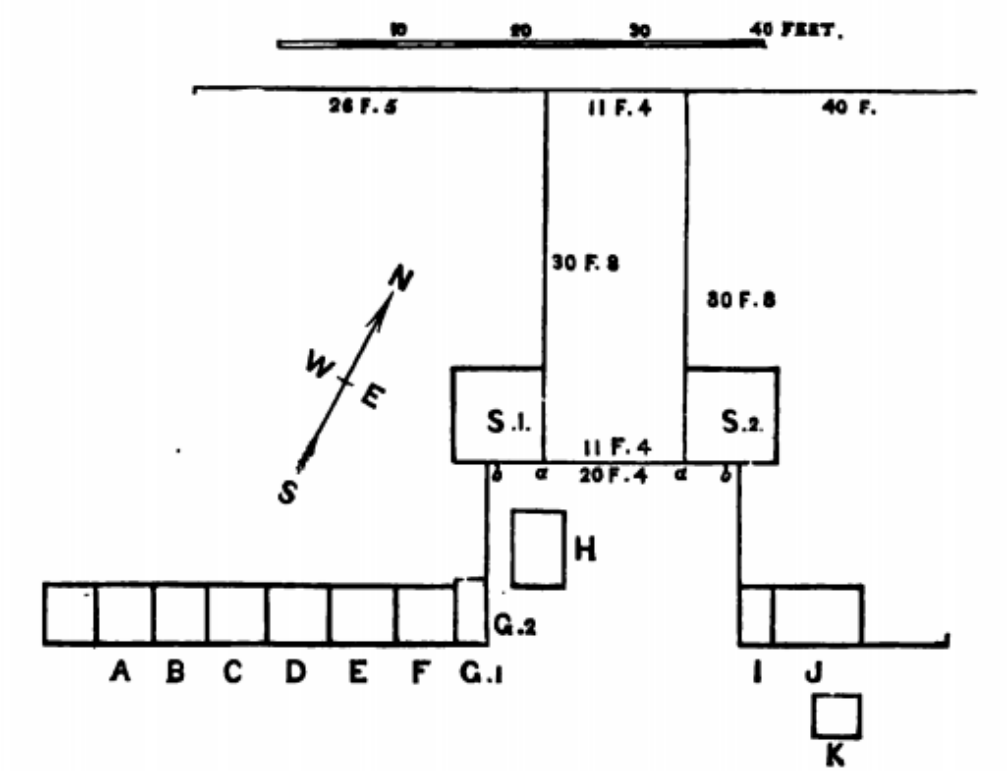
Katalog No	409	Buluntu Yeri	6.00-6.20 m. derinlikte.
Levha No			
Çizim No	LXVIII-C	Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kırmızı/Kahve Astarlı	Hamur Grubu	B
Form	Kapak	Tip	K2
Bezeme	Yok	Perdah	Var-İç ve Dısta
Astar	Var-İç ve Dısta	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	13.20
		Yükseklik	7.60
Tanım	İp delikli tutamakla kapak. Kalın kırmızımsı kahve astarlı.		
Yayın	Kosay 1938: Lev.LXX-LXXI/Al.a 160		

Katalog No	410	Buluntu Yeri	2013
Levha No	L-5		
Çizim No		Yapı Katı	5
Seramik Grubu	Kaba Seramik	Hamur Grubu	C
Form	Kapak	Tip	K3
Bezeme	Yok	Perdah	Yok
Astar	Yok	Cidar Kalınlığı	Orta 4-7/7-10 mm.
Yapım Tekniği	El	Ağız Çapı	4.2
		Yükseklik	?
Tanım	Ayak şeklinde tutamaklı kapak.		
Yayın	Yayınlanmamış.		

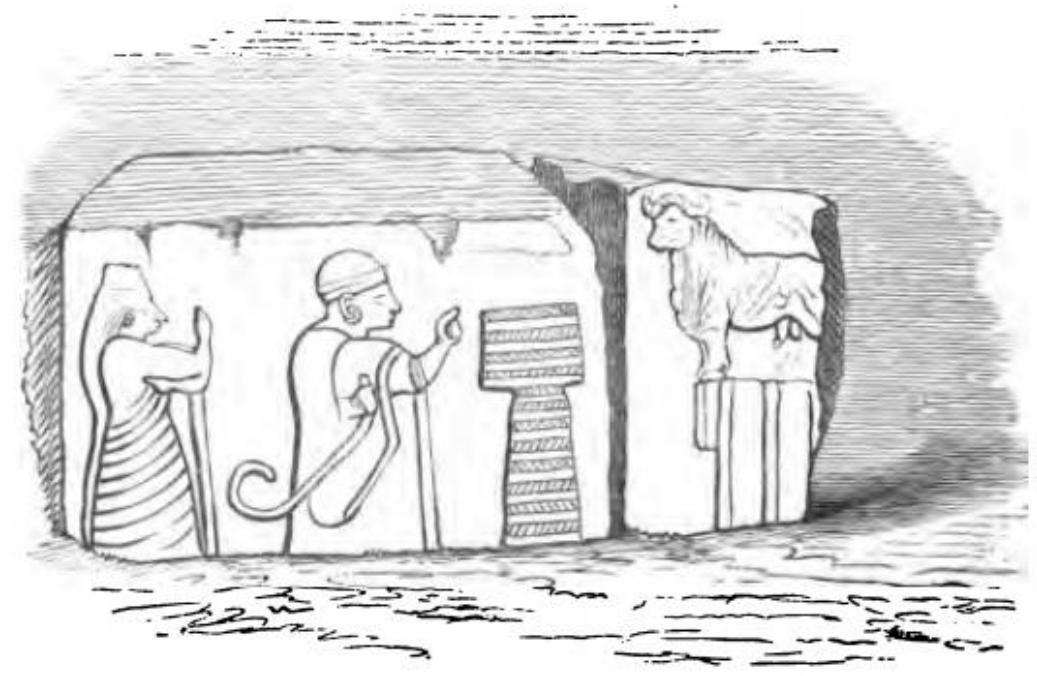
LEVHA I

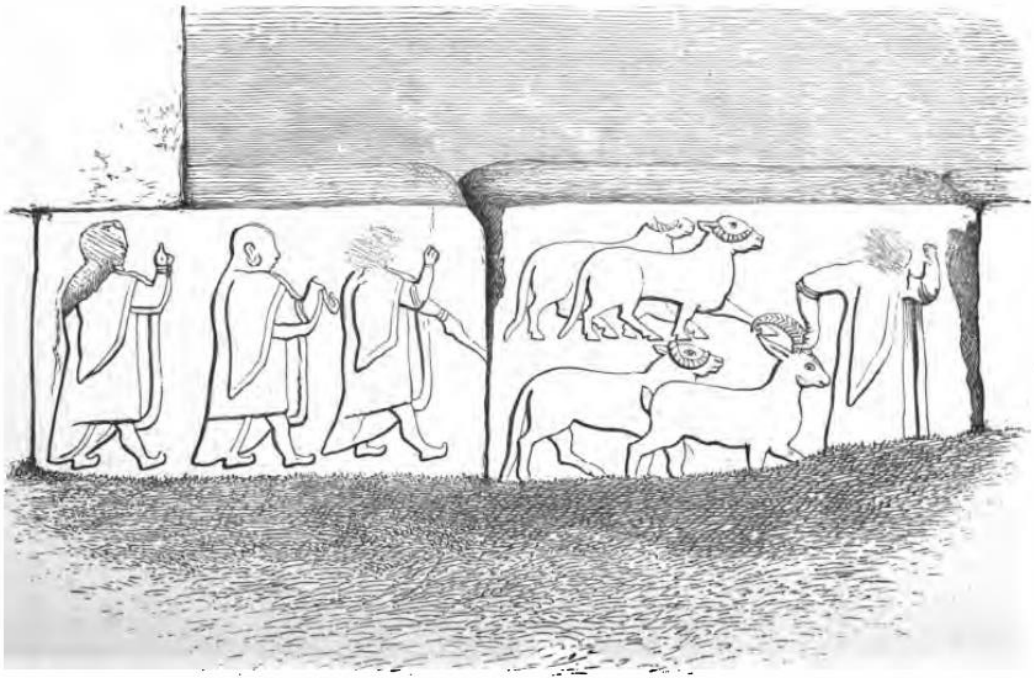
1

10
20
30
40 FEET.
26 F. 5
11 F. 4
40 F.
30 F. 8
30 F. 8
N
W
E
S
S.1.
S.2.
11 F. 4
b
a
20 F. 4
a
b
H
G.2
A
B
C
D
E
F
G.1
I
J
K

2

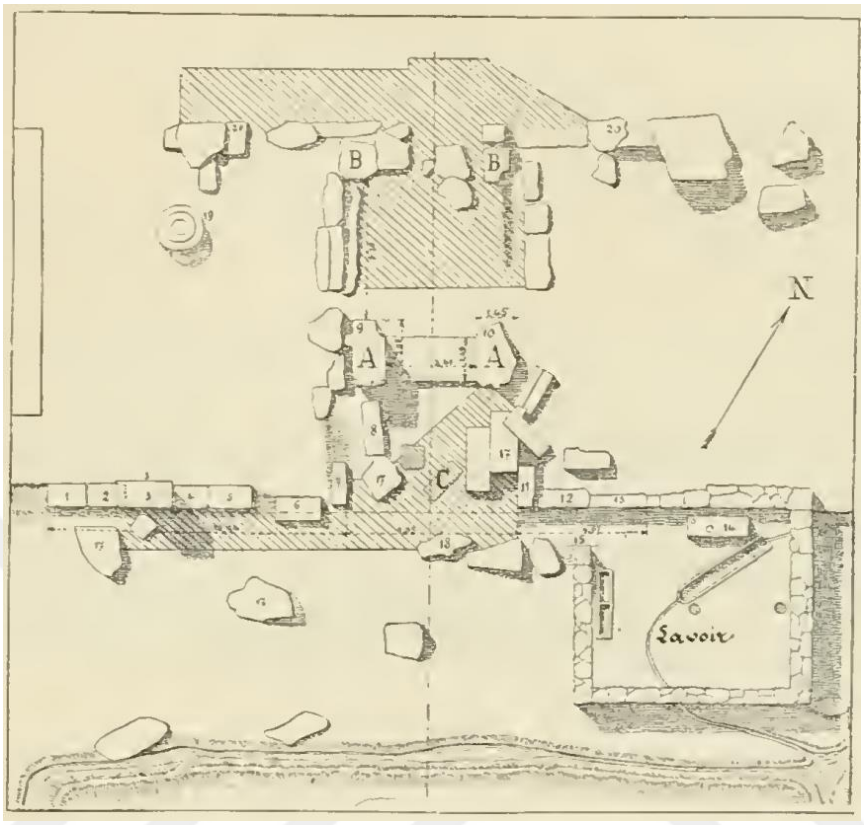

1

2

LEVHA III

1

2

LEVHA IV

1

2

LEVHA V

1

2

LEVHA VI

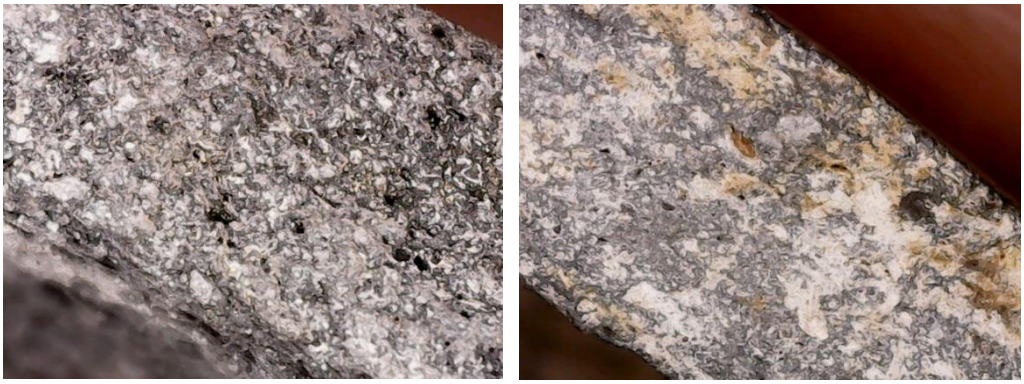
1

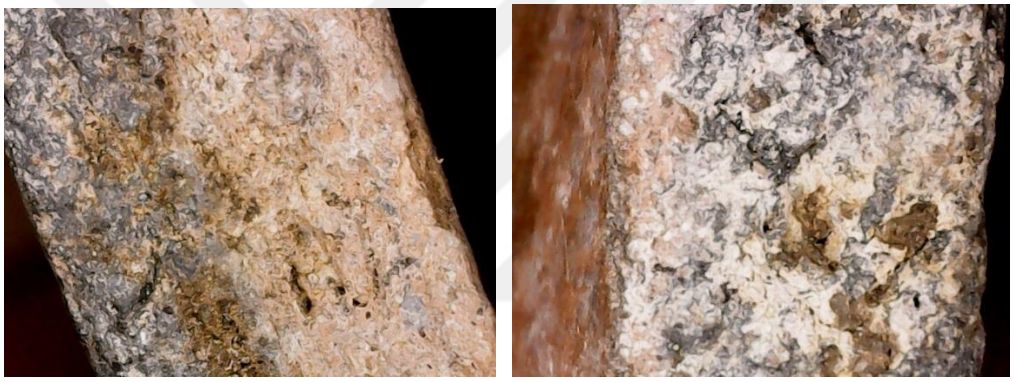
2

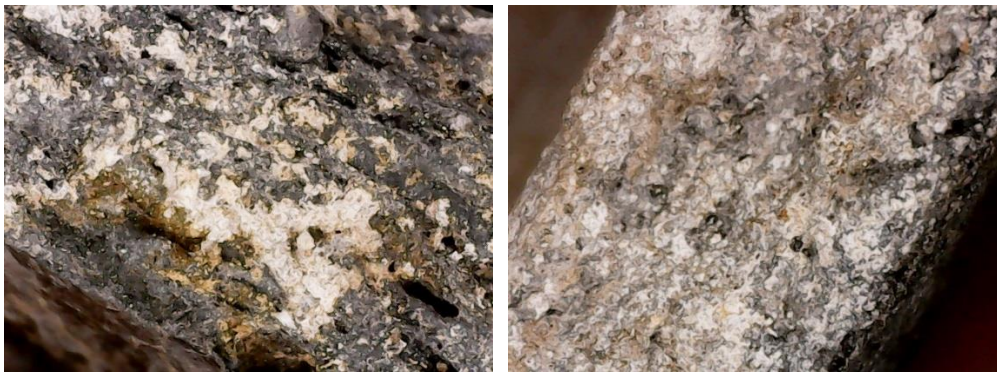
1

1

2

3

1

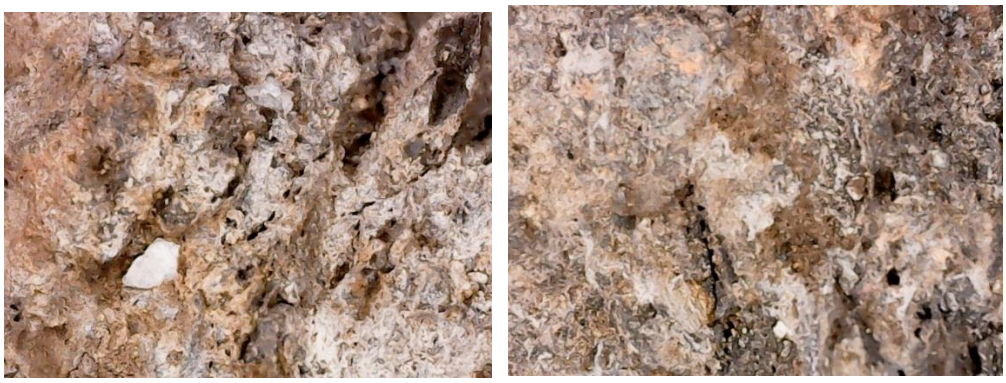

2

3

LEVHA X

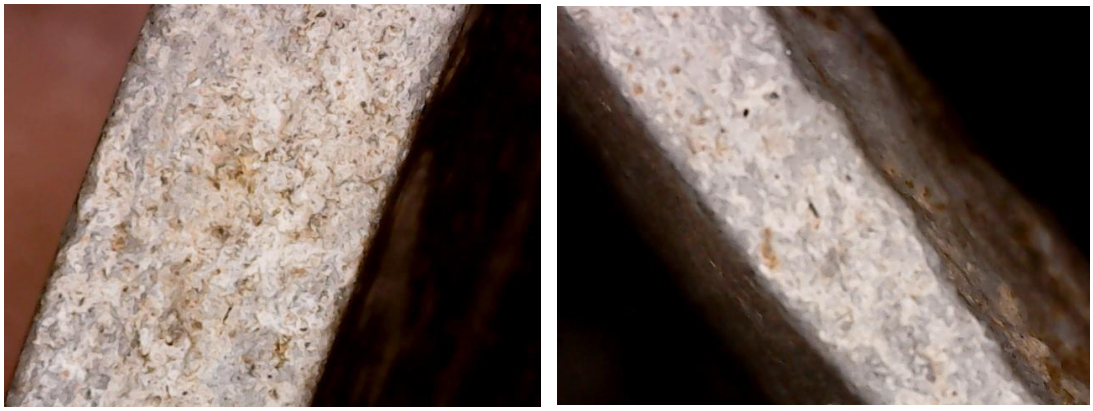
1

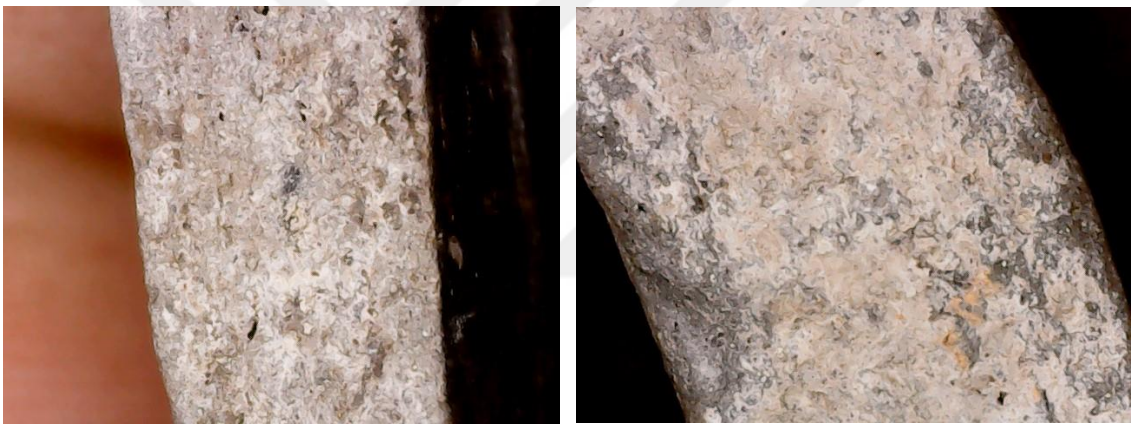
2

3

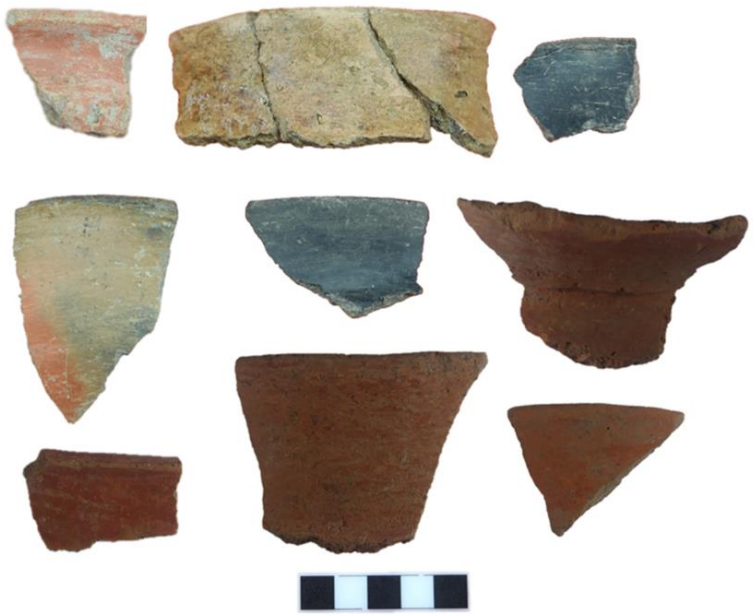
1

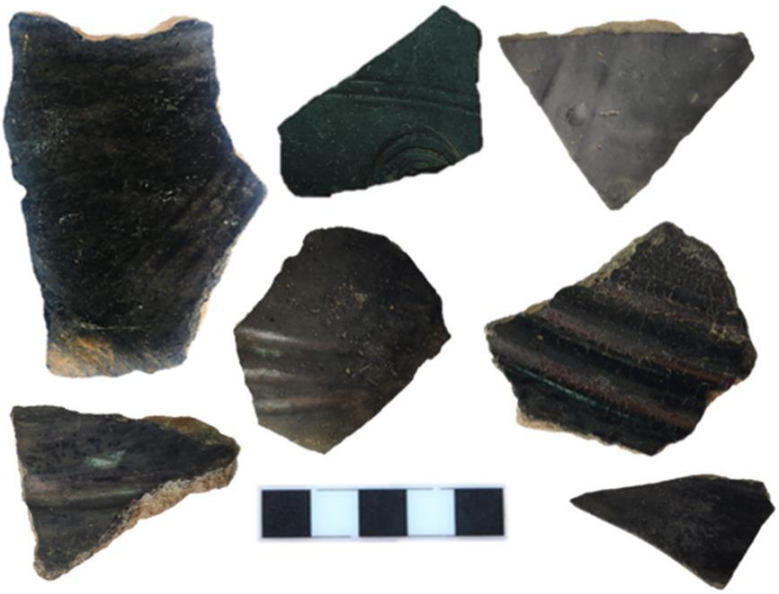
2

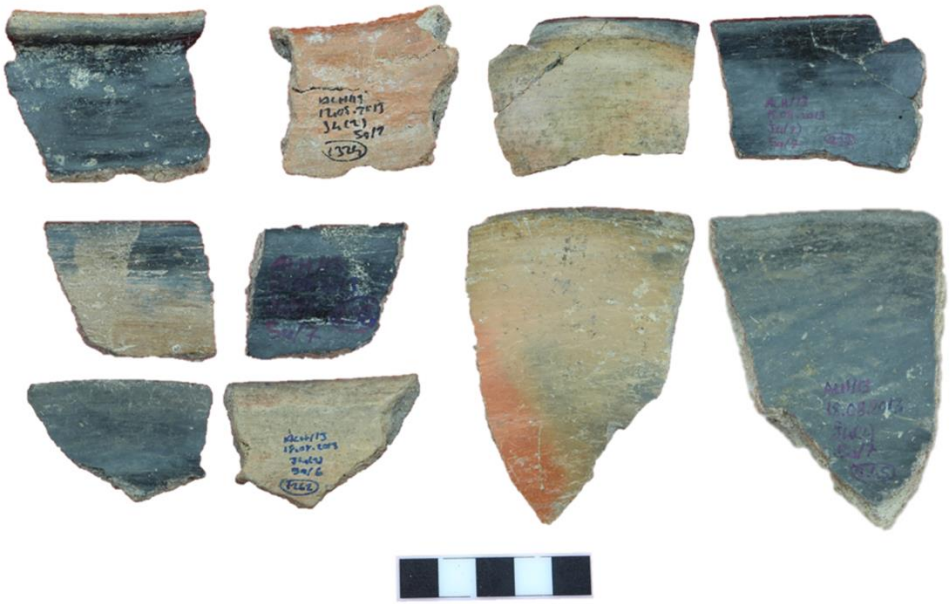
3

1

2

1

2

1

2

1

2

LEVHA XVI

1

2

3

4

5

6

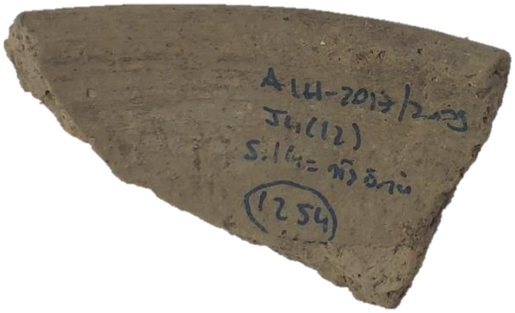
7

8

9

10

11

LEVHA XVII

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

LEVHA XVIII

1

2

4

3

5

6

7

LEVHA XIX

1

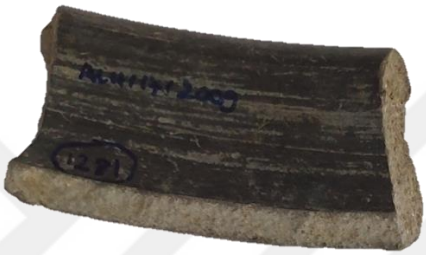
2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

LEVHA XX

1 **2** **3**

4 **5** **6**

7 **8** **9**

10 **11** **12**

1

2

3

1

2

3

1

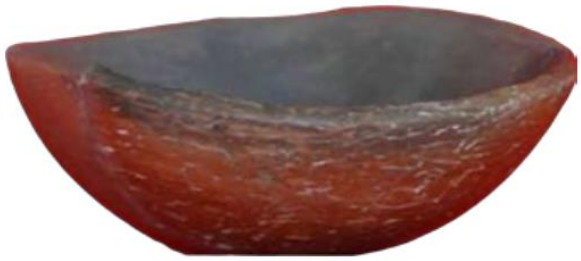

2

3

LEVHA XXIV

1

2

3

4

5

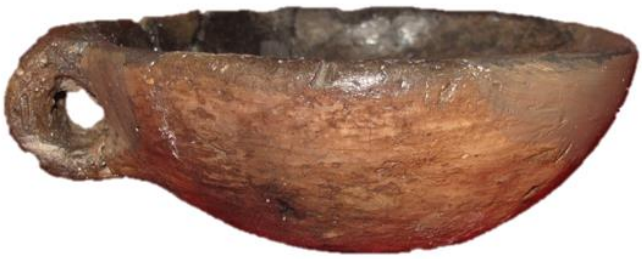
6

7

8

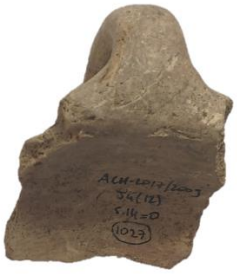
1

2

3

4

5

6

7

8

9

1

2

1

1

1

2

3

4

5

1

2

3

4

1

2

3

4

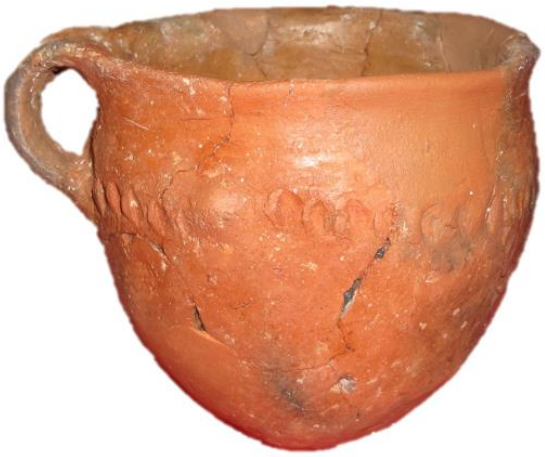
5

6

1

2

3

1

2

3

LEVHA XXXIV

1

2

3

4

5

6

7

8

LEVHA XXXV

1

2

2

4

5

6

7

LEVHA XXXVI

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

LEVHA XXXVII

1 **2** **3** **4**

5 **6** **7** **8** **9**

10 **11** **12** **13** **14**

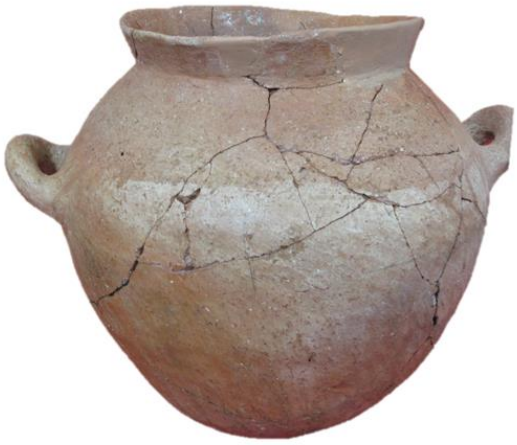
15 **16**

1

2

3

4

5

1

2

3

4

5

LEVHA XL

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

1 **2**

3 **4** **5** **6**

7 **8** **9** **10**

11 **12**

1

2

2

4

5

LEVHA XLIII

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

LEVHA XLIV

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

LEVHA XLV

1

2

3

4

5

6

7

8

LEVHA XLVI

1

2

3

4

5

6

7

8

LEVHA XLVII

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

LEVHA XLVIII

1

2

3

4

5

6

7

8

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

LEVHA L

1

2

3

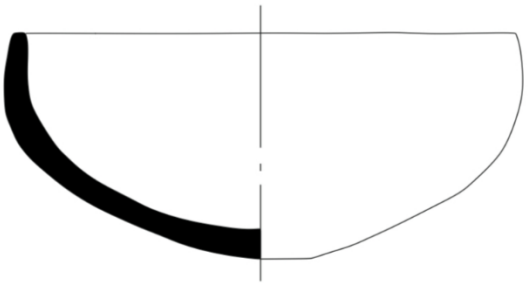

4

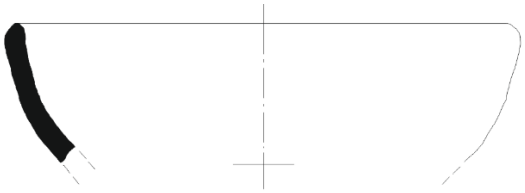

5

ÇİZİM I

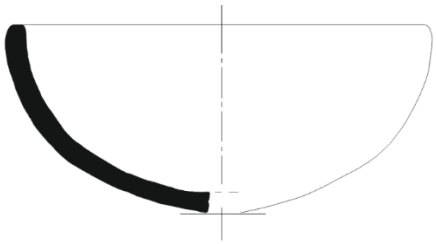
A

B

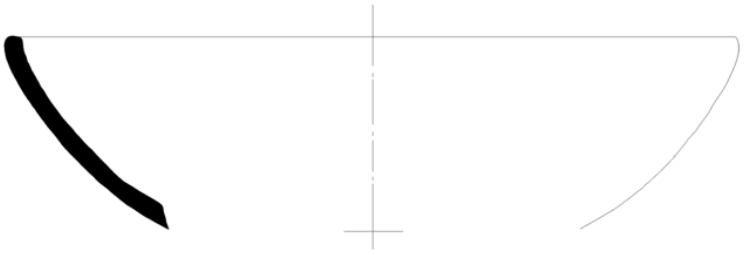
C

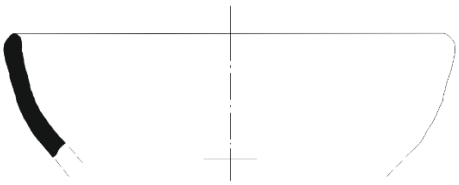
D

ÇİZİM II

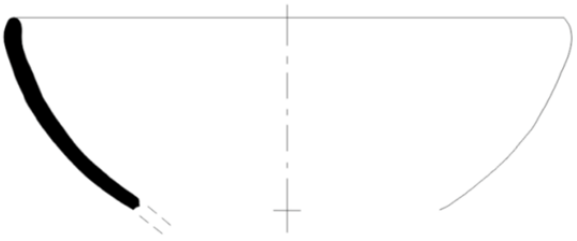
A

B

C

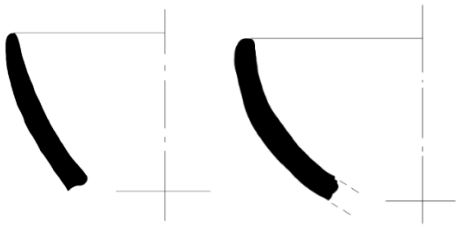
D

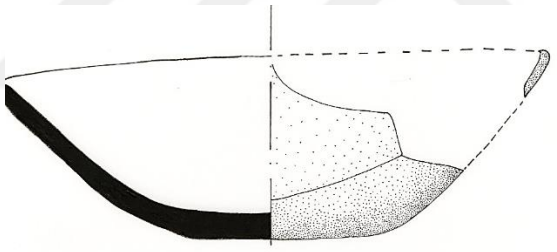
ÇİZİM III

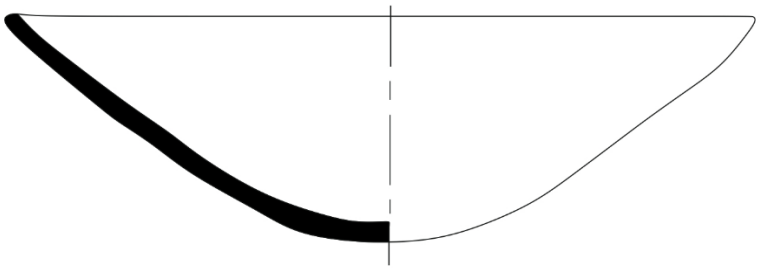
A

B **C**

D

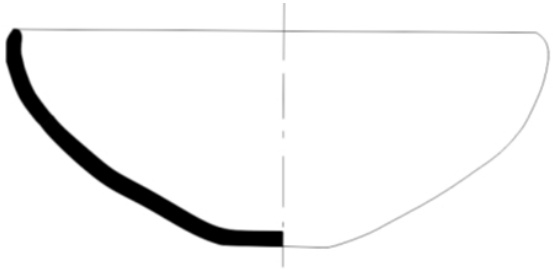
E

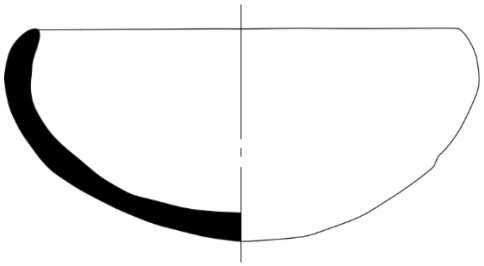
ÇİZİM IV

A

B

C

D

E

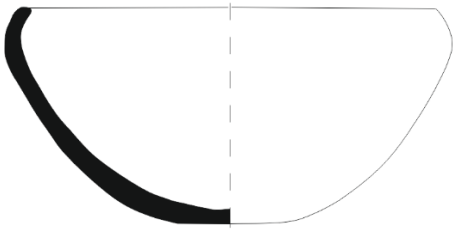
ÇİZİM V

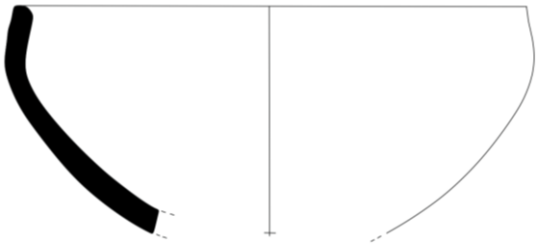
A

B

C

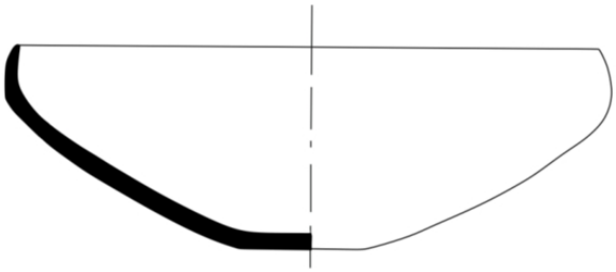

ÇİZİM VI

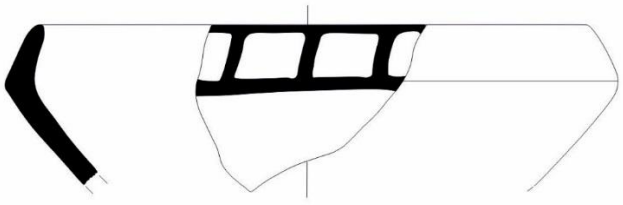
A

B

C

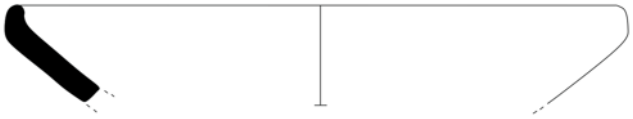
D

ÇİZİM VII

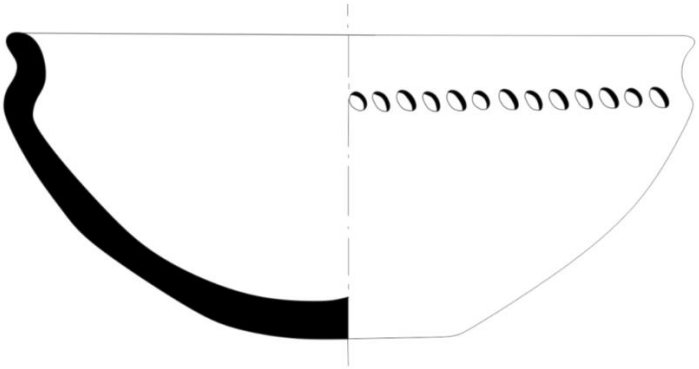
A

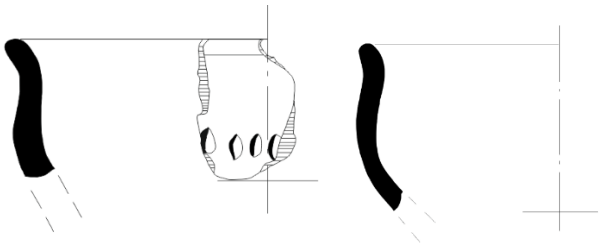
B

C

D

E **F**

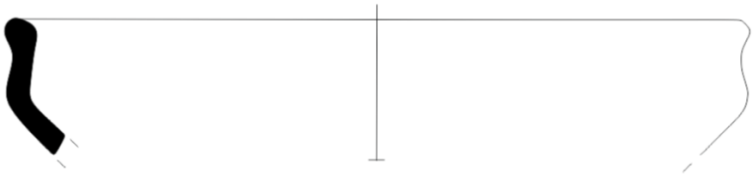
ÇİZİM VIII

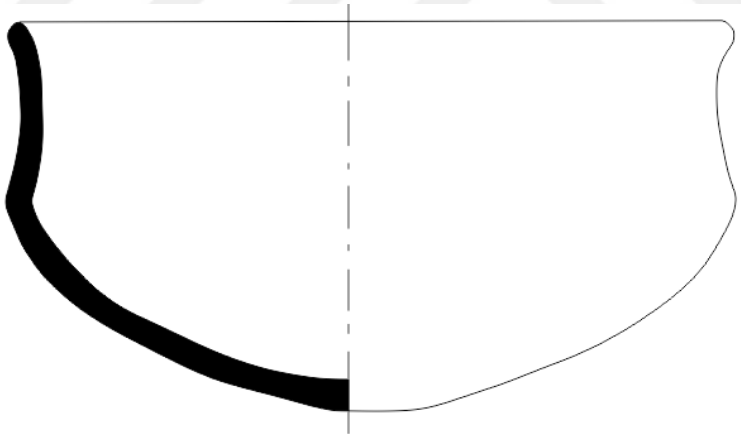
A

B

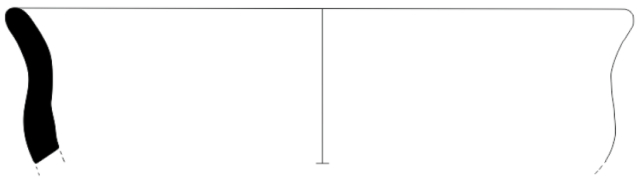
C

D

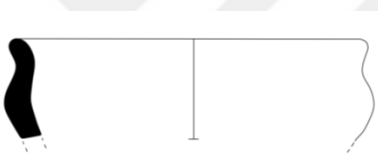
ÇİZİM IX

A

B

C

D

E

F

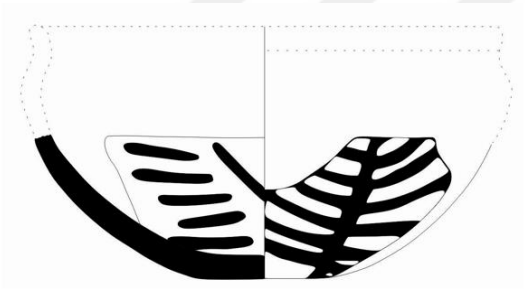
ÇİZİM X

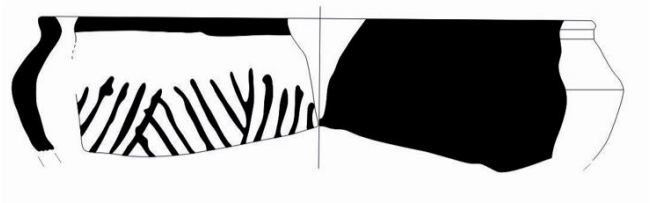
A

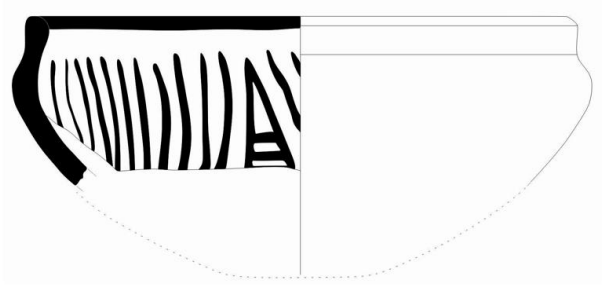
B

C

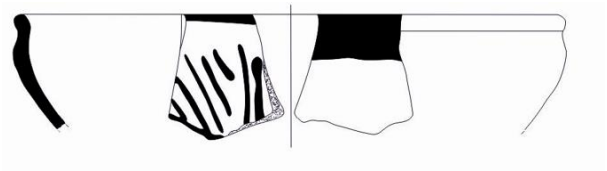
D

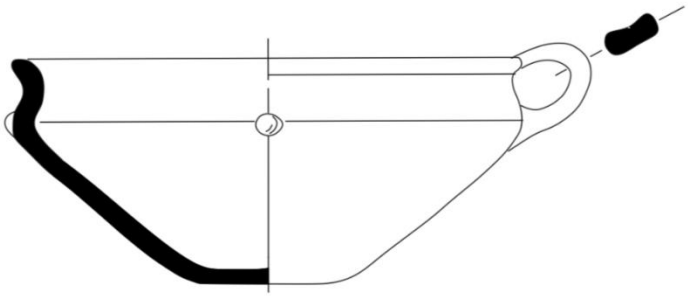
E

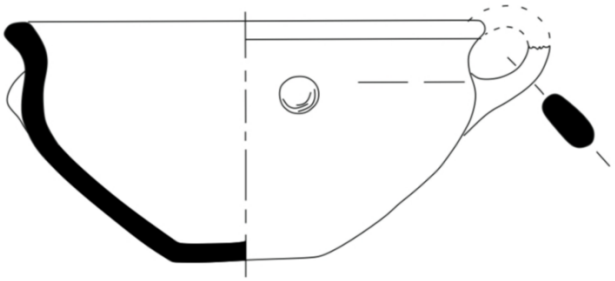
ÇİZİM XI

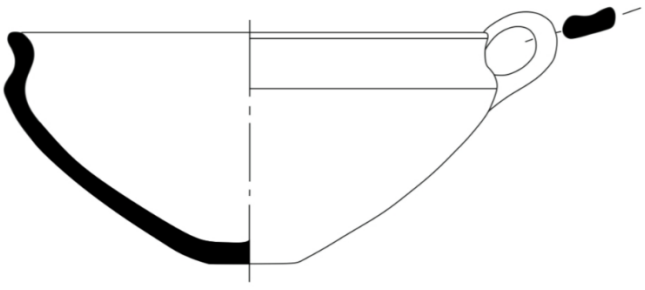
A

B

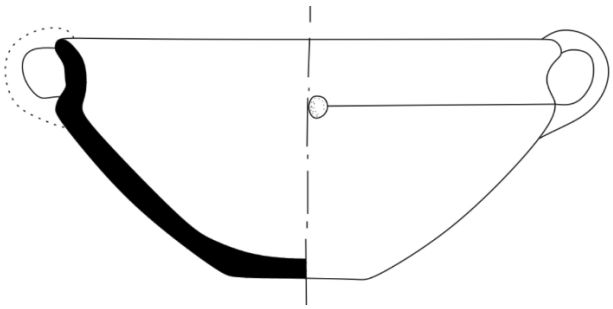
C

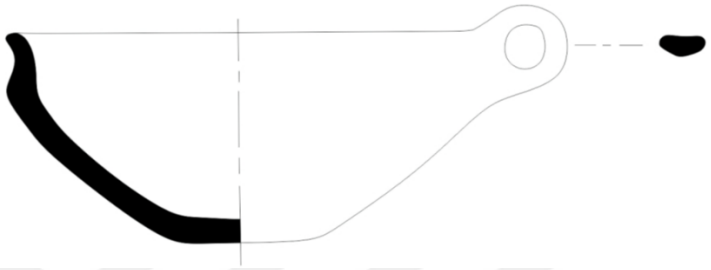
D

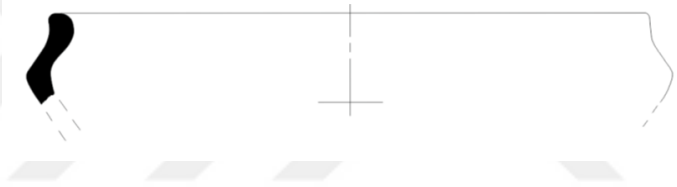
ÇİZİM XII

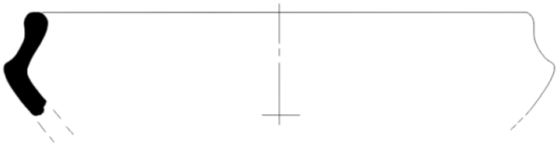
A

B

C

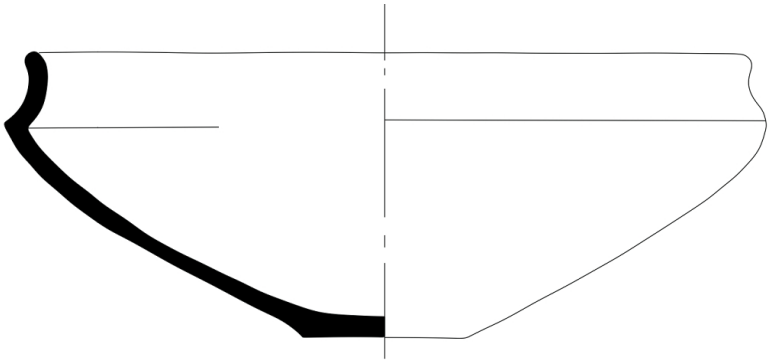
D

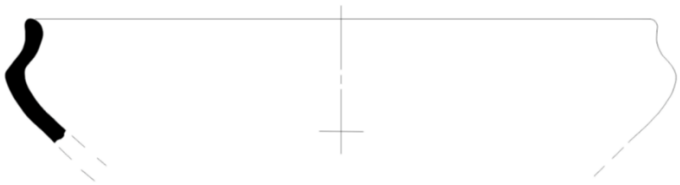
E

ÇİZİM XIII

A

B

C

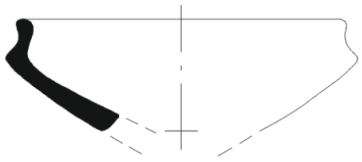
D

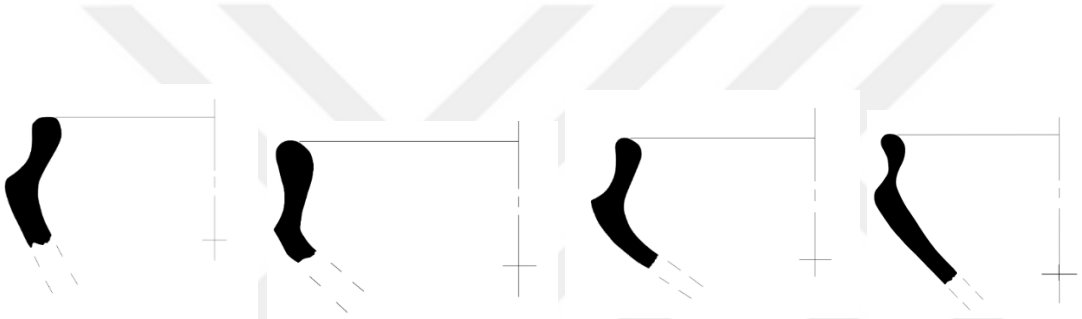
E

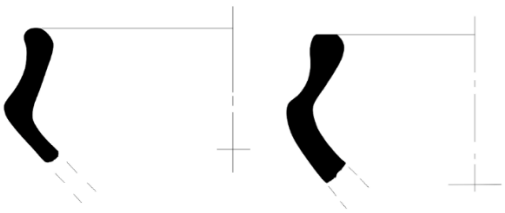
ÇİZİM XIV

A

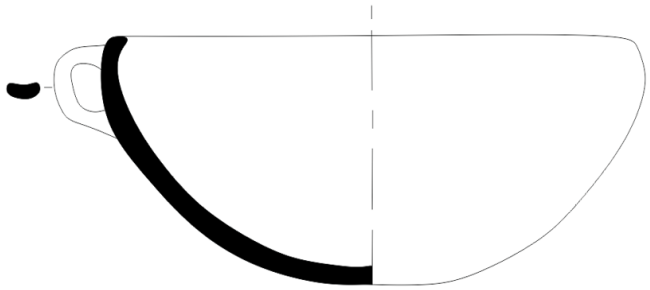

B **C** **D** **E**

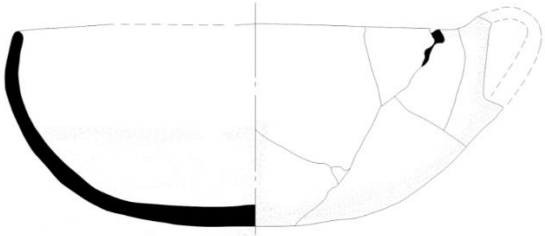

F **G**

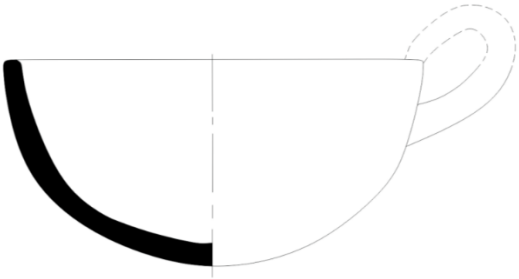

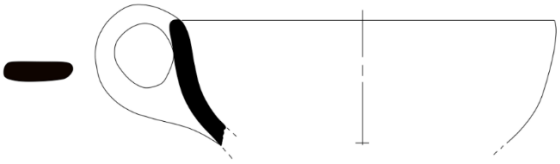
A

B

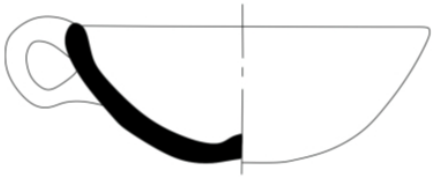
C

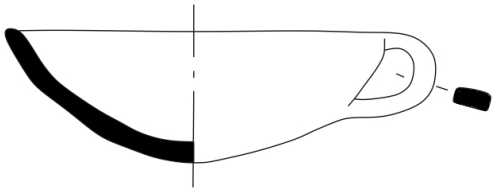
D

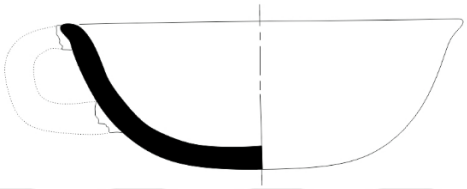
ÇİZİM XVI

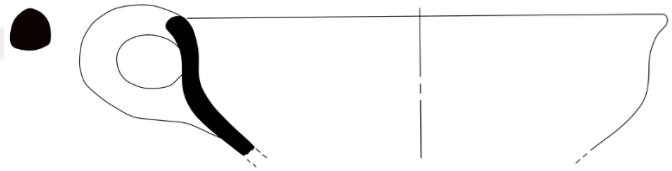
A

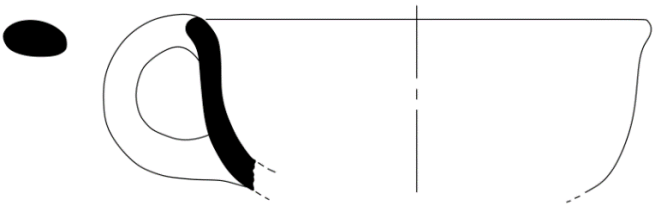
B

C

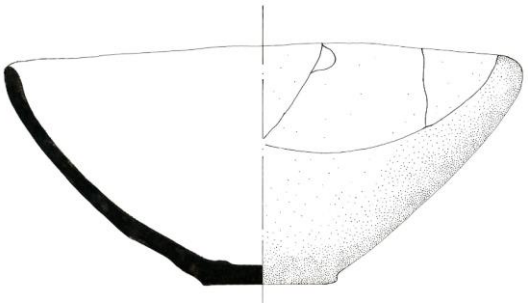

D

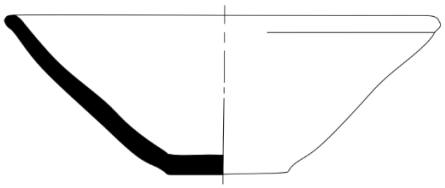

E

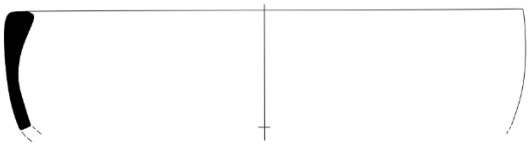

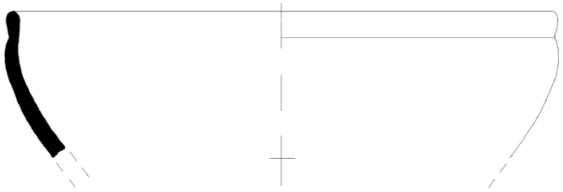
A

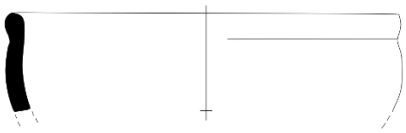
B

C

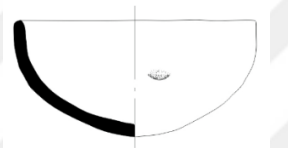
D

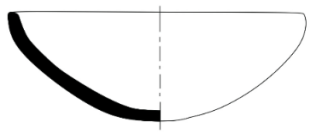
E

ÇİZİM XVIII

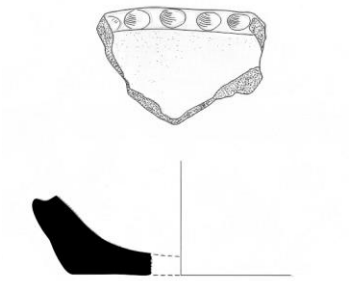

A

B

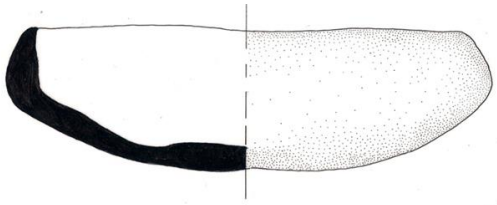
A

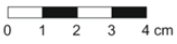
B

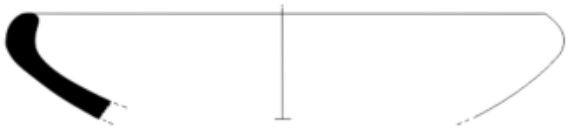
C

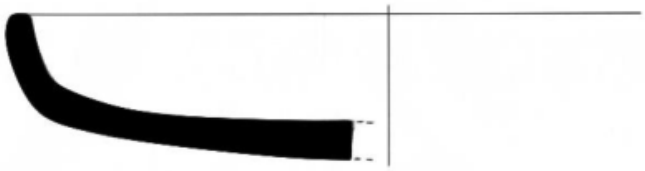
D

ÇİZİM XX

A

B

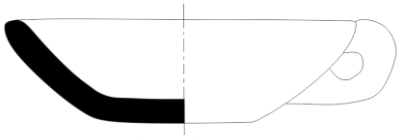
C

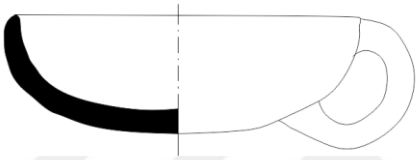
ÇİZİM XXI

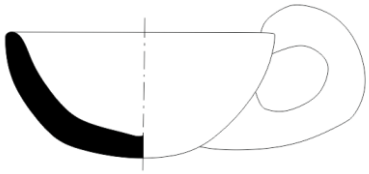
A

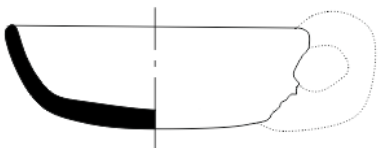
B

C

D

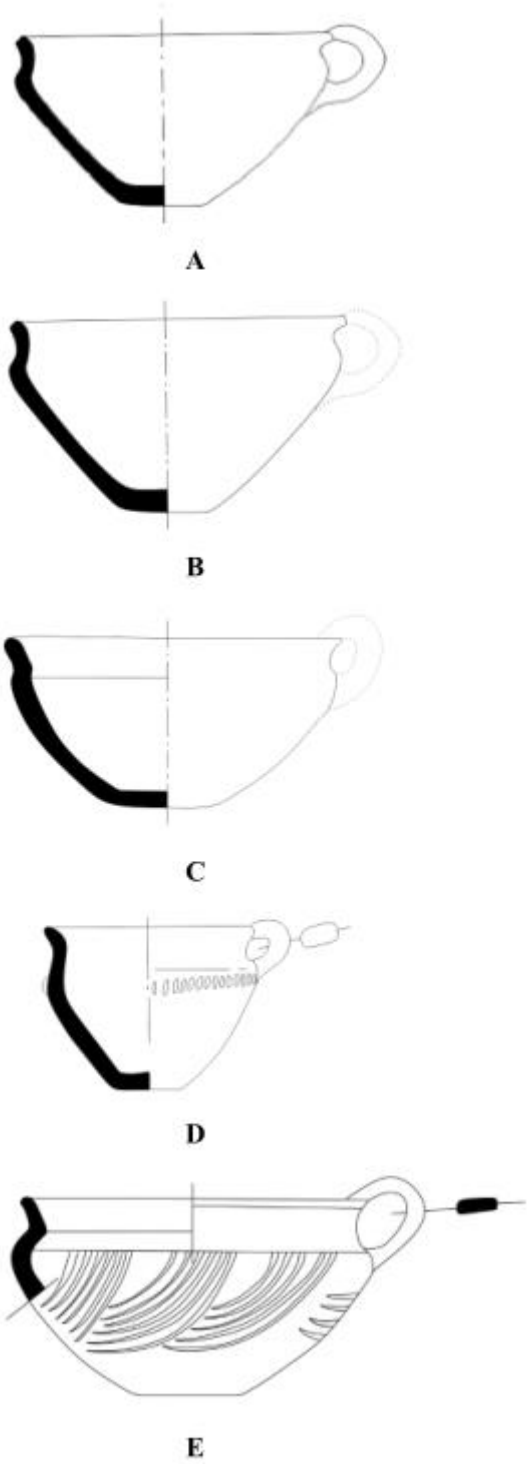
E

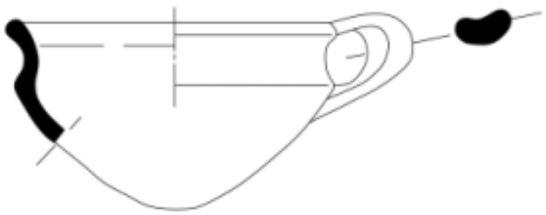
F

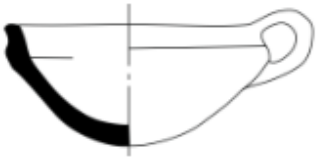
ÇİZİM XXII

ÇİZİM XXIII

A

B

C

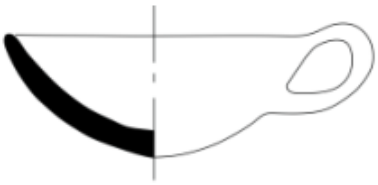
D

E

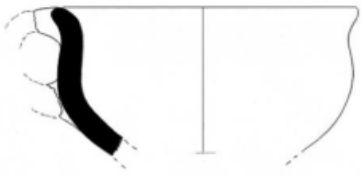
ÇİZİM XXIV

A

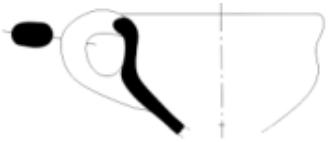
B

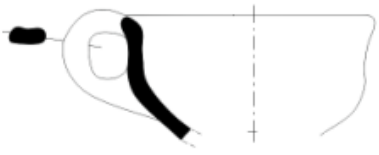
C

D

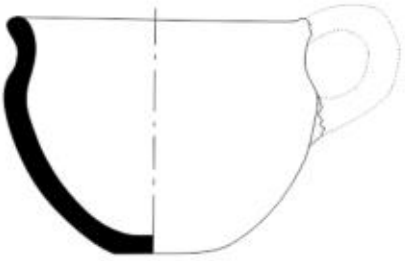
E

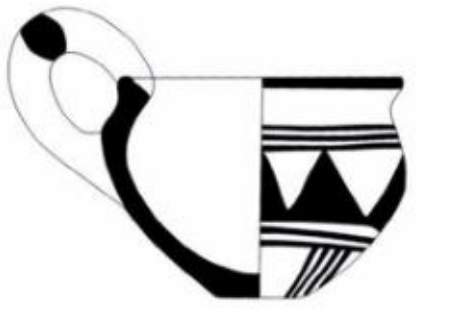
F

ÇİZİM XXV

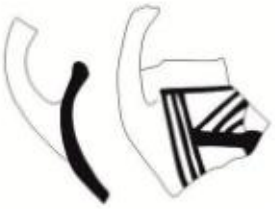
A

B

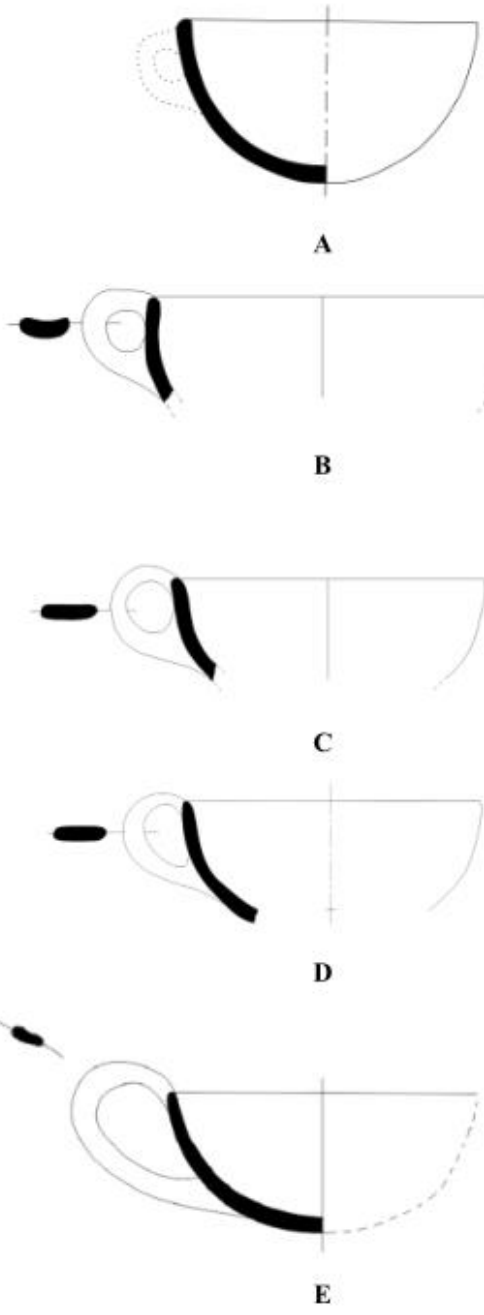
C

D

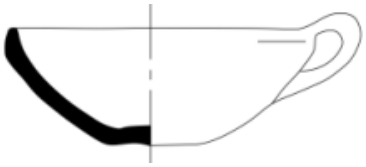

ÇİZİM XXVI

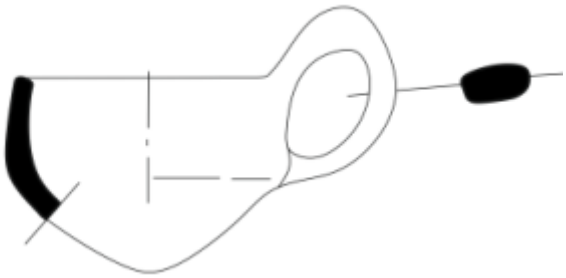

ÇİZİM XXVII

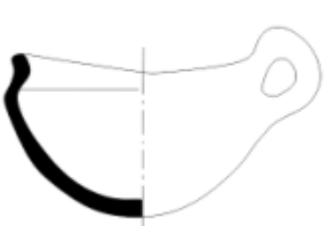
A

B

C

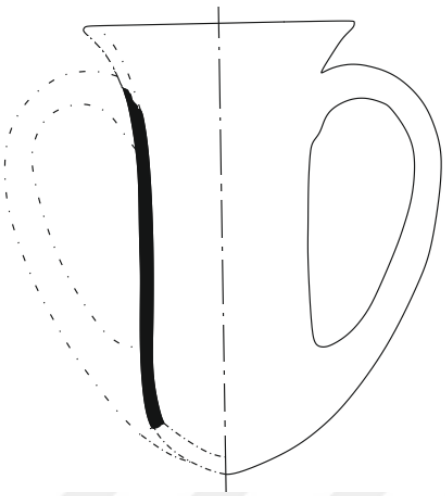
D

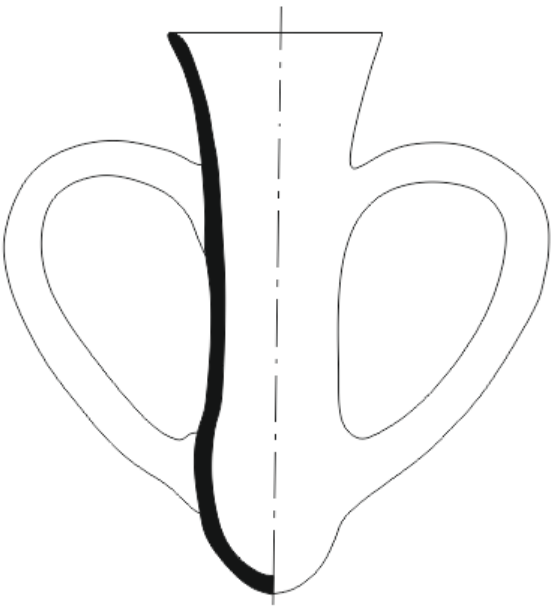
E

ÇİZİM XXVIII

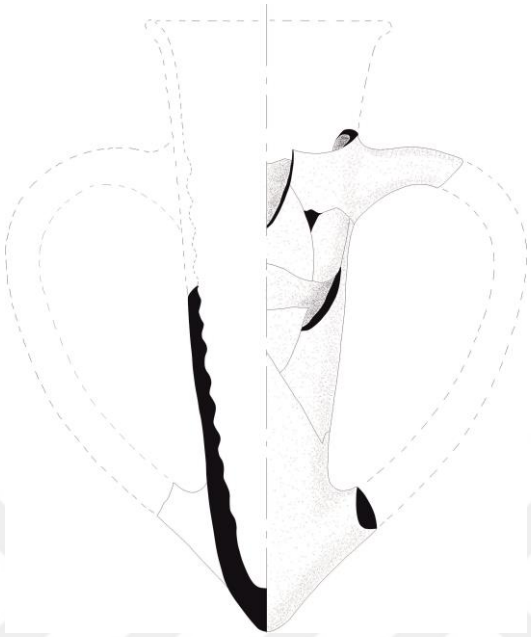
A

B

ÇİZİM XXIX

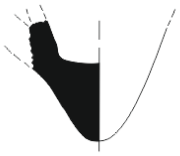
A

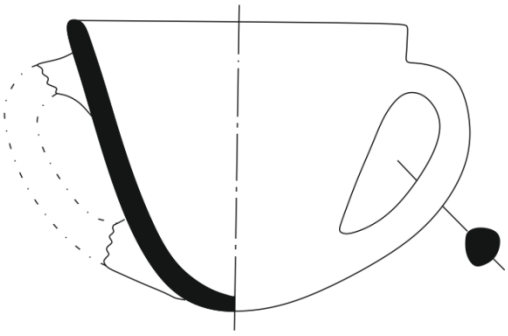
B

ÇİZİM XXX

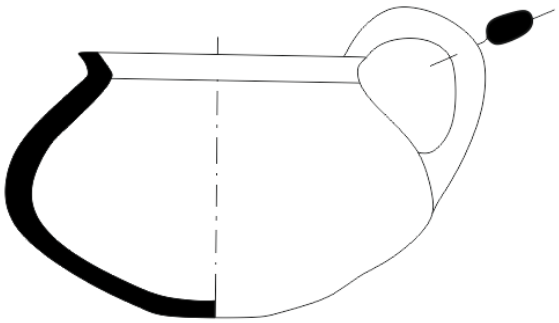
A

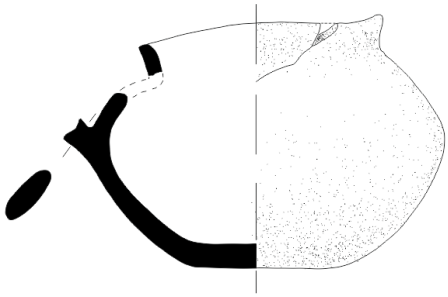
B

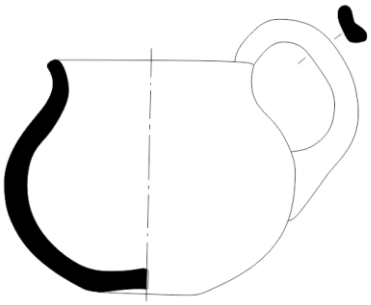
ÇİZİM XXXI

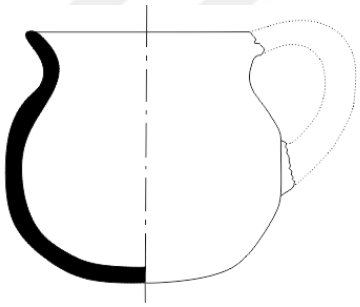
A

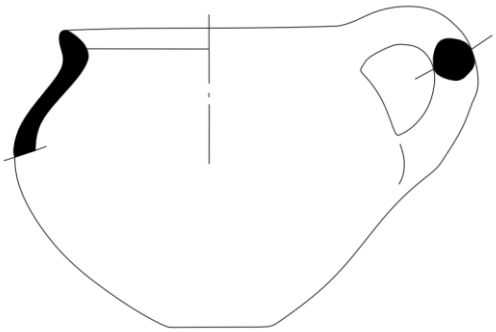
b

C

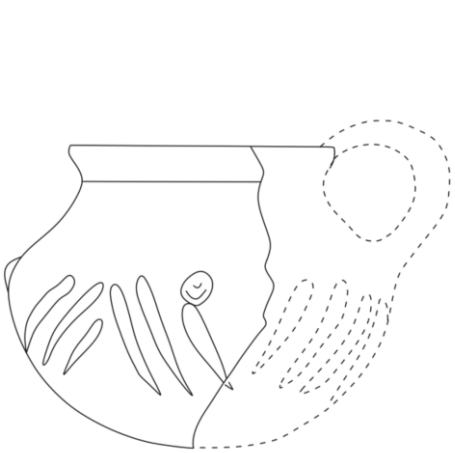
D

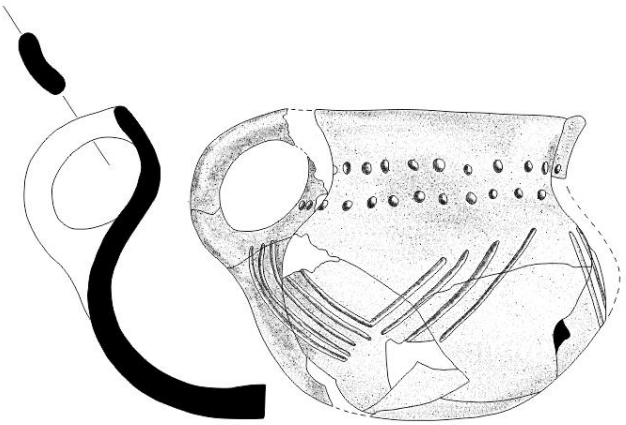
E

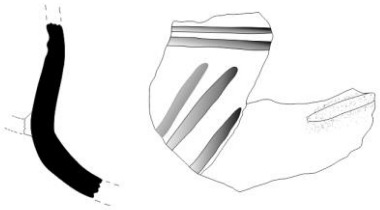
ÇİZİM XXXII

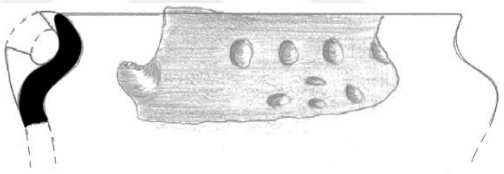
A

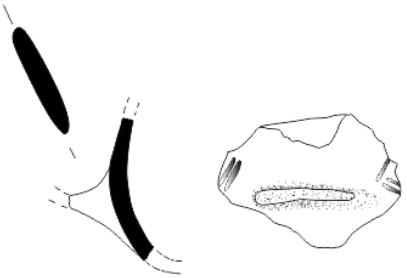
B

C

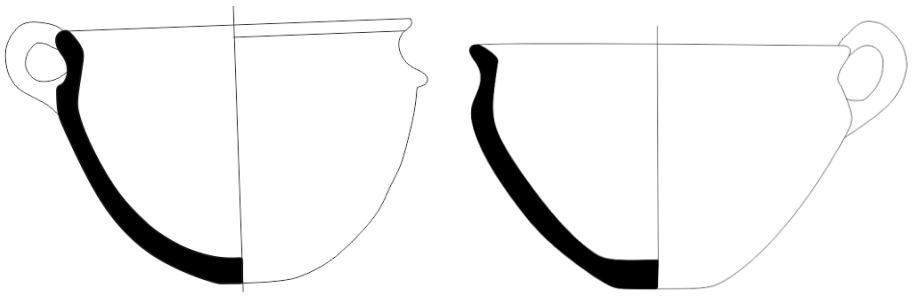
D

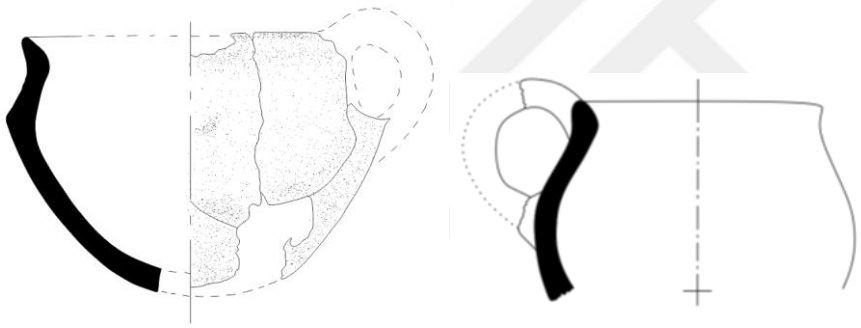
E

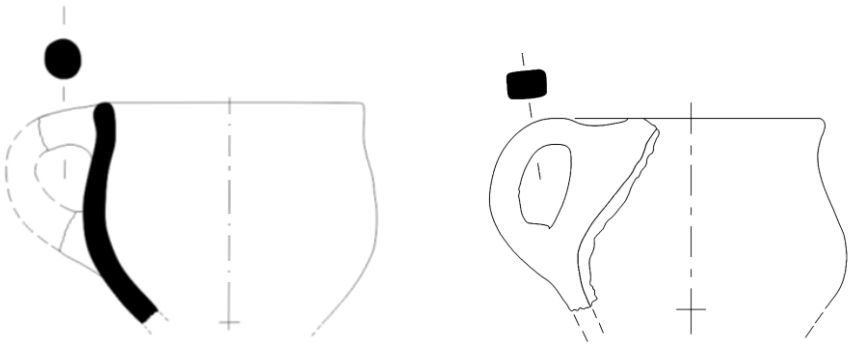
ÇİZİM XXXIII

A **B**

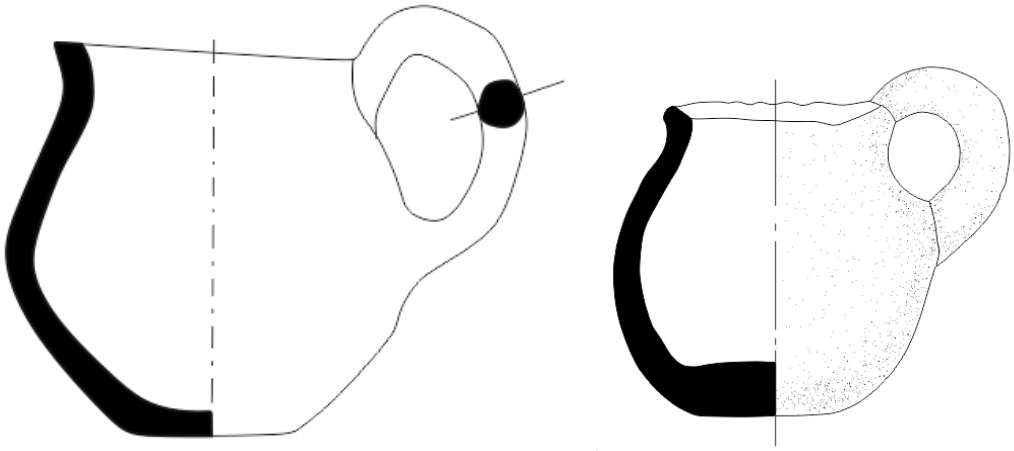
C **D**

E **F**

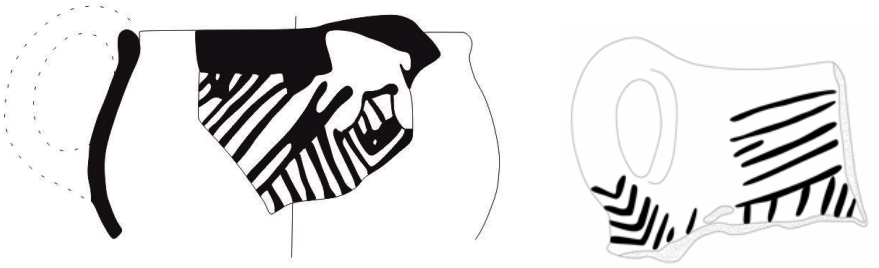
ÇİZİM XXXIV

A **B**

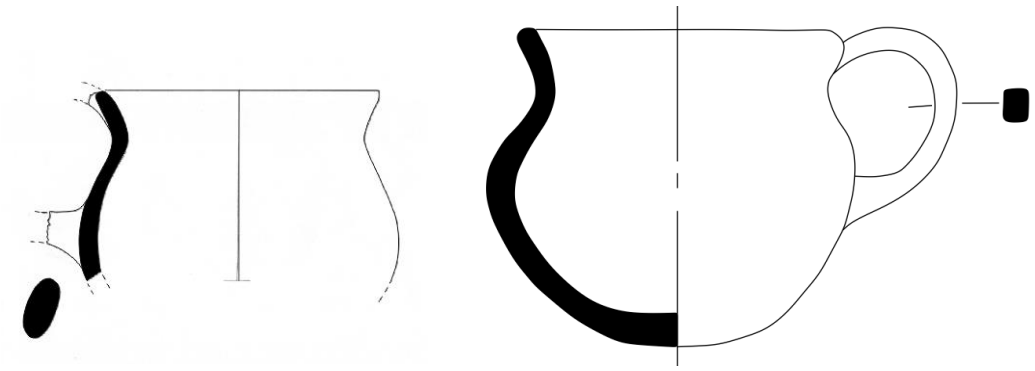
C **D**

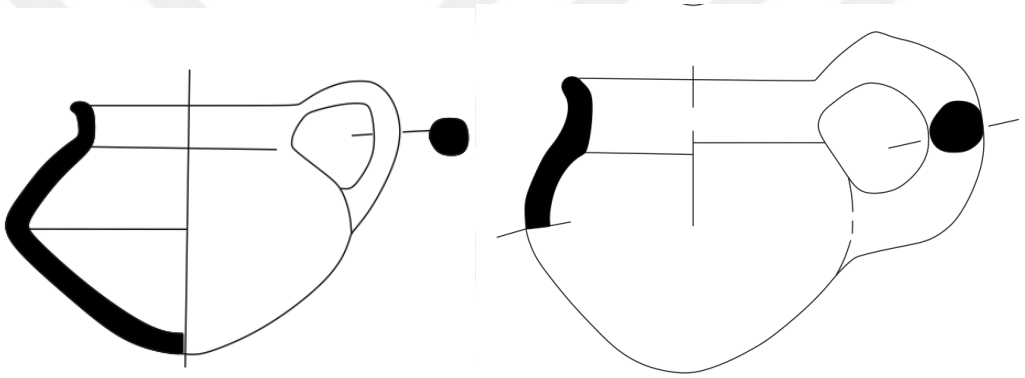
E **F**

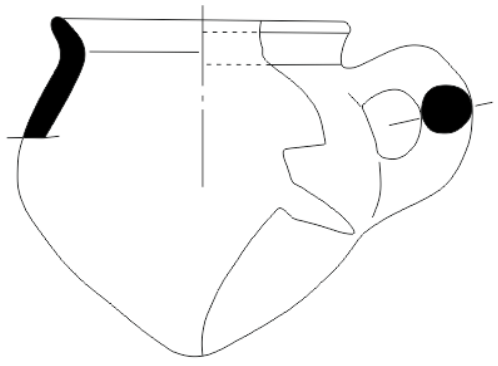
ÇİZİM XXXV

A **B**

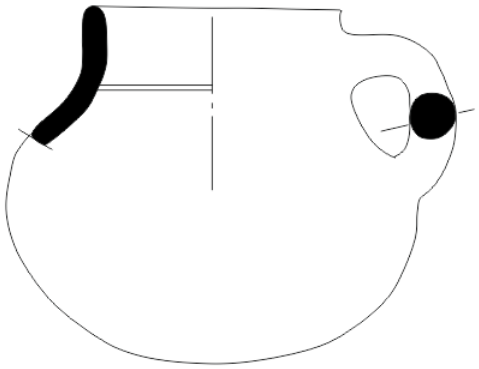
C **D**

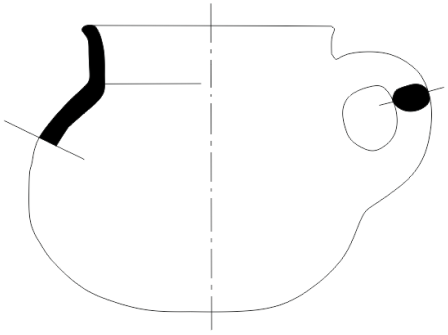
E

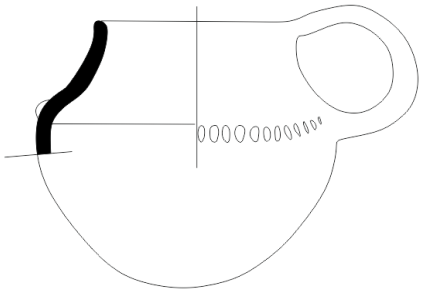
ÇİZİM XXXVI

A

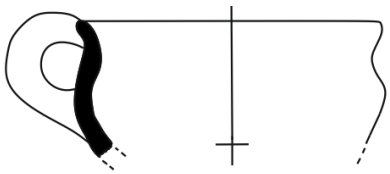

B

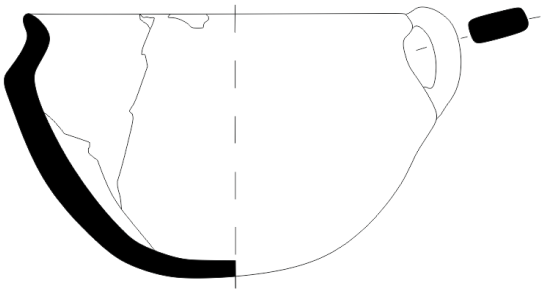

C

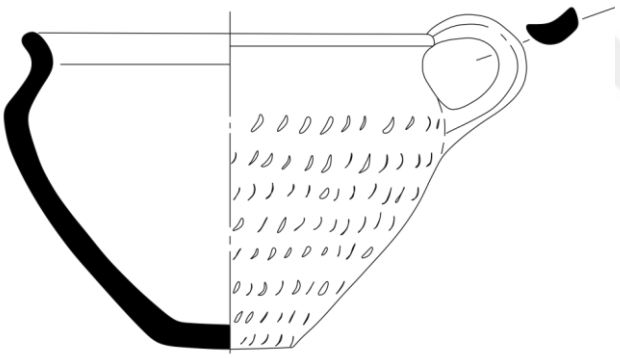

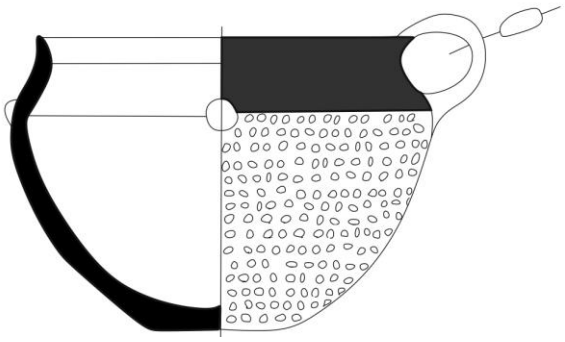
A

B

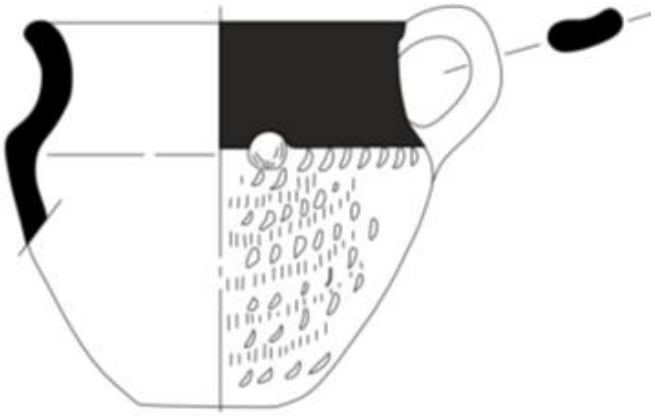

C

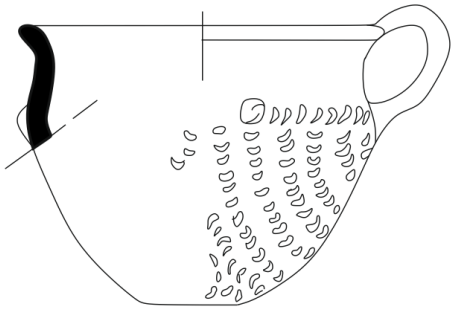

D

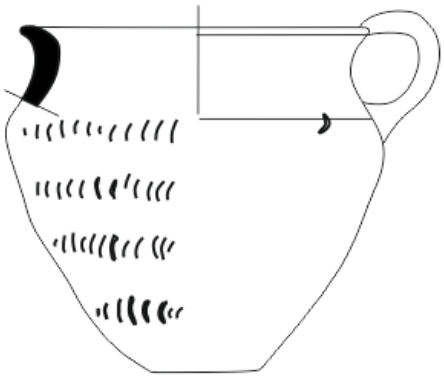

A

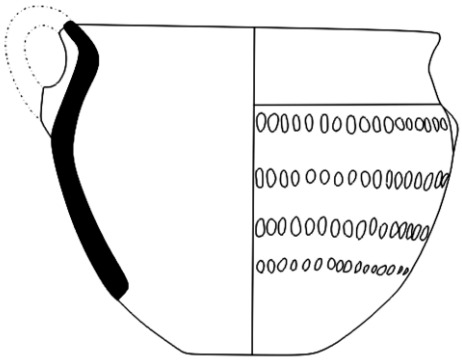
B

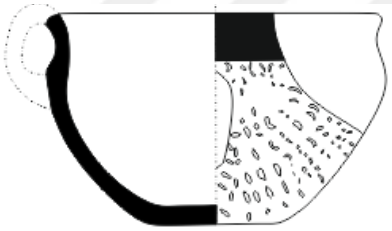
C

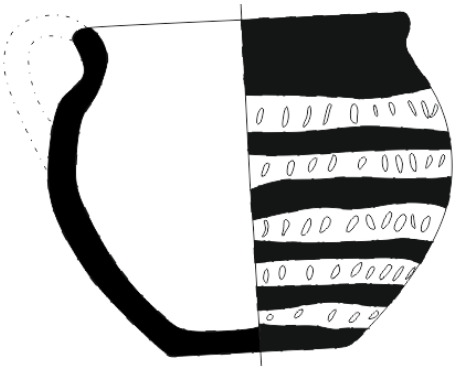
ÇİZİM XXXIX

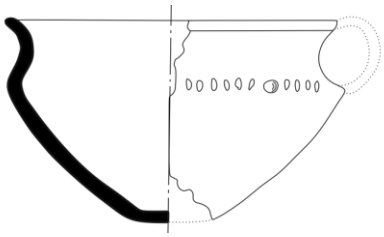
A

B

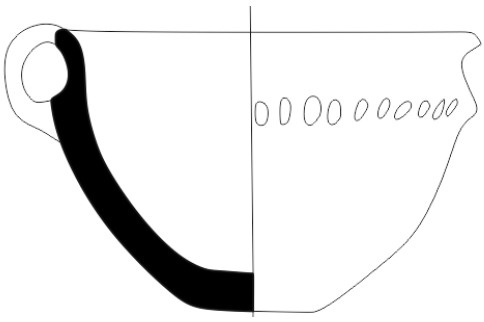

C

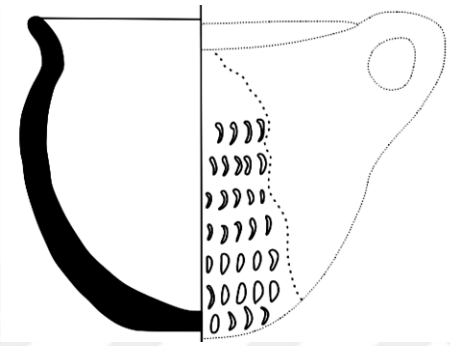

D

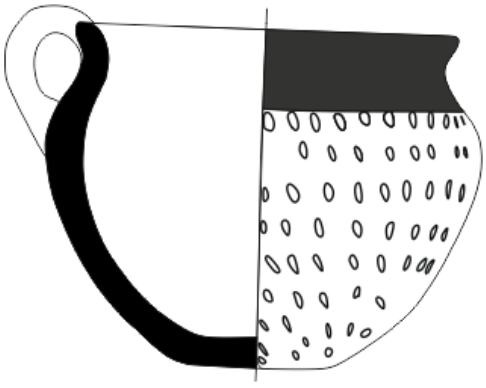

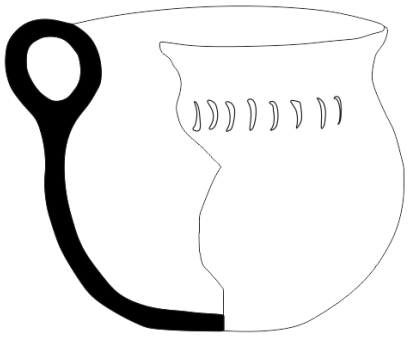
A

B

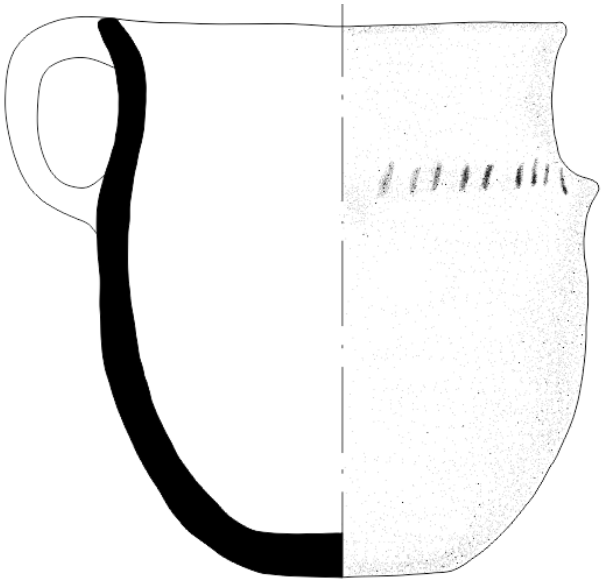
C

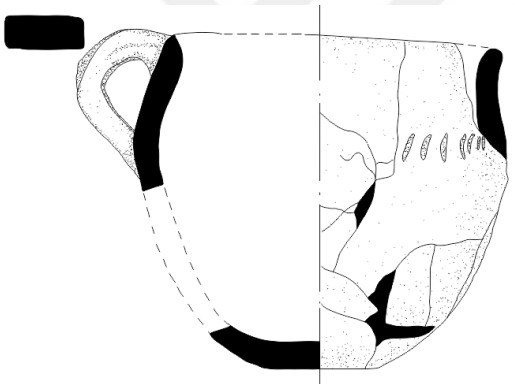
D

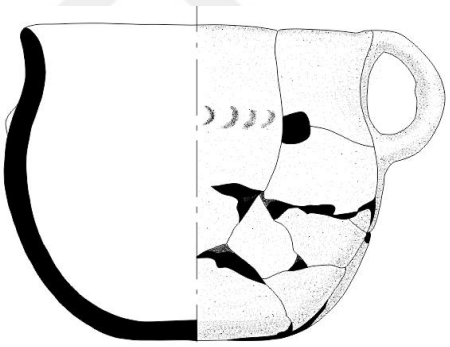
ÇİZİM XLI

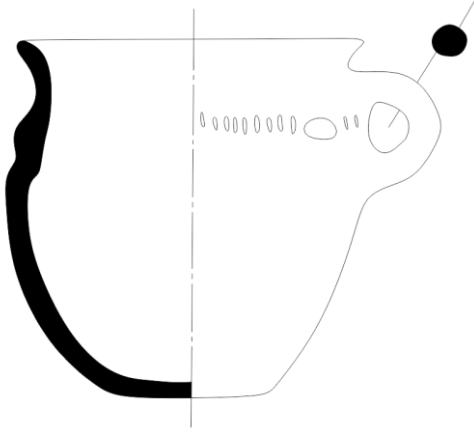
A

B

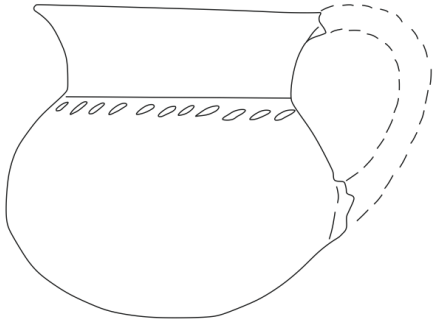
C

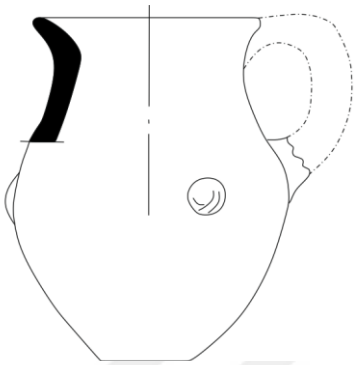
D

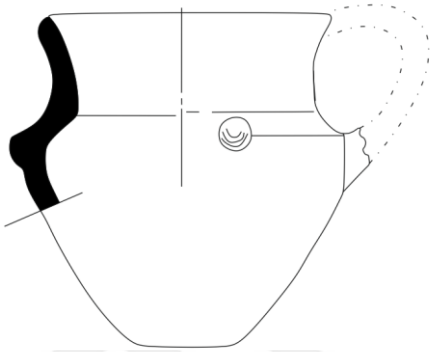
ÇİZİM XLII

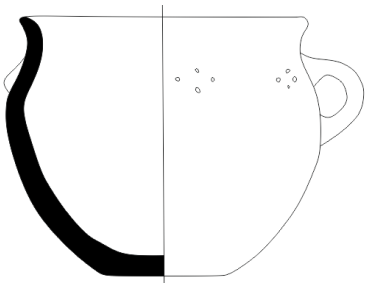
A

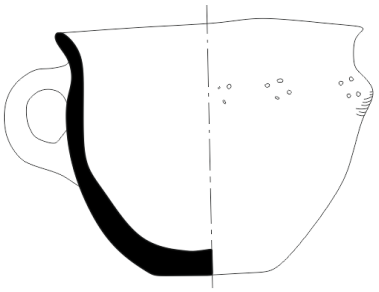
B

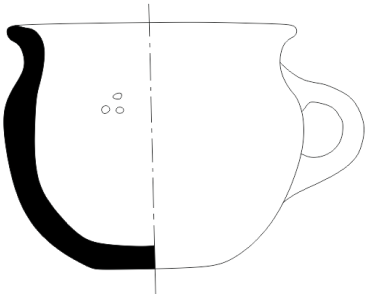
C

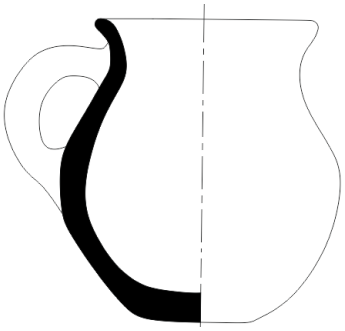
D

E

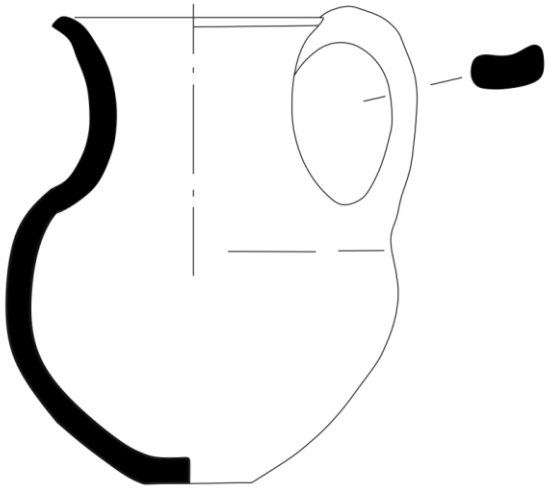
F

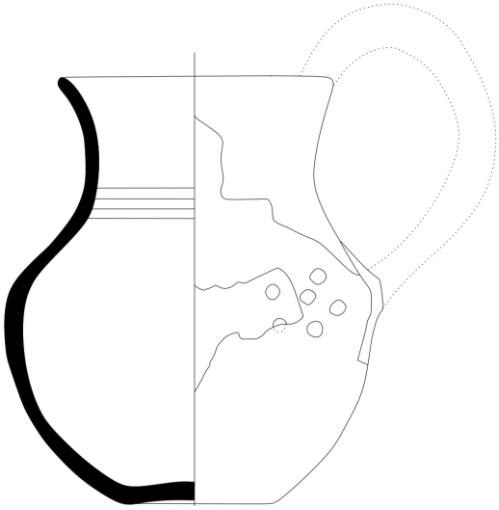
G

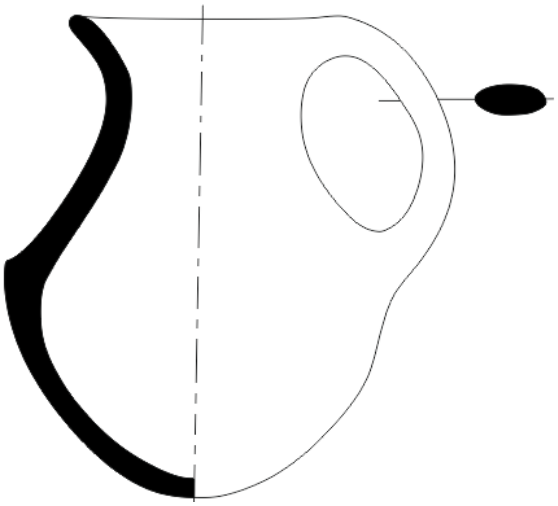
ÇİZİM XLIII

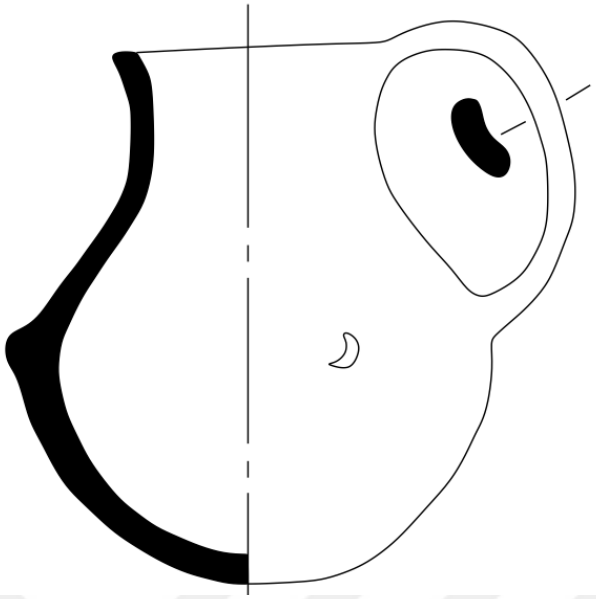
A

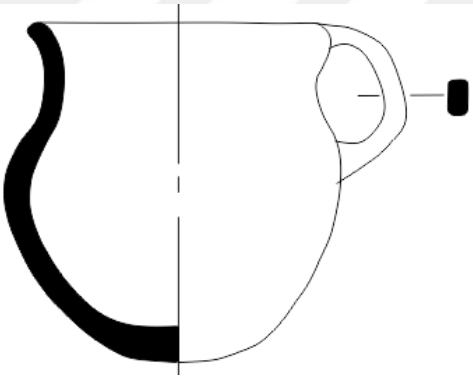
B

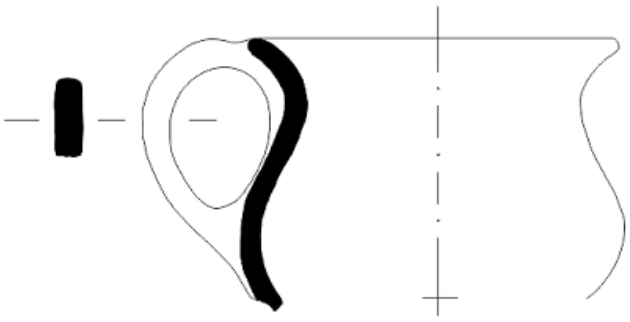
C

A

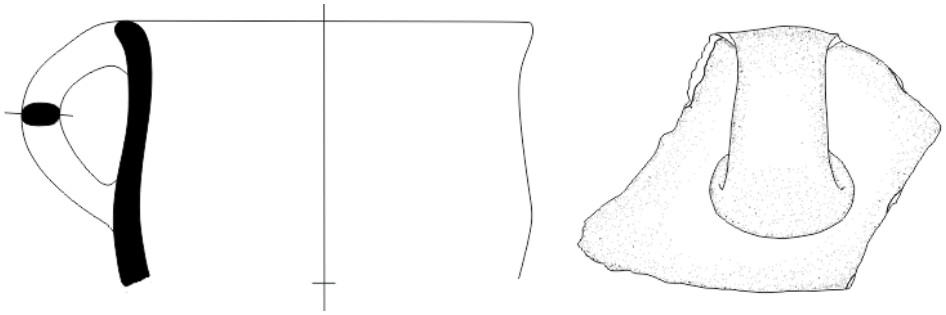

B

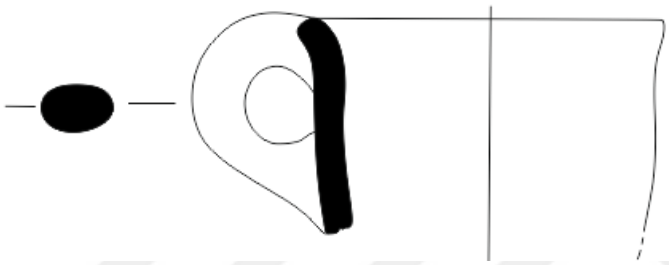

C

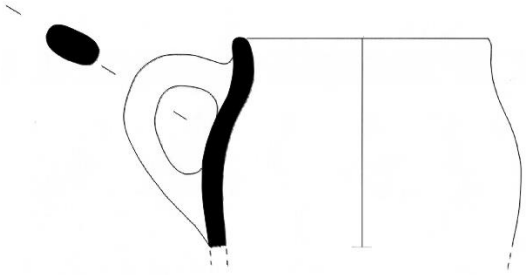
ÇİZİM XLV

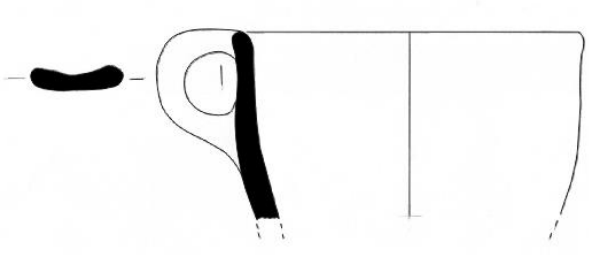
A

B

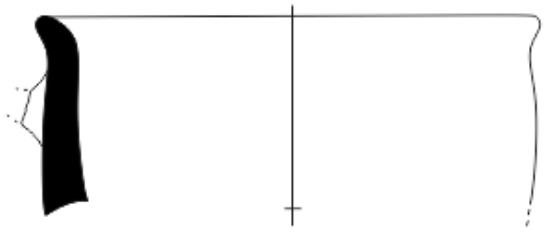

C

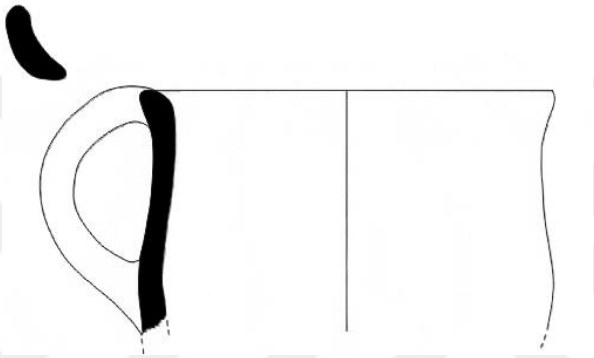

D

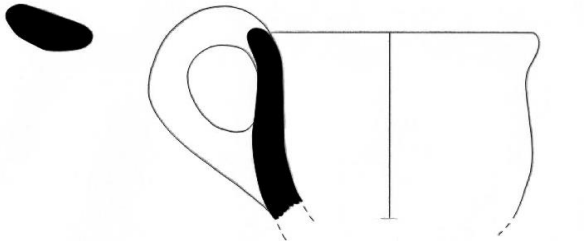

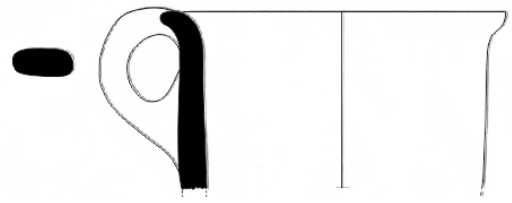
A

B

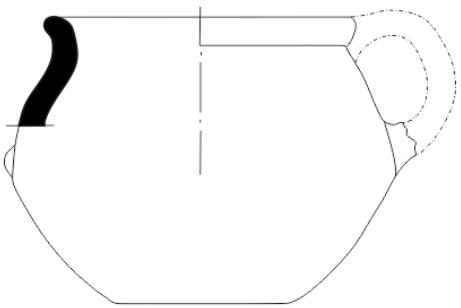

C

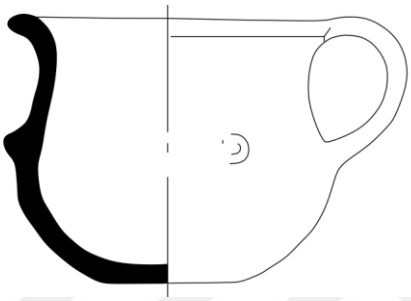

D

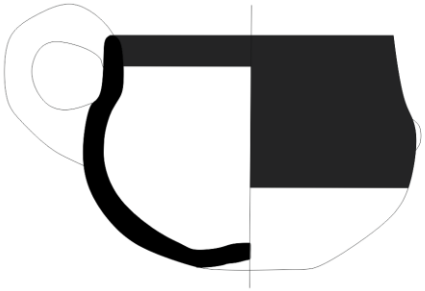

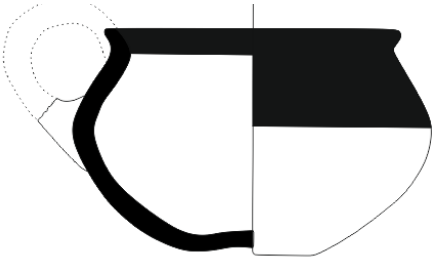
A

B

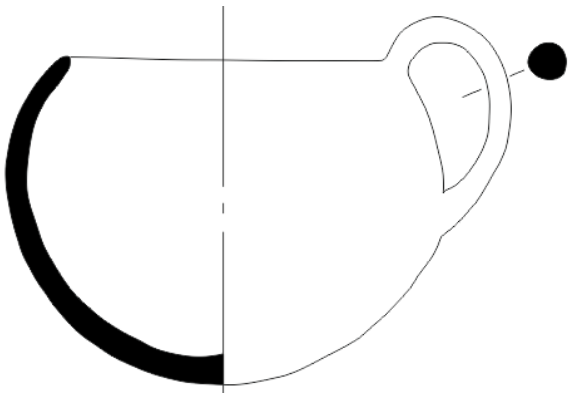
D

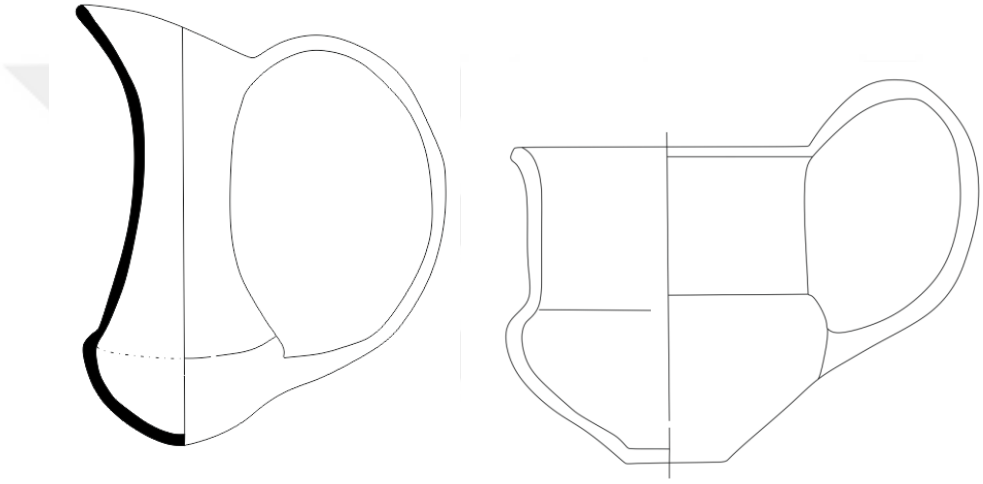
D

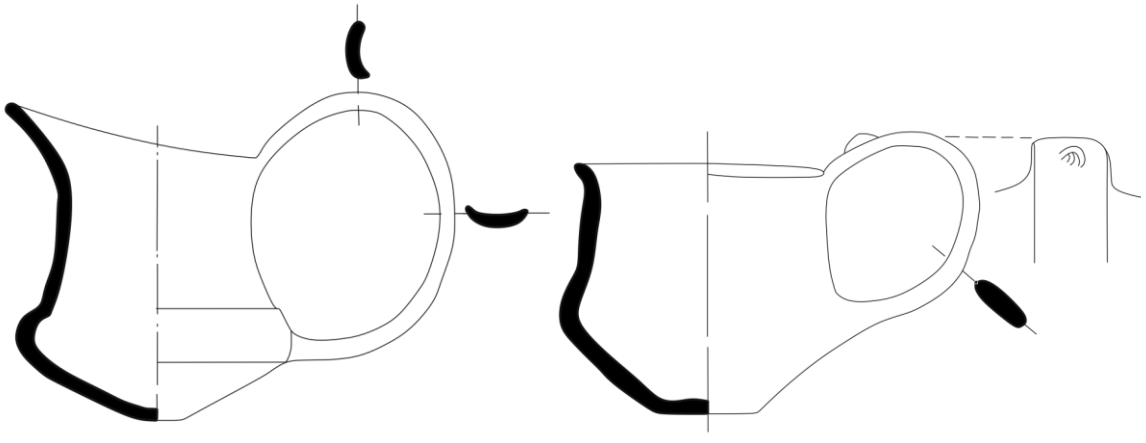
ÇİZİM XLVIII

A

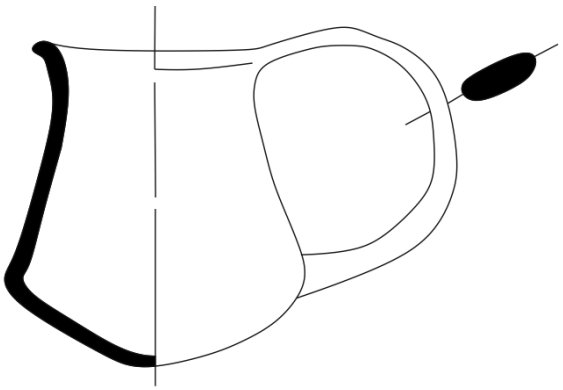
B **C**

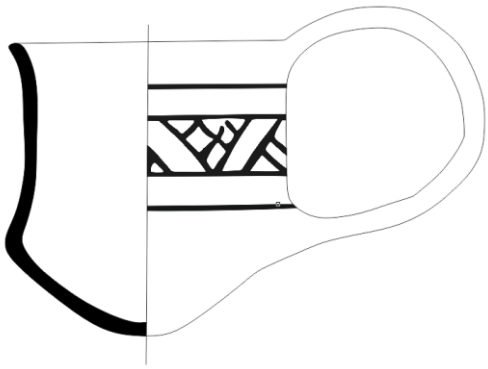
D **E**

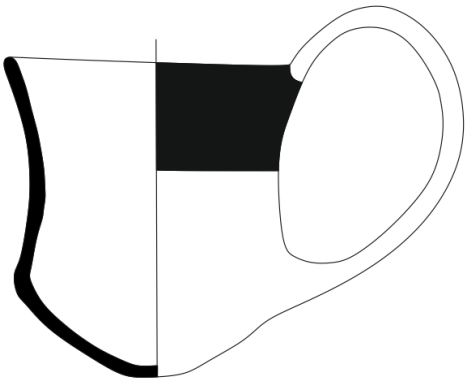
ÇİZİM XLIX

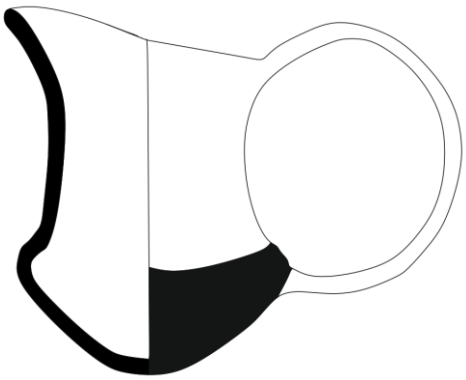
A

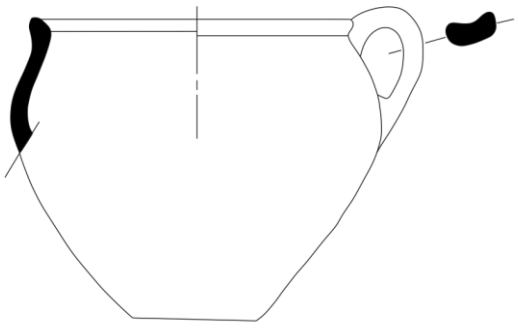
B

C

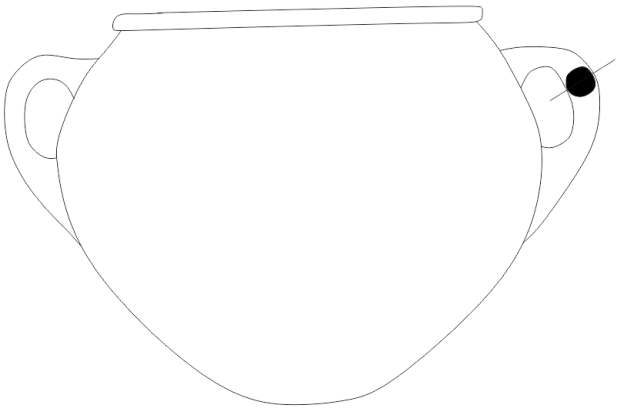
D

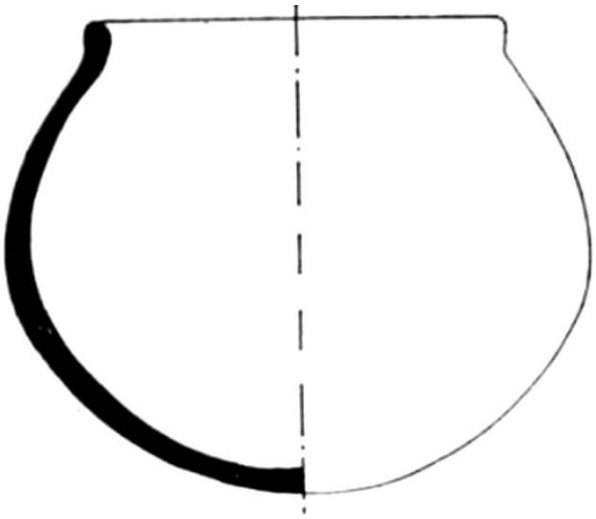
E

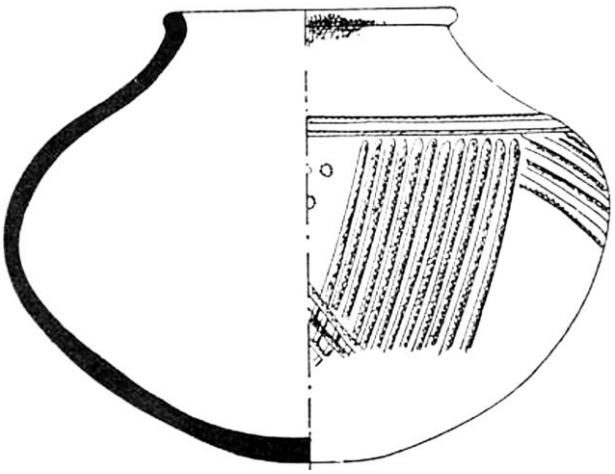
ÇİZİM L

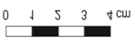
A

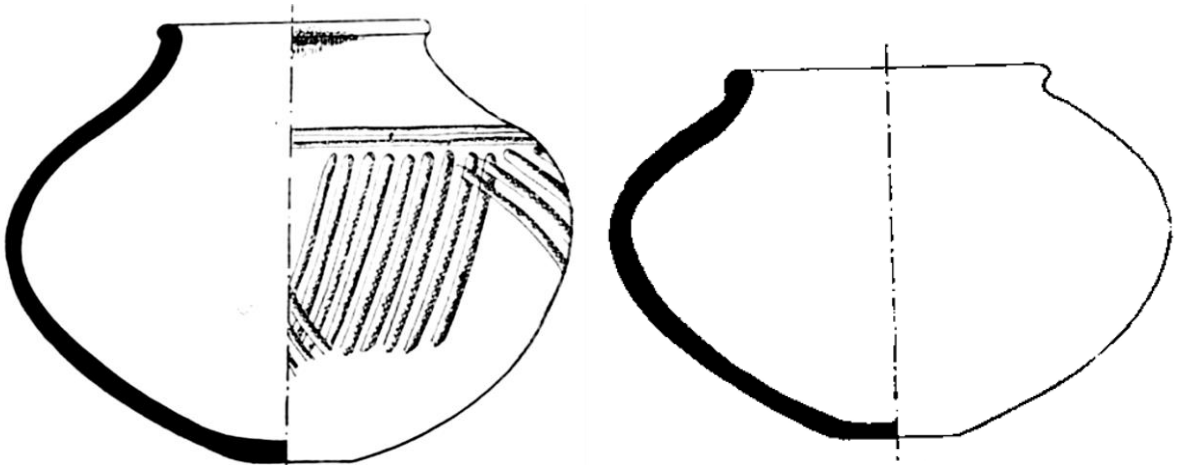

B

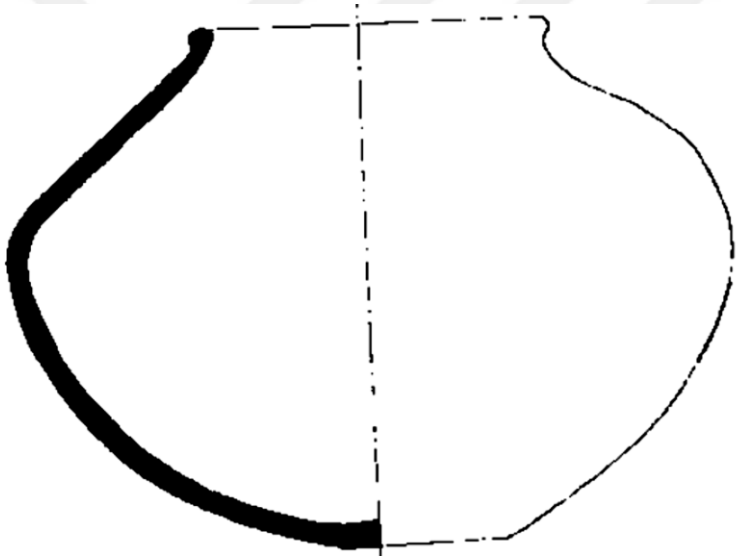

C

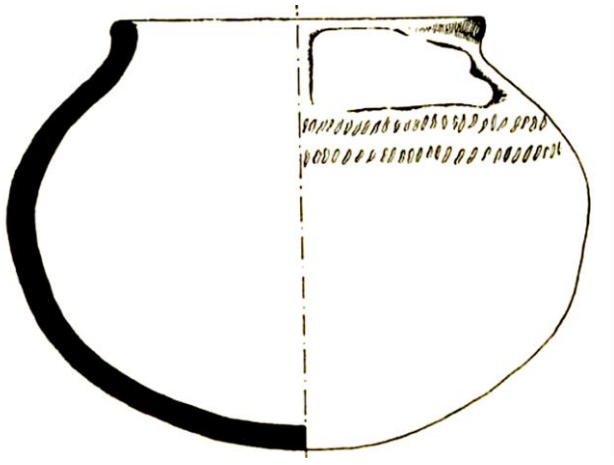

A B

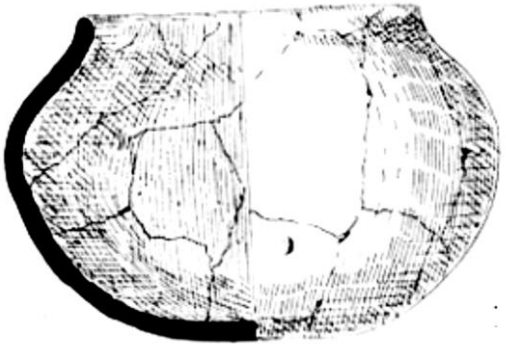

C

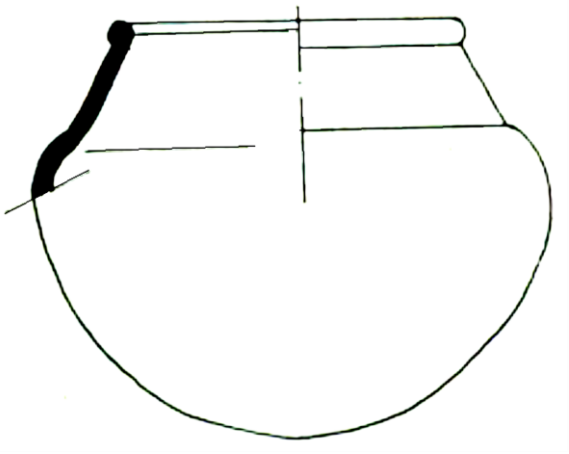

D

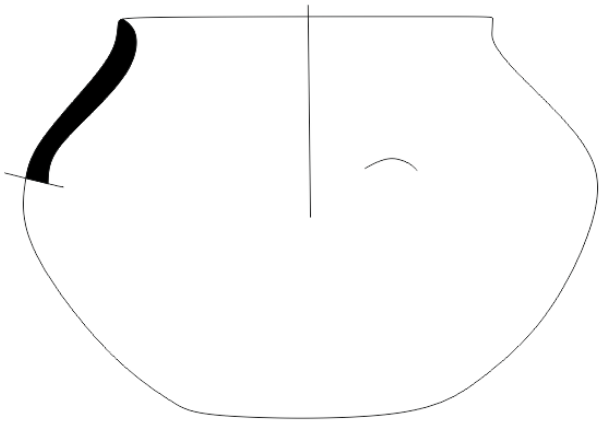
ÇİZİM LII

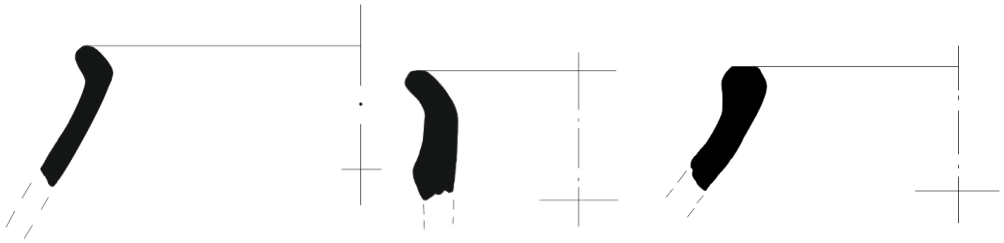
A

B

C

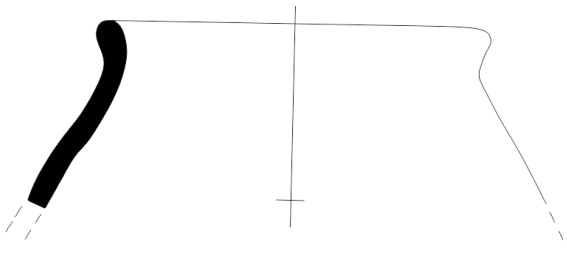
D **E** **F**

G **H** **I**

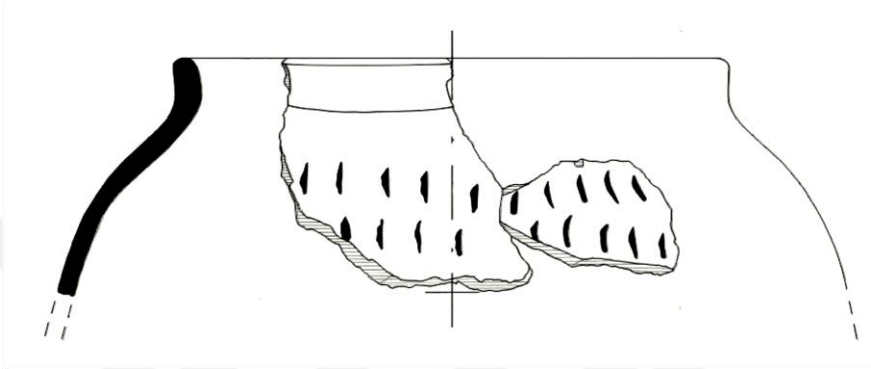
ÇİZİM LIII

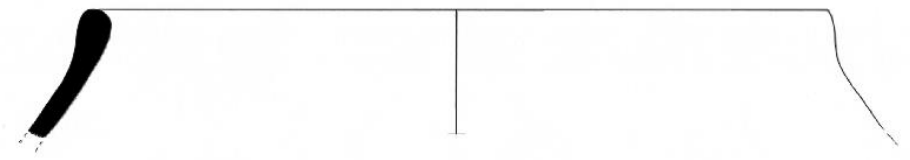
A

B

C

D

E

F

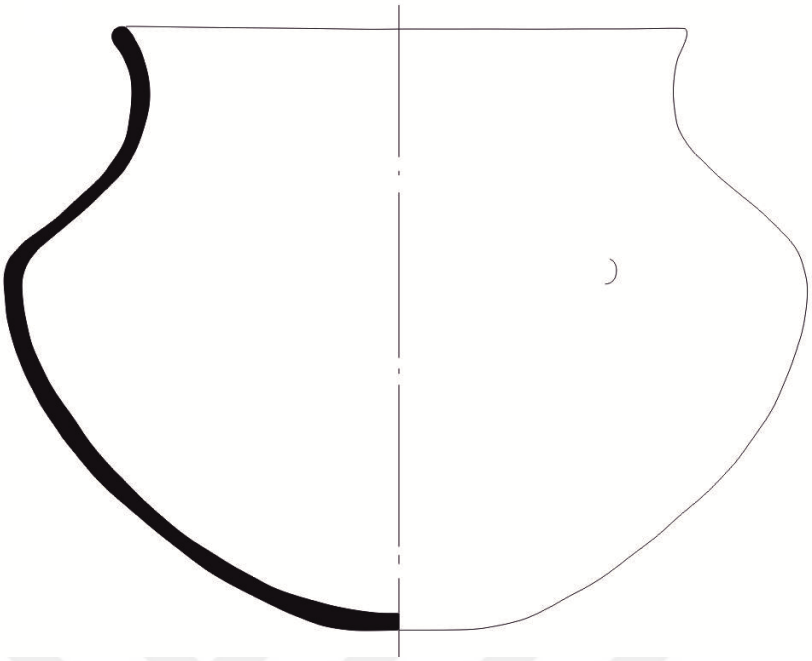
G

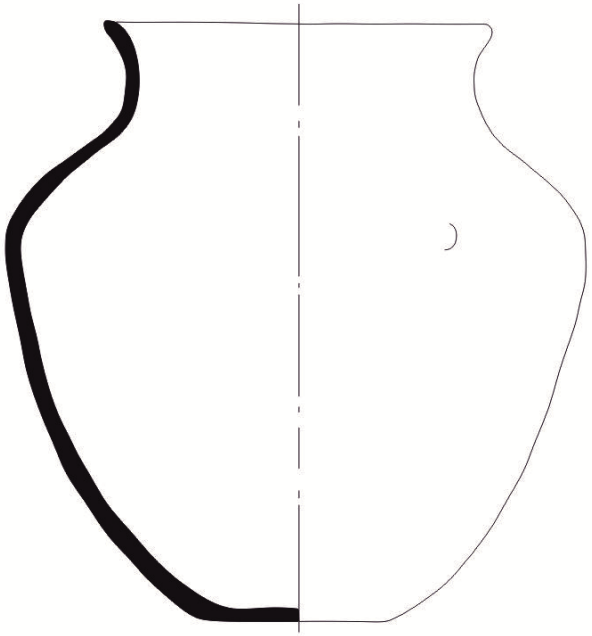
H

ÇİZİM LIV

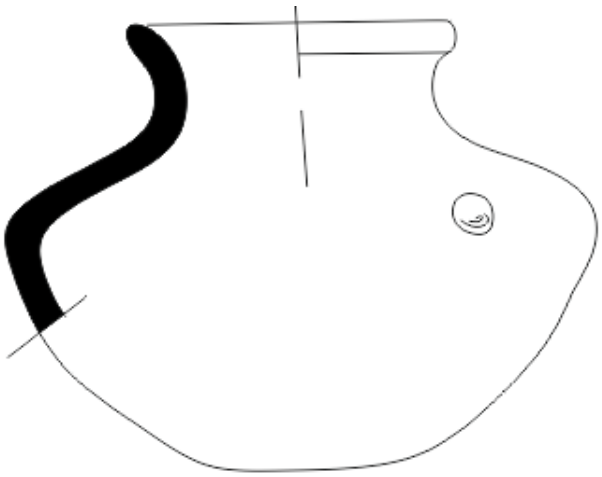

A

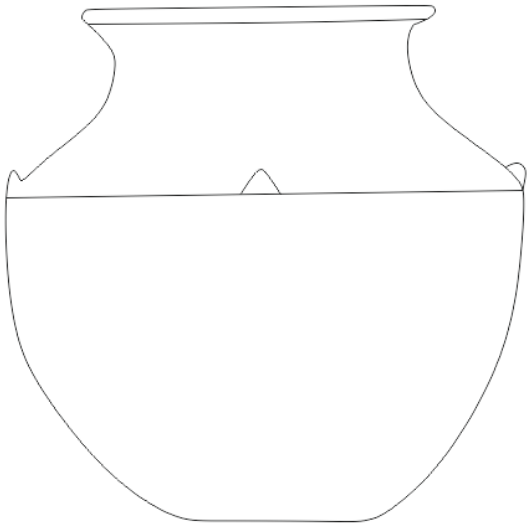

B

ÇİZİM LV

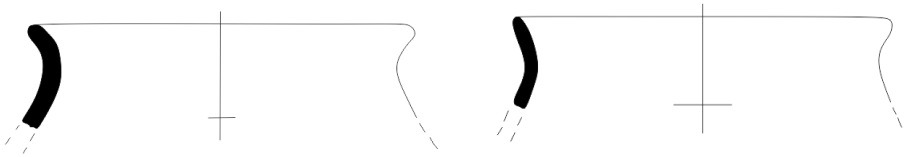
A

B

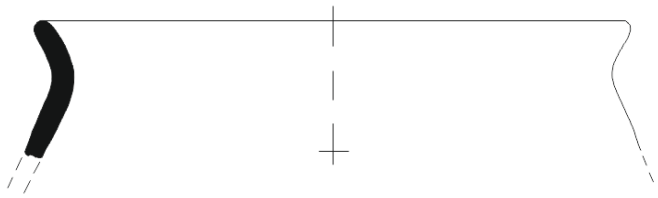
C **D** **E**

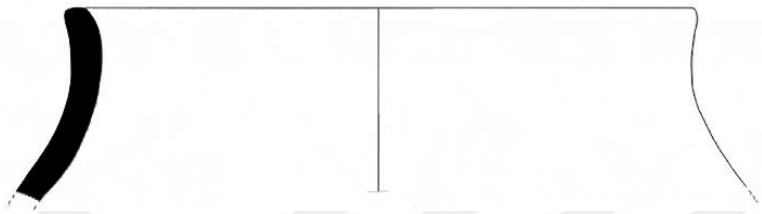
F **G**

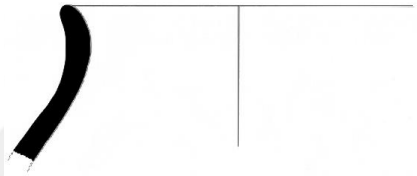
ÇİZİM LVI

A

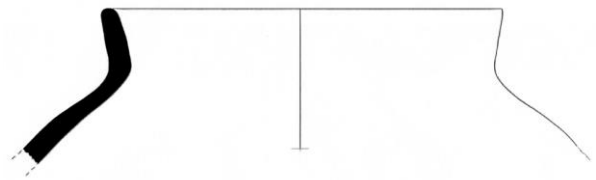

B

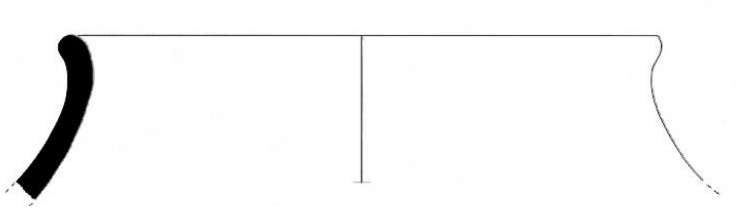

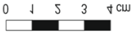
C **D**

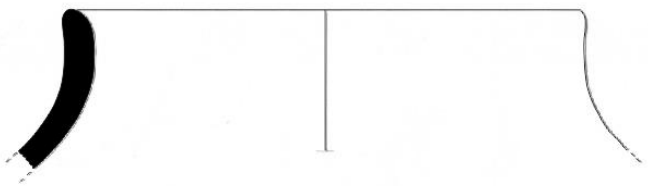
E

F

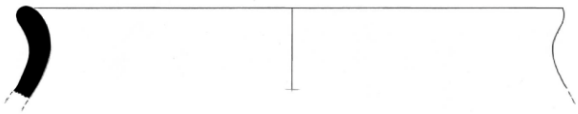
ÇİZİM LVII

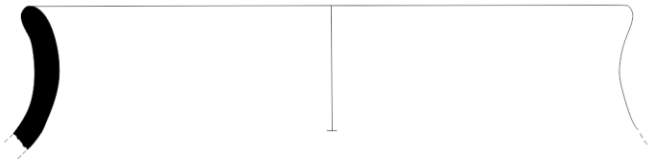
A

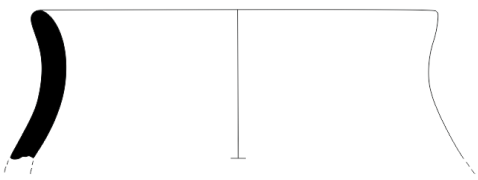
B

C

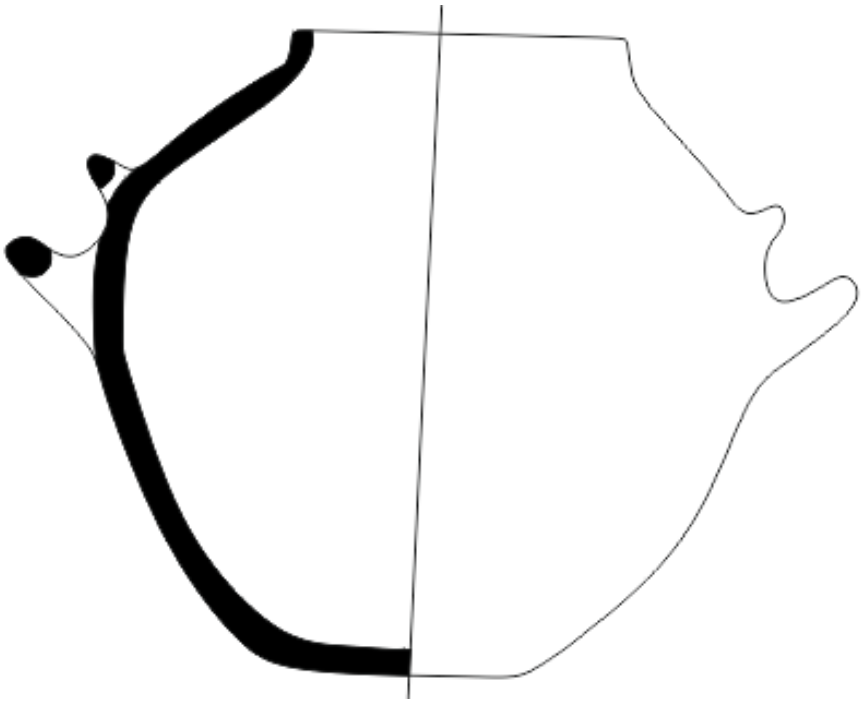
D

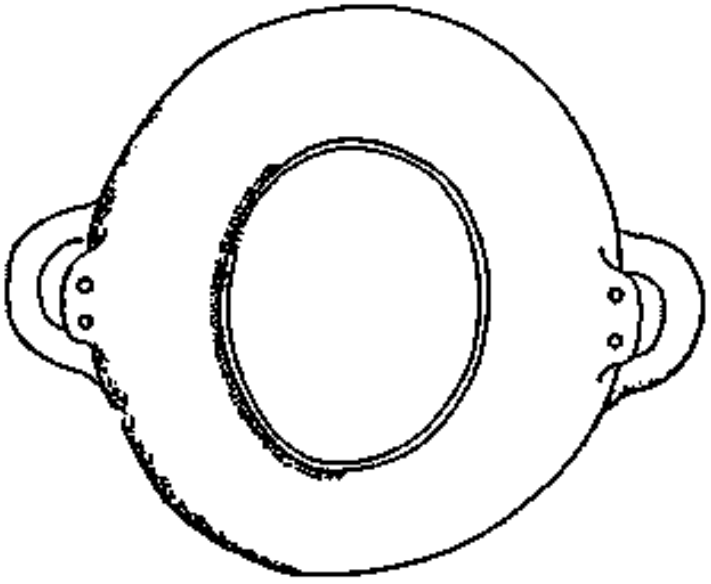
E

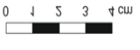
ÇİZİM LVIII

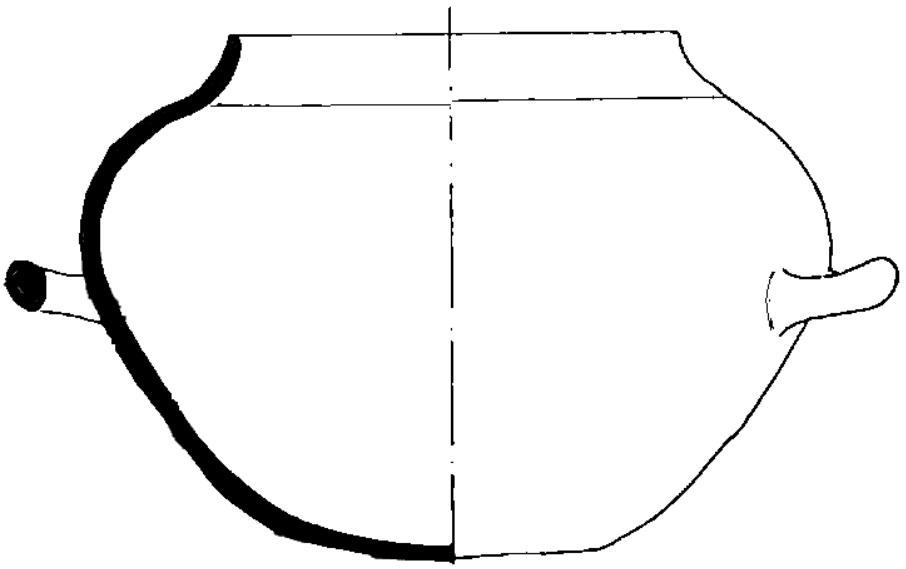
A1

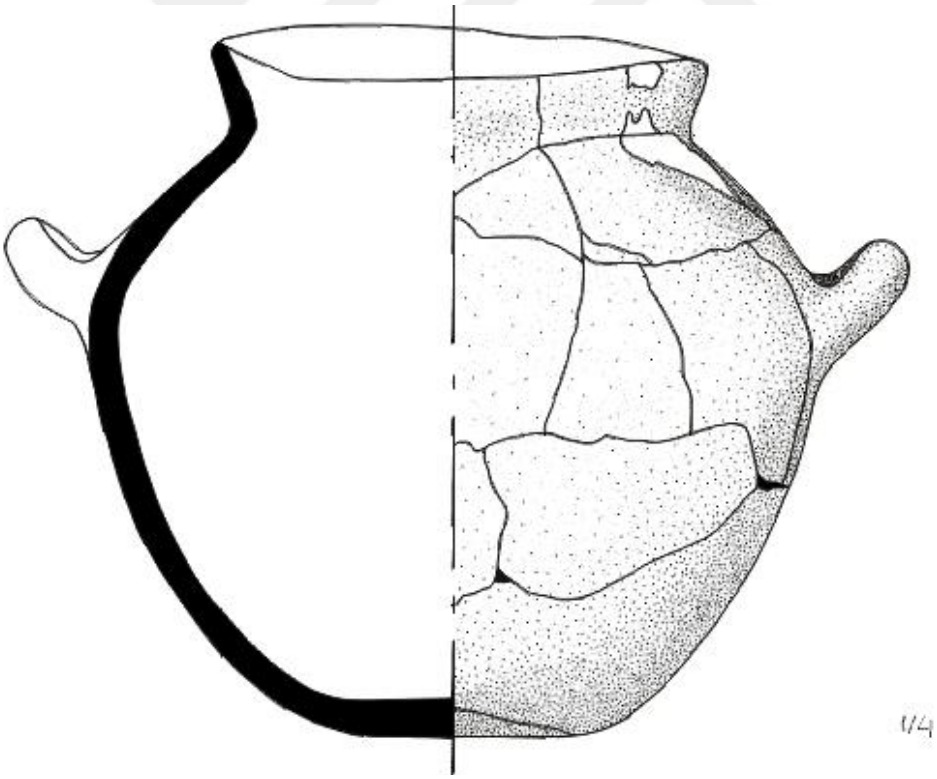
A2

ÇİZİM LIX

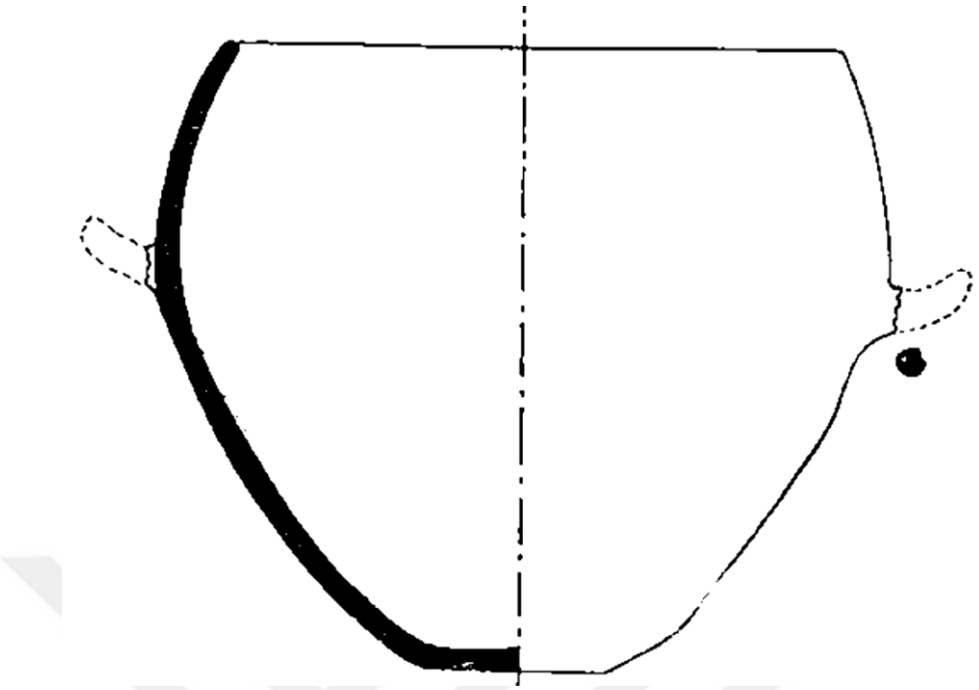

A

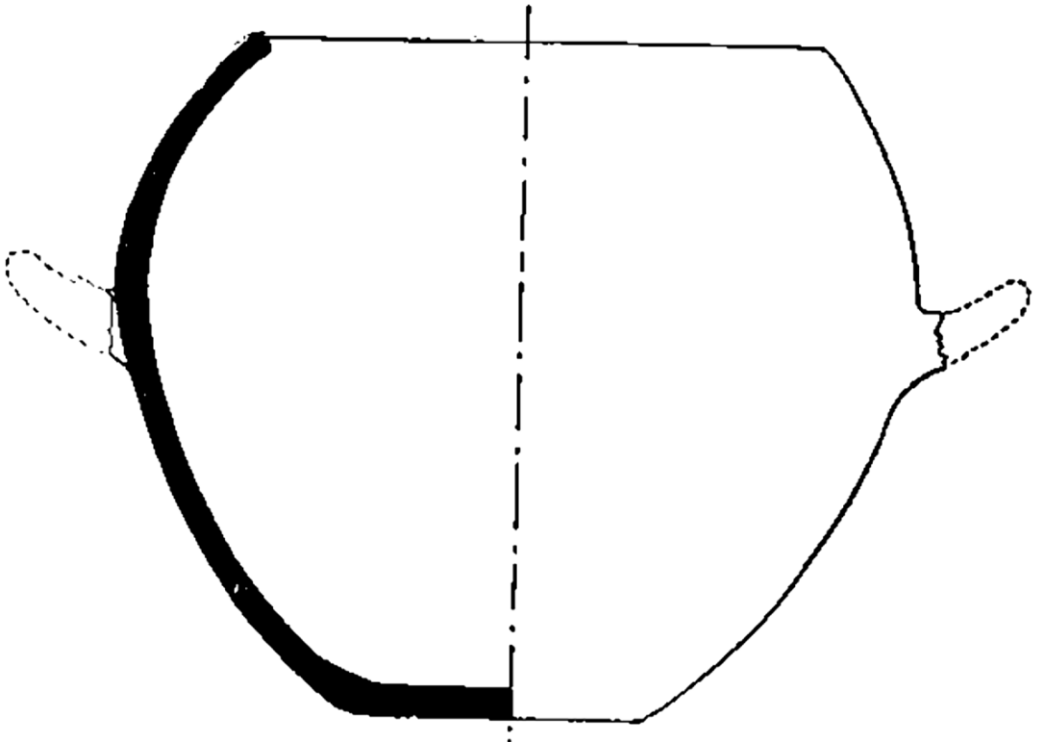

B

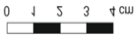
ÇİZİM LX

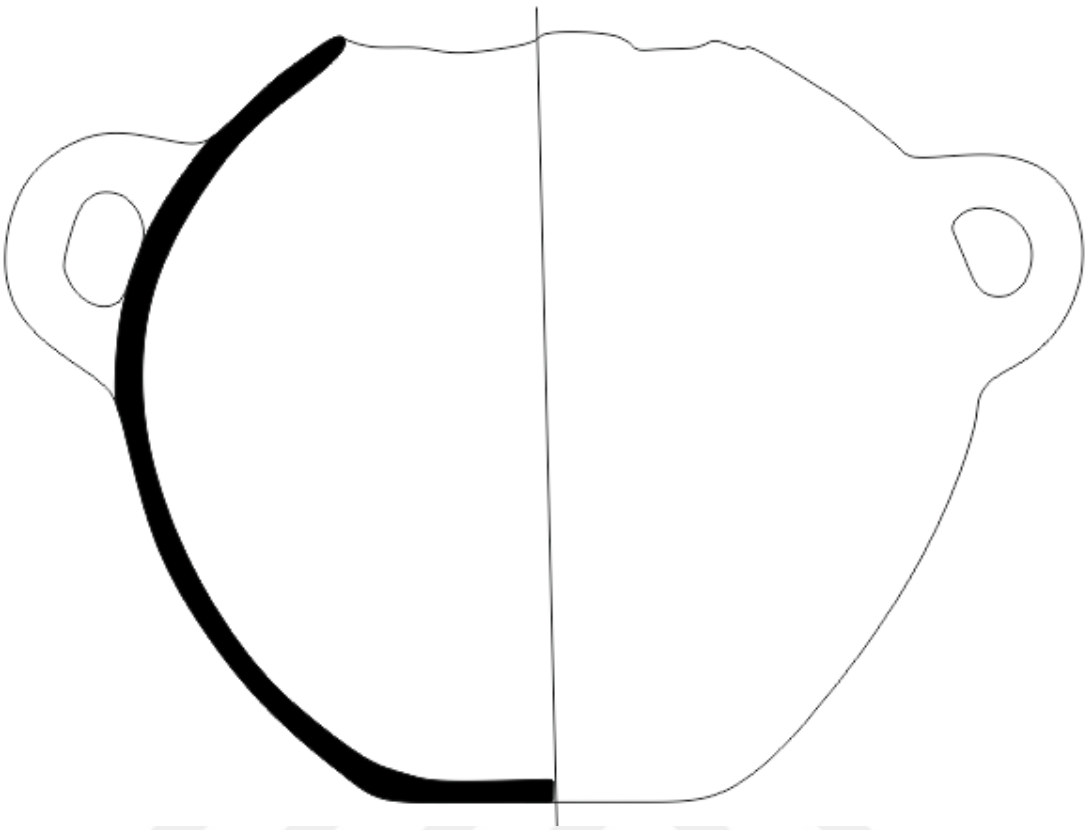
A

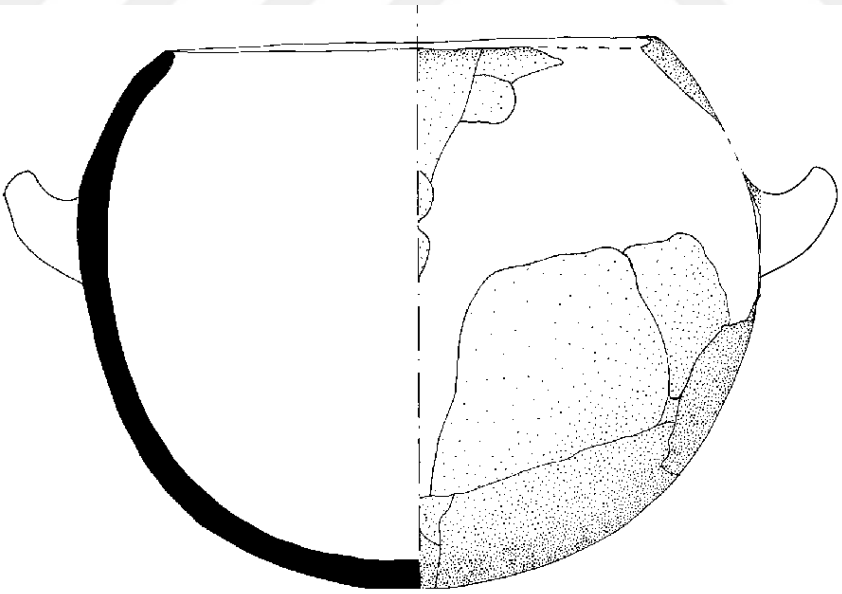
B

ÇİZİM LXI

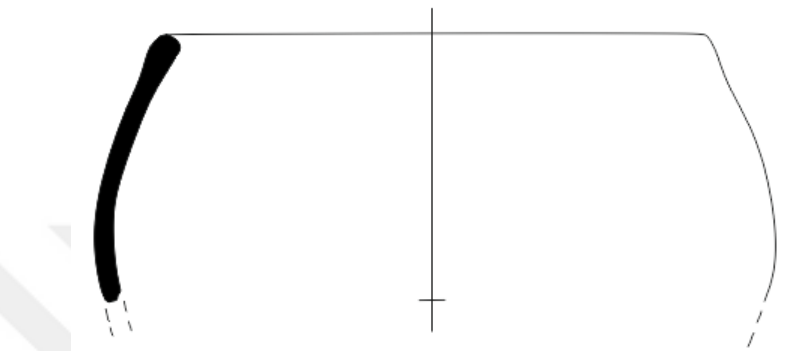
A

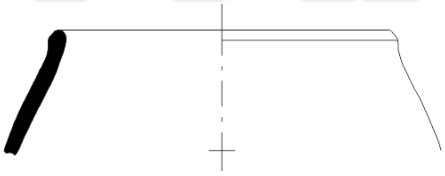
B

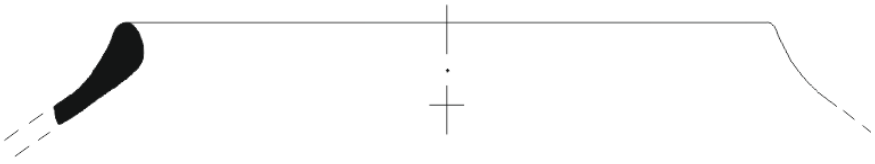
ÇİZİM LXII

A

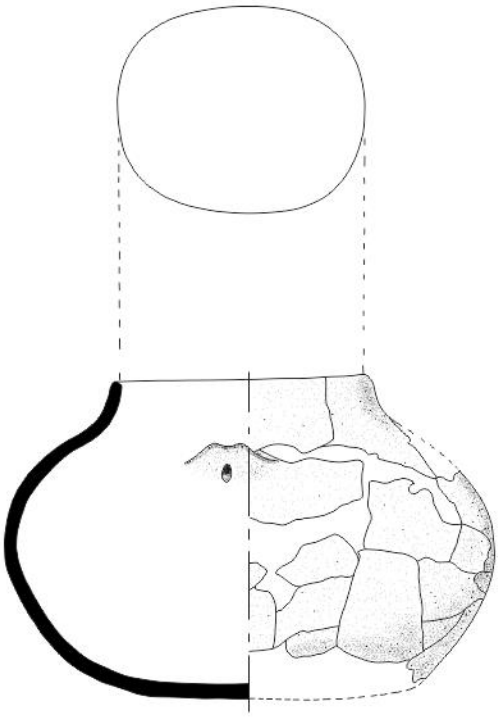

B

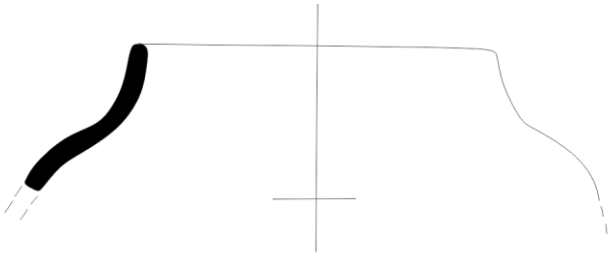

C

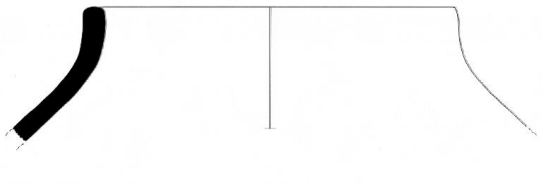
ÇİZİM LXIII

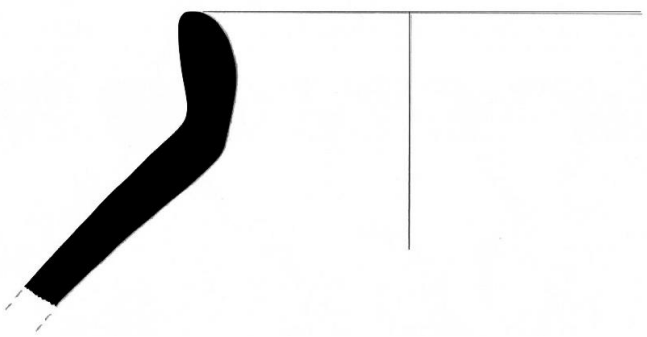
A

B

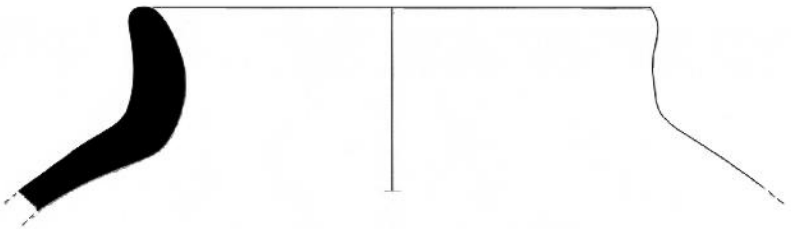
C

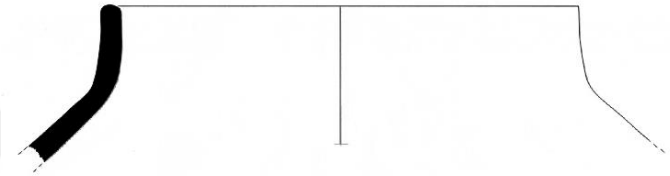
D

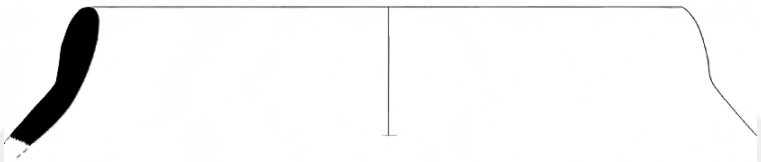
ÇİZİM LXIV

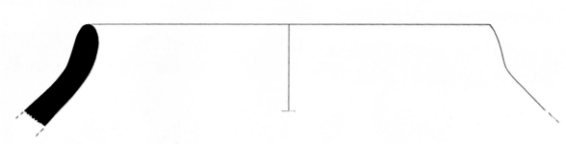
A

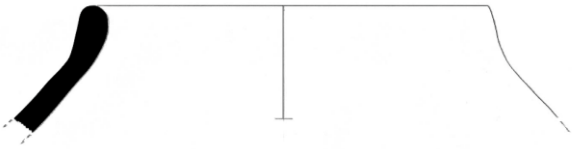
B

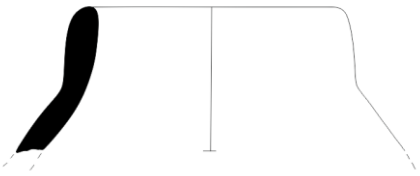
C

D

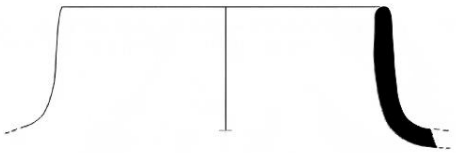
E

F

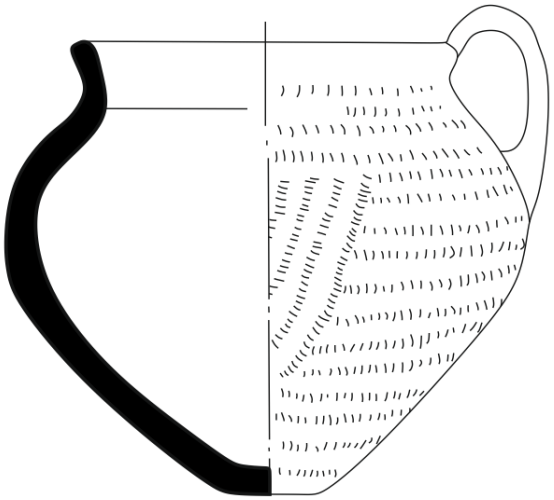
ÇİZİM LXV

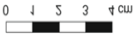
A

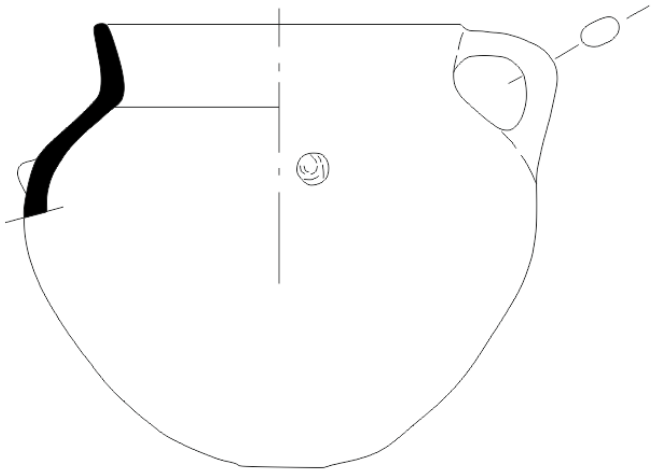
B

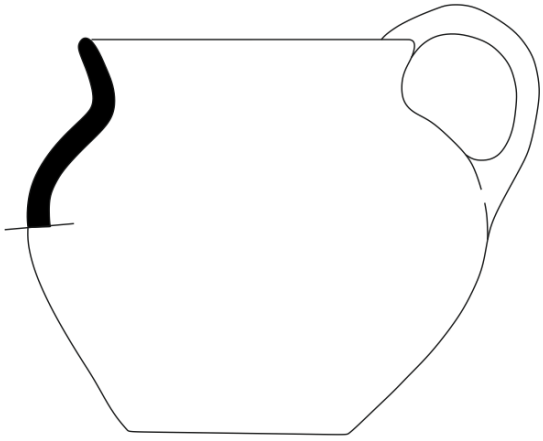
C

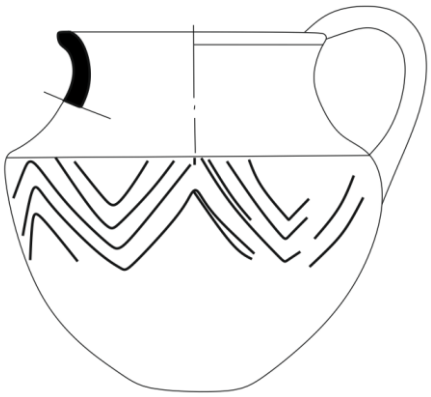
ÇİZİM LXVI

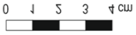
A

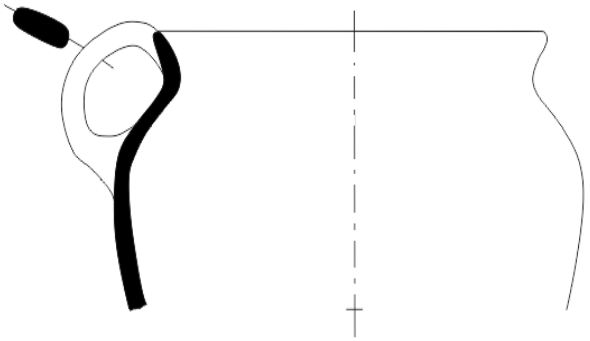
B

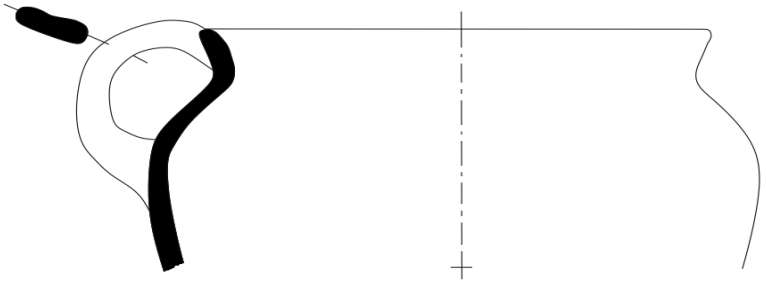
C

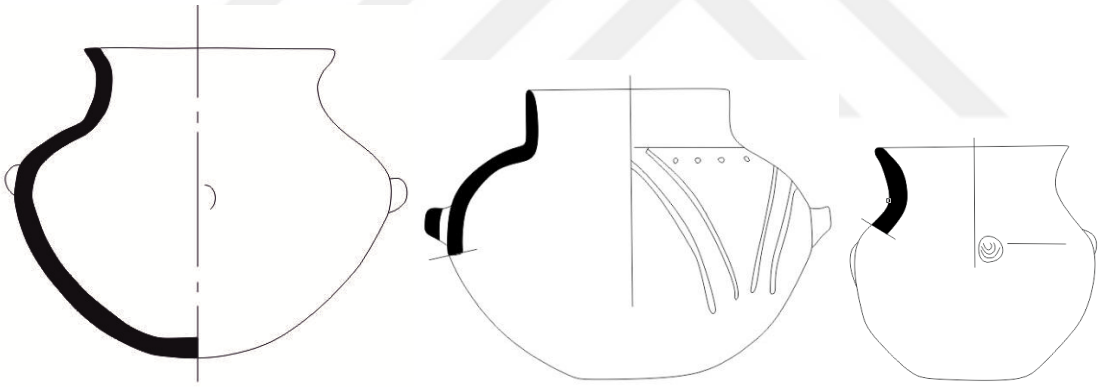
ÇİZİM LXVII

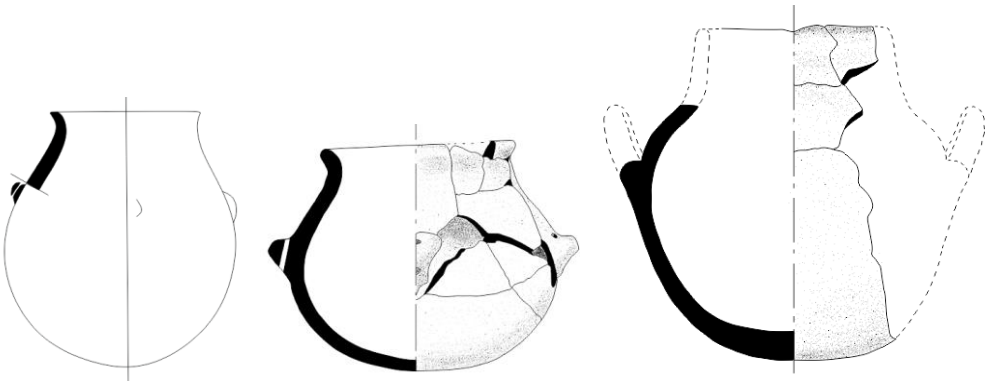
A

B

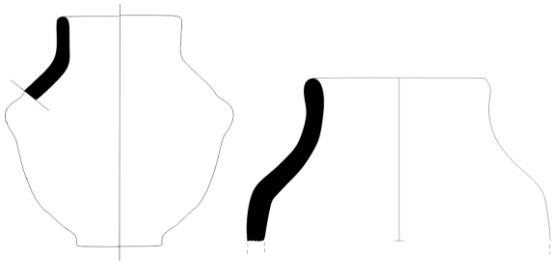

C **D** **E**

F **G** **H**

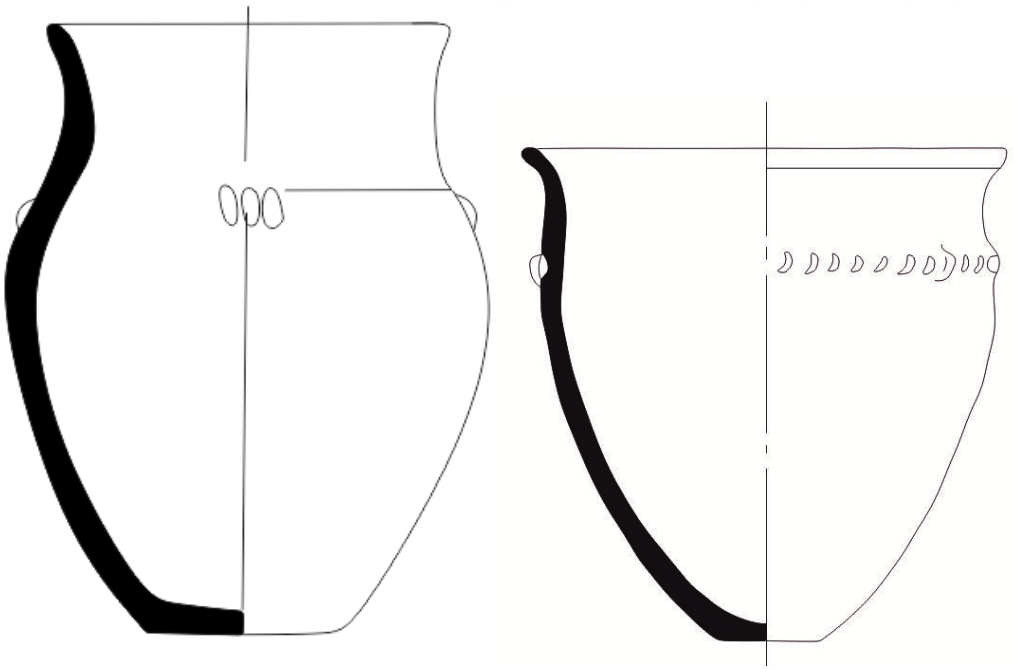
ÇİZİM LXVIII

A **B**

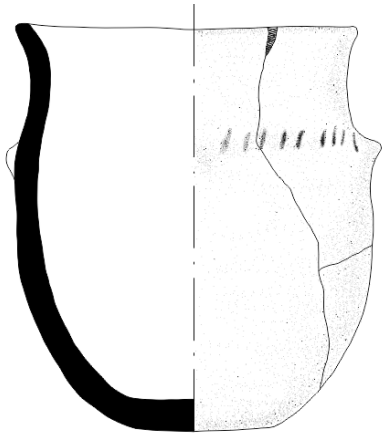

C

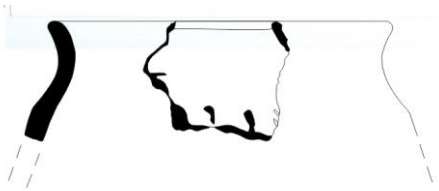

D **E**

ÇİZİM LXIX

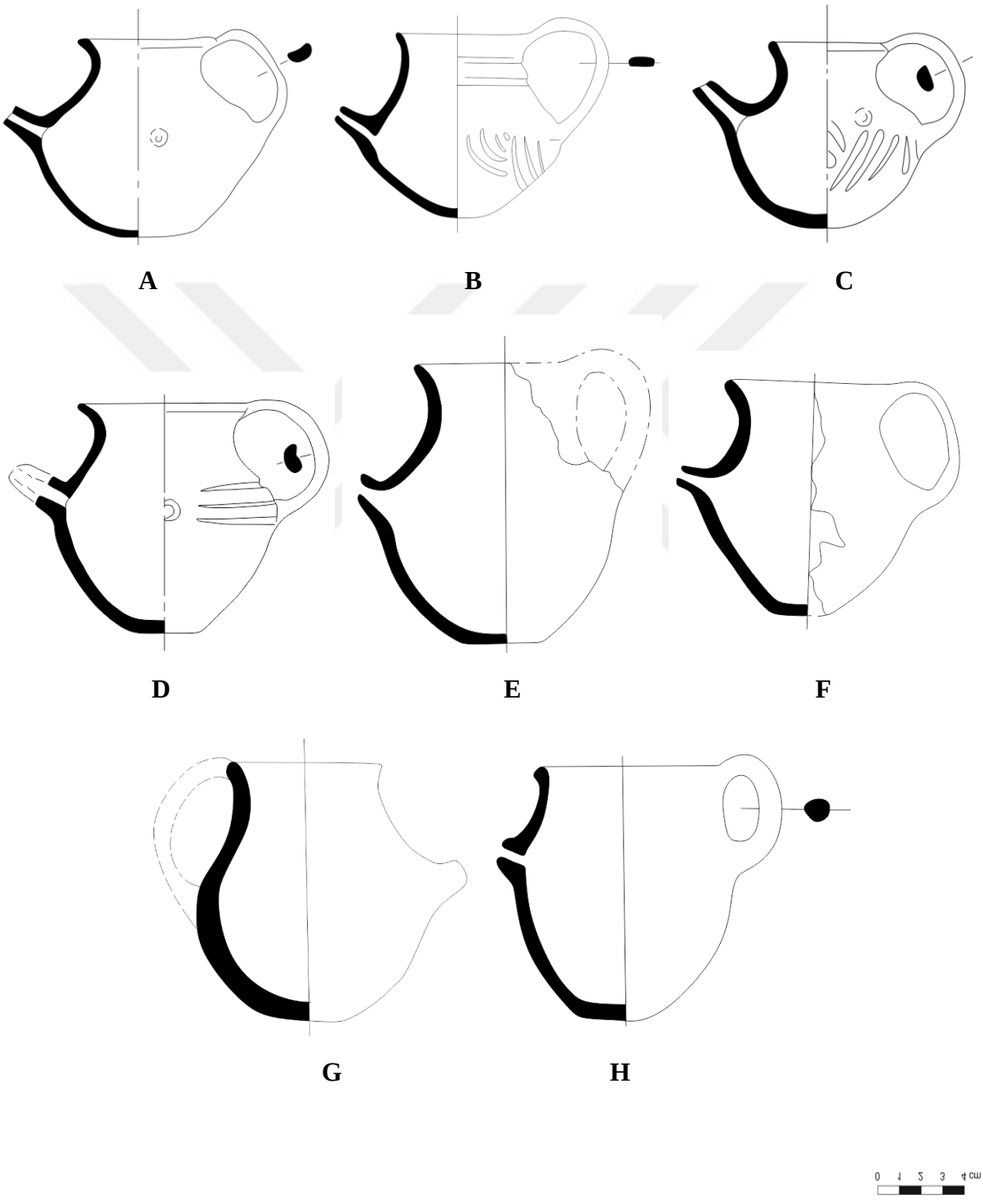
A

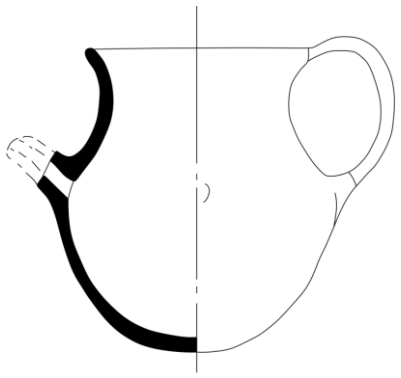
B

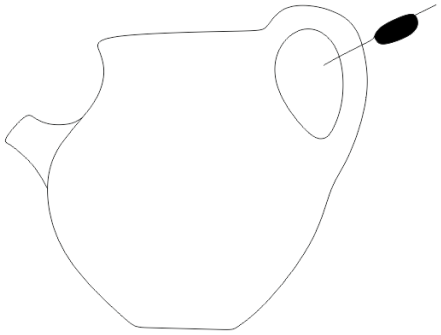
ÇİZİM LXX

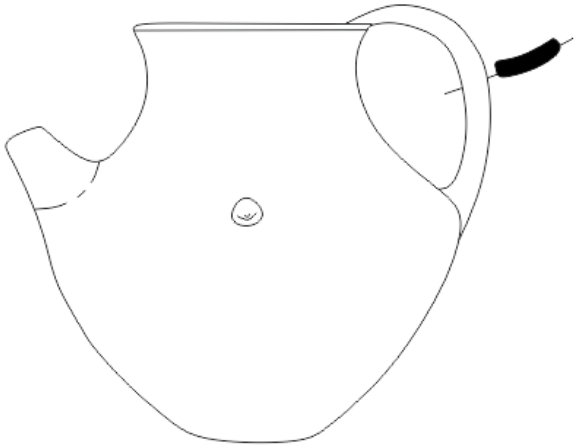
ÇİZİM LXXI

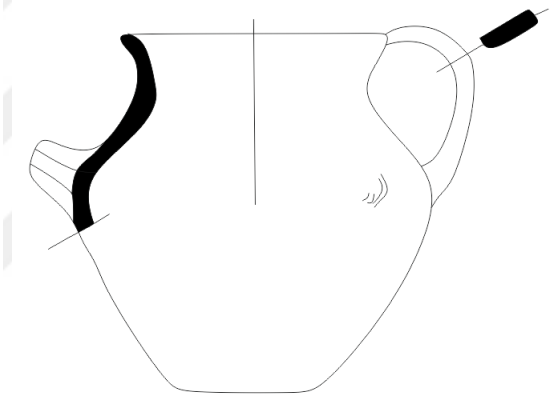
A

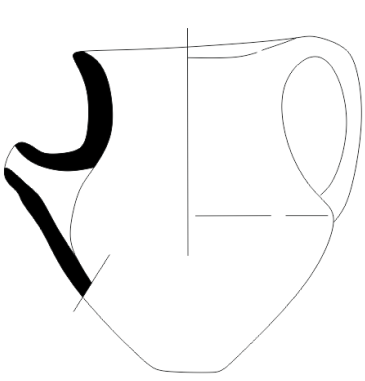
B

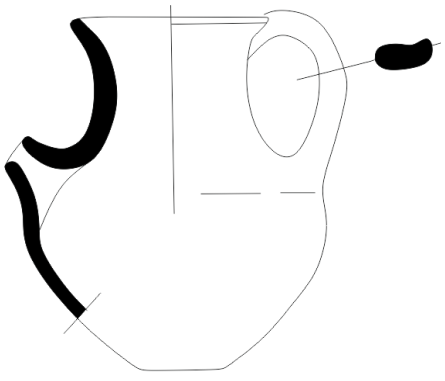
C

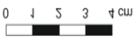
D

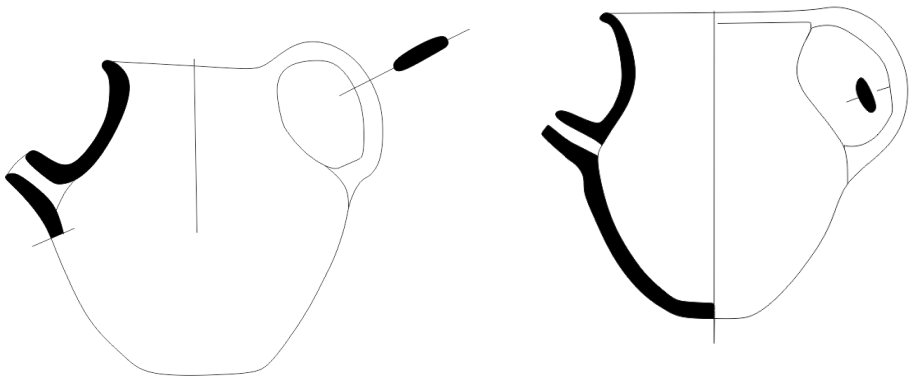
E

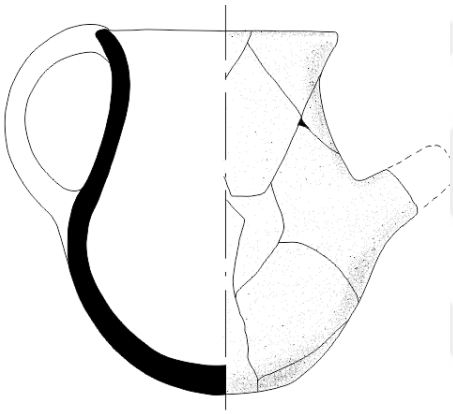
F

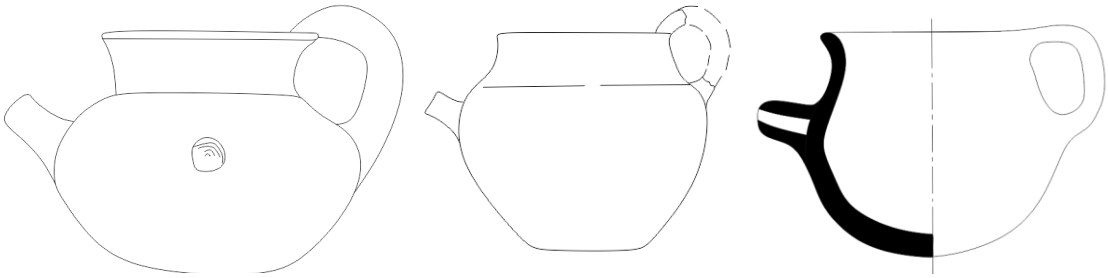
ÇİZİM LXXII

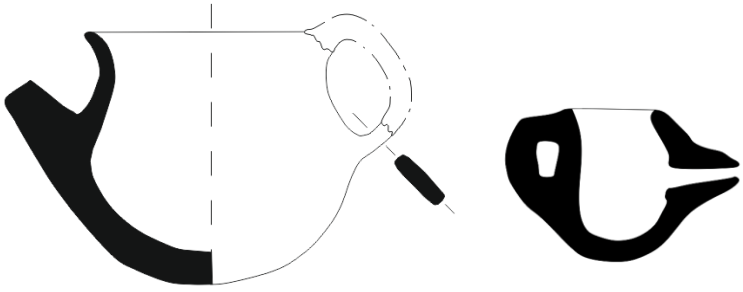
A **B**

C

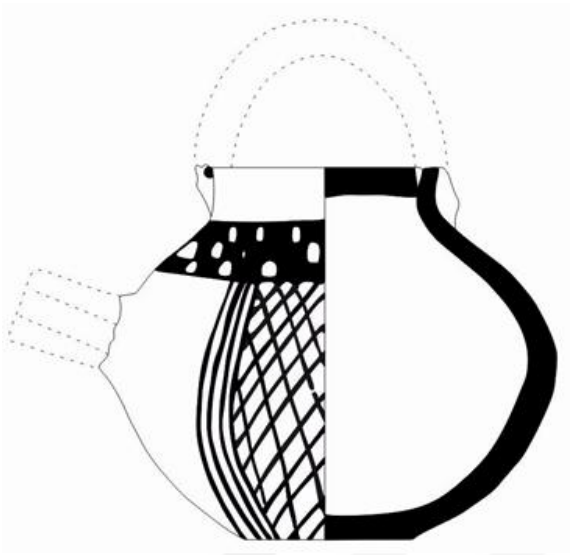
D **E** **F**

G **H**

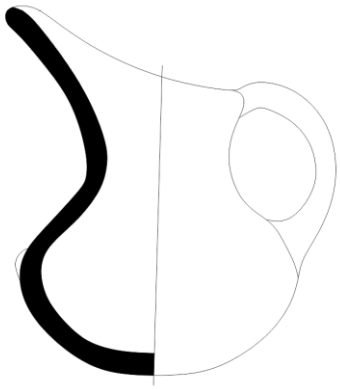
ÇİZİM LXXIII

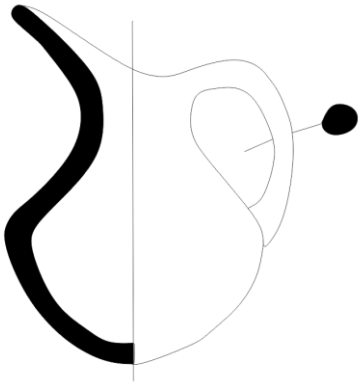
A

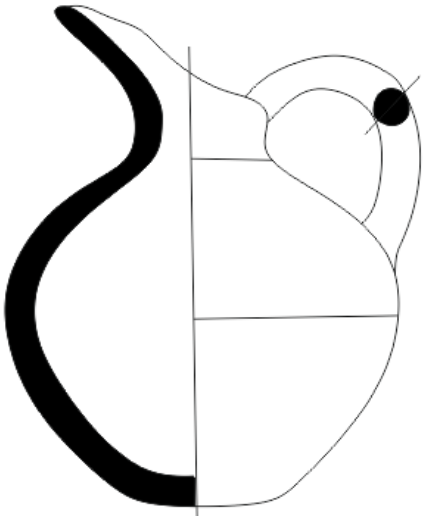
B

C

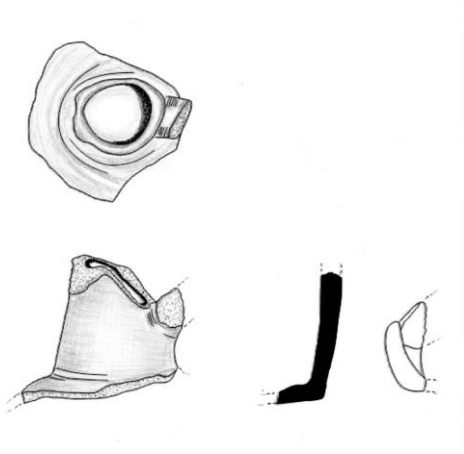
D

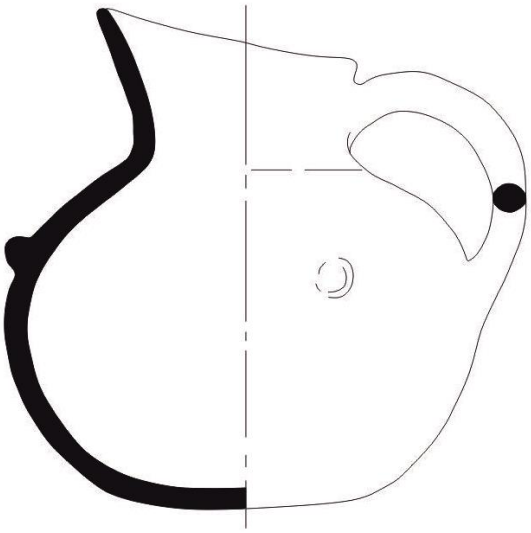
E

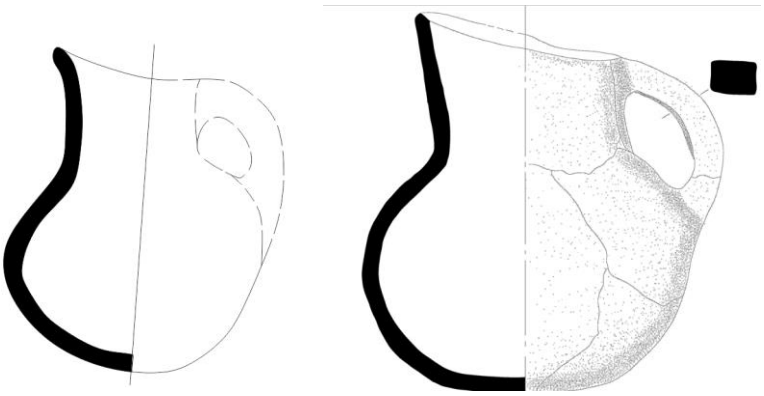
ÇİZİM LXXIV

A

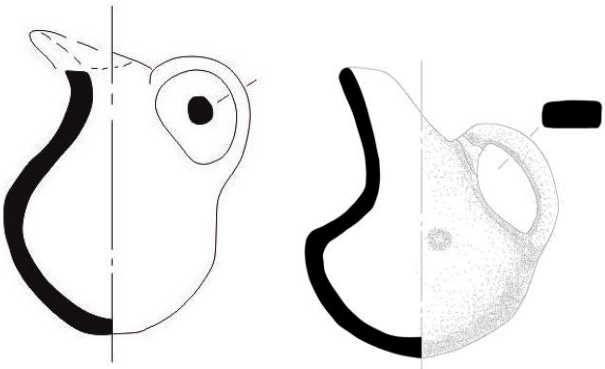

B

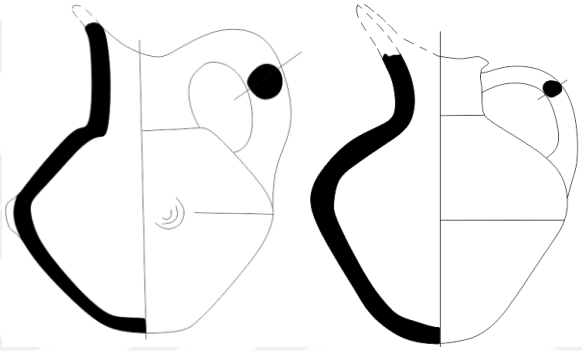

C **D**

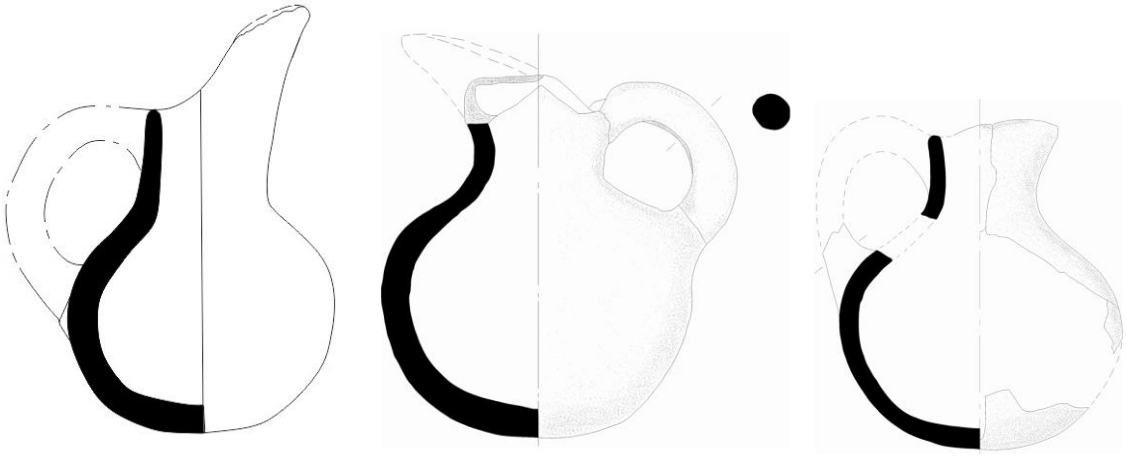
ÇİZİM LXXV

A **B**

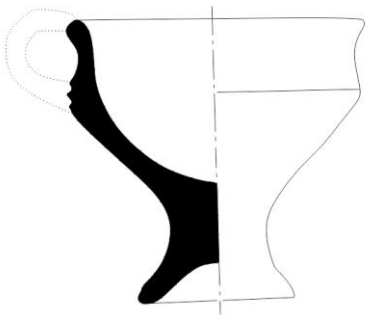

C **D**

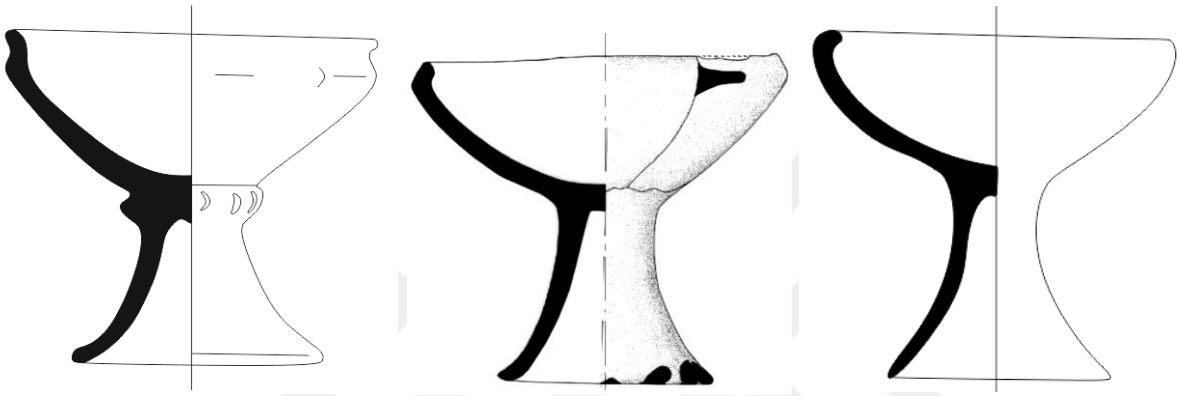

E **F** **G**

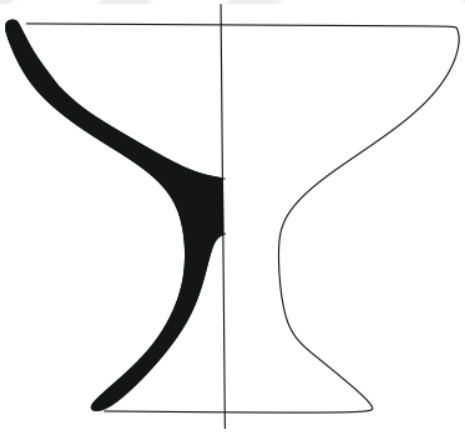
ÇİZİM LXXVI

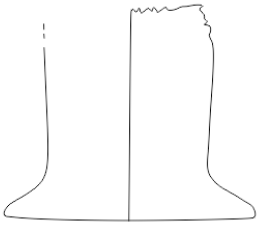
A

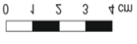
B **C** **D**

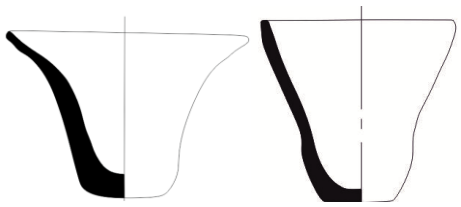
E

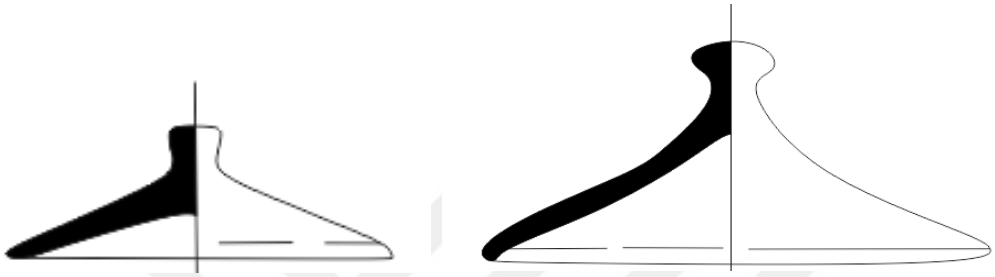
F

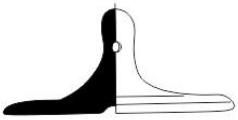
ÇİZİM LXXVII

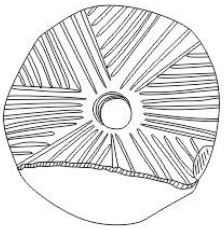

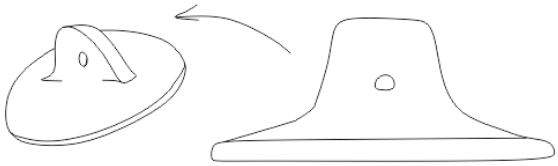
A **B**

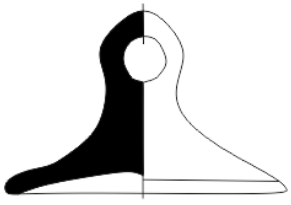
C **D**

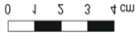

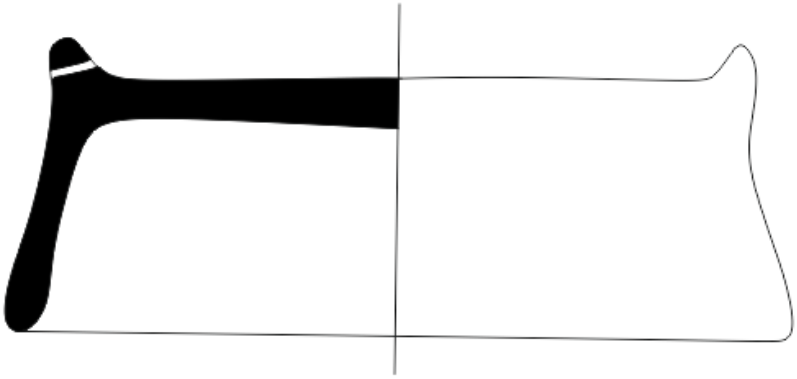
E **F**

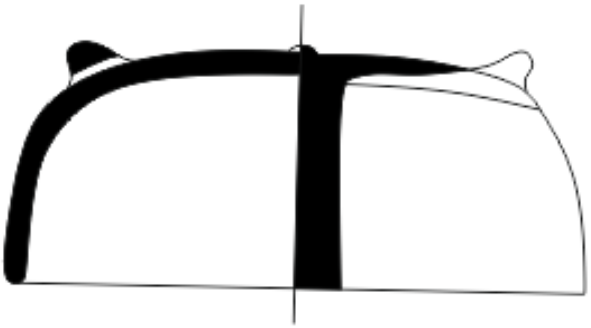
G

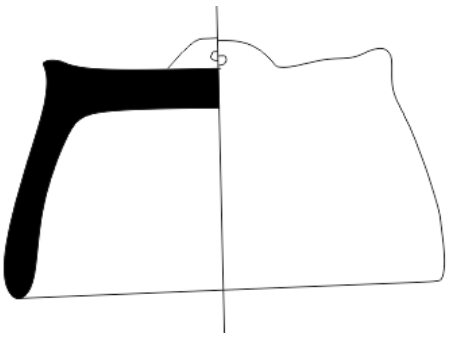
ÇİZİM LXXVIII

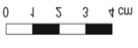
A

B

C

	Tip 1	Tip 2	Tip 3	Tip 4	Tip 5	Tip 6	Tip 7	Tip 8	Tip 9	Tip 10	Tip 11	Tip 12	Tip 13	Tip 14
Kırmızı-Kahve Astarlı	6	3	2	-	6	4	-	-	1	2	2	1	1	1
Siyah Astarlı	1	-		-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-
İçi Dışı Farklı Renkte	3	-	4	-	4	1	1	2	2	1	-	-	1	1
Kaba	1	-	-	3	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-
Boya Bezemeli	-	-	2	-	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Gri	-	-	4	-	4	-	13	-	-	-	-	-	-	-
Tırnak Baskılı	-	-		-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Tablo 1: Çanak tiplerinin seramik gruplarına göre dağılımı

	Tip 1	Tip 2	Tip 3	Tip 4	Tip 5	Tip 6	Tip 7	Tip 8	Tip 9	Tip 10	Tip 11	Tip 12	Tip 13	Tip 14
5. Yapı Katı	2	1	5	-	5	1	12	-	1	-	2	-	3	1
6. Yapı Katı	6	1	4	1	-	1	2	2	1	2	-	1	-	-
7. Yapı Katı	1	-	1	2	4	-	-	-	-	1	-	-	-	1
8. Yapı Katı	1	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-
? Tabakasız Örnekler	1	1	2	-	4	?	?	-	2	-	-	-	-	-

Tablo 2: Çanak tiplerinin tabakalara göre dağılımı

	İçi-Dışı Farklı	Kırmızı/Kahve Astarlı	Kaba	Gri	Tırnak Baskılı	Boya Bezemeli
5. Yapı Katı	5	10	1	15		5
6. Yapı Katı	8	12	1	2		
7. Yapı Katı	1	6	4		2	
8. Yapı Katı	3	1	-			
? Tabakasız Örnekler	2	7	-			3

Tablo 3: Çanaklara ait seramik gruplarının yapı katlarına göre dağılımı

	Tip 1	Tip 2	Tip 3	Tip 4	Tip 5	Tip 6	Tip 7	Tip 8	Tip 9
Kırmızı/Kahve AStarlı	4	3	-	3	1	1	-	1	-
Siyah Astarlı/Parlak Perdahlı	-	3	-	-	1	-	-	-	2
İçi Dışı Farklı Renkte	1	2	1	2	2	-	-	-	-
Kaba	1	1	1	-	-	-	1	-	-
Boya Bezemeli	-	-	-	3	-	-	-	-	-
Tırnak Baskılı	-	1	-	-	-	-	-	-	-
Siyah Astarlı					1				

Tablo 4: Fincan tiplerinin seramik gruplarına göre dağılımı

	Tip 1	Tip 2	Tip 3	Tip 4	Tip 5	Tip 6	Tip 7	Tip 8	Tip 9
5. Yapı Katı	1	2	1	4	2	1	1	1	2
6. Yapı Katı	1	2	-	2	-	-	-	-	-
7. Yapı Katı	1	2	-	-	-	-	-	-	-
8. Yapı Katı	-	-	-	-	-	-	-	-	-
? Tabakasız Örnekler	3	4	1	2	3	-	-	-	-

Tablo 5: Fincan tiplerinin tabakalara göre dağılımı

	İçi-Dışı Farklı	Kırmızı/Kahve Astarlı	Siyah Astarlı	Kaba	Tırnak Baskılı	Boya Bezemeli	Siyah Astarlı/Parlak Perdahlı
5. Yapı Katı	3	5		1	1?	2	3
6. Yapı Katı	1	2		1	-	1	2
7. Yapı Katı	2	1		-	-	-	-
8. Yapı Katı	-	-		-	-	-	-
? Tabakasız Örnekler	3	3	1	2	-	-	2

Tablo 6: Fincanlara ait seramik gruplarının yapı katlarına göre dağılımı

	Tip 1	Tip 2	Tip 3	Tip 4
Siyah Astarlı	-	1	2	-
Metal Taklidi	-	-	-	-
İçi Dışı Farklı Renkte	-	-	-	-
Kaba	-	-	-	-
Boya Bezemeli	-	-	-	-
Çark Yapımı Gri	1	-	1	-
Yalın	-	-	-	-
Tırnak Baskılı	-	-	-	-
Kırmızı/ Kahve Astarlı	-	-	-	1

Tablo 7: Depas tiplerinin seramik gruplarına göre dağılımı

	Tip 1	Tip 2	Tip 3	Tip 4
5. Yapı Katı	1?	-	3	-
6. Yapı Katı	-	-	-	-
7. Yapı Katı	-	1?	-	-
8. Yapı Katı	-	-	-	-
? Tabakasız Örnekler	-	-	-	1

Tablo 8: Depas tiplerinin tabakalara göre dağılımı

	İçi-Dışı Farklı	Siyah Astarlı	Yalın	Kaba	Gri	Tırnak Baskılı	Boya Bezemeli	Kırmızı / Kahve Astarlı
5. Yapı Katı	-	2	-	-	2?	-	-	-
6. Yapı Katı	-	-	-	-	-	-	-	-
7. Yapı Katı	-	1?	-	-	-	-	-	-
8. Yapı Katı	-	-	-	-	-	-	-	-
? Tabakasız Örnekler	-	-	-	-	-	-	-	1

Tablo 9: Depaslara ait seramik gruplarının yapı katlarına göre dağılımı

	Tip 1	Tip 2	Tip 3	Tip 4	Tip 5	Tip 6	Tip 7	Tip 8
Siyah Astarlı	2	-	-	-	-	-	-	-
Metal Taklidi	4	-	-	-	1	-	-	-
İçi Dışı Farklı Renkte	2	-	-	-	-	1	-	-
Kaba	1	-	-	1	-	-	-	1
Boya Bezemeli	-	-	4	-	-	-	-	-
Gri Seramik	-	-		-	-	-	-	-
Tırnak Baskılı	-	-	-	-	-	15	1	-
Kırmızı/ Kahve Astarlı	8	2	2	2	2	3	-	1

Tablo 10a: Maşrapa tiplerinin seramik gruplarına göre dağılımı

	Tip 9	Tip 10	Tip 11	Tip 12	Tip 13	Tip 14	Tip 15
Siyah Astarlı	-	-	-	-	-	-	-
Metal Taklidi	-	1	-	-	-	-	8
İçi Dışı Farklı Renkte	1	-	-	1	-	-	-
Kaba	-	-	1	-	-	-	-
Boya Bezemeli	-	-	-	-	1	-	-
Gri Seramik	-	-	-	-	-	-	-
Tırnak Baskılı	-	-	-	-	-	-	-
Kırmızı/ Kahve Astarlı	3	5	7	1	1	1	-

Tablo 10b: Maşrapa tiplerinin seramik gruplarına göre dağılımı

	Tip 1	Tip 2	Tip 3	Tip 4	Tip 5	Tip 6	Tip 7	Tip 8
5. Yapı Katı	4	-	4	1	3	8	-	-
6. Yapı Katı	7	1	1	-	-	5	1	2
7. Yapı Katı	2	-	-	-	-	1	-	-
8. Yapı Katı	-	-	-	-	-	1	-	-
? Tabakasız Örnekler	5	1	1	2	-	4	-	-

Tablo 11a: Maşrapa tiplerinin tabakalara göre dağılımı

	Tip 9	Tip 10	Tip 11	Tip 12	Tip 13	Tip 14	Tip 15
5. Yapı Katı	1	2	-	1	1	1	8
6. Yapı Katı	2	2	1	-	-	-	-
7. Yapı Katı	-	-	3	-	-	-	-
8. Yapı Katı	-	-	-	-	-	-	-
? Tabakasız Örnekler	1	2	4	?	?	-	-

Tablo 11b: Maşrapa tiplerinin tabakalara göre dağılımı

	İçi-Dışı Farklı	Siyah Astarlı	Kaba	Tırnak Baskılı	Boya Bezemeli	Kırmızı / Kahve Astarlı
5. Yapı Katı	1	-	-	8	5	14
6. Yapı Katı	1	1	1	4	-	8
7. Yapı Katı	1	1	-	-	-	3
8. Yapı Katı	-	-	-	-	-	1
? Tabakasız Örnekler	2	-	2	4	1	12

Tablo 12: Maşrapalara ait seramik gruplarının yapı katlarına göre dağılımı

	Tip 1	Tip 2	Tip 3	Tip 4	Tip 5	Tip 6	Tip 7	Tip 8	Tip 9	Tip 10	Tip 11	Tip 12
Siyah Astarlı	1	-	1	2	1	2	1	-	1	-	-	2
Parlak Siyah Astarlı	-	2	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-
İçi Dışı Farklı Renkte	-	1	1	-	-	-	1	-	-	1	-	-
Kaba	1	-	-	3	1	1	1	1	1	3	-	2
Boya Bezemeli	-	4	-	-	-	-	-	1	-	-	1	-
Gir Seramik	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Tırnak Baskılı	-	3	-	-	-	-	-	-	1	-	-	1
Kırmızı/ Kahve Astarlı	-	15	1	15	2	5	11	1	2	5	-	2

Tablo 13: Çömlek tiplerinin seramik gruplarına göre dağılımı

	Tip 1	Tip 2	Tip 3	Tip 4	Tip 5	Tip 6	Tip 7	Tip 8	Tip 9	Tip 10	Tip 11	Tip 12
5. Yapı Katı	-	13	-	6	2	4	7	2	-	4	-	3
6. Yapı Katı	-	8	2	9	-	2	6	-	1	1	-	1
7. Yapı Katı	-	1	2	2	-	-	1	-	1	-	-	1
8. Yapı Katı	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-
? Tabakasız Örnekler	2	3	-	4	2	2	-	-	4	5	1	2

Tablo 14: Çömlek tiplerinin tabakalara göre dağılımı

	İçi-Dışı Farklı	Siyah Astarlı	Kaba	Tırnak Baskılı	Boya Bezemeli	Kırmızı / Kahve Astarlı	Siyah Astarlı/Parlak Perdahlı
5. Yapı Katı	1	3	2	2	5	27	-
6. Yapı Katı	2	2	5	2	-	17	2
7. Yapı Katı	-	1	1	-	-	4	-
8. Yapı Katı	-	-	1	-	-	-	-
? Tabakasız Örnekler	1	5	4	1	1	12	1

Tablo 15: Çömleklere ait seramik gruplarının yapı katlarına göre dağılımı

	Tip 1	Tip 2	Tip 3	Tip 4	Tip 5
Siyah Astarlı	1	1	1	-	-
Metal Taklidi	-	3	-	-	-
İçi Dışı Farklı Renkte	-	1	3	-	-
Kaba	-	1	1	-	1
Boya Bezemeli	-	-	-	-	-
Kırmızı/ Kahve Astarlı	-	5	10	7	-

Tablo 16: Akıtacaklı Kap tiplerinin seramik gruplarına göre dağılımı

	Tip 1	Tip 2	Tip 3	Tip 4	Tip 5
5. Yapı Katı	-	1	1	2	1
6. Yapı Katı	1	4	3	-	-
7. Yapı Katı	1	-	1	2	-
8. Yapı Katı	-	-	1	-	-
? Tabakasız Örnekler	-	6	8	3	-

Tablo 17: Akıtacaklı Kap tiplerinin tabakalara göre dağılımı

	İçi-Dışı Farklı	Siyah Astarlı	Kaba	Tırnak Baskılı	Boya Bezemeli	Kırmızı / Kahve Astarlı	Siyah Astarlı/Parlak Perdahlı
5. Yapı Katı	1	1	1	-	-	4	-
6. Yapı Katı	1	2	-	-	-	1	2
7. Yapı Katı	1	-	-	-	-	2	-
8. Yapı Katı	1	-	-	-	-	1	-
? Tabakasız Örnekler	-	-	-	-	-	14	1

Tablo 18: Akıtacaklı Kaplara ait seramik gruplarının yapı katlarına göre dağılımı

	Tip 1
Siyah Astarlı	-
Metal Taklidi	-
İçi Dışı Farklı Renkte	-
Kaba	-
Boya Bezemeli	1
Çark Yapımı Gri	-
Yalın	-
Tırnak Baskılı	-
Kırmızı/ Kahve Astarlı	1

Tablo 19: Sepet Kulplu Çaydanlık tiplerinin seramik gruplarına göre dağılımı

	Tip 1
5. Yapı Katı	2
6. Yapı Katı	-
7. Yapı Katı	-
8. Yapı Katı	-
? Tabakasız Örnekler	-

Tablo 20: Sepet Kulplu Çaydanlık tiplerinin tabakalara göre dağılımı

	Boya Bezemeli	Kırmızı / Kahve Astarlı
5. Yapı Katı	1	1
6. Yapı Katı	-	-
7. Yapı Katı	-	-
8. Yapı Katı	-	-
? Tabakasız Örnekler	-	-

Tablo 21: Sepet Kulplu Çaydanlıklara ait seramik gruplarının yapı katlarına göre dağılımı

	Tip 1	Tip 2	Tip 3	Tip 4	Tip 5
Siyah Astarlı	-	2	1	-	-
Metal Taklidi	-	-	-	-	-
İçi Dışı Farklı Renkte	-	-	-	-	-
Kaba	-	-	-	-	-
Boya Bezemeli	1	-	-	-	-
Çark Yapımı Gri	-	2	-	2	2
Tırnak Baskılı	-	-	-	-	-
Kırmızı/ Kahve Astarlı	-	1	3	12	3

Tablo 22: Gaga Ağızlı Testi tiplerinin seramik gruplarına göre dağılımı

	Tip 1	Tip 2	Tip 3	Tip 4	Tip 5
5. Yapı Katı	1	3	-	11	3
6. Yapı Katı	-	1	2	1	1
7. Yapı Katı	-	1	1	-	-
8. Yapı Katı	-	-	-	-	-
? Tabakasız Örnekler	-	-	-	1	-

Tablo 23: Gaga Ağızlı Testi tiplerinin tabakalara göre dağılımı

	İçi-Dışı Farklı	Siyah Astarlı	Yalın	Gri	Boya Bezemeli	Kırmızı / Kahve Astarlı	Siyah Astarlı/Parlak Perdahlı
5. Yapı Katı	-	1	-	4	1	13	-
6. Yapı Katı	-	-	-	1	-	5	-
7. Yapı Katı	-	1	-	-	-	1	-
8. Yapı Katı	-	-	-	-	-	-	-
? Tabakasız Örnekler	-	-	-	-	-	-	-

Tablo 24: Gaga Ağızlı Testilere ait seramik gruplarının yapı katlarına göre dağılımı

	Tip 1	Tip 2	Tip 3
Siyah Astarlı	-	-	-
Metal Taklidi	-	-	-
İçi Dışı Farklı Renkte	2	2	1
Kaba	-	-	-
Boya Bezemeli	-	-	-
Çark Yapımı Gri	-	-	-
Yalın	-	-	-
Tırnak Baskılı	-	-	-
Kırmızı/ Kahve Astarlı	-	1	-

Tablo 25: Meyvelik tiplerinin seramik gruplarına göre dağılımı

	Tip 1	Tip 2	Tip 3
5. Yapı Katı	-	-	-
6. Yapı Katı	-	-	-
7. Yapı Katı	-	2	-
8. Yapı Katı	-	-	-
? Tabakasız Örnekler	2	1	1

Tablo 26: Meyvelik tiplerinin tabakalara göre dağılımı

	İçi-Dışı Farklı	Siyah Astarlı	Yalın	Gri	Yalın	Boya Bezemeli	Kırmızı / Kahve Astarlı	Siyah Astarlı/Parlak Perdahlı
5. Yapı Katı	-	-	-	-	-	-	-	-
6. Yapı Katı	-	-	-	-	-	-	-	-
7. Yapı Katı	2	-	-	-	-	-	-	-
8. Yapı Katı	-	1	-	-	-	-	-	-
? Tabakasız Örnekler	2	-	-	-	-	-	2	-

Tablo 27: Meyveliklere ait seramik gruplarının yapı katlarına göre dağılımı

	Tip 1
Siyah Astarlı	-
Metal Taklidi	-
İçi Dışı Farklı Renkte	-
Kaba	-
Boya Bezemeli	-
Yalın	-
Tırnak Baskılı	-
Kırmızı/ Kahve Astarlı	5

Tablo 28: Konik Bardak tiplerinin seramik gruplarına göre dağılımı

	Tip 1
5. Yapı Katı	5
6. Yapı Katı	-
7. Yapı Katı	-
8. Yapı Katı	-
? Tabakasız Örnekler	-

Tablo 29: Konik Bardak tiplerinin tabakalara göre dağılımı

	İçi-Dışı Farklı	Siyah Astarlı	Yalın	Gri	Yalın	Boya Bezemeli	Kırmızı / Kahve Astarlı	Siyah Astarlı/Parlak Perdahlı
5. Yapı Katı	-	-	-	-	-	-	5	-
6. Yapı Katı	-	-	-	-	-	-	-	-
7. Yapı Katı	-	-	-	-	-	-	-	-
8. Yapı Katı	-	-	-	-	-	-	-	-
? Tabakasız Örnekler	-	-	-	-	-	-	-	-

Tablo 30: Konik Bardaklara ait seramik gruplarının yapı katlarına göre dağılımı

	Tip 1	Tip 2
Siyah Astarlı	-	-
Metal Taklidi	-	-
İçi Dışı Farklı Renkte	-	-
Kaba	-	1
Boya Bezemeli	1	-
Gri Seramik	-	-
Tırnak Baskılı	-	-
Kırmızı/ Kahve Astarlı	8	3

Tablo 31: Kapak tiplerinin seramik gruplarına göre dağılımı

	Tip 1	Tip 2
5. Yapı Katı	2	3
6. Yapı Katı	-	-
7. Yapı Katı	-	-
8. Yapı Katı	-	-
? Tabakasız Örnekler	7	-

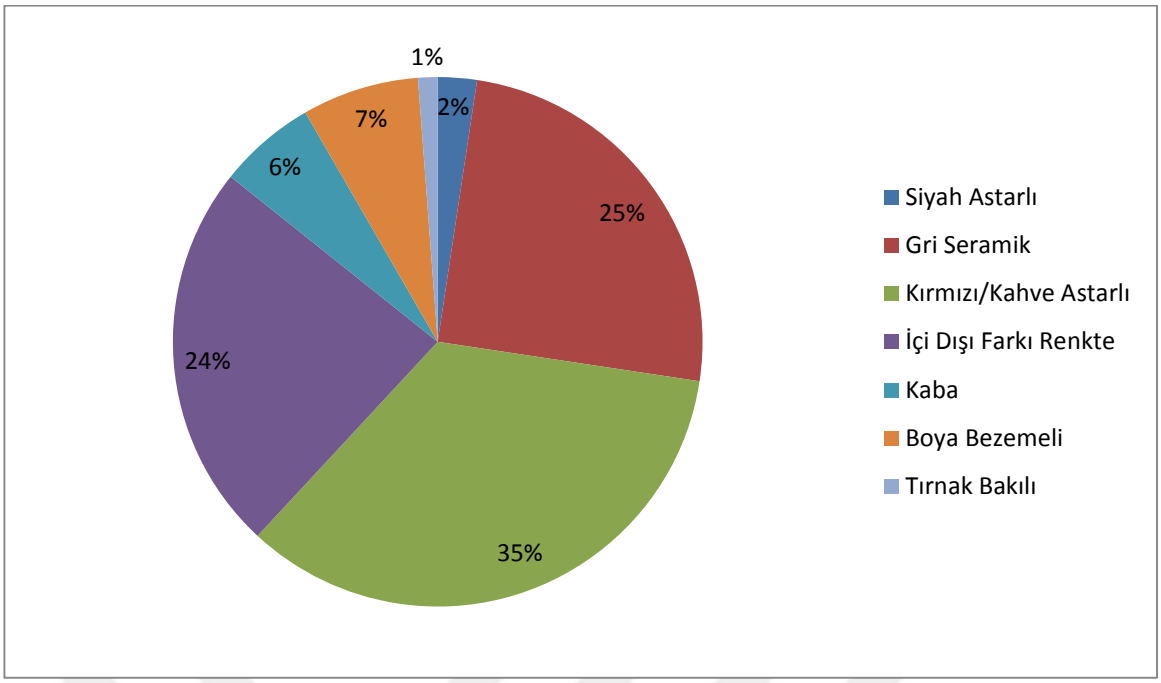
Tablo 32: Kapak tiplerinin tabakalara göre dağılımı

	İçi-Dışı Farklı	Siyah Astarlı	Yalın	Kaba	Boya Bezemeli	Kırmızı / Kahve Astarlı	Siyah Astarlı/Parlak Perdahlı
5. Yapı Katı	-	-	-	1	1	4	-
6. Yapı Katı	-	-	-	-	-	-	-
7. Yapı Katı	-	-	-	-	-	-	-
8. Yapı Katı	-	-	-	-	-	-	-
? Tabakasız Örnekler	-	-	-	-	-	7	-

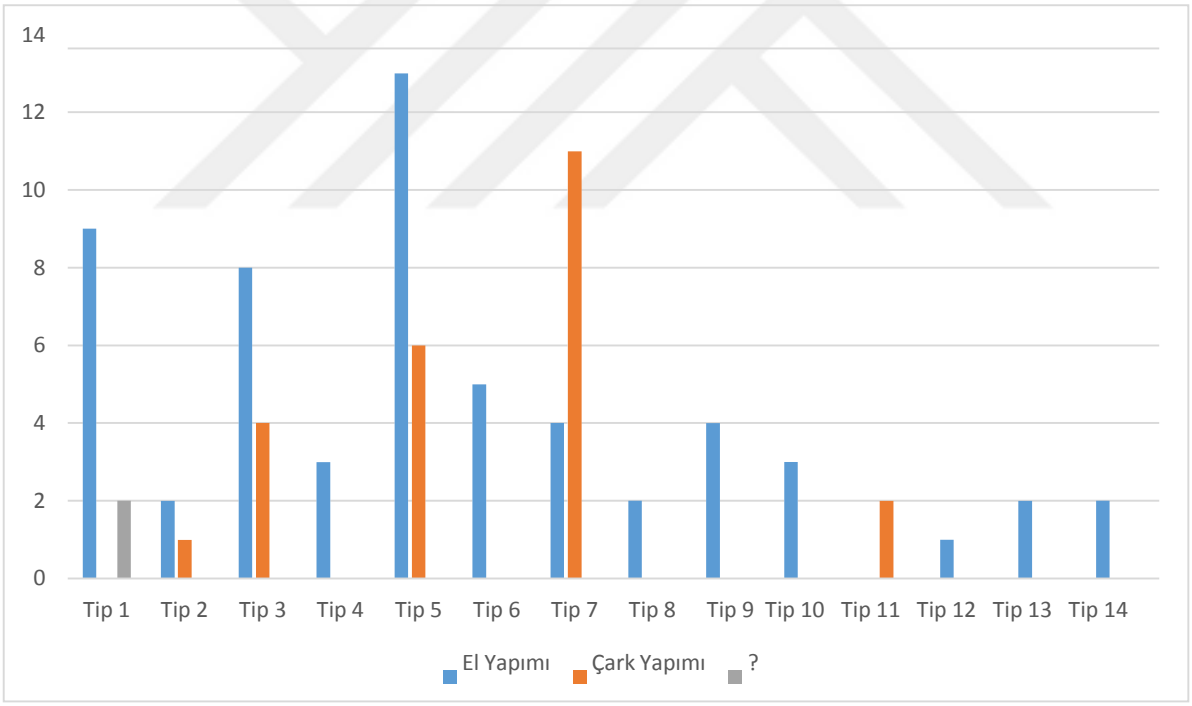
Tablo 33: Kapaklara ait seramik gruplarının yapı katlarına göre dağılımı

	Alaca Höyük	Boğazköy	Alişar	Kültepe	Troia	Kaman-Kalehöyük	Mezopotamya
						IV	
MÖ 2000		KBT 9 YŞ V	11T 5M		IV	↓	III. Ur
	5			11	III		
MÖ 2100			6M				
				12	IIg		Akkad Dönemi (2334–2154)
MÖ 2200							*Sargon/Enheduanna*
			12T 7M				
MÖ 2300	6			13			
MÖ 2400							*Erhanedan III*
			13T 8M	14	IIb		
MÖ 2500							
	7			15			
MÖ 2600					IIa		*Erhanedan II*
			14T	16			
MÖ2700							
	8			17			
MÖ 2800			11M		I		

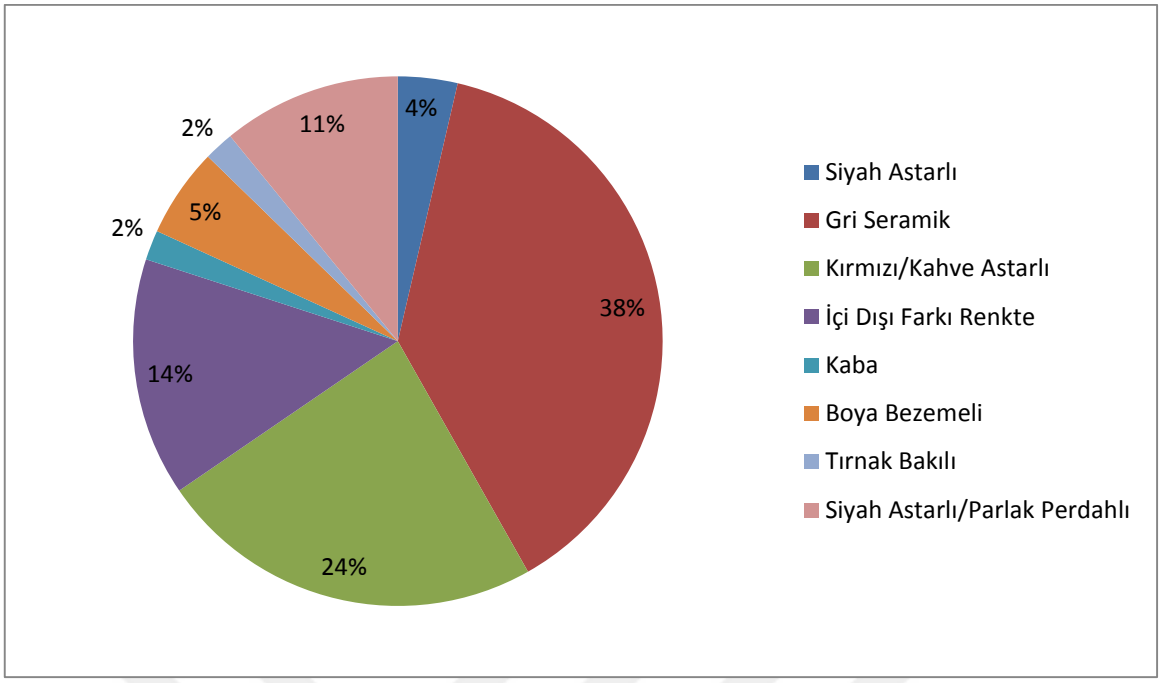
Tablo 34: Alaca Höyük karşılaştırmalı Erken Tunç Çağı kronoloji tablosu

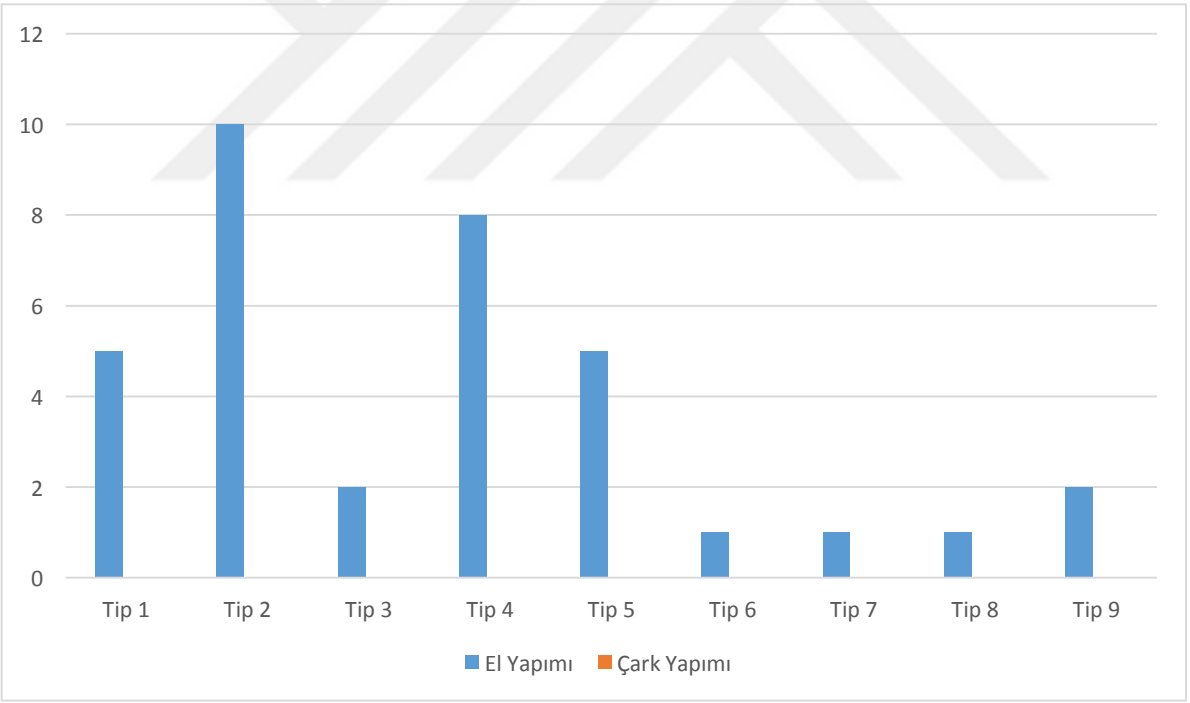
Grafik 1: Çanakların seramik gruplarına göre dağılımı

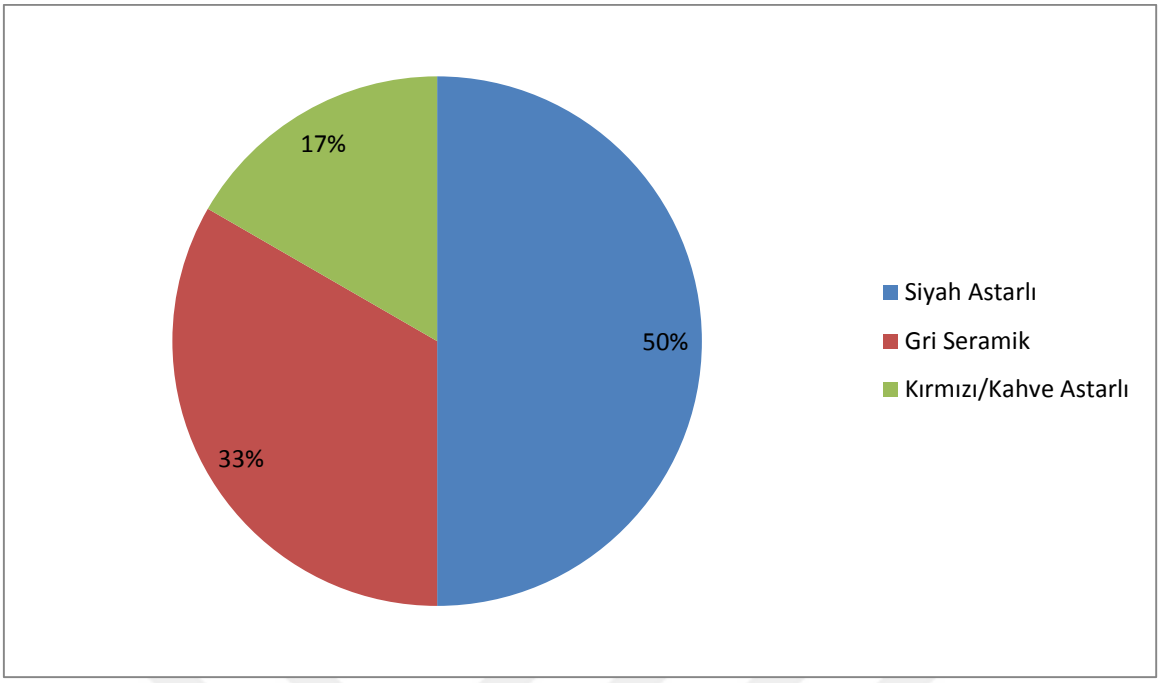
Grafik 2: Çanak tiplerinin yapım türlerine göre dağılımı

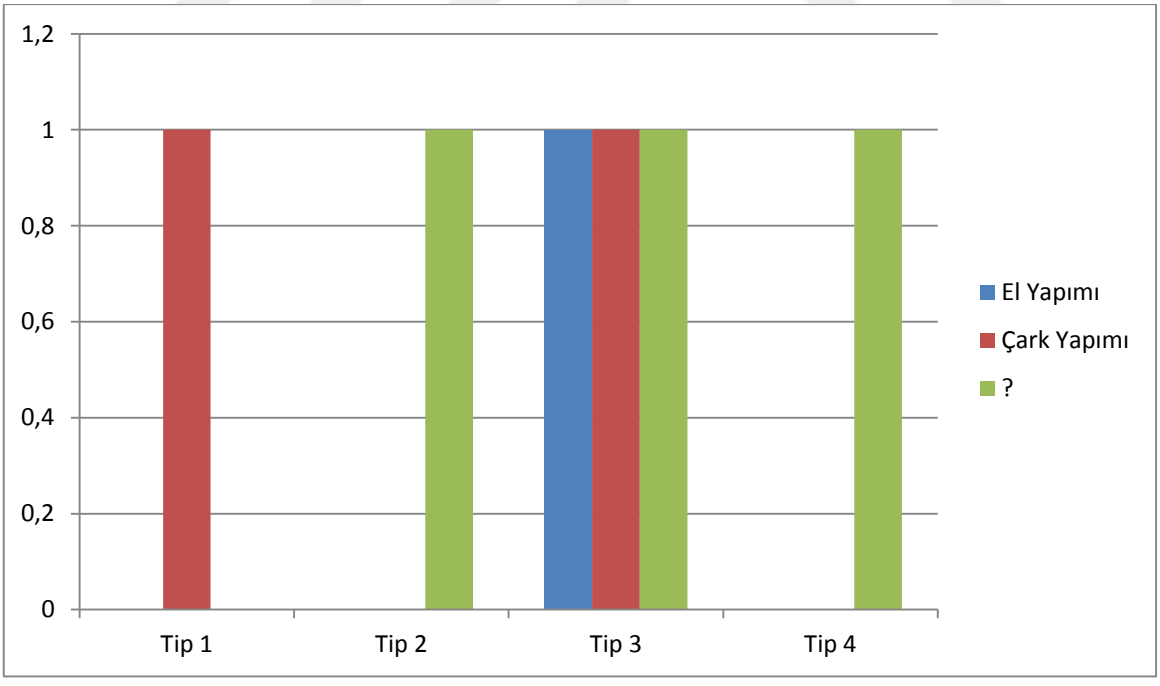
Grafik 3: Fincanların seramik gruplarına göre dağılımı

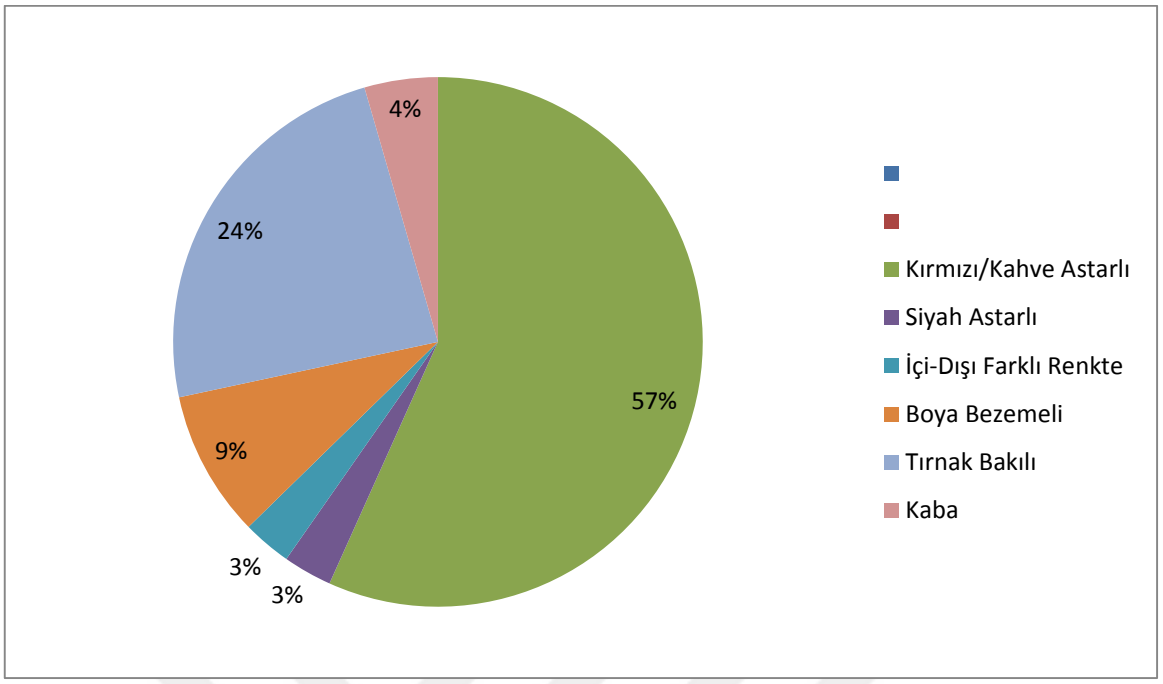
Grafik 4: Fincan tiplerinin yapım türlerine göre dağılımı

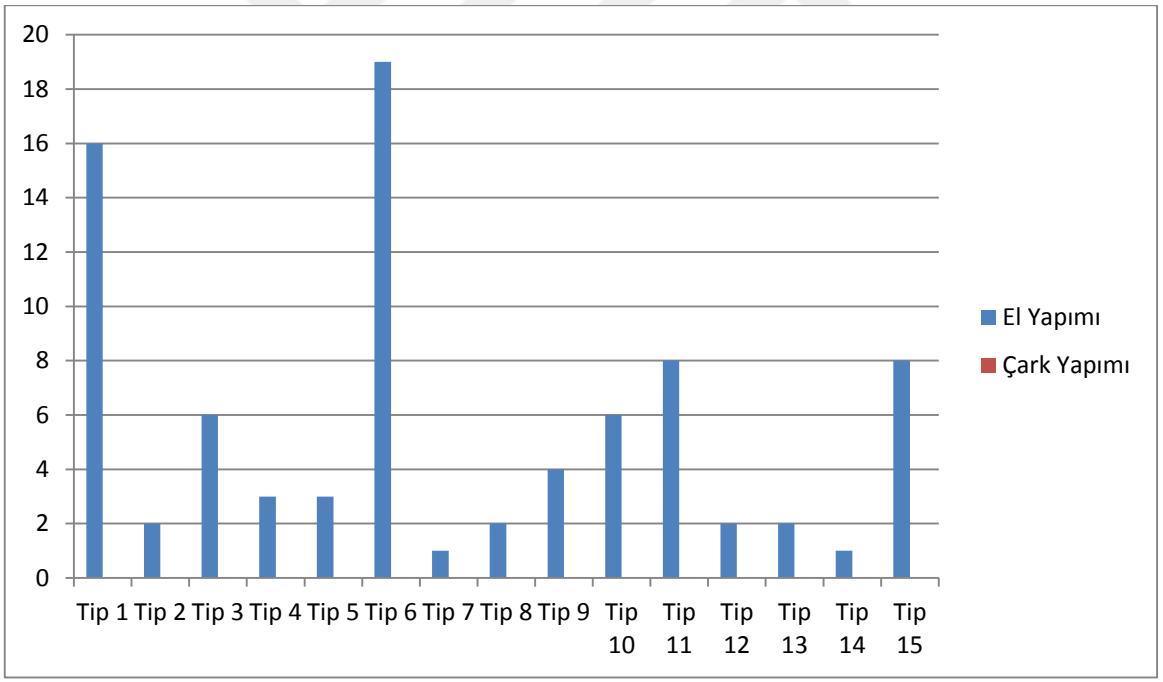
Grafik 5: Depasların seramik gruplarına göre dağılımı

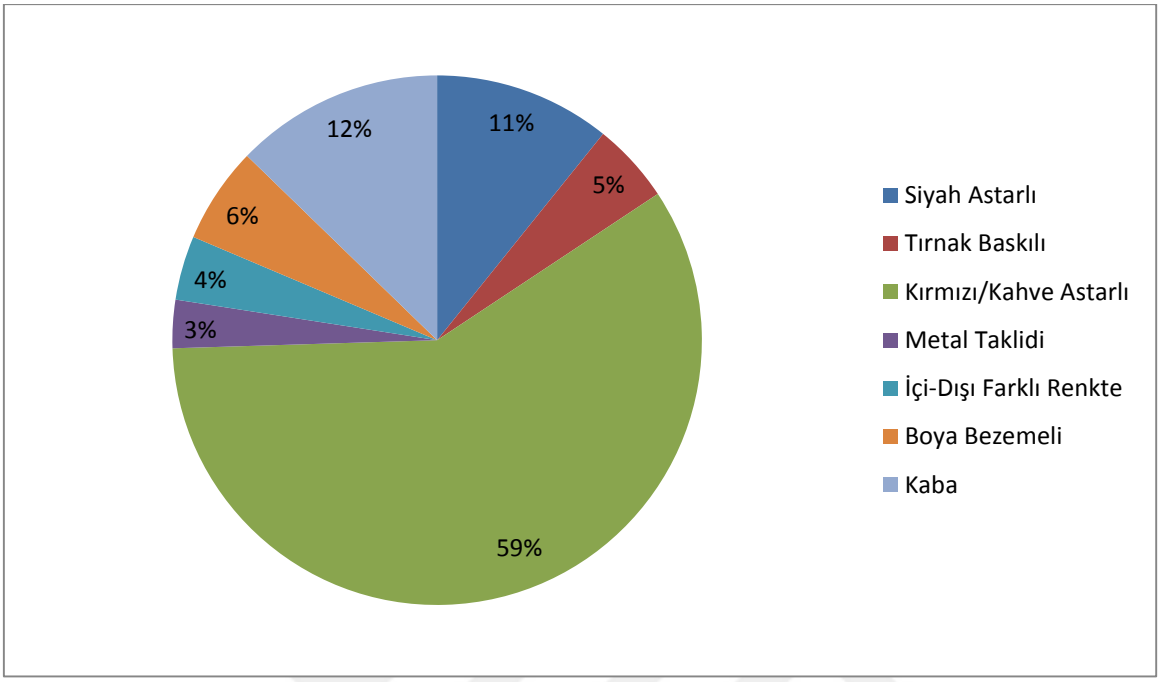
Grafik 6: Depas tiplerinin yapım türlerine göre dağılımı

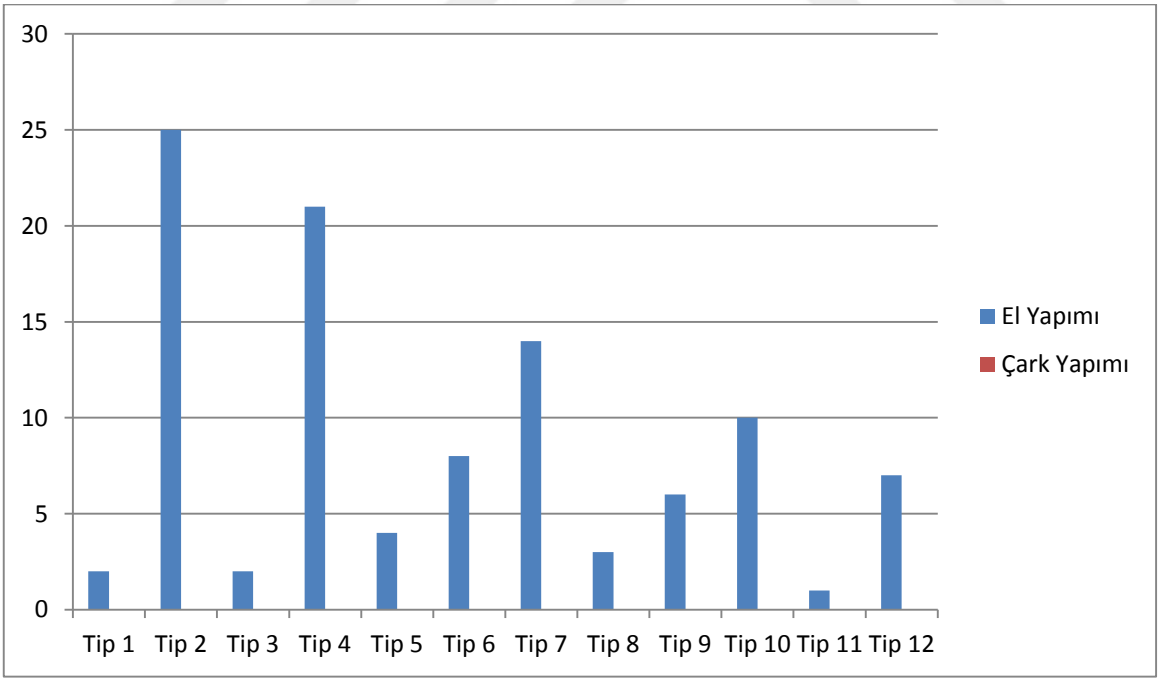
Grafik 7: Maşrapaların seramik gruplarına göre dağılımı

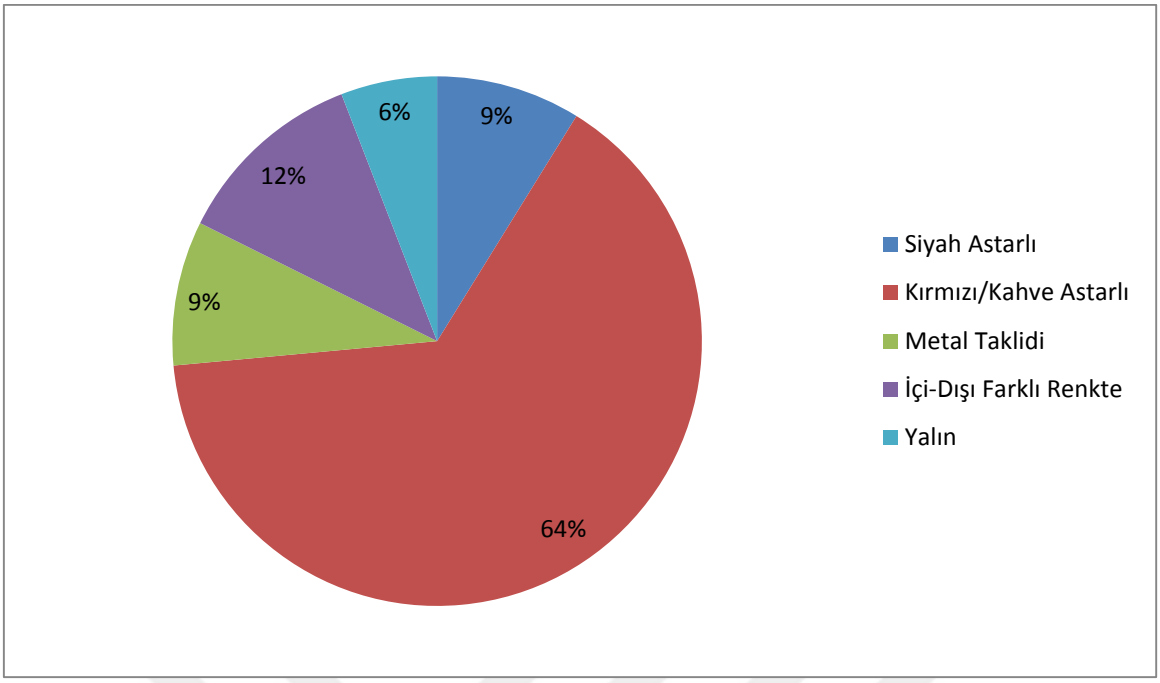
Grafik 8: Maşrapa tiplerinin yapım türlerine göre dağılımı

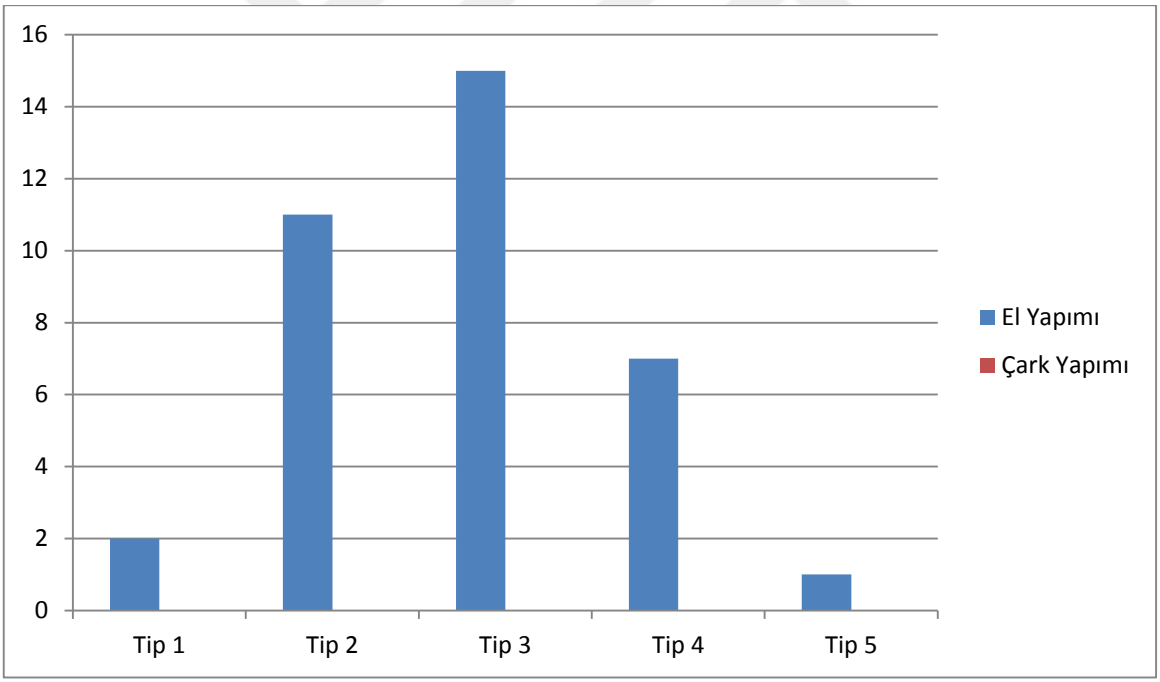
Grafik 7: Çömleklerin seramik gruplarına göre dağılımı

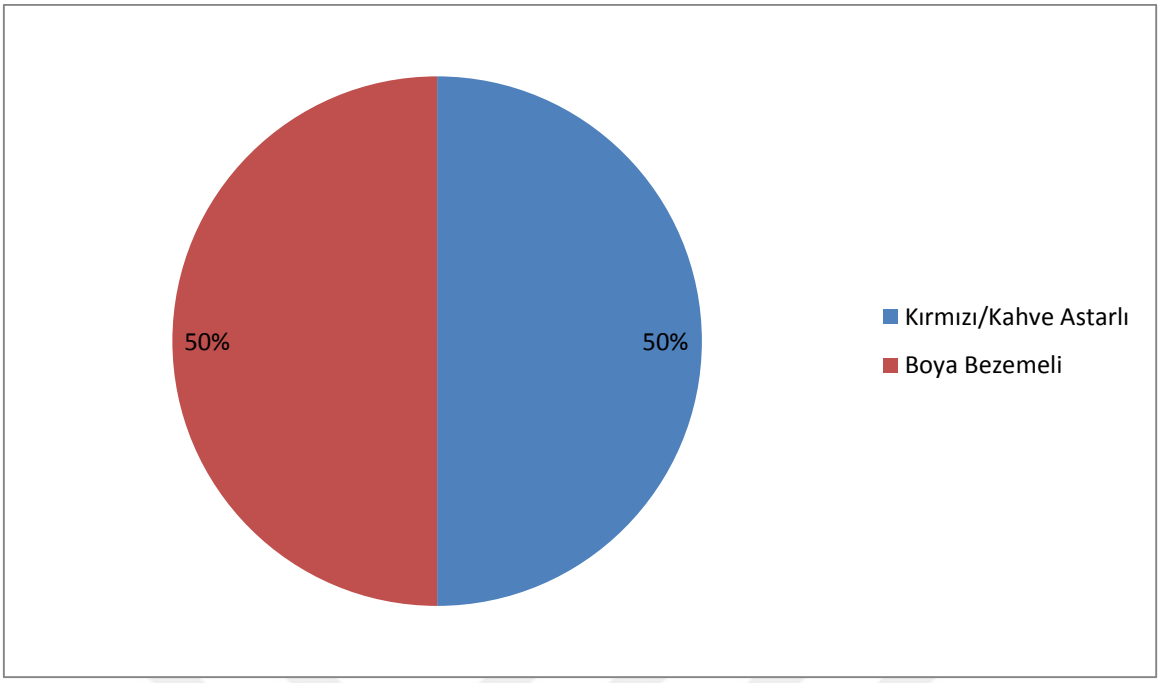
Grafik 8: Çömlek tiplerinin yapım türlerine göre dağılımı

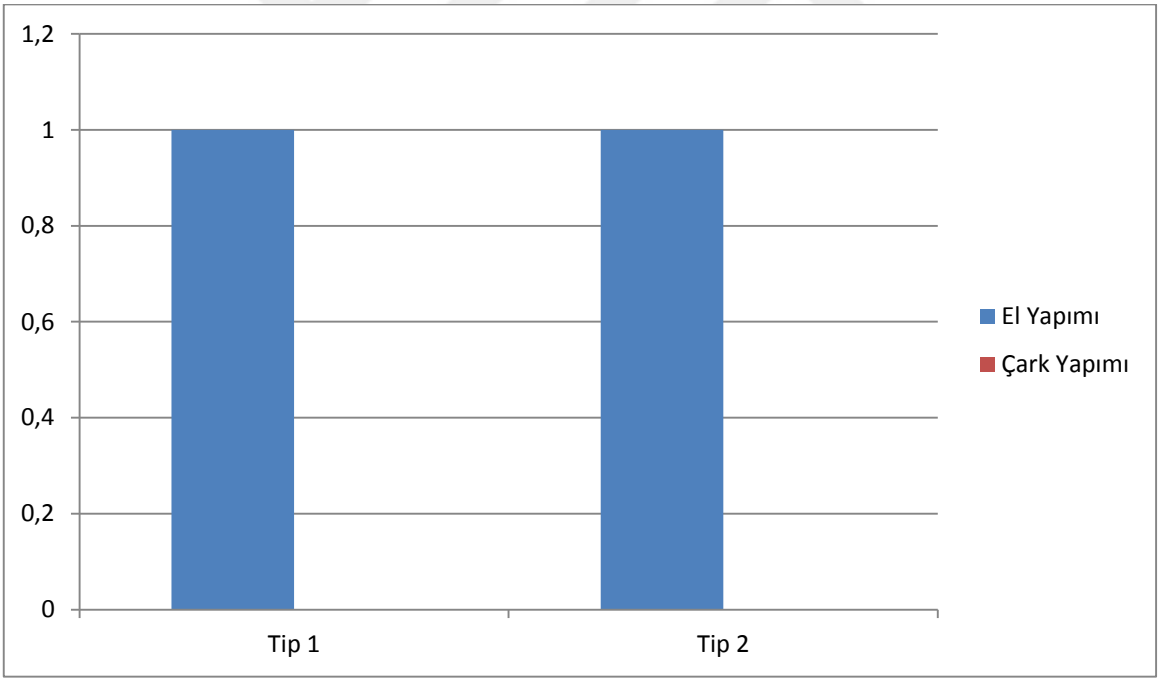
Grafik 9: Akıtacaklı Kapların seramik gruplarına göre dağılımı

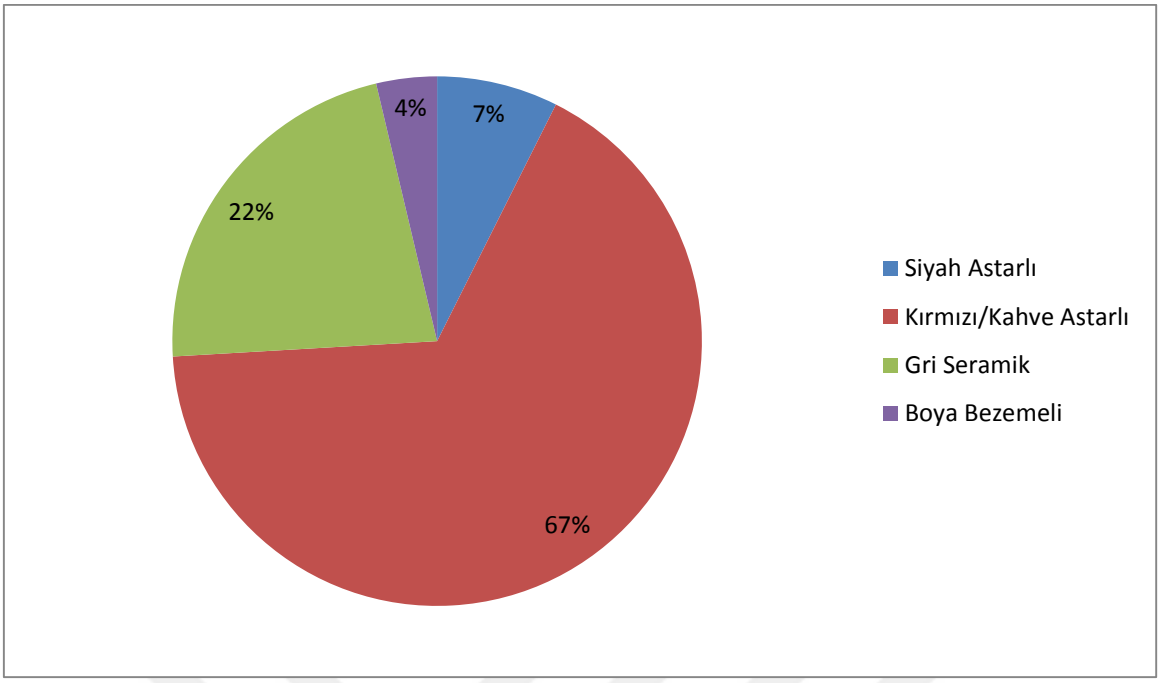
Grafik 10: Akıtacaklı Kap tiplerinin yapım türlerine göre dağılımı

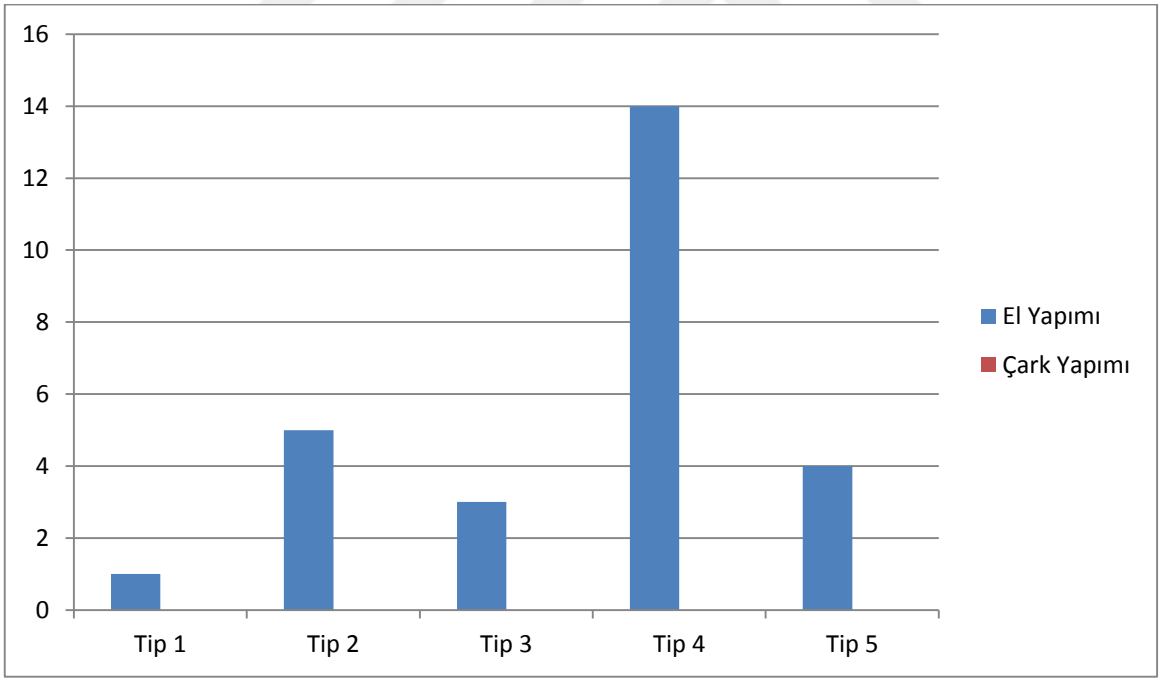
Grafik 11: Sepet Kulplu Kapların seramik gruplarına göre dağılımı

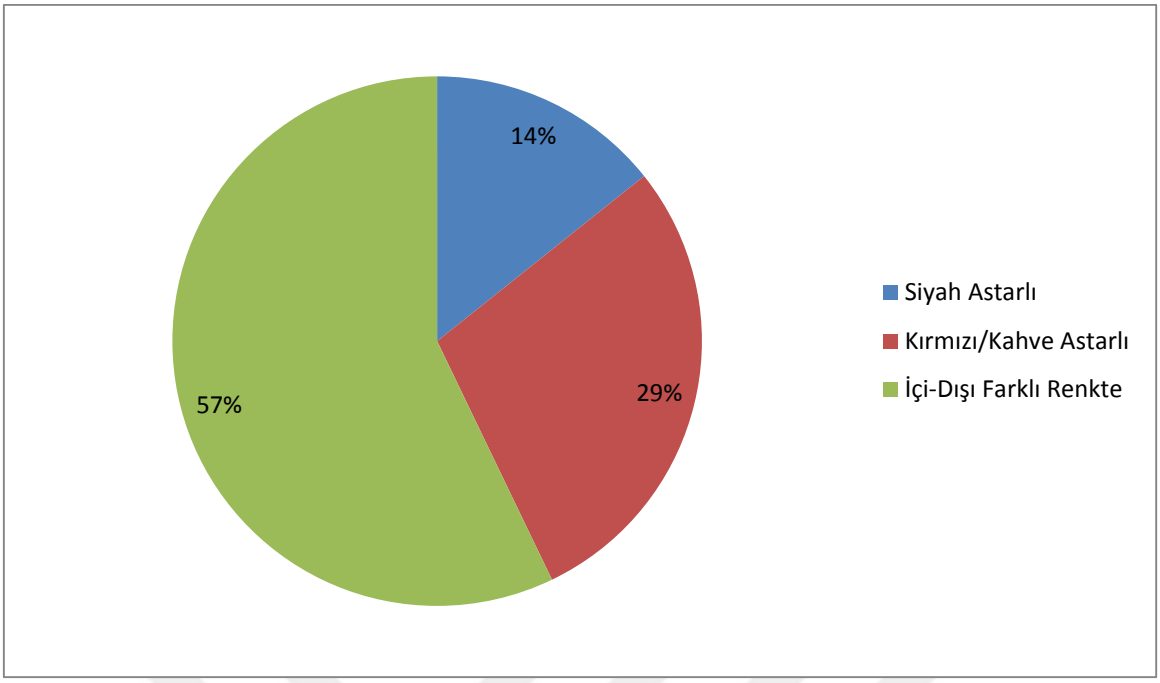
Grafik 12: Sepet Kulplu Kap tiplerinin yapım türlerine göre dağılımı

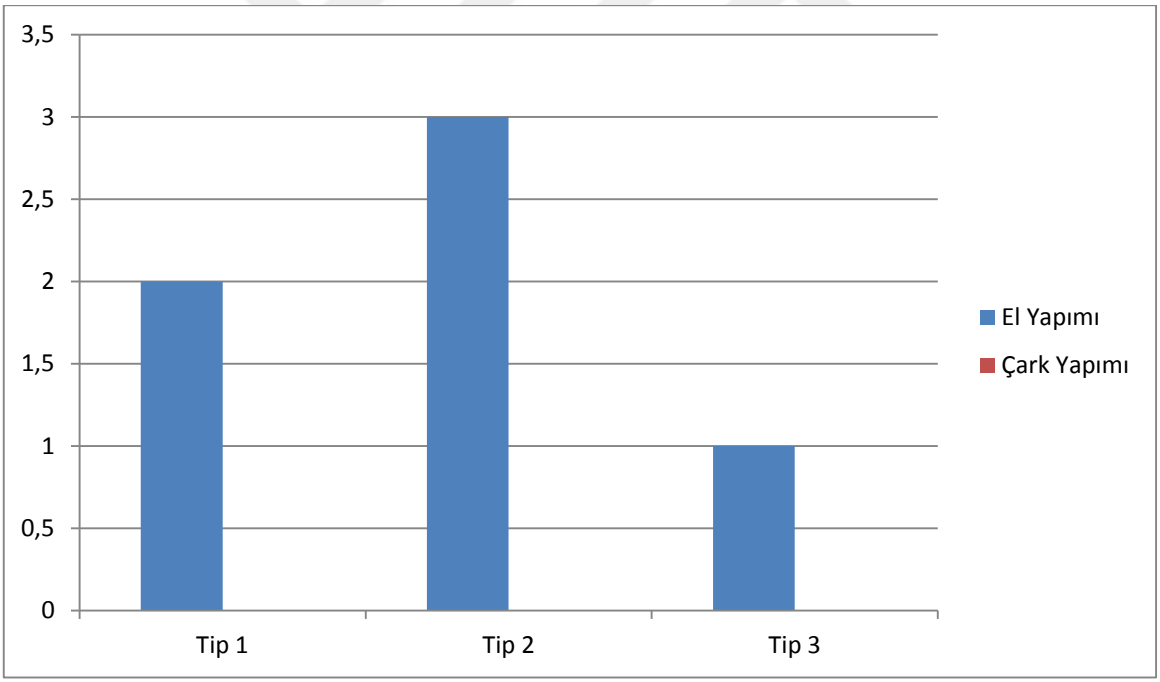
Grafik 13: Gaga Ağızlı Testilerin seramik gruplarına göre dağılımı

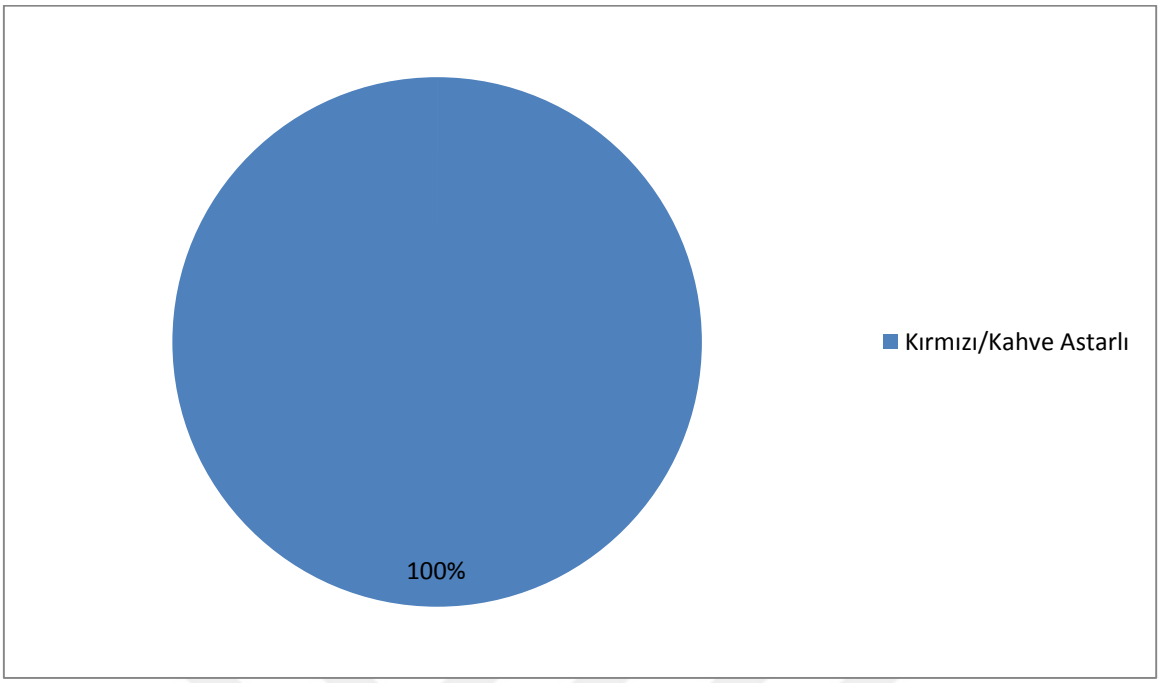
Grafik 14: Gaga Ağızlı Testi tiplerinin yapım türlerine göre dağılımı

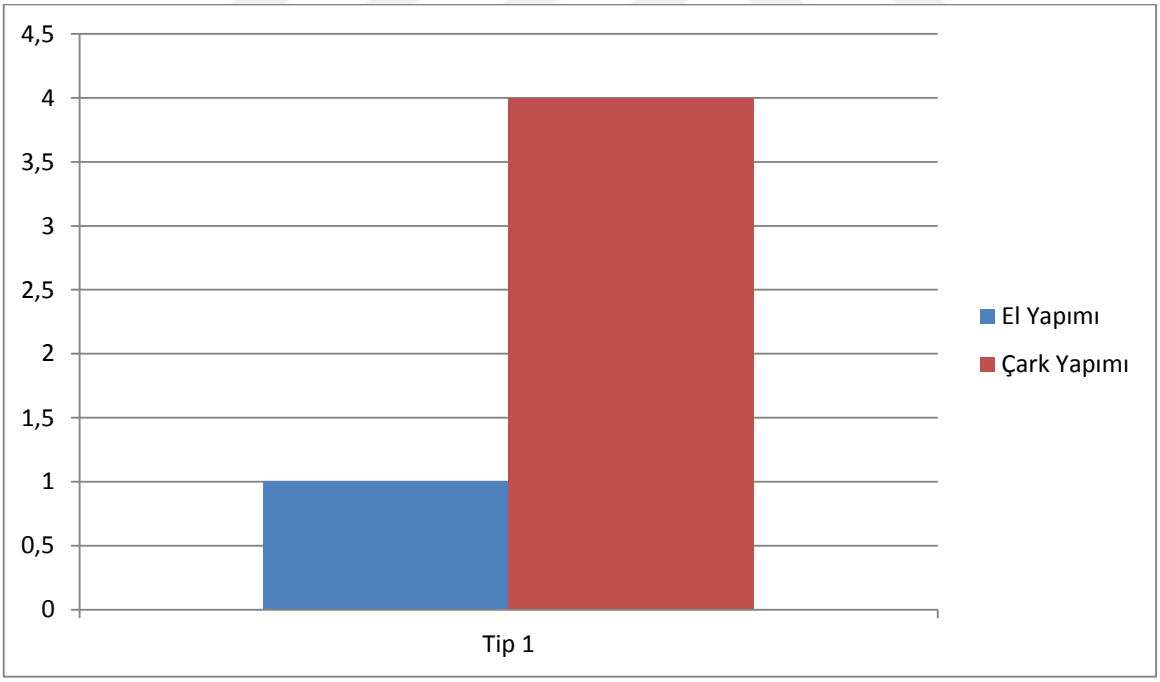
Grafik 15: Meyveliklerin seramik gruplarına göre dağılımı

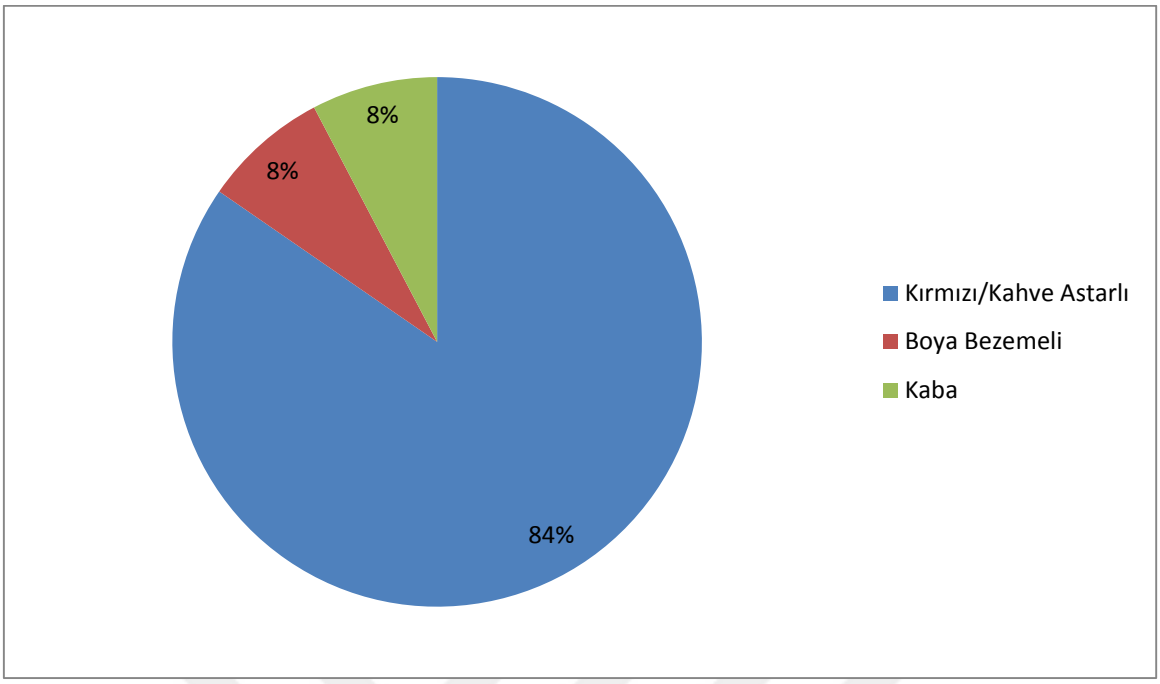
Grafik 16: Meyvelik tiplerinin yapım türlerine göre dağılımı

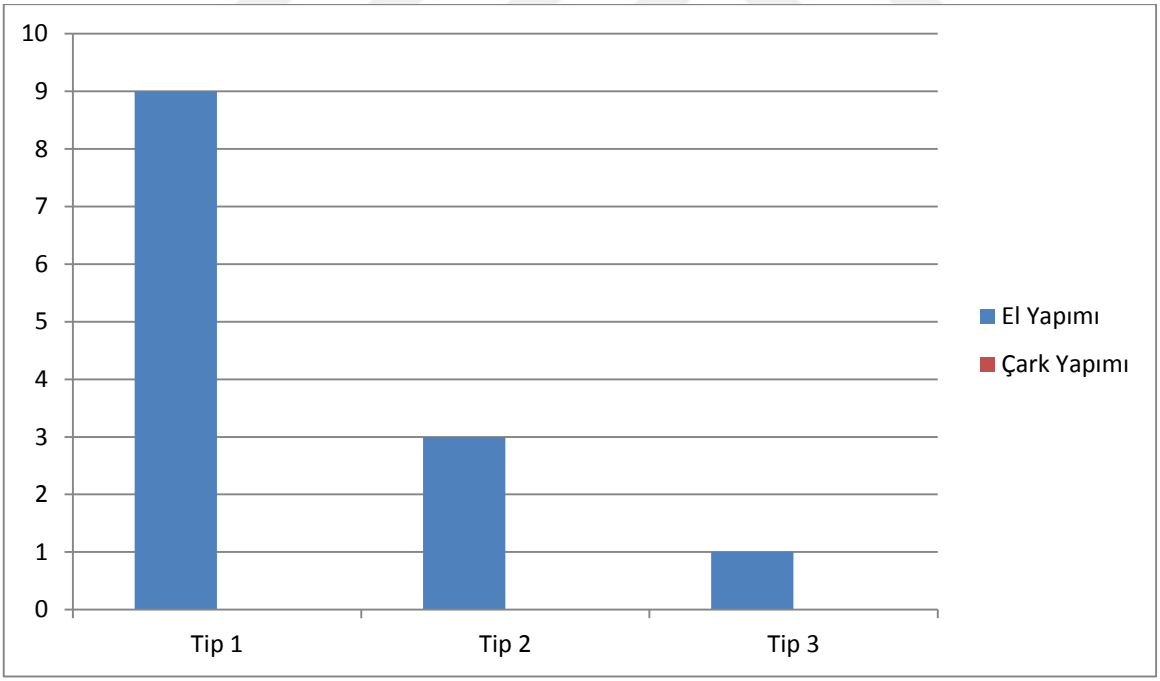
Grafik 17: Konik Bardakların seramik gruplarına göre dağılımı

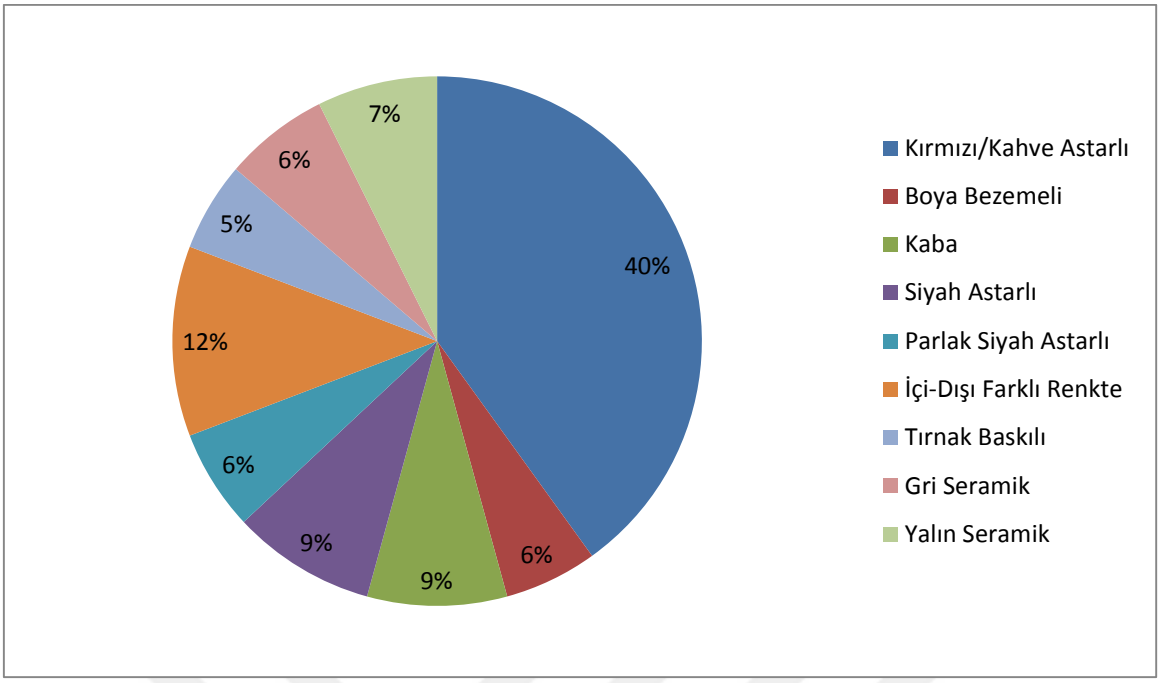
Grafik 18: Konik Bardak tiplerinin yapım türlerine göre dağılımı

Grafik 19: Kapakların seramik gruplarına göre dağılımı

Grafik 20: Kapak tiplerinin yapım türlerine göre dağılımı

Grafik 21: Seramik Gruplarının Dağılımı

ALİ GÜNEY
ARAŞTIRMA GÖREVLİSİ

Öğrenim Bilgisi

Doktora 2015	null Tez adı: ALACA HÖYÜK VERİLERİ IŞIĞINDA ERKEN TUNÇ ÇAĞI III DÖNEMİ'NDE ORTA ANADOLU'NUN KUZEYİ (2017) Tez Danışmanı:(HALUK SAĞLAMTİMUR)
Yüksek Lisans 2010 2014	ANKARA ÜNİVERSİTESİ SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ/PROTOHİSTORYA VE ÖNASYA ARKEOLOJİSİ (YL) (TEZLİ) Tez adı: Anadolu'da Başlangıcından MÖ I. Binin Sonuna Kadar Hayvan Biçimli Damga Mühürler (2014) Tez Danışmanı:(TAYFUN YILDIRIM)
Lisans 2004 2009	ANKARA ÜNİVERSİTESİ DİL VE TARİH COĞRAFYA FAKÜLTESİ/ARKEOLOJİ BÖLÜMÜ/ARKEOLOJİ PR. (İNGİLİZCE)

Akademik Görevler

ARAŞTIRMA GÖREVLİSİ 2013	BÜLENT ECEVİT ÜNİVERSİTESİ/FEN-EDEBİYAT FAKÜLTESİ/ARKEOLOJİ BÖLÜMÜ/PROTOHİSTORYA VE ÖNASYA ARKEOLOJİSİ ANABİLİM DALI)

Projelerde Yaptığı Görevler:

1. Alaca Höyük, Derekutuğun ve İnönü Mağarası Kazıları Işığında Anadolu-Balkan İlişkileri, Yükseköğretim Kurumları tarafından destekli bilimsel araştırma projesi, Araştırmacı:ÖZKALALI EKMEN FADİLE GÜLDEN,Araştırmacı:GÜNEY ALİ,Yürütücü:EKMEN HAMZA, , 28/06/2018 - 28/06/2019 (ULUSAL)
2. Eski Anadolu da Kilden Yapılmış Çıngıraklar Başlangıcından Demir Çağı nın Sonuna Kadar, Yükseköğretim Kurumları tarafından destekli bilimsel araştırma projesi, Yürütücü:EKMEN HAMZA,Araştırmacı:ÖZKALALI EKMEN FADİLE GÜLDEN,Araştırmacı:GÜNEY ALİ, , 03/04/2014 - 01/01/2016 (ULUSAL)
3. Derekutuğun Tarihöncesi Bakır İşletmeleri ve Madenci Yerleşim Alanı Kazılarının Eski Anadolu Madenciliği ve Madencilik Tarihine Katkıları, Yükseköğretim Kurumları tarafından destekli bilimsel araştırma projesi, Yürütücü:EKMEN HAMZA,Araştırmacı:ÖZKALALI EKMEN FADİLE GÜLDEN,Araştırmacı:GÜNEY ALİ, , 28/12/2018 - 28/12/2019 (ULUSAL)

Eserler

Uluslararası hakemli dergilerde yayımlanan makaleler:

1. EKMEN HAMZA,ÖZKALALI EKMEN FADİLE GÜLDEN,GÜNEY ALİ (2020). İnönü Cave: New Results of the Early Iron Age Culture in the Western Black Sea Region. Olba, 28(1), 35-56. (Yayın No: 6506465)

B. Uluslararası bilimsel toplantılarda sunulan ve bildiri kitaplarında (proceedings) basılan bildiriler :

1. EKMEN HAMZA,ÖZKALALI EKMEN FADİLE GÜLDEN,GÜNEY ALİ,MERCAN Ahmet (2019). İnönü Mağarası 2018 Yılı Kazıları. 41. Uluslararası Kazı, Araştırma ve Arkeometri Sempozyumu, 41(2), 309-330. (Tam Metin Bildiri/Sözlü Sunum)(Yayın No:5517234)
2. EKMEN HAMZA,Mercan Ahmet,ÖZKALALI EKMEN FADİLE GÜLDEN,GÜNEY ALİ (2018). İnönü Mağarası 2017 Yılı Kazıları. 40. Uluslararası Kazı, Araştırma ve Arkeometri Sempozyumu, 2(40), 271-292. (Tam Metin Bildiri/Sözlü Sunum)(Yayın No:5516668)

D. Ulusal hakemli dergilerde yayımlanan makaleler :

1. EKMEN HAMZA, ÖZKALALI EKMEN FADİLE GÜLDEN, GÜNEY ALİ, ARBUCKLE BENJAMIN STANLEY, MUSTAFAOĞLU GÖKHAN, TUNOĞLU CEMAL, DİKER CANER (2021). A New Prehistoric Settlement near Heraclea Pontica on the Western Black Sea Coast, İnönü Cave. Arkeoloji Dergisi, 1(26), 23-46., Doi: 10.51493/egearkeoloji.811613 (Kontrol No: 7125206)

E. Ulusal bilimsel toplantılarda sunulan ve bildiri kitaplarında basılan bildiriler:

1. EKMEN HAMZA,ÖZKALALI EKMEN FADİLE GÜLDEN,MERCAN AHMET,GÜNEY ALİ (2020). İnönü Mağarası: Karadeniz Ereğli'nin En Eski Sakinlerinden Geriye Kalanlar. Kdz. Ereğli'nin Kurtuluşunun 100. Yılı E-Sempozyumu, 23-40. (Tam Metin Bildiri/Sözlü Sunum)(Yayın No:6727409)
2. ERDEN AYŞE GÜL,GÜNEY ALİ,AYDOĞAN İNAN (2016). Bir İmparatorluğun Çöküşü: M.Ö. 2. Binyıl sonunda Orta Anadolu'ya Bir Bakış. Toplumların Çöküşü ve Dönüşüm Süreçleri (TAS 4) (Tam Metin Bildiri/Sözlü Sunum)(Yayın No:5516770)
3. ÇINAROĞLU AYKUT,ÇELİK DUYGU,GÜNEY ALİ (2013). 2011 ve 2012 Yılı Alaca Höyük Kazıları. 35. Kazı Sonuçları Toplantısı, 3(35), 6-18. (Tam Metin Bildiri/Sözlü Sunum)(Yayın No:2418227)

F. Sanat ve tasarım etkinlikleri :

1. Ulusal, ARKEOLOJİK KAZI VE YÜZEY ARAŞTIRMALARI/Arkeolojik Kazıya Katılmak/, 22.06.2015-07.09.2015, T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI ALACA HÖYÜK ARKEOLOJİK KAZILARI , (No: 96202)
2. Ulusal, ARKEOLOJİK KAZI VE YÜZEY ARAŞTIRMALARI/Arkeolojik Kazıya Katılmak/, 20.06.2016-09.09.2016, 2016 Yılı Alaca Höyük Arkeolojik Kazıları, Çorum-Alaca Höyük, (No: 96067)
3. Ulusal, ARKEOLOJİK KAZI VE YÜZEY ARAŞTIRMALARI/Yüzey Araştırmasına Katılmak/, 10.09.2016-30.09.2016, Herakleia Pontika Antik Kenti ve Territoryumu Yüzey Araştırması, Zonguldak-Ereğli, (No: 101770)